

ACTA CONCILIORVM OECVMENICORVM

IVSSV ATQVE MANDATO

SOCIETATIS SCIENTIARVM
ARGENTORATENSIS

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

TOMVS ALTER
VOLVMEN PRIMVM
PARS TERTIA

MDCCCCXXXV

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORM. G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.
BEROLINI ET LIPSIAE

CONCILIVM VNIVERSALE CHALCEDONENSE

EDIDIT

EDVARDVS SCHWARTZ

VOLVMEN PRIMVM

PARS TERTIA

ACTIONES VIII—XVII. 18—31

MDCCCXXXV

WALTER DE GRUYTER & CO.

VORMALS G. J. GÖSCHEN'SCHE VERLAGSHANDLUNG — J. GUTTENTAG, VERLAGS-
BUCHHANDLUNG — GEORG REIMER — KARL J. TRÜBNER — VEIT & COMP.

BEROLINI ET LIPSIAE

PRAEFATIO

I. DE GESTORVM CODICIBVS VATICANIS ATQVE EDITIONE ROMANA

In alterius partis praefatione p. v codicis Vaticani 831 [B^b] partem mediam, id est fol. 134^r usque ad fol. 256^u med. exposui transscriptam esse ex codice Vindobonensi hist. gr. 27 [B^a] simillimo neque tamen ex illo ipso; in exemplaris initio defuisse actiones duas priores atque epistulas quae Gestis praecedebant, neque finem fuisse integrum. desinit enim illa pars codicis Vaticani B^b fol. 256^u med. in uerbis ὁ γὰρ λόγος σάρξ ἐγένετο p. 485, 27; praeterea ultima exemplaris folia male habita erant. spatiis enim uacuis [cf. p. 486, 36. 487, 13. 14] indicatur in ultimo folio fuisse locos illegibiles; folia duo locum mutarunt, unum excidit. nam in contextu codicis Vaticani 831 sine ullo signo ordinis perturbati inter se secuntur: διδάσκειν ἐπιχειρῶν [p. 483, 12] γέγονε πῶς χωρισθῆναι [p. 485, 27] usque ad ἐπιγνώσκειν δὲ [p. 487, 14], deinde πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξεσιν [p. 484, 5] usque ad σάρξ ἐγένετο [p. 485, 27]. apparet in exemplari intercisisse folium quo perscripta erant τοὺς δὲ σπουδάζοντας [p. 483, 12] usque ad τὴν ἡμετέραν [p. 484, 5], xxxi lineas huius editionis et spatium inter epistulas 25 et 26, alia folia duo quae continebant fere lxxiii lineas [p. 485, 27—487, 14], ex compage soluta atque posita fuisse ante folia totidem linearum [p. 484, 5—485, 27], quae praecedere debere ceteris codicibus atque ipso sensu demonstratur. quae inde a fol. 256^u med. addita sunt usque ad finem codicis ab alio librario, desumpta sunt ex ipso codice Veneto 555 [M], cum ille adhuc in monasterio Studii Constantinopolitano esset; suscriptum enim est f. 262^u μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον τῶν πρακτικῶν τῆς δ' συνόδου, ἀπὸ βιβλίου παλαιοῦ μεμβράνου τῆς μονῆς τοῦ στουδίου κατὰ τὸ 578 ἔτος [= 1446 p. C., non 1447 sicut in altera parte p. v computatum est] μαίου ᾠ ἰνδ θ'. codex ille Constantinopolitanus nunc Venetus quamuis grauem labem non sit peressus, tamen illo tempore quo ultima pars codicis Vaticani 831 ex eo transscripta est, amiserat unum folium inter fol. 336 et 337, quapropter in utroque codice desunt τὸ δὲ σεπτὸν σύμβολον [p. 489, 1] usque ad ἀληθέστερον εἶπεῖν [p. 490, 7]. parti mediae codicis Vaticani 831 praemissae sunt epistulae Collectionis M, actiones primae tres, epistularum Collectionis B ea pars quae communis est codicum MB^a [= epp. I—II, cf. partis primae praefationem p. viii] usque ad fol. 133bis ab eodem librario ex eodem codice M perscriptae atque folia ultima inde a fol. 256 med.; foliis nonnullis uacuis intermissis neque numeratis incipit pars media, de qua modo dixi, inde ab initio actionis tertiae [p. 265, 1]. clara est codicis origo: postquam exemplar illud initio et fine mutilum descriptum est, copia facta est quae desiderabantur, supplendi ex codice qui tum Constantinopoli in monasterio Studii erat, postea

Venetiam portatus nunc est Venetus 555; nouus librarius aut ipsius codicis possessor non tantum ea quae initio deerant, suppleuit, sed his addidit actionem tertiam, quamquam ab illa incipiebat codex de exemplari mutilo dudum transcriptus, denique adiecit ultima.

Huius codicis Vaticani 831 qui non multo postquam a. 1446 finitus est, bibliothecae Vaticanae sub numero 550 inlatus esse uidetur, extant apographa duo. alterum est codex bibliothecae Rossianae X 101, quae postquam per aliquod tempus in collegio Societatis Iesu prope Vindobonam in suburbio Lainz delituit, nunc, sicut a Iohanne Mercati comperi, Romam rediit et bibliothecae Vaticanae adnexa est. scriptum eum esse Romae a Michaele Damasceno Cretensi in usum Iohannis Matthaei Ghiberti episcopi Veronae atque datarii sedis apostolicae et finitum d. 17. m. Februarii a. 1525 testatur subscriptio; cf. descriptionem codicis quam conscripsit Gollob in *Sitzungsber. d. Wien. Akad.* 164 p. 39. postea codicem bibliothecae Sfortianae inlatum fuisse eiusdem Iohannis Mercati beniuola eruditio me docuit loco allato ex catalogo illius bibliothecae quem confecit Allatius [cod. Ottobon. lat. 2355 f. 4]: 63. xxviii. *Chalcedonensis Synodi Acta. Charta scriptus a Michaele Damasceno Cretensi Anno Dñi 1525.*

Alterum codicis Vaticani apographum est codex Vaticanus chartaceus 1178 olim Antonii Augustini tunc episcopi Ilerdensis [1561—1576], postea Tarraconensis, de quo post Fridericum Maassen [*Gesch. d. Quellen und d. Literatur d. kanon. Rechts* p. xix sq.] egi in t. 11 p. xviii. quem codicem ubi primum a. 1910 Romae inspexi, ex maculis quas typhothetarum digiti chartae inferre solent, et correcturis margini adscriptis agnoui ab eis qui iussu unius ex Pauli papae v decessoribus, putauerim Sixti papae v Conciliorum generalium ecclesiae catholicae, quae inde ab a. 1608 Romae publicata sunt, tomum alterum, cui insunt gesta Chalcedonensia, praepararunt, typographiae Vaticanae traditum esse, ita tamen ut plurima non in codice ipso, sed in plagulis editionis per satis longum temporis spatium corrigerentur. praeter Vaticanum 1178, quem Antonii Augustini appellant, tribus aliis se usos esse libris manu scriptis docti illi homines testantur in notula ordini eorum quae in secundo tomo continentur, praemissa: CONCILIVM CHALCEDONENSE cum quatuor Graecis codd. mmss. collatum Bibliothecae Vaticanae, Sfortianae, Columnensis, olim Cardinalis Sirleti, et Ant. Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. praeter Vaticanum igitur 1178 alterum quoque apographum codicis Vaticani 831, quod tunc in bibliotheca Sfortiana extabat, et hunc ipsum adhibuerunt. quamuis hic illic uitia codicis Vaticani 1178 ex Vaticano 831 emendarent, multo tamen pluribus locis, quos ex isto codice corrigere non potuerunt, nedum ex eius apographis, meliores atque codicum antiquorum proprias lectiones introduxerunt, sine dubio ex codice illo Sirleti, qui unus restat ex illis quattuor qui in notula enumerantur. quem postquam diu quaesiui, tandem codicem esse Ottobonianum 29 [B^o] cognoui, quem olim, quia altera parte saeculi xvi non antiquior est, et propter uitiorum multitudinem spreui. in bibliothecam Ottobonianam peruenit ex codicibus Ioannis Angeli Ducis ab *Altaemps*, a quo bibliothecae cardinalis Columnae magnam partem emptam fuisse constat. initio continet f. 1—18ⁿ xii primas epistulas Collectionis M ex codice Vaticano 831 transcriptas, sicut apparet ex uitiis utriusque libro praeter M communibus: cf. p. 3, 12 ἐδικεῖν] καὶ ἐδικεῖν B^{bo}; p. 4, 21 ὧν εἴ τινες] οἴτινες B^{bo}; p. 4, 37 τόπωι om. B^{bo}; p. 5, 31 ἐεὶ om. B^{bo}; p. 6, 25 τοῖς] τοῖσ B^{bo}. inde a fol. 19^r ab aliis librariis epistulae v quae in B^a Gestis praecedunt, Gesta ipsa atque appendix eis adnexa usque ad finem perscripta sunt; scatent, sicut dixi, uitiis omnis generis, sed ex codice Vindobonensi, nedum ex Vaticano 831 non transcripta sunt, ex codice uero eiusdem stirpis non recenti. quae enim in pagina

initiali scripta extant *Ex Graeco manuscriptus*, nihil aliud significare uidentur nisi codicem uel potius maximam codicis partem inde a fol. 19^r non redire ad exemplar nouellum, qualia saeculo xvi plurima a Graeculis Romae uel Venetiae uel in aliis Italiae urbibus fabricari solebant, sed ad codicem antiquiorem siue in Oriente siue in Calabriae monasteriis scriptum. etiam plura ne dicam concludi, certe conici posse mihi uidentur. quae initio extant ex codice Vaticano desumpta, scripta esse debent sub eius auctoritate cui aditus difficilis pateret ad bibliothecam apostolicam: Sirletum Pius papa 1111 a. 1565 ad purpuram munusque bibliothecarii euexit. idem cum Calabriae monasteria uisitare, non id tantum egit ut monachorum disciplinam atque mores corrigeret, sed non minus ut codices antiquos barbarae illorum incuriae eriperet [*Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 6 p. 3 sq.], unde ueri non est dissimile doctum cardinalem inter alios, sicut celeberrimum codicem Vaticanum 1431, illum quoque gestorum Chalcedonensium in Calabria inuenisse atque transscribendum curasse, praemisisse uero duodecim epistularum apographum ex Vaticano 831 desumptum.

Atque in editione Romana non modo multae lectiones inueniuntur, quae cum codice Ottoboniano [B^o] contra Vaticanum B^b cum Vindobonensi B^a siue solo siue cum codice Veneto M concordante conueniunt, sed haud paucae quoque codicis B^o propriae. enotaui has:

p. 351^e ed. Rom. [= p. 379, 15 huius editionis] ῥώμην MB^{ab} νέαν Ῥώμην ed. Rom. Vat. 1178 corr. = B^o

p. 353^b [= p. 380, 25] δὲ ed. Rom. = MB^{ab} οὖν ed. Rom. in mg. = B^o

p. 366^b [= p. 394, 15] μύσει ed. Rom. = MB^{ab} μίσει ed. Rom. in mg. = B^o

p. 366^d [= p. 394, 32] Μίκαλλος ed. Rom. = B^{ab} Μιακάλιος ed. Rom. in mg. = B^o

p. 367^a [= p. 395, 14] Ῥαφρήμιος ed. Rom. = MB^{ab} Ῥεφρήμιος ed. Rom. in mg. = B^o

p. 370^b [= p. 398, 31] τυπῶσαι ed. Rom. = MB^{ab} τετυπῶσθαι ed. Rom. in mg. = B^o

p. 372^a [= p. 400, 22] ἐπισκόπου Θεοδώρου ed. Rom. = B^o θεοδώρου ἐπισκόπου B^b δωροθέου ἐπισκόπου MB^a

p. 375^e [= p. 405, 21] τοῖς πτωχοῖς ed. Rom. = MB^{ab} πολλοῖς καὶ τοῖς ed. Rom. in mg. = τοῖς πολλοῖς καὶ πτωχοῖς B^o

p. 377^b [= p. 407, 1] τέσσαρα ed. Rom. = B^o Vat. 1178 in mg.; falso τεσσαράκοντα MB^{ab}. est unus ex locis paucis unde codicem B^o non prorsus inutilem esse constat.

p. 378^d [= p. 408, 18] οὐκ οἶδα ed. Rom. Vat. 1178 in mg. = B^o corr. falsa coniectura librarii B^o editorem fefellit ut eam primo Vaticano 1178 adscriberet, tum in textum editionis reciperet; recte habent οἶδα MB^{ab}

p. 378^e [= p. 408, 22] ἐνθρονισμός ed. Rom. = B^o ἐνθρονιασμός ceteri codices

p. 379^e [= p. 409, 21] κοινωνός ed. Rom. = MB^{ab}; κοινωνικός ed. Rom. in mg. = κοινωνηκός B^o

p. 380^b [= p. 409, 35] ἐξεῶσθαι ed. Rom. Vat. 1178 corr. = B^o ἐξεοῦσθαι MB^{ab}

p. 386^c [= p. 417, 20] καταράσσειν ed. Rom. = καταρράσσειν B^b; ταράττειν ed. Rom. in mg. = B^o ταράσσειν MB^a

p. 386^c [= p. 417, 21] τοῦ νόμου ed. Rom. = B^o corr. τῶν νόμου B^o τὸν νόμον B^b τῶν νόμων MB^a

p. 394^a [= p. 426, 12] ἄρξασθαι ed. Rom. = B^o τοῦ ἄρξασθαι B^b ἄρξασθαι τοῦ MB^a

- p. 395^b [= p. 427, 18] μετὰ ed. Rom. = MB^{ab}; καὶ ed. Rom. in mg. = καὶ μετὰ B^o
- p. 399ⁱ [= p. 432, 14] καὶ οὐτούς ed. Rom. = B^o αὐτούς MB^{ab}
- p. 402^b [= p. 435, 24] τί ed. Rom. = B^o τίς MB^{ab}
- p. 405^c [= p. 439, 12] ἀρχιερωσύνης ed. Rom. recte = B^o ἀρχιερατικῆς MB^{ab}
- p. 407^b [= p. 440, 18] ἀξίως ed. Rom. = B^o ἀξίως ὡς MB^{ab}
- p. 302^d [= p. 460, 2] ἐξὸν εἶναι αὐτῶ ed. Rom. = MB^{ab} ἐξεῖναι αὐτῶ ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 304^c [= p. 463, 22] τινῶν ed. Rom. = MB^{ab} τινὰ ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 305^c [= p. 465, 7] ἀποκατασταθῆναι ed. Rom. = MB^{ab} ἀποκαταστήναι ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 306^c [= p. 465, 30] ἀκοινωνήτος ed. Rom. = MB^{ab} ἀκοινωνήτους ed. Rom. in mg. = B^o
- p. 438^d [= p. 475, 3] τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην ed. Rom. = B^o τὸν ἀντιοχείας πατριάρχην οὐ τὸν χρυσοστόμον B^{ab} τὸν ἀντιοχείας MW

Iam uero codicem olim Sirletianum, nunc Ottobonianum editores abieciſſe uidentur. turbas enim illas quas ex codice B^b fideliter apographum utrumque, et Rossianum olim Sfortianum et Vaticanus 1178, repetunt, ex codice illo, quamuis facili opera potuissent, non emendauerunt, sed alteram lacunam maiorem quam inde a p. 489, 1 usque ad p. 490, 7 extare in MB^b huiusque apographis supra p. v exposui, non expleuerunt, alteram minorem quae in B^b et apographis habetur p. 483, 12 — p. 484, 5, aliunde quam ex B^o sarcierunt. in codice Vaticano 1178, cui editio Romana, sicut dixi, superstructa est, f. 315^r in uersu qui ita currit

διδάσκειν ἐπιχειρῶν γέγονε πῶς χωρισθῆναι δύναται [p. 483, 12 + p. 485, 27] per signum post γέγονε positum inseruntur uerba τοὺς δὲ σπουδάζοντας usque ad τοῦ δηλωθησομένου [p. 483, 12—24] in margine ab homine quodam docto neque ab ipso librario perscripta. post f. autem 316^r, cuius ultima uerba ἐπιγνῶναι δὲ [p. 487, 14] πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξεις — ὡσανεὶ πολεμίων [p. 484, 5. 6] lineis perductis deleta sunt, insertum est folium ceteris minus, in quo iterum ab homine docto, diuerso tamen ab illo scripta sunt uerba Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων — ὡσανεὶ πολεμίων κατελήφθη [p. 483, 25—484, 6], sequitur f. 317, cuius prima linea est κατελείφθη [in mg. λή a docto homine adscriptum est] πόλις τῶν οἰκεῖν τὰ μοναστήρια καὶ τοῖς [p. 484, 6. 7]. et notula marginalis fol. 315 et folium inter fol. 316 et 317 insertum repetuntur sine discrepantia in editione Romana, desumpta uero sunt non ex codice Sirletiano B^o, quem editores praeter Vaticanum 831 eiusque duo apographa enumerant, sed ex assecla quodam codicis Veneti 555 [M]. haec adferre sufficiat:

p. 483, 15 ἰδίκτων nota marg. = M ἐκδίκων B^o ἐδίκτων ed. Rom. p. 458^d, quod per casum congruit cum B^a

p. 483, 17 ἐκδικούντων πόλεων, superscriptis τὰς πόλεις nota marg. ἐκδικούντων τὰς πόλεις ed. Rom. p. 458^d ἐκδικώντων πολ^e M scriptura continua male soluta; uera lectio ἐκδίκων τῶν πόλεων extat in B^{ao}

p. 483, 18 ἀξιώσωσιν ἢ συγχωρήσωσι nota marg. atque ed. Romana p. 458^c = M ἀξιώσουσιν ἢ συγχωρήσουσι B^{ao}

p. 483, 23 πέντε nota marg. atque ed. Rom. p. 458^c = ε̄ M, δέκα πέντε B et utraque uersio Latina

ibidem ὑπατείας nota marg. atque ed. Rom. p. 458^c = M ὑπατεία B^{ao}

p. 483, 29 ἐπέισθη folium insertum atque ed. Rom. p. 450^a = M ἐπέισθη B cum uersione Latina

neque haec sola codicis istius ex M deriuati habent correcturae codicis Vaticanani atque editio Romana: conferas

p. 484, 24 omittuntur in codice Vaticano 1178, sicut in B^{ao}, propter homoeoteleuton uerba θαυμάζειν δὲ — τοῦτο ποιοῦντες, habent cod. Vaticanus 1178 in margine atque editio Romana p. 452^a = M

p. 485, 10 προεμβάινει cod. Vat. 1178 in margine atque ed. Rom. p. 452^e, eadem editio in margine habet ἐμμένει = B^{ab}, ἐμμένειν cod. Vat. 1178 in textu, quod per casum congruit cum B^o.

Quoniam inde a p. 487, 14 etiam codex Vaticanus 831 cum apographis atque editione Romana ipsum secuntur codicem M, sicut supra exposui, iam uestigia eius exemplaris de quo modo egi, non apparent. si istud ipsum per tota Gesta praesto habuissent editores Romani, non dubito quin hoc in nota de codicibus a se collatis dicturi fuerint; praeterea in ceteris Gestis inde ab actione 1111 nullum eius uestigium inueni. uidetur igitur illis amicus quidam inde a lacuna priore p. 483, 12 codicem Marcianum 164 contulisse, quem unum in Italia ex Veneto M transcriptum noui; quoniam prae hac collatione codicem B^o adhibere desierunt, factum est ut maiorem lacunam iam non supplerent. nam non solum istud codicis M apographon qualecumque fuit, sed etiam ipse codex M cum Vat. 831 et 1178 illam exhibent.

Postquam haec perscripta sunt, in plagulis quas mihi misit H. G. Opitz libri sui *Untersuchungen zur Überlieferung der Schriften des Athanasius* p. 82, legi in epistula nunc codici Ambrosiano D 51 sup. f. 3^a inserta, quam Paulus Comitoli S. I. d. 4. m. Nou. a. 1588 ad cardinalem Pinelli illius codicis possessorem scripsit, inter alia haec: *il Cardinal Carafa m' hà mandato non so quanti fogli di luoghi del concilio Calcedonense greco, da rincontrare con quello che sta nella libreria di S. Marco. mi scrive che per ordine del Papa [Sixtus v] si stamperanno i concilii tutti generali greci et latini.* iam aenigma solutum est. codicem S. Marci 164 — ipse enim M bibliothecae S. Marci non est — editores Romani non nouerunt nisi per notas quas a Carafa cardinale rogatus Pinelli inde sumpsit; propter rogatoris splendorem illarum tanta erat auctoritas, ut codex Colonnae [B^o] iam neglegeretur.

At si in ultima parte codicem Ottobonianum neglexerunt, exoritur quaestio qua ratione editores Romani consecuti sunt ut magnae illae corrigerentur transpositiones quibus in ceteris tribus codicibus a se, sicut ipsi dicunt, collatis uerus conexus turbatus est. problema soluitur ipsorum in codice Vaticano 1178 adnotationibus. utroque enim loco quo per notas uerus ordo restituitur, f. 315^r [p. 485, 27] et f. 318^r [p. 487, 14] atque initio folii quod inter f. 316 et 317 insertum est, [p. 483, 28] adscripti sunt numeri: *In Lat. pag. 351 c. 1. uer.* [i. e. columna 1 uersus (qui incipit)] *per n.* [i. e. naturam, in hoc uersu habentur *Quomodo autem factum est*] et *latina 352 c. 1*, denique *Lat. 359 c. 1 Agnoscens*. qui numeri sicut ceteri qui frequenter in codicis Vaticanani 1178 marginibus leguntur, sunt paginarum tomi secundi conciliorum omnium tum generalium tum prouincialium, qui post editionem principem a Laurentio Surio Coloniae a. 1567 publicatam Venetiis a. 1585 prodiit. atque uno saltem loco dilucide apparet editores istos ex Surii uerbis Latinis textum Graecum non feliciter restituisse. p. 485, 27 ex libello quem archimandritae Aelienses ad Pulcheriam destinarunt, adferuntur haec

πῶς γεννᾶ [sc. παρθένος] κατὰ φύσιν τὸν ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο· ὁ δὲ γέγονεν, πῶς χωρισθῆναι δύναται;

propter transpositiones quas in Vaticano 831 inueniri supra exposui, Vaticanus 1178 f. 318^r post σὰρξ ἐγένετο pergit ἐπιγινῶναι δὲ τῆς πίστεως κτλ. [p. 487, 14], f. 315^r uero habet γέγονε πῶς χωρισθῆναι δύναται κτλ. excidit igitur ὁ δὲ. ab uno de editoribus

Romanis fol. 318^r adnotatur ad signum post ἐγένετο positum: πῶς δὲ [correctum ex ὁ δὲ] γέγονε, πῶς χωρισθῆναι δύναται etc. fol. 315. φ. 1 uer(sus). penult. [ubi habentur γέγονε — δύναται] usque ad στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν fol. 316. pag. 2 [p. 486, 32] uer. ξεν. [i. e. uersus qui incipit a ξενίας]. editio Romana p. 453^b exhibet ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο πῶς δὲ γέγονε; etc. quomodo factum sit ut uocabula ὁ δὲ genuina, quae extant in MB^{ao} atque in adnotatione editorum f. 318^r codicis Vaticani 1178 ex codice a M deriuato desumpta sunt, in πῶς δὲ mutarentur, apparet ex Surio. translatio enim Latina quae inest Collectioni Sangermanensi 2 [uol. v huius editionis], in codicibus illius Parisino 12098 et Vindobonensi 397 ita legitur:

quomodo generat per naturam eum qui super naturam est? et in subsequentibus: et uerbum caro factum est; quomodo [corrupte pro quod] autem factum est, quomodo separari potest?

apud Surium [p. 351^a editionis Venetae, cf. supra] praeter quod *et in* usque ad *caro factum est* propter *est* repetitum omittuntur, habentur eadem, praesertim retinetur corruptela *quomodo* pro *quod*, quae ab editoribus Romanis retrouersa est in πῶς.

Neque ad restituendum tantum ordinem qui in appendicis epistulis 25. 26. 27 antiqua foliorum transpositione turbatus est, editionem Surianam uersionis Latinae adhibuerunt, sed frequenter textum quoque Graecum ex illa restituere ausi sunt. testes sunt notae marginales editionis Romanae ubi *Lat.* siue *L.* additis uocabula Graeca proferuntur, quae ex uersione Latina, id est ex Surii editione retro uersa sunt. luculentum exemplum extat p. 486, 2 [= p. 453^d editionis Romanae]: βεβαιούσα τὸ σύμβολον καὶ σύμφωνα νοοῦσα τοῖς τε αὐτοῖς ἁγίοις πατράσι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον κτλ. quae apud Surium [p. 351^a] non aliter quam in codicibus Collectionis Sangermanensis ita translata sunt: *symbolumque* [habuit igitur exemplar Graecum τὸ τε σύμβολον] *confirmans et consona sapiens ipsis sanctis patribus Ephesioque concilio.* comma quod est καὶ σύμφωνα νοοῦσα seruatum est in M, sed excidit in omnibus codicibus stirpis B neque in ipso textu editionis Romanae habetur, sed in margine extat notatum: καὶ σύμφωνα φρονούσα *Lat.*, quae ex Latino ab ipsis editoribus uersa esse apparet. simile p. 404, 3 extat exemplum. cum omnibus codicibus stirpis B omittit editio Romana p. 374^c τῶν βιαζομένων quod seruatum est in M, sed adnotat in margine τῶν βίαν πασχόντων *L.* uersio Latina apud Surium p. 306^b, sicut est in codicibus, habet *uiolentiam patientium*, quae Graece uerterunt editores Romani. p. 433^d [= p. 470, 15] ad lectionem δεικνύντες καὶ, quam ex B^b sumpserunt, in margine adnotant ὅτι *L.*, apud Surium p. 340^a extat *ostendentes quod.* ueram praebent lectionem MB^{ao} δεικνύντες ὡς: solita compendiorum confusione in B^b καὶ pro ὡς scriptum est. finem faciat locus qui extat p. 440^c [= p. 476, 26]. in textu editionis Romanae legitur uitium codicum stirpis B commune ἄκρατον, margo habet ἔγγραπτον *Lat.*, quod translatum est ex eo quod apud Surium legitur p. 343^b *inscriptam.* at uocabulum uere Graecum ἔγγραφον praestat codex M.

Maius subiere periculum isti homines, quando uersionis Latinae lectionibus suam dabant Graecitatem litteris *L.* uel *Lat.* in margine omissis siue ne addita quidem nota marginali. id accidisse exemplis doceatur hisce:

p. 345^c [= p. 372, 28] ἐξετάζειν ed. Romana sine nota, in codice Vat. 1178 legitur uitium codicis B^b ἐξέτασον, sed in margine extat adscriptum ἐξετάζειν; codices enim uersionis Latinae atque Surius [p. 292^b] habent *perquirere.* genuina lectio ἐξετάσαι praebetur a codicibus MB^{ao}.

p. 359^b [= p. 387, 5. 6] Μάρκας διάκονος καὶ Σάββας ὁ διάκονος ed. Rom. offenditur in articulo; hic enim Sabas neque antea neque post commemoratur. uitium est

editorum; nam in omnibus codicibus stirpis B desunt quae habet M καὶ σάβας διάκονος. suppleta igitur sunt ex Latinis [p. 299^a] *et Sabas diaconus*; Σάββας positum est ex consuetudine codicum B, articulus infeliciter additus.

p. 24^c [= p. 26, 1. 2] οὐ πάντας, οὓς συνελθεῖν συνιέναι μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας οἵτινες κτλ. ed. Romana secundum codicem M, unde codicem B^b eiusque apographa in hac parte pendere supra exposui. locus corruptus in margine ita emendari temptatur:

οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνιέναι μεμαθήκαμεν· τοὺς μὲν γὰρ ἐκβληθέντας ἐμάθομεν, τοὺς δὲ συναχθέντας· οἵτινες

Graece uersa sunt ipsius Leonis uerba [ep. 18 uol. 4 p. 20, 1 sq.], quae recte leguntur apud Surium p. 44^b: *non omnes qui conuenerant, interfuisse cognouimus; nam alios reiectos, alios didicimus intromissos, qui* etc. uersionis antiquae Graecae textus genuinus exhibetur in codicibus HX: οὐ πάντας τοὺς συνελθόντας συνιέναι μεμαθήκαμεν· τινὰς γὰρ ἀπορριφέντας, ἄλλους δὲ μεμαθήκαμεν εἰσαχθέντας, οἵτινες κτλ.

Sunt tamen loci quibus illis uiris doctis audacia uersionem Latinam retro in sermonem Graecum transferendi felicius cesserit, e. gr. p. 365^a [= p. 393, 10. 11] ubi editio Romana habet τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ θεότης ἔπαθε, καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι μία φύσις ἐστὶ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, recte atque consonanter cum codice M, sed non ex codice Graeco. nam codicis M in hac parte nullam habuerunt notitiam, in omnibus autem codicibus stirpis B exciderunt propter eiusdem uocabuli reditum ἡ θεότης ἔπαθε καὶ τοὺς λέγοντας ὅτι. tacite suppleta sunt ex uersione Latina [p. 302^a apud Surium]: *cos qui dicunt quia diuinitas passa est, et* [deest culpa typhetae in Surii editione Veneta, habent codices omnes] *qui dicunt quia una natura est diuinitatis et humanitatis.*

Neque aliter duobus locis ex uersione Latina uocabula suppleuerunt quae in omnibus codicibus Graecis exciderunt:

p. 360^a [= p. 388, 3. 4] πολλάκις εἰσὶ τινες μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι· ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες τὰ τοιαῦτα φανεροί εἰσι editio Romana. uocabula ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες desunt in MB, uersio Latina habet [p. 299^b, neque discrepant codices] *forte sunt quidam neque scientes se audire; sed qui integre nouerunt, manifesti sunt.*

p. 369^a [= p. 398, 10—12] Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος (< Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Κἀγὼ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τυπωθεῖσι. Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος) Μύρων Λυκίας εἶπεν κτλ. editio Romana. uocabula quae uncis inclusa sunt, in MB non extant, sed in uersionis Latinae codicibus et apud Surium [p. 304^b] habentur *Aphrodisiadae* [*Aphrodisiadis* Surlus] *dixit: lit ego consentio his quae a sanctis patribus sunt formata* [*firmata* Surlus et nonnulli codices]. *Romanus reuerentissimus* [*reuerend.* Surlus secundum illius saeculi consuetudinem] *episcopus Myrorum Lyciae dixit* etc. translationis Graecae exemplum dabant interlocutiones quae praecedunt Constantini episcopi Bostrorum et Theodori Damasci; nunquam συντίθεμαι an συναίνω ponatur, dubitari potest, cetera recte se habent.

In eadem actione x1 ad quam isti duo loci pertinent, frequentes sunt codicum Graecorum lacunae per uersionem Latinam aut suppletas aut certe indicatas, cf. 376, 24. 378, 13. 379, 29. 380, 17. 382, 23. 385, 34. 388, 22. 392, 6. 20. 401, 9/10. nulli ab editoribus Romanis ulla medela adhibetur, pleraeque ne animaduertuntur quidem. credibile igitur non est eis praesto fuisse codicem Graecum praeter illos quos ipsi enumerant; quod in ultima parte notitia exili codicis Marciani 164, quem non commemorant, per litteras potiti sunt, alius generis est.

In notula quam ordini eorum quae in secundo tomo continentur, praemiserunt, post codicum Graecorum enumerationem editores Romani pergunt: *Latina interpretatio antiqua ex uetustissimo eiusdem Vaticanae bibliothecae libro, sed non integro, atque ex aliis mss. emendata.* codicem Vaticanum 1322, cuius pars altera sane et s. VII est et Epistularum ante Gesta collectione atque actione prima caret, ab illis inspectum esse uno certe loco obseruauit.

p. 346 [= p. 373, 13. 14] Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως καὶ Εὐστάθιος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ed. Romana, φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς βηρυτίων πόλεως B^b cum utroque apographo, τύρου μητροπόλεως καὶ εὐστάθιος ab uno de editoribus in margine codicis Vaticani 1178 addita sunt. ceteri codices Graeci MB³⁰ exhibent φώτιος [omisso ὁ εὐλαβέστατος] ἐπίσκοπος τῆς τυρίων μητροπόλεως καὶ εὐστάθιος τῆς βηρυτίων καλλιπόλεως, Surius [p. 292^b] *Photius Episcopus Tyrionum Metropolis, et Eustathius Berytiorum pulchrae ciuitatis.* quomodo factum sit ut simpliciter Τύρου pro τῆς Τυρίων poneretur, apparet ex lectione quae est *Tyri* in uersione antiqua, cuius codicum unus Vaticanus 1322 editoribus praesto esse potuit. ceteros de quibus uerba faciunt editores, quaerere inutilis esse laboris duxi, quoniam ipsi dicunt se siue ex istis siue ex Vaticano 1322 uersionem emendasse, quae illis praesto fuerit; hanc uero fuisse Surii editionem Venetam probasse mihi uideor. neque dubium est quin multo saepius quam ex codicibus Latinis antiquis textum uersionis ex Graeco correxerint, quod prauo consilio factum recte uituperauit Stephanus Baluze [Nou. Coll. Conc. p. 977. 978].

Tempore antiquo in sermonem Latinum non translatae sunt actiones 18. 19 atque appendicis epistulae 29—31. qua de causa uersiones actionum 18. 19 litteris obliquis editores proposuerunt neque tamen ipsi fecerunt, sed ex manuscripto suae ipsorum aetatis sumpserunt; margini enim p. 301^b et p. 303^b apponunt *Ex noua uersione* et in codice Vaticano 1178 f. 295^u adscriptum extat initio actionis 18 *latino manuscripto f(oli)o p(rim)o p(agin)a p(ri)ma*, f. 297^u initio actionis 19 *latino manuscripto f(oli)o 3. p(agin)a 2da*. epistularum 29—31 uersiones solitis litteris quasi antiquae sint, exhibentur, sed ad p. 490, 7 quoniam propter lacunam quam inter p. 489, 1 et p. 490, 7 hiare supra [p. v] exposui, finis epistulae 28 antiquitus translatae et epistulae 29 uersione antiqua carentis initium perierunt, adnotatum est in codice Vaticano 1178 f. 319^u in margine *desiderantur* (sc. ea quae secuntur inde a παρ' ἐκείνου) *in latino et habentur in nouo mscrip̄to fol^o 13. p̄agina p(rim)a*, in ipsa editione p. 448: *haec non cohaerent cum superioribus, et aliquid deesse uidetur tam in Graeco, quam in Latina interpretatione, quae ab hoc loco usque ad finem desumpta est ex ms. cod. Vat.* initio epistulae 30 adscribitur in codice Vaticano 1178 f. 321^u *manuscripto f. 16 p. 1*, ad prima uerba epistulae 31 *manuscripto f°. 19. p. 2*. doctum illum hominem qui ex codice Graeco uersionem istam eorum quae in editis uersionibus Latinis non extabant, confecit, neminem alium fuisse coniecerim nisi Antonium Augustinum, qui codicem Vaticanum in suum usum scribendum curauit. non tantum editionem Coloniensem Surii ei notam fuisse, sed etiam ab utroque epistulas de noua conciliorum collectione scriptas esse narrat F. Maassen p. xxvi. xxvii libri notissimi. fieri potest ut paucis illis foliis, nisi post editionem Romanam publicatam abiecta sunt, in uasta bibliothecae Vaticanae mole etiam nunc inuentis coniectura quam proposui, confirmetur; certe coniectura quam ex Latino deriuarunt editores Romani p. 463^a [= p. 492, 37] summo illo uiro non indigna est.

De codice Vindobonensi theol. [sic, non hist., quod in codicum catalogo legitur] gr. 40 [W], qui post materiem Ephesenam concilii allocutionem ad Marcianum [20]

utrique Leonis tomo [uol. 2 ep. 5 et uol. 4 ep. 104] non sine ratione interpositam habet, egi t. 1 I, 1 p. 11 sq.

Quoniam in canonum sylloga XIII titulorum canonibus XXVII actionis septimae adduntur concilii decreta 17, 8. 19, 45. 49. 50. 57. 58. 4, 60—62, etiam in hac parte illius syllogae codices adhibendi erant, de quibus locutus sum in alterius partis praefatione p. VIII sq.

II. DE IIS QVAE GESTA SECVNTVR

Gestis ipsis inde ab initio adnexae esse uidentur concilii et quae dicitur allocutio ad Marcianum [20] et epistula ad Leonem [21]. hanc per concilii legatos Lucianum episcopum Bizyae Basiliumque diaconum simul cum Anatolii epistula ad papam esse directam illa ipsa testatur [p. 248, 37 sq. 250, 23], allocutionem ad principes patrum testimoniis roboratam sibi simul cum Gestis [cf. p. 248, 27. 250, 23] allatam esse ipse Leo in epistula narrat, quam paulo postea ad Theodoretum destinauit [Leon. ep. 71 p. 80, 35]. scripta igitur est eodem tempore quo epistula ad papam, postquam illius legati profecti sunt et synodus per proprios legatos Leoni decreta illa de sede Constantinopolitana commendare constituit, quibus legati Romani acriter in synodo restiterant [p. 248, 22]. quod eo firmiter tenendum est, quo in istud tempus parum quadrare uidentur preces quibus augusti coniuges a synodo rogantur ut iam piam suam mentem demonstrent καθάπερ σφραγίδα τῶν εὐσεβῶν διδασκάλων τῆι παρ' ὑμῶν ἀθροισθείσῃ συνόδω [est datiuus uerus, non instrumentalis] τῆς Πέτρου καθέδρας βεβαιούντες τὸ κήρυγμα [p. 472, 34]. haesit in his uerbis Tillemont [xv 714], quae aut ante aut statim postquam actione quarta tomus Leonis a concilio confirmatus esset, scripta esse uiderentur, neque haesit primus. quoniam tomus simul cum definitione fidei dudum ab imperatore in actione sexta receptus est, Rusticus uertendo imperatuios qui ad imperatores directi sunt, in tempora siue praesens siue perfectum commutauit [cf. not. p. 472, 32. 33] atque is qui codicis Bobbiensis exemplar scripsit, allocutionis uersionem non post, sed ante gesta posuit. at noli his commentis ad absurda deduci. rogatio ista synodalis est apparatus in eum finem effectus et constructus, ne synodus tomi sententias in symbolum recepisse uideretur, ut coniugibus augustis obœdiret, sed ipsa ab illis rogasse ut tomum confirmarent. etsi enim tomus ubi primum Marcianus imperium adeptus est, suscriptus est ab Anatolio et episcopis qui Constantinopoli aderant [cf. locos quos attuli uol. 4 p. 175 ad diem Id. Apr. a. 451] et in prouinciis ubicumque missus est [uol. 4 p. 46, 36. supra p. 465, 24 sq.], deinde in ipsius synodi actione quarta episcopi qui Chalcedone congregati sunt, cum a iudicibus interrogati essent, synodos Nicaenam et Constantinopolitanam illi concordare uiritim deposuere, tamen illi ipsi uerba Leonis in symbolum praeter paucissimos [p. 319, 13] recipere noluerunt neque concesserunt nisi praecepto imperatoris coacti [cf. p. 320, 38 sq.]. at summae imperatori curae erat omnem uolentiae suspicionem euitare, ne synodus a se conuocata comparari posset Ephesinae Dioscori tyrannide oppressae [cf. p. 486, 4 sq.]; hanc ob causam a concilio impetrauit ut ista petitio ad ipsum dirigeretur. quoniam uero absonum erat ea quae in tomo de fide ipsa scripta erant, denuo defendere, hoc ansam praebuit uindicationis tomi ita ab ipsa synodo instituendae, ut nouum esse negaretur ex unius hominis epistula fidei fundamentum desumere. talia illo tempore uentilata esse ex eis elucet quae Aetius archidiaconus Constantinopolitanus contra Eutychis asseclas Carosum et Dorotheum profert de epistulis Cyrilli Caelestini Leonis symbolum interpretantibus [p. 315, 1 sq.]

Orientalis quosdam cum legatis Romanis ei fidei expositioni quae primo proposita neque in gesta recepta est, non assensus esse, sine dubio propter rationem tomi Leonis parum habitam, initio quintae actionis refertur unusque de illis nominatur Iohannes Germaniciae episcopus [p. 319, 9. 37]. erat comprouincialis atque amicus Theodreti [cf. illius epp. 147. 133], qui non tantum simul atque a concilio Epheseno altero d. 22. m. Aug. a. 449 depositus est, acer tomi Leonis extitit patronus in eis epistulis quas ad illum ipsum [113 p. 1188 sq.] uel illius legatum Renatum presbyterum [116] dudum antequam Ephesum ueniret, morte abreptum [Coll. Auell. 99 p. 442, 4] siue ad Anatolium patricium [121] destinauit, sed etiam postquam Marciano imperium adeptus restitutus est [epp. 138—140], dum scribit ad monachos Constantinopolitanos [145 p. 1252 cf. ep. 144 p. 1243]. alteri concilii Chalcedonensis parti odiosus furiosa passus est conuicia, quando iussu iudicum et senatus synodum intrabat [p. 69, 12 sq.], neque cum in actione nona de eo ageretur, sermonem praeparatum ultra prima uerba proferre potuit [p. 368, 10 sq.]. numquam episcopi qui Chalcedone congregati sunt, quicquam quod ipsi sua sponte fieri uoluerunt, ei mandassent, aptus tamen uidebatur isti epistulae conscribendae quam Marcianus a synodo recipere uolebat. florilegium ex dialogis quos anno fere 447 scripsit, in primis ex libro altero potius ab ipso auctore repetitum quam ex illis ab alio desumptum est; nemo enim nisi ipse Theodoretus addidit locum ex Procli sermone quodam excerptum [p. 474, 23—25] et uerba Amphilochoi quae in dialogo 1, 66 et in librorum contra Cyrillum quarto [Gelas. floril. 27 cf. *Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. N. F.* 10 p. 100. 282] plena posuerat, in breuius contraxit [p. 473, 27—29]. at scriptorem quem tunc temporis multi propter antiquam cum Nestorio amicitiam suspectum habebant, propter librorum uero multitudinem et doctrinam etiam inuiti admirabantur, patrum testimonia collegisse quibus alii epistolam a se neque ab illo conscriptam ornarent, ut credam, eo minus a me impetrare possum, quo ipsa epistula prae se fert Theodreti uestigia manifesta. illius doctrinae erat magnum numerum coaceruare epistularum quae ad fidem confirmandam adhibitae sunt. epistolam Damasi ad Paulinum, quam frequenter laudat [ep. 144 p. 1243. 145 p. 1252. in libro de incarnatione, de quo cf. quae dixi t. 1 4 p. xiii, p. 1312] litterasque conciliorum Sardicensis et Constantinopolitani [p. 471, 32 sq.] historiae ecclesiasticae a se olim conscriptae inseruerat [5, 11. 2, 8. 5, 9]; quae Iohannes Antiochenus ad Proclum et Theodosium imperatorem scripserat [p. 472, 17 sq.], nemini facilius patebant quam illius familiari atque adiutori. neque in rebus tantum doctrina, sed in sermone stilus quoque Theodreti agnoscitur. eadem est reprehensio Apollinaris p. 471, 6 τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ἰατρείαν ἀρνήσασθαι atque in hist. eccles. 5, 3⁴ οὐκ εἰληφῶς γὰρ ταύτην (scil. τὴν ψυχὴν) κατὰ τὸν ἐκείνου (Apollinaris) λόγον οὔτε ἰατρείας ἤξιωσεν uel quod obicitur Arianis p. 471, 5 τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὁμολογῆσαι τὴν ἔνωσιν, atque dialog. 2 p. 82 σῶμα τὸν θεὸν λόγον μόνον ἀνειληφέναι φασίν, cf. haer. fab. comp. 5, 11 p. 420. sicut p. 471, 5 scripsit τῆς ληφθείσης σαρκὸς τὰ γνωρίσματα, ita ep. 151 p. 1301 τῆς τοῦ θεοῦ μορφῆς τὰ γνωρίσματα. neque aliter quam p. 471, 17 σπέρματος Ἀβραάμ ὁ ποιητῆς ἐπελάβετο locum Hebr. 2, 16 allegando semini opponit creatorem ep. 130 p. 1217. dialog. 2 p. 108. denique occurrunt locutiones et uocabula Theodreto grata: pauca exempla sed ea quae uim habeant probandi, sufficiant. quae subsit imago uerbis p. 470, 29 κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες, ita elucet ex hist. eccl. 2, 19¹⁴ διορύξαι καὶ καταλῦσαι τὸν κατὰ τῆς αἰρέσεως ἐξευρεθέντα περίβολον, ut in mentem ueniat emendatio ΠΙCΤΙΝ <ΔΙ>ΟΡΥΤΤΟΝΤΕC praesertim cum uerbum compositum alibi quoque apud Theodoretum inueniatur [hist. eccles. 1, 11⁶. in hoc uolumine p. 244, 25]. pretiose non

τὸ ἐν dicitur, sed τὸ μοναδικόν et p. 471, 20 et quaestt. in Deuteronom. 6, 2 p. 263. frequens est haereseon conuicium λύμη, cf. hist. eccl. 2, 24¹³. 4, 11⁴. 5, 37. ep. 112 p. 1184. 145 p. 1252: bis [p. 470, 22. 471, 39] in allocutione adhibetur. quo adiectiuo errores per uarias uias de recta fide euagantes diffamare solet [hist. eccles. 4, 29¹. ep. 151 p. 1297. de proud. 1 p. 484. comment. Ies. p. 84, 5. 222, 26 Moehl. comm. 1 Tim. 3, 16 p. 658], utitur p. 470, 38 πολυσχιδῆ, quam unice ueram scripturam esse notauerim, etsi saepe in codicibus per ε scribitur.

Eadem mente Theodoretus qua actione tertia [26] episcopis persuaserat Leonis tomo idem doceri atque a Cyrillo, post concilium allocutione conscripta gratam operam augustis praestitit coniugibus, qui eum ubi primum imperium adepti sunt, damnatione per Dioscorum inimicum illata liberarunt et postquam concilium, quod Theodoretus ipse desiderauit [ep. 139. 140], congregatum est, fouere perrexerunt; neque enim sine eorum uoluntate proceres qui praesiderunt, a concilio quamuis magna episcoporum parte clamoribus obstrepente tamen ut introduceretur et restitueretur, impetrarunt.

At si allocutio eo consilio et postulata et scripta est, ut imperator potius quam synodus ob Leonis tomum in fidei expositionem receptum defenderetur, hoc consilium pleno effectui non aliter mancipari potuisse patet nisi illa in publicum edita neque minus patet etiam editionis imperatorem auctorem fuisse. idem de Epistularum Collectione B iudicandum esse in alterius partis praefatione p. xi sq. exposui; una tamen remanebat res mira et difficilis, Theodreti ad Dioscorum epistula illius collectioni praeposita. huic obscuritati ex iis quae de allocutione enucleata sunt, lux quaedam affulget. apparet enim ex illa epistula Theodoretum, cui, ut dixi, Marcianus et Pulcheria etiam contra magnam concilii partem summopere fauerunt, ante concilia et Ephesenum alterum et Chalcedonense non minus Cyrilli doctrinam probasse quam postea quando Chalcedone episcopis Cyrillum et Leonis tomum non dissentire persuadebat. nullo igitur iure eum tamquam Nestorii asseclam ab aduersariis impeti et calumniari. neque mera somnia persequi mihi uideor cum ipsum Theodoretum a consilio epistulae ad Dioscorum exemplar Gestis Chalcedonensibus inserendi non alienum fuisse suspicor. sunt enim in illa loci qui desunt in eo codice [Z] qui ad Theodreti epistularum collectionem redit, habentur in Gestorum codicibus BV et uersionibus Latina et Syriaca, quas ad Gestorum memoriam pertinere non est cur dubitetur:

1. p. 245, 33/p. 246, 1 (fides Nicaena), ἦν καὶ ἡ ἐν Ἐφέσῳ ἀγία σύνοδος κρατεῖν διηγόρευσεν BVΛΣ om. Z
2. p. 247, 17—19 ὅτι δὲ καὶ τοῖς περὶ Νεστορίου ὑπαγορευθεῖσι τόμοις ὑπὸ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Ἰωάννου δις ὑπεγράψαμεν, μαρτυροῦσιν ἡμῶν αἱ χεῖρες. ἀλλ' οὗτοι — πειρώμενοι BVΛΣ om. Z
3. p. 247, 30—32 τούτων δὲ παρ' ἡμῶν οὕτως εἰρημένων τὰς ἱεράς σου εὐχὰς παρασχεῖν μοι, δέσποτα, καταξίωσον καὶ ἀντιγράφοις εὐφρᾶναι δηλοῦσιν ὡς ἀπεστράφη σου ἡ ἀγιωσύνη τοὺς συκοφάντας BVΛ[Σ deficit] om. Z

Si sollemnis salutandi formulae p. 248, 1. 2 ratio non habetur, tertius locus claudit epistulam. talia siue in exemplis singularibus siue in collectionibus modo retinentur, modo omittuntur; sententiam a Theodoro scribi non potuisse nequit probari. suspicioni subiacet sententia relatiua loci primi; fidei enim fundamentum esse symbolum Nicaenum confirmatum a synodo Epheseno, id est decreto illo quod extat in gestis de Charisio [t. 1 1, 7 p. 105 sq.], iterum iterumque decantatur ab Eutyche Dioscoro uniuersis episcopis in concilio Epheseno altero; praeterea secundum tempora Theodoretus de concilio Epheseno priore acerbè iudicauit [cf. e. g. t. 1 4 ep. 131. p. 134, 13. t. 1

5 Coll. Palat. 41, 15. 16]. sed Marcianum imperatorem in constitutionibus *Venerabile catholicae* [p. 478, 10 sq.] et *Diuinae semper potentiae* [p. 481, 29 sq.] concilium Ephesenum Nicaeno et Constantinopolitano adiunxisse non debet praetermitti. quae altero loco habentur, neque falsa sunt neque uera. fidei formulam quae a. 433 inter Cyrillum et Iohannem Antiochenum conuenit [cf. quae t. 1 1, 8 p. 13 conposui], Theodoretus approbavit, Nestorii damnationem quam Cyrillus a Iohanne impetrauerat, primo acriter refutauit [cf. t. 1 4 ep. 183. 187. 198. 208], deinde secundum pactionem sibi a Iohanne in scripto datam litteris secretis ab illo omnem potestatem accepit utendi *fiducialiter machinationibus atque dispensationibus, ut fratres nostros qui a nostra unitione discissi sunt, suorum membrorum coaptatione* reiuingeret [l. c. ep. 210]. per aliquod tempus quieuisse uidetur, sed ordinationibus a Iohanne in prouincia Euphratesia praesumptis se ab illius communione abscidit [ep. 216]. ne tum quidem propositi tenax cum Iohannem *depositionis* (sc. Nestorii) *subscriptionem minime exigentem ab eis qui id facere nollent* inuenisset [ep. 248, similiter 249], in communionem cum illo rediit [ep. 254. 256]. duas istas subiectiones in scripto a Theodoro factas esse facile sumitur, sed illis damnationem Nestorii non infuisse non minus certum est.

Quod problema ut soluatur, eruendum est qua uia epistula ad Dioscorum in Collectionem B peruenire potuerit. si multo post concilium ipsiusque mortem Theodoretus epistula ex libro qui eius epistulas continebat, a collectore quodam desumpta esse putatur, nescio qua ratione loci istius siue adiectio siue omissio explicetur. neque enim anathema Nestorio datum id crimen erat quo Theodoretus liberandus esse uideretur, neque tam doctus extabat interpolator ut duas istas subscriptiones ex Irenaei Tragoedia siue aliunde expiscaretur. si uero Epistularum collectio B statim post concilium auspiciis imperatoris composita est, epistulae exemplum nisi ab ipso Theodoro siue sponte offerri siue rogantibus praestari non poterat, neque ab illo alienum erat tali exemplo ea addere quae utilia et opportuna uidebantur. qui coram concilio Nestorium quondam amicum anathematizauit ut episcopatus redderetur, is non mirum si epistulae dudum scriptae inseruit et hoc a se dudum antea neque semel tantummodo factum esse; concilium Ephesenum quod olim abominatus est, Nicaeno adiunxit, ne ab imperatore dissentire uideretur. quo tempore et concilio Theodoretus ipsius epistulae colligi atque edi coeptae sint, nescitur; in eiusmodi collectione litterarum illarum ad Dioscorum exemplum anticum neque id quod in Gestis Chalcedonensibus extabat, adhibitum est neque obstat quod clausula p. 247, 30—32, sicut fit, omissa est.

Extat igitur per Theodoretus ad Dioscorum epistulam atque allocutionem ad imperatorem, quae initium faciunt illa epistularum collectionis quae Gestorum partem primam concludit, haec eius quae Gestorum finem sequitur, quasi uinculum aliquod quo ista inter se coniungantur. etiam artius inter se cohaerent synodi epistula ad Leonem [21] et Collectio B, cuius consilium atque finem esse in partis alterius praefatione p. xi sq. exposui, ut controuersiae de sedis Constantinopolitanae priuilegiis summa proponatur. neque sine consilio synodi epistula quae omnibus illis quae Collectione B comprehensae sunt, anterior est, ab eis separata et in ultima collectione posita esse uidetur, ut maioris auctoritatis locum obtineret uniuersaeque synodi sententia de urbis regiae nouaeque Romae nomine ornatae episcopatu manifesta fieret, quamuis acriter legati Romani atque pontifex ipse resisterent.

Quae epistulam ad Leonem secuntur Marciani constitutiones et coniugum augustorum epistulae [22—31] ueram Gestorum appendicem constituunt, quae cum illis nisi materia iam non cohaeret. priusquam de eis disputem, commodum erit de eorum memoria Latina ea praemittere quae necessaria sunt. ultimae tres epistulae

[29—31] antiquo tempore non translatae sunt. quae praecedunt [26—28], ordine inuerso [28. 26. 27] et aucta Palaestinensium episcoporum litteris synodicis extant initio codicum illius epitomae quae nomine uolgari codicis encyclii appellatur atque in uolumine quinto huius tomi edetur. ex Gestorum Chalcedonensium appendice illas epistulas [26—28] esse desumptas, quantum uideo, probari nequit. constitutionum 22. 23 textus Latinus, qui primarius est, extat in rerum Chalcedonensium Collectione Vaticana et aliis, quae omnes in uoluminis alterius parte altera edentur, neque ex Gestorum appendice petitus est. at accurata eget discussione locus quem occupant ea quae tradita sunt [20—25], in Gestorum uersione Latina, quam littera Φ signare soleo, neque hoc institui potest nisi paucis de tribus illius recensionibus praemissis; plura uoluminis tertii praefationibus reseruanda sunt.

Primam Gestorum Chalcedonensium omnium, non partis tantummodo alicuius uersionem non antiquiorem esse Dionysii exigui translatione altera canonum dudum constitit; ea enim sine ulla fere discrepantia utitur. Friderici Maassen suspiciones [p. 742 sq.] omni carere fundamento t. IIII 2 p. xvii sq. 15, 2 p. IIII sq. exposui. at eam confectam esse etiam posterius, quando Vigilius papa, qui eam et in Constituto [Coll. Auell. 83] et in epistula concilio quinto posteriore [t. IIII 2 p. 138 sq.] allegat, de tribus capitulis concilii Chalcedonensis auctoritate cum Iustiniano certabat, elucet ex Gestis Chalcedonensibus 17, 18. qui in illa actione leguntur canones synodi quae habita est ab imperatore Theodosio I Constantinopoli sub Nectario episcopo atque dici solet *cl patrum*, inscribuntur Graece [p. 455, 2] $\Sigma\nu\omicron\delta\iota\kappa\omicron\nu\ \tau\eta\varsigma\ \beta\ \omicron\nu\nu\omicron\delta\omicron\nu$, quorum loco eisdem uerbis in omnibus uersionis Latinae recensionibus legitur: *SYNODICVM PRIMI CONCILII SVB NECTARIO EPISCOPO CONSTANTINOPOLIS EPISCOPORVM CENTVM QVINQVAGINTA*. concilium sub Nectario habitum non dicitur primum nisi ut opponatur alteri ab Iustiniano conuocato et sub Menna habito. haec prima uersio Gestorum [Φ^a] paulo post correctata atque aucta est a trium capitulorum etiam post concilium quintum defensoribus, qui cum alia nouauerunt tum canones ex loco legitimo et antiquitus tradito qui erat post actionem sextam, ad locum paenultimum qui est ante actionem xvii de priuilegiis sedis Constantinopolitanae, transtulerunt alio non commoti consilio nisi ut commodius contra tria capitula et concilium quintum omnia quaecumque post symbolum fidei, imprimis quae de Theodoreto et Iba acta sunt, defenderent tamquam a canonibus et expositione fidei solui non possent [cf. *Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 18]. confecta est haec recensio [Φ^c] non aliter quam antiqua Constantinopoli ante a. 564; tum enim Rusticus diaconus et ipse trium capitulorum defensor intrepidus codices recensionis Φ^c adeptus coepit unum ex illis emendare notisque criticis instruere, quae $\epsilon\kappa\delta\omicron\sigma\iota\varsigma$ apographis conseruata et diuulgata post recensiones Φ^a et Φ^c tertia est [Φ^r]. dixerunt qui Iustiniano auctore tria capitula accusabant, ad Romanam ecclesiam definitionem tantum fidei, non etiam gesta concilii Chalcedonensis fuisse perlata [Facund. 5, 4 p. 716]. perlata ea esse testatur ipse Leo [ep. 60 p. 67, 1], sed et ipsi et totius partibus Occidentis Graeci sermonis imperitis per centum annos ignota remanserunt, donec eorum qui pro tribus capitulis pugnare non desierunt, zelo atque doctrina factum est, ut temporis spatio non maiore quam paulo amplius decem annorum uersio illorum Latina conficeretur augeretur emendaretur; hoc facto trium illarum recensionum exemplaria iterum iterumque transscripta sunt.

Vt ad rem propositam redeam, antiquae uersionis exemplaria concilii allocutionem ad imperatorem [20] atque epistulam ad Leonem [21] post eam actionem quae de priuilegiis sedis Constantinopolitanae est, non aliter exhibent quam codices

Graeci, quae uero in illis secuntur, omittunt omnia utpote a Iustiniani saeculo aliena. recensio Φ^c finem facit in allocutione [20] praeter codicem Bobbiensem ubi ratione singulari, quam supra [p. xiii] exposui, illa inter Epistularum ante Gesta collectionem ipsaque Gesta collocatur; omittitur epistula ad Leonem [21], coniecerim quia illius recensionis auctoribus, dum contra Vigilium Pelagiumque Iustiniano obsecutos pugnant, non oportunum uidebatur etiam priuilegia Constantinopolitana contra Leonem defendere. finis Gestorum corporis etiam apud Rusticum [Φ^r] est allocutio [20]; sed quae secuntur usque ad constitutionem *Diuinae semper* [25], translata sunt post actionem de Dioscori damnatione. ibi habentur [III 104—108 in mea editione huc usque manu tantummodo scripta] sub inscriptione *Leges sanctae memoriae principis Marciani quas beatissimus Leo papa in suis confirmauit epistolis*; secuntur in codicibus *de prohibitis putationibus* [sic] *a xp̄ianis edictum ciuibus nr̄is constantinopolitanus* [sic], quae hoc loco delenda sunt.

Imp̄p Caesares Flauius Valentinianus pontifex inclitus Germanicus inclitus Alamannicus inclitus Sarmaticus inclitus tribuniciae potestatis uicies septies imperator uicies septies consul septies et Flauius Marcianus pontifex inclitus Germanicus inclitus Sarmaticus inclitus Alamannicus inclitus Francicus inclitus tribuniciae potestatis uicies septies [falsch, es muß heißen *ter*] *imperator consul semel de prohibitis disputationibus a Christianis edictum ciuibus nostris Constantinopolitanis*

[III 104] *Imp̄ Valentinianus et Marcianus augusti. Tandem aliquando* etc. [= 23 Gestorum Graecorum; constitutio data est d. 7. m. Febr. a. 452]

[III 105] *DE EODEM EDICTVM SECVNDVM CIVIBVS NR̄IS CONSTANTINOPOLITANIS IDEM AVGVSTI Venerabilem catholicae* etc. [= 22 Gestorum Graecorum; constitutio data est d. 13. m. Mart. a. 452]

Interpretatio legis Theodosii iunioris, quam pro Eutyche seductus a Chrysaphio promulgauit, quam nunc ideo posui ut quia beatae memoriae principis Marciani lex hanc subsecuta destruxit, etiam tali collatione noscatur quid amplectendum quidque uidendum sit de haereticis Nestorianis et fide catholica

[III 106] *Olim quidem* etc.

[III 106^a] *Lex haec de Nestorio recte continens, contra orthodoxos uero peruerse et pro illa nihilo minus utilitate inserta est, ut sciat lector quia sequens lex principis Marciani [cf. p. 481, 1 sq.] ideo nominatim de Iba nihil dixit, quoniam nec in ista sic legitur, sed specialiter ab ista damnatos specialiter soluit, generaliter uero et illa [corrupte, coniecerim atticta] generaliter attigit. sicubi autem de Iba in huius legis quae sequitur exemplaribus inuenitur, ut superfluum deputetur, quia et nos ita nos alicubi posuisse recolimus, quod ex uerioribus Acumitorum exemplaribus duximus emendandum*

De infirmandis quae contra sanctae memoriae Flavianum episcopum Constantinopolitanam urbis, et confirmandis quae postea pro eo a sancta synodo Calchedonensi statuta sunt

[III 107] *Idem augusti, id est Valentinianus et Marcianus Palladio praefecto praetoriorum Orientis. Gloria numquam* etc. [= 24 Gestorum Graecorum; constitutio data est die 6. m. Iul. a. 452]

De confirmandis quae a sancta synodo Calchedonensi contra Eutychem et eius monachos statuta sunt

- [III 108] *Idem augusti Palladio praef. praet. et eodem exemplo Valentiniano p̄fo Illyrici Tattiano p̄fo urbis Vincomalo magistro officiorum et consuli designato. Amplae omnipotenti deo* [ita Rusticus siue eius codices ex Graeco; ipsa constitutionis uerba seruata sunt in collectione Hispana et codice Albigensi 2 *Diuinae semper potentiae*] etc. [= 25 Gestorum Graecorum, constitutio data est eodem die quo ea quae praecedit]

RELATIO SC̄AE SYNODI CALCHEDONENSIS AD BEATVM PAPAM LEONEM GENERALITER DE OMNIBVS GESTIS

- [III 109] *Sancta et magna et uniuersalis synodus quae per gratiam dei et sanctionem piissimorum et amatorum Christi imperatorum nostrorum collecta est in Calchedonensium metropoli prouinciae Bithyniae sanctissimo et beatissimo Romanorum archiepiscopo Leoni. Repletum est gaudio* etc. [= 21 Gestorum Graecorum]

EPISTOLA SC̄ISSIMI ET BEATISSIMI ATQVE APOSTOLICI D̄I GRATIA PER OMNIA PLENI LEONIS PAPAE *omnia gesta sanctae Calchedonensis synodi firmans et sola illa infringens quae per ambitionem Constantinopolitanorum gesta sunt contra Nicaeni statuta concilii, quae subiecta epistola respondit ad relationem sanctae synodi supra scriptam*

- [III 110] *Omnem quidem fraternitatem* etc. [= Leonis ep. 64, cuius uersio Graeca extat in Epistularum Collectione B 20]

Hanc istius collectiunculae formam ex ipsa Rustici editione exhibent codices Parisinus 11611 et Montepessulanus 58; in codice Veronensi LVIII omnia sicut in codicibus Graecis ad finem Gestorum reiecta sunt ordine ita mutato ut relatio synodi [III 109] non aliter quam in Graeco et Φ^a sequeretur allocutionem synodi, lex Theodosii [III 106] in fine post Leonis epistulam [III 110] collocaretur omissa Rustici adnotatione [III 106^a]. uel inde haec Rustici editione posteriora esse apparet; confirmabitur hoc multis aliis codicis Veronensis proprietatibus in uoluminis III praefationibus.

Collectiunculam a se compositam esse Rusticus in eis declarat quae [106^a] legis quam Theodosius post synodum Ephesenam alteram promulgauit, interpretationi a se confectae subscripsit. in scriptione quadam, quae iam non extat, Ibas ab imperatore Marciano in constitutione *Gloria numquam* non minus quam Flauianum Eusebium Theodoretum nominatum atque illius synodi damnatione absolutum esse contenderat, constitutionis exemplari interpolato in errorem perductus. exemplar genuinum in codicibus Acoemitanis nactus errorem ita correxit, ut ex ea ipsa lege quae a Marciano per constitutionem illam cassata est, probaret necesse non fuisse ut Ibas expressis uerbis nominatus absolueretur; neque enim in lege Theodosiana nominatim eum fuisse damnatum. quae sapiunt omnia Rusticum trium capitulorum impigrum defensorem, cuius imaginem satis claram exhibet Collectionis Casinensis pars altera quam in t. I uol. 4 olim edidi. legis Theodosianae exemplari Graeco quomodo potitus sit, nescitur; ex codicibus bibliothecae Acoemitorum, quos Gestorum Chalcedonensium fuisse patet, desumpsit quae in Graecis sunt 23. 22. 24. 25, quibus singulis singuli textus Latini primarii praepositi erant, sicut in Epistularum ante gesta collectione [cf. part. I p. x]. neque enim constitutiones 22—25 ex Graeco translatae esse inde sequitur quod aliae illae collectiones quae praeter Rusticum constitutiones 22. 23. 25 continent, eadem uerba exhibent Latina praeter pauca quae Rusticus ex Graeco im-

mutauit. ceterum ne Graecus quidem textus priuato labori debetur, sed scrinio ab epistulis graecis imperatoris; in partibus enim Orientis constitutiones utroque sermone proponebantur.

Neque tamen simpliciter quae in Gestorum codicibus Graecis inuenerat, Rusticus repetiit, sed sensum isti collectioni substituit sui ipsius proprium per inscriptionem, quam suam esse uel eo prodidit quod contra stabilem et Gestorum et Epistularum eis adnexarum usum Marciani nomini adiunxit *sanctae memoriae*. ibi enim leges quas Marcianus de concilii Chalcedonensis auctoritate constituit, a Leone confirmatas esse contendit atque in eundem finem et concilii litteras ad papam paenultimo, Leonis responsum quod ex Epistularum collectione B [20] desumpsit, ultimo loco posuit, iterum omnia in Chalcedonensi concilio gesta praeter priuilegia sedis Constantinopolitanae a Leone per hanc epistolam esse firmata pronuntians. in utraque inscriptione epistularum et primae [104] et ultimae [110] Rusticus contra ueritatem peccat: papa Romanus leges augusti confirmare ne potuit quidem atque ep. 64 Leo Dioscori damnationem et symbolum approbavit, priuilegiis sedis Constantinopolitanis contradixit, de ceteris gestis uel ea de causa tacuit, quia Latine non uersa ei parum nota erant [p. 67, 1 sq.]. at defensori trium capitulorum utile gratumque erat ex edictis constitutionibus epistulis ostendere uiribus unitis Marcianum imperatorem Leonemque papam pro Chalcedonensis concilii pugnasse auctoritate, quam debilitare illius aetate Vigilium molliter resistentem coegit Iustinianus. neque latet qua ratione commotus appendicem praeter partem ultimam, quam pariter atque ceteri Latini abiecit, ex fine Gestorum in eum locum transtulerit, quem obtinebat obtinetque Epistularum Collectio B in codicibus Graecis, post actionem de damnatione Dioscori. eius enim consilio sicut aptissima erat Leonis epistula qua synodum Chalcedonensem sua muniit auctoritate, ita incommodae erant ceterae Collectionis B epistolae de controuersia quae inter papam atque Marcianum Anatoliumque orta erat quasi sola nubes in temporum illorum splendore; magis e re quae suo tempore agebatur, fore duxit, si cum Leonis epistula concilii relationem cui illa respondet, ex appendice desumptam coniungeret imperatorisque constitutiones praemitteret. ita loco Epistularum collectionis quae in Gestis Graecis primam partem conclusit, alia et similis et diuersa tertiae Gestorum Latinorum reuersioni eodem loco accreuit, appendicis uero nihil remansit nisi allocutio ad imperatorem, sicut in uersione antiqua correctae Φ^c .

Haec sufficere puto ut manifestum fiat de primario appendicis fine atque consilio neque ex antiqua uersione neque ex Rustici mutationibus aliquid disci posse: qui illa discussurus est, oportet operam in ipsis Graecis contineat. in primis monendum est ne Marciani et Pulcheriae epistolae 26—31, quia in Gestorum uersione Latina Φ non extant, ab eis quae praecedunt, diuellantur. idem est finis ut aduersarii Chalcedonensis concilii admoneantur illius fidem Nicaenae conuenire neque nouam esse, sed unice ueram. eiusmodi aduersarii extitere Constantinopoli [23 p. 479, 24 sq. 22 p. 478, 26 sq. p. 482, 29 sq.], uolumina quoque longa scripserunt atque diuulgauerunt [p. 483, 3]; acriore uero zelo idem certamen exarsit in Palaestina et pugnare coacti sunt augustus et augusta contra monachorum illorum libellum ad Pulcheriam destinatum [26 p. 483, 28 sq. 485, 4 sq. 24 sq. 487, 4 sq.] et Theodosii sede Hierosolymitana potiti contra synodum Chalcedonensem inuectiuam [30 p. 492, 33 sq. 31 p. 494, 9. 25]. epistula 28 monentur monachi Alexandrini ne peccent contra eam constitutionem [22] sicut ubique, ita Alexandriae quoque propositam, quae initium facit praeceptorum imperatoris. neque inter se tantum haec series firme atque indiuisibiliter cohacret, sed cum iis quoque quae ei praecedunt. pronuntiant et contendunt augustus et augusta

adhibito argumento quod ex Cyrillo desumpserunt [cf. p. 485, 14 sq. 487, 26 sq. cum locis Cyrillianis quos t. 1 1, 8 p. 63 s. u. φυσική et φύσει collegi], 'sollemnique addita confessione [p. 485, 33 sq. 487, 33 sq. 489, 17 sq. 491, 26 sq. 493, 23 sq. 494, 29 sq.] se non uane φυσιολογεῖν neque duos Christos introducere, sed fidem patrum non aliter quam synodum Chalcedona a se conuocatam sequi. eundem finem persecuta docet synodi allocutio a Theodoro conscripta fidem Nicaenam Chalcedone non esse innouatam [p. 470, 4 sq.].

Iam quaeritur quo tempore ista appendix composita sit. Pulcheriae litterae ad Bassam [31], quae simul cum eis scriptae sunt, quas coniux ad Macarium in monte Sina [29] et ad synodum Palaestinam [30] destinauit, anteriores sunt mense Iulio a. 453 [cf. part. 1 p. XII], neque tamen multo; postquam enim ab ipso imperatore prouincias Palaestinas ad unitatem fidei reuocatas esse [p. 494, 17 sq.] comperit, Leo illi congratulatur de hac re d. 9. m. Ian. a. 454. similiter in Iohannis Rufi uita Petri Iberi [p. 55, 12. 57, 1] narratur sex fere menses postquam ille a Theodosio Hierosolymae ordinatus die 7. m. Aug. a. 452 in ecclesia Maiumensi primam missam celebrauerit, Marcianum omnes episcopos a Theodosio ordinatos sedibus pelli iussisse eosque huic praecepto cecidisse, id est mense Februario a. 453. ultima omnium appendicis epistularum est ea qua imperator leniter atque clementer admonet monachos Alexandrinos ut se uniant orthodoxorum ecclesiae [28]. postquam enim Dioscorus *perfidiae inceptor* [Leo ep. 83 p. 94, 8] die 4. m. Sept. a. 454 in exilio Gangrensi mortem obiit [Seuer. ep. 4, 9], in aula Constantinopolitana noua spes effloruisse uidetur; missus est Alexandriam Iohannes decurio qui ipsi concilio adfuerat [cf. p. 459, 10], ut monachis persuaderet ibi nihil contra ueram fidem actum esse [p. 489, 33]. quam rem sibi a Iuliano Coensi qui apostolicae sedis res in comitatu agebat, nuntiatam esse Leo scribit ep. 85 d. 11. m. Mai. a. 455; uidetur igitur epistula imperatoris 28 sub finem anni 454 scripta esse. at spes illa fefellit; odium quo non Alexandrini tantum, sed tota Aegyptus contra synodum Chalcedonensem flagrabat, Dioscori morte non ad incertitudinem conuerti paratam delapsum est, sed uiolentius et inplacabilius exarsit. necessitate coactus Marcianus d. 1. m. Aug. a. 455 constitutionem *Licet iam sacratissima* [L 1111 886 = M VII 517] praecipue in Alexandrina ciuitate et per uniuersam Aegyptiacam diocesan edictis propositis promulgari iussit. qua iteratur constitutionis *Diuinae semper seueritas*; longe ab admonitionis clementia quae spirat in epistula quam ante sex fere menses imperator ad monachos Alexandrinos direxerat, distat constitutionis initium quod ex editione mea Rerum Chalcedonensium collectionis Vaticanae 15 [uol. 11 2] hic adfero: *Licet iam sacratissima constitutione mansuetudinis meae cautum ac definitum sit quae in eos seueritas exercenda sit qui Eutychetis uel Apollinaris haereticam peruersitatem secuti a religione et fide catholica deuiarunt, Alexandrinae tamen urbis ciues atque habitatores tantis sunt Apollinaris infecti uenenis, ut necessarium fuerit ea quae ante iam sanximus, repetita nunc etiam lege decernere. oportet enim ut sit numerosa seueritas sanctionum, ubi est licentia crebra culparum.* huius constitutionis durauit auctoritas; recepta est praeter Vaticanam in collectiones Quesnelianam et Hispanam, denique adhibita ab eis qui Iustiniani Codicem composuerunt [cf. 1 5, 8. 7, 6]. si iam extitisset, in appendice, de qua agitur, non deesset, ommissa uero fuisset Marciani epistula [28] ad Alexandrinos; neque enim hominis certum consilium secuti erat haec duo imperatoris scripta quarum posteriore prius frustra missum esse declaratur, pariter uni eidemque collectioni inferre. confecta igitur est appendix eodem tempore quo altera pars Collectionis B [14—20], cuius ultima epistula data est d. 4. m. Sept. a. 454, atque Epistularum collectionis M forma primaria, quae inter Pulcheriae obitum mense Iulio 453 et necem

Valentiniani d. 16. m. Mart. a. 455 composita est [cf. praef. part. I p. xii]. neque dubitare licet quin appendix eidem Marciani uoluntati debeatur atque illae epistularum collectiones.

III. DE PRIMARIA GESTORVM CHALCEDONENSIVM EDITIONE EIVSQVE MUTATIONIBVS

Gesta concilii Chalcedonensis qualia in codicibus Graecis uersionibusque Latinis tradita sunt, certo quodam consilio in publicum edita esse uel inde apparet quod non secundum dies quibus episcopi consederunt, sed secundum argumenta in πράξεις = *actiones* distributa sunt temporis ratione non semper habita. ecce series dierum atque actionum, quas sicut semper, ita nunc quoque secundum codices Graecos et uersionem antiquam numero; uncis inclusi quae aliena sunt ab editione primaria:

- d. 8. m. Octobr. feria II: actio I
d. 10. m. Octobr. feria IIII: actio III
d. 13. m. Octobr. feria VII: actio II
d. 17. m. Octobr. feria IIII: actio IIII
[d. 20. m. Octobr. feria VII: actio 18 de Caroso et Dorotheo. 19 de Photio et Eustathio]
d. 22. m. Octobr. feria II: actio v
[d. 23. m. Octobr. feria III: acta inter Maximum et Iuuenalem, cf. *Rer. Chalc. Coll. Vatic. 6, 4 = Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 45*]
d. 25. m. Octobr. feria v: actio vi
d. 26.*) m. Octobr. feria vi: actio viii. viiii. x
d. 27. m. Octobr. feria vii: actio xi. [actio de Domno uol. III 3 = *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. xxxii 2 p. 41*]
d. 29. m. Octobr. feria II: actio xii. actio prior de sede Constantinopolitana [17, 8. 9, cf. *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss. 1930 p. 614¹*]
d. 30. m. Octobr. feria III: actio xiii. xiiii. xvii
d. 31. m. Octobr. feria IIII: actio xv. xvi.

Distributa est tota moles in tres partes: primam faciunt quibus aboletur concilii Epheseni alterius auctoritas, alteram tractatus de fide et canones, tertiam actiones particulares. haec dispositio ne turbetur, actio III de Dioscoro collocatur ante alteram qua primum de fide agitur, prorsus omissa est praeter mera corollaria qualia sunt actiones de Caroso et Dorotheo atque de Domno Antiocheno, non parua actio de Photio atque Eustathio quippe quae re ad tertiam, tempore ad alteram partem pertineret. ratio trium partium perspicua fit tribus collectionibus epistularum et constitutionum praepositis et adnexis et inter alteram et tertiam partem intercalatis, modo obseruentur istarum collectionum formae primariae [Collectio M I—II. 13—17; Coll. B 14—22]. quibus collectionibus inprimis altera et tertia manifestum fit cur actio de sede Constantinopolitana praeter temporis ordinem ad ultimi loci auctoritatem euecta sit. consilio editionis primariae neque librariorum lassitudine factum est ut in tertia parte catalogi episcoporum qui actionibus aderant, iam non pleni exscriberentur, sed metropolitaram tantum paucorumque eos sequentium episcoporum

*) Codices Graeci ponunt actionem x d. 27., actionem xi d. 28. sed diebus dominicis concilia non sedent.

nomina continerent. ceterum notabile est catalogos actionum quibus iudices praesidebant, eundem ordinem seruare, discrepare uero catalogum actionis alterius cui soli episcopi aderant; obseruetur praeterea ubique inde a prima actione Eleutherium episcopum Chalcedonis metropolitae adnumerari, etsi non ante actionem sextam [6, 21] Chalcedon ciuitas metropolis nomen adepta est.

Fraude quadam, fortasse Iustiniani factum esse olim conieci [*Festgabe f. Jülicher* p. 211 sq.], ut sextam actionem ingressus esse solus Marcianus diceretur, taceatur de Pulcheria. at errauit. quamuis illam isti actioni cum Augusto coniuge adfuisse per Anatolii testimonium [supra p. 249, 17. 18] omni exemptum sit dubitatione, non minore certitudine et gestorum codices Graeci uersionisque Latinae omnes tres recensiones et relatio, ni fallor, Iuliani Coensis ad papam Leonem [l. c. p. 211. *Zeitschr. f. neut. Wissensch.* 25, 52 sq.] testantur Augustae praesentiam in acta non esse relatum. quod uerba prima quae gestorum quandam congeriem antiquissimam [cf. l. c. p. 208 sq.] introducunt, illam commemorant, ea narrationis rectae sane et uerae, sed non ipsorum gestorum loco habenda sunt; quibus auctoribus et cui temporis adscribenda sint, in uoluminis 11 2 praefatione exponendum erit.

Secundum morem anticum [cf. *Philolog.* 88 p. 246 sq.] in editione primaria non constitutionum epistularumque tantummodo exemplaria Latina uersionibus Graecis [cf. t. 1 3 p. x. 11 4 p. xx. 1, 1 p. xx] praemissa sunt, sed interlocutiones quoque legatorum Romanorum Latino sermone insertae ita ut interpretatio sequeretur [*Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1930 p. 615]. codices Gestorum Graeci haud pauca huius moris exempla praebuerunt Rustico [cf. eius adnotationes uol. 3 p. 40, 16. 94, 10. 228, 16. 18. 19. 230, 4. 234, 14]; in exemplari codicum qui nunc extant Graecorum, euanuerunt Latina, sed remanserunt ea uestigia, quibus illa olim infuisse probetur, cf. 1, 4/5. 273. 330. 336. 2, 4. 4, 7. 39. 5, 9. 6, 4. 8, 6 neque raro factum est ut gestorum translator Latinus in interlocutionibus Latine prolatis et primitus Latine editis sermonem primum siue totum siue partim retineret [cf. *Sitzungsber. d. Bayr. Akad.* 1930 p. 622 sq.].

Gesta concilii collectionibus epistularum et constitutionum instructa publicandi ansam praebuerunt primo uolumina quae aduersarii Constantinopoli [p. 483, 3] et in Palaestina [p. 492, 33 sq. 494, 9. 23] contra synodum et Leonis tomum conscripserunt atque diuulgarunt. neque remedium a Leone propositum ut illius tomus Graece uersus ab iudicibus clero et plebi Alexandrinae legeretur [uol. 4 p. 84, 16 sq.], sufficere uidebatur; sibi enim gloriam concilii conuocati et ad finem perducti reseruabat Marcianus [cf. part. 1 p. x sq.]. deinde uero et occasio et causa editionis erat controuersia quae inter Marcianum Anatolium totam synodum et legatos Romanos ipsumque Leonem sub finem concilii exarsit de sedis nouae Romae priuilegiis; quamuis prudenter, tamen non ambigue et epistularum collectiones et ipsorum Gestorum dispositio eo tendunt ut imperatoris conciliique consensus aduersus Leonem clarus manifestusque euadat. Marciani ergo auspiciis adhibitis hominibus utriusque sermonis neque Latini minus quam Graeci peritis [cf. part. 1 praef. p. xii] editionem primariam anno fere 454, certo ante mortem Valentiniani [d. 16. m. Mart. a. 455] confectam esse ea probabilitate quam in eiusmodi quaestionibus consequi licet, mihi uideor demonstrasse.

Quae gestorum siue, ut uerbo sollempni utar, monumentorum dicitur fides, eam integram non habent nisi authentica uel eorum exemplaria sine mutationibus descripta. etiam paratis et mutatis, ut in publicum edantur, tantum remanet auctoritatis, ut facile neglegatur eiusmodi monumentorum editiones non solius ueritatis causa fieri, sed istam ueritatem subici finibus et consiliis eorum qui ob certas res gestas uel ge-

rendas istas editiones institui uolunt, taleque munus hominibus committi solere magis dominis oboedire paratis quam ipsi ueritati seruire. maximam sane gestorum Chalcedonensium partem pro solido firmoque fundamento historiae habendam esse apud omnes prudentes peritosque constat constabitque; siquis uero eorum editionem primariam prorsus immunem fuisse crediderit mutationibus contra ueritatem illatis, is facile confutabitur Leonis epistula primo Latine, tum Graece interpolata et mutata quae miro quodam modo Epistularum collectioni M primariae praefulget [= Leon. ep. 25]. neque minor uis probandi inest interpolationibus quibus interlocutiones legatorum Romanorum in actione xvii corruptas esse olim demonstraui [*Sitzungsber. d. Berl. Akad.* 1930, 622 sq.], eo tantum errans quod eas Iustiniani saeculo adscribere malui quam ipsis Marciani temporibus. hae maculae sunt non admodum difficulter detersae; intricatius obscuriusque res se habent in actione xi de Iba Edesseno.

Interlocutioni quae ab episcopis Photio Tyri et Eustathio Beryti Tyri facta et in concilii Chalcedonensis actione x lecta est, haec praemissa est sollemnis loci temporisque notatio [p. 373, 10 sq.]:

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμianoῦ τῶν λαμπροτάτων πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίαι Τύρωι λαμπροτάτη μητροπόλει ὑπατικῆι ἔτους τετάρτου ἑβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ μηνὸς Περιτίου δεκάτη, κατὰ Ῥωμαίους Φεβρουαρίου πέμπτη καὶ εἰκάδι, ἰνδικτιῶνος ᾠ.

de die constat: apud Tyrios mensis Peritius incipit a d. 16. m. Februarii. similiter congruunt annus post consulatum Zenonis et Postumiani = 449 atque Tyrionum 574, qui numeratus est inde a d. 18. m. Nou. a. 126 a. Chr. [cf. RE 1, 647]. sed differt indictio: prima enim indictio currit inde a d. 1. m. Sept. a. 447 usque ad d. 31. m. Aug. a. 448.

Alia ratione, sed non minus euidenter sibi contraria habet notatio quae praecedit cognitionis Berytiae gestis in actione xi [p. 378, 25]:

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμianoῦ τῶν λαμπροτάτων Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις ἰνδικτιῶνος δευτέρας ἐν κολωνίαι φιλοχρίστῳ Βηρυτῶι.

ut indictio 11, quae inde a d. 1. m. Sept. a. 448 usque ad d. 31. m. Aug. a. 449 currit, non falsa esse uidetur, ita dies uerus esse non potest. Kalendae enim Septembris a. 449 non congruunt cum d. 22. m. Aug. a. 449, quando in gestis synodi Ephesensae alterius Ibae causa tractata est non sine cognitionis Berytiae frequenti mentione. neque referri possunt ad a. 448; obstat enim non consulatus tantum, sed etiam ea quae de causae initio uariisque statibus aliunde nota sunt. accusatio quam quattuor presbyteri Edesseni Samuhel Eulogius Cyrus Maras episcopis Ibae Edesseno eiusque nepoti Danihelo Carrensi intulerunt, primo tractata est coram Domno archiepiscopo in synodo Antiochena [p. 380, 32—381, 25. Act. Ephes. in *Abhandlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F.* xv 1 p. 56, 28 ff. p. 40, 8 sq.], quae habita est tempore paschae a. 448, quando constitutio contra Nestorianos atque Irenaeum illic proponebatur [Act. Eph. p. 58, 1 sq. 118, 18 sq.], quae data est Constantinopoli d. 17. m. Febr. a. 448 [t. 1 1, 4 p. 66. 67]. at Domni iudicio spreto primo Samuhel et Cyrus, tum Maras et Eulogius Constantinopolim profecti ab imperatore et a Flauiano archiepiscopo impetrarunt ut causa cognoscenda traderetur tribus episcopis Photio Tyri Eustathio Beryti Vranio Himeriorum atque Damascius tribunus et notarius Ibam et Danihelum ex Osroena prouincia in Phoeniciam deduceret. commonitorium Damascio datum est d. 26. m. Oct. [p. 378, 24]; annus in gestis iam non extat, sed non potest alius fuisse quam a. 448. inde sequitur synodum Beryti Kalendis Septembribus a. 448 non habitam fuisse, sed postea; duplici enim itinere Edessam et Edessa

Berytum non paruo temporis spatio opus erat. atque post initium a. 449 cognitionem Beryti habitam esse constat praeter consulatum gestis praemissum etiam ex eis quae in synodo Ephesena altera Eustathius episcopus Beryti narrat de eis quae post Ibae causam Beryti contra Danihelum Carrensem acta fuerint [Act. Eph. p. 68, 21 sq.]; dicit enim deiectionem Daniheli dilatam esse propter quadragesimam. quae quoniam illo tempore in diocesi Orientali octo hebdomades durasse uidetur [cf. *Rahlfs, Nachr. d. Gött. Ges. d. Wiss.* 1915, 99 sq.], pascha uero a. 449 d. 27. m. Mart. celebrabatur, initium cepit prid. Kal. Febr. atqui interlocutio quae a Photio Eustathioque Tyri prolata est, secuta est cognitionem quam tres illi episcopi Photius Eustathius Vranus Beryti habuerunt; illa enim interlocutio dicitur τὰ ἐπικριθέντα παρὰ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου p. 372, 20 neque in cognitione Berytia umquam commemoratur, immo constitutio imperatoris praefulget cognitioni Berytiae [cf. p. 379, 8 sq.], non Tyriae. inde sequitur cognitionem Beryti a tribus illis episcopis habitam esse non multo tempore ante d. 25. m. Februarii a. 449, indictionis uero numerum in priore notatione, diei in altera falsum esse.

Horum plurima perspexit Tillemont [15, 897] quamuis gestorum Ephesenorum ope destitutus, in alia uero et grauiore difficultate neque ille neque alius quis offendit. quando peruenit quae Chalcedone facta est lectio cognitionis Berytiae ad locum, ubi tribus episcopis cognitoribus petentibus εἰ φαίνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίλλου Ἰβας αἰρετικὸν αὐτὸν ὀνομάζων καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξατε, respondet Maras accusator ἀποδεικνύομεν [p. 391, 3—6], non sequitur probatio, tacere uidentur et iudices et accusator. etiam maiorem faciunt stuporem quae extant post Marae responsum, iam non ad lectionem pertinentia ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὁμοίως ἀνέγνω. uerba quae sunt ὁ αὐτὸς et ὁμοίως manifeste recurrunt ad initium lectionis eorum quae Beryti gesta sunt p. 378, 5, at non praecessit sollempnis iudicum interlocutio qua noua lectio iubetur, et, quod inauditum est, sequitur formula *legi legimus legit* Graece uersa qua iudices interlocutionem suam recte exceptam esse agnoscere solent. nulla his turbis remedia praestantur siue codice siue uersione neque corruptelae suspicio locum habet, noxa subesse uidetur eodem illata consilio quo corruptiones numerorum in eis quae gestis Tyri ac Beryti praescripta sunt.

Res ipsa certa est atque manifesta, de istarum uero consilio mutationum et mutilationum clare atque perspicue eruendo uereor ne paene desperandum sit. gestorum Beryti ultima pars quae, sicut dixi, abrupte intercepta est, aliquo modo suppleri potest ex eis quae mense Aprili a. 449 Edessae coram Flauio Chaerea comite primi ordinis et praeside prouinciae Osroenae acta et in synodo Ephesena lecta sunt. narrat ibi Samuhel Ibae accusator tres testes ab accusatoribus Beryti productos, sed neque ab Iba neque ab episcopis cognitoribus esse acceptos [Act. Ephes. p. 40, 26 sq.]: conferenda sunt quae in Beryti gestis quae Chalcedone lecta sunt, de his testibus proferuntur p. 386, 20. 21. 28. 29. 36. 37. p. 387, 5—14. 35—p. 388, 1. 25—27. 34—37. 389, 25. 26. deinde nonnulla pergit narrare idem Samuhel quae in gestis Chalcedonensibus iam non extant [Act. Eph. p. 40, 35 sq.], etiam duos alios testes aduenisse uesperis atque postridie esse oblatos, sed a iudicibus refutatos. multa se et consortes contra dixisse, quae continerentur in gestorum monumentis Beryti confectis; se ipsum dixisse (Syriaca p. 42, 2—4 uerto Graece): βιαζόμεθα· οἱ νόμοι πέντε οὐ παραιτοῦνται. δέχεσθε τοὺς προτέρους ἢ τούσδε ἢ ἅπαντας ἡμᾶς ἅμα. addit, ut narrationem claudat: καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔδοξεν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἡ ὑπόθεσις οὕτως ἑωμένη περὶ τοῦτό γε τὸ κεφάλαιον. post haud pauca exemplar epistulae ad Marim Persam a se et consortibus prolatum esse dicit Ibamque esse confessum exemplar illud esse epistulae a se scriptae:

haec inesse monumentis gestorum Beryti ipsaque epistulae ibidem lectae uerba [Acta Ephes. p. 52, 14 sq.].

Etsi non plena extant quae in cognitione Beryti monumentorum fidei tradita sunt, dubitari nequit tres illos cognitores imperatoris mandatum non ita strenue executos esse, ut iudicium certa sententia terminaretur. accedit alterum. obscurum est quomodo fieri potuerit ut duo ex illis iudicibus Photius et Eustathius sine Vranio [cf. subscriptiones p. 375, 10 sq.], sed cum illis quattuor accusatoribus Beryto Tyrum profecti rem non sententia iudiciali, sed pacto ab Iba et accusatoribus accepto suscriptoque perficerent. accusatores certe pacto non stetisse eis probatur quae postea mense Aprili a. 449 Edessae gesta sunt. neque illa obscuritas eis clarescit quae Photius quamuis seuerè atque euangelio proposito a iudicibus interrogatus profert [p. 377, 21 sq.]. quamuis enim ea tantum quae Tyri acta sunt, attingere magis quam enarrare uideatur atque ita de Beryto tacere, ut iudices ea quae a Theophilo offeruntur gesta Beryti [cf. p. 378, 2. 376, 38], appellent τὰ ἐπὶ Ἰβαὶ ἐν τῇ Τυρίων λεγόμενα πεπραχθῆαι [p. 378, 4], prima tamen uerba [p. 377, 24] φανερά ἐπὶ αὐτοῦ ἐλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι καὶ μονάζοντες ἔλεγον πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, εἶτα οὗτος ἠρνεῖτο facta non sunt de rebus Tyri gestis; nam inde a Mesopotamiā, id est a prouincia Osroena accusatores sub Iba profecti sunt Berytum et Beryti certa capita contra illum protulerunt, quae uera esse negauit. post haec uerba statim quasi locus non mutatus esset, saltat narratio ad ea quae Tyri gesta sunt. eadem ratione Photii Eustathii-que interlocutio qua res Tyri ad finem perducta esse uidebatur, instituta est. quae initio proferuntur [p. 373, 15—33], mandatum imperatoris per Damascium tribus episcopis, non duobus interlocutoribus tantum traditum [p. 378, 33—379, 11], partes per Damascium productae [p. 379, 7], capita ab accusatoribus oblata [p. 383, 14 sq.], controversia de iis quae Ibas a fide aliena dixisse accusabatur [p. 385, 34 sq.], haec omnia imaginem praebent claram eorum quae Beryti gesta sunt; illorum monumenta allegantur uerbis πολλῶν μνησθέντων ἅπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασιν [p. 373, 33]. at quae secuntur ἡμεῖς τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν πρὸς μικρὸν καταλιπόντες . . . ἀντὶ δικαστῶν εἰρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν, ea iam Tyri facta sunt. sicut in altera Photii narratione, ita etiam hic ea quae Beryti atque ea quae Tyri acta sunt, non discernuntur; tamen omnibus quae in gestis et Chalcedone et Ephesi extant, diligenter perpensis ipsarum rerum etsi non plena neque in omnibus clara, tamen non umbratilis et uana imago euadit. postquam cognitores Beryti in sede Eustathii per duos dies cum accusatoribus eorumque testibus primo tribus, tum quinque frustra rixati sunt, Photius metropolita iudicium Tyrum transtulit obsecuto episcopo Beryti, praetermisso Vranio Graeci sermonis inperito [p. 379, 24 sq.]. qui sequebantur testes [cf. Act. Ephes. p. 42, 16], eos Photius precibus usus atque per plebem Tyrriorum Syris ex longinquo affluentibus infestam [p. 377, 35 sq.] commouit ut de ciuitate exirent. iam facili opera ab Iba impetrauit ut cum clericis sibi aduersatis pacem iniret, neque illi restiterunt quippe testibus quibus illum arguerent, priuati. pacto praeter uoluntatem suscripto non steterunt nouaeque contra Ibam seditionis participes postquam Edessam redierunt, facti questi sunt de cognitione Beryti iniuste gesta, sed tacuerunt de omnibus quae Tyri facta sunt, ne se cum Iba pacem sollemniter fecisse faterentur.

Iudicii contra mandatum augusti iurisque regulas suo loco ad finem non perducti, sed Tyrum inordinate translati neque certa sententia terminati, horum omnium bene sibi conscius Photius callide atque astute ita bis interlocutus est, ut lateret quomodo cognitio Beryti finiretur Tyrique denuo inciperet, atque omnia quae proferret, Tyri gesta esse uiderentur. iam umbra quaedam rationis elucet propter quam tem-

porum notationes in gestis et Tyri et Beryti corruptae sint. illis enim in indictione I positis gesta Tyri cognitioni Beryti habitae praecessisse uidentur et omnis suspicio de translatione cognitionis in aliam ciuitatem, de mandato non secundum ius expleto, de Vranio neglecto corrui. non opus erat etiam consulatum annumque Tyrium mutare; illo saeculo tempora ex indictionum numeris computabantur [cf. e. g. Euagr. 4, 29 p. 177, 31 sq.]. ne nimium uero interuallum inter utraque acta euadat, cognitio Beryti non mense Ianuario uel Februario, sed primo die indictionis II habita esse fingitur. in datatione sacrae qua illa cognitio constituta est [p. 378, 24], omittitur consulatus, ne nimis aperta fia contradictio inter tempora constitutionis et cognitionis. denique similem ob rationem finis gestorum Beryti post p. 391, 6 deletus esse uidetur, num uero ut Photio parceretur iudicis munere male functo an ut lateret iudices qui Chalcedone praesidebant, illi nimis fauisse, discerni nequit, quoniam non Beryti tantum, sed Chalcedone quoque gesta mutilata sunt. haec igitur modestae ignorantiae relinqui et debent et possunt: constat primo tribus locis actionum x et xi textui ea detrimenta esse illata quae non casui uel negligentiae deberentur, sed rationibus dolosis, deinde eiusmodi quascumque rationes non ualuisse nisi primis temporibus post ipsum concilium, quando praeparabatur gestorum editio, neque adhiberi potuisse uni uel alteri exemplari, sed editioni ipsi unde cetera exemplaria pendebant omnia; hoc enim agebatur ut certarum rerum certa notitia interiret. procul uero habendae sunt ab hac discussione machinationes istae quibus saeculo post infelix Iustiniani theologia gestis de Ibae epistula ad Marim utebatur ad apertas falsitates explicando, non commutando; textus ipse enim illis temporibus ita falsari iam non poterat, ut nulla ueritatis uestigia remanerent. immo ne Iustinianus quidem negare praesumpsisset epistulam illam ab Iba scriptam esse, nisi ex Gestorum Chalcedonensium editione primaria ipsa uerba sublata essent quibus ille epistulam suam esse confessus est.

Vsque ad finem saeculi VI editionis primariae exemplaria fere non mutata perdurasse uidentur. Iustiniani tempore quando acriter de synodo Chalcedonensi disputabatur, consuetudo inualuit praeter actiones etiam sessiones siue secretaria numerare, sicut Liberatus 13 gesta in XI secretaria dispertit et Facundus 5, 3 p. 713 actiones de Iba septimam et octauam sessionem dicit. propter dierum sessionumque numerationem Liberatus actionem alteram de Dioscoro post tertiam de fide enarrat, numerationem uero istam ad actiones quales in codicibus sunt, non pertinere testatur Facundus 5, 3 p. 714 *in secunda actione quae in codicibus quidem post tertiam scribitur et ibidem in actione tertia quae primae coniuuncta in codicibus inuenitur*. postea in codice Graeco M actio de Dioscoro tertio loco collocata est contra dicentibus scholiis p. 199. 265. secundum ordinem iustum et antiquitus traditum Facundus dicit 5, 3 p. 715 *canones ecclesiasticae disciplinae utiliter esse post definitionem fidei constitutos*; Liberatus uero rationes secutus eorum qui tria capitula defendebant [*Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 18] canones ad finem remouet ante actiones de priuilegiis sedis Constantinopolitanae, unde haec confusio orta est, quae ut conferatur rogo cum tabula quam proposui dierum et actionum p. xxii

p. 93 Garn. *undecimo secretario duae actae sunt actiones, scilicet ea quae recte numeratur xv, et alia in qua post discessum iudicum et senatorum et legatorum apostolicae sedis regulae constitutae sunt ecclesiasticae et quaedam priuilegia deputata Constantinopolitanae ecclesiae*. falsissime discessus iste legatorum Romanorum ad canonum constitutionem extenditur.

alia die . . . quae est ultima et duodecima dies concilii: narratur actio quae recte numeratur xvii, omissa est actio xvi.

Codices extitisse Iustiniani tempore in quibus propter certamina de tribus capitulis multa erant nouata, testatur Rusticus in eis quae de codice quodam Acoemetorum Graeco refert; sed de hoc atque de codice itidem Graeco Aniciae Iulianae commodius disputabitur in praefatione ultimae partis uoluminis tertii.

Accurate atque ex codice proponit epitomen eorum quae in synodo Chalcedonensi mota sunt, Euagrius post finem alterius libri historiae ecclesiasticae, quam perfecit a. 593. anticum seruat ordinem actionum secundae et tertiae atque canonum. actione XIII separatim exposita sed non numerata [p. 93, 10] actiones XIII. XV dicuntur tertia et quarta decima; omissa est actio XVI. denique adnotandum in Euagrii codice extitisse relationem synodi ad Marcianum de damnatione Dioscori [2, 98], quae in codicibus qui nunc extant Graecis deest. ex primis sex actionibus haud pauca transscribit Euagrius non ita diligenter ut operae pretium sit lectiones eius proprias apparatus inserere. notandum uero est, ut de codicum MB lectionibus recte iudicetur, Euagrium hic illic uitia illorum testari:

- p. 77, 13 *σύμρνησ* = MB p. 224, 1 *myrensis* Φ. postulatur *Μυρίνης*
 p. 80, 7 *εἴρηται* = B p. 275, 4 *διήρηται* MΦ
 p. 86, 12 *συγχώρησον* = B p. 279, 35 *συγχωρηθῆ* M *indulgete* Φ
 p. 86, 30 *ὑπαχθῆναι* om. = M p. 288, 24
 p. 48, 1 [symbolum ad epitomen gestorum pertinet, cf. p. 91, 19] *ἀληθείας*
ἐχθροί: interpolatio *ἐχθροί* redit p. 324, 18 in codice canonum K^w, qui
 multa habet singularia
 p. 49, 28 *καὶ θεοτόκου* = F^s K^w p. 325, 29
 p. 50, 15 *τῆς* ante *ἀληθείας* om. = MB p. 326, 8
 p. 83, 25 *ἐκτισθῆναι* = M *ἐκτιθῆναι* B p. 277, 33

Neque tamen Euagrii auctoritatem omnino despiciendam fuisse sero ex his locis didici:

- p. 77, 18 *μεγαλοπόλεως* = Φ *μεγάλησ ἐκκλησίασ* MB p. 224, 25
 p. 77, 24 *πατρός ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου* = Φ *πατρός ἡμῶν* MB p. 224, 29
 p. 78, 4 *δὲ καὶ* = Φ^r *δὲ* MBΦ^{ac} p. 224, 34
 p. 78, 15 *φιλανθρωπίας τινός* = Φ *φιλανθρωπίασ* MB p. 225, 5
 p. 78, 17 *αὔθεντιαν* = Φ *αἰτίαν* MB p. 225, 6
ἐσχηκότας = Φ *ἐσχηκότεσ* MB p. 225, 7
 p. 78, 19 *ὑπαγορεῦσαι* = Φ *ἐπαγορεῦσαι* MB p. 225, 8
 p. 78, 25 *τοῦ ἰδίου συνειδότος* = Φ *τοῦ συνειδότοσ* MB p. 225, 12
 p. 85, 17 *ὡς Λέων, οὕτως πιστεύομεν* = Φ om. MB p. 279, 13
 p. 85, 25. 26 *τοὺς ὁμόφρονας Λέοντος τῆι συνόδωι. τοὺς πατέρας τῆι συνόδωι*
 = Φ om. MB p. 279, 20
 p. 85, 31 *συγχωρηθῆι* ~ *συγχώρησον* MB p. 279, 21
 p. 86, 9 *τὸν Αἰγύπτιον τῆι ἔξορίαι. τὸν αἰρετικὸν τῆι ἔξορίαι* cf. Φ, om. MB
 p. 279, 32
 p. 89, 28. 29 *τὰς φωνὰς τῶι βασιλεῖ* = Φ om. MB p. 313, 15
 p. 92, 29 *τινὲς ἐπίσκοποι ἀντειπόντες εἰρήκασι τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἔξω εἶναι*
καὶ ἠξίωσαν αὐτοὺς εἰσελθεῖν cf. quae ad p. 376, 24 adnotaui.

Sunt de quibus ambigi possit:

- p. 83, 17 *ἀληθῶς* = HX *ἀληθινῶς* MB p. 277, 27
 p. 83, 18 *Λέων καὶ Κύριλλοσ οὕτως ἐδίδαξαν* om. = BHXΦ *habet* M p. 277, 28
 p. 86, 10 *ὁ Χριστός* = Φ *ὁ θεός* MB p. 279, 33.

Ab editione primaria alienae sunt actiones de Caroso et Dorotheo [18] atque de Photio et Eustathio [19]. carent enim numeris et omnibus ceteris postponuntur. neque Rustico notae erant, ut taceam de uersione antiqua et Liberato, neque Euagrio uel Iohanni scholastico; primum earum ratio habetur in ea collectionis XIII titulorum recensione quam Benešević appellat Photio prototypam annisque adscribit fere 620—629. initio igitur saeculi VII si editionem quam exhibent codices MB, ortam esse censeas, non multum a uero recedas. additas duas illas actiones esse a prudentibus iuris canonici manifestum est, cf. 18, 9. 10. 19, 37. catalogum episcoporum qui praecedit actioni 19, secundum ceteros qui extant inde ab actione VIII, id est secundum gestorum editionem primariam confectum esse non est cur dubitetur, sed dolendum frustra quaeri unde isti prudentes has actiones desumpserint, quae usque ad illos editae non fuerunt. neque enim crediderim ipsum authenticum illis praesto fuisse; ueri mihi similis uidetur actionis 19 exemplar Beryti extitisse, actionis 18 in scrinio patriarchali Constantinopolitano.

Propter decreta concilii Constantinopolitani a. 553 de epistula ab Iba ad Marim destinata Eunomii Nicomediensis depositionem ex actione XI eliminatam esse postquam Rusticus editionem suam confecit, id est post mortem Iustiniani, olim demonstraui [*Abhndlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* xxxii 2 p. 11 sq.]. nihil obstat quominus hoc detrimentum eidem editioni attribuat, qua duae illae actiones introductae sunt.

Restant alia quae num illi editioni saeculi VII ipsi an posteriori eius exemplo ascribantur, erui nequit, quae tamen qui nunc extant codicibus anteriora sunt. primo omissa sunt omnia Latina Latinisque litteris scripta, deinde chartae operaeque parsimonia facta est imprimis in interlocutionibus quae longa serie decurrentes unam eandemque sententiam continent. de eis quae in prima actione desunt, locutus sum in praefatione partis I p. VII; in actione altera sententiae atque subscriptiones de damnatione Dioscori praeter paucas omissae sunt nominibus tantum relictis [2, 96. 97] neque transcripta est synodi relatio ad Marcianum [2, 98]. epistulae Cyrilli quae in actionibus et tertia et prima extant, in editione unde pendent codices MB, bis scriptae erant; in diuersa enim abeunt codices illis in prima actione tantum a M exscriptis, in tertia a B, cf. notas p. 104. 107. at in actione sexta neque M neque B expositionem fidei iterum exhibent [6, 8]. quae in M initio praescribuntur [cf. p. 5, I nota, ubi casu infelici πρώτη excidit] Βίβλος πρώτη τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου, actioni quartae Βίβλος β τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδου,, ea totam molem in duos codices aliquo tempore distributam fuisse testantur neque pertinent ad editionem primariam, cuius diuisio tripartita per locos tribus epistularum collectionibus tributos manifestatur.

Epistularum collectionem M primariam [ep. 1—11] paulo post primam editionem suppletam esse collectione H in praefatione partis primae p. XII exposui. illam Gestorum codicibus olim infuisse mihi quidem inde elucere uidetur quod uersionem Latinam Φ^{cr} propius ab illa distare quam ab eis quae in MB extant, et epistulae quae collectionis H propriae sunt neque in Φ^{cr} desunt, et lectiones satis clare testantur. post Iustiniani, ni fallor, tempora sicut Gesta, etiam epistularum collectiones nouatae sunt. ex parte collectionis H noua collectio formata est epistulis nonnullis [Coll. B 2—4 p. 241 sq.] aucta, textu uero ex antiqua et genuina forma haud raro deflexo. at feliciter accidit ut forma collectionis aut primaria, sicut in PS, aut fere integra, sicut in M [ep. 1—12], de antiquo loco non in omnibus exemplaribus recederet, unde collectioni isti nouatae locus minime aptus paratus est post actionem alteram, eiecta quae ibi antiquitus collocata erat collectione [Coll. B ep. 14—22]. ita res instituta

est in M; aliter processum est in B: omissa in initio collectione M praeter eas epistulas quae ad ipsa gesta pertinebant, noua illa forma collectionis H posita est ante eam quae inde ab initio locum tenebat post actionem alteram. quae uero epistulae collectionis H in istam formam non receptae sunt [12. 13. 14. 15. 16], ex Gestorum codicibus Graecis euanuerunt. rei intricatae simplicior explicatio non praesto erat; eo magis in edendo ab omni experimento abstinendum esse duxi et quantumuis potui, ita exhibui epistularum collectiones ut quomodo compositae sint quemque locum in toto Gestorum opere teneant, facili opera manifestum fiat.

Monachiae m. Ianuario a. h. s. xxxv

E. Schwartz

CORRIGENDA

part. I praefatione p. XIII l. 7. 8 *deleas* quae Romae-decenniis

p. 3, 1 not. pro Βίβλος legas Βιβλος πρώτη

pars 2 p. V. pro [a. 1447] legas [a. 1446]

ratio habenda est eorum quae in praef. p. 3 p. XXVI. XXVII de Euagrii lectionibus adnotauit

p. 362 *legas* a = Vindobonensis hist. gr. 27 s. XII

„ W = Codex Vindobonensis theol. gr. 40 s. XII

p. 377, 24 not. pro φανεᾶ legas φανερᾶ

p. 406, 34 lacuna post σήμερον signanda erat

p. 427, 21 not. legas τοσοῦτον B²⁰

p. 434, 9 not. ante *post haec* del. num. 9

p. 436, 33 not. ante τὴν ἐπιτεθείσαν del. num. 34

ACTIONES VIII—XVII
ACTIO DE CAROSO ET DOROTHEO
ACTIO DE PHOTIO ET EVSTATHIO
COROLLARIVM

- M** = Codex Venetus 555 s. XI
B = archetypus codicum
 a = Vindobonensis hist. gr. s. XII
 b = Vaticani 831 s. XV
 o = Ottoboniani 29 s. XVI
W = Codex Vindobonensis hist. gr. 40 s. XII

 Φ^a = Versio Latina antiqua
 Φ^c = Versio antiqua correcta
 Φ^r = Versionis antiquae correctae editio Rustici

K = Sylloge canonum quae dicitur XIII titulorum
 a = Codex Palatinus 376
 b = Codex Parisinus 1334
 c = Codex Vaticanus 2060
 d = Codex Vaticanus 2184
 e = Codex Parisinus suppl. 614
 f = Codex Parisinus suppl. 1085
 h = Codex Coislinianus 211
 l = Codex Oxoniensis Laudianus 39
 p = Codex Patmensis 172
 q = Codex Patmensis 173
 r = Codex Vallicellianus F 10
 t = Codex Vaticanus 827
 u = Codex Vaticanus 1080
 y = Codex Oxoniensis Baroccianus 26
 z = Codex Venetus III 17
P = Codicis Parisini 415 s. XII pars canonica

Πράξις η̄

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη τοῦ ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου τῆι πρὸ ἑπτὰ L IIII 611
 Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι M VII 177
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ συνελθόντων ἐν τῆι d. 26. m. Oct.
 ἀγιωτάτη ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων, τουτέστι a. 451
 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου πατρικίου Ἀνατολίου M VII 180
 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου 6
 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφφικίων Βιγκο-
 μάλου,
 συνελθόντων δὲ καὶ 10
- 2 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπό-
 λεως νέας Ῥώμης 15
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
 6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων L IIII 614
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας 20
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου 25
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον 30
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης

Actionis VIII [VII in Φ^{cr}] extat praeter Φ^a et Φ^{cr}, quae inter se plus solito discrepant, tertia uersio in Rerum Chalced. coll. Vaticana 6, 3 [Λ^u]. de tota actione cf. quae exposui in *Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 2

M, B [= abo], ΦΛ^u

1 ὀγδόη B 6—p. 5, 4 omnia nomina om. Φ^{cr} 6 *magistro militum (ex) consule ordinario et patricio* Λ^u 11 λουκηνσίου M, ut solet 13 πρεσβυτέρας B^o 14 ἀρχιεπισκόπου B^o
 15 νέας Ῥώμης om. Φ^aΛ^u 16/17 Ἀντιοχείας — ἐπισκόπου om. B^o 16 Συρίας om. Φ^a
 18—p. 5, 4 om. Λ^u 18 κυντίλου B 18/19 Ἡρακλείας — ἐπισκόπου om. B^o 20 Καπ-
 παδοκίας om. B 21—p. 5, 4 om., pro eis habent καὶ λοιπῶν [τῶν λοιπῶν B^o] τῶν προειρη-
 μένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B 23 Κυριακοῦ Φ^a κυρίλλου M 14. 13 coll. M 30 κῶν M

- 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης 5
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ 10
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου (ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου) Κωνσταντείας Ὀλυμπίου 15
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου (Γαγγρῶν 20
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 25
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων 30
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἠπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 35
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 40
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας

ΜΦ^α

2 Ἰσαυρίας Φ^α συρίας Μ 14/15 ἐπέχοντος — ἐπισκόπου Φ^α om. Μ 17 ἀμασία Μ
 18 μελιτινῆς Μ 20/21 Γαγγρῶν — ἐπισκόπου Φ^α om. Μ, post 21 ἐπισκόπου excidit Τίου in
 archetypo ΜΦ^α 24 Δωροθέου Φ^α θεοδώρου Μ 27 τῆς Λυκίας om. Φ^α 32 πεισιδία Μ
 41/42 ἐπέχοντος — Ῥόδου om. Φ^α

55 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας

56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας

57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου 5 καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθοθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου

3 οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὁ θειότατος καὶ εὐσεβεστάτος ἡμῶν δεσπότης παρακληθεὶς παρὰ Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιου τῶν ὀσιωτάτων ἐπισκόπων παρεκελεύσατο ἡμᾶς διαλαβεῖν μεταξύ αὐτῶν περὶ τῶν κινουμένων κεφαλαίων. καὶ συνελθόντες οἱ μνημονευθέντες ὀσιώτατοι ἄνδρες φανερὰ πρὸς ἀλλήλους ἐν τοῖς ἀγράφοις ἐτύπωσαν, ἃ καὶ ἡμῖν δῆλα κατέστησαν δοκοῦντα κατὰ συναίνεσιν δικαίως τετυπῶσθαι. ταῦτα τοίνυν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα καὶ ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου ἐκότερον αὐτῶν διδάξαι, ὥστε καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ ἐξ ὑμετέρας ψήφου τὰ ἀρέσκοντα βεβαιωθῆναι. Ῥω 15

4 Μάξιμος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Ἦρεσέν μοι καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν κατὰ σύμβασιν ὥστε τὸν μὲν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας μεγαλοπόλεως τὸν τοῦ ἀγίου Πέτρου ἔχειν δύο Φοινίκας καὶ Ἀραβίαν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν ἔχειν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας. καὶ ἀξιούμεν ἐξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς ἀγίας συνόδου ἐγγράφως 20 βεβαιωθῆναι ταῦτα.

5 Ἰουβενάλιος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάμοι συνήρουν, ὥστε τὴν μὲν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, τὸν δὲ θρόνον τῆς Ἀντιοχείας δύο Φοινίκας καὶ Ἀραβίαν. καὶ ἀξιῶ ὥστε ἐξ ἀποφάσεως τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς ἀγίας συνόδου βεβαιωθῆναι ταῦτα. 25

6 Ἦστινος διαλαλιᾶς Ἑλληνιστὶ ἐρμηνευθείσης διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου μαγιστριανοῦ καὶ σηκρηταρίου τοῦ θείου κονισιστορίου τὰ ἐπαγόμενα

7 Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπον· Ταῦτα ἅτινα συμφωνούντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Μαξίμῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς 30 Ἀντιοχείας ἐκκλησίας καὶ τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ Ἱεροσολύμων ὑπὲρ ἀγαθῆς εἰρήνης εἰρησθαι γινώσκωμεν, τουτέστιν ἵνα ὁ τῆς Ἀντιοχείας ἐκκλησίας τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχη, ὁ δὲ Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχη, ἔτι [τε] καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως τῇ διαλαλιᾷ βεβαιωθῶσιν, ἵνα μηδεμίᾳ μετέπειτα περὶ τούτου τοῦ πράγματος ταῖς προλεχθείσαις ἐκκλησίαις φιλονεικία 35 καταλειφθεῖη.

8 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος τῆς ἐνδόξου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης εἶπεν· Τὰ I, III 615 συναρέσαντα μεταξύ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείας Μαξίμου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβενάλιου καὶ ἐξ ἐμῆς διαλαλιᾶς βέβαια

M, inde a 5 M, B [= abo], ΦΛ^u

1 Συρίας om. Φ^a 10 παρεκαλέσατο B^b 12 ἀντιγράφοις B^{ao} ἃ om. B 14 ἐκότερον αὐτῶν M^{ce} ἐκότερον B^{ab} ἐκότερου B^o *singula eorum* Φ^a *singula* Λ^u ὑμετέρας — ἡμετέρας ΦΛ^u
15 Ῥω MB^{ab} Ῥωμαῖον B^o *legimus* Φ^a om. Φ^{ce}Λ^u 17 κατὰ σύμβασιν μετὰ πολλὴν φιλονεικίαν B
18 μὲν om. B^o 22 ὁ om. M 26/27 MBΦ^a om. Φ^{ce} post 36 coll. Λ^u; ἡστινος refertur ad textum Latinum interlocutionis legatorum, qui in Gestis primariis praecedebat, sequebatur [i. e. τὰ ἐπαγόμενα] interpretatio Graeca 28 ὁ εὐλαβεστάτος πρεσβύτερος B^o 29 τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης om. Φ^{ce} εἶπον MB *per Paschasinum reuerentissimum episcopum dixerunt* ΦΛ^u 29/30 ταῦτα ἅτινα MBΦ^aΛ^u ταῦτα Φ^{ce} 30/31 τῆς — ἐκκλησίας M ἀντιοχείας B 31 καὶ τῷ — ἐπισκόπῳ om. B 32 γινώσκωμεν M νομίζομεν B 34 ἔχοι M τέ MB om. Λ^u 35 μη, μία B^b

μενέτω, ἵνα ἡ μὲν ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως Φοινίκας δύο καὶ Ἀραβίαν ἔχη, ἡ δὲ ἁγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἱεροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχη, ὥστε τοῦ λοιποῦ ἑκατέραν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἑτέραν ταύτης ἕνεκα τῆς ὑποθέσεως μηδεμίαν ἀμφισβητήσεως ἔχειν ἀφορμὴν.

9 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τοῖς κατὰ ⁵ συναίνεσιν τυπωθεῖσι μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιου καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν.

10 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Καθὼς ἔδοξε τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων πόλεως Μαξίμῳ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν Ἰουβενάλιῳ, ὥστε τὴν μὲν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς ¹⁰ Ἀντιοχέων πόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ βεβαίῳ τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα, ὥστε ἑκατέραν ἐκκλησίαν τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἔχειν φιλονεικίας.

11 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Χάριν γινώσκω τῷ δεσπότῃ θεῷ ἐφ' οἷς δύο πατέρων ἀμφισβήτησις συμβάσει φιλικῇ πεπεράτωται. ¹⁵ κρατεῖν τοίνυν τὰ ἑκατέρους τοῖς μέρεσι δεδομένα βουλόμεθα.

12 Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τῶν ἀμφοτέρων πατέρων ἡσθέντες συναινοῦμεν τοῖς δόξασιν.

13 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώϊων εἶπεν· Καθὼς συνήρουν ἑκα- ²⁰ ^{M VII 184} τέροις τοῖς μέρεσιν, τουτέστι τῷ εὐλαβεστάτῳ Μαξίμῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἀντιοχέων καὶ Ἰουβενάλιῳ τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν, ὥστε τὴν μὲν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως ἔχειν τὰς δύο Φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἱεροσολυμιτῶν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, κἀγὼ ὀρίζω βέβαια εἶναι τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα μεσιτευούσης τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης ἑκατέρους εἰς ἕνωσιν. ²⁵

14 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Συναινῶ τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων γεγενημένοις.

15 Ἀμφιλόχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· Τῆς θείας ἐναργῶς οἰκονομίας εἰς φιλικὴν σύμβασιν τὰ τῆς ἀμφισβήτησεως τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιου ἔλθειν κελευσάσης εὐχαριστῶν κἀγὼ τῷ σωτῆρι Χριστῷ περὶ τῆς αὐτῶν ³⁰ εἰρήνης συναινῶ τοῖς καλῶς τετυπωμένοις.

16 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἔβόησαν· Καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ συναινοῦμεν τοῖς παρὰ τῶν πατέρων εἰρημένοις.

17 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἔργον καὶ τοῦτο γεγένη- ³⁵ ^{L III 618} ται τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τῆς τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως προθέσεως, ὥστε τὰ ἀμφισβητούμενα παρ' αὐτῶν τῶν φιλονεικεῖν δοκούντων ὁμογνώμονι τέμνεσθαι προθέσει. ἡ κατὰ σύμβασιν τοίνυν Μαξίμου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ἱεροσολυμιτῶν γενομένη συναίνεσις, καθὼς ἡ ἑκατέρου κατάθεσις ἐδήλωσεν, βεβαία καὶ ἐξ ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ ἀπὸ τῆς ψήφου τῆς ἁγίας συνόδου εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, τουτέστιν ὥστε Μάξιμόν τε ⁴⁰ τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον εἶτ' οὖν τὴν ἁγιωτάτην Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν τὰς δύο Φοινίκας

M, B [= abo], ΦΛ^u

5—31 om. Λ^u 6 συναίνεσι M καὶ ἁγιωτάτων om. BΦ^{er} 15 ἀμφισβήτησιν B^o
 20 τῆς om. B^o 21 Ἱεροσολύμων B^{bo} 23 τῆς] τῶν B 28 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o
 30 ἐκέλευσας B^b εὐχαριστῶ Φ^{er} 31 συναινῶν Φ^{er} καλῶς om. B 33 τῶν
 [τῶν θείων B^o] πατέρων MB *utrisque* [= ἑκατέρων] Φ^a 35 καὶ εὐσεβεστάτου om. B 37 συμ-
 βίβασιν B^o 38 σύνασις B^o 39 καθὼς] ἦν B ἡ om. B^b 40 διαμενεῖν B^b 41 τῶν
 ἀντιοχέων B

καὶ τὴν Ἀραβίαν ἔχειν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, Ἰουβενάλιον δὲ τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν εἶτ' οὖν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν, ἀργούντων κατὰ τὴν κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης πάντων τῶν πραγματικῶν καὶ τῶν ἄλλως πορισθέντων τοῖς μέρεσι θείων γραμμάτων καὶ τῶν περιεχομένων αὐτοῖς προστίμων ταύτης ἕνεκεν τῆς ὑποθέσεως. 5
ῥω

Πρᾶξις θ

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότης ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω- M VII 185
θησομένου τῆι πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 26. m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης συνελθόντων ἐν 10
τῆι ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας
1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
Ἀνατολίου
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
λαδίου 15
3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφικίων Βιγκο-
μάλου,
συνελθόντων δὲ καὶ
2 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 20
τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας Ῥώμης
5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 25
7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 30
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης Κυριακοῦ
11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 35
15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 40
19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας

M, B [= abo usque ad 29], Φ

3 τῆν^α om. B 4 πρακτικῶν B^o 6 ῥ^ω M *legimus* Φ^a om. BΦ^cΛ^u in fine add. *Et*
aīia manu: Edantur Λ^u 7 ἐνάτη B^a ἐνάτη B^o 18 καὶ om. B^o 19 λουκησίου M 20 ἐπι-
σκόπου B 21 πρεσβυτέρας B^o 24 Συρίας om. Φ 26 κυντίλλου B^{ao} 30—p. 8, 43 καὶ
Λουκιανοῦ — Δορυλαίου] καὶ τῶν καθεξῆς προειρημένων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B

- 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
- 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
- 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
- 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ 5
- 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
- 28 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου 10
ἐπισκόπου Κωνσταντείας Ὀλυμπίου
- 29 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
- 30 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
- 31 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
- 32 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων 15
- 33 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
- 34 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστά-
του ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
- 35 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 20
- 36 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Πισινοῦντος
- 37 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
- 38 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
- 39 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 25
- 40 καὶ Μαρριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
- 41 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
- 42 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
- 43 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
- 44 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἠπείρου 30
- 45 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
- 46 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
- 47 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
- 48 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
- 49 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης 35
- 50 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
- 51 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
ἐπισκόπου Ῥόδου
- 52 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
- 53 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 40
- 54 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
σκόπου Λαοδικείας Συρίας
- 55 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου

L III 619 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου

M, B [= abo inde a 44]. Φ

10 νουνεχίου MΦ expectatur Ἐπιφανίου 11 κωνσταντίας M 14 μελιτινῆς M 17 ἐπι-
σκόπου MΦ fuit ἐπισκόπου (Τίου) 20 Δωροθέου Φ θεοδώρου M 24 κρητωνιανοῦ M
26 *Mariniano* Φ 37/38 ἐπέχοντος — Ῥόδου om. Φ

- καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ M VII 186
καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου
- 4 οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄρτι ἀναθεματίσθη.
- 5 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Καὶ δεήσεις
ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκα τοῖς εὐλα- 5
βεστάτοις ἐπισκόποις τοῖς διέπουσι τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος,
καὶ εἰ δοκεῖ ὑμῖν, ἀναγινώσκονται ἐφ' ὑμῶν, καὶ μανθάνετε ὅπως φρονῶ.
- 6 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἐναντιωσθῆναι οὐδὲν θέλομεν· Νεστόριον
ἄρτι ἀναθεμάτισον.
- 7 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν καὶ 10
παρ' ὀρθοδόξοις ἐτράφην καὶ ὀρθοδόξως ἐδιδάχθην καὶ ὀρθοδόξως ἐκήρυξα, καὶ οὐ L III 622
μόνον Νεστόριον καὶ Εὐτυχῆ, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον μὴ φρονούντα ὀρθῶς ἀποστρέφο-
μαι καὶ ἀλλότριον ἠγοῦμαι
- 8 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Φανερώς εἶπέ ἀνάθεμα
Νεστορίῳ καὶ τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φιλοῦσιν αὐτόν. 15
- 9 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας οὐ λέγω εἰ μὴ ὡς M VII 189
οἶδα ἀρέσκειν τῷ θεῷ. πρῶτον πείσω ὑμᾶς ὅτι οὔτε πόλεως φροντίζω οὔτε τιμῆς
χρήζω οὔτε διὰ τοῦτο παρεγενόμην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθην, ἦλθον πληροφορη-
σαι ὅτι ὀρθόδοξός εἰμι καὶ ὅτι Νεστόριον καὶ Εὐτυχῆ καὶ πάντα ἄνθρωπον δύο υἱοὺς
λέγοντα ἀναθεματίζω 20
- 10 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Εἶπέ φανερώς ἀνά-
θεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονούσι τὰ αὐτοῦ.
- 11 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐγὼ ἐὰν μὴ ἔκθωμαι ὅπως πιστεύω,
οὐ λέγω, πιστεύω δέ
- 12 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὗτος αἰρετικός ἐστίν. 25
οὗτος Νεστοριανός ἐστίν. τὸν αἰρετικὸν ἔξω βάλλε.
- 13 Θεοδώρητος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τῷ μὴ
λέγοντι θεοτόκον τὴν ἀγίαν παρθένον Μαρίαν καὶ τῷ εἰς δύο υἱοὺς μερίζοντι τὸν ἕνα
υἷον τὸν μονογενῆ. ἐγὼ δὲ καὶ τῷ ὄρωι τῆς πίστεως ὑπέγραψα καὶ τῇ ἐπιστολῇ
τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ οὕτω φρονῶ. καὶ μετὰ ταῦτα πάντα 30
σώζισθε.
- 14 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ πᾶσα λοιπὸν περὶ Θεοδωρήτου τοῦ θεοφι-
λεστάτου ἀμφιβολία λέλυται. καὶ γὰρ Νεστόριον ἐπὶ ἡμῶν ἀνεθεμάτισεν καὶ παρὰ
τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
προσεδέχθη καὶ τὸν ὄρον τῆς πίστεως τὸν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας δοθέντα ἐδέξατο 35
ἀσμένως, καὶ τούτῳ, ἔτι μὴν καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μνημονευθέντος ὀσιωτάτου ἀρχιεπι-
σκόπου Λέοντος καθυπέγραψεν. λείπεται τοίνυν ψῆφον ἐξενεχθῆναι παρὰ τῆς θεο-
φιλείας τῆς ὑμετέρας ὥστε καὶ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὸν ἀπολαβεῖν, καθὼς καὶ ὁ ὀσιώτατος
ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐδικαίωσεν.

M, B [= abo], Φ

3 θεοδώρητος B ut solet ἀναθεματίσθη MΦ^a ἀναθεματίσει B *anathematizet Nestorium* Φ^c
4 Καὶ om. B^o Φ 6 εὐλαβέστατου om. Φ 7 *legantur* Φ ἀναγινώσκονται MB 9 ἄρα τι M
11 ὀρθοδόξως [ὀρθοδόξοις B] ἐδιδάχθην MBΦ^{ac} *orthodoxe docui et orthodoxe sum edoctus* Φ^r 12 εὐ-
τυχεῖ B^b 14/15 ἀνάθεμα Νεστορίῳ om. B^o 20 *dicentem uel opinantem* Φ 22 αὐτοῦ MB^o
αὐτὰ B^{ab} 26 βάλε MB^b 28 τὴν — μαρίαν θεοτόκον B^b 30 *archiepiscopi domni* Φ^r *domni* Φ^{ac}
31 σώζεσθαι MB^b 32 *gloriosissimi* Φ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι B^o εὐλαβέστατοι MB^{ab}
32/33 θεοφιλεστάτου MB^{ab} εὐλαβέστατου ἐπισκόπου B^o cf. Φ 34 θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου B
πρεσβυτέρας B^o 36 τούτῳ M τοῦτο B^{bo} *hoc* Φ τοῦτον B^a 39 ἐδοκίμασε B^o

- 15** Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τῆς ἐκκλησίας τὸν ὀρθόδοξον. ἡ ἐκκλησία τὸν ποιμένα ἀπολάβη. τὸν ὀρθόδοξον διδάσκαλον ἡ ἐκκλησία ἀπολάβη. Θεοδώρητος ἄξιος τοῦ θρόνου. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. μετὰ τοῦ θεοῦ Λέων ἐδίκασεν. ὁ λαὸς τὸν ὀρθόδοξον ἀπολάβη. ἄξιε τοῦ θρόνου. Θεοδωρήτῳ τῶι ἐπισκόπῳ ἡ ἐκκλησία ἀποδοθῆ. 5
- 16** Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος, ἔτι δὲ καὶ Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κώϊων πόλεως ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Τὸν ἀγιώτατον καὶ σεβάσιμον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον καὶ ὁ ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος πάσης ἐκκλησίας ἐπίσκοπος 10
M VII 192 πόλεως Ῥώμης Λέων πάλαι εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο οὕτως καθὼς τὰ γράμματα τὰ παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντα πρὸς τὴν ἡμετέραν ταπεινώσιν μαρτυροῦσιν. εἰ τοίνυν τὴν καθολικὴν πίστιν καθὼς ὑπισχνεῖται, καὶ κατὰ τὸν προλεχθέντα μακάριον ἐπίσκοπον τὴν ὑπογραφὴν ἐν τῶι ἰδίῳ λιβέλλῳ ἀπέστειλεν καὶ τῆι ἡμετέραι ἔτι ταπεινώσει ἑτέρου 15
L III 623 δοθέντος λιβέλλου ἔδειξεν, ἐπειδὴ καὶ Νεστόριον καὶ Εὐτυχῆ οὐ μόνον ἐγγράφως, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐπὶ παρουσίαι παντὸς τοῦ συνεδρίου οἰκείῳ στόματι ἀνεθεμάτισεν, ταύτηι τῆι κρίσει ἡ ἀγιωτάτη καὶ σεβασμία σύνοδος ἔτι τε καὶ ἡ ἡμετέρα ταπεινότης ἀποδοθῆναι αὐτῶι τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν ὥρισεν.
- 17** Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδώρητος διὰ πάντων μὲν ὀρθόδοξος ἀπεδείχθη, καὶ δι' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀναθεματίσαι Νεστόριον καὶ Εὐτυχῆ. δικαίως τοίνυν καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπολή- 20
 ψεται ἐκκλησίαν.
- 18** Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος Ἀντιοχείας εἶπεν· Πάλαι μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Θεοδώρητον ὀρθόδοξον ἤιδειν ἐπακούων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῶν διδασκαλιῶν, πολλῶι δὲ πλέον νῦν ἀπεδεξάμην τὴν αὐτοῦ ὀσιότητα ἀναθεματίσασαν νῦν Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ φρονοῦσαν κατὰ τὸν ὄρον τὸν ἐκτεθέντα 25
 παρὰ τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου. ὅθεν ψηφίζομαι καὶ ἐγὼ τῆς πόλεως Κύρου συνήθως αὐτὸν εἶναι ἐπίσκοπον.
- 19** Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Κάγῳ τοῖς αὐτοῖς συντίθεμαι οἷσπερ ἐψηφίσατο ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος. 30
- 20** Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Κάγῳ σύμφηφος γίνομαι τοῖς τύποις τῶν ἀγίων πατέρων ἐπὶ τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Θεοδωρήτῳ.
- 21** Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Κάγῳ πλησία τοῖς ἀποφηναιμένοις ἀγίοις πατράσι ψηφίζομαι περὶ Θεοδωρήτου τοῦ εὐλαβεστά- 35
 του ἐπισκόπου.
- 22** Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων συνωιδὰ κατατίθεμαι περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου.

M, B [= abo], Φ

2/3 τὸν ὀρθόδοξον — ἀπολάβη om. B^o 3 τοῦ θρόνου θεοδώρητος ἄξιος B 4 *post deum* Φ
 5 τῶ ἐπισκόπῳ quod sapit interpolationem concilii quinti gratia MB *catholico doctore* Φ 6 ἐπί-
 σκοποι om. B^b 9 πάσης τῆς B^o 10 πάλιν B^{ab} 13 ἐν om. B^b 14 ἐδέξατο B^b
 14/15 ἀλλ' ἔτι M ἀλλὰ B 16 τε] δὲ Φ^r 18 -21 om. B^o 20 *Nestorii* Φ^a et varia lectio in
 Φ^{tc} *Eutychis* [*eutychen* varia lectio in Φ^c] *male placiti* [Φ^{cr} *pravus sensus* Φ^a] *haeresim* Φ 24 πλείον B
 νῦν MB^{ab} Φ om. B^o 25 ἀναθεματίσασ B^b νῦν om B^a 26 Κύρου om. B^o 29 ἐπί-
 σκοπος B^o Φ Κωνσταντινουπόλεως om. B 31 καππαδοκίας καισαρείας M 32-34 σύμφηφος
 · Κάγῳ om. B 34 -37 Κάγῳ — εἶπεν om. Φ 38 κατατίθεμαι συνωιδὰ B^b

- 23 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων Ἀραβίας εἶπεν· Συναινῶ κἀγὼ τοῖς περὶ τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Θεοδωρήτου ὀρθῶς καὶ δικαίως ὀρισθεῖσιν.
- 24 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη δικαία ψῆφος. αὕτη Χριστοῦ κρίσις. τούτοις καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν. ταῦτα πάντες λέγομεν. 5
- 25 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀγίας συνόδου Θεοδώρητος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος τὴν ἐκκλησίαν Κύρου τῆς πόλεως ἀπολήψεται. ῥω
- 26 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀναθεματίσει καὶ Σωφρόνιος.
- 27 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εὐτυχεῖ καὶ M VII 193 πᾶσι τοῖς μὴ ὀρθῶς φρονοῦσιν. 10
- 28 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Καὶ Ἰωάννης ἄρτι ἀναθεματίσει.
- 29 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γερμανικεῖας εἶπεν· Ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ Εὐτυχεῖ καὶ πᾶσι τοῖς φαῦλα φρονοῦσιν.
- 30 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀμφιλόχιος Εὐτυχέα ἄρτι ἀναθεματίσει.
- 31 Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος Σίδης εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ ἐπαράτῳ Εὐτυχεῖ καὶ τοῖς 15 τὰ αὐτοῦ φρονοῦσιν.
- 32 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Διὰ πάντων θεραπευθείσης τῆς ἀγίας συνόδου καιρὸς τὴν ὁμόνοιαν πάντας φυλάττειν.

Πρᾶξις ἰ

19

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου ἀγούστου καὶ τοῦ δηλω- L III 626
θησομένου τῆι πρὸ ἐπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 26 m. Oct.
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη Μαρκιανοῦ τοῦ a. 451
αἰωνίου ἀγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος
Εὐφημίας
- 2 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου 25
Ἀνατολίου
2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
λαδίου
3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφφικίων Βιγ-
κομάλου, 30
συνελθόντων δὲ καὶ
- 3 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
τῆς πρεσβυτίδος ῥώμης Λέοντος
- 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου- 35
πόλεως νέας ῥώμης
- 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

19 Fac. 5, 3 p. 713 eius (Ibas) causa in septima et octava sessione discussa est

M, B [= abo usque ad p. 12, 4], Φ [usque ad 24]

1 constantius uaria lectio in Φ^c καγὼ συναινῶ B^o 4/5 ταῦτα -- λέγομεν om. B^o
7 πόλεωσ M ἀπολήψεωσ B βωμαῖον B^o 8 ἀναθεματίσει MB^{ab} ἀναθεματισθῆι B^o 9 κωνσταντιανῆσ B
11 ἀναθεματίσει B 14 Εὐτυχέα om. Φ^r ἄρτι om. B^o ἀναθεματίσει MB 16 αὐτῶν B^o
17 ἐνδοξότατοι καὶ μεγαλοπρεπέστατοι B^o 19 δεκάτη B^{ao} 20/21 καὶ -- δηλωθησομένου
om. Φ 21 τῆι om. B^o ἐπτὰ Φ^{ar} 22/23 Μαρκιανοῦ — ἀγούστου om. Φ 25-- p.
13, 19 omnia nomina om. Φ 25—27 στρατηλάτου — ἐνδοξοτάτου om. B^o 27 ἐπάρχου] στρατη-
λάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ ἐπάρχου B^b 35 τῆς om. M post 37 deest Iuuenialis, cf. p. 42, 36

- 6 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἑρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
7 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
8 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
9 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 5
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἑρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
10 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
11 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
12 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
13 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 10
14 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
15 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
16 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης
17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 15
18 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
19 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Δόμνου
20 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
21 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 20
22 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
23 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
24 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
25 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκού
26 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως 25
27 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου [Πέργης] ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντείας Ὀλυμπίου
30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας 30
31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
35 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ 35
36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
38 καὶ Φωτεινοῦ [τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου] ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ 40
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος
39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας

M, B [= abo usque ad 4]

1 κυντίλλου B^{ao} 2 τῆς οἰν. B^{ab} 5—p. 13, 19 om. B 21 κυριλλου M 26 ἐδέσσης M
28 Πέργης deleni 32 μελιτινήσ M 40 τοῦ — ἐπισκόπου] postulatur ἀρχιδιακόνου 41 κρητωνιανοῦ M

- 42 καὶ Μαρριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀπτικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἠπείρου 5
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης 10
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 55 καὶ Γερωντίου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 15
 56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 58 καὶ Κεκροπίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστοπόλεως

καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θείου- M VII 196
 τάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη Μαρκιανοῦ ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συν- 21
 αθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσια-
 στηρίου

- 4 εἰσελθὼν Ἰβας ὁ εὐλαβεστάτος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως
 εἶπεν· Ἀδικηθεὶς παρὰ Εὐτυχοῦς καὶ συσκευὴν ὑπομείνας ἀπὼν ἀπὸ τεσσαράκοντα 25
 μονῶν καὶ καθαιρεθεὶς ἦλθον ἐνταῦθα φιλανθρωπίας τυχεῖν καὶ προσῆλθον τῇ θείᾳ καὶ
 ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ
 οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐξετάσαι τὰ κατ' ἐμέ. δέομαι τοίνυν ὑμῶν ἵνα μάθητε ὅτι συ-
 σκευὴν ὑπέμεινα συκοφαντηθεὶς παρὰ τινῶν κληρικῶν. κελεύσατε τὰ ἐπικριθέντα
 παρὰ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ἀναγνωσθῆναι. Οὐράνιος 30
 γὰρ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἰμερίων εἰς χάριν Εὐτυχοῦς πάντα πράττων παρεσκεύασεν τινὰς
 κληρικούς αἰτιάσασθαι με καὶ τὴν δίκην ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς προλεχθεῖσι παραπεμφθῆναι.
 καὶ ἠύρεθην ἀθῶιος ἀπὸ τῶν βλασφημιῶν τῶν ἐπενεχθεισῶν μοι καὶ ἐπίκρισις ἐξηνέχθη
 παρὰ τῶν προλεχθέντων εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, τὰς μὲν κατηγορίας τὰς κατὰ
 συκοφαντίαν κατ' ἐμοῦ γενομένας ἐλέγχουσα, προσμαρτυροῦσα δὲ τῇ ἐμῇ ὀρθοδοξίᾳ. 35
 κελεύσατε οὖν πάντα τὰ κατὰ ἀπουσίαν ἐμὴν πεπραγμένα ἐν Ἐφέσῳ ἀργεῖν καὶ τὰ δι- L III 627
 καὶά μοι φυλαχθῆναι τῷ ἐν μηδενὶ καταγνωσθέντι καὶ ἀποδοθῆναι μοι τὴν ἐπισκοπὴν
 καὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ γὰρ ἅπαντες οἱ κληρικοὶ Ἐδέσσης δι' ὧν ἔγραψαν τοῖς προ-
 λεχθεῖσιν ἐπισκόποις, ἐμαρτύρησάν μοι ὅτι περ ὀρθόδοξος τυγχάνω καὶ ἀλλότριός εἰμι
 τῆς ἐπενεχθείσης μοι ἀθεμίτου βλασφημίας. 40

23—39 adfert Vigilus t. IIII 2 p. 142

M, B [= abo inde a 20], Φ [inde a 20]

21 δεσπότη ἡμῶν B^o Μαρκιανοῦ om. Φ 22 πάντων om. B^o 24 ὁ γενόμενος om. Φ^{ac}
 ἔδεσσηνῶν B ἔδεσσηνῶν M 25—26 συσκευὴν — τυχεῖν καὶ om. B^o 26 συσκευὴν setipsi σκευὴν MB^{ab}
 27 ἀγίαι ταύτῃ] ἀγιωτάτῃ B^o 28 ἐξετάσον B^b 31 πάντα om. B^o 31/32 κληρικούς τινὰς M
 33 εὐρέθην B 35 γενομένας B^o 36 οὖν om. Φ τὰ — πεπραγμένα MB Vig. uaria lectio
 in Φ^c quae — sub Dioscoro gesta sunt Φ^r quae — gesta sunt sub Dioscoro Φ^{ac} ἐμὴν om. B 38 ἔδεσση
 MB^{ab} 40 ἐπαχθείσης M

5 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῆς διδασκαλίας Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου δῆλης γενομένης τί παρίσταται τῆι ἁγίαι συνόδω; Ῥω

6 Πασκασῖνος καὶ Λουκῖνσιος καὶ Ἰουλιανὸς οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος εἶπον· Τὰ πεπραγμένα ὧν τὴν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβέστατος Ἰβρας καὶ ἑαυτὸν καθαρὸν ἀπὸ πάσης κατηγορίας ἐν τῶι τῶν ἐπισκόπων 5 κριτηρίω κατεστήμανεν, προκομισθῶσιν εἰς τὸ μέσον, ἵνα ἐκ τῆς τούτων ἀναγνώσεως ἡ <ῆι> δικάσιμον ἢ εἴ τι ὀρίσαι χρή, ἐπιγνώμεν.

Καὶ ἐπιδοθείσης τῆς ἐπικρίσεως παρὰ Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κονσιστωρίου ἀνέγνω

7 Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων 10 πρὸ πέντε Καλανδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίαι Τύρῳ λαμπροτάτη μητροπόλει ὑπατικῆι ἔτους τετάρτου ἑβδομηκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ μηνὸς Περιτίου δεκάτη, κατὰ Ῥωμαίους Φεβρουαρίου πέμπτη καὶ εἰκάδι Ἰνδικτιῶνος ᾠ, Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων μητροπόλεως καὶ Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως διελαλήσαμεν τὰ ὑποτεταγμένα

M VII 197
d. 25. m. Febr.
a. 449

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ εὐδοκιμώτατος τριβούνος καὶ νοτάριος Δαμάσκιος ἐπι- 15 δημήσας τῆι Φοινίκων ἐπαρχίαι εὐσεβῆ γράμματα ἡμῖν ἐπιδέδωκεν τοῦ πάντα εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν παρακελευόμενα ὥστε ἀκροατὰς ἡμᾶς γενέσθαι ἅμα τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἰμερίων πόλεως Οὐρανίῳ τῶν κινουμένων κεφαλαίων πρὸς τὸν θεοσεβεστάτον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως Ἰβραν παρὰ Σαμουήλου καὶ Κύρου καὶ Μάρα καὶ Εὐλογίου τῶν εὐλαβεστάτων καὶ τύπον τὸν ἡμῖν φανησό- 20 μενον δικαιοτάτον παρασχεῖν. τοῖς οὖν εὐσεβῶς θεσπισθεῖσιν τὸ ἱκανὸν ποιοῦντες προτεθείκαμεν τὴν ἀκρόασιν καὶ τῶν μερῶν προσαχθέντων ἡμῖν διὰ τοῦ προειρημένου εὐδοκιμωτάτου καὶ περιβλέπτου τριβούνου καὶ νοταρίου Δαμασκίου καὶ καταθέσεως γεγεννημένης παρὰ τοῦ αὐτοῦ εὐδοκιμωτάτου ἀνδρὸς δῆλον ποιούσης τοῦ πανευσεβοῦς βασιλέως ἡμῶν τὸ θέσπισμα ἀναγκαιῶς ἐπετρέποντο οἱ τῶν κατηγορῶν τὸ πρόσωπον 25 ἔχοντες διδάσκειν ἅπερ ἔχουσιν. ἐπιδεδωκότων δὲ αὐτῶν κεφάλαιά τινα καὶ ἀξιωσάντων τούτων ἀκριβῆ γενέσθαι τὴν ἐξέτασιν ἐντυχόντες ἡμεῖς τοῖς κεφαλαίοις καὶ ἐν τούτοις εὐρόντες διαβολὴν τινα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰβρα ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῦντος, ἀλλ' ἕτερα παρὰ τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον διδάσκοντος, ἀναγκαιῶς <ἐκ> τούτου πρῶτον τὴν ἐξέτασιν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας ποιήσασθαι κατηπείχθημεν. ἐπετρέψαμεν τοι- 30

L III 630 γαροῦν τοῖς κατηγοροῖς εἰπεῖν τίνα ἐστὶν ἃ τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβρα εἴρηται
M VII 198 τῆς εὐσεβείας, ὡς ἔφασκον, ἀλλότρια δογμάτων. εἰπόντων δὲ αὐτῶν φανερά τινα καὶ πολλῶν κινηθέντων, ἅπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασιν, ἡμεῖς τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν

13 indictio 1 decurrit inde a d. i. m. Sept. a. 447 usque ad d. 31. m. Aug. a. 448 26—33 ὑπομνήμασιν adfert Vigilius t. IIII 2 p. 144

33 ἡμεῖς — p. 15, 14 ὁμόνοια adfert Facundus 7, 5 p. 737

M, B [= abo], Φ

2 Ῥωμαῖον B^o 3/4 καὶ 3 — πρεσβύτερος εἶπον MB^{ao} ἐβόησαν σὺν βονιφατίῳ πρεσβυτέρῳ B^b et Bonifatius pbr̄ vicarii [om. Φ^a] sedis apostolicae per Pascasinum dixerunt Φ 6 ἐν τῷ μέσω B^b 7 aut iudicandum sit Φ ἡ δικάσιμον MB 9 σηκρητάριος om. M τοῦ — κονσιστωρίου B^oΦ om. MB^{ab} 10 Postumiani Φ^{ac} et uaria lectio in Φ^r ποστουμιανοῦ B^o ποστουμιανοῦ [ποστουμιανοῦ M] MB^{ab}Φ^r 11 κολωνεῖα B^{ab} 13 φεβρουαρίου MB^b πρώτη B ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος B^b 13/14 Τυρίων — τῆς om. B^b 14 ἐπίσκοπος MB^{ao}Φ^a om. Φ^{ce} βηρυτίων B^b βηριτῶν B^o 16 δέδωκε B^b 18/19 κεφαλαίων om. B 19 ἐδεσηνῶν MB^{ab} 22 propositimus Φ προστεθείκαμεν MB προσταχθέντων M 23 καὶ MB^{bo}Φ ἀνδρὸς τοῦ B^a 24 γινομένη B^o 25 ἡμῶν βασιλέω B^a βασιλέω B^o 26/27 ἀξιωτάτων B^o 29 ἀλλ' — διδάσκοντος om. B^o ἐκ Φ om. MB πρώτου B 31 θεοφιλεστάτῳ B^b 32 dogmatibus Φ^{ce} dogmatis Φ^a δόγματα MB εἶπον Φ δὲ om. Φ^{ac}

πρὸς μικρὸν καταλιπόντες εἰς τὸ κοινωφελές τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν ἀπιδόντες ἀντὶ δικαστῶν εἰρήνης μεσίτας τοῖς μέρεσιν ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν καὶ πολλαῖς χρησάμενοι ταῖς συμβουλαῖς τῆς εὐσεβείας πανταχοῦ προτιμωμένης καὶ ἐξεταζομένης παρεσκευάσαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν καὶ αὐτὸν τοῦτο ἀρπάσαντα εἰς πληροφορίαν τῶν λεγόντων βεβλάφθαι ἐγγράφως ἐπιδουῖναι ὅπως ἔχει τε καὶ φρονεῖ περὶ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν 5 πίστεως, ὅπερ καὶ πεποιήκεν. ἐκ περιουσίας δὲ ὁ προειρημένος θεοφιλέστατος ἀνήρ ὑπέσχετο καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ πόλει διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ φανερώς ἀναθεματίζειν τὸν τῆς πονηρᾶς δυσσεβείας ἑξαρχον Νεστόριον καὶ τοὺς τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρονούντας καὶ τοὺς ἢ λόγοις ἢ βίβλοις αὐτοῦ κεχρημένους, ὁμολογεῖν δὲ οὕτως πιστεύειν ὡς τὰ γράμματα περιέχει τὰ τῆς συμβάσεως τῆς γεγενημένης μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων 10 καὶ ὀσιωτάτων τὴν μνήμην Ἰωάννου τοῦ τῆς μεγίστης Ἀντιοχείων πόλεως ἐπισκόπου καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγίστης πόλεως ἐπισκόπου, οἷς διηκονήσατο ὁ τῆς μακαρίας μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Ἐμεσηνῶν πόλεως Παῦλος, ἐξ ὧν ἡ οἰκουμένη συνεκροτήθη ὁμόνοια, στοιχεῖν δὲ καὶ πᾶσιν τοῖς πραχθεῖσιν ἑναγχος παρὰ τῆς συνελθούσης ἀγίας συνόδου ἐν τῇ βασιλευούσῃ καὶ φιλοχρίστῃ Κωνσταντινουπόλει, 15 ἔχειν δὲ τὰ δεδογμένα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἅπαντα ὡς παρὰ συνόδου ὑπὸ ἀγίου πνεύματος κινηθείσης ἴσην τε αὐτὴν ἡγεῖσθαι τῇ ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσῃ καὶ μηδεμίαν διαφορὰν νομίζειν αὐτῆς πρὸς ταύτην. καὶ σφόδρα αὐτοῦ τὴν θεοσεβείαν ἐπηνέσαμεν προθύμως ἀρπάσασαν τὸ θεραπεῦσαι τοὺς ἐξ ὑπονοίας ἢ ἄλλως πως βεβλαμμένους περὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. τούτων (οὖν) δοξάντων καὶ ἐπαγγελθέντων 20 καὶ τοῦ μεσοτοίχου τῆς ἔχθρας σὺν θεῷ καταλυθέντος ἐπάναγκες ἦν συναγαγεῖν ἡμᾶς καὶ συνάψαι πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην τῇ κεφαλῇ τὰ διεστῶτα μέλη. M VII 201 διαλεχθέντες τοιγαροῦν ὅσαπερ ἔδει, πεπείκαμεν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν ἔχειν τοὺς προειρημένους ὡς ἴδια τέκνα καὶ θάλπειν καὶ συγκροτεῖν ἀπάσης ἀμνηστίας παρεχομένης τοῦ θεοῦ τὸ κριτήριον αὐτῷ προθέντες. πεπείκαμεν δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς 25 προειρημένους συνελθεῖν ὡς πατρὶ τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαν καὶ πᾶσαν ἐπαγγείλασθαι εὐνοίαν καὶ διάθεσιν ὡς τῶν λυπηρῶν ἀπάντων σὺν θεῷ πεπαυμένων. πρὸς τούτῳ ἀπητήσαμεν ἡμεῖς λόγον τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν ὡς πᾶσι τοῖς ἐν τῷ παρόντι πράγματι λυπήσασιν αὐτὸν ἢ δόξασιν ἀντιπράττειν ἀμνηστίαν δωρεῖσθαι, καὶ οὐδένα λυπήσει οὔτε μὴ ἀποστερήσει βαθμοῦ οὐδὲ τοὺς ἐλάττονας προτιμήσει τῶν προβεβηκότων διὰ τὴν γεγενημένην λύπην, ἀλλὰ πάντας, εἴτε κληρικοὶ εἴεν 30 εἴτε μονάζοντες ἢ λαϊκοί, ὡς ἴδια ἔξει τέκνα οὐδεμίαν διαφορὰν ἐκάστου πρὸς τὸν ἄλλον ποιούμενος, ἀλλὰ πᾶσι τὸ δίκαιον φυλάττων ἐν τε ταῖς τιμαῖς καὶ ταῖς θεραπείαις καὶ τοῖς βαθμοῖς. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσόδου καὶ τῶν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας προ- L III 631 σποριζομένων τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ κινηθέντων τινῶν ἔδοξε τῷ αὐτῷ θεοφιλεστάτῳ 35 ἐπισκόπῳ Ἰβαν ἐξ οἰκείας γνώμης ἐπαγγείλασθαι ὅτι δὴ τοῦ λοιποῦ κατὰ τὸν τύπον

2—20 adfert Vigilius t. III 2 p. 144; 16—20 Coll. Auell. 83, 274

M, B [abo], Φ

3 παρεκελεύσαμεν B^b 4 ἐπίσκοπον om. B^o τοῦτο] τὸν B 4/5 λεγομένων Φ 6 γρ
καὶ ὁ προκείμενος B^a in mg. 7 ἐκκλησία M 8/9 τὰ αὐτὰ — καὶ τοὺς om. B 9 ὁμολογεῖν MB
et codex Acoemitanus Rustici ὁμολογῶν Φ^{er} ὠμολογεί Φ^a Fac. 10 τὰ 3 om. B^o 12 καὶ — ἐπι-
σκόπου om. B^o διηκονήσατο M 13 ὧν καὶ B^o 14 προλεχθεῖσιν B^b 16 δεδεγμένα B^{ab}
19 ἀρπάσασαν προθύμως B πως om. B 20 his ergo Φ τούτων MB 21 τοῦ om. B
inimicitiarum Φ^r συνεισαγαγεῖν B^a συνεισαγεῖν B^b 22 συνάξαι B^{ao} 23 διαλεχθέντες —
πεπείκαμεν om. B^o 24 ἀμνηστίας M 28 super haec Φ πρὸς τοῦτο MB λόγον MB
interpolate, ni fallor, ne episcopus iurare cogi uideatur sacramentum Φ θεοφιλέστατον B 29 ἀμνη-
στίαν M 31 ὑποβεβηκότων B εἴτε τὲ M 32 ἢ] εἴτε M 33 τιμωρία B^b καὶ om. B^b
35 κινητῶν B^o 36 ἐπισκόπῳ MBΦ^{ac} om. Φ^r τὸν om. B

τὸν ἐν τῇ μεγίστῃ Ἀντιοχέων ἐκκλησίαι διοικεῖται τὰ πράγματα διὰ οἰκονόμων ἐκ τοῦ κλήρου προβαλλομένων ὑπὸ τῆς αὐτοῦ θεοσεβείας. ἔδοξεν δὲ ὡς εἴ ποτε δόξας δικαίως λυπεῖσθαι ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας βουλευθεῖν ἐπιτιμῆσαι τινὶ τῶν προειρημένων εὐλαβεστάτων Σαμουήλῳ Κύρῳ Μάραι Εὐλογίῳ, μὴ ἐξ αὐθεντίας ἰδίας ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῦτο ποιεῖν γνώμη τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου διὰ τὴν φθάσασαν εἰς αὐτοὺς γενέσθαι μικροψυχίαν. ἐγυμνάσθη δὲ καὶ ἕτερα ἅτινα κεφάλαια ἀγράφως, ἅτινα καὶ ἐτυπώθη, καὶ ἔστερξεν ἀμφοτέρω τὰ μέρη τὰ παρ' ἡμῶν δοκιμασθέντα.

Καὶ αἱ ὑπογραφαί

M VII 204

Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως ἐπέκρινα 10
 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως ἐπέκρινα
 Σαμουήλος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
 Εὐλόγιος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
 Κῦρος πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα
 Μάρας πρεσβύτερος στέργω τὰ ἐπικριθέντα. 15

- 8 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἦκουσεν τῶν ἀναγνωσθέντων ἡ ἀγία σύνοδος· τὸ τοίνυν παριστάμενον αὐτῇ λεγέτω.
- 9 Πασκασῖνος καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι διὰ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι οἵτινες ἰδία ψήφῳ ἀναίτιον καὶ πάσης κατηγορίας ἐλεύθερον Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον ἐδήλωσαν, τὴν ἰδίαν ἐπίκρισιν εἰ ἐπιγινώσκουσιν, εἰπάτωσαν. 20
- 10 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Ναὶ ἡμετέρα ἐστὶν ἡ ἐπίκρισις.
- 11 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἐμὴ ἐστὶν ἡ ὑπαγορία.
- 12 Πασκασῖνος καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἦκουσεν ἡ ὑμετέρα μακαριότης τί περιέχει καὶ ἡ τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων ἐπίκρισις· ὁμοίως καὶ τῇ ὑμετέραι ἀγιότητι περὶ τῆς στάσεως Ἰβᾶ τί φαίνεται, ἀποφήνασθαι καταξιώσατε. 25
- 13 Καὶ σιωπῶντων πάντων τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῇ ἐξῆς τὴν ἑαυτῆς γνώμην ἡ ἀγία σύνοδος φανεράν καταστήσει. Ῥω ἀνέγων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Πρᾶξις ιᾱ

- L III 634
d. 27. m. Oct.
a. 451
- 1 Ὅμοίως τῇ πρὸ ἐξ Καλανδῶν Νοεμβρίων ὑπατεία τῇ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγιω-
 τάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας προκαθεζομένων τῶν αὐτῶν μεγαλο-
 πρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς αὐτῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου
 αὐγούστου εἰσελθὼν ὁ προλεχθεὶς Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δέομαι τῆς μεγαλο- 35

18—23 adfert Vigilus t. III 2 p. 146

35—p. 17, 3 adfert Vigilus t. III 2 p. 142; 10—26 ibidem p. 147

M, B [= abo], Φ

1 τῶν ἀντιοχέων B^{ab} ἐκ τοῦ] αὐτοῦ B^o 2 αὐτοῦ om. M 3 ἐπίσκοπος om. B^o
 7 ἐγγράφῳ B^b μέρη τὰ om. B 9 αἱ om. B 11 βηριτῶν B^o 13—15 om. B 15. 13.
 14 siue 13. 15. 14 coll. Φ^r 15 om. Φ^{ac} 13 *presbyter* Φ ἐπίσκοπος M 17 αὐτῇ Φ^r αὐτῇ MB
 om. Φ^{ac} 18 οἱ λοιποὶ MBΦ^{ar} *Lucensius* Φ^c *reuerentissimi* [om. Φ^{ac}] *episcopi* Φ τοῦ πρε-
 σβυτέρου MBΦ^a *Bonifatium presbyterum* Φ^{er} τοῦ] om. M 20 εἰ] ἡ B^o 22 καὶ] καὶ B^b
 23 ὑπαγορεία B^{ab} 24 *dixerunt* Φ ἡμετέρα B^b 26 ἀποφήνασ B^b 28 τῇ] τῆς B^b φανερά M
 28/29 Ῥω — ἀνέγνω om. Φ 28 Ῥωμαῖον MB^o 30 ἐνδεκάτη B^{ao} 31 ἐξ Φ πέντε MB et unus
 codex Φ^a αὐτῇ] om. B 33 αὐτῆς om. B^o 35 Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος B^aΦ εὐλαβέστατος
 [εὐλαβέστατοι B^b] Ἰβας MB^b singulus codex Φ^c et Φ^r Ἰβας B^o

- πρεπείας ὑμῶν καὶ τῆς ἀγίας ταύτης οἰκουμενικῆς συνόδου· Εὐτυχῆς με διὰ τὴν πίστιν
 συνεσκευάσατο. οὐ συνεχώρησέν μοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν σύνοδον· ἀπὸ τεσσαράκοντα
 μονῶν δι' ἄμοιβαίων τῶν τάξεων παρέπεμψέ με· εἴκοσι ἢ καὶ πλείους φυλακὰς ἤμειψα, M VII 205
 ὡς εἰ μὴ ἦν φυλακὴ ἐν Ἀντιοχείαι ὑπὸ τὴν κοιτιανὴν τάξιν· λέγουσίν μοι ὅτι καθη-
 ρέθης. εἰ παρίσταται τῇ μεγαλοπρεπείαι ὑμῶν καὶ τῇ ἀγίαι ὑμῶν συνόδωι τὰ ἀκρί- 5
 τως ἐπ' ἐμοὶ ἀπόντι γενόμενα ἀνατραπῆναι, τῆς ὑμετέρας ἔστω ἔξουσίας. περὶ γὰρ
 τούτου, ὡς ἤδη ὑμᾶς ἐδίδαξα, προσῆλθα τῇ θείαι καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσεν
 τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ἀκοῦσαι τῶν κατ' ἐμέ, καὶ ἔγνωτε
 ἀπὸ τῆς ἐπικρίσεως ὅτι ἐν οὐδενὶ αἴτιος ἠύρέθην.
- 2 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τῇ προτεραίαι ὑπερθέ- 10
 σεως γενομένης εἰς τὸ τὴν ἀγιωτάτην σύνοδον τὰ δοκοῦντα αὐτῇ εἰπεῖν περὶ Ἰβρα τοῦ
 εὐλαβεστάτου, τὰ δόξαντα αὐτῇ φανερά καθιστάτω.
- 3 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 4 Ἰβρας ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Δέομαι ὑμῶν· ἀπὼν κατεκρίθην, οὐ παρήμην, οὐκ
 ἔτυχον ἀπολογίας, οὐκ ἠξιώθην λόγου. 15
- 5 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Κακῶς ἐποίησαν οἱ παρὰ τοὺς κανόνας κατα-
 κρίναντες αὐτόν. τὰ κατὰ ἀπόντος γενόμενα ἀργεῖτω. ταῦτα πάντες λέγομεν·
 οὐδεὶς ἀπόντα κατακρίνει.
- 6 Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τυάνων εἶπεν· Πρώην ἀνεγνώσθη ὄρος
 τῶν τότε διαιτητῶν τυπωθέντων, φημί δὴ Φωτίου καὶ Εὐσταθίου τῶν εὐλαβεστάτων 20
 ἐπισκόπων, καὶ ἔκριναν αὐτόν ἱερέα εἶναι. πάντες οὖν συναινοῦμεν τῷ ὄρωι ἐκείνωι
 καὶ βουλόμεθα αὐτόν εἶναι ἱερέα.
- 7 Οἱ Ἀνατολικοὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις.
- 8 Τινὲς τῶν ἐπισκόπων ἐβόησαν· Ἀντιλέγεται· εἰσὶν ** οἱ κατηγορεῖν θέλοντες
 Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. 25
- 9 Καὶ εἰσελθόντων Θεοφίλου διακόνου καὶ Εὐφρασίου καὶ Ἀντιόχου καὶ Ἀβραμίου
 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἀξιοῦμεν τὰ ἐπὶ Ἰβρα πεπραγμένα ἐν Βηρυτῶι ἀναγνωσθῆναι,
 ἵνα μάθητε ὅτι δικαίως καθιρέθη.
- 10 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατηγορήσων Ἰβρα
 τοῦ εὐλαβεστάτου εἰσελήλυθας ἢ ὡς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνιζόμενος τὰ πεπραγμένα 30
 ζητεῖς ἀναγνωσθῆναι;
- 12 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Οἱ κατήγοροι δῆλοί εἰσι καὶ οὐκ εἰσιν ἐνταῦθα. ἐγὼ L III 635
 διάκονος εἰμί καὶ οἶδα τὴν βίαν τῆς πόλεως· καὶ εἰ κατηγορῶ, οὐ πάρεσι μάρτυρες
 καὶ ἀρνεῖται.
- 13 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐγγράφους ἀποδείξεις 35
 περὶ τίνος δύνασθε παρασχεῖν;
- 14 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἐχω τὰ ὑπομνήματα τὰ ἐπ' αὐτῶι πεπραγμένα ἐν
 Βηρυτῶι καὶ τὰ ἐν Ἐφέσωι. ἰδοὺ καὶ ὁ κύρις ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος

1—3. 13. 16—18 adfert Facundus 6, 1 p. 721
 32—34. 37—38 adfert Vigilus t. III 2 p. 148

M, B [= abo], Φ

1 ταύτησ καὶ B^b 2 ἀπο MB et unus codex Φ per Φ 4 *tamquam non esset carcer* Φ
 ὡς εἰμί ἐν MB κομητικὴν B 6 ὑπεμοί M 7 προσῆλθον B 8 ἔγνωται B^b 9 εὐρέθην B
 13 εὐλαβέστατοι καὶ θεοφιλέστατοι B^o 21 ἐκείνων Φ 24 ἀντιλέγετε B *lacunam significavi;*
sunt accusatores eius foris et iubentur ingredi. Magnificentissimi et gloriosissimi iudices dixerunt:
Ingradientur qui etc. Φ 26 εὐφρασίου MB^{ao} ἀβρααμίου M 28 καθιρέσθαι B^b
 30 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου B περὶ B^o 35 ἐγγράφωσ B^{ab} 36 δύνασθαι MB^o 37 ὑπ' B^{ao}
 αὐτοῦ B 38 κῶ M θεοφιλέστατος B

- M VII 208 οἶδεν αὐτὸς δεξάμενος τὰς ἀναφοράς· πάρεστιν, [αὐτὸς] ἐρωτηθῆι αὐτὸς καὶ τὴν καθαί-
ρεσιν αὐτοῦ ἐποίησεν διὰ ποῖον πρᾶγμα. καὶ ὁ κύρις Εὐσέβιος πάρεστι καὶ οἶδεν.
- 15 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἐγὼ ἀναφορὰν
οὐκ ἔδεξάμην, ἤκουσα δὲ ἀναγινωσκομένης αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ· καὶ ἐστὶ πολυεπιτῆς ὁ
χάρτης καὶ πολλῶν ἀνθρώπων καταθέσεις ἔχων. εἰ δὲ ἔχει ὑπομνήματα ὡς ἐν δεήσει 5
πεπραγμένα, αὐτοῦ ἐστὶ δεῖξαι· ἐγὼ γὰρ μετὰ τοῦ πλήθους ἀκροατῆς ἤμην.
- 16 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Μετὰ
πάντων ἠκροασάμεθα.
- 17 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆν τὸ τηνικαῦτα
Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος τῆι ὑμετέραι ἀκροάσει; 10
- 18 Θαλάσσιος καὶ Εὐσέβιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οὐ παρῆν.
- 19 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 20 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Ἡ ἀλήθεια δειχθῆι ἐπὶ τῆς ἁγίας συνόδου. καὶ ὁ
κύρις Εὐστάθιος λέγει ὅτι εἰσήνεγκαν τρεῖς καὶ ἕξ καὶ δώδεκα μάρτυρας διὰ τὴν λέξιν ἣν
εἶπεν τὴν οὐ φθονῶ τῶι Χριστῶι γενομένῳ θεῶι. ἐνταῦθά ἐστὶ Φώτιος ὁ ἐπίσκοπος· 15
προτεθῆι αὐτῶι τὸ εὐαγγέλιον.
- 21 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Πεπειραμένος ὁ εὐλα-
act. 19 βέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος τῆς κρίσεως τῆς συνόδου τὴν δικαιοσύνην ἣν ἐπὶ τοῦ ἰδίου
πράγματος ἤυρεν, φυλάξαι καὶ νῦν σπουδασάτω διηγούμενος ἡμῖν ὡς ἔσχεν τὸ κατὰ
Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον πρᾶγμα. Ῥω 20
- 22 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως εἶπεν· Τὸ ἀληθές λέγω·
οὔτε γὰρ πρέπει ἐν οἰωιδήποτε πράγματι ψεύσασθαι, πολλῶι δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοιοῦτῳ
καὶ τοσοῦτῳ καὶ ζητουμένῳ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἐξουσίας καὶ παρὰ τῆς οἰκουμηνικῆς
συνόδου. φανερὰ ἐπὶ αὐτοῦ ἐλθόντες ἀπὸ Μεσοποταμίας πρεσβύτεροι καὶ μονάζοντες
ἔλεγον πρὸς αὐτὸν περὶ αὐτοῦ, εἶτα οὗτος ἠρνεῖτο. ἡμεῖς ὡς ἐμεσαζόμεθα καὶ ἀπὸ 25
τοῦ ὄγκου τῶν δυσφημιῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὀχλήσεως τῶν μοναζόντων καὶ πρεσβυτέρων,
προσέπεσα ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἀπὸ Τύρου. ἔσκανδαλίζετο γὰρ ἡ πόλις, μηδέποτε
τοιοῦτό τι μῆτε νοσήσασα μῆτε ἀκούσασα. μετὰ ταῦτα αὐτοῦ ὀμνύοντος μηδὲν
εἰρηῆσθαι παρ' αὐτοῦ, ἔδεξάμεθα ἡμεῖς ἀφορμὰς ὥστε εἰρηνεῦσαι τοὺς ἀμφοτέρους καὶ
κοινωνῆσαι αὐτοῖς· παρῆν δὲ, νομίζω, καὶ ὁ κύρις ὁ διάκονος Εὐλόγιος ἀπὸ Κωνσταν- 30
τινουπόλεως. ἡμεῖς φίλους αὐτοὺς ἐποιήσαμεν.
- 23 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἠλέγχθη τοίνυν Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος
M VII 209 παρὰ τῶν κατηγορησάντων αὐτοῦ;
- 24 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐ, ἔλεγον δὲ ἐλθόντες τινὲς συνόντες
αὐτοῖς τοῖς κληρικοῖς τρεῖς ὑβρίζουσι καὶ ἀτιμάζουσι καὶ μαχομένοις πρὸς αὐτὸν μαρ- 35
τυρεῖν. ἡμεῖς εἶπαμεν ὅτι οὐκ ἔστι τοὺς συνόντας τοῖς ἐχθροῖς δεκτοὺς εἶναι εἰς μαρτυ-
L III 638 ρίαν. ἐποίησαμεν οὖν αὐτοὺς φίλους· τα ἅγια δῶρα ἄνω ἐν τῶι ἐπισκοπείῳ ἐκοι-
νώνησαν μετ' ἀλλήλων αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

3—11. 31—33 cf. Vigilius t. III 2 p. 148

1. 3—5 cf. acta concilii Epheseni alterius [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. XVI] p. 14—48

M, B [= abo], Φ

1 αὐτὸς ² om. Φ	2 κσ M	5 ἐνδεήσεις B ^o	6 πεπραγμένα om. B	12 Orientales
et Pontici reuerentissimi [om. Φ ^{ac}] episcopi Φ		14 ὁ κύρις ὁ εὐλαβέστατος B ^o		δέκα B ^o
15 ἐστὶ om. B ^o	16 προστεθῆ B ^o	19 εὔρε B	20 τὸν εὐλαβέστατον om. Φ	ῥωμαίων B ^o
22 πρέπον B ^a	ψεύδεσθαι B ^o	23 παρὰ ² M om. B ^b	24 φανεᾶ M φανερώσ B quaedam Φ ^{ac}	
quidam Φ ^a	25 πρὸς αὐτὸν om. B ^b	27 προσέπεσα MB ^{bo}	προσεπέσομεν B ^a	iussimus Φ
τοιοῦτόν B	28 νοήσασα B ^{acorr.} , B ^o Φ	29 ὥστε] ὡς τὸ B ^b	καὶ om. B ^b	30 sidi Φ
αὐτοῦσ MB	κσ M	33 κατηγορούντων B ^u	34 ἔλεγον MΦ ἔλεγε B	uenisse
quosdam Φ ^{ac} uenerunt quidam Φ ^r	Graeca non intellegendo	35/36 μαρτυρεῖν om. Φ		36 εἶπο-
μεν B	37/38 ἐκοινωνήσαμεν B ^o	38 αὐτοῦσ B ^o		

- 25 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Τὴν σωτηρίαν τῶν βασιλέων καὶ τὴν νίκην αὐτῶν, ἀναγνωσθῆι τὰ ἐπ' αὐτῶι πεπραγμένα.
- 26 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐναγιωσκέσθω τὰ ἐπὶ Ἰβραὶ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐν τῇ Τυρίῳ λεγόμενα πεπραχθῆαι. ῥ^ω ἀνέγγνων ἀνέγγνωμεν ἀνέγγνω. Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς ἀνέγγνω 5

Ἐπομνηστικὸν Δαμασκίῳ τῶι περιβλέπτῳ τριβούνῳ καὶ νοταρίῳ πραιτωριανῶι

- Εἰδότες τὴν πρόθεσιν τῆς σῆς θαυμασιότητος καὶ ἐπιστάμενοι ὁπόσῃν ἔχεις σπουδὴν εἰς τὸ παραθέσθαι ἑαυτὸν τῶι θεῶι καὶ τῇ ἡμετέρῃ εὐσεβείῃ, ἐδοκιμάσαμεν ὥστε σε ἀπελθεῖν ἅμα Οὐρανίῳ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς Ἰμερίων πόλεως εἰς τὰ 10 μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ συνεπισχυόντων τῶν κατὰ τόπον ἀρχόντων παρασκευάσαι Ἰβαν τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον τῆς Ἐδεσηνῶν πόλεως καὶ Δανιῆλον τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον (τῆς Καρρηνῶν πόλεως καὶ Ἰωάννην τὸν εὐλαβεστάτον ἐπίσκοπον) Θεοδοσιουπόλεως εἰς τὴν Φοινίκων ἀπελθεῖν ἐπαρχίαν κάκεισε ζητηθῆναι τὰ κινούμενα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῶν προειρημένων πόλεων ἐπὶ τε τοῦ προειρημένου 15 θεοσεβεστάτου Οὐρανίου καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Βηρυτίων πόλεως κατὰ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων. σπούδασον τοίνυν κατὰ τὰ παραστάνα τῇ ἡμετέρῃ θειότητι ἀπελθεῖν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς καὶ παρασκευάσαι τοὺς προειρημένους εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους εἰς τὴν Φοινίκων παραγενέσθαι κάκεισε πάντα τὰ 20 κινούμενα κεφάλαια παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς Ἐδεσηνῶν πόλεως καὶ Καρρηνῶν καὶ Θεοδοσιουπόλεως ἀκριβῶς ζητηθῆναι ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων καὶ τὰ ὀριζόμενα παρ' αὐτῶν πέρατι παραδοθῆναι.

Ἐδόθη τῇ πρὸ ἑπτὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

d. 26. m. Oct
a. 448

- 28 Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστουμιανοῦ τῶν λαμπροτάτων Καλάνδαις Σεπτεμβρίαις ἰνδικτιῶνος δευτέρας ἐν κολωνίᾳ φιλοχρίστῳ Βηρυτῶι συνεδρεύοντων Φωτίου Εὐσταθίου Οὐρανίου τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων ἐν τῶι νέῳ ἐπισκοπεῖω τῆς ἐν Βηρυτῶι ἁγιωτάτης νέας ἐκκλησίας, παρόντος καὶ Δαμασκίου τοῦ περιβλέπτου τριβούνου καὶ νοταρίου τοῦ θείου παλατίου καὶ Εὐλογίου τοῦ θεοφιλεστάτου διακόνου τῆς κατὰ τὴν φιλόχριστον Κωνσταντινούπολιν ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, πα- 30 ρόντων τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων Ἰβρα Ἰωάννου Δανιήλου, ἐστώτων δὲ Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα Ἀβλαβίου Ἰωάννου Ἀνατολίου Καιούμου καὶ Ἀμβίβου ὁ περί- 29 βλεπτος Δαμάσκιος εἶπεν· Τῶν παρόντων εὐλαβεστάτων κληρικῶν προσελθόντων τῶι L IIII 639

M VII 212
a. 449

4 cf. Iustinianum PG 86 p. 1083 τὰ ἐν Τύρῳ πεπραγμένα. p. 1085 τῇ Ἰβρα καταθέσει τῇ ἐν Τύρῳ γενομένηι

26 indictio II decurrit inde a d. 1. m. Sept. 448 usque ad d. 31. m. Aug. 449

M, B [= ab], Φ

4 ῥωμαῖον B^o 5 αὐτῶ B^o corr. *magistrianus et adiutor sacri consistorii* Φ 6 ὑπομνη-
ματικὸν B^o 6/7 *praetorianorum* Φ 9 ὑμέτερα B^o ἐδοκιμάσεν M ὡς τὸ B^b 10 σε
om. B τῶ εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ οὐρανίῳ B^o 12 ἔδεσηνῶν MB^{ab} sicut solent 13 τῆς
— ἐπίσκοπον *suppleui* ex Φ 16 *metropolis* Φ 17 βηρυτῶν B^o κατὰ] καὶ B^o 19 ὑμέτερα
B^o 20 εἰς τὴν Φοινίκων] *Phoeniciae* Φ^a *Phoenicae* Φ^{cr} 21 κεφάλαια [κεφάλαια B^b] MBΦ^a
om. Φ^{cr} 21/22 καὶ Καρρηνῶν καὶ Θεοδοσιουπόλεως om. B 23 ὀρισμένα B^o 24 VI Φ
25 *Postumiani* Φ ποστουμιανοῦ B^o ποστουμινιανοῦ B^{ab} ποστουμηιανοῦ M 26 Καλάνδαις Σεπ-
τεμβρίαις [σεπτεβρίαις B^{bo}] *falsata*, cf. *Sitzungsber. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* 1929, 5 p. 63 κολωνίᾳ B^{ab}
27 θεοφιλεστάτων MB^b 32 ἀφλαβίου B^o ἀβίβου B 33 προσελθόντων M

εὐσεβεστάτῳ καὶ θειοτάτῳ ἡμῶν δεσπότη καὶ αἰτιασαμένων τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβαν καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην καὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Δανιῆλον ἐθέσπισεν ἢ αὐτοῦ εὐσέβεια, ὡς περιέχουσι καὶ αἱ πρὸς τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν εὐσεβεῖς καὶ θεῖαι συλλαβαί, τοὺς αἰτιαθέντας ἀπὸ τῆς Ὀσροηνῶν τὴν Φοινίκων καταλαβεῖν καὶ πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας ἀπολογήσασθαι. 5 καὶ προσετάχθη αὐτοὺς προσαγαγεῖν καὶ τὰ ὀριζόμενα παρ' ὑμῶν ἐκβιβασμῶι παραδοῦναι. πάρεστιν ἀμφότερα τὰ μέρη εἰς τὸ παριστάμενον.

30 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος καὶ Οὐράνιος εἶπον· Τὸ εὐσεβὲς κομμονιτώριον καταξιώσῃ ἢ σὴ μεγαλοπρέπεια ἐπιδειξαι, ἵνα τῶι σκοπῶι τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως διὰ πάντων ἀκολουθήσωμεν· προλάμπειν γὰρ ὀφείλει τῆσδε 10 τῆς πράξεως.

31 Τούτου γενομένου Εὐλόγιος διάκονος εἶπεν· Προσελθόντων τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα Ἀβλαβίου Ἰωάννου Ἀνατολίου Καιούμου καὶ Ἀββίβου τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν Φλαβιανῶι τῆς κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν Ῥώμην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ αἰτιασα- 15 μένων Ἰβαν καὶ Ἰωάννην καὶ Δανιῆλον τοὺς θεοσεβεστάτους ἐπισκόπους, ἐδοκίμασεν ἢ αὐτοῦ ἀγιότης τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως καὶ παρὰ τούτου M VII 213 γράμματα ἐκόμισα καὶ ἀποδέδωκα τῆι ὑμετέραι ἀγιωσύνηι. καὶ πάρεστι τὰ μέρη πρὸς τὸ παριστάμενον.

32 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπειδὴ ἀποροῦμεν ὅπως προσαγάγωμεν 20 τὰς πεύσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις τοῖς τὸ πρόσωπον τῶν κατηγορῶν ἐπέχουσι, διδασκέτω ἡμᾶς ὁ θεοφιλέστατος Ἰβας ἐπίσκοπος εἴ τι κατ' αὐτῶν πέπρακται ἐπὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς κατὰ τὴν μεγαλόπολιν Ἀντιόχειαν πρώην συγκροτηθείσης.

33 Σαμουῆλος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν τὰ λεγόμενα Συριστί λεχθῆναι διὰ τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον Οὐράνιον, ἐπειδὴ ἀκριβῶς οἶδε τίνα ἐστὶ τὰ γραφέντα τῶι θεοφιλεστάτῳ 25 καὶ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Φλαβιανῶι παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου περὶ ἡμῶν· παρῆν γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

34. 35 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Παρίτω τῶν δυναμένων ἐρμηνεύειν εἰς τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ **

36 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Καὶ ἤδη πεῦσιν προσηγάγομέν σοι τῶι θεοφι- 30 λεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι ὥστε διδάξαι ἡμᾶς εἴ τι περὶ τῶν ἐστῶτων ἐπράχθη ἐν τῆι ἀγίαι καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῆι πρώην συναχθείσῃ κατὰ τὴν φιλόχριστον Ἀντιόχειαν, ὥστε ἄρμοδίως προσαγαγεῖν ἡμᾶς αὐτοῖς τὰς πεύσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

37 Ὁ θεοσεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Οὗτοι οἱ τέσσαρες οἱ ἐστῶτες λιβέλλους ἐπιδεδώκασι τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ κυρίῳ Δόμνῳ καὶ κατηξίωσεν ἢ αὐτοῦ 35 ἀγιωσύνη δηλῶσαι ἡμῖν ἀπαντῆσαι. καὶ ἐπειδὴ τεσσαρακοστὴ ἦν, ἐκέλευσεν μετὰ τὴν ἡμέραν ἀπαντῆσαι ἡμᾶς γράψας ἔμοι ὥστε ἀπολυθῆναι αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας· L III 64^a ἦσαν γὰρ μοι ἀκοινωνῆται. ἐγὼ τὸ πᾶν ἐπέτρεψα τῆι γνώμηι τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ὁ ἀρχιεπίσκοπος διὰ τὴν ἐορτὴν ἀπέλυσεν αὐτοὺς τῆς ἀκοινωνησίας ἐπὶ τῶι ὄρωι τούτῳ ἐπὶ τῶι μὴ ἐξελεθῆναι Ἀντιόχειαν, ἕως ἂν τύπον λάβῃ τὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα· ἐὰν δὲ ἐξέλ- 41

M, B [= abo], Φ

1 θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ B^o 4 οἰροηνῶν B^o 5 ἐπαρμένα M 6 προσαγεῖν B^b
παρ' ὑμῶν ὀριζόμενα B^b ἐκ βιβασμῶν B^o 9 καταξιώσῃ B^oΦ καταξιώσει MB^{ab} 14 ἀβί-
βου B *episcopum* Φ^{et} 15 νέαν Ῥώμην B^o 17/18 θεοσέβειαν — ὑμετέραι om. B^o 17 εἰ-
Φ περὶ MB^{ab} 18 ἀγιωσύνην B^o 20 προσαγάγομεν M προσάγομεν B 22 ὁ ἐπίσκοπος B
eos Φ αὐτὸν MB 28 ἐβόησαν B παρίτω] παρὰ τῶν B^o 29 *exciderunt Notarii dixerunt*
Adest Maras qui possit interpretari deo amicissimo [reuerentissimo Φ^{ac}] episcopo Vranio Φ 30 οἱ αὐτοὶ B
ἐβόησαν B 33 ὡς ἄρμοδίῳ B^o ἡμᾶς προσαγαγεῖν M τὰς² om. B 34 Ἰβας ὁ ἐπίσκοπος B
35 δόμνῳ τῷ κυρίῳ B^o 37 ἡμῖν B^b 38/39 ἦσαν γὰρ — ἀκοινωνήσας om. B^o 40 λάβῃ B

θωσιν πρὶν τύπον δέξεται τὸ πρᾶγμα, ὑποκεῖσθαι αὐτοὺς μείζονι ἐπιτιμίῳ τῆς καθαιρέσεως. Σαμουῆλος καὶ Κῦρος πρὸ τοῦ ἡμᾶς ἐπιστῆναι τῇ πόλει καταλιπόντες ἀνεχώρησαν εἰς τὸ κοιτάτον, ἔμεινεν δὲ Μάρας καὶ Εὐλόγιος. εἶτα ὡς συνεκροτήθη ἡ ἁγία σύνοδος (ἦσαν γὰρ οὐκ ὀλίγοι ἐπίσκοποι ἐκεῖ), ἐκέλευσεν ἀναγνωσθῆναι τοὺς λιβέλλους. ἀνεγνώσθησαν οἱ λίβελλοι· ἐνεφέρετο ὀνόματα τεσσάρων κατηγορῶν, 5 ἐστήκεισαν δὲ οἱ δύο. ἤρετο αὐτοὺς· ποῦ εἰσιν οἱ ἑταῖροι ὑμῶν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες ἅμα ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· οὐκ οἶδαμεν· ὡς δὲ ἠκούσαμεν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπῆλθον.

38 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἡ σὴ θεοσέβεια παροῦσα τότε τὸν σκοπὸν ὀφείλει εἰδέναι τῆς ἁγίας ἐκείνης καὶ μεγάλης συνόδου, εἴτε τελείως καθείλεν εἴτε 10 ἐπ' ἀμφιβόλῳ τοῦτον τὸν ὄρον ἐξεφώνησεν. δῆλον γὰρ ἐστὶν ὡς οὐκ ἂν ἔλοιτο ἡ M VII 216 σὴ ὁσιότης τὰ μὴ παρὰ τῆς ἁγίας ἐκείνης συνόδου πραχθέντα ὡς πεπραγμένα εἰπεῖν, ἐπεὶ καὶ ράϊδιον καταλαβεῖν τὴν ἀλήθειαν.

39 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Τὰ κρυπτὰ εἰδέναι οὐ δύναμαι· ἐγὼ νομίζω ὅτι τελείαν καθαιρέσιν αὐτῶν ἐποιήσατο. εἰ δὲ φαίνεται ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἀπο- 15 φάσεως αὐτῶν τὴν καθαιρέσιν αὐτῶν μὴ πεποιηκέναι, ὕστερον ἔστι κρίναι.

40. 41. 42 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ** Λαβόντες οἱ νοτάριοι ἐκείνο τὸ μέρος τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων διέλθωσιν, ἵνα γινώμεν τὰ περὶ αὐτῶν πεπραγμένα.

43 Σαμουῆλος εἶπεν· Πᾶσαν δικαιολογίαν ἡμῖν ἀρμόζουσιν κατὰ τῆς καταθέσεως τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβρα καὶ κατὰ τῶν κελευσθέντων ἀναγνωσθῆναι φυλαχθῆναι 20 τῷ ἡμετέρῳ μέρει παρακαλοῦμεν δικαιῶσαι τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν.

44 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰς πρόκριμα σὸν οὐ νῦν εἶπομεν τὴν ἀνάγνωσιν γενέσθαι.

45 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἐπειδὴ τὰ πραττόμενα ἀκολούθως πράττεται καὶ πολλάκις ἐπείγει ὑμᾶς ἕτερα κινεῖν καὶ οὐ ταῦτα, ἤξιώσαμεν δὲ φυλαχθῆναι ἡμῖν δικαιολογίαν, 25 καὶ περὶ τούτου ἀγωνιζόμεθα καὶ δεικνύομεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπεύθυνοι τῇ καθαιρέσει οὐδὲ τῇ ἀκοινωνησίᾳ, ἀλλὰ τὸ γενόμενον μετὰ ἀταξίας γέγονεν καὶ παρὰ τοὺς κανόνας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν Ἰβρα.

46 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὸ μέρος τῶν ὑπομνημάτων τὸ περὶ τῶν ἀπολειφθέντων ἐν τῇ ἀκροάσει τῇ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιόχειαν πρῶην 30 γεγενημένην.

47 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οἱ ἅμα ὑμῖν ἐπιδεδωκότες τοὺς λιβέλλους;

48 Μάρας καὶ Εὐλόγιος πρεσβύτεροι εἶπον· Τὰς συσκευὰς αὐτοῦ μαθόντες, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐμάθομεν, οὐκ οἶδαμεν πῶς ἐκείνοι ἀνεχώρησαν.

49 Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Ποῦ δὲ εἰσι νῦν;

35

M, B [= abo], Φ

1 δέξεται B 4 γὰρ om. B^o 6 ἐστήκασαν M 7 δὲ om. B^o *interrogavit autem* Φ^{er}
 ἑταῖροι Φ ἕτεροι MB 6/7 οἱ τοὺς — ὑμῖν om. B^b 7 ἡμῖν B^o 8 δὲ om. B^o 9 κό-
 πον B^o 10 καὶ μεγάλης om. B^o 11 ἐν B^o 12 τὰ om. B^o 13 καταβαλεῖν B 14 δυνά-
 μεθα B^o 16 μὴ om. B^o ὕστερον ἔστι scripsi cf. *potest postea* Φ ὑμέτερον ἔστι MB 17 εἶ-
 παν M *Iacunam indicavi; exciderunt Ea quae gesta sunt in sancto illo conuentu, tua sanctitas prae-*
manibus habet? Religiosissimus [reuerentissimus Φ^{ac}] episcopus Ibas dixit: Habeo, et adiacent. Reli-
giosissimi [reuerentissimi Φ^{ac}] episcopi dixerunt Φ 18 περὶ αὐτῶν om. B 19 εἶπεν om. B^o
 τὰ κατὰ B^o 20 ἐπισκόπου om. B^o 21 δικαιώσατε B^o 22 οὐ νῦν scripsi cf. *non diximus*
nunc Φ οὖν MB 24 πολλάκις MB *forte* Φ 25 ἐπάγει B^o ὑμᾶς Φ ἡμᾶς MB κοινω-
 νεῖν B^o 26 καὶ om. Φ^{ac} 27 γινόμενον B 28 καὶ παρὰ B^o 30 πρῶην
 om. B 32 ἐμοί B^o 33 οἱ πρεσβύτεροι B^o 34 *uos didicistis* Φ^{ac} 35 νῦν εἰσί B

- 50 Μάρας πρεσβύτερος εἶπεν· Οὐκ οἶδαμεν ἀκριβῶς· ὡς δὲ ἀκούομεν, εἰς Κωνσταντινούπολιν ᾧδουσιν. οὔτε δὲ γράμματα αὐτῶν ἐδεξάμεθα οὔτε οἶδαμεν ἀκριβῶς.
- 51 Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Δόμνος εἶπεν· Ποίας ὑφωρῶντο συσκευάς; καὶ μὴν
L III 643 ἐμοῦ γράψαντος τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβραὶ περὶ τούτου ἀντέγραψεν ἡμῖν
M VII 217 διδούς τὸ πᾶν καὶ ἐλύθησαν ἅμα ὑμῖν τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας ἐπὶ ὄρωι τοιούτῳ 5
ἐπὶ τῷ ἔχειν μὲν ὑμᾶς τὴν κοινωνίαν, ἐὰν δὲ τις ὑμῶν ἀπολειφθεῖ πρὸ πέρατος τῆς ὑποθέσεως, ἐκκλησιαστικῶι ὑποβληθήσεται ἐπιτιμίῳ. δῆλοι τοίνυν εἰσὶν οἱ ἀπολειφθέντες καὶ τῆς ἀκοινωνησίας καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ τούτου θρόνου καταφρονήσαντες καὶ ἑαυτοὺς ὑποβαλόντες καὶ τῷ μείζονι τῆς καθαιρέσεως ἐπιτιμίῳ.
- 52 Σαμουήλος εἶπεν· Ἀξιῶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν εὐρεθέντων ἐκεῖ ἐπισκόπων καὶ 10
ὑπογραψάντων ἀναγνωσθῆναι καὶ ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις.
- 53 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν
θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων τῶν ἐγκειμένων τῶιδε τῷ ὑπομνήματι καὶ
ἐνταττέσθωσαν.

Ἐπογραφαί

15

- 54 Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας διελάλησα
Συμεώνης ἐπίσκοπος Ἀμίδης τὰ αὐτὰ διελάλησα
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τὰ αὐτὰ διελάλησα
Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρης τὰ αὐτὰ διελάλησα
Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας τὰ αὐτὰ διελάλησα 20
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Μοψουεστίας τὰ αὐτὰ διελάλησα
Πλάκκος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γέρασσαν ἀγίας ἐκκλησίας τὰ αὐτὰ ἐψηφισάμην
Εὐόρκιος ἐπίσκοπος τοῦ Ζεύγματος τὰ αὐτὰ διελάλησα
Δανιήλος ἐπίσκοπος πόλεως Βίρθων τὰ αὐτὰ διελάλησα
Δάδας ἐπίσκοπος Βάτνων τὰ αὐτὰ διελάλησα 25
- 55 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Δῆλη ἐστὶν ἡ διαλαλία τοῦ θεοφιλεστάτου
καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. τοιγαροῦν οἱ λίβελλοὶ
ἐπιδοθέντες χθὲς ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ ἐνταττέσθωσαν τοῖς πραττομένοις.

M VII 220

Οἱ λίβελλοι

- 56 Τοῖς ἀγιωτάτοις καὶ πάντα ὀσιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ Εὐστα- 30
θίῳ καὶ Οὐρανίῳ ἱκεσία παρὰ Σαμουήλου Κύρου Εὐλογίου Μάρα πρεσβυτέρων τῆς κατὰ
Ἐδεσσαν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας. Ἡμεῖς μὲν ἠϋξάμεθα τὸν ἀπράγμονα τῆς ζωῆς
ἅπαντα βιώναι χρόνον· ἐπειδὴ δὲ τὰ τολμηθέντα κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ τῆς
εὐαγοῦς τῶν πατέρων ἡμῶν πίστεως παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβραὶ ἐπέκεινα
ὄντα τῆς ἀδικίας συνήλασεν ἡμᾶς ἐπὶ τήνδε τὴν κατηγορίαν ἐλθεῖν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ 35

32—35 ἐλθεῖν adfert Vigilus t. III 2 p. 143

M, B [= abo], Φ

1/2 ᾧδουσιν εἰς κωνσταντινούπολιν B^o ἐν κωνσταντινουπόλει B^b 4 ἀνέγραψεν M
7 δῆλον B^b οἱ om. B^b 13 καὶ ἀγιωτάτων om. B^o καὶ] *pariter et* Φ 15 αἱ ὑπογραφαὶ B
18 Στέφανος — διελάλησα om. B^{bo} 19 διελάλησα B^aΦ ἐψηφισάμην M διεψηφισάμην B^{bo} 20 βεροίας B
24 Βίρθων scripsi cf. catalogum subscriptionum in canonum Chalcedonensium versione Syriaca [Abhndlg.
d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F. X 2] p. 134¹¹² βερόων M *beroensium* Φ βερροίων B 26 δῆλον B^o
32 ἀγιωτάτοις B^b 33/34 τῆς εὐαγοῦς M B^oΦ^a *sanctorum* Φ^{cr} 34 τῶν — ἡμῶν εὐαγοῦς B^o

ἀδελφιδου̅ αὐτοῦ Δανιήλου καὶ αὐτοῦ ἐπισκόπου τῆς Καρρηνῶν πόλεως ἀκολουθῶς καὶ κατὰ κανόνας ταῖς συνόδοις προσελθόντες τοῦτο μὲν τῇ Ἀνατολικῇ, τοῦτο δὲ τῇ Δυτικῇ, L III 646 ἐδέησεν ἡμᾶς καὶ τῶι εὐσεβεῖ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ περὶ τούτων προσελθεῖν. καὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Φλαβιανοῦ συμψηφισαμένου τῶι εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ τυπώσαντος ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος τὰ καθ' 5 ἡμᾶς γυμνασθῆναι παρεγενόμεθα ἐτοίμως ἔχοντες ἑαυτοῖς συστήναι. πρόσμιεν τοίνυν διὰ τῶνδε ἡμῶν τῶν λιβέλλων δεόμενοι ἐπιτραπῆναι παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἄρξασθαι τῆς ὑποθέσεως.

Σαμουῆλος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις

Κῦρος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις 10

Εὐλόγιος πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις

Μάρας πρεσβύτερος ἐπιδέδωκα τούσδε τοὺς λιβέλλους ἅμα ἑταίροις.

57 Σαμουῆλος πρεσβύτερος εἶπεν· Παρακαλοῦμεν καὶ τοῦτο ὑπάρξαι ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμετέρας δικαιοσύνης ὥστε αὐτὰ ταῦτα Συριστὶ ῥηθῆναι τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ, ἐπειδὴ παρῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥνικα τὰ γράμ- 15 ματα περὶ τούτου γραφέντα παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἀνεγνώσθη. καὶ πάλιν παρῆν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὅτε περὶ τούτου ἐμέλλομεν κινεῖν λόγον· καὶ περὶ τούτου οἶα αὐτῶι διελέχθη καὶ τί αὐτῶι εἶπεν, παρακαλοῦμεν αὐτὸν εἰπεῖν.

58 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος εἶπον· Ἄπαντα ἅπερ ἐζήτησας, M VII 221 ὁ παρεστῶς τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ διὰ τῆς οἰκείας ἐρμηνεύσει γλώττης. 21

Καὶ ἠρμηνεύθη.

59 <Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Φώτιος καὶ Εὐστάθιος εἶπον>· Διδάξῃ λοιπὸν ἡμᾶς ὁ εὐλαβέστατος Μάρας ἅπερ ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Οὐράνιος τῇ οἰκείᾳ διελέχθη φωνῇ. 25

60 Μάρας εἶπεν· Ταῦτα εἶπεν· ἀνεγνώσθη τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν πατρικίων ὅτι ἐπειδὴ συνέχεον τὸ συνέδριον, ἐποιήσαμεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους. ὅμως δὲ ἐγὼ κριτῆς ἐδόθη καὶ οὐ δύναμαι μαρτυρεῖν.

61 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐκείνων ὁ κύριος Δόμνος οὐκ ἐμνημό- νευσεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ γράφων πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Φλαβιανὸν ἅπαξ 30 καθηρημένων.

62 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰρήκαμεν· δήλη ἐστὶν ἡ διαλαλία τοῦ θεο- φιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου. ἀναγινωσκέ- σθωσαν τοιγαροῦν αὐθις οἱ λίβελλοι.

Καὶ ἀνεγνώσθησαν. 35

63 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οἱ ἐπιδοθέντες παρ' ὑμῶν λίβελλοι γενικὴν τινα περιέχουσι κατηγορίαν· ἐγγράφως τοιγαροῦν ἕκαστος κατατιθέσθω τί τε κατη- γορεῖν ἔχει καὶ οἷοις ἐνστήναι κεφαλαίους βεβούλευται.

3 cf. Acta Conc. Ephes. alterius p. 40, 13

M, B [= aho], Φ

1 ἀδελφιδου̅ Φ^c ἀδελφου̅ MBΦ^{ac} οὕτως ἀκολουθῶς B^o 3 εὐσεβεστάτῳ B^o 3—5 περὶ — βασιλεῖ om. B^o 4 καὶ] *ex hoc ergo et* Φ 5 ἐπὶ] ὑπὸ Φ 6 ἡμᾶς Φ ὑμᾶς MB 9. 10. 11. 12 ἑταί- ροις Φ ἑτέροις MB 10 Κῦρος — ἑταίροις om. B^{bo} 13 καὶ om. Φ 15/16 γραφέντα — γράμματα [γράμματοσ B^b] B 17 πάλιν om. B^o 18 διελέχθη Φ^{ac} εἶπον Φ^a 19 αὐτὸν om. B^o 22 ἠρμηνεύθη B^b 23 Οἱ — εἶπον om. MB *suppleui* ex Φ διδάξει MB καὶ ἡμᾶς B^b 24 θεοφιλέστατος B^o 24/25 τῆς οἰκείας — φωνῆσ B^o 24 διελέχθη M 26 εἶπεν² om. B^o καὶ ὅτι Φ 27 ὁ ἐποιήσαμεν B^o 28 μαρτυρῆσαι B^o 29 Ἰβας εἶπεν ὁ ἐπί- σκοπος B^o 30 εἶπον Φ ἐβόησαν MB 37 κατηγορίαν] δύναμιν B^o 38 ἐωστήναι M

- 64 Σαμουήλος εἶπεν· Κατὰ τάξιν τὰ κεφάλαια διὰ στόματος προφέρομεν ἐπὶ τῆς ἡμέ-
τερας ὀσιότητος, ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ κεφαλαίου
- 65 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐκαστος οἰκείαι φωνῇ κατατιθέσθω εἰ ἐνίστα-
ται τὴν κατηγορίαν περὶ τῶν ἐπιδεδομένων κεφαλαίων.
- 66 Σαμουήλος εἶπεν· Ἐνίσταμαι. 5
- 67 Μάρας εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 68 Εὐλόγιος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 69 Κῦρος εἶπεν· Ἐνίσταμαι.
- 70 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω πάντα τὰ κεφάλαια καὶ
οὕτως ἐκάστου ποιούμεθα τὴν ἐξέτασιν. 10
- 71 Σαμουήλος εἶπεν· Καὶ αὐτὰ ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις παρακαλοῦμεν.
- 72 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐνταπτέσθωσαν.

Τὰ κεφάλαια

73 ἁ Τῆς πόλεως συνεισενεγκούσης εἰς λύτρωσιν αἰχμαλώτων ἕως νομισμάτων ἁφ
L III 647 καὶ ὄντων παρὰ τῶι κειμηλιοφύλακι ἕως νομισμάτων ἑξακισχιλίων μικρῶι πρὸς, ἐκτὸς 15
προσόδων ὧν ὑποδέχεται ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἔχων σκεύη ἀργύρου ἡγιασμένου ἕως λιτρῶν σ,
ταῦτα πέπρακεν καὶ εἰ μὴ χίλια νομίσματα μόνον, ὡς ἔγνωμεν, οὐκ ἔπεμψεν, τὰ ὑπόλοιπα
εἰς ἑαυτὸν ἀπενεγκάμενος.

β Ὅτι τὸ ποτήριον διάλιθον πολλοῦ ἄξιον προσενεχθὲν τῆι ἡμετέραι ἐκκλησίαι
παρὰ ἀγίου ἀνδρὸς ἀπὸ ἐτῶν ἕνδεκα ἐν τοῖς κειμηλίοις τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἀπέθετο καὶ 20
οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ.

M VII 224 γ Ἐτι καὶ ἀπὸ χειροτονιῶν λαμβάνει.

δ Ἀβράμιος τις ἦν διάκονος τοῦ ἡμετέρου κλήρου. οὗτος Ἰωάννου τινὸς
γόητος φωραθέντος, οὗ ἦν φίλος καὶ συμμύστης, ἐπὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου
καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τοῦ συγκληθέντος ἐπὶ τῆι ἀκροάσει Ἀβραμίου τοῦ διακόνου 25
ἀνεδείχθη αὐτοῦ ὁμολογήσαντος συνειδέναι, ὡς καὶ κόλασιν ὑπομείναι τῆς ἀκοινωνησίας
καὶ παρὰ πάντων μισηθῆναι καὶ διωχθῆναι καὶ ἐπὶ πολλῶι τῶι χρόνῳ. μετὰ
ταῦτα οὐκ οἶδαμεν πῶς ὑποπεισθεὶς ἀπολογίας παρ' αὐτοῦ οὐδαμοῦ προχωρησάσης ἐπεχεί-
ρησεν αὐτὸν ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι τῆς Βατνηνῶν πόλεως. καὶ κωλυθεὶς παρὰ τοῦ
τὸ τηρικαῦτα ἀρχidiaκόνου αὐτοῦ ἠγανάκτησεν καὶ τὸν μὲν ὑπεύθυνον θανάτῳ καθ' 30
ἑαυτὸν ἐψηφίσαστο εἶναι ἐπίσκοπον, τὸν δὲ μηνύσαντα τὸν θρύλλον τῆς πόλεως καὶ
εἰπόντα ὡς οὐ δίκαιον τοῦτο γενέσθαι, ἀπεκίνησεν τοῦ τόπου ποιήσας ἀκοινωνητον,
διώξας καὶ τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἐπειδὴ οὐ προέβη αὐτῶι τὰ τοῦ σκοποῦ, ἠπειχθη
αὐτὸν ποιῆσαι ξενοδόχον. καὶ ἐστὶ παρακατασχῶν τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν
ἐπικλήσεων ὁ εὐλαβέστατος ἡμῶν ἐπίσκοπος, ὀφείλων τῶι ἀρχοντι τῆς ἐπαρχίας τὸν 35
ἀπηγορευμένον προσενεγκεῖν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν νόμων.

ε Βαλέντιόν τινα ἐπίρρητον ἄνδρα, οὗ πάντες οἱ συγκωμῆται κατεβόησαν
ἐγγράφως καὶ ἀγράφως μοιχείαν καὶ ἀρσενοκοιτίαν, ἐχειροτόνησεν πρεσβύτερον καὶ

M, B[= abo], Φ

4 καὶ τὴν B^o 6 Μάρας — ἐνίσταμαι om. B^o 9 ἀναγινωσκέσθωσαν τὰ κεφάλαια ἅπαντα B^b
12 θεοσεβέστατοι B^o 12/13 ἐνταπτέσθωσαν τὰ κεφάλαια B 14 χιλίων πεντακοσίων B^{ao} 16 δια-
κοσίων B 19 προσενεχθέντι τῆ B^o 20 ἐτῶν] τῶν B^b 23 ἀβραάμιος M 24 ἦν BΦ
δν M 25 δεσπότης ἐπισκόπου B^b 25 ἐν B^o ἀβραάμιος M 25 τοῦ αὐτοῦ Φ^r
26 καὶ om. Φ^r 27 καὶ³ om. Φ^{er} 30 τὸ om. B 31 θρύλλον B 32 τοῦτο om. B^b
τὸν τόπον B^o 32/33 ποιήσας — σκοποῦ om. B^o 32 ποιήσας καὶ M 33 σκοποῦ] ἐπισκό-
που B^b 34 ἐστὶ M ἔχει B 35 τὸν Φ τὸ MB 37 βαλέντιον M *Balleum* Φ^r *immissorem* Φ^{ac}

περιοδευτήν, φυλακίσας καὶ τῶι ἄρχοντι παραδοῦς τοὺς καταβοήσαντας, καὶ ταῦτα ἐμφανισάντων αὐτῶι γράμματα τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Δόμνου.

ζ̄ "Οτι ἐχειροτόνησεν Δανιήλον τὸν αὐτοῦ ἀδελφιδοῦν ἐπίσκοπον τῆς Ἑλλήνων πόλεως, ὅποτε ἔδει πατέρα ἅγιον γενέσθαι, οὗ ἡδύνατο τὰ ἔργα καταιδέσαι καὶ ὑποπείσαι νῦν γοῦν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν αὐτούς, ἄτακτον ὄντα καὶ ἀσελγέστατον 5 καὶ νεώτερον. οὐδὲ γὰρ ἠξίωσεν οὐδὲ ἠνέσχετό ποτε λαθεῖν, ἀλλὰ δι' ὅλου σχεδὸν τῆι ἡμετέροι πόλει παραβάλλων διὰ Χαλλῶαν τινὰ ὕπανδρον, ἐκτοπίζων ταύτην καὶ περι- M VII 225 νοστῶν τόπον ἐκ τόπου καὶ εἰς τρυφήν ἑαυτὸν μετὰ ταύτης ἐκδιδούς.

ζ̄ "Οτι πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά προσόδια πολλὰ ὄντα καὶ εἰς ἄπειρον ποσότητα συντείνοντα καταβάλλεται ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς, καὶ ἀξιοῦ- 10 μεν λόγον αὐτὸν δοῦναι ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὀσιότητος.

η̄ "Οτι τὰς κληρονομίας καὶ τὰς καρποφορίας καὶ τὰ ὄθεν δῆποτε συνεισφερό- L III 650 μενα καὶ ἀνατιθέμενα σταυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ συναγόμενα καταβάλλεται ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς.

θ̄ "Οτι καὶ ἐκ τοῦ ἀφωρισμένου μέτρου εἰς ἀνάλωμα τῶν φυλακῶν εἰς τὰς οἰκίας 15 τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἀναλίσκει.

ῑ "Οτι μνείας οὔσης τῶν ἀγίων μαρτύρων οὐκ ἐδόθη οἶνος προσενεχθῆναι τῶι ἀγίωι θυσιαστηρίω καὶ ἀγιασθῆναι καὶ τῶι λαῶι διαδοθῆναι εἰ μὴ ὀλίγος πάνυ καὶ οὗτος φαῦλος καὶ πηλώδης καὶ ἐν αὐτῶι τῶι καιρῶι τρυγηθεῖς, ὡς ἀναγκασθῆναι τοὺς ἀφορισθέντας ὑπηρετῆσαι ἀπὸ καπηλείου φαῦλον πάνυ ἀγοράσαι ἕξ ξέστας τοὺς μηδὲ ἐπαρκέ- 20 σαντας, [iā] ὥστε τοῖς τὸ ἅγιον σῶμα διανέμουσιν ἔνευσαν εἰσελθεῖν αὐτούς ὡς τοῦ αἵματος μὴ εὐρισκομένου, αὐτῶν πινόντων καὶ ἐσχηκότων καὶ αἰεὶ ἐχόντων διάφορον καὶ θαυμαστὸν οἶνον. καὶ ταῦτα ἐπράχθη τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν τῆς ὑπηρεσίας ἰδόντος καὶ διδαχθέν- 25 τος ἐπὶ τῶι καὶ αὐτὸν διδάξαι τὸν ἐπίσκοπον μετὰ παρρησίας καὶ μηδὲν αὐτοῦ ποιήσαντος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ὡς ἀναγκασθῆναι ἡμᾶς καὶ αὐτὸν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον ἀνα- 25 διδάξαι, μαθόντα δὲ μὴ κινήθῆναι, ἀλλὰ καταφρονῆσαι, ὡς σκανδαλισθῆναι ἐντεῦθεν πολλοὺς τῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ιβ̄ "Οτι Νεστοριανός ἐστιν καὶ τὸν μακάριον Κύριλλον τὸν ἐπίσκοπον αἰρετικὸν ἀποκαλεῖ.

ιγ̄ "Οτι ὁ ἐπίσκοπος Δανιήλος τινὰς τῶν μάλιστα τῆς ἀσελγείας αὐτοῦ ἐχειροτόνησε 30 κληρικούς.

ιδ̄ Πιρῶζου τοῦ πρεσβυτέρου καλῶς διαθεμένου καὶ τὰ κατ' αὐτὸν τυπώσαντος καὶ καταλείψαντος ἅπερ εἶχεν πράγματα ταῖς πρόσδοτον μὴ ἐχούσαις ἐκκλησίαις ἀχθεσθεῖς ὁ ἡμέτερος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν γραμματεῖον αὐτοῦ ἔχειν νομισμάτων τρισχιλίων δια- 34 κοσίων καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν αὐτῶι θέλων ἀνατρέψαι αὐτοῦ τὴν βούλησιν καὶ αὐτὸν ἀπο- M VII 228 λέσθαι ἀπὸ λύπης. Δανιήλου δὲ τοῦ ἐπισκόπου διαθεμένου καὶ καταλείψαντος ἅπερ ἔσχεν πλούσια πράγματα καὶ κτήματα ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῖς ἐγγόνιοις τῆς αὐτοῦ φίλης καὶ αὐτῆι Χαλλῶαι οὔτε ἠγανάκτησεν οὔτε ἐνεκάλεσεν.

28. 29 adferunt Facundus 5, 4 p. 719. 6, 6 p. 738 et Vigilus t. III 2 p. 143

M, B [= abo], Φ

3 τὸν — ἀδελφιδοῦν δανιήλ B^o *episcopum qui erat ex* Φ^{ac} 4 ὡ πότε B πατέρα Φ
 π̄ν̄α MB 5 αὐτοῦς MΦ αὐτὸν B 10 τὸν — ἀδελφὸν om. B καὶ om. B^{ao} ἑαυτοῦ B
 11 αὐτούς M 14 αὐτοῦ¹] ἑαυτοῦ B ἑαυτοῦ B^b 15 μέρου B^b μέρου B^o οἰκείας M
 20 μηδὲ μὴ B^b 21 iā B *in tantum ut* Φ ὅτι MB *quasi nouum capitulum incipiat* ἔνευσαν
 MΦ ἔνευσεν B αὐτὸν B^o 25/26 διδάξει B^o 27 ὑμετέρας B^o 28 τὸν ἐπίσκοπον
 M^{Bab}Φ^{ac} Fac. om. B^oΦ^r 32 πιρῶζου B 34/35 τρισχιλίων διακοσίων MB *trium milium* Φ^a
mille ducentorum Φ^{er} 35/36 *deperire* Φ ἀπολέσαι MB 37 εἶχε B^o ἐγγόνιοις M 37/38 τῆς
 αὐτοῦ [ἑαυτοῦ B] φίλης [φίλος M] καὶ αὐτῆ MBΦ^r καὶ τῆι αὐτοῦ φίληι Φ^{ac}

1ε "Οτι Χαλλώα ή φίλη Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου τὸ πρότερον μηδὲν ἔχουσα ἀποκεχρημένη τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς παρ' αὐτῆι οὔσι πολλοῖς πράγμασι δανεῖζει ἀπὸ νομισμάτων τριακοσίων καὶ διακοσίων, ὡς δῆλον ἐντεῦθεν γενέσθαι πόθεν ή συναγωγή τῶν πραγμάτων.

1ζ Ἀβράμιός τις ἦν διάκονος· οὗτος ἀπαντητῆς ἐτύγχανεν τῆς ἡμετέρας ἐκκλη- 5 σίας. διαφόρως πραγματευσάμενος ὦν πρότερον πένης καὶ μηδὲν σχεδὸν εἰπεῖν ἔχων <ἐκ> τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πολλά καὶ ἀμύθητα πράγματα ἔσχεν, ἅτινα κατὰ ἀλήθειαν ἦν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. ὑποπείθει τοῦτον Δανιήλος ὁ ἐπίσκοπος εἰς αὐτὸν παραπέμψαι τὸν κλῆρον κατ' ἐγγράφους διαθήκας, ὁμόσας αὐτῶι τοῖς πτωχοῖς αὐτὰ διδόναι μετὰ τὴν ἐκείνου ἀποβίωσιν· τοῦτο γὰρ καὶ αἱ διαθήκαι περιέχουσι. τούτων ἐν κα- 10 θέξει γενόμενος ὁ Δανιήλος οὐ μόνον, ὡς ἔχρην καὶ ὤμοσεν, οὐκ ἐδιοίκησεν, ἀλλὰ γὰρ τῆι τῆι ἀσελγείαι αὐτοῦ δουλευούσῃ Χαλλώαι τῆι γυναικί δέδωκεν αὐτά.

L III 651

1η "Οτι παρὰ τῶν ἐμπιπτόντων Ἑλλήνων ἀμαρτήματι θυσίας λαμβάνων Δα- 15 νιήλος ὁ ἐπίσκοπος σπόρτουλα ἀφήσῃ τοῦ ἐγκλήματος, πραγματευόμενος ἑαυτῶι κἀντεῦθεν κέρδος.

1θ "Οτι τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης τοῦ κτήματος Λαφαργαρίθας ὕλας τεμόντες ἀ- 20 πῆνεγκαν εἰς τὰ κτήματα Χαλλώας τῆς φίλης Δανιήλου τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἔκτισαν ἀ ἠβουλήθησαν.

74 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· "Οταν ἔλεγχος ἐπὶ κεφαλαίω παρακολου- 25 θήσῃ ψυχῆι κίνδυνον φέρων, περιττὴν ἠγούμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἐξέτασιν. τὰ τοίνυν ὠμολογημένως ἀπηγορευμένα καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις καὶ προδήλως μισητὰ τοῖς τὸν θεὸν φοβουμένοις ταῦτα ἐκλέξασθε πρότερον καὶ τούτοις ἐνστήτε. δοκεῖ δὲ ἡμῖν ταῦτα εἶναι τὰ καίρια, πρῶτον μὲν τὸ ὀρθῆς εἶναι χρῆναι πίστεως τὸν ἱερατεῦεν ταχθέντα, εἶτα τὸ καθεστάναι πάσης ἀσελγείας ἐλεύθερον, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὴ προ- 30 διδόναι τὴν εὐσέβειαν μάλιστα χρημάτων ἔνεκεν. ὦν εἴ τινος ἀποδείξαι δύνασθε τὴν παράβασιν, οἰκείωι κατάρθεσθε στόματι.

75
M VII 229

Σαμουῆλος εἶπεν· Ὡς ἠξιώσαμεν ἤδη, παρακαλοῦμεν ἐκάστου κεφαλαίου κατὰ 35 τάξιν τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι, καὶ εἰ μὲν τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἐπιτίμιον τοιοῦτον ἔχει, ὥστε αὐτῶι ἀρκεσθῆναι μόνωι καὶ μήτε ἕτερα κινήθῆναι, καλῶς καὶ ἐδικαίωσεν ἡ ὑμέ- 30 τέρα ὀσιότης καὶ ἡμεῖς τούτωι δουλεύσομεν.

76 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων παρ' ὑμῶν κεφαλαίων τρία 35 μάλιστα ἐστὶ τὰ πάνδεινα καὶ τῶν ἄλλων εὐκολώτερον ἐξελέγχεσθαι πεφυκότεα. τού- 30 τοις τοίνυν εἰ συστήναι δύνασθε, καθάπερ εἰρήκαμεν, οἰκείαι γλώττηι κατάρθεσθε.

77 Μάρας εἶπεν· Τὰ περὶ τῆς πίστεως κινουῦμεν πρῶτον καὶ τὰ ἄλλα κεφάλαια * κι- 35 νοῦμεν.

78 Οἱ θεοσεβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Προθέντες ὑμῖν τὸ ποιήσασθαι τούτων τῶν 35 τριῶν κεφαλαίων τὴν ἐνστασιν οὐκ ἤδη ἠρνησάμεθα τῶν λοιπῶν τὴν ἐξέτασιν.

19—24 ἐλεύθερον adfert Vigilus t. IIII 2 p. 143

34—p. 27. 1 adfert Facundus 5, 4 p. 719

M, B [= abo], Φ

3 διακοσίων καὶ τριακοσίων B^oΦ 5 ἀβράμιός M 6 ἀπαντητῆς MΦ ἀπ' [ἐπ' B^o] αὐ-
 τῆς B 7 ἐκ Φ om. MB 8 ὁ om. B^o 9 οὐ διώκησεν B γὰρ om. B^o
 12 τῆ δουλευούσῃ τῆ ἀσελγεία αὐτοῦ B 14 ὁ om. B 16 ἐδέσσης MB^{ab} 19 εὐλαβέστατοι B^b
 21 ὀμολογουμένως B^b καὶ² om. B^o 23 εἶναι om. B^o 24 πίστεως χρῆναι B 24 πάσαις
 ἀσελγείαις B^b 25 *ex quibus* Φ ὡς MB 27 τοῦ κεφαλαίου B^o 28 καὶ om. B^o 29 καὶ²
 om. B^o 30 τούτω MB^a τοῦτο B^{bo} *his* Φ^{cr} *quid* Φ^a δουλεύσομεν B^b δουλεύομεν M 32 καὶ
 om. Φ πεφυκότεων Φ 34 τῆς om. M 34/35 *post mouemus* [*mouebimus* Φ^a] Φ Fac. κινουῦμεν MB
 36 θεοπρεπέστατοι B^b προσθέντες B^o

- 79 Μάρας εἶπεν· Τὸ περὶ τῆς πίστεως κινουῦμεν πρῶτον.
- 80 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τί κινεῖν ἔχεις περὶ πίστεως;
- 81 Μάρας εἶπεν· Προσομιλῶν εἶπεν· οὐ φθονῶ τῷ Χριστῷ γενομένῳ θεῷ· ἐφ' ὅσον γὰρ αὐτὸς ἐγένετο, κἀγὼ ἐγενόμην.
- 82 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ὁμολογήσει πρῶτον ὁ θεοσεβέστατος ἐπί- 5 σκοπος Ἰβας εἰ αὐτῷ ταῦτα εἴρηται.
- 83 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἀνάθεμα τῷ εἰπόντι καὶ τῷ συκοφαντήσαντι· ἐγὼ γὰρ οὐκ εἶπον, μὴ γένοιτο.
- 84 Σαμουῆλος εἶπεν· Μάρτυρες ἡμῖν εἰσιν τούτων, ἐξ ὧν ἐνταῦθα πάρεισι· παρακαλοῦμεν τούτους καλουμένους παρ' ὑμῶν δεχθῆναι καὶ οἰκείαι φωνῆι καταθέσθαι εἰ μὴ 10 ἤκουσαν αὐτοῦ εἰρηκότος τοῦτο.
- 85 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Μυριάκις ἐγὼ ἀποτμηθῆναι καταδέχομαι ἢ εἰπεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ μὴ γένοιτο μηδὲ ἐννοηθῆναί με τοῦτο. ἀλλ' οἶδα ἐγὼ ὅτι ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁμολογίας σώζεται.
- 86 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπ' ἐκκλησίας φῆς ταῦτα εἰρησθαι τῷ θεο- 15 φιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι;
- 87 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἔθος ἐστὶν ἐν τῇ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα ἢ πρὸ τῆς ἡμέρας διδόναι αὐτὸν ἐκ χειρὸς τοῖς κληρικοῖς φανερά τινα ἑορτικά. ταῦτα μέλλων διδόναι ὁμιλεῖ πρότερον καὶ οὕτως δίδωσιν. ὠμίλησεν δὲ τοῦτο καὶ εἶπεν ἐπὶ πάντων τῶν κληρικῶν παρόντων διὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἑορτικά ταῦτα. καὶ ἐλέγχεται τινῶν ἐξ αὐτῶν L III 654 ἐνταῦθα κληρικῶν παρόντων τῶν ἀκουσάντων τούτου εἰρημένου παρ' αὐτοῦ. 21
- 88 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πρὸ πόσου χρόνου ταῦτα εἰρησθαι λέγεις τῷ θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι;
- 89 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἔστι τρία ἔτη μικρῶι πρόσ. εἴρηται δὲ καὶ ἕτερα, τέως δὲ ταῦτα, εἰ παρίσταται, ἀποδεικνύομεν. εἰ δὲ καὶ τὰ ἄλλα συνάψαι ἡμᾶς κελεύετε, M VII 232 καὶ τὰ ἄλλα κατατιθέμεθα. 26
- 90 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Τίνες εἰσὶν τέως οἱ τοῦτο μαρτυρεῖν δυνάμενοι;
- 91 Σαμουῆλος εἶπεν· Εἰσὶ μὲν πολλοὶ (ἐπὶ παντὸς γὰρ τοῦ κλήρου εἶπεν), ἐκ τούτων δὲ εἰσὶν ἐνταῦθα τρεῖς, καὶ οἱ τρεῖς δεκτοὶ καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις. εἰ δὲ πλειόνων χρεῖα καὶ παρίσταται, καὶ ἄλλων ἐκδίδομεν ὀνόματα καὶ παραγίνονται κατὰ κέλευσιν 30 ὑμετέραν.
- 92 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἔστιν ὁ κλῆρος ἡμῶν μικρῶι πρὸς διακοσίων ὀνομάτων ἢ καὶ πλειόνων· οὐδὲ γὰρ σώζω τὸν ἀριθμὸν. πάντες οἱ κληρικοὶ ἔμαρτύρησαν εἴτε αἰρετικός εἰμι εἴτε ὀρθόδοξός εἰμι, καὶ δι' ἐγγράφων ὁμολογιῶν ἀποσταλεισῶν τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Δόμνῳ· ἔγραψαν δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν 35 θεοσέβειαν. εἰ συνάιδει ἡ μαρτυρία τῶν τοσοῦτων κληρικῶν τῇ, ὡς λέγει, τριῶν μαρτύρων τῶν συνελθόντων αὐτοῖς εἰς κατηγορίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ νῦν δὲ αὐτοῖς ἄμα οὔσιν, ὑμέτερόν ἐστι δοκιμάσαι.
- 93 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἡμέτερόν ἐστὶ τῶν προτεινόντων τὸ κεφάλαιον ἢ κατηγορούντων ἀποδείξεις δοῦναι ὧν εἶπομεν, οὐ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβας μαρτυ- 40

1—24 adfert Facundus 5, 2 p. 712

3. 4. 17 sq. cf. Acta Concilii Epheseni alterius p. 40, 17 sq.

28—38 adfert Vigiliius t. III 2 p. 163. 164

M, B [= abo], Φ

5 εὐσεβέστατοι B^o ὁμολογήσει MB πρότερον B^o 6 αὐτῷ MB Φ^a Fac. *ita* Φ^c 15 θεοσεβέστατοι B^o ἐκκλησιασ B^b 17 ἀγία MΦ Fac. ἀγία ἐκκλησία B 18 ἑορταστικά B 19 τῶν om. B^b 20 ἑορταστικά B 24 ἔστι om. B^o ἔτη τρία B^o τέως om. Φ^c 29 δέ¹ om. Φ 32/33 διακοσίων ὀνομάτων μικρῶ πρόσ B^b 36 τοιοῦτων B^o τῇ] τῆσ B^o 37 εἰσελθόντων B^b 40 *episcopi nostri* Φ

ρῆσαι ἑαυτῶι ἢ δι' ἄλλων· ἀρνήσεως γὰρ λόγον οὐδεὶς ἀπαιτεῖται. εἶπον ὅτι γέγονεν· ἕμὸν ἐστὶν ἀποδείξαι.

94 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἶπέ τοὺς παραγομένους ὑπὸ σοῦ μάρτυρας ὀνομαστί ὡς ἀκηκότας τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβρα ταῦτα εἰρηκότος.

95 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἔστιν Δαυὶδ διάκονος ἀπὸ κειμηλιοφυλάκων καὶ Μάρας διάκονος καὶ Σάβας διάκονος ὁ τὰ συντάγματα κατὰ τὸν τρόπον τοῦ μακαρίου Ἐφρέμ λέγων, ἀνὴρ ἐν τοῖς Σύροις σοφώτατος.

96 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰβρας εἶπεν· Καὶ Μάρας ἐνέτυχεν ἐν Ἀντιοχείαι μετ' αὐτῶν καὶ λιβέλλους ἐπιδέδωκεν μετ' αὐτῶν καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα αὐτοῖς. Μάρας δὲ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοινώνητός ἐστι τῶι ἰδίῳ ἀρχιδιακόνῳ (οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ ἐστὶν ἀκοινώνητος), ἐπειδὴ ὕβρισεν πρεσβύτερον· διὰ τοῦτο ἀκοινώνητον αὐτὸν ἐποίησεν. εἶτα ἠῦρον αὐτὸν λυπούμενον καὶ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς κατηγορίαν. ἐκείνους τοὺς ἀνελθόντας κατ' ἐμοῦ καὶ προσελθόντας τῶι βασιλεῖ κατ' ἐμοῦ πῶς δύναται αὐτοὶ παράγειν εἰς μαρτυρίαν; σὺ ὅτε εἶπες ἡ ζωὴ ἀπέθανεν, οὐκ εὐθύς εἶπόν σοι ἔταϊρε, εἰ μὲν τοῦτο λέγεις ὅτι ἡ σὰρξ τοῦ κυρίου ζωοποιός ἐστι καὶ ὁ Χριστὸς ἡμῶν ζωὴ ἐστὶν, κάγω ὁμολογῶ· εἰ δὲ ἠνίξω τὴν θεότητα, οὐ δέχομαι· καὶ ἐξ ἐκείνου ἐκοινώνησάς μοι δέκα ἔτη;

M VII 233 97 Σαμουῆλος εἶπεν· Εἰ ἐκάλεσέ με ἰδίαι ἢ ἐνεκάλεσεν ἢ περὶ τούτου μοι διελέχθη, ὑπεύθυνός εἰμι οἷς λέγει; εἰ μὴ ὅτι ἐξ ἐκείνου οὐκ ἐπέτρεψέν μοι ὁμιλῆσαι.

L III 655 98 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ὁ θεοσεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἰβρας ἐδίδαξεν ὡς προσεκαλέσατό σε καὶ τινὰ παρήνευσεν· αὐτὸς ἀρνήϊ. ἐπὶ μαρτύρων δὲ οὐδεὶς ἐκ παντὸς ἢ διδάσκει ἢ παραινεῖ. τοῦτο τοιγαροῦν ὡς περιττὸν καταλιπόντες ἐπὶ τὸ προκείμενον ἔλθατε.

99 Σαμουῆλος εἶπεν· Ἀρκεῖ μοι ὅτι ὡμολόγησεν ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ὀσιότητος ὅτι ἐνεκάλεσέν μοι περὶ τούτου, (ὁ θεοσεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἰβρας).

Rom. 10, 10 100 Ὁ θεοσεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἰβρας εἶπεν· Οὐδὲ ἐνεκάλεσα, ἀλλὰ ἐπυθόμην· ἔταϊρε, πῶς εἶπες τὴν ζωὴν τεθνάναι; τὴν θεότητα λέγεις ἢ τὴν σὰρκα τοῦ θεοῦ ζωοποιὸν λέγεις; καὶ γὰρ καὶ ζωὴ ἐστὶ καὶ ζωοποιός. καὶ οὕτω καὶ πιστεύω καὶ ὁμολογῶ τῶι στόματί μου ὡς ἐκέλευσεν ὁ θεὸς αὐτὸς ὅτι τῶι στόματι ὁμολογεῖτε εἰς σωτηρίαν.

101 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπυθνανόμεθα ὑμῶν εἰ ἐπὶ ἐκκλησίας ὁ θεοσεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἰβρας τοῦτο τὸ παρ' ὑμῶν εἰρημένον ἐδίδαξεν, καὶ εἶπατε ὅτι ἐν τῶι τρικλίνῳ τοῦ ἐπισκοπείου παντὸς τοῦ κλήρου παρόντος τοῦτο ἐδογματίσεν. ἐπεὶ τοίνυν (καὶ) οἱ κανόνες καὶ οἱ νόμοι διὰ τὸ ἄπορον προσέταξαν ῥητὸν ἀριθμὸν μαρτύρων ἐκ παντὸς παράγεσθαι, ἐν δὲ τῶι παρόντι πράγματι ἀπορία οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' εὐπορία μαρτύρων, ὡς αὐτοὶ κατέθεσθε, ἐπάναγκές ἐστι μὴ μόνον τοὺς ὑφ' ὑμῶν νῦν παραγομένους, ἐπειπερ ὁ θεοσεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἰβρας ὡς συγκατηγόρους ὑμῶν αὐτοὺς διε-

9. 35 cf. Gesta Synodi Ephesensae alterius p. 40, 32 sq.

M, B [= abo], Φ

3 θεοσεβεστάτοι B^b παραγομένους Φ παραγενομένουσ MB 4 ταῦτα MB Φ^a τοῦτο Φ^c
6 καὶ Σάβας διάκονος om. B τὸν τρόπον B^b ἐφραῖμ B^{ab} 10 μαρα M δὲ] μὲν B^o
12 εῦρον B προσεδέξατο εἰς κατηγορίαν αὐτὸν B^o 13 ἐλθόντας B^o καὶ—ἐμοῦ om. B^b
14 εἶπασ B 16 ἐκείνου om. B^o 16/17 ἐκοινώνησάν M 18 μοι MB Φ^a si mihi Φ^c 19 οἷς] οἷος B^b 20 εἶπον Φ ἐβόησαν MB 21 ἐπὶ MB Φ^c ἐπεὶ Φ^{ac} 22 ἡ¹ MB^{ao} Φ^c ei Φ^{ac} om. B^b τοῦτο om. B^b 23 ἔλθετε B 24 μοι] μὲν B^o 25 ὁ — Ἰβρας Φ om. MB 27 εἶπασ B 28 καὶ² om. B^b
29 ἐκάλεσεν B^b ὁμολογεῖται B^b Φ 30 εἶπαν M ὑμῖν B 32 τρικλίῳ B Φ κρίῳ M κλήρου] τρικλίνου B^b 33 καὶ¹ Φ om. MB καὶ² om. B ἄπειρον B^b ῥητῶν M 34 πα-
ράγεσθαι Φ παραγενέσθαι MB 35 κατατίθεσθαι B^o ἡμῶν MB νῦν om. Φ 35/36 παρα-
γομένους Φ παραγενομένουσ MB 36 ἐπίσκοπος om. Φ^c et unus codex Φ^c

βαλεν, πιστευθῆναι, ἀλλὰ γὰρ καὶ σχεδὸν πάντα ἐρωτηθῆναι τοὺς κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τὰς εὐλογίας παρ' αὐτοῦ δεξαμένους, ὡς ἐδιδάξατε.

- 102 Μάρας εἶπεν· Πολλάκις εἰσὶ τινες μηδὲ εἰδότες ἀκοῦσαι, (ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες) τὰ τοιαῦτα φανεροὶ εἰσιν, καὶ τούτους ἐκδιδόαμεν.
- 103 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πόσοι παρῆσαν τὸ τηνικαῦτα ἐκεῖσε πρεσ- 5
βύτεροι;
- 104 Μάρας εἶπεν· Οὐκ οἶδαμεν.
- 105 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εὐλογιῶν παρεχομένων εἰκὸς ἦν ἅπαν τὸ σύ-
στημα τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν παρεῖναι.
- 106 Εὐλόγιος εἶπεν· Μάλιστα μὲν, καὶ εἰ ἤβούλοντο τινὲς ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν, τὰς συ- 10
σκευὰς αὐτοῦ φοβούμενοι οὐκ ἀνήλθον. πολλοὶ γὰρ αἰροῦνται μὴ προσκροῦσαι
αὐτῶι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν. τινὰ γὰρ μὴ βουληθέντα τῶν πρεσβυτέρων καθυπο-
γράψαι τοῖς αὐτοῦ ἐπαίνοις, ἠνίκα τὴν κατηγορίαν ἐν Ἀντιοχείαι κατ' αὐτοῦ ἐνεστη-
σάμεθα, μετὰ τὸ κατελθεῖν αὐτὸν ἐκεῖθεν συνεσκευάσατο, καὶ ἄνδρα ἀπὸ πεντήκοντα M VII 236
ἐτῶν ὀρθόδοξον ὄντα, μηδέποτε μηδὲ λουσάμενον ἐξ οὗ τῶι βίωι τούτῳ ἀπετάξατο, 15
ὧι πᾶσα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, κατηγορίαν ἐνεστησάμενος κατ' αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων οἰκονό-
μων, ἦν οὐδὲ ἠδυνήθη ἐπεξελεθεῖν, ὡς τὸν ἄρχοντα προσχαριζόμενον αὐτῶι [μὴ βου-
ληθῆναι, ἔτι] ἐκείνου ἐνισταμένου καὶ λέγοντος· δειχθεῖη ἡ κατ' ἐμοῦ συσκευή, ἀπολύσαι
αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν δέξασθαι αὐτόν ἀπὸ φυλακῆς μετὰ κηρῶν καὶ λύχνων.
καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ κληρικοὶ εὐλαβούμενοι οὐχ αἰροῦνται καταμαρτυρῆσαι αὐτοῦ. 20
- 107 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Οὐχ ἡγούμεθα τὸν φόβον [τοῦ] θεοῦ πρὸ ὀφ-
θαλμῶν ἐχόντων καὶ τῆς πίστεως προκειμένης αἰρεῖσθαι (τινα) πρὸς χάριν ἀνθρώπων
τῆς ἰδίας καταφρονεῖν σωτηρίας. ὅθεν ἐπειδήπερ αὐτὸς ἐδίδαξας ὡς τὸ πλῆθος συνή-
θροιστο τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν, ὅτε ταῦτα ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας
ἐδίδασκεν, οὐ δεχόμεθα τὴν τῶν παραγομένων παρ' ὑμῶν τριῶν τούτων μαρτύρων φω- 25
νὴν καὶ μάλιστα ὑπόπτων ὑπαρχόντων αὐτῶι τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ [Ἰβαι,]
καθάπερ κατέθετο. L III 658
- 108 Σαμουῆλος εἶπεν· Πῶς οἶόν τέ ἐστὶν ὅλον τὸν κλῆρον ἐνεχθῆναι εἰς μαρτυρίαν;
- 109 Εὐλόγιος εἶπεν· Ὅτε ἡμεν ἐν Ἀντιοχείαι, ἐποίησαν ὑπηγορίαν ἐπαίνων· περι-
έφερον αὐτὴν τοῖς κληρικοῖς, ἵνα ὑπογράψωσιν. τινὲς τῶν κληρικῶν ἢ δεκαπέντε ἢ δε- 30
καοκτῶ οὐκ ἠβουλήθησαν ὑπογράψαι λέγοντες ὅτι πολλάκις ἐρωτώμεθα τί ποτε, καὶ
οὐκ οἶδαμεν τί εἰπεῖν καὶ οὐ δυνάμεθα ψεύσασθαι. τούτους ἀγαγὼν βιαίως εἰς τὴν
ἐκκλησίαν ἐποίησεν κατακραγῆναι ὡς ὀφείλοντας βληθῆναι ἔξω, ἐπειδὴ μὴ ὑπέγραψαν,
καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀκοινωνήτους ἐπὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς ἔξω. καὶ
διὰ τοῦτο ἦλθον ἐν Ἀντιοχείαι· ἐξ οὗ δὲ εἶδον ὅτι κατεπονήθημεν καὶ οὐκ ἐδέχθη ἡμῶν 35
τὰ δίκαια καὶ ὅτι κατῆλθεν ὁ ἄνθρωπος ὡς περιγενόμενος ἡμῶν, ἐφοβήθησαν κατελθεῖν
εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀνάγκην ἔσχομεν ἕως τῆς σήμερον τρέφειν αὐτοὺς διὰ τὴν μαρτυρίαν.
- 110 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ὁ ἀγιώτατος καὶ ὀσιώτατος ἡμῶν

M, B [= abo], Φ

3 *sed qui integre nouerunt* Φ ἀλλ' οἱ ἀκριβῶς εἰδότες *sine codicum auctoritate editores Romani*
om. MB 4 φανερά M 5 θεοσεβέστατοι B^o 13 ἐν Ἀντιοχείαι om. B^b κατ' ἰ) καὶ B^o
14 μετ' αὐτό B^o αὐτόν om. B^o 16 πᾶσι M 17 ὑπέξελεθεῖν ἠδυνήθη B^b *malim* (καίτοι) προσ-
χαριζόμενον cf. *quantiuis in eius gratia ageret* Φ 17/18 μὴ βουληθῆναι MB et unus codex Φ^r om. Φ
18 ἔτι MB^{ao} ὅτι B^b om. Φ ἡ om. M συσκευή ἢ Φ 19 ἀπὸ φυλακῆς om. Φ 20 οὐκ ἐροῦνται M
21 οὐ M τῶν φόβων B, corr. B^o τοῦ om. M 22 ἐχόντων M *habentes* Φ ὄντων B τῆς om. M
τινα *addidi ex* Φ 24 ἐπίσκοπος om. Φ^r et unus codex Φ^e 25 οὐ om. B^o παραγομένων Φ παρα-
γενομένων MB τούτων om. B^bΦ 26 ὑπόπτων BΦ ὑποπτον φωνὴν καὶ μάλιστα ὑποπτον M
αὐτῶ MΦ αὐτῶν B Ἰβαι om. Φ 31 ἐρωτώμενοι M 33/34 μὴ—ὅλης om. M 33 ὑπέγραψε B^b
35 ἦλθεν B^b ἐδείχθη B^b 37 ἔχομεν B^o τρέφειν αὐτοὺς ἕως τῆς σήμερον B^{ao} τρέφειν αὐτοὺς B^b

- ἀρχιεπίσκοπος παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν εἰς τὸν ἐνθρονισμόν τοῦ κύρου Στεφάνου τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπίσκοπου. ἤβουλήθημεν πληρῶσαι τὰ νενομισμένα καὶ ἀπελθεῖν ἀσπάσασθαι αὐτούς εἰς τὴν Ἱεράπολιν. ὡς ἔτι ἐξερχόμεθα, ἀκούομεν ὅτι Σαμουῆλος καὶ Κῦρος [ὥδε νῦν] ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν ἀπῆλθον ὑπογραφάς τινων κληρικῶν λα-
M VII 237 βόντες. ὁμολογῶ τοῦτο· συνεκάλεσα τὸν κλῆρον καὶ εἶπον ὡς ἤκουσα ὅτι Σαμουῆλος ⁵
καὶ Κῦρος ἀπῆλθον ἐπὶ τῷ κατηγορῆσαι ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ὑμῖν λέγω, εἴ τις ἐγγράφως
αὐτοῖς ἐκοινωνήσεν εἰς τοὺς λιβέλλους, ἕως ἂν εἰδῆι ποῖον πέρας λαμβάνει τὸ πρᾶγμα,
μὴ κοινωνήσῃ. ἀφώρισαν ἑαυτοὺς οἱ λοιποὶ τιτρωσκόμοι ὑπὸ τοῦ συνειδότης
111 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Πόσοι ἦσαν οἱ ἀφορίσαντες ἑαυτούς;
112 Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Εἰσὶν ὡς δεκαπέντε μικρῶι πρὸς οἱ ἀφο- ¹⁰
ρίσαντες ἑαυτούς, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀφώρισα αὐτούς.
113 Μάρας εἶπεν· Εἰ ἀφώρισέν τις ἑαυτὸν εἰ μὴ ἐγὼ μόνος καὶ ὁ πρεσβύτερος Σαμουῆλος.
ἐπειδὴ ἡμεῖς ἤμεν λιβέλλους ποιήσαντες κατ' αὐτοῦ οἱ τέσσαρες, ἐγὼ καὶ Κῦρος καὶ Σα-
μουῆλος καὶ Εὐλόγιος, ἔλαβον οἱ δύο τοὺς λιβέλλους καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἱεράπολιν ἐπὶ τῷ
μεῖναι τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ὁ κύρις δὲ Σαμουῆλος ἔκακοῦτο. λοιπὸν συνεκάλεσεν ¹⁵
πάντας ἐν τῷ σηκρήτῳ καὶ εἶπεν· ἐπειδὴ ἤκουσα ὅτι Κῦρος καὶ Εὐλόγιος ἀπῆλθον κατ'
ἐμοῦ κατηγορῆσαι, τούτους ἀφώρισα, ἵνα γνῶτε ὅτι ἀκοινωνητοὶ εἰσιν. εἰ δὲ τις συν-
έπραξεν αὐτοῖς ἐν τοῖς λιβέλλοις ἢ σύννοιδεν, ἐπειδὴ ἀκούω ὅτι τριάκοντά εἰσιν οἱ κλη-
ρικοὶ οἱ συνθέμενοι αὐτοῖς, δίδωμι τῇ γνώμῃ αὐτῶν.' οὐδεὶς οὐκ ἐξέβη εἰ μὴ ἐγὼ μόνος
καὶ αὐτός, ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν συνθέμενοι ἡμῖν, ἀλλ' ἔμειναν κοινωνοῦντες αὐτῷ. ²⁰
114 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Λεγέτω ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας
εἰ ἀληθῶς λέλεκται αὐτῷ ἄπερ οὔτοι εἰρήκασιν.
115 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐγὼ οὔτε εἶπον καὶ ἀναθεματίζω τὸν
εἰπόντα. ἐγὼ γὰρ οὔτε παρὰ δαίμονος ἤκουσα τὸ ῥῆμα τοῦτο.
116 Μάρας εἶπεν· Εἰσὶν μάρτυρες οἱ μαρτυροῦντες ἡμῖν ἐνταῦθα τρεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα ²⁵
ἐκδίδομεν· εἰσὶ δὲ ἡμῖν καὶ ἕτεροι ἐν Ἐδέσσει.
117 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐπ' ἀνάγκης ἐστὶν καὶ τούτων προσθεῖναι τὰς
L III 659 προσηγορίας, ἐπειδὴ οὐ περὶ μικρῶν ἐστὶν ἡ ζήτησις.
118 Εὐλόγιος εἶπεν· Ἐκδίδομεν.
119 Μάρας εἶπεν· Τὸν μακάριον Κύριλλον οὐκ ἐκάλεσας αἰρετικόν; ³⁰
120 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας λέγω, οὐ μέμνημαι. εἰ
δὲ καὶ ἐκάλεσα αὐτόν, ὅτε ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος ὡς αἰρετικὸν ἀνεθεμάτισεν, ἐξηκολούθησα
τῷ ἐξάρχῳ μου.
121 Μάρας εἶπεν· Οὐκ εἶπες ὅτι εἰ μὴ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, οὐκ ἐδεξάμεθα
αὐτόν; ³⁵
122 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Εἶπον ὅτι εἰ μὴ αὐτὸς ἑαυτὸν ἠρμήνευσεν
καὶ ἐδέξατο αὐτόν ἡ Ἀνατολικὴ σύνοδος, κάγῳ μετὰ τοῦ ἐξάρχου μου καὶ τῆς Ἀνατο-
λικῆς συνόδου ἀπηρνούμην αὐτόν.
123 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπες, ὅτε ἡ κίνησις ἐγένετο ἐν τῷ σηκρήτῳ, τὸν μακάριον

39—p. 30,5 adfert Facundus 5, 2 p. 711

M, B [= abo], Φ

1 ἐνθρονιασμὸν B^o κῦ M 2 θεοσεβεστάτου om. B^o 3 καὶ ἀσπάσασθαι BΦ τὴν om. B^b
audio Φ 4 ὥδε νῦν om. Φ τὸ MB^b ἀπῆλθον scripsi ἤλθον MB *profecti erant* [*fuere* Φ^a et
partim Φ^c] Φ 5 συνεκαλέσατε B^o ἤκουσα ὅτι om. Φ 6 ἀπῆλθον scripsi ἤλθον B om. M *ierunt* Φ
τὸ M 7 αὐτοῦ M 8 ἀφώρισεν B^b 9 ἐβόησαν B^b 10 θεοσεβέστατος B^oΦ ὡσεὶ B^o
11 ἑαυτοῦ M 12 εἰ MB [ex veteris testamenti formula] *nullus* Φ εἰ μὴ] εἰμι B^o 13 οἱ τέσσαρες
om. B^o 15 ἐπίσκοπον B^o κύριος M 16 σεκρέτω B ὁ κύρος B^o 19 οὐκ om. B
21 θεοφιλέστατος B 28 προσηγορίας Φ κατηγορίας MB 32 ἐξηκολούθησεν B^b 34 εἶπασ B
ἀναθεμάτισα B^b 36 εἶπον om. B^o 39 εἶπασ B ὅτι MB^o σεκρέτω B

Κύριλλον ὡς αἰρετικὸν εἶχον καὶ ἕως οὗ ἀνεθεμάτισε τὰ κεφάλαια, οὐκ ἔδεξάμην M VII 240
αὐτόν.

- 124 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ὀντως οὐ μέμνημαι· εἰ δὲ καὶ εἶπον, εἶπον
ὅτι ἀληθῶς εἰ μὴ ἢ Ἀνατολικὴ σύνοδος ἔδέξατο αὐτὸν ἔρμηνεύσαντα τὰ ἐκεῖ κεφάλαια
αὐτοῦ, αἰρετικὸν εἶχον αὐτόν. 5
- 125 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰ δύνασθε ἀποδείξει ὅτι μετὰ τὴν ἔνωσιν
τῶν ἐκκλησιῶν τὴν γενομένην πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ ὀσιώτατον τὴν μνήμην πατέρα
ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπον Ἰωάννην καὶ τὸν θεοσεβέστατον καὶ ἀγιώτατον τὴν μνήμην ἐπί-
σκοπον Κύριλλον αἰρετικὸν ὠνόμασεν αὐτόν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας, ὁμολο-
γήσατε. 10
- 126 Μάρας εἶπεν· Τοῦτο εἶπεν ὅτι εἶχομεν αὐτόν αἰρετικὸν ἕως οὗ ἀνεθεμάτισεν τὰ
κεφάλαια.
- 127 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐγὼ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ μετὰ τὸ
ἔρμηνευθῆναι αὐτοῦ τὰ κεφάλαια ἀναθεματίσαι τὸν ἄνδρα, ὅτι καὶ γράμματα παρ' αὐτοῦ
ἔδεξάμην καὶ γράμματα αὐτῷ ἔπεμψα καὶ κοινωνικὸν με ἔσχεν καὶ κοινωνικὸν αὐτόν 15
ἔσχον.
- 128 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Μετὰ τὸ γενέσθαι ὑμᾶς κοινωνικοῦς τί ποτε
εἶπας;
- 129 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπεν ὅτι αἰρετικὸς ἦν, ἕως ὅτε ἀνεθεμάτισεν.
- 130 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐως ὅτε ἠρμήνευσεν ἑαυτόν, ἐπειδὴ ἡ 20
Ἀνατολικὴ σύνοδος αἰρετικὸν αὐτόν ἐκάλει καὶ ὡς αἰρετικὸν καθεῖλεν, αἰρετικὸν αὐτόν
καγὼ ἐνόμιζον· μετὰ δὲ τὸ ἐνωθῆναι τὰς ἐκκλησίας καὶ τὸν μακάριον Παῦλον ἀπελθεῖν
εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἀπενευκτεῖν τὴν πίστιν τῶν Ἀνατολικῶν καὶ δέξασθαι παρ' αὐτοῦ
τὴν ἔρμηνείαν τῶν κεφαλαίων, πάντες κοινωνικὸν αὐτόν ἔσχομεν καὶ ὀρθόδοξον καὶ οὐ-
δεις καλεῖ αὐτόν αἰρετικόν. 25
- 131 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Μάλιστα μὲν ἀρκεῖ ἡ ἄρνησις τῆς αἰρέσεως
πρὸς εὐσέβειαν· πλὴν ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας ἐδίδαξεν τὴν αἰτίαν δι' ἣν αἰρετι-
κὸν ἐνόμισεν μετὰ πάσης τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολήν ἀγίας συνόδου τὸν ὀσιώτατον τὴν
μνήμην Κύριλλον. ὑμεῖς δὲ φατέ ὅτι πέρυσιν αἰρετικὸν αὐτόν ὠνόμασεν· τοῦτο ἐπά-
ναγκές ἐστιν ὑμᾶς δεῖξαι. 30
- 132 Μάρας εἶπεν· Πέρυσιν εἶπεν ὅτι αἰρετικὸν αὐτόν εἶχον ἕως οὗ ἀναθεμάτισε τὰ
κεφάλαια.
- 133 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐως οὗ ἐπιθύρισε πρὸς τὸ οὖς τῷ μα-
καριωτάτῳ Ἰωάννῃ καὶ ἔδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἔγγραφον ὁμολογίαν περὶ πίστεως, 35
ἦν ἔπεμψεν διὰ τοῦ μακαριωτάτου Παύλου, πάντες αἰρετικὸν αὐτόν εἶχομεν, μετὰ δὲ
τὸ δέξασθαι αὐτόν κοινωνικοὶ ἦμεν καὶ ἐκοινωνοῦμεν ἡμῖν καὶ ἡμεῖς αὐτῷ. L IIII 662
M VII 241
- 134 Σαμουῆλος εἶπεν· Ταῦτα νῦν λέγει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος θέλων διορθώσασθαι
αὐτοῦ τὸ σφάλμα, ἡμέτερον δὲ ἐστὶν ἀποδείξει ὅτι Κύριλλον εἶπεν αἰρετικὸν καὶ διορ-
θούμενος ἑαυτόν μετὰ ταῦτα εἶπεν ὅτι ἕως οὗ ἀνεθεμάτισεν τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, αἰρετικὸς
ἦν. 40
- 135 Ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας εἶπεν· Ἐγὼ ἀναθεματισμοῦ οὐκ ἐμνημόνευσα·

11—16 adfert Facundus 5, 2 p. 711

M, B [= abo], Φ

4 εἰ] ὅτι εἰ B^o

ἢ om. B^o

interpretantem Φ^a *retractantem* Φ^{er} Fac.

ἐκεῖ om. Φ

6 θεοσεβέστατοι B^o εἰ om. Φ 9 ἐπίσκοπος om. B^b 9/10 ὁμολογήσατε MB *sua confessione* Φ

11 εἶχαμεν M οὗ om. B^o ἀνεθεμάτισα B^b *retractasset* Φ^a 14 τὰ γράμματα B^b 15 καὶ—

ἔπεμψα om. B^o 17 κοινωνοῦσ B^o 19 ὅτι B^o 24 ἔχομεν B^o 31 οὗ om. B^o 35 εἶχα-

μεν M μετὰ δὲ] καὶ μετὰ B^b 36 κοινωνικὸν B^b 37 ἐπίσκοπος Ἰβας B^{ao} 38 τὸ σφάλ-

ματα M τὰ σφάλματα B *uiliium* Φ ἡμέτερον δεῖξαι ἐστὶν B^b 39 οὗ om. B^o

ἐγὼ ἐξηκολούθησα τῇ Ἀνατολικῇ συνόδῳ. θέλετε τὰ ἐγγραφα; προσενέγκατε τὰ ἐγγραφα. θέλετε τὰ ἄγραφα; προσενέγκατε τὰ ἄγραφα.

136 Οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Εἰ φαίνεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου Κυρίλλου ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἰβας αἰρετικὸν αὐτὸν ὀνομάζων καὶ αἰρετικὸν αὐτὸν ἔχων, ἀποδείξατε.

137 Μάρας εἶπεν· Ἀποδεικνύομεν.

Ὁ αὐτὸς καθωσιωμένος σηκρητάριος ὁμοίως ἀνέγνω. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

Ἐρμηνεία ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβρα τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως Μάρη Πέρση

138 Μετὰ τὰ προοίμια· Ἐν συντόμῳ δὲ τῇ συνέσει σου τῇ φωτεινῇ τῇ δι' ὀλίγων τὰ πολλὰ ἐπιγινωσκούση, οἷα πρὸ τούτου καὶ νῦν ἐνταῦθα ἐγένετο, γνωρίσαι σοι ἐσπουδάσαμεν, εἰδότες ὡς ταῦτα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ γράφοντες πᾶσιν διὰ τῆς σῆς σπουδῆς τοῖς ἐκείσε γνώριμα γίνεται τὰ παρ' ἡμῶν ὡς οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν αἰ παρὰ τοῦ θεοῦ δοθεῖσαι γραφαὶ ἔλαβον. ποιοῦμαι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως ἐκ τῶν λόγων ὧν καὶ αὐτὸς ἐπίσταται. ἐγένετο φιλονεικία ἐξ οὐπερ ἡ σὴ θεοσεβεία ἐνταῦθα ἦν, τοῖς δύο ἀνθρώποις τούτοις, Νεστορίῳ καὶ Κυρίλλῳ, καὶ σύνεγραψαν κατ' ἀλλήλων λόγους βλαβερούς, οἵτινες σκάνδαλον ἦσαν τοῖς ἀκούουσι. Νεστόριος γὰρ εἶρηκεν ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις, καθὼς καὶ ἡ σὴ θεοσεβεία ἐπίσταται, ὅτι ἡ μακαρία Μαρία θεοτόκος οὐκ ἐστίν, ὡς νομισθῆναι τοῖς πολλοῖς ἐκ τῆς αἰρέσεως Παύλου τοῦ Σαμοσατέως αὐτὸν εἶναι τοῦ φάσκοντος ἀνθρώπου ψιλὸν εἶναι τὸν Χριστόν. Κύριλλος δὲ θέλων τοὺς λόγους Νεστορίου ἀνατρέψαι ὠλισθεν καὶ εὐρέθη ἐμπύπτων εἰς τὸ δόγμα Ἀπολιναρίου· συνέγραψε γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐκείνῳ ὅτι αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ λόγος γέγονεν ἀνθρώπος, ὡς μὴ εἶναι διαφορὰν μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν αὐτῷ. συνέγραψε γὰρ τὰ δώδεκα κεφάλαια, ἅπερ νομίζω καὶ τὴν σὴν θεοσεβείαν ἐγνωκέναι, ὅτι μία φύσις ἐστὶ τῆς τε θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς οὐ χρῆ, φησί, διαιρεῖν τὰς φωνὰς τὰς εἰρημένας, ἅς ἡ αὐτὸς ὁ κύριος περὶ ἑαυτοῦ εἶρηκεν ἢ οἱ εὐαγγελισταὶ περὶ αὐτοῦ. πόσης δὲ ἀσεβείας πεπλήρωται ταῦτα, καὶ πρὸ τοῦ ἡμᾶς εἰπεῖν [ὡς καὶ] ἡ σὴ ἀγιωσύνη ἐπίσταται. πῶς γὰρ δυνατὸν ληφθῆναι τὸν Ps. 8, 6 ἐν ἀρχῇ λόγον ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ Μαρίας ἢ ἐκεῖνο τὸ ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους περὶ τῆς θεότητος τοῦ μονογενοῦς ῥηθῆναι; ἢ γὰρ ἐκκλησία οὕτως λέγει, ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσεβεία ἐπίσταται καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη

3—5 adfert Vigilus t. IIII 2 p. 151. 21—22 adfert Pelagius papa II t. IIII 2 p. 126

11 sq. praeter Φ et Facundum 6, 3 extat altera uersio Latina in Gestis Concilii quinti L V 509 = M VIII 298 [K]; uersio Syriaca habetur in Gestis Concilii Epheseni alterius [Abhndlg. d. Gött. Ges. d. Wiss. N. F.] XV 1 p. 48 [Σ]

M, B [= abo], Φ

2 θέλετε—τὰ ἄγραφα² om. B^o post 6 aliqua omnia sunt 7/8 Ῥω—ἀνέγνω] Ῥωμαῖον B^o om. Φ ut solet; sunt falso loco posita, quoniam pertinent ad interlocutionem iudicium, quae per fraudem quandam periit 9 ἔρμηνεία ἐπιστολῆς om. B, spatium relicto B^a ἀπὸ ἐπιστολῆς B^o corr. 9/10 ἔδεσηνῶν MB^a 11 ἐν] ἐν τῇ B^o 14 ὑμῶν B^b ὡς MBKΣ καὶ ὡς Φ 18 σκάνδαλοι M scandala K 23 ὁ² om. B 25 ἐγνωκέναι MB^o KΣ Fac. ἀνεγνωκέναι B^a 26 τε om. B^o 27 αὐτὸς om. B 28 τοὺς εὐαγγελιστὰς MB^o ἑαυτοῦ B^o πόσης Σ πάσης MBΦK Fac. πρὸ τοῦ] πρῶτον B^o 29 ὡς καὶ MBK ὡς Φ Fac. om. Σ 32 ἐπίσταται καὶ om. Σ et unus codex Φ^r ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη ΦKΣ Fac. ἐδιδάχθη καὶ ἐστηρίχθη MB

τῆι θεΐαι διδασκαλίαι ἐκ τῶν λόγων τῶν μακαρίων πατέρων, δύο φύσεις, μία δύναμις, ἐν L III 663
 πρόσωπον, ὅπερ ἐστὶν εἰς υἱὸς κύριος Ἰησοῦς Χριστός. διὰ ταύτην τὴν φιλονεικίαν οἱ
 νικηταὶ καὶ εὐσεβεῖς βασιλεῖς ἐκέλευσαν τοὺς ἐξάρχους τῶν ἐπισκόπων εἰς τὴν Ἐφεσίων
 πόλιν συναχθῆναι καὶ ἐπὶ πάντων τοὺς λόγους Νεστορίου καὶ Κυρίλλου κριθῆναι. πρὸ
 τοῦ δὲ πάντας τοὺς ἐπισκόπους τοὺς κελευθέντας συναχθῆναι ἔλθειν εἰς τὴν Ἐφεσον προλα- 5
 βῶν ὁ αὐτὸς Κύριλλος τὰς (ἀπάντων) ἀκοὰς τῶι φαρμάκωι τῶι πηροῦντι τοὺς ὀφθαλ-
 μούς τῶν σοφῶν προκατέσχευεν· εὗρεν δὲ αἰτίαν ἐκ τοῦ μίσους τοῦ πρὸς Νεστόριον. καὶ
 πρὸ τοῦ εἰς τὴν σύνοδον παραγενέσθαι τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον
 Ἰωάννην ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς τὸν Νεστόριον καθεῖλον κρίσεως καὶ ζητήσεως μὴ γενομένης.
 μετὰ δὲ δύο ἡμέρας τῆς τούτου καθαιρέσεως ἤλθομεν εἰς Ἐφεσον καὶ μαθόντων ἡμῶν 10
 ὅτι ἐν τῇ καθαιρέσει Νεστορίου τῆι γενομένῃ παρ' αὐτῶν τὰ δώδεκα κεφάλαια τὰ συγ-
 γραφέντα παρὰ Κυρίλλου ἐναντία ὄντα τῆι πίστει τῆι ἀληθινῇ ἀνέθηκαν καὶ ἐβεβαίωσαν
 καὶ συνέθεντο αὐτοῖς ὡς τῆι ἀληθινῇ πίστει συμφωνοῦσι, πάντες οἱ τῆς Ἀνατολῆς M VII 245
 ἐπίσκοποι αὐτὸν Κύριλλον καθεῖλον καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῶν συνθεμένων
 τοῖς κεφαλαίοις ἀκοινωνησίαν ὥρισαν. καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἀταξίαν ἕκαστος εἰς τὴν 15
 πόλιν τὴν ἑαυτοῦ ὑπέστρεψε· Νεστόριος δὲ ἐπειδὴ ἐμισεῖτο παρὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν
 μεγάλων τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ, ἐκεῖ ὑποστρέψαι οὐκ ἠδυνήθη. καὶ ἔμεινεν ἡ σύνοδος
 ἡ Ἀνατολικὴ μὴ κοινωνοῦσα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς κοινωνήσασι Κυρίλλωι. καὶ διὰ
 ταῦτα λύπη πολλὴ μεταξὺ αὐτῶν ἐγένετο καὶ ἐν φιλονεικίαι ἐπίσκοποι πρὸς ἐπισκόπους
 ἐγένοντο καὶ λαοὶ πρὸς λαοὺς καὶ τὰ γεγραμμένα ἔργωι ἐπληρώθη ὅτι ἔστωσαν ἐχθροὶ Mt. 10, 36
 (τοῦ ἀνθρώπου) οἱ οἰκειακοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου λοιδορίαι πολλαὶ καθ' ἡμῶν 21
 ἐγένοντο Ἑλλήνων τε καὶ αἰρετικῶν. οὐ γὰρ ἐτόλμα τις ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἢ ἀπὸ
 χώρας εἰς χώραν ἀπέρχεσθαι, ἀλλ' ἕκαστος τὸν πλησίον ὡς ἐχθρὸν ἐδίωκεν. πολλοὶ
 δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν [ἡ] προφάσει ζήλου τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν
 ἦν εἶχον ἐχθραν κεκρυμμένην ἐν τῇ καρδίαι αὐτῶν, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐσπούδασαν. ὧν 25
 εἰς ἐξ αὐτῶν τυγχάνει ὁ τῆς ἡμετέρας πόλεως τύραννος, ὃν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς, ὅστις
 προφάσει τῆς πίστεως οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ τοὺς πάλαι πρὸς τὸν
 κύριον ἀπεληλυθότας. ὧν εἰς ἐξ αὐτῶν ἐστὶν ὁ μακάριος Θεόδωρος ὁ κῆρυξ τῆς ἀλη-
 θεΐας καὶ διδάσκαλος τῆς ἐκκλησίας, ὃς οὐ μόνον ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ τοὺς αἰρετικούς ἐκολάφι-
 σεν εἰς τὴν ἀληθινὴν αὐτοῦ πίστιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ὄπλον πνευματικὸν ἐν τοῖς 30
 συντάγμασιν αὐτοῦ τοῖς τέκνοις τῆς ἐκκλησίας κατέλειπεν, ὡς καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια αὐτῶι
 συντυχοῦσα ἔγνω καὶ ἀπὸ τῶν συγγραφεύων παρ' αὐτοῦ ἐπέισθη. τοῦτον ἐτόλ-
 μησεν ὁ πάντα τολμῶν ἐπ' ἐκκλησίας φανερώς ἀναθεματίσαι τὸν διὰ ζῆλον θεοῦ οὐ μόνον
 τὴν ἰδίαν πόλιν ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν ἐπιστρέψαντα, ἀλλὰ καὶ τὰς μακρὰν οὐσας
 ἐκκλησίας παιδεύσαντα τῆι αὐτοῦ διδασκαλίαι. καὶ περὶ τῶν βίβλων αὐτοῦ πολλὴ 35
 ἔρευνα πανταχοῦ ἐγένετο οὐ διὰ τὸ τῆι πίστει τῆι ἀληθινῇ ἀλλοτρίας αὐτὰς εἶναι (ἰδοὺ L III 666
 γὰρ ζῶντος αὐτοῦ συνεχῶς αὐτὸν ἐπήνει καὶ εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ ἀνεγίνωσκεν), ἀλλὰ M VII 248

5—7. 9. 11—13. 16. 17. 26—33. p. 34. 13. 21—23. 24. 25 abbreviando et uariando adfert Iustinianus in epistula PG 86, 1073. 1075

8—9. 16—17 adfert Pelagius papa 11 t. III 2 p. 126

M, B [= abo], Φ

1 ἐκ] καὶ B^o 4/5 πρὸς δὲ τοὺς B^o 6 *aves omnium* ΦΣΚ τὰς ἀκοὰς πάντων τῶν ἐπισκόπων
 τῶν ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδωι συνεληθόντων Iust. τὰς ἀκοὰς MB πληροῦντι B^{ao} 8 εἰσοδον B^b
 9 καθεῖλαν M 13 συμφωνοῦντα M 14 αὐτὸν [αὐτὸν τὸν B^o] MBK *eundem* Φ καθεῖλαν M
 θεμένων B^o 15 ὥρμησαν B^o 19 ἐγένετο αὐτῶν B^o ἐπισκόποις B^b 20 *inimici homi-*
 nis ΦΣΚ ἐχθροὶ MB 24 ἡ MB om. ΦΣΚ προφάσεις B^{ab} 26 μητροπόλεως Σ 27 ζῶν-
 τας BΣ νῦν ζῶντας Φ^a συζῶντας MΦ^aK Iust. 28 κῦ ΦΣΚ Iust. θῦ MB ἐπεληλυθότας B^b
 ἐξ αὐτῶν MK om. B 34 τῆς om. B^o νοσοῦσας K 36 ἐναντίας B ἰδοὺ Σ *uidi*
 ΦΚ αἰ M B 37 ἐπαίνει M *laudantem* ΦΚ αὐτοῦ om. B^b

διὰ τὴν ἔχθραν τὴν κεκρυμμένην ἣν εἶχεν πρὸς αὐτόν, ἐπειδὴ ἤλεγξεν αὐτὸν φανερώς ἐν τῇ συνόδῳ. τούτων δὲ τῶν κακῶν μεταξύ [αὐτῶν] γινομένων καὶ ἐκάστου ὡς
 IoeI 2, 7 ἐβούλετο κατὰ τὸ γεγραμμένον ἀπιόντος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ προσκυνητὸς ὁ πάντοτε τῇ φιλαν-
 θρωπία αὐτοῦ φροντίζων τῆς ἐκκλησίας διήγειρεν τοῦ πιστοτάτου καὶ νικητοῦ βασι-
 λέως τὴν καρδίαν πέμψαι ἄνδρα μέγαν καὶ γνώριμον ἀπὸ τοῦ ἰδίου παλατίου ἀναγκά- 5
 ζοντα τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀνατολῆς τὸν κύριον Ἰωάννην διαλλαγῆναι
 Κυρίλλῳ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τῆς ἐπισκοπῆς καθήρητο. καὶ μετὰ τὸ δέξασθαι τὰ γράμ-
 ματα τοῦ βασιλέως ἀπέστειλεν τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον Παῦλον τὸν ἐπίσκο-
 πον Ἐμίσης γράψας δι' αὐτοῦ τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ παραγγείλας αὐτῷ ὅτι εἰ ταύτη
 τῇ πίστει σύνθηται Κύριλλος καὶ ἀναθεματίζει τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ θεότης ἔπαθεν, καὶ 10
 τοὺς λέγοντας ὅτι μία φύσις ἐστὶ θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἵνα αὐτῷ κοινωνήσῃ.
 ἐβουλήθη δὲ ὁ κύριος ὁ πάντοτε φροντίζων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκκλησίας τῆς τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ
 αἵματι λυτρωθείσης καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Αἰγυπτίου μαλάξαι καὶ ἐκτὸς σκύλσεως τῇ πίστει
 συνθέσθαι καὶ ταύτην δέξασθαι καὶ πάντας τοὺς ἐκτὸς ταύτης πιστεύοντας ἀναθεματίσαι.
 καὶ κοινωνησάντων ἀλλήλοις ἡ φιλονεικία ἐκ μέσου ἤρθη καὶ εἰρήνη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γέ- 15
 γονεν καὶ οὐκέτι λοιπὸν ἐν αὐτῇ σχίσμα, ἀλλὰ εἰρήνη ὡς τὸ πρότερον ἐστὶ. τίνα δὲ
 ἐστὶ τὰ ῥήματα τὰ παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου
 γραφέντα καὶ ποῖα ἀντίγραφα ἐδέξατο παρὰ Κυρίλλου, αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς ταύτη
 τῇ πρὸς τὴν σὴν θεοσέβειαν συζεύξας ἀπέστειλα τῇ σῇ δσιότητι, ἵνα ἀναγνοὺς γνῶις καὶ
 πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς τὴν εἰρήνην φιλοῦντας εὐαγγελίσῃ ὅτι ἡ φιλονεικία 20
 λοιπὸν πέπαυται καὶ τὸ μεσότοιχον ἤρθη τῆς ἔχθρας καὶ οἱ ἀτάκτως κατὰ ζώντων καὶ
 νεκρῶν ἐπελθόντες ἐν αἰσχύνην εἰσίν, ἀπολογούμενοι ὑπὲρ τῶν ἰδίων πταισμάτων καὶ
 ἐναντία τῇ πρώτῃ αὐτῶν διδαχῇ διδάσκοντες. οὐ γὰρ τολμᾷ τις εἰπεῖν ὅτι μία
 M VII 249 ἐστὶ φύσις θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ ὁμολογοῦσιν εἰς τὸν ναὸν καὶ εἰς τὸν ἐν
 αὐτῷ ἐνοικοῦντα ὄντα ἕνα υἱὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ταῦτα δὲ ἔγραψα τῇ σῇ θεοσε- 25
 βείᾳ ἐκ πολλῆς διαθέσεως ἧς ἔχω πρὸς σέ, πεπεισμένος ὡς ἡ σὴ ἀγιωσύνη νυκτὸς καὶ
 ἡμέρας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ θεοῦ σαυτὸν γυμνάζεις, ἵνα πολλοὺς ὠφελήσῃς.

139 Ἰβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κελεύσῃ ἡ ὑμετέρα φιλανθρωπία ἀνα-
 γνωσθῆναι τὰ γράμματα τῶν κληρικῶν Ἐδέσεως, ἵνα μάθητε ὅτι καὶ τῶν ἐπαχθέντων
 μοι ἀλλότριός εἰμι καὶ βίαν ἔπαθον. 30

140 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὰ γραφέντα παρὰ
 τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν Ἐδέσεως.

Καὶ ἐπιδοθέντων Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κοινοστο-
 ρίου ἀνέγνω

28—30 adferunt Facundus 5, 2 p. 712 et Vigilus t. IIII 2 p. 151

M, B [= abc], Φ
 2 αὐτῶν Φ^cΣΚ om. MB Φ^aFac. γενομένων MB^o 4 τῆς ἐκκλησίας MB^{ab}K τῶν ἐκ-
 κλησιῶν B^oΦΣ 5 τὴν καρδίαν Φ^aΣΚ τὸν νοῦν MBΦ^c ἀπὸ MB Φ^a ΣΚ ἐπὶ Φ^cFac. τοῦ
 παλατίου τοῦ ἰδίου B^b 5/6 τοῦ — ἀρχιεπίσκοπον om. B^o 6 τὸν [τὸν καὶ M] ἀγιώτατον MB^{ab}
 om. B^o τὸν θεοσεβέστατον καὶ ἀγιώτατον ΦΚ τὸν ἀγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον Σ κύριον M
 7 ἐπ' αὐτῷ M ἐπισκοπῆς ΦΣΚ ἐπιστολῆς MB 9 ἐμέσησ B^a 10/11 ἡ θεότης—ὅτι om. B
 12 ἠβουλήθη B κ^σ MΦΣΚ θ^σ B αὐτοῦ om. B 12/13 τῆς τῷ—λυτρωθείσης om. B^b αἵματι
 αὐτοῦ B^o 13 μαλάξαι MB^{ab} B^ocorr., Φ^a ΣΚ Iust. *subigeret* Φ^c σπαράξαι B^ocorr. μαράξαι B^o
 16 καὶ ὡς B^b 18 τὸ παρὰ B^b 19 τῇ πρὸς om. B^o 20 πάντας—φιλοῦντας MΦ^aΣΚ
 πάντας τοὺς τὴν εἰρήνην φιλοῦντας Φ^r et duo codd. Φ^c πᾶσιν B 23 τολμᾶν B^o 24 φύσις ἐστὶ B^a
 25 οἰκοῦντα B^o 27 σαυτὸν γυμνάζεισ MBKFac. ἑαυτὸν [ἑαυτὴν Σ] γυμνάζει ΦΣ 28 κελεύ-
 σει MB 29 καὶ τὰ Φ^r ὑπαχθέντων B^o 31 τὰ γράμματα τὰ γραφέντα B^b 32 ἐδέσθη
 MB^{ao} 33 καὶ om. M

141 Διδασκαλία καὶ παράκλησις τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ὀσιωτάτοις ἐπισκόποις Φωτίῳ L III 667 καὶ Εὐσταθίῳ παρὰ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς Ἐδεσσηνῶν μητροπόλεως

Παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς Φοινίκης παραγενομένων πρὸς ἡμᾶς μαθόντες ἡμεῖς τὰ παρὰ τῶν ἐπαναστάντων τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰβαι φρίζαντες ἐπὶ τῶι ῥηθέντι (ὑπερβαίνει γὰρ καὶ [τὴν] τῶν πάνυ ἀθέων καὶ ἀπίστων 5 καὶ αἰρετικῶν καὶ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων [ἀκοὴν] τὰ ῥηθέντα ἡμῖν) ὅτι περ ἐπὶ πάντων ἡμῶν εἶπεν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος καὶ ὁσῖος ἡμῶν ἐπίσκοπος ὅτι οὐ φθονῶ τῶι Χριστῶι γεγονότι θεῶι, ἐπειδὴ κάγώ, εἰ βούλομαι, γίνομαι κατ' αὐτόν, καὶ πάντες ἡμεῖς οὐς λέγουσιν ἀκηκοέναι τῶν ῥηθέντων, κατὰ δὴλον ποιοῦμεν τῆι ὑμετέραι θεοφιλίαι ὅτι ὡς ἐπὶ θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου οὔτε παρ' αὐτοῦ οὔτε παρ' ἄλλου οὐδενὸς ἀκηκόαμεν τοιοῦτον 10 ποτε εἰρησθαι οὐδὲ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ὄψα τὰ ἡμέτερα οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέποτε, ἀναθεματίζοντες ἑαυτοὺς καὶ τῆι φρικτῆι γέεννῃ ἑαυτοὺς ὑπευθύνους ποιοῦντες, εἰ οἶδαμέν τι τοιοῦτον εἰρησθαι παρ' αὐτοῦ ἢ ἕτερόν τι ἐναντιούμενον τῆι ὀρθοδόξῳ πίστει. εἰ γὰρ τοιοῦτου τινὸς ῥηθέντος ἠνεσχόμεθα ἢ κοινωνῆσαι τῶι εἰπόντι ἢ συλλειτουργῆσαι αὐτῶι, τῆι ἐσχάτῃ ὑπεύθυνοι ἡμεῖς τιμωρία ὡς κοινωνήσαντες τοιοῦτῳ μῦσει. παρα- 15 καλοῦμεν δὲ καὶ δεόμεθα τῆς ὑμετέρας σοφίας ὥστε μετὰ τάχους συμπεῖσαι τὸν αὐτὸν θεο- M VII 252 φιλέστατον ἡμῶν ἐπίσκοπον καταλαβεῖν τὴν αὐτοῦ ποιμνὴν κινδυνεύουσαν διασπασθῆναι παρὰ πάντων, μηδενὸς ὄντος τοῦ ταύτης προστῆναι δυναμένου καὶ μάλιστα τῆς σωτηρίου ἐορτῆς τοῦ ἁγίου πάσχα προσελαυνούσης, ἐν ἣι καὶ διὰ τὰς κατηχήσεις καὶ διὰ τοὺς d. 27. m. Mart. a. 449 ἀξιουμένους τοῦ ἁγίου βαπτίσματος χρεία τῆς αὐτοῦ παρουσίας, καὶ ἀξιούμεν ταύτην 20 ἡμῶν τὴν διδασκαλίαν ἐνταγῆναι τοῖς πραττομένοις ἐπὶ τῆς ὑμετέρας σοφίας, ὥστε μηδένα ταύτην διαλαθεῖν.

Καὶ αἱ ὑπογραφαί

- 1 Φεκίδας πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 2 Οὐρσικίνος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 25
- 3 Εὐλόγιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπογραφή Συριακή
- 4 Λιβάνιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 5 Ῥόδων πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 30 γραφή Συριακή
- 6 Λεόντιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 7 Μίκκαλος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 8 Εὐσέβιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 9 Βασίλειος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 35 γραφή Συριακή
- 10 Ἀβράμιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις

M, B [= abo], Φ

2 ἔδεσηνῶν MB^a 3 τῶν om. B^o τῆς om. B 3/4 μαθόντες γὰρ M καὶ B^o 4 παρὰ MΦ περὶ B 4/5 τῶν—Ἰβαι] τὸν Ἰβαν B^o 5 φρίζαντες MΦ καὶ φρίζαντες B 5/6 τὴν et ἀκοὴν de leui, om. Φ 6 καὶ MΦ om. B et uaria lectio in Φ^c 6 ὑμῖν B^o 7 ὀσιωτάτος B^o 8 omnes nos quos Φ πάντας ἡμᾶς [ὑμᾶς B^b] ὡς MB 9 ποιοῦμαι B^o θεοφιλεία B^a φιλεία B^b 10 οὐδενὸς] τινὸς B^o 11 οὐδὲ] ὦ δὲ B^o 12 ἑαυτοὺς MΦ om. B 13 παρ' αὐτοῦ εἰρησθαι B^o 15 μῖσει B^o 18 παρὰ — προστῆναι om. B^o 19 διὰ MΦ om. B 20 ἁγίου om. B^a καὶ om. B 21 τοῖς] αὐτοῖς B^o 23 καὶ om. B^o 24—26. 28 ἑταίροις Φ ἑτέροις MB atque ita continuo 26/27 καὶ—Συριακή om. B^o 27 ἢ ὑπογραφή B^b 28—30 om. B^o 28 πρεσβύτερος MB^a Φ^c archi-
presbyter Φ^a primus presbyter Φ^r 29 Ῥόδων—ἑταίροις om. B 32 μίκκαλος B^a μιακάλιος B^o 33 om. B^o εὐσέβιος MB^b Φ βασίλειος B^a 34/35 καὶ—Συριακή om. B^o 36 ἀβράμιος M

- L IIII 670 11 Πατρῴϊνος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 12 Ἀρσένιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 13 Βάσσος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
 γραφή Συριακή
 14 Στρατήγιος πρεσβύτερος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ 5
 ὑπογραφή Συριακή
 15 Σαββάτιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 16 Νικίας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 17 Μαρτύριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 18 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 10
 19 Σάβας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 M VII 253 20 Ἰάκωβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 21 Κῦρος Λεοντίου διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 22 Ἀφρήμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 23 Πατρίκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 15
 24 Ἀκάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 25 Ἰσαάκιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 26 Σάβας διάκονος λεγόμενος ἰατρὸς πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις.
 καὶ ὑπογραφή Συριακή
 27 Εὐσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 20
 28 Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 29 Ἀβράμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 30 Λουκιανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 31 Ἀβραάμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 32 Ἀνύσιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 25
 γραφή Συριακή
 33 Ἀβιβος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπογραφή
 Συριακή
 34 Ἀνδρέας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 35 Ἀρβίος διάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψε ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Ὑπατίου ὁμο- 30
 λογοῦντος πεποικέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 36 Δαδῶς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
 37 Ἀβιβος διάκονος ἀξιωθεὶς ἔγραψε ὑπὲρ τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου Βαλεντίνου διὰ
 τὸ μὴ δύνασθαι αὐτόν. καὶ ὑπογραφή Συριακή
 38 Εὐσέβιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο- 35
 γραφή Συριακή
 39 Εὐλόγιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις, ἐνιστάμενος
 ὑπὲρ αὐτῆς ἄχρι θανάτου
 40 Ἀβράμιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις

M, B [= abo], Φ

1 om. Φ^{ac} 2 Ἀρσένιος — ἑταίροις om. B^{bo} 3/4 καὶ — Συριακή om. BΦ post 6 habet *Leontius*
presbyter similiter Φ^{cr} om. Φ^a 7 σαμβάτιος M 11 σάββας B 13 Κῦρος — ἑταίροις om. B^b
 κύριος λεόντιος B^o 14 ἐφρήμιος B^o 16 om. B^o 17 Ἰσαάκιος M 18 σάββας B
 διάκονος MB et unus codex Φ^a *episcopus* Φ 19 καὶ—Συριακή om. B^b 20—24 om. B^o
 21 *Cyrus* Φ 22 ἀβραάμιος M in fine add. καὶ ὑπογραφή συριακή B^b 23/24 λουκιανὸς—
 ἑτέροις ἀβραάμιος—ἑτέροις bis habet M om. B^b 24 Ἀβραάμιος—ἑταίροις om. B^a 25/26 καὶ—
 Συριακή om. B^b 27. 28 om. B^o καὶ—Συριακή om. Φ 29 ante 25 coll. B^o 30 ἔγραψε B^b
 31 διαλαλίαν B^o 32 δαδῶς M 33 ἔγραψε B^b βαλεντίνου B^o 35. 36 om. B^o Φ^{ac}
 καὶ—Συριακή om. Φ^r 37 ἐπιστολὴν B^o ἑτέροις ἅμα B^b 39 ἀβραάμιος M

- 41 Ῥωμανὸς διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις L IIII 671
- 42 Παῦλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 43 Παῦλος διάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ Μάρα διακόνου τήνδε πεποιοηκός τὴν διδασκαλίαν ἅμα ἑταίροις
- 44 Κύριλλος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις M VII 256
- 45 Καισάριος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 6
- 46 Ἀπένεος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 47 Μαρώνης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 48 Φεκίδας διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
γραφή Συριακή 10
- 49 Ἰωάννης διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 50 Γερόντιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 51 Ἀγάπιος διάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 52 Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 53 Σάβας ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 15
- 54 Βάσσος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
γραφή Συριακή
- 55 Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις ἐνιστά-
μενος ὑπὲρ αὐτῆς ἕως θανάτου
- 56 Κῦρος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις 20
- 57 Ῥεστιτοῦτος ὑποδιάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ὑποδιακόνου πεποιοηκός τήνδε τὴν διδασκαλίαν ἅμα ἑταίροις
- 58 Θωμᾶς ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
γραφή Συριακή
- 59 Βάσσος ὑποδιάκονος ἀξιωθείς ἔγραψα ὑπὲρ Ἀβίβου ἀναγνώστου ὁμολογοῦντος 25
πεποιοηκέναι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 60 Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις
- 61 Εὐφράσιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
ὑπογραφή Συριακή
- 62 Ῥωμύλος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ 30
ὑπογραφή Συριακή
- 63 Εὐσέβιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
ὑπογραφή Συριακή
- 64 Ποιμένιος ὑποδιάκονος πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ ὑπο-
γραφή Συριακή 36
- 65 Θεόφιλος ἀναγνώστης πεποίημαι τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἅμα ἑταίροις. καὶ
ὑπογραφή Συριακή

142 Θεόφιλος διάκονος εἶπεν· Δέομαι ὑμῶν, ὁ ἐνέγκας ταύτην αὐτὴν (οὐκ οἶδα πῶς L IIII 674 λέγεται ὁ διάκονος ὁ ἐνεγκὼν αὐτὴν) μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν ἐκεῖθεν εἰ μὴ ὡμολόγησεν ἐπὶ ὄλων τῶν κληρικῶν ὅτι ἐγὼ ἠλλαξα τὴν λέξιν ἐκείνην, ἵνα ἀρέσω τῶι ἐπισκόπῳ, καὶ M VII 257 μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἀναφορὰ ἀπὸ πάσης τῆς πόλεως καὶ κεῖται ἐκείνη ἡ λέξις εἰς τὴν 41

M, B [= abo], Φ

2 om. B^o 3 *suscripsi* Φ *Mareca* Φ *praeter unum codicem* Φ^c 5 om. B^o *Cyrus* Φ
ταύτην om. B^b 6 ταύτην om. M 7 ταύτην om. M 8 om. B^o *Maronius* Φ 9/10 καὶ---
Συριακή om. B^o 14 *diaconus* Φ 15 σάββασ B διάκονος B^b 16 Βάσσος — ἑταίροις
om. B^b 19 ἄχρι B^o 21 ὑπέγραψα BΦ 25 *suscripsi* Φ 27 in fine add. *et subscriptio*
Sya Φ^{ar} 28. 29 om. Φ^c 40 *placeret* Φ^{ac} 41 ἐκείνη om. B^oΦ

ἀναφοράν, κελεύσατε ζητηθῆναι εἰ μὴ ὡμολόγησεν ὁ διάκονος ὅτι ἐγὼ ἥλλαξα τὴν λέξιν· ἔπεμψεν αὐτὸν ἀπὸ Βηρυτοῦ.

143 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ μὲν ἀναγνωσθέντα φανερά· ἵνα δὲ μηδὲν ἄλλειψι τοῖς δικαίως κριθῆναι ὀφείλουσιν, ἀναγινωσκέσθω τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τελευταίοις περὶ Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου πραχθέντα. Ἦν ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω 5

144 Πασκασῖνος καὶ Λουκῖσιος καὶ Ἰουλιανὸς οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου διὰ Πασκασίνου εἶπον· Σύνοδος οὐ δύναται ἐμφέρεσθαι ἐν ἧ τὰ ἀθέμιτα πταίσματα ἐκεῖνα ἀνεγνώσθησαν, καὶ διὰ τοῦτο περιττὰ φαίνεται πρὸς ἀνάγνωσιν τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα. εἰ μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως Ῥώμης πάντα τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα μάταιά 10 ἐστίν, δῆλόν ἐστιν ὡς καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας ἔξω τούτων ἐστίν, ὄντινα μετὰ ταῦτα ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος ἐν τῇ ἰδίᾳ κοινῶνι ὑπεδέξατο. καὶ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἵνα ἔτι αὐτοῦ τοῦ γαληνοτάτου καὶ Χριστιανικωτάτου βασιλέως ἐπιτύχωμεν, ὥστε ἐκείνην τὴν σύνοδον ἱερῶι ἰδίῳ νόμῳ μῆτε ὀνομάζεσθαι προστάξει.

145 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβεστάτος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης εἶπεν· 15 Αὐτόθεν τὴν ἀνατροπὴν ἔσχεν τὰ κατὰ Ἐφεσον πρώην πεπραγμένα, ἀφ' οὗ μάλιστα μετὰ ταῦτα καλλίστην καὶ τῶι θεῶι φίλην ἔσχηκεν τὴν διόρθωσιν. τοιγαροῦν καταψηφίζομαι μηδὲν τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ πεπραγμένων κρατεῖν πλὴν τοῦ κατὰ τὴν μεγίστην Ἀντιόχειαν ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου, ἐπειδήπερ καὶ ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ῥώμης Λέων εἰς κοινῶνιαν αὐτὸν δεξάμενος ἄρχειν τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας 20 ἐδικαίωσεν. ὧτινι τύπῳ ἀκολουθῶν αὐτὸς τε συνήνεσα καὶ πᾶσα ἡ παροῦσα ἀγία σύνοδος, δεόμεθα δὲ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως ὥστε καὶ εὐσεβεῖ νόμῳ θεσπίσαι μῆτε σύνοδον ἐκείνην τὴν μετὰ τὴν πρώτην γενομένην ἐν Ἐφέσῳ ὀνομάζεσθαι μῆτε τι τῶν ἐν αὐτῇ πεπραγμένων κρατεῖν.

146 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ὁ παρίσταται περὶ 25 τούτου τῶι εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ, θεσπισάτω τὸ θεοφιλὲς αὐτοῦ κράτος.

147 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγῳ φρονῶ τῶι θεοφιλεστάτῳ καὶ ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ.

148 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Σύμφωνα κάγῳ τῶι ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως καὶ φρονῶ καὶ 30 λέγω.

149 Στέφανος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Κάγῳ δοκιμάζω τὰ παρὰ 35 κανόνας γεγόμενα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἀνατραπῆναι ἐκτὸς τῶν πραχθέντων κατὰ Δόμνου τοῦ τῆς Ἀντιοχείων ἐπισκόπου διὰ τὸ δεχθῆναι τὴν χειροτονίαν τοῦ γενομένου κανονικῶς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μαξίμου ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀντιοχείων 35 μητροπόλει παρὰ τε τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ τῆς παρούσης ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου.

150 Πέτρος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Οὔτε ἀφειλόμην αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης, ἐπειδὴ μῆτε ἐκοινώνησα τῇ συνόδῳ τῇ κατ' Ἐφεσον, καὶ ἐπομαι τῇ καταθέσει τῶν ἐπεχόντων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας καὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχι- 40 ἐπισκόπου Ἀνατολίου.

M, B [= abo], Φ

4 ἄλλειψι B^{bo} 5 ῥωμαῖον B^o 9 τὰ om. B^b καὶ om. B^o 12/13 ὄντινα—ἐστίν om. B
13 ἔτι MΦ ἐπὶ B^{ab} ἐπὶ τοῦ B^o 14 προστάξει B^{ao} προστάξει B^b 15 καὶ ἀνατόλιος M νέας
MBΦ^c om. Φ^{ar} 16 ἔσχον B μετὰ om. Φ 17 τῶι om. B^{ao} καταψίξομαι M κατα-
σοψίζομαι B 21 τόπῳ B^b 22 δὲ om. Φ 23 πρώτην B^aΦ πρώην MB^{bo} 24 τι om. B^o
26 εὐσεβεῖ B 29 Γαλατίας om. B^o συμφωνῶ B^b 39 ἔσομαι M 40 ὀσιωτάτου B^o

- 151 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Συναινῶ κάγώ τοῖς ὀσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις.
- 152 Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπεν· Ὁμογνωμόνως τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰουβενάλιῳ ψηφίζομαι κάγώ τῇ αὐθεντίᾳ τὸ πᾶν ἀποδοῦς τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως. 5
- 153 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπεν· Κάγώ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων λαληθεῖσιν.
- 154 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Κάγώ συναινῶ πᾶσι τοῖς παρὰ τῶν πατέρων δικαίως καὶ ὀσίως τυπωθεῖσιν.
- 155 Κριτωνιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ᾠροδίσιδος εἶπεν· Κάγώ συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τυπωθεῖσι. 10
- 156 Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπεν· Πάντα τὰ παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων τυπούμενα περὶ τῆς λεγομένης συνόδου, οὐκ οὔσης δέ, καὶ ἡμεῖς προθύμως δεχόμεθα.
- 157 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ὅπερ δόξει τῇ ἀγίᾳ Μ VII 261 συνόδῳ περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Ἐφέσῳ, τοῦτο κάμοι ἀρέσκει. 16
- 158 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Σύνοδον ἐκείνην οὐκ ὀφείλομεν λέγειν.
- 159 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 160 Μηκέτι τοίνυν ἀναγνωσθέντων τῶν ἐν Ἐφέσῳ πραχθέντων τὸ πρότερον οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὸ παριστάμενον αὐτῇ περὶ Ἰβᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἢ ἀγία σύνοδος διδασκᾷ. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνω ἀνέγνω
- 161 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου διὰ Πασκασίνου εἶπον· Ἀναγνωσθέντων τῶν χαρτῶν ἔγνωμεν ἀπὸ μὲν ἀποφάσεως τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων 25 Ἰβᾶν τὸν εὐλαβεστάτον ἀνεύθυνον ἀποδεδείχθαι· ἀναγνωσθείσης γὰρ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἐπέγνωμεν αὐτὸν ὑπάρχειν ὀρθόδοξον. καὶ διὰ τοῦτο δογματίζομεν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἀφ' ἧς ἀδίκως καὶ ἀπὼν ἐξεβλήθη, ἀνανεωθῆναι. περὶ τοῦ ἀγιωτάτου τοίνυν ἐπισκόπου (Νόννου) τοῦ πρὸ βραχέως ἀντ' αὐτοῦ γεγονότος τῆς δοκιμασίας ἐστὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας τί περὶ τούτου 30 χρὴ τυπῶσαι.
- 162 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως [νέας] Ῥώμης εἶπεν· L IIII 678 Ἡ τῶν δικασάντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων πίστις καὶ ἀνάγνωσις πάντων τῶν

23 — p. 43, 24 adfert Vigilus Coll. Auell. 83, 238—254. 24—26. 33—p. 40. 2 t. IIII 2 p. 158

25—28 ipsa legatorum uerba uidetur afferre Facundus 5, 1 p. 709 cf. 2 p. 712: *cognouimus ex sententia reuerentissimorum episcoporum Ibam reuerentissimum episcopum innoxium demonstratur. lecta enim eius epistula cognouimus eum esse orthodoxum et ob hoc decernimus et honorem ei episcopatus et ecclesiam de qua iniuste et absens expulsus est, instaurari*

M, B [= abo], Φ

2 ἀρχιεπίσκοπος B^o 3 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o 5 ἀποδοῦς MΦ ἐπιδοῦς B^{ab} διδοῦς B^o βασιλέως MΦ βασιλέως ἡμῶν B^{ao} ἡμῶν βασιλέως B^b 6 συναινῶ πᾶσι B^a 7 δικαίως καὶ ὀσίως τυπωθεῖσιν B^a 8 συντίθεμαι B^a πᾶσι om. B^a 9 δικαίως—τυπωθεῖσιν] λαληθεῖσιν B^a 10 κρητωνιανὸς M 10—12 Ἀφροδισιάδος—ἐπίσκοπος editores Romani et Φ om. MB 11 ἀγίων om. Φ^{ac} 12 τῆς λυκίας B^b 13 εὐλαβεστάτων B^o 17 σεβαστουπόλεως B^b 20 τὸ πρότερον πραχθέντων B πραχθέντων Φ 21 αὐτῇ MΦ^r om. BΦ^{ac} 22 εὐλαβεστάτου ἐπίσκοπον B^o Ῥωμαῖον B^o 21/28 *honore* [*honorem* siue *honorem* ei singuli codd.] *episcopatus* Φ τὴν τιμὴν τοῦ ἐπισκόπου MB 28 *ecclesiae* Φ^r *ecclesia* Φ^{ac} *ecclesiam* unus codex *renouandum* Φ ἀνανεωθῆναι B^o 29 Νόννου Φ om. MB βραχέως MB^o 31 τετυπῶσθαι B^o 32 ἀρχιεπίσκοπος B^o νέας om. Φ *praeter unum codicem* 33 πάντων om. Φ^{ac}

παρακολουθησάντων ἀνεύθυνον δείκνυσιν Ἰβαν τὸν εὐλαβέστατον τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῶι κατηγορημάτων. ὅθεν πᾶσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποδύομαι περὶ αὐτοῦ ὑπόνοιαν, ἐπειδὴ συντίθεται καὶ ὑπογράφει τῶι τε νῦν δοθέντι περὶ τῆς πίστεως ὄρωι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου καὶ τῆι ἐπιστολῆι τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος, καὶ ἄξιον αὐτὸν κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἔχῃσθαι τῆς φροντίδος τῆς ἐν ἧι πρότερον ἐτύγχα-
 M VII 264 νεν ἐκκλησίας. περὶ δὲ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τύπον δώσει ὁ εὐλαβέστα-
 τος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Μάξιμος.

163 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων πόλεως εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ἀρτίως ἀναγνωσθέντων δῆλον κατέστη ὡς ὁ εὐλαβέστατος Ἰβας ἀθῶιός ἐστι πάντων τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῶι, καὶ ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ἀντιγράφου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ
 10 προκομισθέντος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὀρθόδοξος ὦφθη αὐτοῦ ἢ ὑπαγορία. ὅθεν κἀγὼ ψηφίζομαι ἀπολαβεῖν αὐτὸν τὴν τε ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν οἰκείαν πόλιν, καθὼς καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συνέδοξεν τοῖς τε ἐπέχουσι τὸν τόπον τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος καὶ τῶι τῆς βασιλευούσης ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ, δηλαδὴ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Νόννου τοῦ ἀντ' αὐτοῦ
 15 γενομένου μένοντος ἐν τῆι αὐτῆι ἀξίῳ τῆς ἐπισκοπῆς ἐπὶ τῶι περὶ αὐτοῦ δοκιμάσαι με μετὰ τῶν τῆς διοικήσεως θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων.

164 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Τοὺς ἐπιστρέφοντας ἢ θεία γραφή κελεύει δεχθῆναι, δι' ὃ καὶ τοὺς ἀπὸ αἰρετικῶν δεχόμεθα. ὅθεν συνορῶ τὸν εὐλαβέστατον Ἰβαν φιλανθρωπίας τυχεῖν τῶι καὶ γέροντα εἶναι ἐπὶ τῶι ἔχῃσθαι αὐτὸν
 20 τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ὀρθόδοξον ὄντα.

165 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου δοκιμασάντων τὰ κατὰ τὸν εὐλαβέστατον Ἰβαν καὶ μὴ κατακρινάντων αὐτὸν τῆι αὐτῶν ὑπολήψει τιθέμενος κἀγὼ βούλομαι αὐτὸν ἔχῃσθαι τῆς Ἱερωσύνης κατὰ τὸ δόξαν τοῖς ἁγιωτάτοις προέδροις διὰ τὸ μάλιστα ἐν τοῖς
 25 ὑπομνήμασιν ὑποσχέσθαι αὐτὸν ἀναθεματίσαι ἐκεῖνα ἅπερ οἱ κατήγοροι κατ' αὐτοῦ ἐγγράφως κατέθεντο.

166 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὄρου τοῦ ἐκφωνηθέντος ἐν Τύρῳ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου ἐδίδαξεν ὡς ὁ εὐλαβέστατος Ἰβας ἐν ἐκείνῳ τῶι κριτηρίῳ ἀνεθεμάτισε Νεστόριον καὶ τὰ
 M VII 265 ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα καὶ τοῖς ὀρθοῖς συνέθετο δόγμασι. δι' ὃ καὶ οἱ προρρηθέντες εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τὴν πληροφορίαν ταύτην δεξάμενοι τὸ δεῖν αὐτὸν ἔχειν τὴν ἐπισκοπὴν ἔδοκίμασαν. καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοίνυν τὸν αὐτὸν θεοσεβέστατον Ἰβαν ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτοῦ δόγματα ἔχῃσθαι βούλομαι τῆς ἀρχιερω-
 σύνης. 35

167 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Τὸν εὐλαβέστατον Ἰβαν ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα κἀγὼ ψηφίζο-
 L III 679 μαι καθὼς καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες, εἶναι ἐν τῆι τάξει τῆς ἐπισκοπῆς.

162 Fac. 5, 3 p. 713 *sententia . . . Anatolii . . . quam super . . . Ibae causa in octava sessione protulit, secuntur* p. 39, 33—7. 8—10. 13—16. 23—27 adfert Vigilus t. III 2 p. 158. 159. 160

M, B [= abo], Φ

3 τε MBΦ^a om. Φ^{cr} τεθέντι B^o 6 ἐκκλησία B^b Fac. 7 ἐπίσκοπος om. B^o 8 ἐπί-
 σκοπος om. B^o 9 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B ἀπὸ πάντων B^o 10 ἐπαχθέντων B^{ab} 13 τε ΦM
 om. B 14 ὀσιωτάτου M τε [om. B^{bo}] ἁγιωτάτου B 16 τῆι αὐτῆι MBΦ^r *propria* Φ^{ac}
 αὐτοῦ MB *eius ordinatione* Φ 19 κελεύσει B^{ab} δοθῆναι B^o 21 τοῦ om. B^o 24 συντιθέ-
 μενος B^o 25 τὰ δόξαντα B^o 26 ἀναθεματίζειν M 28 Γαλατίας om. Φ 32 ἔχειν αὐτὸν B
 34 ἀναθεματίζοντες B^b 37 ἀναθεματίζοντες B^b καὶ τὰ αὐτοῦ ἀσεβῆ δόγματα καὶ εὐτυχέα B^o
 38 ὡς B^o

- 168 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὸν ὄρον τὸν ἐκφωνηθέντα παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου περὶ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰβρα κρατεῖν ἐδικαίωσα τῶι μάλιστα καὶ τοὺς κατηγοροὺς τοὺς ἐγκειμένους συναινέσαι διὰ τῆς οἰκείας ὑπογραφῆς τῶι αὐτῶι ἐκτεθέντι ὄρωι καὶ νῦν ἀναγνωσθέντι ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου. 5
- 169 Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπεν· Συντίθεμαι καγὼ τοῖς καλῶς δόξασι τῆι ἁγίαι συνόδωι περὶ Ἰβρα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου.
- 170 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Τοῖς ἀκολούθως καὶ κανονικῶς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ὀρισθεῖσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰβρα καγὼ συντίθεμαι. 10
- 171 Μελέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐπέχων τὸν τόπον Δόμνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας εἶπεν· Συντίθεμαι καγὼ τοῖς ὀρισθεῖσι καλῶς παρὰ τῶν ἁγίων καὶ ὀσίων πατέρων περὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰβρα.
- 172 Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας εἶπεν· Ὡς ἡ τῶν ἀναγνωσθέντων ἔπεισεν ἡμᾶς πίστις, ἐγκρίνω καγὼ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰβραν 15 ἔχεσθαι τῆς ἱερωσύνης, καθὼς καὶ οἱ ἁγιώτατοι ἀρχιεπίσκοποι ἐψηφίσαντο, δηλονότι ἀναθεματίζοντα Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν φρονήματα.
- 173, 174 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας καὶ Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος 20 ἐπίσκοπος Σεβαστείας καὶ Σέλευκος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀμασειας καὶ Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς καὶ Πατρίκιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 20 Τυάνων καὶ Πέτρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν καὶ Ἀτάρβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τραπεζοῦντος ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας εἶπον· Ὁ ὄρος τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων Φωτίου καὶ Εὐσταθίου ἀνεύθυνον ἔδειξεν τὸν εὐλαβέστατον Ἰβραν, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ αὐτοῦ ἄρνησις προθυμοτέρους ἡμᾶς περὶ τὸ δέξασθαι αὐτὸν κατέστησεν· φίλον γὰρ αἰετῶι δεσπότῃ Χριστῶι τὸ 25 φιλάνθρωπον. ὅθεν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἁγιωτάτων προέδρων καὶ πάσης τῆς ἁγίας συνόδου δίκαιον κρίνομεν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἀπολαβεῖν τὸν βαθμὸν τῆς ἐπισκοπῆς, ἀναθεματίζοντα αὐτὸν δηλονότι Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ τὰ ἀσεβῆ αὐτῶν δόγματα καὶ συντιθέμενον κατὰ πάντα τῆι ἁγίαι ταύτῃ συνόδωι.
- 175 Φραγκίων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως καὶ Βασίλειος ὁ εὐλα- 30 βέστατος ἐπίσκοπος Τραινουπόλεως εἶπον· Τὸν ἐν τῇ κρίσει μὴ παρόντα, ἀλλὰ μήτε

M, B [= abo], Φ

3 *episcopo Iba* Φ^{cr} 6 κωνσταντῖνος BΦ κωνσταντῖνος M 7 δόξασι M 9 ὡς ῥιθίσει B^b
 11 μελίτιος M 12 Συρίας om. Φ 13 καὶ ὀσίων B^o 16 ἔχειν τὴν ἱερωσύνην B^b 18 Eunomii
 interlocutionem post concilium quintum consulto omissam esse in MB demonstravi *Abhdlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss. XXXII 2 p. 11*; habet Φ *Iam quidem ex his quae relecta sunt, innoxius approbatus est reuerentissimus [uenrabilis Φ^{ac}] Ibas, in quibus etenim dicendo male culpae uisus est beatissimum Cyrillum, in postremis recte confessus illa in quibus [in quibus Φ^{cr} quae Φ^a] culpauerat, refutauit, unde et ego anathematizantem cum Nestorium et Eutychen et impia eorum dogmata et consentientem his quae a sanctissimo archiepiscopo Leone scripta sunt, et huic [Φ^{cr}, cf. conc. quintum, et hac siue et hanc siue ad hanc et Φ^{ac}] uniuersali synodo dignum esse episcopatu decerno. ex Φ^a adfert Vigilius Coll. Auell. 83, 248. 270. 273. t. III 2 p. 160, 17—22, ex aliis uersionibus Facundus 5, 1 p. 710. 6, 1 p. 722. 5 p. 738 [usque ad refutauit] et concilium quintum I. V 516 = M VIII 307; denique cf. Iustinianum PG 86, 1085 λέγεται περιέχειν τὴν αὐτὴν [Eunomii] διαλαλιὰν ὅτι ἐν τοῖς ἀνωτέροις τῆς ἐπιστολῆς ὕβρισις Ἰβρας τὸν ἐν ἁγίοις Κύριλλον ἐν τοῖς τελευταίοις ἑαυτὸν ἐπανωρθώσατο 19 ἐπίσκοπος? om. B^b ἄμασιος M 19/20 κωνσταντῖνος M 20 μελιτηνῆος M 22 θεοδώρου ἐπισκόπου B^b ἐπισκόπου θεοδώρου B^o 23 εὐσεβίου B^o 24 εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον B^b 27, 29 ἀναθεματίζοντα --- συνόδω MB om. Φ, sunt reliquiae interlocutionis Eunomii 29 ταύτῃ om. B^b 31 τραινουπόλεως B^o*

προσκληθέντα κατὰ μηδένα τρόπον βλάπτεσθαι ὑπὸ τῆς ἐξενεχθείσης κατ' αὐτοῦ ψήφου δοκιμάζομεν.

176
L III 682

Νουνέχιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Φρυγίας εἶπεν· Συναινῶ τοῖς ὀρισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰβραὶ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.

177 Φλωρέντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σάρδεων Λυδίας εἶπεν· Σύμφημι κάγῳ τὰ ἴσα τοῖς προλεχθεῖσιν ἐπὶ Ἰβραὶ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ.

178 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Τοσοῦτων ὁσίων πατέρων ἀποδεδωκότων Ἰβραὶ τῶι εὐλαβεστάτῳ τὴν ἐπισκοπὴν κάγῳ συναινῶ.

179 Πάντες οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν· Νεστόριον καὶ Εὐτυχεῖ ἄρτι ἀναθεματίσθη. 10

180 Ἰβρας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Καὶ ἤδη ἐγγράφως ἀναθεμάτισα Νεστόριον καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ καὶ νῦν ἀναθεματίζω αὐτὸν μυριάκις. τὸ γὰρ ἅπαξ μετὰ πληροφορίας γινόμενον κἄν μυριάκις γένηται, οὐ λυπεῖ. καὶ ἀνάθεμα καὶ αὐτῶι [Νεστορίῳ] καὶ Εὐτυχεῖ καὶ τῶι λέγοντι μίαν φύσιν. καὶ πάντα δὲ τὸν μὴ φρονούντα ὡς φρονεῖ ἡ ἁγία σύνοδος αὕτη, ἀναθεματίζω. 15

181 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ δικαιώματα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου περὶ Ἰβρα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔξει. ῥῶ ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

L III 683
M VII 272

Πρᾶξις Ἰβ

1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δη-
λωθησομένου τῆι πρὸ τεσσάρων Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι
κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου ἡμῶν καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότη συνελθόντων ἐν
τῆι ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας

τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
κίου Ἀνατολίου 25

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
Παλλαδίου

καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων
Βιγγομάλου

2 συνελθόντων δὲ καὶ 30

1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὀσιωτάτου
ἐπισκόπου τῆς πρεσβύτιδος ῥώμης Λέοντος

4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας ῥώμης 35

5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

6 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου

M, B [= abo], Φ [usque ad 29]

1 παρ' B^o 3 λαοδικία MB^b συναινῶ MB *peruidimus* [= συνεῖδομεν] Φ^{ac} *condefinimus* Φ^r
4 ἐπισκόπῳ om. Φ 9/10 *Nestorium modo anathematizet, Eutychen et eius dogma [dogmata Φ^c] modo
anathematizet* Φ 10 ἀναθεματίσει B 11 ἐπίσκοπος om. Φ^{ac} 12 τὰ δόγματα Φ^{ac} αὐτοῦ B^o
13/14 καὶ αὐτῶ [αὐτῶ καὶ B^b] νεστορίῳ MB *ei Nestorio* Φ^r [*praetermissum est nomen explicationis
causa additum delere*] *Nestorio* Φ^{ac} 15 φρονεῖ om. Φ^r 16 ἁγίασ BΦ^r ἁγίασ καὶ ὀσιωτάτησ M
scō et uenerando Φ^{ac} 17 ῥώμασ B^{ao} 19 δωδεκάτη B^{ao} 24—29 *magnificentissimis iudi-
cibus* Φ 26 ὑπάρχου B^o 29 μιγγομάλου M καὶ βιγγομάλου B^b 30—p. 44, 16 om. Φ
30 καὶ om. B^b 32 ὀσιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου B^o 36/37 Ἀντιοχείας — ἐπισκόπου om. B^o *post*
36 *omissus est Iuuenalis ep. Hierosolimitorum* 37 κυντίλλου B^a

- 7 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
8 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
9 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
10 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας 5
11 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Κυζίκου
12 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Κορίνθου
13 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
14 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
15 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας 10
16 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
18 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
19 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ 15
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
20 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
21 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
22 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
23 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων 20
24 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Τύρου
25 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Δαμασκοῦ
26 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
27 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
28 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης 25
29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 30
33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
35 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ
36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου 35
37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Πισινοῦντος
39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας 40
40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
42 καὶ Μαριανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου

M, B [= abo, usque ad 2]

3—p. 44, 16 om. B 14 Ἰσαυρίας σελευκείας M 19 κυρίλλου M 24 ἐδέσησ M
29 ἀμασίασ M 30 μελιτινήσ M 34 post ἐπισκόπου excidit Τίου 41 κρητωνιανοῦ M

- 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἠπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου 5
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα- 10
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 55 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 56 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον [τοῦ] Μακαρίου 15
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου
 καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου
3 εἰσελθὼν Βασιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος ὁ πρῶν γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων 20
 μητροπόλεως συνόντος αὐτῷ καὶ Κασσιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου εἶπεν·
 Βίαν παθῶν προσῆλθον τῷ εὐσεβεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ κατέ-
 πεμψεν θεῖον γράμμα πρὸς τὴν ἀγιωτάτην καὶ οἰκουμενικὴν μεγάλην σύνοδον ὥστε
 M VII 273 ἀκουσθῆναι με. καὶ ἐπειδὴ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἐκέλευσεν ἡ
 θεία κορυφή παρούσης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας ἐξετασθῆναι, παρακαλῶ τὴν ὑμετέ- 25
 ραν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον ὥστε τὸ θεῖον γράμμα ἀναγνωσθῆναι καὶ ἀκουσθῆναι
 με καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.
4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω τὸ θεῖον γράμμα.
 Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς καὶ σηκρη-
 τᾶριος τοῦ θείου κονιστορίου ἀνέγνω 30
- 5** Αὐτοκράτορες Καίσαρες Οὐαλεντινιανὸς καὶ Μαρκιανὸς νικηταὶ τροπαιοῦχοι
 μέγιστοι αἰεὶ σεβαστοὶ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ κατὰ θεῖον ἡμῶν θέσπισμα ἐν Χαλκηδόνι
 συναθροισθείσῃ. Βασιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος πολλὰ ἄτοπα ὑπομεμενηκῶς ἄτινα
 ταῖς αὐτοῦ δεήσεσι ταῖς τῷδε τῷ θείῳ ἡμῶν γράμματι ὑποτεταγμέναις περιέχεται,
 ἠξίωσεν παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιωσύνῃ ταῦτα γυμνασθῆναι. θελησάτω τοῖνυν ἡ ὑμε- 35
 τέρα εὐλάβεια δεξαμένη ταῦτα ἡμῶν τὰ θεῖα γράμματα ζητῆσαι τὰ τοῦ πράγματος καὶ
 τύπον δοῦναι τὸν ὑμῖν παριστάμενον.

6
 L III 686

Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Καὶ αἱ ὑποτεταγμέναι δεήσεις ἀναγινωσκέσθωσαν.
 Ὁ αὐτὸς ἀνέγνω

M, B [= abo, inde a 17], Φ [inde a 17]

13 [σαυρίασ M 14 τοῦ <delet> 15 λαοδικίασ M 17 λοιπῆς om. Φ 17/18 κατὰ —
 δεσπότη] *ex diali decreto* Φ 18 χαλκηδέων M χαλκιδονίων B^o 19 πάντων om. B^o
 καγκέλων M^{3a} καγγέλων B^o 21 συνόντων B^{bo} *Cassiano* Φ βασιανοῦ M³ *diverunt* Φ
 22 εὐλαβεστάτῳ B^b 23 οἰκουμενικὴν μεγάλην M^{Ba} μεγάλην καὶ οἰκουμενικὴν B^b οἰκουμενικὴν Φ
 24 τὰ om. M κινούμενα MΦ γινόμενα B 26/27 καὶ — με om. Φ 28 μεγαλοπρεπέστατοι
 καὶ ἐνδοξότατοι B^o 32 μέγιστοι — σεβαστοὶ om. B 33 συναθροισθείσῃ B^b 38 αἱ om. B^b

Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπότης Φλαουίοις Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰώνιοις αὐγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Βασσιανοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου ἐπισκόπου. Πᾶσα ἡ σωτηρία τῶν βιαζομένων μετὰ τὸν θεὸν ἢ ὑμετέρα γαληνότης ὑπάρχει, ἐξαιρέτως δὲ τῶν ἱερέων τοῦ Χριστοῦ. δι' ὃ κἀγὼ ἐπὶ τάσδε τὰς ἰκεσίας ἐλήλυθα προκυλινδούμενος τοῖς ὑμετέροις ἴχνεσιν ἐν 5 τούτοις με κατελεθηῆναι. τὰ γὰρ εἰς ἐμέ τολμηθέντα δακρύων καὶ στεναγμῶν ἀνάμεσα ὑπάρχει καὶ ἀδιήγητα· ἀλλ' ἵνα διὰ συντομίας ἀναδιδάξω τὴν ὑμέτεραν εὐσέβειαν, τινὲς τῶν ἐν τῷ τάγματι τῆς ἱερατείας καὶ ἄλλων τινῶν τυγχανόντων δεινὰ καὶ ἀπηγορευμένα τοῖς νόμοις εἰς ἐμέ, ὡς εἴρηται, τετολμήκασι <καὶ> τοιαῦτα οἶα οὔτε ὑπὸ βαρβάρων τετόλμηταί ποτε. περιφρονήσαντες γὰρ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν τῶν 10 ἀχράντων μυστηρίων δύναμιν, ἦντινα ἐκ τῶν ἐλέωι θεοῦ ταπεινῶν χειρῶν μου ἐδέξαντο, μετὰ τὸ τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τελέσαι ἡμᾶς λειτουργίαν παρ' αὐτὰ χειρωσάμενοί με ἀρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας πληγαῖς ἠϊκίζοντό με ἄγοντες καὶ φέροντες ἐν τῇ ἀγορᾷ· ποτὲ δὲ καὶ ἐγκατάκλειστον ποιοῦντες ξίφει με κατέβαλλον. ἐν τούτοις 15 τοῖσιν εἰς αὐτὸ τὸ ζῆν κινδυνεύοντός μου μανιῶντες ἐνθρονίζουσιν ἀρπάσαντες τὸ περιβόλαιον τῆς ἐμῆς ἱερωσύνης ἕνα τινὰ καὶ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν τῶν τολμησάντων τὰ εἰς ἐμέ γεγενημένα ἀτοπήματα εἰς τὸν τόπον τὸν ἐμόν. καὶ λοιπὸν καὶ ὅσαπερ ὑπῆρχέν μοι πράγματα ἐν τε κινήτοις καὶ ἀκινήτοις, ἀφείλοντο καὶ ὡς ἠβουλήθησαν, εἰς ἑαυτοὺς κατεμερίσαντο, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν διαφερόντων μοι ἀνθρώπων θανάτωι [καὶ] πληγαῖς 20 διαφόροις κατέβαλον, ὥστε καὶ τὰ λείψανα πρὸ τῶν θυρῶν τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τινὲς ἀπέθεντο. ἐπεὶ οὖν ἐν οὐδενί, τοῦ θεοῦ μοι μαρτυροῦντος, καὶ ἀνθρώπων δὲ δυνατῶν καὶ εὐλαβῶν, παραίτιος ἐγενόμην ἐπὶ τούτοις τοῖς εἰρημένοις καὶ τολμηθεῖσι παρ' αὐτῶν εἰς ἐμέ, δέομαι τῆς ὑμέτερας εὐσεβείας καὶ προκυλινδοῦμαι τῶν θείων ὑμῶν καὶ ἀχράντων ἰχνῶν ὅπως θεσπίσαι καταξιώσῃ τὸ ὑμῶν οὐράνιον κράτος διὰ θείας ὑμῶν ὑποσημειώσεως καταπεμπομένης πρὸς τὴν ἀγίαν σύνοδον διάγνωσιν συγκροτη- 25 θῆναι μεταξύ ἐμοῦ τε τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ταῦτα εἰς ἐμέ διαπραξαμένων καὶ λεγόντων ἔχειν τι πρὸς ἐμέ. θεσπίσαι δὲ καὶ τοῦτο ἰκετεύω τὴν ὑμέτεραν θειότητα ὥστε μὴ ἐξεῖναί τινι ἐπαγαγεῖν μοι μεθοδείαν, ἄχρισ ἂν πέρατος ἀξιωθῆι τὰ μεταξύ ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν διαδίκων πραττόμενα, ἐπειδὴ ἔθος αὐτοῖς ἐστὶ ποιεῖν τοῦτο πρὸς τὸ μὴ περιγενέσθαι με αὐτῶν, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπιφερόμενά μοι καὶ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα ἐπὶ 30 τῶν ἀρχιερέων ἐν τῇ ἀγίαι συνόδωι ἐπὶ τὰς θείας ὑμῶν ἀκοὰς ἀναγαγεῖν, δοθῆναι δὲ ἡμῖν τὸν ὀφείλοντα τὰ παρ' αὐτῶν ἐπικριθέντα εἰς πέρασ ἀγαγεῖν. καὶ τούτου τυχῶν τὰς συνήθεις εὐχὰς τῶι θεῶι ἀναπέμψω ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους διὰ παντός.

8 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τὰς προ- L IIII 687
σηγορίας τῶν παρ' αὐτοῦ αἰτιαθέντων. 35

9 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πολλοὶ μὲν εἰσιν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν γεγενημένων αὐτός ἐστιν ὁ ἄρτι ἐπίσκοπος Στέφανος· οὗτος γὰρ καὶ τὸν θρόνον μου

M, B [= abo], Φ

1 τῆς B^b 1/2 *Flauis* Φ φλαουίσις M φλαουίω I^{3a} φλαβίω B^a corr., B^o 2 οὐαλεντιανῶ B^o 3 τῶν βιαζομένων MΦ om. B 4 ἢ μετὰ θν ἢ B^o 5 ἐπὶ τάσδε I3Φ ἐπιστάσ τάσδε M δέησις I3^b ἡμετέροις B^b 5/6 ἐν τούτοις om. Φ 6 γὰρ M^b *uero* Φ 9 ὡς εἴρηται MBΦ^{ac} om. Φ^r καὶ Φ om. MB 10 καταφρονήσαντες M γὰρ om. Φ^a τῶν φόβων M τοῦ φόβου B^o 11 χειρῶν om. B^o 12 *postquam enim* Φ^{ac} τό om. I3^b 13 με²] μοι B^b 14 ἐγκατακλείειν B^o κατέβαλον B^b 17 καὶ ὅσαπερ] ὅσα καὶ I3^o 18 ἠκούθησαν B^b 19 καὶ² om. Φ 23. 24. 25 ἡμῶν I3^o 21 ἐμοῦ M αὐτοῦ B διαπραξαμένων εἰς ἐμέ I3^b 28 ἐπάγειν B^o μεθοδίαν MB^b ἀξιωθῆναι B 29 ἐμῶν om. Φ^r διακόνων I3^a ἐπειδὴ I3^b *quoniam* Φ^{ac} ἐπειδὴ γὰρ MB^{ao} *quoniam uero* Φ^r 30 με¹] μετ' M ἐπὶ] ἀπὸ I3^b 33 αἰωνίου om. Φ 34 ὁ βασσιανὸς ὁ I3^o 35 ἐπίσκοπος om. Φ

κατέχει καὶ τὰ πράγματα. καὶ παρακαλῶ πάντα δοκιμασθῆναι. ἀναγκαιοτέρα ἐστὶν ἢ ἱερωσύνη τῶν κτημάτων. ζητηθῆι ἐάν τί ποτε ἡμάρτηκα· δοκιμάσουσιν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ὡς θέλουσιν, ὀρίσουσιν.

10 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀποκρινάσθω πρὸς ταῦτα Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος.

11 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσὶν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως, καὶ ἔλθωσιν καὶ συνιστάμεθα ἑαυτοῖς· ἔστιν ὁ ἐπίσκοπος Μαγνησίας
M VII 277 Λεόντιος, Μαιόνιος ἐπίσκοπος Νύσσης, Προτέριος ἐπίσκοπος Μυρίνης καὶ λοιποὶ οἱ ὄντες ἐνταῦθα.

12 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τέως ἀπόκριναί αὐτός.

13 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Οὗτος οὔτε ἐχειροτονήθη ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἀλλὰ σχολαζούσης τῆς ἀγίας ἐκκλησίας συναγαγῶν ὄχλον ἄτακτον μετὰ ξιφῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἐραναρίων ἐπεισῆλθεν καὶ ἐκαθέσθη ἑαυτῷ. εἰ τοῦτον ἐγκρίνει ἢ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια εἶναι ἐπίσκοπον, ἄλλος λόγος ἐστίν. τούτου ἐξεωθέντος κατὰ κανόνας καὶ ριφέντος ἀξίως ἐμὲ τεσσαράκοντα ἐπισκόπων τῆς Ἀσίας 15 ψήφῳ καὶ τῶν λαμπροτάτων καὶ τῶν λογάδων καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου παντὸς κλήρου καὶ τῆς πόλεως πάσης ἐχειροτόνησαν. σήμερον γὰρ πεντήκοντα ἔτη ἔχω ἐν τῷ κλήρῳ Ἐφέσου.

14 Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Μὴ περίτρεχέ με· ἐγὼ καὶ κανονικῶς ἐγενόμην καὶ δεικνύω τοῦτο. παρά τινος οὐ καθηρέθην οὔτε κατηγορήθην παρά τινος οὔτε 20 κατεγνώσθην παρά τινος, ἀλλ' ἐγὼ ἐκ νέας ἡλικίας ἔζων τοῖς πτωχοῖς καὶ πτωχεῖον ἐποίησα καὶ ἔθηκα εἰς αὐτὸ ἑβδομήκοντα κραββάτια καὶ πάντας τοὺς νοσοῦντας καὶ τετραυματισμένους ἐξένιζον. Μέμνων δὲ ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος Ἐφέσου φθονήσας τούτοις, ἐπειδὴ ἠγαπώμην παρά πάντων, πάντα ἐποίησεν ἐπὶ τῷ ἐκβληθῆναι με τῆς πόλεως καὶ ἐπέβαλεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῷ χειροτονησαί με ἐπίσκοπον Εὐάζων καὶ τοῦτο 25 ἐποίησεν, ἐγὼ δὲ οὐ κατεδεχόμην. ἀλλὰ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ἕκτης ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πληγαῖς με ἀνήλισκεν καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐγεμίσθη αἱμάτων καὶ τὸ θυσιαστήριον. τούτου δὲ οὕτως γεγονότος ἐγὼ ἔμεινα οὕτως, μήτε εἰς τὴν πόλιν ἀπελθὼν μήτε ὅλως ἐπικοινωνήσας τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ εἰς ἣν ὠνομάσθην, μήτε ὅλως αὐτὴν τὴν πόλιν εἰδῶς· ἔμεινα δὲ οὕτως. καὶ συνέβη τὸν αὐτὸν Μέμνονα τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι. μετὰ 30 ταῦτα ἐχειροτονήθη Βασίλειος· οὗτος δὲ μετακαλεσάμενος τὴν σύνοδον τῆς ἐπαρχίας καὶ μαθὼν παρ' αὐτῶν τὴν βίαν ἦν ἔπαθον ὅτι σκευὴ ἦν, ἐχειροτόνησεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἄλλον ἐπίσκοπον, ἐμοὶ δὲ ἀπέδωκεν τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπισκοπῆς. συνέβη δὲ τοῦτον πάλιν τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι, ἐμὲ δὲ μετὰ πολλῆς ἀνάγκης καὶ βίας ἐνθρονίζουσιν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Ἐφεσον ὁ λαὸς καὶ ὁ κληρὸς καὶ οἱ ἐπίσκοποι, ὧν ὁ 35 εἰς Ὀλύμπιος ὁ ἐπίσκοπος ἐνταῦθα ἐστίν. γνοὺς δὲ ταῦτα ὁ εὐσεβέστατος ἡμῶν
M VII 280 βασιλεὺς εὐθύς τοῦτο αὐτὸ ἐβεβαίωσεν καὶ εὐθέως διὰ ὑπομνηστικοῦ ἐδήλωσεν ἐν φανερωῖ
L III 690 βεβαιῶν τὴν ἐπισκοπὴν. μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν σάκραν πάλιν διὰ Εὐσταθίου τοῦ
σελεντιαρίου βεβαιούσαν τὴν ἐπισκοπὴν. ἦλθα δὲ ἐν τῇ βασιλευούσῃ Κωνσταν-

M, B [= abo], Φ

1 δοκιμασθῆναι πάντα B^b 6 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o ἀπεκρίνατο B 7 καὶ ¹ om. B^o
8 λέοντος M μυρίνησ B^o μυρρίνησ B^{ab} συμύνησ MΦ 10 ἀπόκρινε B^b 14 κρίνει B^o
ἑαυτῷ M *sibi* Φ ἐν αὐτῇ B cf. Euseb. KG 3 p. 172 15 ἐπισκόπων Φ ἐπίσκοποι MB 16 τοῦ
om. M 17 τῆσ πόλεωσ MB^{ao}Φ τῶν λοιπῶν πάντων τῆσ πόλεωσ B^b 19 ὁ εὐλαβέστατος
ἐπίσκοπος B^a Φ κανονικὸσ MB 20 παρά — τινος² om. B 21 ἐγὼ MΦ om. B *μικ* Φ ζῶν
MB τοῖσ πολλοῖσ καὶ πτωχοῖσ B^o 22 κραββάττια M 25 τὸ M με om. B^o
27 πληγαῖς om. B ἐγομώθη M 28 εἰς τὴν — μήτε² om. B^o 28/29 ὅλως — ὅλως om. I³
30 ἔμεινε B^o 32 καὶ μαθὼν καὶ B^b συσκευῆ edd. Romani in mg. 35 εἰς τὴν om. M 36 ἡμῶν
om. B^o 37 αὐτός B^o 38 πάλιν om. Φ^{ac} ante βεβαιούσαν coll. Φ^r 39 σελεριαντίου B^o ἦλθον B

τινουπόλει καὶ λαβόμενος ἡμᾶς ὁ αὐτὸς δεσπότης ἐμέ τε καὶ τὸν γενόμενον τῆς αὐτῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπίσκοπον Πρόκλον φίλους ἡμᾶς ἐποίησεν καὶ ἐκοινώνησα μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ πάντων τῶν κατὰ καιρὸν εὐρεθέντων ἐπισκόπων. καὶ συνοδικὰ ποιήσας ὁ αὐτὸς ὀσιώτατος Πρόκλος ἀπέστειλεν καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐπισκόποις καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἔμεινα δὲ οὕτως ἐγὼ τετραετῆ χρόνον, ὡς καὶ δέκα ἐπισκόπους με⁵ χειροτονῆσαι καὶ πολλοὺς κληρικούς. καὶ ἐν εἰρήνῃ ἡμῶν διαγόντων, ἅπερ καὶ δι' ἀναφορῶν ἐγνώρισαν οἱ αὐτοὶ ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ὁ εὐλαβέστατος κληρὸς τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βασιλεῖ καὶ τῇ αἰωνία ἀυγούσται, εὐμενῶς δεξαμένη ἡ αὐτῶν εὐσέβεια εὐθὺς ἀντέγραψεν ἐμοί τε καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀσιωτάτοις ἐπισκόποις καὶ τοῖς κληρικοῖς καὶ ἀπέστειλεν διὰ σελεντιαρίου. ἀναγνωσθεῖσων δὲ τῶν θείων συλλαβῶν πάντες¹⁰ ἔδοξάσαμεν τὸν θεὸν ὅτι οὕτως φροντίζει ἡ αὐτῶν εὐσέβεια περὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἐκκλησιῶν. τῇ δὲ αὐριον ἡμέραι λειτουργήσαντες πάντες ὁμοῦ ἀπὸ τῆς λειτουργίας αὐτόχειρες γενόμενοι κατάκλειστόν με ἐποίησαν καὶ μετὰ βίας ἤρπασάν μου τὸ περιβόλαιον τῆς ἱερωσύνης καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ λαβόντες ἓνα ἐξ αὐτῶν τοῦτον τὸν Στέφανον ἐποίησαν αὐτὸν ἐπίσκοπον.¹⁵

15 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Κελεύσει ἡ ὑμέτερα ἐξουσία· ἐνταῦθα εἰσιν οἱ ἐπίσκοποι· ἔλθωσιν ἐπὶ τῶν φανῆναι τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ὑμετέρας.

16 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπὶ τίνι καλεῖς τοὺς εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους;

17 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἐπὶ τῶν καταθέσθαι αὐτοὺς τὰ γεγονότα πάντα. ἐπειδὴ αὐτὸς ἐπεισηλθεν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ μετὰ ξιφῶν καὶ ἐραναρίων καὶ ἄλλων²⁰ τινῶν καὶ ἐκαθέσθη εἰς τὸν θρόνον, ἐξεώθη παρὰ τοῦτο παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων παρὰ τε τοῦ ὀσιωτάτου τῆς βασιλευούσης Ῥώμης Λέοντος καὶ τοῦ μακαριωτάτου Φλαβιανοῦ τοῦ ἐν ὀσίοις τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ. παρὰ τούτων ἐξεωθεῖς κρίσει ἐκκλησιαστικῇ, κατέστη ἡ ἐμὴ βραχύτης. ἔμαθον πάντες, συνήνεσαν καὶ ὁ ἐν ἁγίοις βασιλεὺς Θεο²⁵δόσιος καὶ ἡ σύνοδος πᾶσα. ἐπὶ τούτοις ἔπεμψεν ὁ ἐν ἁγίοις βασιλεὺς Θεοδόσιος Εὐστάθιον τὸν πριμικήριον τῶν σιλεντιαρίων διαγινῶναι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κλήρου M VII 281 καὶ τῶν πτωχῶν τῶν ἡδίκημένων παρ' αὐτοῦ. ἦλθεν ἐν τῇ Ἐφεσίων ὁ μακάριος Εὐστάθιος, τρεῖς μῆνας ἐποίησεν διαγινώσκων, διέγνω φανερά [ᾠρισε φανερά κατέστησεν] καὶ τὸν ὅρον ὄνπερ ᾠρισε ὁ μακάριος Εὐστάθιος, κατεδέξατο καὶ ὁμολογίας ἐξέθετο καὶ³⁰ τῶν κλήρωι καὶ τοῖς πτωχοῖς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ φανερά ταῦτά ἐστιν. εἰσιν ἐνταῦθα οἱ ἐπίσκοποι· εἰσέλθωσιν (ἐνταῦθα καὶ ὁμολογήσωσιν) ἐὰν ἄλλως ἐρῶ. κελεύσει ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἐλθεῖν αὐτούς. μὴ σὺν αὐτοῖς ἐχειροτονήθη [ἐκεῖ]; ἐπεισηλθεν ἐκεῖ ** σήμερον ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν καὶ ὁ Ῥώμης αὐτὸν καθεῖλεν καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας αὐτὸν καθεῖλεν. ἴδηι τὴν ἐπιστολὴν τὴν γραφεῖσαν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπα³⁵ Λέοντος τὸ ὑμέτερον μέγεθος.

M, B [= abo], Φ

3 αὐτῶν B^b 4 εὐσεβεστάτος B^o 8 αὐγούστη B^b δὲ δεξαμένη M 9 ἀντέγρα-
 φεν BΦ ἀντέγραψαν M 10 σελεντερίου B^b 12 ἐπαύριον B^o 13 ἀρπάσαντές B^b 14 μοι B
 15 τὸν om. M 16. 19 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o 17 τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας B^o
 19 κατέσθαι B^b 20 εἰσηλθε B^o ἄλλων Φ δάδων MB 21 εἰς MB^a ἐπὶ B^b ἐξεώθη M
 ἐξώσθη B παρὰ B κατὰ M 22 τε om. M 23 ἐν om. B^b καὶ παρὰ^a B^o 24 ἐξεω-
 θεῖς M ἐξώσθη B ἐκκλησιαστικῇ MΦ βασιλικῇ B 25 κατέστη MΦ κατέστη δὲ B 26 καὶ
 ἡ — θεοδόσιος om. B^o 27 σελεντιαρίων B 29 διαγινώσκων MΦ διαγινώσκων & B
quaedam [et quaedam Φ^{ac}] Φ φανερά [φανερά ᾠρισε φανερά M] κατέστησεν MB 31 τοῖς πτωχοῖς
 καὶ MΦ om. B 32 ἐνταῦθα καὶ ὁμολογήσωσιν *addidi hic et fateantur Φ om. MB 33 ὑμῶν*
 μεγαλοπρέπεια B^o ἐκεῖ om. Φ *Lacunam signavi 34/35 καὶ — καθεῖλεν om. B^o 35 ἴδη*
 καὶ B^o 36 καὶ τὸ B^o

- 18** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὁμολογεῖς Βασισιανὸν τὸν εὐλαβέστατον τέσσαρα ἔτη κατεσχηκέναι τὴν ἀγιωτάτην τῆς Ἐφεσίων πόλεως ἐκκλησίαν ὡς ἐπίσκοπον;
- 19** Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τυραννήσας, οὐχ ὡς ἐπίσκοπος. πῶς γὰρ εἶχεν κρατῆσαι ὁ μὴ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ μετὰ ξιφῶν εἰσελθὼν καὶ καθεσθεὶς ἑαυτῶι; κελεύσει ἢ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἔλθειν τοὺς ἐπισκόπους.
- 20** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Δεικνύτω Βασισιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἴ γε ἀπὸ συνόδου εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ κατὰ τὸν εἰωθότα θεσμὸν εἰς χειροτονίαν ἐπίσκοπος κατέστη τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως. ῥῶ ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 21** Βασισιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εὐάζων ποτέ ἐγὼ οὔτε ἐγενόμην οὔτε ἀπῆλθον, ἀλλὰ βιασθεὶς ὠνομάσθην ἐπίσκοπος. οἱ κανόνες φανερά ἔχουσιν. εἴπωσιν οἱ πατέρες ἐὰν πρόκριμά ἐστι τὸ χειροτονηθῆναι καὶ μὴ ἀπελθεῖν. αὐτοὶ εἴπωσιν· οἶδαν τοὺς κανόνας. παρακαλῶ, ἀκούσατέ μου· τέως φανερωθῆι ἡ τόλμα ὅτι ηὔθεντησαν καὶ λαβόντες ἐνέκλεισάν με, καὶ τότε περὶ τῆς ἱερωσύνης ζητοῦμεν. ἡ βία ζητηθῆι.
- 22** Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀξιῶ τοὺς κανόνας ἀναγνωσθῆναι τοὺς λέγοντας ὥστε ἐν ἑτέροι πόλει τὸν χειροτονηθέντα μὴ δύνασθαι ἐν ἑτέροι καθίστασθαι.
- 23** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες. Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἀνέγνω
- 24** Κανὼν ςε. Εἴ τις ἐπίσκοπος σχολάζων ἐπὶ σχολάζουσαν ἐκκλησίαν ἑαυτὸν ἐπιρρίψας ὑφαρπάξοι τὸν θρόνον δίχα συνόδου τελείας, τοῦτον ἀπόβλητον εἶναι, κἄν εἰ πᾶς ὁ λαὸς ὄν ὑφῆρπασεν, ἔλοιτο αὐτόν. τελείαν δὲ εἶναι σύνοδον ἐκείνην ἣ συμπαρεστί κεί ὁ τῆς μητροπόλεως.

Ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος Λεόντιος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἀνέγνω

- 25** Κανὼν ςς. Εἴ τις ἐπίσκοπος χειροτονίαν λάβοι ἐπίσκοπος καὶ ὀρισθεὶς προεστάναι λαοῦ μὴ καταδέξοιτο τὴν χειροτονίαν μηδὲ πείθοιτο ἀπιέναι εἰς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῶι ἐκκλησίαν, τοῦτον εἶναι ἀκοινωνήτον, ἕως ἂν ἀναγκασθεὶς καταδέξῃται ἢ ὀρίσῃ τι περὶ αὐτοῦ ἢ τελεία σύνοδος τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐπισκόπων.
- 26** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Δειξάτω Βασισιανὸς ὁ εὐλαβέστατος τίς αὐτὸν κατέστησεν ἐπίσκοπον.
- 27** Βασισιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Εἰς ἐκ τῶν ἐνθρονισάντων με οὗτός ἐστιν Ὀλυμπιος. οὐκ οἶδα ἄλλους· τοῦτον μνημονεύω.
- 28** Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης εἶπεν· Ὁ ἔχων τὸ κῦρος ἐδέξατο αὐτὸν ὁ μακαρίτης Πρόκλος καὶ ἐδέξατο αὐτόν καὶ ὁ μακάριος Θεοδόσιος ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς καὶ καλέσας αὐτοὺς φίλους αὐτοὺς ἐποίησεν. ἀλλ' ὅμως διὰ τί ἐξεβλήθη;
- 29** Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ὁ μακάριος ἐν ἀγίοις Φλαβιανὸς ἐξεώσατο αὐτόν.
- 30** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ μνήμη γεγένηται Ὀλυμπίου τοῦ εὐλα-

M, B [= abo], Φ

1,2 τέσσαρα B^oΦ τεσσαράκοντα MB^{ab} 2 ἐπίσκοπος M 4 κρατήσας B^o ὁ om. P^o 7 τὸν] τὰ B^o 8 ῥωμαῖον B^o 12 οἶδασι B 13/14 *violencia primo quaeratur* Φ 19 ἐνενηκοστός πέμπτος B^o 21 ὑφ' ἀρπάξει B^o ὑφῆρπασεν M 23 ἐπίσκοπος om. B^o ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου B^b 24 ἐνενηκοστός ἕκτος B^o χειροθεσίαν coll. XIII titulum *metropolitani episcopus* Φ^r 25 καταδέξῃται M λειτουργίαν coll. XIII tit. *ministerium* versiones Latinae 26 ἂν om. B^o 27 ὀρίσει B^b 32 ἐπίσκοπος Βύζης om. B^o 33 καὶ om. B καὶ om. B^b Φ μακαρίτης B^b

βεστάτου ἐπισκόπου ὡς ἐνθρονίσαντος Βασιανὸν τὸν εὐλαβέστατον, ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος Ὀλύμπιος εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, διδασκέτω.

31 Ὀλύμπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπεν· Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατὰ καιρὸν ἐπισκόπου γενομένου [Βασιλείου] ἐν τῇ πόλει ἐν ἣ κεχειροτόνηται ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ἐν αὐτῇ διήγον· δηλοῦσί μοι οἱ κληρικοὶ αὐτῆς τῆς πό- 5 λεως Ἐφέσου λέγοντες· παραγενοῦ ἐνταῦθα, ἵνα κανονικῶς χειροτονίαν δέξηται ἡ πόλις, ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ὁ τῆς ὁσίας μνήμης Βασίλειος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος. ἐγὼ δεξάμενος L III 694 τὰ τοιαῦτα γράμματα παρεγενόμην ὑπολαβὼν ὅτι καὶ ἄλλοι εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐκλήθησαν. πρὸ τριῶν δὲ ἡμερῶν τοῦ μέλλειν εἰσιέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοῦτον ἐνθρονίζεσθαι καταχθεὶς ἐν τινι ὀσπητίῳ περιέμενον καὶ τοὺς ἑτέρους εὐλαβεστάτους 10 ἐπισκόπους, ὥστε γενέσθαι κανονικὴν τὴν χειροτονίαν κατὰ τὸ ἔθος. ὡς δὲ καὶ μίαν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην ἡμέραν ἔμεινα ἐν τῷ ὀσπητίῳ καὶ ἄλλος οὐχ ἠύρεθη θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος, τελευταῖον ἐλθόντες τινὲς τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν λέγουσί μοι· ἄλλοι ἐπίσκοποι οὐκ εἰσὶν ἐνταῦθα, τί δέοι γενέσθαι; εἶπον ἐγὼ· εἰ μὴ πάρεισιν καὶ ἕτεροι θεο- φιλέστατοι ἐπίσκοποι, μόνος ἐγὼ τί δύναμαι ποιῆσαι; ἐπειδὴ ἔξω τῆς ἀκριβείας τῶν 15 κανόνων ἐστὶ μόνον ἐπίσκοπον διοικεῖν ἐκκλησίαν καὶ μάλιστα τοιαύτης περιφανοῦς μητροπόλεως. ὡς δὲ ταῦτα ἐλάλουν μετ' ἐμοῦ, περιεκύκλωσαν τὸ οἶκημα ἐνθα ἤμην, M VII 285 πλῆθος ἄπειρον, καὶ (οἶδα ποῦ στήκω καὶ ἐπὶ τοσαύτης ἐξουσίας καὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστη- ρίου) τίς ποτε γυμνώσας παραμήριον Ὀλοσίρικος, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ, κομητιανὸς τάχα ὢν ἦλθεν καὶ αὐτὸς καὶ τὸ πλῆθος ἅπαν καὶ βαστάσαντές με ἀπήγαγον εἰς τὴν 20 ἐκκλησίαν. καὶ οὕτως μετὰ διακοσίων ἢ τριακοσίων ἀνθρώπων καὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸν ἀνήγαγον εἰς τὸν θρόνον καὶ ἐγένετο ὁ ἐνθρονισμὸς. μέχρι τούτου τὸ ὅπως γέγονεν, οἶδα.

32 Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἐφεύσατο.

33 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἰ Πρόκλος ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ὁ γεγωνὸς ἀρ- 25 χιεπίσκοπος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἐδέξατο [αὐτὸν] Βασιανὸν τὸν εὐλα- βέστατον ἐπίσκοπον καὶ ἐκοινώνησεν αὐτῷ ὡς ἐπισκόπῳ τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως, ὁ εὐλαβέστατος κληρὸς τῆς ἀγίας κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας διδασκέτωσαν. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

34 Θεόφιλος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης 30 ἐκκλησίας εἶπεν· Ὡς ἐπὶ θεοῦ, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ ἐν ἀγίοις Πρόκλος κοινωνικὸν καὶ συνοδικοῖς γράμμασιν τιμήσας αὐτὸν ἀπέλυσεν ἐπὶ τὴν Ἐφεσον καὶ ἐν τοῖς διπτύχοις ἔταξεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ ἐλέγετο ἕως πρὸ ὀλίγου καιροῦ.

35 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας εἶπον· Καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ λέγομεν· ἐδέξατο γὰρ αὐτὸν καὶ ἐκοινώνησεν αὐτῷ 35 ὁ μακάριος Πρόκλος καὶ ἐποίησεν συνοδικὰ γράμματα καὶ εἰς τὰ δίπτυχα αὐτὸν ἔταξεν.

36 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Νῦν Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος λεγέτω ὅπως ἐπίσταται Βασιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀποκηθέντα τῆς ἐπισκοπῆς καὶ εἰ αὐτὸς παρὰ τῆς συνόδου ἐχειροτονήθη.

M, B [= abo], Φ

1 ἐνθρονίσαντος M ἐνθρονίσαντος B^a 1/2 ὁ προλεχθεὶς εὐλαβέστατος om. Φ 2 ἐπίσκοπος ὁ Ὀλύμπιος B^o om. Φ^{ac} 4 γενομένου MΦ om. B Βασιλείου om. Φ 5 ἐπίσκοπον B^b 7 δὲ δεξάμενος B^o 8 τὰ γράμματα ταῦτα B^b εὐσεβέστατοι B^b 9 *ut is inthronizaretur* Φ τοῦτον [τούτων B^b] καὶ MB 10. 12 ὀσπητίῳ B^{ao} ἑτέρους om. Φ 12 εὐρέθη B 13/14 τελευ- ταῖον — γενέσθαι om. Φ 14, 15 ἐγὼ — ἐπίσκοποι om. Φ εἰ — ἐγὼ om. B 16 περιφανοῦς om. Φ 18 οὐκ οἶδα B^o corr. καὶ² om. Φ 19 κομητιανὸς B 20 ἀπήγαγον MB *profecti sunt* Φ 22 ἤγαγον B^o ἐνθρονισμὸς B^o 26 τῆς βασιλίδος MΦ om. B αὐτὸ αὐτὸν M αὐτὸν B^{ab} om. B^o Φ 28 κατὰ κωνσταντινούπολιν M κωνσταντινουπόλεωσ B 29 Ῥωμαῖον B^o 30/31 ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν B^b 31 καὶ¹ om. B^o 34 μεγάλης om. B^bΦ 38 ἀποκηρυσθέντα B^o

- 37 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀνηνέχθη παρὰ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως τοῦ ἐν ἁγίοις Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως γράψαντος ἐκεῖ· ἠνέχθη δὲ γράμματα καὶ παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου ὥστε τοῦτον μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον, καὶ φανερά ἐστι τὰ γράμματα. κελεύσατε ἔλθειν τοὺς νοταρίους ἐπὶ τῷ φανερωθῆναι ποίῳ τρόπῳ ἀπεκινήθη καὶ ποίῳ τρόπῳ ἐξεβλήθη καὶ ποίῳ τρόπῳ ἐγὼ κατέστην. ἡμεῖς διὰ τὴν πίστιν ἤλθομεν· μὴ οὖν ἦιδεν ὅτι τοῦτο εἶχεν ἀνακύψαι; ἅπαξ πέρασ ἔλαβεν τὸ πρᾶγμα. ἦλθεν ὁ σιλεντιάριος ἐκεῖ, τρεῖς μῆνας ἐποίησεν διαγινώσκων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν κληρικῶν· φανερά ἐστι τὰ ὀρισθέντα.
- 38 Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Στέφανος πρεσβύτερός μου ἦν, δ' ἔτη μετ' ἐμοῦ ἐλειτούργει, μετ' ἐμοῦ ἐκοινῶνει καὶ ἐκοινῶνει παρ' ἐμοῦ ὡς παρὰ ἐπισκόπου καὶ αὐτῆι τῆι ἡμέραι ἦ ἐνέκλεισάν με ** καὶ ταῦτα ἔπαθα. μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ, νηρὸν ἐζήτησα καὶ οὐκ ἔδωκάν μοι. ἐπὶ τρίμηνον εἶχόν με ἐγκατάκλειστον, οἱ δὲ παρ' ἐμοῦ ἐπίσκοποι χειροτονηθέντες αὐτοὶ καὶ τοῦτον ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον ὄντος μου ἐγκατακλείστου. ἐὰν μὴ εἰμι ἐγὼ ἐπίσκοπος, οὐδὲ οἱ παρ' ἐμοῦ χειροτονηθέντες ὀφείλουσιν εἶναι ἐπίσκοποι οὐδὲ οἱ κληρικοί.
- 39 Κασσιανὸς πρεσβύτερος συνῶν Βασιανῶι τῷ εὐλαβεστάτῳ εἶπεν· Τῆι μέσῃ ἑβδομαδί κατηνάγκασεν ἡμᾶς καὶ εἰσήνεγκεν ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ Μαιόνιος καὶ ἐπιδέδωκάν μοι τὸ εὐαγγέλιον καὶ ὠρκωσάν με καὶ λέγουσί μοι· δεῦρο, ὁμοσον μὴ ἀναχωρῆσαι ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ζῆν μετ' αὐτοῦ καὶ ἀποθανεῖν μετ' αὐτοῦ καὶ μὴ προδοῦναι αὐτόν. λέγω· σήμερον κέ ἔτη εἰμι κοινῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν πραγματευόμενος καί, θεὸς ἐστὶν ὁ εἰδώς, οὐδέποτε ὠμοσά τι· καὶ νῦν πρεσβυτέρου μου ὄντος καταναγκάζετέ με ὁμοσαι; λαβόντες τὸ εὐαγγέλιον ἔδωκάν μοι καὶ ὠμοσα αὐτοῖς. καὶ τῆι πέμπτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα λαβόντες καὶ αὐτὸν ἐνέκλεισαν καὶ ἐμέ ἐφόνευσαν καὶ ἐπισινῆ με ἐποίησαν διὰ λακτισμάτων καὶ ἠνεγκαν τρεῖς ὑποδιακόνους καὶ ὄψε ἦσαν καὶ ἀπήνεγκάν με ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἔθηκαν ἡμιθανῆ καὶ ἐφλεβοτόμησάν με. ἵνα οὖν μὴ ἐπιорκήσω, σήμερον τέσσαρα ἔτη πλαζόμενος ἐπαιτῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα μὴ ἐπιорκήσω τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.
- 40 Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύζης παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ εἶπεν· Ἐκριμάτισαν ἡμᾶς οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι οἱ μεθ' ἡμῶν καθεζόμενοι ὥστε ἕκαστον ὃ οἶδεν ἀληθές καὶ πρὸς εὐσέβειαν συντεῖνον, εἶπεῖν. καὶ εἰ καὶ ἐξ αὐτῶν καλὸν ἦν τοῦτο ἡμᾶς ποιῆσαι, πλὴν λέγομεν ὅτι τετραετίαν ἐνήργησεν ἐν τῷ θρόνῳ ἀμάχως δίχα ἀντιρρήσεως καὶ ἐχειροτόνησεν ἱ ἐπίσκοπους καὶ κληρικούς πολλοὺς καὶ ἐκοινῶνει αὐτῷ αὐτὸς ὁ νῦν ἐπίσκοπος Στέφανος πρεσβύτερος αὐτοῦ ὢν καὶ πάντες οἱ λοιποὶ κληρικοί. καὶ πῶς οἶόν τέ ἐστι νῦν Βασιανὸν ἐξεοῦσθαι παρὰ τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν τῷ καὶ μάλιστα τὸν μακαριώτατον Πρόκλον τὸν τῆς βασιλευούσης ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως κοινῶναι αὐτῷ καὶ διὰ συνοδικῶν γραμμάτων βεβαιῶσαι τὴν τούτου ἐπισκοπὴν;
- 41 Μελίφθογος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰουλιουπόλεως παρελθὼν εἰς τὸ μέσον εἶπεν· Ἐχρῆν τὸν τετραετῆ χρόνον κατεσχηκότα τὴν ἐπισκοπὴν ἀμάχως ἢ μεμφθῆναι

M, B [= abo], Φ

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o παρὰ τοῦ ἐπισκόπου MB *episcopo* Φ^{ac} *ad episcopum* Φ^r
 3 καὶ om. Φ^r 5 τὸ M 5/6 καὶ — ἐξεβλήθη om. Φ 7 σιλεντιάριος B 9 τὰ] τὸ M
 10 τέσσαρα B 12 ἐν τῇ B^o *exciderunt simul communicauimus et abripuit me et inclausit me* Φ
 ἔπαθον B νηρὸν M ὕδωρ B 17 τῷ εὐλαβεστάτῳ βασιανῶ B^o 20 δεῦ M *iura mihi* Φ
 21 μὴ om. Φ^{ac} εἰκοσιπέντε B^{ao} κοινῶνῃς B^o :3 τὸ] τὸ ἅγιον B^b 24 μοι om. Φ
 καὶ 3 om. B^o 25 ἐπισινῆ M με om. Φ^r 27 τεσσαράκοντα MB, corr. B^a 29/30 ἐκράτησαν B^b
 30 εἶδεν B^{bo} 31 καὶ 1 om. Φ καὶ 2 om. B^b ἡμᾶς τοῦτο B^b 33 δέκα B 35 νῦν
 om. B^oΦ^{ac} ἐξεῶσθαι B^o 38 Ἰουλιουπόλεωσ M Ἰλιουπόλεωσ B^{ab} ἡλιουπόλεωσ B^o *Iuliano-*
polis Φ 39 πεμφθῆναι B^o ἦ] *aut non* Φ^{ac}

- ἢ οὕτως ἀκρίτως μὴ ῥιφῆναι. καὶ ἐπειδὴ κατεκριματίσθην παρὰ τῶν ἐγγύς καθε-
 ζομένων ἐπισκόπων κάγω ὥστε με παρελθόντα εἶπειν τὰ κινοῦντα πρὸς πάντας, στόμα
 γενόμενος τῶν λοιπῶν ἐγγύς μου ἐπισκόπων ὄντων ἐκ προσώπου πάντων ταῦτα ἀνα- M VII 28)
 φέρω τῆι τε ἁγία συνόδωι καὶ τῆι ὑμετέροι ἐξουσίαι ἄπερ Λουκιανὸς ὁ εὐλαβέστατος
 ἐπίσκοπος εἶπεν. 5
- 42 Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Λέων ὁ Ῥώμης L III 698
 τοῦτον καθεῖλεν, ἐπειδὴ παρὰ κανόνας ἐγένετο.
- 43 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Κύριε Στέφανε, μάθε
 πόσα δύναται Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος καὶ μετὰ θάνατον.
- 44 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ οἱ [λοιποὶ] κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως 10
 ἐβόησαν· Ἡ ἀλήθεια οὕτως ἔχει· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. Φλαβιανοῦ αἰωνία
 μνήμη. τοῦ ὀρθοδόξου αἰωνία μνήμη. ἴδε ἐκδίκησις, ἴδε ἀλήθεια. Φλαβιανὸς
 μετὰ θάνατον ζῆι. ὁ μάρτυς ὑπὲρ ἡμῶν εὐξεται. Φλαβιανὸς μετὰ θάνατον τὴν
 πίστιν ἐξέθετο. Φλαβιανὸς ὡδέ ἐστιν· ὁ ὀρθόδοξος ὡδέ ἐστιν. πολλὰ τὰ ἔτη
 τοῦ βασιλέως. Φλαβιανὸς ἡμῖν συνδικάζει. 15
- 45 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Πάντων ἐξετασθέντων τῶν ἐπὶ Βασιανῶι καὶ
 Στεφάνωι τοῖς εὐλαβεστάτοις πεπραγμένων, ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν κανόνων, λε-
 γέτω ἡ ἁγία σύνοδος αὕτη περὶ τῆς κατ' Ἐφεσον ἐπισκοπῆς, τί αὐτῆι παρίσταται.
 Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 46 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Τὸ δίκαιον Βασιανὸν καλεῖ. οἱ κανόνες 20
 κρατεῖτωσαν.
- 47 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡμῖν μὲν φαίνεται οὔτε Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος
 ἄξιός ὢν ἐπίσκοπος εἶναι τῆς Ἐφεσίων πόλεως, ἐπειδὴ περὶ ἐξ ἐφόδου βιαίας ἑαυτῶι ταύτην
 ἐξεδίκησεν, οὔτε Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐκ συνωμοσιῶν καὶ τοιαύτης περινοίας τὴν
 ἐπισκοπὴν ἑαυτῶι περιποιήσας· δίκαιον δὲ εἶναι ἐπιλεχθῆναι ἕτερον τὴν τε πίστιν ἀκριβῶς 25
 ἐπιστάμενον καὶ βίωι κεκοσμημένον τὸν ἐπίσκοπον εἶναι ὀφείλοντα. τὸ πᾶν δὲ τῆι
 ἁγιωτάτῃ συνόδωι καταλιμπάνομεν ὥστε δοῦναι τὸν παριστάμενον αὐτῆι τύπον ἐπὶ
 τῶι πράγματι.
- 48 Ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη θεοῦ κρίσις. ὁ Χριστὸς
 ἐδίκασε τῆι ὑποθέσει. ὁ θεὸς δι' ὑμῶν δικάζει. αὕτη ἡ ἀπόφασις τοῦ θεοῦ ἐστιν. 30
 τοὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους ὑμεῖς φυλάττετε. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.
 πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς συνόδου.
- 49 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ
 ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπον· Δῆλα τὰ παρὰ πάσης τῆς συνόδου
 λεχθέντα. τί περὶ τούτου τοῦ πράγματος ἡ τῶν προσώπων δοκεῖ, καὶ ἡμῶν καὶ τού- 35
 των ἐστιν τὴν ἀπόφασιν βεβαιῶσαι.
- 50 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης

M, B [... abo], Φ
 1 ῥιφήν M 2 κάγω ἐπισκόπων B^b πρὸς οἱι. Φ πάντα B^b 3 ἐγγύς
 μου λοιπῶν ὄντων ἐπισκόπων B^b ἐγγύς μου οἱι. Φ ταῦτα πάντα B^o 4 τε οἱι. B^o ἄπερ
 BΦ ἄπερ καὶ M 6 ὅς οἱι. B^o 8 σεβαστουπόλεωσ B^o μάθε MΦ οἱι. B 9 δύναται B
 ὁ ἐπίσκοπος M^{cor} ὁ βασιλεὺς M καὶ ὁ βασιλεὺς B *beatæ memoriae* Φ 10 λοιποὶ οἱι. Φ
 τῆς κωνσταντινουπόλεωσ B^o 11 ἐβόησαν MΦ εἶπον B 12 ἡ μνήμη B^{bo} τοῦ — μνήμη
 οἱι. Φ ἡ μνήμη B^o 13 ἐμοῦ B^o 15 ἡμῖν B^{bo}Φ ὑμῖν MB^a 16 ὀρθοδοξότατοι B
 17 εὐσεβεστάτοις B^o 18 τῶν — ἐπισκόπων B 19 Ῥωμαίων B^o 24 ἐξεδίκασεν B^b 26 δὲ
 πᾶν B^o 27 τὸ B^b 30 ἐδικαίωσεν M θεοῦ MB *Christi* Φ 31 πολλὰ -- βασιλέων οἱι Φ
 33/34 *Pascasinus reuerentissimus episcopus optinens locum apostolicae sedis dixit* Φ 35/36 καὶ
 ἡμῶν — βεβαιῶσαι *uersio obscura sententiae Latine prolatae; nihil iuuat* Φ *et nostram [nostra* Φ^a]
et horum est confirmare sententiam [sententia Φ^a]
 τοῦτο B^o 37 νέας Ῥώμης οἱι. Φ

M VII 292 εἶπεν· Τοὺς ἀθέσμως ἑαυτοὺς ἀρμόσαντας τῇ τοῦ Χριστοῦ νύμφῃ, τῇ κατὰ Ἐφεσον
φημί ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τούτους εἰκότως ἐνόμως ἑαυτῆς ἀπέβαλεν. τοιγαροῦν ὁ τε
ἐπιπηδῆσας τῷ θρόνῳ Βασιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ ὁ μετ' ἐκείνον ἑαυτὸν
ἐπιβαλὼν ἀτάκτως Στέφανος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τὴν ἡσυχίαν ἀγέτωσαν πεπαυ-
μένοι τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν ἐνεργείας, δοθήσεται δὲ τῇ Ἐφεσίῳ μητροπόλει 5
ἐπίσκοπος ὁ παρὰ θεοῦ ἀναδεδειγμένος καὶ παρὰ πάντων τῶν μελλόντων ποιμαίνεσθαι
ψηφισόμενος εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκεῖ χειροτονίαν ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας, τῶν μνημονευθέντων δηλονότι ἔχόντων μόνον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τὴν
κοινωνίαν καὶ παραμυθίας τῆς προσηκούσης ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξίου-
μένων.

10

L IIII 699
51
52

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Αὕτη δικαία ψῆφος. αὕτη δικαία κρίσις.

Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἡ ἔφοδος τοῦ εὐλαβεστάτου
Βασιανοῦ ἀνατροπὴν ἔχει τῶν κανόνων καὶ ἡ ἀτάκτως γενομένη ἐπὶ Στεφάνῳ χειρο-
τονία· ὅθεν, εἰ δοκεῖ, ἀμφοτέρους μὲν σχολάζειν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἐφεσίῳ μητροπό-
λεως, χειροτονηθῆναι δὲ κανονικὸν ἐπίσκοπον τῇ προειρημένῃ μητροπόλει βίῳ καὶ 15
πίστει κεκοσμημένον.

53 Οἱ τῆς Ἀσίας εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι προσπεσόντες τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ τῶν
πατέρων εἶπον· Ἐλεήσατε ἡμᾶς· ἡμεῖς παρακαλοῦμεν τὴν ἀγίαν σύνοδον ὥστε κατελεῆσαι
τὰ παιδία ἡμῶν, μὴ δι' ἡμᾶς καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀποθάνῃ, ὥστε φιλανθρωπίαν
δοθῆναι τούτοις καὶ δοθῆναι ἡμῖν κἄν Βασιανὸν εἰς κακῶν αἵρεσιν, ἐπεὶ εἴ τις ὧδε 20
χειροτονηθῆι, καὶ τὰ παιδία ἡμῶν ἀποθνήσκῃ καὶ ἡ πόλις ἀπόλλυται.

54 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ κατὰ τὰς φωνὰς τῆς ἀγίας συνόδου οὔτε
Βασιανὸς οὔτε Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι ἀξιοὶ εἰσιν ἐπίσκοποι εἶναι τῆς Ἐφεσίῳ
πόλεως, οἱ δὲ τῆς Ἀσιανῆς ἐπίσκοποι οἱ ἐνταῦθα εὐρεθέντες φασίν, εἰ ἐνταῦθα χειρο-
τονηθῆι ἕτερος ἐπίσκοπος, ἐν θορύβῳ γίνεσθαι τὴν Ἐφεσίῳ πόλιν, λεγέτω ἡ ἀγία 25
σύνοδος ποῦ βούλονται οἱ κανόνες τὸν τῆς κατ' Ἐφεσον ἀγιωτάτης ἐκκλησίας χειρο-
τονεῖσθαι ἐπίσκοπον.

M VII 293

55 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

56 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὸ ἔθος ὧδε ἔχει. εἰ
ἐγένετο ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, οὐκ εἶχεν ταῦτα γίνεσθαι. ἐκεῖ σαλ- 30
γαμαρίουσ χειροτονοῦσι καὶ διὰ τοῦτο ἀνατροπὴ γίνεται.

57 Λεόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μαγνησίας εἶπεν· Ἀπὸ τοῦ ἀγίου Τιμοθέου
μέχρι νῦν κζ ἐπίσκοποι ἐγένοντο. πάντες ἐν Ἐφέσῳ ἐχειροτονήθησαν· μόνος Βασι-
λειος κατὰ βίαν ὧδε ἐγένετο καὶ σφαγαὶ ἐγένοντο.

58 Φίλιππος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγίας 35
μεγάλῃς ἐκκλησίας εἶπεν· Ὁ ἐν ἀγίοις Ἰωάννης ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
δεκαπέντε ἐπισκόπους καθέλεν ἀπελθῶν ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐχειροτόνησεν ἄλλους ἀντ' αὐτῶν.
καὶ Μέμων ὧδε ἐβεβαιώθη.

59 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Καὶ Καστίνος ὧδε ἐχειροτονήθη.
Ἡρακλείδης καὶ ἄλλοι μετὰ γνώμης τοῦ ὧδε ἀρχιεπισκόπου ἐχειροτονήθησαν. καὶ 40

Μ, Β [= abo]. Φ

2 ἀγιωτάτῃ om. Φ 9 τῆς αὐτῆς scripsi τῆς ταύτης Μ ταύτης Β^{bo} τῆς τοιαύτης Β^a om. Φ ἀγίας Β^o
13 γινόμενη Β^o 14 τῆς τῶν Β^o 17/18 τῇ — πατέρων om. Φ 18 ἡμεῖς] ἡμᾶς Β^l
19 ne forte Φ^{cr} τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ΜΒ nostri filii Φ 20 τούτοις καὶ δεθῆναι om. Φ uel
Bassianum Φ^a uel si Bassiano Φ^{cr} κἄν] καὶ Β^o κακῶν αἵρεσιν ΜΦ κακοῦ ἀναίρεσιν Β ἐπεὶ
[ἐπειδὴ Β^o] εἰ ΜΒΦ^a suadeat [= πείσει] Φ^{cr} 24/25 χειροτονηθῆναι Β 30 ἐγένετο Β^{bo} 33 εἰκο-
σιεπτὰ Β 36 μεγάλῃς om. Φ ὁ τ^o om. Β 37 τῇ ἀσίᾳ Β^o 39 τῆς κωνσταντινουπόλεως Β
40 οἱ ἄλλοι Μ ὧδε om. Β^o

- Βασίλειον ὁμοίως ὁ μακάριος Πρόκλος ἐχειροτόνησεν καὶ ὁ μακάριος Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς
 συνήργησεν τῇ τοιαύτῃ χειροτονίᾳ καὶ ὁ μακάριος Κύριλλος ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.
- 60 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν. τὰς φωνὰς
 τῶι βασιλεῖ.
- 61 Οἱ κληρικοί Κωνσταντινουπόλεως ἐβόησαν· Τὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ῥν κρα- 5
 τεῖτω. τὰ προνόμια Κωνσταντινουπόλεως μὴ ἀπόληται. ἡ χειροτονία κατὰ τὸ
 ἔθος ὑπὸ τοῦ ὧδε ἀρχιεπισκόπου γένηται.
- 62 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Συνορῶμεν ὅτι ἐπισκέψεως δεῖται ἡ ἁγία
 σύνοδος περὶ τῆς χειροτονίας τῆς κατ' Ἐφεσον ἐπισκοπῆς· ὅθεν, εἰ δοκεῖ, τῇ ἐξῆς τοῦτο
 τελείως τυπωθήσεται. Ῥω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω. 10

Πρᾶξις ιγ

L III 772

- 1 Ὅμοίως τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ὑπατεία τῇ αὐτῇ ἐν τῇ αὐτῇ 1
 ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ προκαθεζομένων τῶν προγεγραμμένων μεγαλοπρεπεστάτων καὶ
 ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων καὶ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου
 2 οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ τῶν δημοσίων φροντίς ἀναγκαία τυγχάνουσα 15
 τῇ πολιτείᾳ ῥαθυμεῖται ἡμῶν διὰ τὴν πίστιν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνεχῶς οὕτω παρα-
 βάλλειν ὑπὸ τῆς θείας κορυφῆς προσταχθέντων· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐπέιπερ τῶν ἀναγκαίων
 τῇ πολιτείᾳ πραγμάτων ἀφέλκεσθαι ἡμᾶς οὐ δυνατόν, ταχεῖαν ταῖς ζητήσεσι λύσιν
 ἐπιτεθῆναι σπουδάζοντες ἐν πρώτῃ τάξει λέγειν τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐξαιτοῦμεν εἴ τι 20
 πλέον ἐβουλεύσατο περὶ τῆς κατὰ Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας πότερον χρῆ ἕτερον 20
 χειροτονηθῆναι αὐτῇ ἐπίσκοπον ἢ Βασιανὸν τὸν εὐλαβέστατον ἀναλαβεῖν τὴν ἐπι-
 σκοπὴν ἢ Στέφανον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον εἶναι. πάντα γὰρ τὰ κατ' αὐτούς,
 ὡς ἐπίσταται ἡ αὐτῇ ἁγία σύνοδος, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ ἱκανῶς ἐξητάσθη.
- 3 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐμοὶ ἀρέσκει,
 εἰ καὶ τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ παρίσταται, μηδέτερον αὐτῶν τῆς πόλεως ἐκείνης εἶναι ἐπί- 25
 σκοπον, ἀλλ' ἕτερον χειροτονηθῆναι διὰ τὸ τούτους παρὰ κανόνας ἑαυτοῖς τὴν ἐπι-
 σκοπὴν ἀρπάσαι, ἐχόντων αὐτῶν δηλονότι τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν καὶ ἀπὸ τῆς
 ἐκκλησίας ἀποτρεφομένων.
- 4 Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς
 καθέδρας εἶπεν· Βασιανὸς ἢ Στέφανος ἐπίσκοποι, καθὼς ἡ διάγνωσις ἐφάνέρωσεν, 30
 οὐκ ἀγαθῇ τάξει ἀμφότεροι τὴν Ἐφεσίων κεκρατηκέναι γινώσκονται ἐκκλησίαν. τού-
 του οὖν χάριν, εἰ πᾶσα ἁγιωτάτη σύνοδος συναίνει, τούτων ἀποκινηθέντων ἄλλος
 κατὰ τοὺς κανόνας ψηφισθῆι.
- 5 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου
 εἶπεν· Κανονικόν ἐστίν ἀμφοτέρους κρατεῖν. 35
- 6 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ τοποτηρῶν καὶ αὐτὸς ἅμα τοῖς
 Ῥωμαίοις τῶι ἀποστολικῶι θρόνῳ εἶπεν· Οὐκ ὀφείλουσιν οἱ δύο ῥιφῆναι.
- 7 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ πολλάκις ἡμῶν διαλαησάντων καὶ
 ἐξαιτησάντων ψῆφον ἐξενεχθῆναι περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης

M, B [= abo]. Φ

2 συνηγόρισε B^o 3 κρατήτωσαν M 3/4 τὰς — βασιλεῖ om. Φ 5 ἁγίων om. B^b ἑκατὸν
 πεντήκοντα B^a 6 ἀπόλυται B^b 10 ῥωμαίων B^{ao} 11 τρισκαιδεκάτη B^a 12 τῇ αὐτῇ¹ om. B³
 ἐν om. B^b 18 ἐπὶ ταῖς B^b δόσιν M 19 τῇ πρώτῃ B^o 20/21 χειροτονηθῆναι ἕτερον B
 21 ἢ γοῦν Φ 21/22 ἀναλαβεῖν — εὐλαβέστατον om. B^o 23 αὐτῇ om. Φ 24 ἀρχιεπίσκοπος Φ
 25 αὐτὸν M 30 οἱ ἐπίσκοποι B^{ao} ἀνάγνωσις B^b 32 si omnis Φ εἰ πᾶσα M ἢ πᾶσα B^{ab}
 πᾶσα ἢ B^o ἄλλοσ M^o Φ ἄλλοσ MB 33 τοὺς om. B^b ordinetur Φ ψηφισθῆναι MB 35 non
 est canonicum Φ κρατεῖν MB esse Φ, nescio an locus ita sanetur, ut 35 scribatur ῥιφῆναι, 37 κρατεῖν
 30 τοποτηρητῶν B^o 39 αἰτησάντων M

ἐκκλησίας τελεία ἀπόκρισις παρὰ πάντων οὐκ ἐδόθη, τὸ σεπτὸν καὶ ἄχραντον εὐαγγέλιον μέσον κομιζέσθω.

- 8 Καὶ ἐνεχθέντος τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὴν ὁμοίαν αἴτησιν προσάγομεν τῇ ἁγίαι συνόδῳ προκειμένων τῶν σεβασμίων εὐαγγελίων προ-
L III 773
[703] τρέποντες αὐτὴν μήτε τῶν δύο τινὰ βλάψαι, εἴ γε ἄξιός ἐστί τις αὐτῶν τῆς ἐπισκοπῆς ἢ ἀντέχεσθαι, μήτε τὴν μνημονευθεῖσαν ἐκκλησίαν, εἴ γε ἐκάτερος ἀνάξιός ἐστιν, ἀλλὰ κατὰ θεὸν καὶ κατὰ τὸ ἄξιον καὶ πρέπον καὶ συμφέρον τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τὰ δοκοῦντα ψηφισασθαι. ῥω ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.
- 9 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Καὶ ἤδη
M VII 297 εἶπον· ἐμοὶ παρίσταται, εἴ καὶ τῇ ἁγίαι συνόδῳ δοκεῖ, ὥστε μηδένα αὐτῶν τῆς Ἐφε-
σίῳν πόλεως εἶναι ἐπίσκοπον, ἀλλὰ ἕτερον ἐξ ἐπιλογῆς πάντων τῶν μελλόντων ποι-
μαίνεσθαι ψηφιζόμενον διοικεῖν τὴν ἐπισκοπὴν διὰ τὸ τοὺς δύο παρὰ κανόνας ἑαυτοῖς
τὴν ἐπισκοπὴν ἀρπάσαι· ἔχειν δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὴν κοινωνίαν
καὶ ἀποτρέφεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.
- 10 Πασκασίνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου
τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπεν· Τὰ αὐτὰ ἅπερ ἅπαξ κατεθέμην, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος
τυπῶ. τῶν μνημονευθέντων ἐκάτερος τὴν Ἐφesiῶν ἀτάκτως ἐκκλησίαν κατείληφεν
καὶ διὰ τοῦτο, εἴ πᾶσα σύνοδος συναινέι, ὀφείλει τούτων ἀποκινηθέντων ἄλλος κατὰ
τοὺς κανόνας ψηφισθῆναι.
- 11 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπεν· Παρὰ κανόνας
ἄμφοτεροὶ ἀπὸ τῶν χθὲς διαγνωσθέντων τὴν ἐπισκοπὴν κατέσχον· τίς δὲ αὐτῶν ἄξιός
ἐστιν εἶναι ἐν τῇ πόλει κατὰ φιλανθρωπίαν, τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐστὶ θεοφιλεστάτων ἐπι-
σκόπων εἰπεῖν.
- 12 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Εἰ συνοραὶ ἢ ἁγία
συνόδος, τρέφεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφesiῶν, ἕτερον δὲ χειροτονηθῆναι
κανονικῶς.
- 13 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καιραρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Συντίθημι
τοῖς διαλαληθεῖσι παρὰ τῶν ἁγιωτάτων [θεοφιλεστάτων] πατέρων.
- 14 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Τοῖς ἀποφνηαμένοις
πατράσι συναινῶ.
- 15 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ καὶ τοποτηρητῆς τοῦ ἀποστολικοῦ
θρόνου εἶπεν· Κατὰ μὲν κανόνας οὐδὲ εἰς ὧφειλεν εἶναι, κατὰ δὲ φιλανθρωπίαν ἢ σύνοδος
ἢ Ἀσιανὴ ἐπιλέξεται τίς ὀφείλει εἶναι.
- 16 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Πίστευσον, παρὰ κανόνας
οἱ δύο ἐγένοντο.
- 17 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τὰ κατ' αὐτοὺς πλέον ἴσασι
οἱ τῆς ἐπαρχίας θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ὥστε λεγέτωσαν ἐκεῖνοι κατὰ τὴν προσοῦσαν
αὐτοῖς εὐλάβειαν εἰς τὸν φόβον τοῦ θεοῦ τίνα προσήκει κρατεῖν τὴν Ἐφesiῶν διὰ τὸ μὴ
στασιασθῆναι τὴν πόλιν.

M, B [= abo], Φ

1 παρὰ πάντων om. Φ ἀχραντον] ἁγιον B^o 4 τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ MB *rursus* Φ
5 αὐτὴν MB *uos* Φ 5,6 τις — ἐστὶν om. B^o ἐπισκοπῆς — ἐκκλησίαν] *ut in memorata*
sanctissima ecclesia episcopatum debeat optinere Φ 6 εἶτε Φ *dignus* Φ^a ἀλλά] *unde* Φ
7 τὸ om. B^b τὰ δοκοῦντα] *quae sunt iusta* Φ 8 ῥωμαίων B^o 10 καὶ ἐν B^b 12 ἑαυτοῦς M
16 κατεθέμων M *disposui* Φ 17 περὶ τῶν μνημονευθέντων ὧν Φ ἀτάκτως om. Φ 18 εἰ πᾶσα MΦ
ἢ πᾶσα B^o πᾶσα ἢ B^b συναινέι MΦ συναινέειν B ἀλλοσ MΦ ἄλλον B 20 Συρίας om. Φ
21 χθὲς om. Φ ἀναγνωσθέντων Φ 22 ἐστὶν εἶναι Φ ἐστὶ μέναι MB 24 εἰ om. Φ
28 θεοφιλεστάτων B^a καὶ θεοφιλεστάτων MB^o om. Φ 29 Γαλατίας om. B 31,32 καὶ — θρόνου
om. Φ 33 ἐπιλέξεται B 38 προσήκει κεκρατεῖν τῆς B^o τὴν Ἐφesiῶν om. Φ

- 18 Ῥωμανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τυπωθεῖσιν.
- 19 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Κάγῳ συναινῶ τοῖς τυπωθεῖσι παρὰ τῶν πρὸ ἑμοῦ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων.
- 20 Μαριανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Κανονικῶς οὐδὲ εἰς αὐτῶν ὀφείλει εἶναι. L IIII 706
M VII 300
- 21 Ἐλευθέριος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· Ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἢ διὰ γνῶσις ἢ κατὰ τοὺς ἐπισκόπους ὅτι περ οὐδὲ εἰς αὐτῶν κανονικῶς κατέσχεν τὴν ἐπισκοπὴν τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.
- 22 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἄρέσκει τῆι ἁγίαι συνόδωι ἢ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Πασκασίνου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ τῆς Ῥώμης ἀποστολικοῦ θρόνου ἢ λέγουσα τοὺς μὲν δύο ὀφείλιν ἀποκινήθῃναι ὡς παρὰ κανόνας γενομένους, ἕτερον δὲ χειροτονηθῆναι, τοὺς δὲ προειρημένους ἔχοντας τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἀξίαν ἀπὸ τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀποτρέφειν; 15
- 23 Ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη εὐσεβῆς διαλαλιὰ· αὕτη κατὰ κανόνας ἐστίν.
- 24 Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· Τῶν ἄλλων αὕτη βελτίων ἐστίν.
- 25 Πάντες ἐβόησαν· Αὕτη δικαία κρίσις· αὕτη πᾶσιν ἀρέσκει. οἱ δύο παρὰ κανόνας ἐγένοντο· τὰ τῶν κανόνων ἐπ' αὐτοῖς κρατεῖτω. τὰ διαλαληθέντα παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατεῖτω.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ πᾶσιν ἀρέσκει ἢ διαλαλιὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου καὶ τοῦ εὐλαβέστατου ἐπισκόπου Πασκασίνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Λέοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρακελευομένη διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἀκανονίστως γεγενῆσθαι μηδέτερον αὐτῶν χρηματίσαι μήτε μὴν ἠγεῖσθαι τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, καὶ πᾶσα δὲ ἡ ἁγία σύνοδος ἀκανονίστως τούτους κεχειροτονῆσθαι ἐδίδαξεν καὶ ταῖς διαλαλιαῖς τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων συνήνεσεν, ἀποκινήθησονται μὲν τῆς ἁγίας κατ' Ἐφεσον ἐκκλησίας Βασσιανὸς καὶ Στέφανος οἱ εὐλαβέστατοι, ἐχέτωσαν δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ ἀπὸ τῶν προσόδων τῆς μνημονευθείσης ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τροφῆς ἕνεκα καὶ παραμυθίας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀνά ὀ χρυσίνους λαμβανέτωσαν· ἕτερος δὲ χειροτονηθήσεται κατὰ τοὺς κανόνας τῆι αὐτῇι ἁγιωτάτη ἐκκλησίαι ἐπίσκοπος. 25
- 27 Πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. οὗτος εὐσεβῆς τύπος. ταῦτα καλῶς ἔχει. 35
- 28 Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τὰ ἀφαρπασθέντα μοι ἀποκατασταθῆναι κελεύσατε.
- 29 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τι Βασσιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν αὐτῶι διαφερόντων ἀφηιρέθη εἴτε παρὰ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου εἴτε παρὰ ἑτέρων οἰωνδήποτε προσώπων, τοῦτο αὐτῶι μετὰ τοὺς ἐνδικαστηρίους

M, B [= abo], Φ

3/4 post 6 coll. B^o

3 ἐπίσκοπος om. B^b

4 ἐπισκόπων MB πατέρων Φ

5 μαριανὸς

MB inter *Marianus* et *Marinianus* variant Φ^{ac} *Marinianus* Φ^r

8 ἢ B^{bo} Φ om. MB^a

9 ἁγιω-

τάτης om. Φ

11 *episcopi* Φ

12 τοῦ τῆς B^a τοῦ MB^b τῆς in τοῦ corr. B^o

14 ἁγιωτάτη B^o

16 διδασκαλία B^o

17/18 Διογένης — ἐστὶ om. B^o

17 βελτίαν M

20 αὐτοῦς M

20/21 τὰ —

κρατεῖτω om. B

23/24 ἀρχιεπισκόπου — εὐλαβεστάτου om. B^o

27—29 καὶ πᾶσα δὲ — ἐκκλησίας

om. B^b

29 κατ' Ἐφεσον ἁγίας B^o

30 ἐπισκόπων Φ

31 διακοσίους B

34 εὐσεβῆς MB

115ta Φ

38 εἴτι B εἴτι M

40 οἰωνδήποτε B^b

ἐν δικαστηρίοις B^o

ἐλέγχους παρὰ τῶν ἀφελομένων ἢ αἰτίων τῆς βλάβης γενομένων ἀποκατασταθήσεται.
 ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

L III 707
 M VII 301

Πρᾶξις ιδ̄

l. 30. m. Oct.
 a. 45^r

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
 θησομένου τῆι πρὸ τριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι 5
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη συνηθόντων
 ἐν τῆι ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας
 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρι-
 κίου Ἀνατολίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων 10
 Παλλαδίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὀφικίων
 Βιγκομάλου
- 2 συνηθόντων δὲ καὶ
 1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ 15
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς πρεσβύτιδος ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
 πόλεως
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας 20
 6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου 25
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου 30
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Σάρδεων
 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβύτιδος ῥώμης Λέοντος 35
 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης 40
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων

M, B [= abo, usque ad 21], Φ [usque ad 7]

1 γεγενημένων B^o 2 ῥωμαίων B^{ao} 3 τεσσαρεσκαίδεκάτη B^{ao} 7 μεγαλομάρτυρος B^o

7 — p. 57. 39 magnificentissimis gloriosissimisque iudicibus Φ 8—10 στρατηλάτου — ἐνδοξοτάτου
 om. B^o 16 πρεσβυτέρας B^o 20 ἐπισκόπου B^o 22 — p. 57. 39 om. B

- 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεῶνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης 5
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς 10
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ 15
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 38 καὶ Φωτεινοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον (Θεοκτίστου)
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος 20
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης 25
 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἠπείρου
 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως 30
 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου
 54 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας 35
 55 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θει- 40
 οτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότητος ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου
 3 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκα τῶι
 εὐσεβεστάτῳ δεσπότηι τῆς οἰκουμένης παρακαλῶν τὰ κανονικά τῶς μητροπόλεως

M, B [= abo, inde a 40], Φ [inde a 40]

4 ἐδέσση M 10 μελιτηνῆς M 13 post ἐπισκόπου excidit Τίου
 22 μαριανοῦ M, corr. M 40 λοιπῆς om. Φ 41 χαλκηδονίων B^o

17 Θεοκτίστου addidi
 42 καὶ om. Φ

Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

8

Νικομηδείας κατὰ τοὺς κρατήσαντας ἀρχῆθεν κανόνας καὶ ἔθη φυλαχθῆναι καὶ ἐκέλευσεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίαι συνόδῳ ἀκοῦσαι καὶ τύπον δοῦναι τῷ πράγματι. παρακαλῶ τοίνυν ἀναγνωσθῆναι τὰς δεήσεις μου καὶ τὸ πρᾶγμα ἀκουσθῆναι καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.

4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις. 5
Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεοῦ κοιτιστορίου ἀνέγνω

5 Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπότης Φλαουίσιος Οὐαλεντινιανῶ καὶ Μαρκιανῶ! τοῖς αἰωνίοις αὐγουστοῖς δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Εὐνομίῳ ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ κλήρου τῆς κατὰ Νικομήδειαν μητρόπολιν ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας. Θεὸς τὸ βασιλεύειν ὑμῖν καὶ κρατεῖν τῶν ὄλων ἐπὶ σωτηρία 10 τῆς οἰκουμένης καὶ εἰρήνῃ τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν δικαίως δεδώρηται· δι' ὃ δὴ πρὸ πάντων τε καὶ μετὰ πάντων, εὐσεβέστατοι καὶ φιλόχριστοι βασιλεῖς, τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ὑγιοῦς δογμάτων φροντίζετε, τὰ μὲν τῶν αἰρέσεων φρυάγματα σβέσαντες, τὰ δὲ τῶν εὐσεβῶν δογμάτων εἰς φῶς ἀγαγόντες δίκαια. προσπίπτομεν τοίνυν τοῖς ἴχνεσι τοῦ ὑμετέρου κράτους κελεῦσαι κωλυθῆναι τὴν καθ' ἡμῶν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου 15 τῆς Νικαέων ἐπισκόπου Ἀναστασίου τολμηθεῖσαν ἀδικίαν, ὡς δυνηθῆναι ἡμᾶς τῆς πρεπούσης Χριστιανοῖς εἰρήνης ἀπολαύοντας ἀπερισπᾶστως τὰς τοῦ θεοῦ λειτουργίας ἐκτελεῖν. ὁ γὰρ μνημονευθεὶς εὐλαβεστάτος Ἀναστάσιος μήτε τὸν τοῦ θεοῦ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν φόβον μήτε τοὺς τῆς εὐσεβείας ὑμῶν ἐντρεπόμενος νόμους συγχέειν καὶ 20 ταρασσείν ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ πειράται τοὺς κρατήσαντας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις βασιλικούς τε καὶ κανονικούς τύπους, ἀρπάζων τὰ ἡμῖν παρὰ τῶν νόμων τῆς εὐσεβείας ὑμῶν καὶ παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν ὑπάρξαντα δίκαια, ἅπερ οὐδεὶς ποτε τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπων παρασαλεύειν ἢ κινεῖν ἐπεχείρησεν, μόνος δὲ οὗτος πλεονεκτεῖν ἡμᾶς καὶ ταρασσείν ἤρξατο τὸ ἐπὶ κακοῖς ἰσχύειν δόξαν λογιζόμενος, ὡς ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας καὶ τῇ ἀγίαι καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ λιβέλλους ἐπιδοῦναι ἡμᾶς. ἀλλ' ἐπειδὴ 25 τὰ τῆς ἀκρόασεως εἰς ὑπέρθειν χωρεῖ καὶ δεδοίκαμεν μὴ πως λυθείσης τῆς συνόδου ἀργήσῃ τὰ ἡμέτερα δίκαια, δεόμεθα νεύματι τοῦ ὑμετέρου κράτους ἀνυπερθέτως γενέσθαι τὴν ἀκρόασιν. τυχόντες γὰρ ὧν ἐδεήθημεν, τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους τῷ δεσπότῃ θεῷ ἀναπέμψομεν.

6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τί πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀναστά- 30 σιος δικαιολογεῖται;

7 Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος τῆς Νικαέων πόλεως εἶπεν· Ἡττιασατό με ὅτι ἐγὼ ἐκαινο- 35 τόμησα ἐν τῷ μεταξύ ἢ ἐβιασάμην. ἐν δείξει ὧν λέγει· ἐγὼ δὲ τὸ ἐναντίον ἔχω δείξει ὅτι καὶ ἤρπασέν μου παροικίας καὶ πολλὰ ἃ οὐκ ἔστιν ἔθος ποιεῖν τὸν Νικομηδείας, ἐποίησεν ἐπὶ ἐμοῦ καὶ ἠνεσχόμην πανταχοῦ ἐντυγχάνων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ ἀξιῶν 35 τὰ δίκαιά μου γυμνασθῆναι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς κανόνας· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πλέον τι ζητῶ.

M, B [= abo], Φ

1 ἔξαρχῆθεν M 3 ut cognoscatis Φ 3/4 τὰς — ἀκουσθῆναι om. B^o 6 *magistrarius et secretarius* Φ 7 φλαουίσιος M φλαουίσιος Bab φλαβίσιος B^o Flauio Φ 10 τῶν περὶ M 14 *pie* Φ^{ac} δόγματα B^o 16 ἐπισκόπου τῆς νικαέων B 17 πρεπούσης MB^o πρυντούσης I^b 19 ἡμῶν B^b 19/20 *confundit et conturbat absque consuetudine* Φ 20 ταραττειν B^o καταράσσειν B^b τοὺς om. B^b 21 τὸν νόμον B^b τῶν [in τοῦ cogr.] νόμου B^o 22 τὰ παρὰ I^o ἡμῶν θεσμῶν B^o 23 ἐπισκόπων om. Φ^r et partim Φ^c παρασαλεύειν MB *iubere* [= παρακελεύειν] Φ 24 τὸ om. Φ^{ac} 29 ὧν MΦ ἄνω B ἀναπέμψομεν MB^o 30 ἐπίσκοπος om. Φ 33 δείξει I^b 35 ἐντυγχάνω — ἀξιῶ Φ 36 τὰς M

- 8 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἰδικῶς λεγέτω ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐνόμιος κατὰ τί ἡδίκηται παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
- 9 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Κατὰ τὸ κρατῆσαν ἔθος ἐπὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὑποτεταγμένας ἔχω τὰς ἐν τῇ Βιθυνῶν ἐπαρχίαι ἐκκλησίας, ὁ δὲ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος κληρικούς ἐκκλησίας τῆς ἐν Βασιλινουπόλει τῆς ὑποτελοῦς ἐμοὶ ἀκοινωνήτους ἐποίησεν, ὅπερ τοῖς κανόσιν ἀπείρηται. M VII 305
- 10 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Πρῶτον δείξῃ ὅτι καὶ Βασιλινούπολις ὑπ' αὐτόν ἐστι καὶ ὅτι ἐγὼ κληρικούς τῆς ἐκκλησίας ἀκοινωνήτους ἐποίησα. τὰ δύο δείξῃ· ἐγὼ δὲ δείκνυμι Βασιλινούπολιν αἰεὶ ὑπὸ Νίκαιαν γενομένην. καὶ γὰρ ῥεγεῶν ἦν αὐτῆς (ταῦτα τὰ βουλευτήρια οἶδεν), καὶ εἴποι ὑπὸ τίνα ἦν Βασιλινούπολις, εἰ μὴ ῥεγεῶν ἦν Νικαίας. 10
- 11 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ ποῖον τρόπον ἀποδνεικνύναι ἐπαγγέλλῃ τὴν κατὰ Βασιλινούπολιν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν ὑπὸ Νίκαιαν εἶναι, πότερον κατὰ τοὺς κανόνας ἢ ἐκ συνηθείας τινός; 15
- 12 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Ὡσπερ Ταττάσιος καὶ Δωρίς ῥεγεῶνές εἰσιν ὑπὸ Νίκαιαν, οὕτως ἦν πρὸ τούτου καὶ Βασιλινούπολις ὑπὸ τὴν Νίκαιαν. βασιλεύς τις Ἰουλιανὸς ἢ οὐκ οἶδα τίς πρὸ αὐτοῦ, ἐποίησεν αὐτὴν πόλιν καὶ λαβῶν ἀπὸ Νικαίας πολιτευομένους κατέστησεν ἐκεῖ καὶ τὸ ἔθος ἀπὸ τότε ἕως νῦν τοῦτο κρατεῖ· ἐὰν λείψῃ ἐν Βασιλινουπόλει πολιτευόμενος, ἀπὸ Νικαίας πέμπεται ἐκεῖ καὶ πάλιν ἀπὸ Βασιλινουπόλεως μεθίσταται ἐν Νικαίαι καὶ ἢ πρότερον οὔσα ῥεγεῶν πάλιν μετὰ ταῦτα ἐγένετο πόλις. ἐξ ἐκείνου φαίνεται ὁ Νικαίας ἐπίσκοπον ἐκεῖ χειροτονήσας καὶ ἅπαξ καὶ δεύτερον· καὶ εἰσιν ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν Νικαίας ἐπίσκοπον ὥστε ἀπελθεῖν καὶ διορθώσασθαι τὴν ἐκκλησίαν ὡς αὐτῶι προσήκουσαν. ἔχω γράμματα πρὸς τὸν μακάριον Πρόκλον. δείκνυμι ἐγὼ πόσοι ἀπὸ Νικαίας ἐχειροτονήθησαν· καὶ δείξῃ οὗτος πόσοι ἀπὸ Νικομηδείας ἐχειροτονήθησαν. L III 711
- 13 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὔτε μὲν δύναται δείξαι χειροτονίας πεποιηκώς· εἰ δὲ καὶ ἐποίησεν καθ' ὑφαρπαγὴν ἅπαξ, ἐμοὶ οὐδὲν κατὰ τοὺς κανόνας προκρίνειν δύναται. 30
- 14 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐποίησεν.
- 15 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἄπαξ ἐποίησεν, ὡς λέγεις, ἢ πολλάκις; εἰ ἅπαξ ἐποίησεν καθ' ὑφαρπαγὴν τίνα ἢ συμβαίνει ὅτι οὐκ εἶχεν τὸ τῆνικαῦτα ἐπίσκοπον ἢ μητρόπολις Νικομήδεια καὶ ἐδέσῃ παρὰ τοῦ Νικαέως γενέσθαι, οὐδὲν πρόκριμα ἐμοὶ κατὰ τοὺς κανόνας. δύναμαι γὰρ ἐγὼ δείξαι πολλοὺς μὲν ἀπὸ Νικομηδείας χειροτονηθέντας, σὺ δὲ οὐκ οἶδα εἰ δυνήσῃ κἂν ἓνα δείξαι. 35
- 16 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅτε πόλις ἐγένετο Βασιλινούπολις, τίς πρῶτος ἐχειροτόνησεν;

M, B [= abo], Φ
 1 ἐπίσκοπος νικομηδείας B^b 3 ὁ — ἐπίσκοπος om. B^b 6 τῆς om. B^o *subiectos* Φ
 S δείξει MB^{ab} δείξει B^o 9 ἐπ' B^b ἐγὼ om. B^o τῆς ἐκκλησίας om. B 10 δείξει MB αἰ
 MB *ex olim* Φ^r om. Φ^{ac} 11 *dicat curia* Φ 12 ἢ εἰ Φ 13 καταγγείλη B^o 16 ὁ
 — ἐπίσκοπος om. B^b 17 ὑπὸ τὴν B^b corr. 17/18 οὕτως — Νίκαιαν om. B^b 17 καὶ
 om. Φ^r 19 πραγματευόμενος B κατέστησαν B^o 20 πραγματευόμενος B^b 22 ἐπί-
 σκοπος Φ 22/23 χειροτονήσας ἐκεῖ B 26 δείξει MB οὗτος MB^{ao} καὶ οὗτος B^b αὐτός Φ
 27 Νικομηδείας] νικαίας B^b 28 ἐπίσκοπος νικομηδείας B^b οὔτε μὲν MΦ^r οὐ B 29 εἰ
 om. B^o 34 ἢ om. Φ ἐπίσκοπος B^b 38 ἐπίσκοπος om. B^b ὅτι B^o

- 17 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ὅτι ἀφώρισεν κληρικούς Βασιλινουπόλεως ἐμοὶ
 M VII 308 ὑποκειμένους, δύναμαι δεῖξαι. μάρτυρα καλῶ τὸν ἀγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς
 μεγαλοπόλεως ὅστις ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν.
- 18 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οὐ λέγεις ἀληθές.
- 19 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Δὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κύρου τοῦ 5
 ἀρχιεπισκόπου ὅπου ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν καὶ ὅπου ἔγραψέν σοι ὡς παρὰ
 κανόνας πεποιηκῶτι. Δεικνύω ψήφισματα Βασιλινουπολιτῶν ὅπου παρεκάλεσαν περὶ
 ἐπισκόπου· σὺ δεῖξον ποῦ παρεκάλεσαν Νικαέα ὥστε δοῦναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον.
- 20 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος [ἐπίσκοπος] εἶπεν· Κελεύσατέ με διδάξαι μικρόν. ἐπέ-
 δωκα λιβέλλους τῶι ἀρχιεπισκόπῳ γενομένῳ ἀξιῶν αὐτὸν καλέσαι τὸν κύριν Εὐνόμιον 10
 τὸν ἐπίσκοπον καὶ διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων ἡμῶν. δίδωσι γράμματα καὶ
 πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς αὐτὸν γράψας ἀμφοτέροις ὅτι μηδεὶς ὑμῶν μηδὲν καινοτομεῖτω, ἀλλὰ
 στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαίοις· οἶδα γὰρ ἐγὼ πῶς ὀφείλω τὰς μητροπόλεις τιμᾶν. καὶ
 ἔχω τοιαῦτα γράμματα καὶ ἐγὼ καὶ αὐτός. λαμβάνω, ὡς εἶπον, τοιαῦτα γράμματα.
 ἴσασι καὶ οἱ νοτάριοι· εἴπωσιν καὶ ἄλλοι. ἔρχονται οἱ Βασιλινουπόλεως κληρικοί 15
 ἐντυχεῖν μοι κατὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν. φυλάττων ἐγὼ τὰς παραγγελίας τοῦ
 ἀρχιεπισκόπου λέγω· οὐ δέχομαι ὑμᾶς, ἀλλὰ ἀπέλθατε πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ
 ἔαν κελεύσῃ μοι, ἀκούω. καὶ ἔασαντες ἐκεῖνοι καὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸν ἔρχονται πρὸς τὴν
 ἀγιωσύνην τοῦ κύρου Εὐνομίου· διδάσιν αὐτῶι λιβέλλους κατὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ
 ἰδίου. πέμπει αὐτὸς εὐθύς παριστῶν τὸν ἐπίσκοπον Βασιλινουπόλεως· προσφεύγει 20
 ὁ ἐπίσκοπος Βασιλινουπόλεως πρὸς ἐμέ.
- 21 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωκέσθωσαν οἱ κανόνες.
 Βερονικιανὸς σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου ἐπιδοθέντος παρὰ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστά-
 του ἀνέγνω
- 22 Κεφάλαιον 5. Ἐπίσκοπον προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ 25
 Can. Nic. 4 ἐπαρχίαι ἐπισκόπων καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερές εἶη τὸ τοιοῦτον ἢ διὰ κατεπίγουσαν
 L III 714 ἀνάγκην ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐξ ἅπαντος τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους συμψήφων γινο-
 μένων καὶ τῶν ἀπόντων [καὶ] συντιθεμένων διὰ γραμμάτων ποιεῖσθαι τὴν χειροτονίαν.
 τὸ δὲ κύριον τῶν γινομένων διοίσει καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τῶι μητροπολίτῃ ἐπισκόπῳ.
- 23 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Στοιχῶ τῶι κανόνι· εἰ μὴ εἰμί 30
 M VII 309 μητροπολίτης, οὐκ ἔχω μέρος οὐδὲ ἐγὼ ἐκεῖ.
- 24 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπίδειξον κατὰ ποῖον τρόπον τὰ τοῦ μητρο-
 πολίτου δίκαια ἔχεις.
- 25 Ἀναστάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἀξιῶ ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον.
- 26 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω. 35
 Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταν-
 τίνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονιστορίου καὶ μαγιστριανὸς ἀνέγνω

M, B [= abo], Φ

1 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o 5 κυ M τοῦ² om. B^o 7 ψήφισμα B^o
 7/8 περὶ — παρεκάλεσαν om. B^b 8 σὺ] καὶ B^o Νικαέα Φ νικαεῖσ MB 9 ἐπίσκοπος om. MB^a
 10 κελεύσαι Φ κῦ M 11 καὶ¹ om. Φ 14 τὰ τοιαῦτα B^b 17 *episcopi* Φ λέγων B^o ἀπέ-
 θετε B^{ab} 18 κελεύσει B^b 20/21 προσφεύγει — Βασιλινουπόλεως om. Φ 23 *in demotus*
magistrarius et secretarius Φ ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος B^o 25 ἕκτον B^{ao} μὲν οὖν M 26 δι'
 ἐπίγουσαν M 27/28 γενομένων M 28 καὶ² B om. MΦ 29 ἐπισκόπῳ MΦ om. B
 30 ἐπίσκοπος MΦ ἐπίσκοπος νικαεῖσ B 32—35 ἐπίδειξον — εἶπον om. B^o 36 αὐτῶι B^o

Ἑρμηνεία νόμου

27 Αὐτοκράτορες Καίσαρες Φλαυοῦιοι Οὐαλεντινιανὸς καὶ Οὐάλης εὐτυχεῖς εὐσεβεῖς σεβαστοὶ αἰώνιοι νικηταὶ λέγουσι Νικαεῦσιν. Εἰ καὶ ἡ σπουδὴ ἡ ἡμετέρα δὴλη πᾶσι καὶ περιβλεπτος γέγονεν ἐξ οὗ τῆς βασιλείας τὸ ὑπεραναβεβηκὸς καὶ τῶν δημοσίων τοὺς οἴακας βουλήσει τοῦ κρείττονος ὑπεδεξάμεθα, ὅμως πρὸς τούτοις ἀποσώσομεν 5 καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς εὐτυχίας ὅτι γε ἡ ὑμετέρα πόλις προαναπλησθεῖσα καὶ γαυριωθεῖσα ἐπὶ τῇ ἡμετέραι εὐτυχίᾳ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης παντὶ δῆμῳ αἰτία γέγονεν. δι' ὃ δὴ ἐπειδὴ μητρόπολις πάλαι ὠνομάσθη καὶ τοῦτο νόμοι παλαιοὶ περιέχουσι, [τὰ αὐτὰ ἄπερ Νικομηδεῦσι] νομοθετούντων ἡμῶν [ὑπῆρξεν] οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχειν δύναται τῷ ἀσάλευτα καὶ ἰσχυρὰ μένειν καὶ εἰς τὰ ἔπειτα αὐξηθησόμενα. καὶ εἰς 10 τὸ ἐξῆς αὐτὸν στέφαντες ἐν τῇ ὑμετέραι πόλει προιέναι ἐθεσπίσαμεν. διαμενέτω τοίνυν εἰς τὸ διηνεκὲς ἡ συνήθεια αὕτη καὶ ἡ πόλις ὑμῶν μητρόπολις ἔστω, τῆς συνηθείας τῆς ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ Βιθυνιάρχου διαμενούσης. οὐδεὶς γὰρ ἀφαιρεῖται τι τῶν ἄλλων. βουλήσει τοῦ κρείττονος αὐξηθεῖ τῆς ὑμετέρας πόλεως τὸ ἀξίωμα. χαίροντες τοίνυν τὰς εὐχὰς διπλασιάζετε καὶ ἤδεσθε ἐφ' οἷς αὕτη ἡ τιμὴ ὑμῖν παρέσχηται 15 πάσης ἀμφιβολίας εἰς τὸ ἐξῆς σχολαζούσης, συνωρῶντες ὅπως αἰωνίου πραότητος καὶ προνοίας ἐκ τῶν ἡμετέρων θεσπισμάτων τετυχήκατε.

28 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἄξιῶ τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν κελεῦσαι ἀναγνωσθῆναι τὸν νόμον τὸν παρασχεθέντα Νικομηδεῦσι μετὰ ταῦτα.

29 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἄναγιωσκέσθω. 20

Καὶ ἐπιδοθέντος αὐτοῦ παρὰ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θεῖου κοινοστορίου ἀνέγνω

30 Οὐαλεντινιανὸς εὐσεβῆς εὐτυχῆς αὐγουστος Νικομηδεῦσι χαίρειν. Ἡ περὶ ^{L III 715} ^{M VII 312} τὰ πριμιλίγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πάλαι ὑπάρξασα ἀρχαία συνήθεια φυλαχθήσεται. οὔτε γὰρ ἡ προσθήκη τῆς τιμῆς τῆς Νικαέων πόλεως τὸ δίκαιον τὸ ὑμέτερον δύναται 25 βλάψαι, ὅποτε ἐπαύζεται τὸ ἀξίωμα τῆς Νικομηδέων πόλεως, εἴπερ ἐκείνη ἡ ἐν δευτέρῳ τόπῳ οὔσα μητροπόλεως ὀνόματι καλεῖται.

31 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Οὐδὲ ἐν μὲν θεῖον γράμμα περὶ ἐπισκοπῆς διαλέγεται, ἐκάτερον δὲ τὴν τιμὴν ταῖς μητροπόλεσι παρέχει. τὸ δὲ θεῖον γράμμα τῶν θείας λήξεως Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος τῆνικαῦτα τῇ Νικαέων παρασχὸν τὸ μη- 30 τροπολιτικὸν δίκαιον ἰδικῶς παρακελεύεται τῶν ἄλλων μηδὲν ὑφαιρεῖσθαι πόλεων καὶ ὁ κανὼν τῶν ἀγίων πατέρων περὶ ἑνὸς μητροπολίτου καθ' ἑκάστην τῶν ἐπαρχιῶν διαγορεύει. τί τοίνυν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ παρίσταται περὶ τούτου;

32 Ἡ ἀγία συνόδος ἐβόησεν· Οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν. τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν γινέσθω. 35

M, B [= abo], Φ

2 φλαυοῖοι B^{ab} φλάβιοι B^o Flavius Φ 3 ἡμετέρα Φ ὑμετέρα MB 4 ὑπεραναβεβηκῶς B^b 5 ὑποδεξάμεθα MB^o 6 ἀποσώσομεν M *adiciamus* Φ 7 τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν M 8/9 τὰ αὐτὰ [τῷ αὐτῷ M] — Νικομηδεῦσι om. Φ 9 ὑπῆρξεν MB^{bo} ὑπῆρξεν B^a om. Φ 10 τῷ MΦ τὸ B τὰ M τὸ B αὐξησόμενα B^o ante καὶ 3 nonnulla in legendo omissa αὐτὸν B 11 αὐτῶν M *haec* Φ 12 εἰς τὸ om. B^o 13 τῇ B τῆς M προόδῳ MB^{bo} Φ προσόδῳ B^a 15 διπλασιάζετε B^b αὕτη Φ αὕτη MB 23 Ἡ om. M 24 πριμιλίγια B ἡ ὑπάρξασα M ὑπάρξαντα Φ 26 πόλεως om. B εἴπερ MB *secundum quod* [= ἤπερ] Φ 28 ἐπισκοπῆς MΦ ἐπισκόπου B 29 τῶν MB^a τῆς B^{bo} 30 παρασχῶν MB^{bo} 31 μηδὲν] μὲν B^{ao}

- 33** Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Ὁ κανὼν οὕτως διαγορεύει ὥστε ἐν μιᾷ ἐκάστη τῶν ἐπαρχιῶν τὸ κῦρος ἔχει τὸν τῆς μητροπόλεως καὶ αὐτὸν καθιστᾶν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν ὄντας ἐπισκόπους, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ διάνοια τοῦ κανόνος. τῶι δὲ τῆς Νικομηδείας, ἐπειδὴ ἐξ ἀρχαίου αὕτη μητρόπολις ἐστὶ, κεχρεώσθηται πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὄντας ἐπισκόπους χειροτονεῖν. 5
- 34** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ταῦτα πάντες βουλόμεθα. ταῦτα πάντες δεόμεθα. ταῦτα πανταχοῦ κρατεῖτω. ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει.
- 35** Ἰωάννης Κωνσταντῖνος Πατρικίος (Πέτρος) καὶ οἱ λοιποὶ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Ποντικῆς διοικήσεως ** εἶπον· Οἱ κανόνες ἕνα ἴσασι μητροπολίτην τὸν ἀρχαιότερον 10 καὶ δῆλον ὡς τῶι θεοσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Νικομηδείας διαφέρουσιν αἱ χειροτονία, ἐπειδὴ καὶ αἱ νομοθεσίαι, ὡς συνεῖδεν καὶ ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ὀνόματι μητροπόλεως μόνῳ ἐτίμησαν τὴν Νικαέων, προτιμᾶται δὲ τῶν λοιπῶν ἐπισκοπῶν τῆς ἐπαρχίας τῇ τιμῇ μόνῃ.
- 36** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Κανονικῶς ἐδίδαξαν. καλῶς ἐδίδαξαν. πάντες 15 τὰ αὐτὰ λέγομεν.
- 37** Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ὑποβάλλομεν τῇ ὑμετέρῃ μεγαλοπρεπείᾳ παρακαλοῦντες ὥστε μηδὲν πρόκριμα τῶι Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτῳ θρόνῳ ἐνεγκαι τὰ νῦν διαλαλούμενα παρὰ τῶν ὀσιωτάτων ἐπισκόπων ἢ γοῦν τὰ κινούμενα μεταξὺ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικομηδέων 20 Εὐνομίου καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Νικαέων Ἀναστασίου ἢ τὰ ἐπ' αὐτοῖς τυπούμενα. ὁ γὰρ ἀγιώτατος Κωνσταντινουπόλεως θρόνος ἢ τὴν χειροτονίαν αὐτὸς ἐνεργεῖ ἐν τῇ Βασιλινουπόλει μετὰ τῶν λοιπῶν ἢ ἐπιτρέπει γενέσθαι, καθὼς τὰ φοιτῶντα γράμματα ἢ φοιτήσαντα πολλάκις δεῖξαι δυνησεται. καὶ ἀξιοῦμεν τὰς ἐπιστολὰς προβληθῆναι. 25
- 38** Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν. τοῖς κανόσι τὸ ἱκανὸν γινέσθω.
- 39** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὴν μὲν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου ἐν ταῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἔξει, τοῦ Νικαίας τὴν 30 τιμὴν μόνῃν τοῦ μητροπολίτου ἔχοντος, ὑποκειμένου δὲ κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας τῶι τῆς Νικομηδείας· τοῦτο γὰρ καὶ τῇ ἀγίᾳ παρέστη συνόδῳ. 30 ὅσα δὲ τῶι θρόνῳ τῆς κατὰ τὴν μεγαλωνύμον Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας περὶ τοῦ χειροτονεῖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρμόττει, ταῦτα κατὰ τάξιν οἰκείαν ἐπὶ τῆς ἀγίας γυμνασθήσεται συνόδου.
- 40** Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Εὐχαριστῶ τῇ δικαιοκρισίᾳ τῆς μεγαλοπρεπείας ὑμῶν καὶ ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως κρατούντων τῶν κανόνων.
- 41** Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἄ εἴρηκας, γέγραπται. ῥῶ ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

M, B [= abo], Φ

2 οὕτως B^o 4 αὕτη MBΦ^{ac} αὕτη Φ^r 5 αὕτη MBΦ^a et partim Φ^c om. partim Φ^c et Φ^r
 8 ταῦτα² — ἀρέσκει om. Φ 9 Κωνσταντῖνος Φ Πέτρος Φ om. MB 10 exciderunt per
 unum ipsorum [suorum Φ^a et partim Φ^c] Iohannem Φ ἴσασιν ἕνα B^b ἕνα oim. Φ^{ac} εἰ-
 σασι M 12 καὶ ἐπειδὴ καὶ B^b 13 τὴν MBΦ^{ac} τὸν Φ^r ἐπισκοπῶν B^a ἐπισκόπων MBΦ^o Φ
 20 ἀρχιεπισκόπων Φ ἢ γοῦν — ἐπισκόπου om. B νικομηδέων πόλεως B 23 ἐπιτρέ-
 φει B^o καθὼς καὶ B^o 26 τοῖς — γινέσθω om. Φ 29 μόνου B^o τοῦ μητροπολίτου
 om. Φ^{ac} 30 τῆς² oim. B^o καὶ om. Φ 36 obtinentibus utique [= δηλονότι] Φ 37 βω-
 μαῖον B^o

Πρᾶξις ιε

- 1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότητος ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω-
 θησομένου τῆι πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 31. m. Oct.
a. 451
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότητος Μαρκιανοῦ τοῦ
 αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῆι ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίαι τῆς ἁγίας μάρτυρος 5
 Εὐφημίας
 1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου
 Ἀνατολίου
 2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλ-
 λαδίου 10
 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφφικίων Βιγκο-
 μάλου,
 2 συνελθόντων δὲ καὶ
 1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκισίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 15
 τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
 πόλεως
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
 6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων M VII 316
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν 21
 τόπον τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεοφι- 25
 λεστάτου (ἐπισκόπου) Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 30
 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 35
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας
 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 40
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου

M, B [= abo, usque ad 24], Φ [usque ad 12]

1 πεντεκαιδεκάτη B^a 3 τῆι om. M 4 καὶ εὐσεβεστάτου om. B^o 7—12 *magnificen-*
tissimis et gloriosissimis iudicibus et Φ 7 στρατηλάτου om. B^o 14 — p. 64, 27 om. Φ
 14/15 πρεσβυτέρου τοῦ εὐλαβεστάτου MB^b 15 ἁγιωτάτου om. B 21 κυντίλλου B^{bo} 25—p. 64,
 27 om. B 26 ἐπισκόπου addidi 41 κυριακοῦ M

- 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου (ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου 5
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων 10
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου (ἐπισκόπου) ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 15
 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 40 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 41 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 20
 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων
 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 44 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 45 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 46 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας 25
 47 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσταστηρίου 30
- 3** Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀφαιρεθεὶς ἀδίκως τοῦ θρόνου τῆς ἐπισκοπῆς δεήσεις ἐπιδέδωκα τῇ θείᾳ καὶ ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσε τὴν ὑμέτεραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὸ κατ' ἐμὲ πρᾶγμα ζητῆσαι. ἔχω δὲ καὶ διδασκαλικὸν πρὸς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμέτεραν μεγαλοπρέπειαν κελεῦσαι καὶ τὸ διδασκαλικὸν ἀναγνωσθῆναι καὶ τὰς 35 δεήσεις καὶ τὰ δίκαιά μοι φυλαχθῆναι.
- 4** Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις καὶ τὸ προσκομιζόμενον διδασκαλικὸν παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. Κωνσταντῖνος ὁ κωθωσιωμένος βοηθὸς τοῦ θείου κονιστορίου ἀνέγνω

5 Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις καὶ ἀξίως παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων τετι- 40
 L III 719 μημένοις αὐγούστοις Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι δεήσεις καὶ ἰκεσία παρὰ Σαβινιανοῦ

M, B [= abo, inde a 28], Φ [inde a 28]

3 ἐδέσση M 5 ἐπισκόπου addidi 8 ἀμασειας M 9 μελιτηνῆς M 12 ἐπισκόπου addidi, praeterea excidit sicut in ceteris catalogis Πίου post 22 omissi sunt X metropolitae, qui in ceteris catalogis apparent 28 λοιπῆς om. Φ 28/29 τοῦ — δεσπότη M B *diuasi* Φ 29 χαλκηδονίων B^o 30 καὶ om. Φ^{ac} καγγέλλων B^o 33 ἀγίαι ταύτῃ] ἀγιωτάτῃ B^o ταύτῃ om. Φ 38 προκομιζόμενον B σαβίνου B^o 38 ἐπισκόπου om. Φ 40 εὐλαβεστάτοις B^b παρὰ om. Φ^a et partim Φ^c 41 σαβίνου B^o

ἐπισκόπου. Ὁ τῶν ὄλων κύριος ἰδὼν τὴν ἀποστολικὴν ὀρθόδοξον πίστιν ὑπὸ τῶν ῥαθύμων τέως χειμαζομένην καὶ πάντα τὸν κόσμον ἐν ἀταξίαι κλυδωνιζόμενον ἤγειρεν τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν ἰθῦναι καὶ κυβερνήσαι τὴν οἰκουμένην καὶ τὰς ὑπὸ τῶν μοχθηρῶν ἐπιφυσίας τῆ διδασκαλίαι τῶν ἀγίων παραχᾶς καταστεῖλαι καὶ τὸ λαμπρὸν καὶ βέβαιον τῆς ὀρθοδοξίας κυρῶσαι. καὶ εἰκότως ἐπὶ τῆς ὑμετέρας γαλη-⁵ νότητος εἶποι καὶ ὑμῖν ὁ θεός· ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· ἠῦρον Δαυ-^{Ps. 88,} ἰδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν· ἡ γὰρ χεὶρ μου^{20—22} συναντιλήφεται αὐτῷ καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν. πιστεύων οὖν νεύματι θεῖῳ εἰς τὴν τῶν ὄλων ἀρχὴν καὶ δεσποτεῖαν ἐπιστῆναι ὑμῶν τὴν θειότητα, πρόσειμι λιπαρῶν καὶ καθικετεύων ὑμῶν τὴν εὐσέβειαν κελεῦσαι πρόνοιάν μου γενέσθαι¹⁰ καὶ ζητηθῆναι τὰ κατὰ τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν. ἐγὼ γὰρ ἤμην παιδόθεν ἀσκητήριον οἰκονομῶν, πολύανδρον μοναστήριον, οὐδὲν περὶ ἐπισκοπῆς ἐνθυμούμενος, μὴ τι γε^{M VII 317} προσελθὼν τινι τούτου τοῦ ἀξιώματος ἔνεκεν. ἐν τῇ οὖν ἐπιμελείαι τῶν μοναχῶν ὄντος μου ἐφίσταται μοι αἰφνίδιον ὁ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων καὶ χειροτονεῖ με ἐπίσκοπον Πέρρης, ἐξ ἧς καθιρέθη¹⁵ Ἀθανάσιος ἐγγράφως ἐπὶ βαρυτάτοις κεφαλαίοις κατηγορηθεὶς καὶ μὴ δυνηθεὶς ποτε ἀπολογήσασθαι πρὸς τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἀλλὰ ποτὲ μὲν παραιτούμενος τὴν ἐπισκοπὴν, ποτὲ δὲ διαφόρως περικόπτων τὰς κλήσεις τῶν καλουσῶν αὐτὸν εἰς κρίσιν συν-¹⁰ ὄδων διετέλει. οὗτος ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ ἐξ ἐπιτάγματος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων προέδρου τῆ ἐμῆ ἐπεισηλθεν ἐκκλησίαι, ἐγὼ δὲ παρὰ γνώμην χειροτονηθεὶς ἐκβέβλημαι,²⁰ καὶ ταῦτα τῶν οἰκούντων ἐκείνην τὴν πόλιν ὀδυρμοῖς καὶ θρήνοις χρησαμένων ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξόδῳ. ἰκετεύω τοίνυν τὸ ὑμέτερον κράτος κελεῦσαι καὶ τὴν κατ' ἐμὲ ὑπόθεσιν παρούσης ὑμῶν τῆς εὐσεβείας ἐξετασθῆναι καὶ τὸ παριστάμενον πέρασ λαβεῖν, ἵνα κάγω μετὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιῶμαι διὰ παντός, εὐσεβέστατοι καὶ καλλίνικοι βασιλεῖς.²⁵

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ὑπηγόρευσα καὶ ὑπογράψας ἐπιδίδωμι τῇ ὑμετέραι εὐσεβείαι. Βερνικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τὴν διδασκαλίαν ἀνέγνω

6 Τοῖς κατὰ πάντα θεοφιλεστάτοις καὶ ἀγιωτάτοις πατράσι [καὶ] ἀρχιεπισκόποις I. IIII 722 Λέοντι Ἀνατολίῳ Μαξίμῳ καὶ πάσῃ τῇ λοιπῇ ἀγίαι συνόδῳ δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Σαβινιανοῦ ἐπισκόπου. Πολλοὶ μὲν καὶ διάφοροι αἱ περὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων³⁰ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ εὐεργεσίαι, ἡ δὲ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ περὶ τὰς αὐτοῦ ἀγίας ἐκκλησίας γενομένη κηδεμονία ἰδικὴ τις τυγχάνει καὶ ἐξαιρετος, καθὼς τὰ πράγματα βοᾷ. συνήθροισε γὰρ τὴν ὑμετέραν ἀγγελικὴν σύνοδον διὰ τῶν ὡς ἀληθῶς εὐσε-³⁵ βεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων ἐπὶ τῷ τὴν πλάνην ἰδεῖν καὶ τὴν μὲν πρὸ τούτων ἐνιαυτῶν δύο μικρῶι πρὸς ἐν Ἐφέσῳ γενομένην σύγχυσίν τε καὶ ἀκαταστασίαν³⁵ καταργῆσαι, τὴν δὲ ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην φωτίσαι. ὅθεν κάγω τῆς ζάλης ἐκείνης καὶ τῶν κλυδώνων πειραθεὶς ἐπὶ τὸν ὑμέτερον κατέφυγον εὐδίων λιμένα διδάσκων ὡς Διόσκορος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων αὐθεντία, ἔτι δὲ καὶ τυραννίδι ἐμὲ μὲν τῆς ἐγχειρισθείσης μοι κατὰ κανόνας τῶν Περρηνῶν ἐκκλησίας διὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ μητρο-³⁰ πολίτου ἡμῶν Στεφάνου ἐξέωσεν, ἀντεισηγάγεν δὲ Ἀθανάσιον, ἄνδρα καθαιρεθέντα ἐν^{M VII 320} τῇ Ἀντιοχείῳ μεγαλοπόλει ὑπὸ πλείστων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. οἶα τοίνυν¹¹

M, B [= abo], Φ

1 ἀπό B^b 2 τέως om. Φ^{ac} 6 ὑμῶν Φ ἡμῖν B^o 7 μου² MΦ om. B 8 *suscipit* Φ^r
confortavit Φ^{er} πιστεύω B^o 9 γοῦν B^o εἰς MB^{ao} *super* Φ om. B^b 10 μοι B^o 12 οἰκοδομῶν B
ἐπισκοπῆς Φ ἐπισκόπου MB 13 ἔνεκα B^o 15 τῆς om. M 18 αὐτῶν B^b 20 τῇ] τὸ M
δὲ om. Φ^{ac} et Φ^r 22 καὶ om. B^o 26 ἐπίσκοπος om. B^o 27 τὴν διδασκαλίαν om. Φ
28 κατὰ MB^{ao} τὰ B^b ἀγιωτάτοις MΦ ἀγίοις B καὶ om. B^oΦ 30 παρὰ B^o 32 ἐξαιρέ-
τως B^b 33 ἡμετέραν B^o εὐαγγελικὴν Φ^a et partim Φ^c 35 τούτων τῶν B^o 39 τῆς M

καὶ τοῖς μετὰ τούτους γέγονεν καὶ ὅπως πᾶσα ἡ πόλις μετὰ πικρῶν δακρῶν καὶ ὀδυρμῶν περιχεθεῖσα δυσάποσπαστως εἶχε περὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν ἐπένθει βιαίαν ἐκβολήν, τάχα περιττὸν ἐμὲ λέγειν. δι' ὃ παρακαλῶ καὶ καθικετεύω τὴν ὑμετέραν φιλοθείαν μὴ περιδεῖν τὴν κατ' ἐμοῦ γενομένην ἀδικίαν, ἀλλὰ κελεῦσαι τῶν δικαίων με τυχεῖν, ὅπως καὶ ἐν τούτῳ ἀνυμνῆται ὁ φιλόανθρωπος θεὸς διὰ τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεοτιμῆτου 5 συνόδου καταργήσας μὲν τὴν πλάνην, φωτίσας δὲ τὴν ἀλήθειαν.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ἐπιδέδωκα ὑπαγορεύσας καὶ ὑπογράφας τήνδε τὴν δέησιν.

- 7 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀποκρινάσθω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέρρης.
- 8 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Τὸ ἐμὸν πρᾶγμα ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατῆρ- 10 κται καὶ τούτου ἤκουσαν οἱ τῆς μακαρίας μνήμης Κύριλλος τε καὶ Πρόκλος καὶ φανεροὺς τύπους ἔγραψαν τῷ Ἀντιοχείας γενομένῳ ἐπισκόπῳ Δόμνῳ. συνέθετο ἐκεῖνος πληροῦν ταῦτα· αἰσθόμενος τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἀνεπήδησεν καὶ ἐκάλει με εἰς κρίσιν. ἐγὼ ἀντέγραψα ὡς εἰ μὲν βούλοιτο ἐμμεῖναι τοῖς τύποις τοῖς δοθεῖσι παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων, ἔτοιμός εἰμι· εἰ δὲ ἕτερόν τι βούλεται, οὐκ ἐπακούω τῆι 15 κλήσει. ἅπαξ γὰρ οἱ προλαβόντες ἅγιοι ἐπίσκοποι φανερὰ ἐτύπωσαν. ἡιτία- σάμην δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς συσκευασαμένους με καὶ ἐκέλευσαν μὴ παρεῖναι τῆι κρίσει αὐτοὺς τοὺς αἰτιαθέντας παρ' ἐμοῦ. ἀξιῶ, εἰ παρίσταται τῆι ὑμετέραι ἐξουσίαι, τὰ γράμματα τῶν ἀρχιεπισκόπων ἀναγνωσθῆναι.
- 9 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ γράμματα Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς 20 εὐλαβοῦς μνήμης ἀναγινωσκέσθωσαν.
- Καὶ ἐπιδοθέντος σχεδαρίου παρὰ Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω

L III 723

Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμματος

- 10 Κυρίῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Δόμνῳ Κύριλλος ἐν κυρίῳ 25 χαίρειν. Συναλγεῖν ἡμᾶς ἀδελφοῖς ἀναγκαῖον [καὶ] εἴ τινες τῶν συλλειτουργῶν πεπονθέναι τινὰ δισχυρίζονται, καὶ τοῦτο παρὰ κληρικῶν ἰδίων, οὓς ἦν ἀναγκαῖον ὑπέχειν ἅτε πατρὶ τὸν αὐχένα καὶ ὑποτάττεσθαι κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ καὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας κανόσι διηγορευμένοι. τοῦτο πῶς οὐ τῶν αἰσχίστων ἐστὶ τολμώμενον; τοιαῦτα πεπονθέναι φησὶν ἑαυτὸν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος (ὥστε) ἔδωκεν καὶ τὸ 30 τῆς συναθροίσεως κατὰ τὴν βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον. φησὶ γὰρ τινὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν ὄντων κληρικῶν καταυθεντῆσαι τοσοῦτον ὡς τό γε ἦκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν καὶ ἐξεῶσαι τῆς ἱερωσύνης αὐτὸν καὶ καθαιρέσεως ψῆφον ἐπ' αὐτὸν ἐξενεγκεῖν. βούλονται γὰρ τοὺς μὲν οἰκονόμους τῆς ἐκκλησίας

M, B [= abo], Φ

1 τοῖς μετὰ τούτους [τούτοις B^o] MB corrupta post haec Φ 2 τὰ περὶ M 4 καὶ κελεῦσαι Φ 5 καὶ om. Φ^{er} εὐαγγελικῆς Φ 6 συνόδου] σπουδῆς B^o καταργήσεως -- φωτισάσης Φ 8 ἀποκρινέσθω B^o 9 τῆς Πέρρης B^o om. Φ^{er} 10 ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πέρρης Φ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^o χρόνου om. B^o 12 τῷ] ὡς B^o ἐκεῖ B^o 13 προσπληροῦν M ἀνεκάλει B^o 14 με MΦ om. B δὲ ἀντέστρεψα B^b 15 βούλεται BΦ βουλεύεται M 16 ἅπαξ] ἅπαντες B^o ἅγιοι om. Φ 17 καὶ om. B^o μὴ] μοι B^o 19 τῶν om. B^o 22 σχεδαρίου M 23 *secretarius divini consistorii* Φ praeter unum codicem Φ 25 ἀγαπητῷ om. Φ Κύριλλος om. B^o 26 ἀναγκαῖον M καὶ om. Φ 27 τί I^b ἐπέχειν B^o 29 διηγορευμένοι M τοῦτο BΦ γότε M πως Φ οὐ B οὖν Φ om. M ἐστὶ BΦ ἐπὶ τό M 30 φησὶ πεπονθέναι B ὥστε om. MB ut Φ τῷ B^b 32 ὑπ' αὐτὸν MB^o ἀπ' αὐτῶν B^b καὶ καταυθεντῆσαι M 33 ἐξεῶσαι I^b 34 ἐξενεγκαντες M γὰρ om. Φ

ἦτοι τοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων χειριστὰς ἐκβαλεῖν, στῆσαι δὲ αὐτοὶ τοὺς κατὰ γνώμην ἰδίαν καὶ πρὸς τούτοις ἔτι καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων περιελεῖν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἑτέρα τέτινα ἀπηχῆ καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα δρᾶσαι, ἃ καὶ ἡ τῶν συνεζευγμένων λιβέλλων περιέχει δύναιμις. ἐπειδὴ δὲ ἐστὶ τῶν ἀτόπων τοιαῦτα τολμᾶσθαι παρὰ κληρικῶν κατὰ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων καὶ περιιδεῖν ἀμήχανον αὐτά, καταξιώσάτω ἡ σὴ ὁσιότης, εἰ τῆς Ἀντιοχέων ἐστὶ μακρὰν ἢ πόλιν ἦν διοικεῖν ἔλαχεν ὁ μνημονευθεὶς θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, τισὶ δι' οἰκείων γραμμάτων ἐπιτρέψαι τὴν ἀκρόασιν, ὥστε κληθέντας τοὺς τὴν αἰτίασιν ὑπομένοντας ἀπολογήσασθαι καὶ εἰ εὐρεθεῖν ἔνοχοι τοῖς αἰτιάμασιν, ἀπολισθῆσαι τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. ὁ γὰρ αὐτοὶ τετολμήκασιν κατὰ πατρὸς ἰδίου, τοῦτο πάθειεν ἂν δικαίως πάσης ἀλογήσαντες ἀκολουθίας καὶ πάντα θεσμὸν ὑπερβάντες καὶ παρ' οὐδὲν ποιησάμενοι τὸ ἀτιμάσαι γῆρας πατρὸς. λέγονται δὲ καὶ οὐ νῦν πρῶτον ἄρξασθαι τοῦ εἶναι τοιοῦτοι, ἀλλ' ἤδη κατεγνώσθαι καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἔτι χείροσι καὶ θρασέσιν ἐγχειρήμασι. φάσκει δὲ ὑποπτον ἔχειν τὸν λαχόντα νῦν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον τῆς ἐνορίας ἐξ ἧς ἐστίν, καὶ ὡς ἔφην ἡδη, τὸ λυποῦν οὐδὲν ἐξεῖναι τοὺς ἐν ὑποψίαι μὴ δικάζειν αὐτῶι. 15

Πρόσειπε τὴν παρὰ σοὶ ἀδελφότητα· σέ ἡ σὺν ἡμῖν ἐν κυρίωι προσαγορεύει.

Ἀντίγραφον συνοδικοῦ γράμματος

11 Τῶι ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀδελφῶι καὶ συλλειτουργῶι Δόμνῳ Πρόκλῳ ἐν κυρίωι χαίρειν. Τὸ φιλάλληλον, θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τούτῳι τυγχάνει δῶρον· συνδεσμῶν γὰρ εἰς ὁμογνωμοσύνην ὁ ἀριστοτέχνης θεὸς ἦν ἐδημιούργησε φύσιν, τῆι 1. IIII 726 διαθέσει τοῦ λόγου διοικουμένου συνέσφιγξεν, ἵν' οἰκειούμενοι τὰ ἀλλήλων πάθη τε καὶ ἦθη καὶ ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ τοῦ ἑτέρου μετρῶν εἰς ἄλυτον συμπαθείας ὁμοφροσύνην συμπλέκοιτο τῶι ὁμοφυεῖ. τὰ μὲν γὰρ ἀφεστῶτα κατὰ σχέσιν πρὸς τὴν ἀλλήλων ἀναγκαίως ἐπιέγεται φθοράν, τὰ δὲ ἠνωμένα κατὰ γνώμην οὐ ραιδίως ἀπολισθαίνει τοῦ οἰκείου ἀσφαλοῦς. δι' ὃ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν καὶ τὸ συγκρότημα τῆς ἐκκλησίας σώματι ἀπέικασεν, λέγων ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέλους, πάντως διαγορεύων τὴν τοῦ πλήθους σύμπνοιαν καὶ ἀπαγορεύων νοσεῖν τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν ἐκ τῆς τῶν μελῶν συμφωνίας. πρὸς τί δὲ ταῦτα γράφω, θεοφιλέστατε, μικρὸν ἀνάσχου μαθεῖν. ὁ θεοφιλέστατος τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ἄπιστόν(τε) ὁμοῦ καὶ πλήττουσαν οὐ μετρίως τοὺς ἀκούοντας ἀπεθρήνησεν τραγωιδίαν φήσας τοὺς αὐτοῦ κληρικούς ὥσπερ ἀποδυσασμένους τὸν λογισμὸν τῆς ὑποχειριότητος καὶ νομίσαντας ἀρκεῖν αὐτοῖς ἐκ τοῦ βούλεσθαι καὶ εἶναι ἱεροτυράννοις ἀπώσασθαι μὲν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σὺν οὐδενὶ δικαίωι λόγῳ καὶ τό γε ἐπ' αὐτοῖς καὶ ὅσον ἦκεν εἰς μανίας ὑπερβολὴν, καθελεῖν καὶ τοῖς ἔργοις πείσαι ὅτι ἐν τῆι γνώμῃ τῶν προπετευομένων, ἀλλὰ μὴ ἐν τῆι ψήφῳι τῶν κανόνων ἢ τῶν ἱερῶν κρατύνεται τάξις, οἰκονόμους τε καὶ φροντιστὰς κατ' οἰκείαν ἀρέσκειαν ἐπιστῆσαι τῆι ἐκκλησίαι καὶ τῶν ἱερῶν δέλτων περιελεῖν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκοπεύοντος καὶ συντόμως εἰπεῖν ἀναφανδὸν 35

M VII 324
I Cor. 12, 27

M, B [= abo]. Φ

1 ἐκβάλλειν M

3 ἀπηχῆ B προαπήχθη M

πρᾶξαι B^o

6 εἰ τῆς om. B^o

8 αἰτίαν B^{ao}

10 τοῦ ἰδίου πρὸς B^b

11 γῆρας πρὸς MΦ πρᾶ B

12 πρότερον B

τοῦ ἄρ-

ξασθαι B^b ἄρξασθαι B^o

13 εἶν' ἔχειν B^b

18 ἀδελφῶ MΦ om. B

καὶ² om. B^o

19 φιλά-

δελφον B^a φιλάλληθον B^o

21 τοῦ λόγου MΦ

τοὺς λόγῳ B

disponente Φ

21/22 τε καὶ ἦθη MΦ om. B

22 ἐκάστῳ Φ

ἐαυτὸν B^b

μετρῶν B μέτρον MΦ

23 eiusdem naturae existentī Φ

τὰ

ὁμοφυῆ MB

24 ἀπολισθαίνουσι B^o

27 μέλους Φ

μέρους MB

28 γράφω ταῦτα B^o

29 patere me Φ^a

29/30 ἐπίσκοπος τῆς — ἐκκλησίας B

30 et incredibilem Φ^r τε om. MBΦ^{ac}

35 προπετευομένων B^{bo}

ἀλλ' ἂν M

31 αὐτοῦσ B^o

ὥστε B^o

34 καὶ καθελεῖν καὶ M

35 προπετευομένων B^{bo}

ἀλλ' ἂν M

36 τε MB δὲ Φ

ἀρέσκειαν M

αὐθεντίαν B uoluntatem Φ

ἐπιστῆναι B^b

ἐξορχήσασθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν, προσθεὶς ὡς ἔθρεψεν αὐτῶν τὴν περὶ τὰ
 τοιαῦτα τόλμαν ἢ τῶν πάλαι παρ' αὐτῶν ἀνοσιουργηθέντων οὐκ εὐλογος συγγνώμη.
 τοῖς γὰρ πρὸ αὐτοῦ τὰ ὅμοια πεπονηκότες ὁδῶι τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν
 ἐφ' οἷς μὴ πάλαι ἀξίαν δεδώκασιν δίκην, τοῦ μηδὲ αὐθις σωφρονῆσαι ἐσχηκότες ἐφόδιον.
 ἀλλ' αὐτός, θεοφιλέστατε, καταξίωσον παρ' ἡμῶν δυσωπούμενος (δύνασαι γάρ) οἱ- 5
 κειώσασθαι τοῦ συνιερέως τὰς ἀσθενείας μάλιστα πειθόμενος τῶι μακαρίωι Παύλωι βοῶντι
 I Cor. 12, 26 εἰ πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, ὡς εἰ μακρὰν τῆς Ἀντιοχέων
 μεγαλοπόλεως ἢ πόλιν ἐν ἧι ταῦτα ἐδραματουργήθη, ἀπώικισται, τινὰς τῶν ἀστυγει-
 τόνων καὶ ἀπροσωπολήπτων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἀκοῦσαι τῆς ὑποθέσεως (ὑφο-
 ρᾶται γὰρ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς μητροπόλεως ὡς τῆι τῆς μανίας τῶν ἀντι- 10
 πάλων φλογὶ τὴν ἐκ δυσμενείας κατ' αὐτοῦ παρασχόντα δύναμιν τε καὶ ὕλην) καὶ εἰ
 ἐλεγχθεῖεν ἐφ' οἷς ἠιτιάθησαν οἱ παρ' αὐτοῦ καταβώμενοι ὡς εἰς ἀπόνειαν τὸν Ἀβερ-
 σαλῶμ ἐκείνον μιμησάμενοι, ἐπίσης ἐκείνῳ δέξασθαι καὶ τὴν ἐκ τοῦ παραδείγματος τι-
 μωρίαν. οὕτω γὰρ μισεῖ ὁ θεὸς τοὺς κατὰ πατέρων ὀπλιζομένους, ὡς ἐν πάσῃ τῆι
 κτίσει στηλιτεύειν τοὺς πατραλοίας. οἶδα δέ, θεοφιλέστατε, ὡς πάντας περιπτυσσό- 15
 μενος ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ καὶ γέμων συμπαθείας οἰκειώσῃ τὸν πρεσβύτερον καὶ ἀπο-
 L III 727 μάξεις αὐτοῦ τὸ τῆς θλίψεως δάκρυον καὶ χαριῆι αὐτῶι τὸ μισοπόνηρον καὶ τοὺς τῆς
 ἱερωσύνης ἐπιβούλους μετὰ τοὺς ἐλέγχους ὀργῆι δίκαιαι χρῆσάμενος καὶ ἀμύνηι τὸ πρέπον
 ἐχούσῃ παρασκευάσεις ἐκποδῶν γενέσθαι, πονηρὰν νομὴν τὸ κοινὸν τῆς ἱερωσύνης
 καταβλάπτουσιν ἐπιστημόνως ἐκτέμνων. εἰ γὰρ δοιῆ τις τοὺς τολμῶντας ἄ μὴ δεῖ, 20
 καὶ εἰς τοσοῦτο φθάνοντας θράσους, ὡς καὶ τοιοῦτων κατατολμᾶν δι' ὧν ἱερωσύνην
 καθυβρίζουσιν, οἰκτερεῖν ἀκρίτως ἀφ' ὧν τὸν ἔλεον περὶ ἀνομίας θηρῶνται [καὶ] παρα-
 κλήσεσι, λείπεται οὐδὲν ἢ πάντας τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προεστῶτας παίγνιον εἶναι καὶ
 τῶν διαβολικῶν ὀργάνων. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν προεχειρί-
 σατο ἐπὶ τῶι καὶ παύειν ἀδικίας καὶ τόλμας ἀναστέλλειν καὶ ἱερωσύνην καμνούσῃ 25
 M VII 325 βοηθεῖν καὶ ταῖς εἰκαίαις λοιδορίαις χώραν μὴ παρέχειν, ἀλλὰ μετὰ διάγνωσιν τῶι μὲν
 συκοφαντούμένῳ, εἴ γε συκοφαντήται, βοηθεῖν, τὸν δὲ συκοφαντοῦντα, εἴ γε ἀληθῶς
 συκοφαντεῖ, ἐκτέμνειν. μὴ τοίνυν νομίσει σου ἢ θεοσέβεια ὡς ἐφ' ὕβρει τοῦ θρόνου
 τῆς μεγίστης Ἀντιοχέων πόλεως κατέλαβε τὰ τῆιδε ὁ μνημονευθεὶς θεοφιλέστατος ἐπί-
 σκοπος, ἀλλ' ὑφωρώμενος τινὰς, ὡς φησι, τοὺς ταραχαῖς χαίροντας καὶ οἰκείῳ πάθει 30
 στρατευομένους δέδωκε πρὸς καιρὸν τόπον τῆι ὀργῆι, ἐπεὶ τό τε ἀνεξίκακον καὶ ἡμερον
 καὶ φιλοδίκαιον τῆς σῆς θεοσεβείας κηρύττων οὐ παύεται καὶ ἄλλως οὐκ αἰτιώμενος·
 μὴ γένοιτο· ἀλλὰ δυσωπῶν αἰδεσιμωτέραν γενέσθαι τὴν ἐπ' αὐτῶι μεσιτείαν. δι' ὃ
 καὶ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν ἐφοδιάσαντες γράμμασι θαρρεῖν εἶπομεν ἐγὼ τε καὶ ὁ ὀσιώτατος
 ἐπίσκοπος καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Κύριλλος ὡς διὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν ἡμῖν ἀγάπην 35
 αἰδεσθεὶς τοὺς ἐπιστείλαντας βοηθήσεις πάντως τῶι κομίσαντι.

Πᾶσαν τὴν σὺν σοὶ ἀδελφότητα πλεῖστα προσαγορεύω.

12 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Μετὰ τὰς ἐπιστολάς τί ἐπράχθη;

M, B [= abo], Φ

1 αὐτόν B^b 2 συγγνώμην B^b 4 τοῦ B τὸ M 7 ὡς scripsi ut Φ καὶ MB τῆς MB^{ao}
 τῶν B^b 8 τινὰς MB et unus codex Φ^c τινὰ Φ 11 τὴν] τῆς B^o 12 ὡς scripsi *tamquam* Φ
 καὶ MB 13 ἐφίσησ M 15 πατρολοίας MB^{ab} πάντα B^o 16 ἄω B^o 16/17 συμπαθείας
 — αὐτοῦ om. B^o 18 καὶ μετὰ B^o 21 τοσοῦτον B^a τοιοῦτον B^b 21/22 ὡς — καθυβρίζουσιν]
 ut et deo per pontifices contumeliam inferre audeant Φ 22 τόν] τὸ B^b καὶ om. B^bΦ
 22/23 παρακλήσεσι MΦ παρακαλεῖν B 26 εἰκαίαισ MB^b οἰκείαισ B^{ao} multis Φ 27 συκοφάν-
 τηται B^o βοηθεῖν] ἀδικεῖν B^o 28 συκοφαντεῖ om. M 29 τὰ B κατὰ M 34 εἶπωμεν M

13 Σαβινιανὸς ὁ εὐλαβέστατος εἶπεν· Ἄξιῶ τὰ ὑπομνήματα ἀναγνωσθῆναι καὶ ταῦτα διδάσκει ὑμᾶς.

14 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Αἱ διαλαλιαὶ τῶν προκομιζομένων ὑπομνημάτων ἀναγνωσκέσθωσαν.

Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητᾶριος τοῦ θείου κονσιστορίου ἀπὸ σχιδαρίου ἐπιδοθέντος αὐτῷ παρὰ Σαβινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐφθαρται, τὰ ἐξῆς ἀνέγνω

15 Ἐν τῇ Ἀντιοχέων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρητοῦ συνόδου γενομένης καὶ καθεσθέντων τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων

1 Δόμνου τῆς αὐτῆς Ἀντιοχείας 10

2 Θεοδώρου Δαμασκοῦ

3 Βαλερίου Ἀναζαρβοῦ

4 Πομπηιανοῦ Ἐμίσης

5 Πολυχρονίου Ἐπιφανείας τῆς δευτέρας Κιλικίας

6 Δαμιανοῦ Σιδῶνος 15

7 Ἰαμβλίχου Χαλκίδος

8 Θεοκτίστου Βεροίας

9 Γερωντίου Σελευκείας

10 Ἰωσήφ Ἡλιουπόλεως

11 Τιμοθέου Δολίχης 20

12 Βενετίου Βίβλου

13 Ἐπιφανίου Ἡρακλείας

14 Παύλου Πτολεμαίδος

15 Στεφάνου Ἐπιφανείας δευτέρας Συρίας

16 Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος 25

17 Θωμᾶ Μοψουεστίας

18 Ἰορδάνου Ἀβίλης

19 Παύλου Ἀνταράδου

20 Βαράνου Ἀλεξανδρείας

21 Μάρα Οὐρίμων 30

22 Σάβα Πάλτου

23 Μάρα Ὀνοσάρθας

24 Ἰωάννου Θεοδοσιουπόλεως

25 Δανιήλου Καρρῶν

26 Σωφρονίου Κωνσταντίνης 35

27 Οὐρανίου Οὔρας

28 Μαριανοῦ Ῥοσαφᾶς

16 Τατιανὸς διάκονος καὶ νοτᾶριος εἶπεν· Οἱ ἀπὸ Πέρρης ὀρμώμενοι κληρικοὶ λιβέλλους L III 73^ο καὶ νῦν πάλιν ἐπιδεδώκασιν τῇ ὑμετέρᾳ ἀγιότητι κατὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου

M, B [= abo], Φ

1 σαβινανὸς B^o ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος B^{bo} 2 αὐτὰ Φ 3 *interlocutiones* Φ διδασκαλία MB 6 οὗ — ἐφθαρται] *perit temporis notatio* 8/9 *in aestiuali porticu secretarii* Φ 7 καὶ om. B^b 12 βαλλερίου B 13 πομπηιανοῦ M ἐμέσης B^o 14 ἐπιφανίας MB^{ao} 17 βερροίας B 19 ἰλιουπόλεως B^b 21 βίβλου B^oΦ βίλου MB^{ab} 22 ἠρακλείας MB *Ancae* Φ, cf. p. 71, 31 24 ἐπιφανίας MB^{ao} 31 σάββα B^{ab} 32 μάρα ὀνοσαρθᾶς B^oΦ μαράνοσ σαρθᾶς MB^b μάρα ἀνασάρθας B^a 34 καρῶν BΦ^{ac} 35 *Constantiae* Φ^{cr} 36 *Suroyini* Φ^r *synonymi* Φ^{ac} p. 78, 26 37 *Mariniano* Φ

- M VII 328 Ἀθανασίου. ἐπειδὴ τοίνυν πάρεστιν ἡ ἅγια σύνοδος, ἔχω μετὰ χειρας τοὺς λιβέλλους καὶ εἰ κελεύσειεν ἡ σὴ ὀσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι.
- 17 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οἱ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκότες;
- 18 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἔξω εἰσίν.
- 19 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίτωσαν. 5
- 20 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἔστηκεν Ἰσαάκιος ὁ τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδωκώς.
- 21 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους ἢ καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῶι;
- 22 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Μόνος Ἰσαάκιος ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους.
- 23 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω Ἰσαάκιος εἰ αὐτὸς ἐπιδέδωκεν τοὺς λιβέλλους. 10
- 24 Ἰσαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· Ναί, δέομαι τῆς ἁγιωσύνης σου.
- 25 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τούτους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
- 26 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐμνημόνευσε καὶ Ἰωάννου ὑποδιακόνου, εἰσίτω καὶ οὗτος. 15
- 27 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Πάρεστι καὶ Ἰωάννης ὁ ὑποδιάκονος.
- 28 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Παρόντων αὐτῶν ἀνάγνωθι τοὺς συνεζευγμένους λιβέλλους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
- 29 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ εἰσιν οὗτοι οἱ λίβελλοι; 20
- 30 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἔχω τούτους μετὰ χειρας.
- 31 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τούτους.
Καὶ ἀνεγνώσθησαν.
- 32 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἠνίκα παρεπέμψαμεν τὴν δίκην τῶι μακαριωτάτῳ Πανολβίῳ τῶι τηνικαῦτα μητροπολίτῃ τῆς ἐπαρχίας ὥστε διακοῦσαι τῆς ὑποθέσεως, 25
τίνα παρηκολούθησεν;
- 33 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐχω τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου ἐπιστολὴν δι' ἧς ἐδίδαξεν τὰ παρακολουθήσαντα.
- 34 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ταύτην.
Καὶ ἀνεγνώσθη. 30
- 35 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐχεις τὰ ἀντίγραφα τῶν παραιτήσεων τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου;
- 36 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐχω μετὰ χειρας καὶ τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ αὐθεντικὰ λαβὼν παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως. 35
- 37 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω τὰ αὐθεντικὰ κατὰ τάξιν.
Καὶ ἀνεγνώσθη.
- 38 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Ὅτι εὐνοικῶς διέκειτο περὶ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον ὁ μακαρίτης Πανόλβιος ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸ τηνικαῦτα ἐπίσκοπος, διὰ τῶν οἰκείων παραιτήσεων ἐδίδαξεν ὁ αὐτὸς εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος. 40
δῆλος τοίνυν ἐστὶ φυγῶν τὴν δίκην καὶ μηδὲ τῶι φίλῳ ἑαυτοῦ τὴν κατ' αὐτὸν ἐμπιστεύσας ἀκρόασιν.

M, B [= abo], Φ

7 ἐπίσκοπος om. B^b et solus Φ^{ac} 7 δέδωκε B^b ἄλλοι B^b 11 δέομαι — σου MBΦ
Domne Φ^{ac} 12/13 Δόμνος — ἀνεγνώσθησαν om. Φ 12 ἐπίσκοπος om. B^b 15 οὕτως· M 20 οὗτοι
MB αὐτοὶ Φ 21 τούτους MΦ om. B 22 ἐπίσκοπος om. B^b 23 ἀνεγνώσθη B^b 25 τῆς· om. B^b
26 παρηκολούθησαν B^b 29 ἐπίσκοπος om. B^b ἀνέγνω B^o 34 Ἰωάννου om. B 35 τοῦ om. B^{bo}
36 ἀναγινωσκέσθωσαν B^o κατὰ τάξιν om. Φ^{ac} 39 ἐπίσκοπον om. B 40 αὐτὸς om. Φ

- 39 Βαλέριος ἐπίσκοπος Ἀναзарβοῦ εἶπεν· Δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος συνειδῶς ἑαυτῶι τινά, ἅπερ καὶ κατηγορηται, τῶι μὴ βουλευθῆναι παρὰ τῶι αὐτοῦ φίλωι τῶι μακαριωτάτῳ Πανολβίωι δικάσασθαι κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ γραφείσας παραιτητικὰς ἐπιστολάς.
- 40 Πομπηϊανὸς ἐπίσκοπος Ἐμίσης εἶπεν· Φίλου τυγχάνοντος αὐτῶι τοῦ μακαρίου M VII 329 Πανολβίου τοῦ ἐπισκόπου ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος δῆλός ἐστιν ὡς ὑπὸ 6 κακοῦ συνειδότης τοῦτο πεποιήκεν.
- 41 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος οὐδὲ τῶι ἑαυτοῦ φίλωι θαρρήσας τὴν κατ' αὐτὸν κατηγορίαν δῆλός ἐστι φαύλωι συνειδότη φυγῶν τὴν δίκην. 10
- 42 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος Χαλκίδος εἶπεν· Εἰ ἑαυτῶι ἐθάρρει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος L IIII 731 Ἀθανάσιος, οὐκ ἂν τὴν ἀκρόασιν Πανολβίου τοῦ φίλου αὐτοῦ παρηιτήσατο, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς γράμμασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ὠμολόγησεν· ἀλλ' ἴσως ὑπὸ τοῦ συνειδότης ἐλαυνόμενος ἔφυγεν τὴν κλήσιν τὴν ἐπὶ τοῦ προειρημένου μακαρίου Πανολβίου.
- 43 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπεν· Μεγάλα ἑαυτὸν ἠδίκησεν καὶ ὑπεύθυνον 15 κατέστησεν τοῖς ἀγίοις κανόσιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος τρίτον κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου τυγχάνοντος καὶ τρίτον παραιτησάμενος καὶ μὴ ἀπαντήσας.
- 44 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μήτε τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀνασχόμενος, 20 καὶ ταῦτα κληθεὶς δικάσασθαι φυγῶν τὴν ἀκρόασιν, ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ τρεῖς παραιτητικαὶ ἐπιστολαὶ διεγνώρισαν.
- 45 Βενέτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βύβλου εἶπεν· Ἡ τῶν παραιτητικῶν γραμμάτων τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἀνάγνωσις ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὡς γνήσιος ἐτύγχανεν ὁ τότε μητροπολίτης αὐτῶι ὁ μακάριος Πανόλβιος, παρ' ᾧ τὰς ἀποκρίσεις 25 ἔδει ποιήσασθαι. ὅθεν οὐκ ἐχρῆν τὴν κλήσιν φυγεῖν, εἰ μὴ πού γε τὸ συνειδὸς αὐτῶι ἐνεπόδιζεν.
- 46 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας εἶπεν· Εἰ εἶχεν καθαρὸν τὸ συνειδὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἂν παρηιτήσατο τοῦ μακαρίου Πανολβίου τὴν κρίσιν φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος. 30
- 47 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Ἄρκης εἶπεν· Ἐδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὡς ἑαυτὸν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἀπηλλοτριώσεν τὴν ἐπισκοπὴν παραιτούμενος τρεῖς ἐπέστειλεν, καὶ ταῦτα φίλον ἔχων τὸν μακάριον Πανόλβιον τὸν γενόμενον τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπίσκοπον, δυνάμενον, εἰ μὴ ἑαυτῶι συνῆιδει, τὰ κατ' αὐτὸν δεόντως τυπῶσαι.
- 48 Μάρας ἐπίσκοπος Οὐρίμων εἶπεν· Τῶι φεύγειν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον 35 Ἀθανάσιον τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τὸ τηνικαῦτα τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου δῆλός ἐστιν ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότης.

M, B [= abo], Φ

- 1 βαλλέριος B 2 τινά et καὶ om. Φ 3 τῶι μακαριωτάτῳ om. Φ^r κατὰ MB^{bo}
 Φ καὶ B^a 4 παραιτικὰς B^b 5 πομπηϊανὸς M 6—8 δῆλός --- Ἀθανάσιος om. B^o 9 ἐπι-
 φανίας M, B^a corr. 10 κατ' αὐτοῦ B^b 11 Χαλκίδος om. B ἑαυτῶ MB *de re* Φ^a om. Φ^r
 ἐπίσκοπος om. B^o Φ 12 παραιτικοῖς B^b παραιτητικοῖς B^o 13 μακαρίου om. B^o 14 τρί-
 τον om. Φ^r 15 τὸ om. B^o 16 καὶ² om. Φ^r παρατοῦ M 17 βίβλου B^{bo}
 βίβλου B^a 18 ἡ — γραμμάτων — ἀνάγνωσις MΦ τὰ παραιτητικὰ γράμματα τοῦ — ἀθανα-
 σίου B 19 εἰ [om. unus codex Φ^r] *qui tunc metropolitae erat, hoc est beato Panoibio* Φ
 20 μὴ om. M αὐτὸ M 21 βερροίας B 22 κρίσιν M κλήσιν B *audientiam* Φ 23/24 τὴν
 — παραιτούμενος [παραιτησάμενος B^b] — ἐπέστειλεν [ἀπέστειλε B^o] MB corrupte, *deleuerunt* ἐπ-
 έστειλεν *semel ipsum ab episcopatu Perrenorum ecclesiae fecit extraneum repudiium tertio miltens* Φ
 24 ἐπίσκοπος B^b 25 Οὐρίμων Φ^r 26 ἐπισκοπῆς B^o

- 49 Βαράνης ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μὴ ὑπακούσας τῷ τῆνικαῦτα μητροπολίτη τῷ μακαρίῳ
 M VII 332 Πανολβίῳ, καὶ ταῦτα φίλῳ αὐτοῦ τυγχάνοντι. ὅθεν δῆλός ἐστιν ὡς οὐκ ὀρθῶς
 συνειδῶτι συζήσας ἀπέφυγε τὴν τοιαύτην κρίσιν καὶ ἐπὶ τὰς παραιτήσεις ἦλθεν.
- 50 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπεν· Περιττὸν εἶναι νομίζω πρᾶγμα μετὰ 5
 τρεῖς παραιτήσεις καὶ ταύτας ὄρκον ἐχούσας ἐξετάσει παραδοθῆναι τὸ πρᾶγμα τὸ
 κατὰ τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. πῶς γὰρ ἂν ἔλοιτο παρὰ τῆι ἁγίαι
 ταύτηι συνόδῳ δικάσασθαι, ὅποτε ἐπὶ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ φίλου τοῦ μακαρίου Πανολβίου,
 ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς παραιτητικοῖς ἐσήμανεν, τὴν κρίσιν φαίνεται ἀποφυγῶν;
- 51 Φωσφόρος ἐπίσκοπος Ὀρθωσιάδος εἶπεν· Τὰ παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου 10
 Ἀθανασίου γραφέντα πρὸς τὸν μακάριον Πανόλβιον τὸ τῆνικαῦτα ἐπίσκοπον ὄντα
 τῆς Ἱεραπολιτῶν δηλοῖ ὡς τὴν κρίσιν φεύγων τῆς Περρηνῶν ἀνεχώρησεν ἐπισκοπῆς.
- 52 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπεν· Τοῖς δόξασιν ὑμῶν τῆι ἁγίαι συνόδῳ
 καὶ αὐτὸς συναινῶ.
- 53 Δανιῆλος ἐπίσκοπος Καρρῶν εἶπεν· Ἐδήλωσε τὰ πεμφθέντα παραιτητικὰ γράμ- 15
 I. III 734 ματα παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου πρὸς τὸν μακάριον ἐπίσκοπον
 Πανόλβιον ὡς παραιτησάμενος τὴν κρίσιν ἀλλότριον ἑαυτὸν τῆς ἐπισκοπῆς κατέστησεν.
- 54 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων παραιτητικῶν
 γραμμάτων δῆλός ἐστιν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος εἰς κρίσιν ἔλθειν μὴ θέλων
 καὶ τὴν ἐπισκοπὴν παραιτησάμενος. 20
- 55 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπεν· Τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος
 ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ μὴ βουλευθεὶς ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου
 τοῦ τὸ τῆνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου ἀπαντῆσαι καὶ δικάσασθαι καὶ ἑαυτὸν
 ἐλευθερῶσαι τῶν ἐπαγομένων αὐτῷ ἐγκλημάτων δῆλός ἐστιν κακῶς συνειδῶτι χρησάμενος.
- 56 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Δολίχης εἶπεν· Ἐδει μὲν τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθα- 25
 νάσιον παρὰ τὴν ἀρχὴν τρίτον κληθέντα παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης Πανολβίου
 τοῦ τὸ τῆνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου ἀπαντῆσαι καὶ ταῖς προσούσαις αὐτῷ
 χρῆσασθαι δικαιολογίαις, ὅποτε ἀπὸ τῶν νυνὶ ἀνεγνωσμένων καὶ φίλον αὐτὸν ἑαυτοῦ
 ὠρίσατο. ἐπειδὴ τοίνυν πολλακίς κληθεὶς παρητήσατο, ὑπεύθυνον ἑαυτὸν κατέστησεν
 τοῖς ἐπαγομένοις αὐτῷ. 30
- 57 Παῦλος ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος εἶπεν· Τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως παρὰ τῶν προ-
 M VII 333 λαβόντων ἁγίων πατέρων ἀποφανθεῖσι κατ' αὐτοῦ τὰ ὅμοια κατατίθεμαι.
- 58 Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου εἶπεν· Τρίτον εἰς ἀκρόασιν κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος
 ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου,
 καὶ ταῦτα φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, ὡς ἀπὸ τῶν ἀνεγνωσμένων ἐμάθομεν, καὶ τρίτον 35
 παραιτησάμενος τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας δῆλος ἐστιν ὡς οὐ καλῶς
 συνειδῶτι πληττόμενος ἔφυγεν τὸ κριτήριον.

M, B [= abo], Φ

3 ὀρθῶς B^b 4 ἀκρόασιν Φ 5 ἐπιφανίαις MB^{ao} νομίζω om. B^b πρᾶγμα MΦ om. B
 6 ταῦτα B om. Φ ὄρκον MB ὄρον Φ 7 *reuerentissimum* Φ εὐσεβέστατον MB 7/8 ἁγίαι
 ταύτηι] ἀγιωτάτη B^o 8 αὐτοῦ [om. B^b] φίλου MBΦ^r *metropolitae* Φ^{ac} 9 παραιτητικοῖς
 αὐτοῦ B^b 11 μακαριώτατον B^o 13/14 post 15/17 coll. Φ 13 ὑμῶν om. Φ^{ac} 15 καρῶν
 B^b τῆς καρῶν B^o 16 παρὰ om. B^o ἐπίσκοπον MB *qui tunc metropolitae erat* Φ 17 ὡς
 om. M 19 μὴ θέλων ἔλθειν B 20 παρητήσατο B^o 21 Ἡλιουπόλεως B^b *Iulioapolis* Φ *praeter*
unum codicem Φ^c 23 τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 24 ἑαυτῷ B^o αὐτοῦ M 27 τῆς
 Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 28 ἀνεγνωσμένων B^b 31/32 post 37 coll. B^b om. Φ
 32 κατατίθημι B^b 33 ἀράδου MB *Ptolemaidis* Φ 34 ἐπίσκοπος om. Φ τοῦ τῆς Ἱερα-
 πολιτῶν μητροπόλεως B^o 36 ἐκκλησίας om. M 37 χρησάμενος B^o

- 59 Σάβας ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπεν· Τρίτον παραιτησάμενος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰθανάσιος καὶ ὀρκώσας ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι, ποῖον λόγον ἔχει λοιπὸν περὶ ἐπισκοπῆς κινεῖν τῆς Περρηνῶν ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ τηνικαῦτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου μὴ δικασάμενος; 5
- 60 Μάρας ἐπίσκοπος Ὀνοσάρθας εἶπεν· Γνησίως φιλούμενον ἑαυτὸν ἔδειξεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰθανάσιος ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν παραιτητικῶν ἐπιστολῶν. φυγὼν τοίνυν τὴν ἐπ' αὐτῷ ἀκρόασιν δῆλός ἐστι πονηρᾶι συνειδήσει τοῦτο πεποιηκώς.
- 61 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Μετὰ τὰς παραιτήσεις ταύτας ποῦ διῆγεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰθανάσιος; 10
- 62 Ἰσαάκιος ἀρχιαναγνώστης εἶπεν· Ἐξῆλθεν τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ τῇ χώρῃ Σαμοσάτων διῆγεν καθ' ἑαυτὸν ἐν ἰδίῳ χωρίῳ καὶ πάλιν κατήλθεν ἐν Σαμοσάτοις τῇ πόλει. ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθά εἰσι κληρικοί, παρακαλῶ τὴν ἀγίαν ὑμῶν σύνοδον εἰσελθεῖν αὐτοὺς καὶ εἰπεῖν ἅπερ καὶ αὐτοὶ οἶδασιν. 15
- 63 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰσίτωσαν.
- 64 Καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐστήκασιν οἱ εὐλαβέστατοι κληρικοί.
- 65 Δόμνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Στήτωσαν κατὰ τάξιν οἱ εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καὶ οἱ εὐλαβέστατοι διάκονοι. 20
- 66 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ποῦ διῆγεν μετὰ τὰς παραιτήσεις ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἰθανάσιος;
- 67 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί λέγουσι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί;
- 68 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐξ ἐκείνου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Πέρρην;
- 69 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πόσους ἐχειροτόνησεν; 25
- 70 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ταύτας τὰς χειροτονίας μετὰ τὰς τρεῖς παραιτήσεις λέγεις γεγενῆσθαι παρ' αὐτοῦ;
- 71 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοί ἅπερ ἴσασι καὶ τί μετὰ ταῦτα παρηκολούθησεν.
- 72 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὑμεῖς τίνος ἔνεκεν ἀπήλθατε ἐν Ἰεραπόλει; 30
- 73 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἶδα κάγῳ ἐκδεδημηκέναι τὸν ἐπίσκοπον Ἰθανάσιον· καὶ γὰρ ἐκόμισέ μοι γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων, τοῦ κυρίου Πρόκλου φημί καὶ τοῦ κυρίου Κυρίλλου.
- 74 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὅσα γράμματα διὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἰθανασίου κεκόμισται τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· κελευσάτω σου ἡ ἀγιότης ταῦτα ἀναγνωσθῆναι ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. 35
- 75 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγινωσκέσθω.
Καὶ ἀνεγνώσθη.

M, B [= abo], Φ

1 σάββας B 2 λοιπὸν om. Φ^{ac} 3 ἐπισκοπῆς MΦ ἐπισκόπου B 4 τὸ τηνικαῦτα B^a
τῆς Ἰεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 6 ὀνοσαρθας MB^oΦ^a ὀνοσοσαρθᾶς B^{ab} Anasarthae Φ^{er}
αὐτὸν B^b 7/8 τοῦ τῆς Ἰεραπολιτῶν μητροπόλεως B^o 8 πρὸ B^{ab} 12 archidiaconus Φ
τὴν — χώρῃ] *de prouincia* Φ τὴν χώραν MB^o 14 καὶ αὐτοῦς B^o 15 εἰπεῖν MB^{ao}
εἰπεῖν αὐτοῦς B^b 17 καὶ — αὐτῶν om. Φ 19 ὁ εὐλαβέστατος om. B^b 21—30 *appareet*
omnia clericorum responsa omissa esse 25 πόσους ἐχειροτόνησεν] τί λέγουσιν καὶ οἱ λοιποὶ κληρι-
κοί (iterum) B^a 26—28 ταύτας — εἶπεν om. B^o 26 τρεῖς MBΦ^a om. Φ^{er} 28 ἐπίσκοπος om. B^b
καὶ² om. Φ *praeter unum codicem* Φ^a 28/29 τί μετὰ om. B^b 30 ἐπίσκοπος om. B^b
ἀπήλθετε B^{ab} 31 Δόμνος — εἶπεν om. B^o ἐκδεδημηκέναι MB *formidasse* Φ 32 ἀγιωτάτων MΦ
ἀγίων B et unus codex Φ^c 35 καὶ θεοφιλεστάτων om. Φ 37 ἀναγινωσκέσθωσαν B^b

- 76 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φαίνεται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος
 M VII 336 μηδὲν ἀληθὲς διδάξας τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ἀρχιεπισκόπους τὸν κύριον
 Πρόκλον καὶ τὸν κύριον Κύριλλον, ὅποτε καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ γενομένου
 αὐτοῦ μητροπολίτου φίλου αὐτοῦ τυγχάνοντος, καθὼς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδοθείσαις παρ'
 αὐτοῦ παραιτήσεσιν ἐγνώρισεν, παρήιτηται τὴν τῆς Πέρρης ἐπισκοπὴν καὶ οὐχ ὑπὸ 5
 τῶν κληρικῶν ἐξηλάθη, ὡς ἐδίδαξεν, ἀλλ' αὐτὸς τρίτον παρ' αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Παν-
 ολβίου κληθεὶς παρηιτήσατο τὴν ἀκρόασιν τῶν ἐπαγομένων αὐτῶι ἐγκλημάτων καὶ
 τὴν πόλιν ἀπέλιπεν, προσθεὶς καὶ τοῦτο ἐν τοῖς παραιτητικοῖς αὐτοῦ συγγράμμασιν
 ὅτι δύο ἢ τριῶν ἐνιαυτῶν τοῦτο παρ' αὐτῶι κέκριτο τοῦ ἀποστῆναι τῆς ἐπισκοπῆς.
- 77 Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συνεῖδον κἀγὼ ὅτι ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθα- 10
 νάσιος ψευδῆ ἐδίδαξε τοὺς θεοφιλεστάτους καὶ ἀγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον
 καὶ Κύριλλον. καὶ γὰρ καὶ οἰκείαι γνῶμη τὴν ἐπισκοπὴν παρηιτήσατο ἐγγράφως
 καὶ τρίτον παρὰ τοῦ Πανολβίου τοῦ μακαρίου κληθεὶς ἔφυγεν τὴν κρίσιν τρισὶ χρησά-
 μενος παραιτήσεσιν καὶ οἰκείαι γνῶμη τὴν πόλιν ἀπολιπὼν καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κληρικῶν ἐξελαθεῖς. 15
- 78 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πρόδηλος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθα-
 νασίου ἢ περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ ἀδολεσχία συκοφαντήσαντος τοὺς τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ
 εὐλαβεστάτους κληρικούς. ἐαυτῶι γὰρ ἀναχωρήσας τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας
 καὶ πρὸ πλείστων χρόνων εἰς ἀποδημίαν μακρὰν ἀπεληλυθὼς ἐκείνοις τὴν αἰτίαν ἐπέγραψε.
- 79 Πομπηγιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς συνείδομεν ὡς ἐψεύσατο ὁ εὐλα- 20
 I. III 738 βέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος καὶ ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων ἐδίδαξεν τοὺς θεοφιλεστάτους
 καὶ ἀγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον καὶ Κύριλλον.
- 80 Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἱ ἐπιδοθέντες λίβελλοι τῶν παραιτήσεων παρὰ
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου τῶι μακαρίω Πανολβίω τῶι τηνικαῦτα
 ἐπισκόπῳ τῆς μητροπόλεως τυγχάνοντι καὶ φίλῳ αὐτοῦ ὄντι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν, 25
 διδάσκουσιν ἡμᾶς ὡς μάτην ἐσυκοφάντησεν παρὰ τοῖς ἀγιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις
 Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς αὐτοῦ, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπολιπὼν
 τὴν Περρηνῶν ἐπισκοπὴν καὶ ὀρκώσας ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον.
- 81 Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνείδον κἀγὼ τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις.
 M VII 337
- 82 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐθαύμασα πῶς ἠνέσχετο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος 30
 Ἀθανάσιος κληθεὶς παρὰ τοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου τοῦ μακαρίου Πανολβίου
 ἀπολογήσασθαι καὶ παραιτησάμενος τρεῖς τὴν ἐπισκοπὴν ἠνώχλησεν τοῖς θεοφιλεστά-
 τοις ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ μηδὲν ἀληθὲς διδάξας.
- 83 Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνείδον κἀγὼ ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐδίδαξεν
 τοὺς ἀγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, Πρόκλον φημί καὶ Κύριλλον ὁ εὐλα- 35
 βέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

M, B [= abo], Φ

4 αὐτὸς MΦ om. B 5 παρήιτηται oim. Φ καὶ oim. Φ^{ac} « ἀλλ' » καὶ B^o μακαρίου
 oim. Φ 8 ἀπέλειπεν M 9 ὅτι καὶ Φ 10 βαρέτιος B ὅτι M ὡς B 11 καὶ ἀγιω-
 τάτους oim. Φ^{ac} ἐπισκόπους B^b 13 τοῦ μακαρίου πανολβίου B; *audientium* Φ τρισὶ
 MB^{ao} τισὶ B^b *etiam* Φ 14 ἀπολειπὼν M καταλιπὼν B^o ἰδίων oim. Φ^r 17 *calumniam*
facientis [faciens Φ^{ac}] quasi de uiolentia sua Φ 19 καὶ oim. Φ^{er} ἔγραψεν M ὑπέγραψε B^o
 20,21 τὰ — ἐδίδαξεν *certus [certum Φ^c] est Athanasius alia pro aliis docuisse* Φ, sed adnotat Rusticus
GK haec eadem et nos cognouimus quia mentitus est reuerentissimus episcopus Athanasius et alia pro aliis
elocuit 20 συνείδαμεν M 22 καὶ ἀγιωτάτους oim. B^a ἀρχιεπισκόπους MB^oΦ^{ac} Rusticus
 in nota ἐπισκόπους B^{ab} oim. Φ^{er} καὶ^r oim. M 25 μητροπόλεως αὐτοῦ B^o ὄντι
 ὅτι M 28 πέρρην ὡς B^o 30 *Daniel* Φ εὐλαβέστατος oim. B 31 τοῦ²] αὐτοῦ τοῦ B^o
 32 τρεῖς M ἐνώχλησεν M 33 *episcopis* Φ^{ar} et unus codex Φ^c 33/34 διδάξας —
 ἀληθὲς oim. B^o

- 84 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνείδον κάγῳ ὡς ψευδῆ ἐδίδαξεν τοὺς ἀγιωτάτους καὶ ὀσιωτάτους ἀρχιεπισκόπους, Πρόκλον φημί καὶ Κύριλλον ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.
- 85 Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγῳ οὕτως συνείδον μᾶλλον ἐψεῦσθαι ἐπὶ τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. οὔτε γὰρ παρὰ τῶν κληρικῶν φαίνεται ἀπελαθεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον οἰκείαι γνώμη τὰς παραιτήσεις ποιησάμενος.
- 86 Βαλέριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγῳ συνείδον τῇ ἀγίαι συνόδῳ.
- 87 * * * * *
- 88 Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγῳ συναινῶ τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων κάκεῖνα σύμφημι εἶναι ἃ καὶ αὐτοὶ καλῶς ἔχουν ἐδοκίμασαν. 10
- 89 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ συνείδον κάγῳ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ἀγιωτάτοις ἐπισκόποις.
- 90 Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγῳ συνείδον τοῖς προλαβοῦσιν ἀγίοις πατράσι σύμφηφος ὢν αὐτοῖς.
- 91 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐλήλεγκται ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὡς ψευδῆ ἐδίδαξεν τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους. 15
- 92 Σάββας ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ τὴν ἡσυχίαν ἡγάπα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἔδει αὐτὸν μετὰ παραίτησιν καὶ ὄρκους ἐνοχλῆσαι τοῖς ἀγιωτάτοις πατράσι καὶ ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ.
- 93 Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κάγῳ συνείδον. L III 739
- 94 Δανιῆλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁμοίως κάγῳ συνείδον. 20
- 95 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγῳ τοῖς πρὸ ἐμοῦ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις M VII 340 συναινῶ.
- 96 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἡνίκα ἐδεξάμην τὰ γράμματα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου, μέμνημαι καὶ αὐτὸν ἐνταῦθα συγκαλέσας καὶ τοὺς 25 θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τῆς ἐπαρχίας ὥστε ἐξετάσαι τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. ἀναγινώσκεσθε τοῖνυν ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς.
- 97 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί ἀντέγραψεν πρὸς ταῦτα ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 98 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ἦν ἔγραψεν ἐπιστολὴν ὁ θεοφιλέστατος 30 ἐπίσκοπος Ἰωάννης ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως.
- 99 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἶδα ἡνίκα ἐδεξάμην τὴν παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐπιστολὴν, εὐθύς συγκαλέσαι με τὴν παροῦσαν ἀγίαν σύνοδον κατὰ τὰς αὐτοῦ παρακλήσεις ἐπιστείλας τε καὶ πρὸς αὐτὸν ὥστε παραγενέσθαι τῆς ἀγίας 35 συνόδου συγκεκροτημένης. ἀνάγνωθι τοῖνυν τὴν παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν.

M, B [= abo], Φ

4 ἐψεῦσασθαι καὶ B^b 5/6 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἀθανασίου B^o 7 μᾶλλον om. Φ^r
 8 βαλλέριος B Laodiciae Syriae Φ 9 post haec exciderunt in MB^o quae servata sunt in Φ^r
 ΕΡΡΗΜΑΝΙΥΣ ΕΡΨ Δ: haec ipsa et ego cognosco [et ego ipsa perspexi Φ^a]; quae sanctum concilium 9 βαρά-
 νοσ B^b 10 εἶναι MB^o Φ^r 11/12 post 13/14 coll. B 11/12 et sanctissimi Φ^r om.
 Φ^a καὶ ἀγίοισ B^o 14 αὐτοῖς ὢν B 15—17 Ἐλήλεγκται — εἶπεν om. Φ 17 σάββας B^{ab}
 18 ἀγίοισ B^b 20/21 τὰ αὐτὰ — εἶπεν om. M 27 relegite Φ ἀναγινώσκεσθω M ἀναγινω-
 σκέσθωσαν B ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς MΦ ἀμφοτέροι αἱ ἐπιστολαί B 28 Δόμνος — εἶπεν
 om. B^o ἀντίγραψαι B^o scripsit unus codex Φ^c et Φ^r 30 Δόμνος] ὁ αὐτός B^o θεοσεβέστα-
 τος M 32 δόμνος ἐπίσκοπος MB^a ὁ αὐτός B^{bo} τὴν om. M 33 παροῦσαν om. B^b
 35 συγκεκροτημένους B^b

- 100 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί πρὸς ταῦτα ἀντέγραψεν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος;
- 101 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τὸ συνοδικὸν γράμμα τὸ πρὸς αὐτὸν γενόμενον.
- 102 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίς ταύτην αὐτῶι ἀπεκόμισε τὴν ἐπιστολὴν;
- 103 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίνα ἐστὶ τὰ ἀγράφως ῥηθέντα ἔτι παρὰ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου;
- 104 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ γραφεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον.
- 105 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἔχω καὶ ἐπιστολάς τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων τοῦ κύρου Ἰβὰ καὶ τοῦ κύρου Ἀνδρέου, ὡς ἀπέστειλαν κληθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ὁσιότητος καὶ μὴ δυνηθέντες ἀπαντῆσαι.
- 106 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι καὶ ταύτας κατὰ τάξιν.
- 107 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐτέρους λιβέλλους ἐπιδέδωκεν τῇ ἁγίαι συνόδωι ὁ εὐλαβέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος τῆς κατὰ Πέρρην ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ εἰ κελεύσειεν ἢ ὑμέτερα ὁσιότης, τούτους ἀναγνώσομαι.
- 108 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι.
- 109 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ ἐγκείμενα τοῖς λιβέλλοις μόνος οἶδας ἢ καὶ ἄλλοι συνίσασι;
- 110 Φίλιππος ὑποδιάκονος εἶπεν· Οἶδεν ταῦτα καὶ ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος ἀπὸ οἰκονόμων Φρόντων.
- 111 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος Φρόντων τί περὶ τῆς ὑποθέσεως οἶδεν ταύτης.
- 112 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Αὕτη ἢ Δομνίκα τίς ἐστίν;
- 113 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τίς οἶδεν ταῦτα;
- 114 Φρόντων πρεσβύτερος εἶπεν· Θεόφιλος διάκονος ὁ συμμείνας τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ.
- 115 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί οἶδας ἐν τῇ ὑποθέσει τῇ κατὰ τοὺς στύλους τοὺς ἀργυροῦς, εἴπερ ἀληθῶς συνῆσθα κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ;
- 116 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν καὶ οὗτοι ὧν μνήμην ἐποιήσατο Φρόντων ὁ πρεσβύτερος, ἅπερ ἐπίστανται.
- 117 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ ἐνταῦθά εἰσιν ὧν μνήμην ἐποιήσατο ὁ εὐλαβέστατος Μάρης, καὶ αὐτοὶ οἰκείαι φωνῆι κατατιθέσθωσαν ἅπερ ἐπίστανται.
- 118 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἰστανται Μάρης καὶ Θεόφιλος οἱ διάκονοι.
- 119 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί οἶδατε ἐν τῶι πράγματι;
- 120 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀνάγνωθι τούτους.

M, B [= abo], Φ

1/2 om. Φ 1 Δόμνος] ὁ αὐτὸς B^o 3 Δόμνος ἐπίσκοπος MB^a ὁ αὐτὸς B^o 3- 5 ἀνάγνωθι — εἶπεν om. B^o 5 om. Φ 6 Δόμνος ἐπίσκοπος MB^a ὁ αὐτὸς Δόμνος ἐπίσκοπος B^o ὁ αὐτὸς B^b τίνα ἐστὶ om. B^b ἐγγράφως B^o ἔτη B^b 8 ὁ αὐτὸς B^o ἐπίσκοπος om. B^o 11 κυρίου M ἀνδρέα B ἀπέστειλαν MB^oΦ ἐπέστειλαν Bab 13 καὶ om. B^o 16 κελεύσει B^o 17 Δόμνος — ἀνάγνωθι] καὶ αὐτῶι ἀνεγνώσθησαν B^o 20/21 φρόντων ὁ ἀποοικονόμος B 22 ἐπίσκοπος om. B^b εὐσεβέστατος B 24. 25. 31. 33. 37. apparet ipsa responsa omissa esse 24 δομνίκα B^oΦ^o δομνίκα M *Dominica* Φ^a τί B^o 25—27 om. Φ^{ac} 26 πρεσβύτερος om. B^b ἐπίσκοπος B^a ὁ om. M 28—30 Θεόδωρος — Ἀθανασίῳ om. B^o 29 συνῆσθαι B^b *consciūs eius* Φ 33/34 Θεόδωρος — ἐπίστανται om. B^o 33 μνείαν B^b 34 μάρησ B *Maris presbyter* Φ^o *presbyter Maris* Φ^{ac} ἐπίσκοπος μάρησ M 35 μάρησ B 36/37 τί εἶπεν om. B^b

- 121 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς οὐκ ἀρκούντων τῶν ἤδη ῥηθέντων καὶ κατατεθέντων σκανδάλου πληρῶσαι τὰς ἀπάντων ἀκοάς.
- 122 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί συνοραὶ ὑμῶν ἡ ἀγία σύνοδος δεῖν γενέσθαι; L III 742
- 123 Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἑαυτοῦ ἐφρόντιζεν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος, οὐκ ἂν ἔφυγεν τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ μείζον τῆς ἀκροάσεως ἀφορισθείσης τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ τῷ γενομένῳ τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπῳ, ὃν καὶ φίλον αὐτῷ γεγενῆσθαι καὶ εὐνοικῶς περὶ αὐτὸν διακεῖσθαι ὁ αὐτὸς Ἀθανάσιος δι' οἰκείων γραμμάτων πολλαχῶς ἐσήμανεν. ὑφ' οὗ τρεῖς κληθεὶς εἰς τὴν ἀκρόασιν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ καὶ τρίτον τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Πέρρης παρητήσατο ἐγγράφως δι' ὧν πρὸς τὸν αὐτὸν μακαρίτην Πανόλβιον ἐπέστειλεν, ἐν οἷς (καὶ) παρεκάλει, διὰ τὸ καὶ ἡσυχίαν ἀσπάζεσθαι φήσας. τοῦτο δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ μακρὰς ὁδοὺς σταλεῖς ἠνώχλησεν τὰς ἀκοάς τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ κυρίου μου φημί Πρόκλου καὶ τοῦ κυρίου μου Κυρίλλου, μηδὲν ἀληθῆς τοὺς μνημονευθέντας ἄνδρας διδάξας. ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα πολλακίς κληθεὶς τοῦτο μὲν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου κυρίου μου Δόμνου, τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἀποδύσασθαι τὰ ἐπαγόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, παραγενέσθαι οὐκ ἠβουλήθη. τί οὖν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δοκεῖ θεσμοῖς; τὸν ἐπὶ τισιν ἀτοπίαις ἐγκαλούμενον καὶ τρίτον καλούμενον καὶ μὴ παραγενόμενον ἐκπίπτειν ἧς ἔχει τιμῆς. φαίνεται δὲ ὁ μνημονευθεὶς Ἀθανάσιος οὐ τρίτον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλακίς κληθεὶς καὶ μὴ ὑπακούσας μηδὲ τοῖς ἐπαγομένοις ἐγκλήμασι βουληθεὶς ἀποκρίνασθαι. τούτου ἕνεκεν ἀλλότριον αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς εἶναι κρίνω καὶ χρῆναι φημί τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ἱεραπολιτῶν τὸν κύριον Ἰωάννην τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐνθέσμως χειροτονῆσαι, ὅπως κἂν ὀψέ ποτε ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει ἡ αὐτὴ γένηται πόλις ἀπαλλαγείσα τοῦ σάλου καὶ τοῦ θορύβου τοῦ ἐν τῷ διετεῖ τούτῳ χρόνῳ ἐν αὐτῇ γενομένου. 25
- 124 Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ φαίνεται ἄνωθεν παραιτησάμενος τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ὁ προρρηθεὶς Ἀθανάσιος ἀποφυγὼν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ μακαρίου Πανολβίου ἔτι τε καὶ τοῦ μετὰ ταῦτα γενομένου αὐτοῦ μητροπολίτου, καὶ νῦν δὲ ἐνθέσμως κληθεὶς παρὰ τε τοῦ κοινοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου καὶ τῆς συναθροισθείσης ἐνταῦθα ἀγίας συνόδου ὁμοίως τὴν ἐξέτασιν ἀπέφυγεν διαφόρως ὑπερτιθέμενος, δῆλός ἐστιν ὀφείλων καταψηφισθῆναι. τοιγαροῦν ἀλλότριον αὐτὸν κἀγὼ τῆς ἱερωσύνης ἐδοκίμασα καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου ἀξίας καὶ ὀφείλει ἐκ παντὸς ἐκεῖ χειροτονηθῆναι ἕτερος ἐπίσκοπος ὡς τούτου ἅπαξ ἀλλοτριωθέντος, ὥστε παύσασθαι νῦν γοῦν τὴν ἐπιτεθεῖσαν ὀρφανίαν τῆς Περρηνῶν πόλεως.
- 125 Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁρθὴ καὶ δικαία ἐξενήνεκται ψῆφος παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου κατὰ τοῦ προειρημένου Ἀθανασίου. καὶ γὰρ κληθεὶς τοσαυτάκις ἐνθέσμως καὶ ἀκολούθως [καὶ παραιτησάμενος] ὑπὸ τε τοῦ μητρο-

M, B [= abo], Φ

1 τῶν om. M 1/2 καὶ κατατεθέντων om. B^b 3 ἐπίσκοπος om. B^b δεῖν om. B^o 5 ὁ om. B^o
reuerentissimus episcopus Φ^r ὑπαχθέντων B^b 7 αὐτὸν B^o 10 αὐτὸν om. Φ ἐπέστειλε
 [ἀπέστειλε B^o] πανόλβιον B 11 καὶ Φ om. MB καὶ] τὴν B^o 12 ἐνώχλησεν M 13 μου
 M^{Φac} om. B^{Φr} μου M^{Φac} om. B^{Φr} 14 *sanctissimos viros* Φ 15 ἀγίου B^o καὶ πατρὸς Φ
 καὶ om. Φ^{ac} κυρίου μου om. Φ μου om. B^o 16 ἀγίας MB *praesenti* Φ 18 ἐγκαλού-
 μενον MB καλούμενον Φ 19 δὲ om. B^o 19/20 κληθεὶς, ἀλλὰ καὶ πολλακίς Φ 21 ἑαυτὸν B^b
 22 *decerno* Φ κρίνων MB κῶ M 23 ἂν M 26 βαλλέριος B 29 μετακληθεῖς H^o
 τε om. B^o 29/30 συναθροισθείσης ἐνταῦθα om. Φ 30 ὁμοίως καὶ B 32 ἀξίας om. B^a
 33 νῦν γοῦν om. Φ^{ac} 34 τὴν ἐπιτεθεῖσαν M *quod uiolenter sustinuit* Φ^r τὴν B^{Φac} 35 *reueren-*
tissimus episcopus Φ^{ac} 37 καὶ παραιτησάμενος MB om. Φ

- πολίτου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ὑπὸ τε τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν καὶ ὑπὸ τῆς παρουσίας ἐνταῦθα ἀγίας
- L III 743** συνόδου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Δόμνου καὶ μὴ ὑπακούσας, διαφόροις δὲ ἀναβολαῖς χρησάμενος ἑαυτῶι ἐπιγραφέτω τὴν παντελῆ ἀποβολὴν τῆς ἀρχιερωσύνης. τοιγαροῦν συντίθεμαι καὶ αὐτὸς τοῖς ⁵ κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου καὶ παρακαλῶ ὥστε ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι τῆι Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησίαι πρὸς τὸ καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν αὐτὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν συντριβῆς καὶ ταλαιπωρίας ἀπαλλαγῆναι.
- 126** Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὰ αὐτὰ κἀγὼ συντίθεμαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπειδὴ πολλάκις κληθεῖς ¹⁰ οὐχ ὑπήκουσεν, καὶ παρακαλῶ ὥστε τὴν ταχίστην ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι ἀντ' αὐτοῦ τῆι Περρηνῶν ἐκκλησίαι.
- 127** Πομπησιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς διαγορευθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν Θεοδώρου καὶ Βαλερίου κἀγὼ συντίθεμαι δικαίως ὑπ' αὐτῶν κριθεῖσιν, δοκιμάσας κἀγὼ Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον ¹⁵ Πέρρης ἐπίσκοπον ἀλλότριον εἶναι παντάπασι καὶ τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς καὶ παρακαλῶ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως, ἵνα κἀν νῦν ἀπαλλαγῆι ταραχῶν καὶ θορύβων ἢ αὐτὴ κατὰ Πέρρην ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία.
- 128** Ἰάμβλιχος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύμφηφος γίνομαι κἀγὼ τοῖς ἐνθέσμως καὶ κανονικῶς ²⁰ τυπωθεῖσι παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, φημί Θεοδώρου καὶ Βαλερίου τῶν μητροπολιτῶν περὶ Ἀθανασίου τοῦ ποτε ἐπισκόπου τῆς Περρηνῶν. ὅθεν κἀγὼ ἀξιῶ τὸν ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην τούτου ἀλλοτρίου γενομένου κατὰ τὴν ὑμετέραν δοκιμασίαν τῆς ἐπισκοπῆς ἄλλον πρόεδρον δοῦναι τῆι Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησίαι. ²⁵
- 129** Οὐράνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀθανάσιον τὸν ἐπίσκοπον κληθέντα εἰς τὸ ἀπολογήσασθαι περὶ τῶν ἐπενεχθέντων αὐτῶι μεγάλων καὶ ἀθεμίτων ἐγκλημάτων καὶ μὴ ὑπακούσαντα τῆι ἐνθέσμως κλήσει τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου καὶ τῆς παρουσίας ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἀπὸ συνειδήτος κακοῦ ἀγχόμενον, τοῦτον κἀγὼ συμφηφίζομαι ἀνάξιον καὶ ἀλλότριον πάσης ἐκκλησιαστικῆς ³⁰ λειτουργίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας.
- 130** Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἔδει Ἀθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον ἐπὶ φανεροῖς ἐγκλήμασιν αἰτιαθέντα καὶ κληθέντα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Πανολβίου τοῦ γενομένου μητροπολίτου αὐτοῦ καὶ φροντίζοντος αὐτοῦ ὑπακούσαι καὶ χρήσασθαι τοῖς ἑαυτοῦ δικαίοις· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ μακρὰν ³⁵ στείλάμενος ὁδὸν καὶ ἐνοχλήσας τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου καὶ κομίσας τὰ γράμματα, ὧν ἕνεκα καὶ αὐθις ἐκλήθη παρὰ τε τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου παρὰ τε τῆς ἀγίας συνόδου ὑπακούσαι οὐκ ἠβουλήθη. τοῦτο οὖν μὴ ποιήσαντα ἐδοκίμασα κἀγὼ ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς

Μ, Β [= abo], Φ

- 1 ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Β^b 2 τοῦ om. Β^o 3 ἡμῶν ἐπισκόπου Β^o ἐπισκόπου Φ
 4 δὲ om. Φ^{ac} 6 κανονικοῖς Β^o διαγορευθεῖσιν Β^o ἡμῶν Β^b 7 καὶ¹ ΜΦ om. Β
 11/12 ἀντ' αὐτοῦ om. Φ 13 *episcopus Emesae* Φ 14 βαλλερίου Β 18 κἀν] καὶ Β^o
 20 ἐν θέσμως Μ 21 φησί Β^b βαλλερίου Β 22 κἀγὼ ΜΦ om. Β 23 *huius pridem metro-*
politam Φ^r 24 ὑμετέραν ΜΦ ἡμετέραν Β 26 *episcopus Syrorum* [*syrorum* Φ^{ac}] Φ 29 καὶ
 om. Β^o 30 ἀρχόμενον Β^{ao} 33/34 μακαριωτάτου ΜΦ μακαρίου Β 36 ἐπισκόπων ΒΦ
 ἀρχιεπισκόπων Μ 37/38 ἀγιωτάτου Β^b 38 ἀρχιεπισκόπου om. Β^b

- ἀξίας καὶ χρῆναι τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τὸν τῆς Ἱεραπολιτῶν μητρο-
πόλεως ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ προχειρίσασθαι τῆι Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησίαι πρόεδρον.
- 131 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Θρήνων καὶ ὄδυρμῶν πρόξενος ἡμῖν ἐγένετο Ἄθα- L III 746
νάσιος ὃ ποτε τῆς Περρηνῶν γεγωνῶς ἐπίσκοπος. ἐπὶ ἐγκλήμασι γὰρ διαφόροις
κατηγορηθεὶς τὴν κρίσιν ἀπέφυγεν τρίτον κληθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαρίου Πανολβίου τοῦ
τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, καὶ ταῦτα φίλου τυγχάνοντος αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς
παραιτητικοῖς αὐτοῦ ἐδήλωσε γράμμασιν. καὶ νῦν δὲ πολλακίς κληθεὶς ὑπὸ τοῦ
θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιοτάτου ἀρχιεπισκόπου τοῦ κύρου Δόμνου καὶ τῆς ἐνταῦθα συν- M VII 348
ελθούσης συνόδου ὑπακούσαι τῆι κλήσει οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον
παίζων καὶ πατῶν τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς. τούτων οὖν ἕνεκεν πάντων ἑαυτὸν 10
τῆς Ἱερατικῆς ἀπέτεμε λειτουργίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου προσηγορίας καὶ ἔστω καθη-
ρημένος καὶ τῆι ἐμῆι ψήφῳ, χειροτονηθήσεται δὲ ἕτερος ἐπίσκοπος τῆι ἐν Πέρρῃ ἀγία
ἐκκλησίαι ὃ δυνάμενος αὐτῆς λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν.
- 132 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως ὀρισθεῖσι παρὰ
τῆς ἀγίας συνόδου ὥστε ἀλλότριον εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἄθανάσιον τὸν γενό- 15
μενον τῆς Πέρρης ἐπίσκοπον, καὶ ψηφίζομαι ὥστε τὸν ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι τῆι
Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησίαι ἐπίσκοπον.
- 133 Βενέτιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς παρὰ τῆς ἀγίας ἐξενεχθεῖσιν συνόδου
συντίθεμαι καὶ αὐτὸς κρίνας Ἄθανάσιον τὸν Πέρρης γεγεννημένον ἐπίσκοπον ἀλλότριον
τοῦ λοιποῦ τῆς ἀρχιερωσύνης τυγχάνειν καὶ δεῖν τὸν ἀντ' αὐτοῦ πρόεδρον προβληθῆναι 20
τῆι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 134 Γερόντιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ πολλακίς κληθεὶς Ἄθανάσιος ὃ γενόμενος
Πέρρης ἐπίσκοπος ὑπὸ τε τοῦ μητροπολίτου αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Πανολβίου ὑπὸ τε
τοῦ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου τοῦ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως ἐπισκόπου καὶ τοῦ
παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Δόμνου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς παρούσης ἐνταῦθα 25
ἀγίας συνόδου οὐ παρέγένετο, τοῦτον κάγῳ ἀλλότριον κρίνω κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς
θεσμούς τῆς ἐπισκοπῆς καὶ παρακαλῶ τὴν ταχίστην χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπον ἀντ'
αὐτοῦ τῆι Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 135 Στέφανος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπὶ μεγίστοις ἐγκλήμασι κατηγορηθεὶς Ἄθανάσιος ὃ
γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Περρηνῶν πόλεως καὶ πολλακίς κληθεὶς καὶ οὐδὲ ἅπαξ ὑπα- 30
κούσας, ἀλλὰ μακρὰν ὁδὸν ἐλόμενος στείλασθαι καὶ ὀχλῆσαι τὰς ἀκοὰς τῶν θεοφιλεστάτων
ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυρίλλου καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ὑπὸ τε τοῦ ἐξάρχου τῆς Ἀνα-
τολικῆς διοικήσεως κληθεὶς καὶ τῆς ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου καὶ οὐδὲ οὕτως ὑπα-
κούσας δίκαιός ἐστιν ἐξεῶσθαι τῆς ἀρχιερωσύνης ἑτέρου ἀντ' αὐτοῦ καθισταμένου
προέδρου τῆι προειρημένῃ ἀγία ἐκκλησίαι. 35
- 136 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐδει μὲν ἀπαντήσαντα Ἄθανάσιον τὸν γενόμενον τῆς
Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον ἀποδύσασθαι τὰ ἐπιφερόμενα αὐτῷ ἐγκλήματα, ἀλλ'
ἐπειδὴ τοῦτο πολλακίς κληθεὶς οὐ πεποιήκεν, ἡ παροῦσα ἀγία σύνοδος κατὰ τοὺς ἐκ-

M, B [= abo], Φ

2 προχειρῆσαι B^o πρόεδρος B^b 3 ἐγένετο om. B^o 4 γενόμενος B^b 6 φίλου
om. B^b αὐτοῦ MB^bΦ αὐτῷ B^{ao} 8 τοῦ [om. B^o] κυροῦ [κυρίου M] MB^{Φa} om. Φ^{er} 10 ἀπα-
τῶν B^o corr., Φ πάντων MB πάσης Φ 13 αὐτῆς M^{Φac} αὐτῆ B om. Φ^r 16 τὸν ἀνταυτοῦ
χειροτονηθῆναι M^Φ ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθῆναι ἄλλον B 17 περρηνῶν B^o ἐπίσκοπον om. B^o
18 συνόδου ἐξενεχθεῖσι B^b ἐξενεχθείσης συνόδου B^o 19 τὸν] τῆς B^a γενόμενον ἐπίσκοπον B^b
ἐπίσκοπον γενόμενον B^{ao} 20 τοῦ λοιποῦ om. Φ^r ἀρχιερωσύνησ τυγχάνειν M^Φ ἀρχιερατικῆσ
τυγχάνειν τιμῆσ B τὸν M^Φ ἕτερον B 23 τε om. B^b 24 τοῦ θεοφιλεστάτου om. Φ^r
25 παναγιωτάτου om. Φ ἡμῶν om. B^o 28 τοῦ θεοῦ MB^o om. B^{ab}Φ 32 τοῦ ἐξάρχου
om. B^o 33 τὸν ἄθανάσιον τὸν B^b 38 οὐκ ἐποίησεν B^o ἡ M^Φ ἡ δὲ B 39 διὰ B^o

- M VII 349 κλησιαστικούς θεσμούς ψῆφον ἐξήνεγκε κατ' αὐτοῦ κάγῳ συντίθεμαι πᾶσι τοῖς ἐνθέσμως
L IIII 747 παρ' αὐτῆς ὀρισθεῖσιν κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι τῆς ἀρχιερωσύνης, χρῆναι δὲ ἕτερον
ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι πρόεδρον καταστῆναι.
- 137 Φωσφόρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συναινῶ κάγῳ τοῖς ἐνθέσμως ὀρισθεῖσι παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι δοκιμάσας τῆς ἐπισκοπῆς τὸν προειρημένον 5
'Αθανάσιον παρακαλῶ καὶ συμψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ προχειρισθῆναι ἐπίσκοπον
τῇ Περρηνῶν ἐκκλησίαι.
- 138 Θωμαῖος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τῶν κατηγορῶν 'Αθανασίου πολλάκις πάλαι τε τῷ
μακαρίῳ Πανολβίῳ τῷ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπῳ γενομένῳ καὶ τῷ ἀγιωτάτῳ
ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν κυρίῳ Δόμνῳ καὶ νῦν τῇ ἀγία συνόδῳ παρενοχλησάντων 10
κλήσεών τε πολλάκις γενομένων ὥστε τὴν τῶν κατηγοριῶν γενέσθαι ἐξέτασιν, μὴ ἀπαν-
τήσας 'Αθανάσιος ἑαυτὸν ἔξω τῶν τῆς ἀρχιερωσύνης πεποίηκεν ἔργων καὶ μετὰ τὴν
τῆς ἀγίας συνόδου ψῆφον ἀναγκαίως ἢ τῶν Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τοσοῦτον
ἀπροστάτευτος μείνασα χρόνον λήψεται πρόεδρον χειροτονούμενον ἀκολούθως παρὰ
τε τοῦ θεοφιλεστάτου μητροπολίτου καὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. 15
- 139 Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς ἀποφανθεῖσι παρὰ τῆς ἀγίας ταύτης
συνόδου καὶ ἀλλότριον τῆς ἐπισκοπῆς κρίνω τὸν προειρημένον 'Αθανάσιον καὶ ψηφίζομαι
τὸν ἀντ' αὐτοῦ συντόμως χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 140 Παῦλος ἐπίσκοπος ἄλλος εἶπεν· Τοῖς ἐκκλησιαστικῶς καὶ κανονικῶς ὀρισθεῖσι
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου σύμφηφός εἰμι ἀλλότριον κρίνων τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 'Αθα- 20
νάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ διὰ ταχέων
προβληθῆναι τῇ αὐτῇ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 141 Μάρας ἐπίσκοπος εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ συντίθεμαι καὶ ἀλλότριον κρίνω τῆς ἀρ-
χιερατικῆς τιμῆς 'Αθανάσιον τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπειδὴ πολλάκις κληθεῖς
οὐχ ὑπήκουσεν, καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν χειροτονηθῆναι ἀγία 25
τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 142 Βαράνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς ἐνθέσμως ὀρισθεῖσιν ὑπὸ τῶν παρόντων θεοφι-
λεστάτων ἐπισκόπων συνωιδὰ κάγῳ φημί ἀλλότριον κρίνας παντελῶς τῆς ἀρχιερατικῆς
τιμῆς καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπισκόπου τὸν αὐτὸν 'Αθανάσιον καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ'
M VII 352 αὐτοῦ τῇ Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι χειροτονηθῆναι. 30
- 143 'Επιφάνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς καλῶς καὶ ἐνθέσμως ἀποφανθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀγίας
συνόδου συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἀλλότριον κρίνας τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 'Αθανάσιον τὸν
γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον, καὶ ψηφίζομαι διὰ τάχους ἕτερον προβληθῆναι τῇ αὐτῇ
Περρηνῶν ἐκκλησίαι δυνάμενον διοικῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸ τοῦ θεοῦ βούλημα.
- 144 'Ιορδάνης ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας ὑπὸ τῆς 35
ἀγίας συνόδου καλῶς ἀποφανθεῖσι συντίθεμαι ἀλλότριον κρίνας 'Αθανάσιον τῆς ἀρ-
χιερατικῆς τιμῆς τὸν γενόμενον Πέρρης ἐπίσκοπον καὶ ψηφίζομαι ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ
χειροτονηθῆναι τῇ Περρηνῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.

M, B [= abo], Φ

- 1 συντίθεμαι κάγῳ B 2 παρ' αὐτῆς ὀρισθεῖσιν M *quae ab eis definita sunt* Φ ὀρισθεῖσι παρὰ
τῆς ἀγίας συνόδου B 4 ὀρισθείση B^b 5 συνόδου] συνόδου κρίνας ἀλλότριον αὐτὸν εἶναι
τῆς ἀρχιερωσύνης B^o 7 τῆς — ἐκκλησίας B^b 8 θωμᾶς B^oΦ πάλαι oii. Φ^{ac} 8/9 τῷ
πανολβίῳ τῷ μακαρίῳ τῷ B^b 9 τῷ² om. B^o 10 ἡμῶν om. B^o κύρω B^b om. B^o Φ^{ct}
11 κατηγορῶν Φ 12 ἀρχιερωσύνησ B^oΦ ἀρχιερατικῆσ MB^{ab} μετὴν M 13 ἀναγκαίως
oii. Φ^{ac} τοσοῦτο B^b τοσοῦτου M 16 *episcopus Ptolomaidae* Φ 18 τὸν MΦ ἕτερον Bⁱ
χειροτονηθῆναι συντόμως B^o 19/22 om. B^o 19 ἄλλος] *Aradi et Anturadi* Φ 20 κρίνω B^b
21 διὰ ταχέων om. Φ^{ac} 25 τῆς περρηνῶν χειροτονηθῆναι τῇ M χειροτονηθῆναι τῇ περρηνῶν B
33 *Perrenorum* Φ^{ct} 37 *Perrenorum* Φ^{ct}

- 142 Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι καὶ αὐτὸς ἐγὼ τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως L III 750
ψηφισθεῖσι παρὰ τῆς θείας συνόδου καὶ ἀλλότριον κρίνας τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον
δοκιμάζω ἕτερον πρόεδρον καταστῆναι τῆι Περρηνῶν ἐκκλησίαι.
- 143 Δανιῆλος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύμφημι πᾶσι τοῖς κανονικῶς δόξασιν τῆι ἀγίαι συνόδωι
καὶ ἀλλότριον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς ἐπισκοπῆς δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτο- 5
νηθῆναι τῆι Περρηνῶν πόλει.
- 144 Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνθέσμως ὀρισθεῖσι παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου καὶ αὐτὸς ἐξακολουθῶν ἀλλότριον κρίνω τῆς ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον
καὶ δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι τῆι Περρηνῶν ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 145 Σάβας ἐπίσκοπος εἶπεν· Συντίθεμαι καὶ ἐγὼ τοῖς διαλαληθεῖσι πᾶσι καὶ σύμφημος 10
εἰμι τῆι ἀγίαι συνόδωι ἀλλότριον δοκιμάσας εἶναι τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς Ἀθανάσιον,
ἐπειδὴ κληθεῖς παρὰ πάσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν μητροπολιτῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγιω-
τάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου καὶ πάσης τῆς παρουσίας ἀγίας συνόδου οὐχ ὑπή-
κουσεν, καὶ δοκιμάζω ὥστε ἕτερον ἐπίσκοπον ἀντ' αὐτοῦ καταστῆναι τῆι Περρηνῶν
ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι τὸν δυνάμενον αὐτῆς λῦσαι τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν. 15
- 146 Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν ἀπευκτὸν ἦν τοιαύτην ἐξενεχθῆναι κατὰ ἐπι-
σκόπου ψῆφον· ἐπειδὴ δὲ τῆι ἀγίαι συνόδωι συνέδοξεν ἀλλότριον Ἀθανάσιον εἶναι κατὰ
τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς τῆς ἐπισκοπῆς ἀξίως ὡς αἰτιαθέντα μὲν ἐπὶ πολλοῖς καὶ
μεγάλοις ἐγκλήμασι, φυγόντα δὲ αἰεὶ τὸ κριτήριον καὶ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, βε-
βαιῶ ταῦτα καὶ τοῖς κοινῆι πᾶσι δόξασι συμψηφίζομαι κρίνας αὐτὸν ἀλλότριον 20
εἶναι τῆς ἱερωσύνης καὶ ἐπιτρέπω τῶι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ καὶ τοῖς τῆς
ἐπαρχίας θεοσεβεστάτοις ἐπισκόποις ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον τῆι M VII 353
ἐν Πέρρῃ ἀγίαι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι.
- 147 Καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν προτεταγμένων ἐπισκόπων.
- 148 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τινες τῶν τηνικαῦτα ἅμα Δόμνωι καθελόντων 25
τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον προσεδρεύουσιν τῆι ἀγιωτάτῃ συνόδωι,
παρελθάτωσαν εἰς μέσον. Ῥῶ ἀνέγων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω
- 149 Καὶ παρελθόντων εἰς μέσον Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ,
Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας, Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
σκόπου Σελευκείας, Δαμιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σιδῶνος, Ἰωσήφ τοῦ εὐλα- 30
βεστάτου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, Σάβα τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πάλτου καὶ
Σωφρονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντίνης οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον·
Λεγέτωσαν οἱ εὐλαβέστατοι καὶ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι διὰ ποίαν αἰτίαν Ἀθανάσιον τὸν
εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον τὸ τηνικαῦτα καθεῖλον.
- 150 Θεόδωρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπεν· Κληρικοὶ τῆς Περρηνῶν L III 751
ἐκκλησίας αἰτιάσεις δεδώκασιν κατ' αὐτοῦ καὶ κληθεῖς οὐ παρεγένετο εἰπὼν τινὰς ἐχθροὺς 36

M, B [= abo], Φ

1 *episcopus Theodosiopolis* Φ 4 πᾶσι om. Φ^{ac} 8 ἀγίας BΦ om. M 9 δοκιμάζων
B^oΦ^c 10 σάββασ B^{ab} 10—15 καὶ σύμφημος — κακῶν] καὶ τὰ ἐξῆς B^b 13 παρουσίας
om. Φ 15 τὸν — κακῶν om. Φ αὐτῆ B^{ao} 16/17 τοῦ ἐπισκόπου B^o 17 ἐπεὶ B^a
δὲ MB^{bo}Φ δὲ καὶ B^a ἔδοξεν B^o 17—23 κατὰ τοὺς — ἐκκλησίαι] καὶ τὰ ἐξῆς B^b 18 ὡς
om. B^o 18/19 *saepius quidem et in multis* Φ 21 αὐτοῖς τοῖς Φ 25 ἐνδοξότατοι B^oΦ om.
MB^{ab} 26 τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων B^o προσεδρεύουση B^o ἀγία B^o 27 παρελ-
θέτωσαν B τὸ μέσον B^o μέτρον M Ῥωμαίων B^o 28 τὸ μέσον B^o 29 βερροίας B
29—32 Γερωντίου — Κωνσταντίνης] καὶ τῶν λοιπῶν B^b 30 Ἰσιδῶνος B^a 31 Ἡλιουπόλεως —
ἐπισκόπου om. M σάββα B καὶ om. Φ 33/34 ἀθανάσιον — ἐπίσκοπον λεγέτωσαν οἱ εὐλα-
βεστάτοι ἐπίσκοποι διὰ — αἰτίαν B^b 34 ἐπισκοπῆς Φ^r et unus codex Φ^c τὸ om. B^o

ἔχειν. καὶ δεύτερον κληθεὶς οὐ παρεγένετο· ὡς δὲ τρίτη κλήσις ἐπὶ αὐτῷ γεγένηται καὶ παρητιήσατο ἔλθειν, κατὰ τοὺς κανόνας ἐξηνέχθη ἀπόφασις κατ' αὐτοῦ ἢ καθαιροῦσα αὐτόν.

151 Θεόκτιστος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βεροῖας εἶπεν· Κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς συναχθείσης ἐν Ἀντιοχείαι τρίτον οὐ παρεγένετο καὶ κατεκρίθη ἀπὸ τοῦ μὴ παραγενέσθαι.

152 Γερόντιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· Ἡμεῖς καθεῖλαμεν αὐτόν, ἐπειδὴ κανονικῶς ἐκλήθη τρίτον καὶ οὐκ ἀπήντησεν, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καθηρέθη παρὰ πάντων τῶν τότε συνελθόντων. βαρέα γάρ τινα ἐνέκειντο τοῖς λιβέλλοις τοῖς κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκλήθη κανονικῶς καὶ οὐκ ἀπήντησεν.

153 Δαμιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπεν· Κληθεὶς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς συναθροισθείσης ἐν τῇ Ἀντιοχείων τρίτον οὐχ ὑπήκουσεν καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καθηρέθη παρὰ πάντων τῶν τότε συνελθόντων.

154 Ἰωσήφ ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως εἶπεν· Κληθεὶς ἐν τῇ ἁγίαι συνόδῳ τῇ κατὰ Ἀντιόχειαν συνελθούσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἄπαξ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ὁ εὐλαβέστατος Ἀθανάσιος καὶ μὴ παραγενόμενος ὑπεβλήθη τῇ καθαιρέσει.

155 Σάβας ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Πάλτου εἶπεν· Παρήμην εἰς τὸ δικαστήριον ἦν δὲ Ἀθανάσιος ἐνεγκῶν σάκραν μὴ καθεσθῆναι μηδὲ τὸν κύριον Θεοδώρητον εἰς τὴν δίκην μηδὲ Ἰωάννην τὸν μητροπολίτην. ἐκάθητο οἱ δύο εἰς τὴν δίκην· ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς ὅτι εἰ δικασταὶ ἐστέ, ἀκούσατε τοῦ πράγματος· εἰ δὲ μὴ ὑπογράφετε, ἐξέλθατε ἀπλῶς. φιλονεικία ἐγένετο καὶ οὐκ ἤθελαν τοῦ γράψαι. τέλος ἐκλήθη τρίτον καὶ οὐκ ἦλθεν καὶ διὰ τοῦτο καθεῖλαμεν αὐτόν.

156 Σωφρόνιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης εἶπεν· Οὐδὲν ἐξητάσθη τῶν κατ' αὐτόν καὶ παρουσίαι αὐτοῦ κατασυστάδην οὐδὲν ἐξητάσθη, ἀλλὰ ἐκ μιᾶς μοίρας ἠτιάσαντο ἐκεῖνοι. ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐπιστεύσαμεν τῇ μιᾷ μοίρᾳ, ἐπειδὴ οἱ κατήγοροι ὅσα θέλουσι λέγουσι καὶ οὐ πάντως δεῖ πείθεσθαι τοῖς κατηγοροῦσιν. ἐκλήθη δὲ διὰ ταῦτα ἄπαξ· εἶπεν τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐ παρεγένετο, ἣτις ἔγκειται τοῖς ὑπομνήμασιν. πάλιν ἐκ δευτέρου ἐκλήθη· πάλιν ἐκλήθη ἐκ τρίτου. ὡς οὐχ ὑπήκουσεν ἐκ τρίτου, ἐξηνέχθη ψῆφος ἢ καθελοῦσα αὐτόν.

157 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τίνος ἕνεκα τρίτον κληθεὶς παρὰ τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν ἁγίας συνόδου οὐκ ἀπήντησε ταῖς οἰκείαις δικαιολογίαις χρησόμενος.

158 Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐχθρὸς μου ἦν αὐτὸς ὁ κρίνων ὁ Ἀντιοχείας· καὶ ἀξιῶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι καὶ δειχθῆναι τὴν ἀλήθειαν. ἀπῆλθον οἱ <ιγ> κληρικοὶ καὶ αὐτοὶ ἐψηφίσαντο μὴ θελήσαντες.

159 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Σαβινιανὸς μὲν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἐπειδὴ μετὰ τὴν καθαιρέσιν Ἀθανασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν συνόδου, ἐπὶ τῆς ἐπισκοπικῆς τῆς Περρηνῶν πόλεως,

M, B [= abo], Φ

1 τρίτον B^o τῷ αὐτῷ B^o 2 κατ' αὐτοῦ MΦ om. I¹ 3 βεροῖας B 4 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o Seleuciae Syriae [Isauriae Φ^a] Φ 5 καθελομεν B 6 τρίτον ἐκλήθη B^o καὶ οὐκ — καθηρέθη om. B^o 7 τότε om. B^o 8 ἐπίσκοπος om. B^b 9 ἀθροισθείσης B^a 10 τῇ om. I^o 11 τὸ τρίτον B^a 12 Ἡλιουπόλεωσ B^b 13 σάββασ B 14 παρήμην B^o 15 κύριον M 16 θεοδώρι- τον B^{ab} 17 θεόδωρον B^o 18 ἐξέλθατε B 19 simpliciter et atque et simpliciter Φ^r et Φ^{ac} 20 ἠθελον B 21 ἠθελε B^o 22 καθελομεν B 23 κωνσταντινουπόλεωσ B^b 24 ἐξετάσθαι B^b 25 συστάδην B^b 26 οὐ πάντως δὲ B^o 27 δὲ MΦ om. B 28 καὶ πάλιν² B^o 29 ἕνεκεν B^o 30 ἁγίας om. I¹ 31 ἐπίσκοπος om. B 32 tredecim Φ οἱ MB 33 αὐτοὶ = soli, sc. clerici qui Athanasium deroum polebant 34 ἐπίσκοπος εἶπεν B^o 35 ἀπὸ M

καθὼς ἡμεῖς συννορῶμεν, μένειν ὀφείλει· οὐδὲ γὰρ ἐκ μιᾶς μοίρας ἀποκινηθεὶς δίκαιός ἐστι πρόκριμα παθεῖν, ὅποτε οὐδὲ μετεκλήθη οὐδὲ ἀντιλογία αὐτῷ ἐφυλάχθη. Ἄθανάσιος δὲ καθαιρεθεὶς ὡς μὴ ὑπακούσας ταῖς κλήσεσι, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκ μιᾶς μοίρας παρὰ Διοσκόρου τῆς ἐπισκοπῆς ἀντέχεσθαι κελευσθεὶς τέως, καθὼς συννορῶμεν, ἡσυχάζειν ὀφείλει· τὴν δὲ περὶ τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ δίκην σκοπηθῆναι δικαιούμεν ἐπὶ τοῦ ὀσιω- 5 τάτου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείων Μαξίμου καὶ ἐπὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συνόδου, οὕτως μέντοι ὥστε ἐντὸς ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἀριθμουμένων τὴν ἐξέτασιν γενέσθαι τῶν ἤδη κατ' αὐτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιησαμένων ἢ καὶ ἑτέρου τινὸς τῷ πράγματι συνιστα- μένου. καὶ εἰ μὲν ἐλεγχθεῖη τετολμηκῶς πάντα τὰ ἐγκληματικῶς καὶ χρηματικῶς αὐτῷ ἐπενεχθέντα καὶ ἐμπερόμενα τοῖς ὑπομνήμασιν ἢ καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν ἄξιον ὑπάρχον M VII 357 καθαιρέσεως, μὴ μόνον αὐτὸν ἀλλότριον εἶναι τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς δημο- 11 σίοις ὑποπίπτειν νόμοις· εἰ δὲ ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας μὴ ἐναχθεῖη ἢ ἐναγόμενος μὴ ἐλεγχθεῖη, ὡς προεῖρηται, Ἄθανάσιον μὲν τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς αὐτῆς πόλεως ἀναλαβεῖν διὰ τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου τοῦ τῆς Ἀντιοχείων μεγαλοπόλεως, Σαβινιανὸν δὲ τὸν εὐλαβέστατον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχειν 15 καὶ ὑποκατάστατον εἶναι τρεφόμενον, ὡς ἂν ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείων Μάξιμος πρὸς τὴν δύναμιν τῆς κατὰ Πέρρην ἀγιωτάτης ἐκκλησίας διατυπώσῃ. τούτων ἀκούσασα ἡ ἀγιωτάτη σύνοδος λεγέτω εἰ τοῖς τυπωθεῖσιν ἐπιψηφίζεται ἢ τι ἕτερον τυποῖ.

160 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Τούτου οὐδὲν δικαιότερον. 20

161 Κῦρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ εἶπεν· Ὁ θεὸς δι' ὑμῶν ἐλάλησεν.

162 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οὐδὲν δικαιότερον, οὐδὲν ἀκριβέστερον. αὕτη δικαία κρίσις, αὕτη δικαία ψῆφος. τὰ τυπωθέντα πέρατι παραδοθῆι. μετὰ τοῦ θεοῦ ὑμεῖς δικάζετε.

163 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ παρ' ἡμῶν μὲν δο- 25 κιμασθέντα, τυπωθέντα δὲ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου βέβαια μενέτω. ῥῶ ἀνέγνων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω

Πράξις 15

1 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη τοῦ ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλω- 30 θησομένου τῆι πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι d. 31 m. Oct. 451

κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ Μαρκιανοῦ τοῦ 30 αἰωνίου αὐγούστου συνελθόντων ἐν τῆι ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας

1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Ἀνατολίου 35

2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου

XVI deest Latina uersio. primi ediderunt Ballerini in Leonis epp. 2, 1491 [= PG 54, 1250]

M, B [= abo], Φ [usque ad 27]

2 οὐδὲ ἰ] οὐ B^b ἀντιλογία MΦ ἀπολογία B δ καὶ om. B^o τῷ πράγματι B^b
 11 τὸ τετολμηκὸς B^a 10 ὑπάρχων MB^b 11 αὐτῆς om. B^o 12 ἐκπίπτει νόμοις B^o 13 καὶ
 τὴν ἐκκλησίαν MBabΦ^{ac} τῆς ἐκκλησίας Φ^r καὶ τῆς ἐκκλησίας B^o 15 σαβιανὸν B^o τὸν εὐλα-
 βέστατον ἐπίσκοπον Φ 16 τρεφόμενος B^b ἕως Φ 17 *eum secundum uirtutem* Φ 18 εἰ om. B^b
 20 τούτων B^o 21 ἀναζαρβοῦ M 22/23 δικαία — αὕτη om. Φ 23 τυπωθέντα om. M δοθῆ B^o
 25 μὲν] δὲ B^b γρ μὲν B^b in mg. 26 ῥωμαῖον B^o 28 ἐξκαιδεκάτῃ B^{ao} 34 ἐνδοξοτά-
 του καὶ μεγαλοπρεπεστάτου B^o

- 3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφφικίων Βιγκο-
 μάλου,
 4 συνελθόντων δὲ καὶ
 2 1-3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 5
 τῆς πρεσβύτιδος Ῥώμης Λέοντος
 4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
 πόλεως
 5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
 6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 10
 7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος
 τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου
 8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
 9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
 10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 15
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ
 11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας
 12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
 13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
 14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 20
 15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
 16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας
 17 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Ῥώμης
 18 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων 25
 19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
 20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
 21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
 22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 30
 23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
 24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων
 25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
 26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ
 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου Ἱερᾶς πόλεως ἐπισκόπου 35
 28 καὶ Συμεῶνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 29 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου
 30 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 31 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας 40
 32 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 33 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 34 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν
 35 καὶ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ

M, B [= abo, usque ad 10]

6 πρεσβυτέρασ B^{bo}

11—p. 85, 27 om. B

41 μελιτινήσ M

- 36 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
- 37 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
- 38 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πισινοῦντος 5
- 39 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
- 40 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
- 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
- 42 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων 10
- 43 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
- 44 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
- 45 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
- 46 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἡπείρου
- 47 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 15
- 48 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
- 49 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
- 50 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
- 51 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
- 52 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 20
- 53 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου ἐπισκόπου Ῥόδου
- 54 καὶ Θεοκτίστου (τοῦ εὐλαβεστάτου) ἐπισκόπου Βεροίας
- 55 καὶ Γερωντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
- 56 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου ἐπισκόπου Λαοδικείας 25 Συρίας
- 57 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου 30
- 3 Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπεν· Ὁ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος καὶ τῆς ἀποστολικῆς πόλεως Ῥώμης Λέων ὁ ἐμὸς δεσπότης ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ἀγιωτάτην σύνοδον ἀπέστειλε· κελεύσατε αὐτὴν ἀποδεχθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι.
- 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθω ἡ ἐπιστολὴ Λέοντος τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης. 35
- 5 Καὶ ἐπιδόντος Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κώϊων πόλεως τοποτηροῦντος καὶ αὐτοῦ τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ τὴν τε αὐθεντικὴν Ῥωμαικὴν ἐπιστολὴν, ἔτι μὴν καὶ τὴν ταύτης ἐρμηνείαν, Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος ἀνέγνω ἔχουσαν οὕτως 40
- 6 Λέων ἐπίσκοπος τῇ ἀγίαι συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χαίρειν. Ἐμοὶ μὲν ἦν κτλ. edita est epistula in Epist. coll. M 17.

M, B [= abo, inde a 28]

8. 9. sedium nomina inter se confusa 23 τοῦ εὐλαβεστάτου addidi 29 χαλκηδονίων B^o
30 καγγέλων B^o 32 καὶ om. B^o πόλεωσ B πίστεωσ M 34 τοῖνυν αὐτὴν B^o ἀπο-
δεχθῆναι M ἀποδοθῆναι B 37 ἐπιδοθέντος B^o 39 ἔτι μὴν B om. M ταύτην B^b

Πρᾶξις 13

¹
 L III 791
 M VII 424 Ἰ
 Ὑπατείας τοῦ δεσπότητος ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου ἀγούστου καὶ τοῦ δηλω-
 θησομένου πρὸ πέντε Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι
 κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότητος Μαρκιανοῦ τοῦ
 αἰωνίου ἀγούστου συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας ⁵
 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου ἀπὸ ὑπάτων καὶ πα-
 τρικοῦ Ἀνατολίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων
 Παλλαδίου
 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφικίων ¹⁰
 Βιγκομάλου,
¹⁻³ συνελθόντων δὲ καὶ Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ
 Βονιφατίου τοῦ εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου
 ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
⁴ καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου- ¹⁵
 πόλεως
⁵ καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας
⁶ καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων
⁷ καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
 τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου ²⁰
⁸ καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας
⁹ καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου
¹⁰ καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο-
 φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Κυριακοῦ
¹¹ καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας ²⁵
¹² καὶ Διογένης τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου
¹³ καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου
¹⁴ καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων
¹⁵ καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας
¹⁶ καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας ³⁰
¹⁷ καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τόπον
 τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης Λέοντος
¹⁸ καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Χαλκηδονέων
¹⁹ καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας
²⁰ καὶ Μελετίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα- ³⁵
 βεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου
²¹ καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης
²² καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ
²³ καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ
²⁴ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων ⁴⁰
²⁵ καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου
²⁶ καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ

de hac actione egi in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1930, 611 sq.

M, B [= abo, usque ad 5], Φ

¹ ἑπτακαιδέκατη Β²⁰ ³ πέντε ΜΒΦ, pro Ἐ legendum esse Ἰ expositi l. c. p. 614¹ 6—p. 87.
³⁷ τῶν προειρημένων μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων ἔτι δὲ καὶ τῶν εὐλαβεστάτων
 ἐπισκόπων Β ¹⁹ *Macedoniae* Φ θράκησ Μ ³⁵ *Meletio* Φ^{ct} μελιτίου Μ Φ^a

- 27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως
 28 καὶ Ἰβᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης
 29 καὶ Συμεῶνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης
 30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου 5
 31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας
 32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας
 33 καὶ Κωνσταντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς
 34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων
 35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν 10
 36 καὶ Καλογήρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως
 37 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου
 38 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου
 39 καὶ Φωτεινοῦ τοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου 15
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 40 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων
 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας
 43 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συνάδων 20
 44 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 45 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 47 καὶ Ἀττικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως
 48 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης 25
 49 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 50 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 51 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 52 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βερόης
 53 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως 30
 54 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου
 55 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας
 56 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας
 57 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι- 35
 σκόπου Λαοδικείας Συρίας
 58 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου I. III 794
 καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότη ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης M VII 425
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγίου θυσιαστηρίου 40
 2 Πασκασίνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐπέχοντες τὸν τόπον τοῦ
 ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπον· Εἰ προστάττει ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης, ἔχομεν διδασκαλίαν
 ὑποβαλεῖν.
 3 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λέγετε ὃ βούλεσθε.
 4 Πασκασίνος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης εἶπεν· 45

M, B [= abo, inde a 38], Φ

8 κωνσταντίου M et uaria lectio in Φ^a Constantino Φ μελιτηνῆς M 39 χαλκηδονίων B^o

- L III 795 Οἱ δεσπότες τῆς οἰκουμένης φροντίζοντες ὑπὲρ τῆς ἁγίας καθολικῆς πίστεως, δι' ἧς τὸ βασιλεῖον αὐτῶν αὖξεται καὶ ἐπιδίδωσιν, ὀρίσαι τοῦτο κατηξίωσαν ἵνα μία πίστις διὰ τῆς ἀγαθῆς εἰρήνης ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις φυλάττηται. μείζονι τοιγαροῦν φροντίδι ἔτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἢ τούτων φιλανθρωπία προνοῆσαι κατηξίωσεν, ἵνα μή τις αὐθις ἀψιμαχία μεταξύ τῶν ἐπισκόπων τοῦ θεοῦ ἢ σχίσματα ἢ σκάνδαλα ἀναφυῖ. τῆι χθὲς [δὲ] ἡμέραι ἀναχωρησάσης τῆς ὑμετέρας ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως ὑπομνήματά τινα λέγεται πεπραχῆσθαι, ἅπερ ἡμεῖς ὑπεναντίον τῶν κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης φάσκομεν γεγενῆσθαι. ταῦτα αἰτούμεν ἵνα ἡ ὑμέτερα ἐνδοξότης προστάξει ἀναγνωσθῆναι, ἵνα πᾶσα γνῶι ἡ ἀδελφότης πότερον δίκαια ἢ ἀδίκὰ τὰ πεπραγμένα.
- 5 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἴ τινα ἔστιν ὑπομνήματα μετὰ τὴν ἡμέτεραν ἀναχώρησιν πεπραγμένα, ἀναγινωσκέσθω.
- 6 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας εἶπεν· Ὁμολόγηται ὅτι τὰ περὶ τῆς πίστεως τύπον ἐδέξαντο προσήκοντα· ἔθος δὲ ἐν ταῖς συνόδοις μετὰ τὸ καιριώτατον πάντων τυπωθῆναι καὶ ἕτερα ἅτινα ἀναγκαῖα γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι. εἶχομεν, τουτέστιν ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγιώ-
M VII 428 τάτη ἐκκλησία φανερά τινα διαπράξασθαι. παρεκαλέσαμεν τοὺς κυρίους τοὺς ἐπισκόπους τοὺς ἀπὸ Ῥώμης κοινωνοὺς γενέσθαι τῶν πραττομένων· παρητήσαντο λέγοντες ἐντολὰς μὴ εἰληφέναι τοιαύτας. ἀνηνέγκαμεν καὶ ἐπὶ τὴν ὑμέτεραν μεγαλοπρέπειαν· ἐκελεύσατε τὴν παροῦσαν ἀγίαν σύνοδον τοῦτο αὐτὸ διασκοπῆσαι. προελ-
20 θούσης τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπείας οἱ ἀγιώτατοι ἐπίσκοποι ὡς κοινοῦ ὄντος ἐνταῦθα τοῦ πράγματος ἀναστάντες ἐζήτησαν τὴν πράξιν ταύτην γενέσθαι. καὶ πάρεσις ἐνταῦθα οὔτε ἐν παραβύστωι πέπρακται οὔτε κλοπῆς τρόπωι, καὶ ἔστιν ἡ πράξις ἀκόλουθος καὶ κανονική.
- 7 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ γενομένη πράξις ἀναγινωσκέσθω. 25
Καὶ ἐπιδοθέντος σχεδαρίου παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας Βερονικιανὸς ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονσιςτωρίου ἀνέγνω
- 8 Πανταχοῦ τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων ὄροις ἐπόμενοι καὶ τὸν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ρηθροφιλεστᾶτων ἐπισκόπων τῶν συναχθέντων ἐπὶ τοῦ εὐσεβοῦς τὴν μνήμην

28—p. 89, 17 extant in Canonum collectionibus post ipsam canonum qui in actione VII definiti sunt, seriem

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqrtyz, inde a 28], Φ

1—10 haud pauca in Φ non ex Graeco uersa, sed ex ipsa Latina oratione quae olim textui Graeco erat inserta, uidentur esse desumpta; adfero igitur ipsa uerba qualia extant in Φ: *Domini totius orbis pro catholica et orthodoxa fide decertantes [curam gerentes Φ^a], per quam et augetur eorum et lucet imperium, sancire dignati sunt quatenus unam fidem teneant omnes ecclesiae pro bono pacis. maior autem eorum tranquillitati cura est in quibus post haec prouidere dignati sunt, ne qua rursus intentio inter dei sacerdotes aut schisma aut aliquod nascatur scandalum. hesternae enim die postquam potestas uestra surrexit et humilitas nostra uestigia uestra secuta est, quaedam gesta facta dicuntur, quae nos et praeter canones ecclesiasticos et disciplinam aestimamus effecta. poscimus ergo ut uestra magnificentia relegi haec praecipiat, ut omnis fraternitas inspicuat utrum iusta an iniusta sint ea [om. Φ^a] quae gesta sunt* 2 αὐτοῖς B^o κατηξίωσεν MB^{bo}
5 σχίσμα B^o 6 δὲ om. M enim Φ 9 προστάξει B^b 11 praem. qua uoce Graece interpretata
per Beronicianum deuotum secretarium diuini consistorii Φ ὑμέτεραν B^o 14 confitendum est Φ
τὸν προσήκοντα B^a 15 δὲ εἶχομεν B 16 εἶχομεν om. B 18 πεπραγμένων B^o
20 παροῦσαν om. B 20,21 προελθούσης B^oΦ^{ei} προσελθούσης MB conueniente Φ^a 21 ἐπι-
σκοποι om. B^o 22/23 καὶ — πέπρακται om. B^o 22 πάρεστιν B^{ab} 20 σχεδαρίου M
28 inscr. ψῆφος τῆς αὐτῆς ἀγίας [ἀγίας αὐτῆς ἢ αὐτῆς γ] συνόδου ἐκφωνηθεῖσα χάριν τῶν πρεσβείων
τοῦ θρόνου [τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου ἢ τοῦ θρόνου τοῦ ἀγιωτάτου θρόνου γ] τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας
κωνσταντινουπόλεως K κῆ in mg. abcdefityz πατέρων om. a 24 τῆς εὐσεβοῦς μνήμης K

μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ γενομένου βασιλέως ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει νέαι ῥώμη γνωρίζοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὀρίζομεν τε καὶ ψηφίζομεθα περὶ τῶν πρεσβείων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης. καὶ γὰρ τῶι θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν πόλιν ἐκείνην οἱ πατέρες εἰκότως ἀποδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα καὶ τῶι αὐτῶι σκοπῶι κινούμενοι οἱ ῥν θεοφιλέστατοι ἐπί- 5 σκοποὶ τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένειμαν τῶι τῆς νέας ῥώμης ἀγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίναντες τὴν βασιλείαι καὶ συγκλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν καὶ τῶν ἴσων ἀπολαύουσαν πρεσβείων τῇ πρεσβυτέραι βασιλίδι ῥώμη καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασιν δευτέραν μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν καὶ ὥστε τοὺς τῆς Ποντικῆς L III 798 καὶ τῆς Ἀσιανῆς καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας μόνους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς 10 ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ προειρημένου ἀγιωτάτου θρόνου τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἐκάστου μητροπολίτου τῶν προειρημένων διοικήσεων μετὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων χειροτονοῦντος τοὺς τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καθὼς τοῖς θείοις κανόσι διηγόρευται· χειροτονεῖσθαι δὲ καθὼς εἴρηται, τοὺς μητροπολίτας τῶν προειρημένων 15 διοικήσεων παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου ψηφισμάτων συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γινομένων καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων.

9

ὑπογραφαί

N. T. :

- 1 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης ὀρίσας ὑπέγραφα
- 2 Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας ὀρίσας ὑπέγραφα
- 3 Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὀρίσας ὑπέγραφα
- 4 Κυριακὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραφα διὰ Λουκιανοῦ ἐπισκόπου Βύζης
- 5 Διογένης ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κυζίκου ὀρίσας ὑπέγραφα
- 6 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραφα 25
- 7 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων ὀρίσας ὑπέγραφα
- 8 Βασίλειος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραφα
- 9 Κῦρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀναζαρβοῦ ὀρίσας ὑπέγραφα
- 10 Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Χαλκηδόνος ὀρίσας ὑπέγραφα
- 11 Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσοῦ ὀρίσας ὑπέγραφα 30
- 12 Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς Κλαυδιουπολιτῶν μητροπόλεως Ὀνωριάδος ὀρίσας ὑπέγραφα διὰ Στεφάνου πρεσβυτέρου
- 13 Σέλευκος χάριτι θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀμασειας ὀρίσας ὑπέγραφα
- 14 Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν ὀρίσας ὑπέγραφα
- 15 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραφα 35
- 16 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραφα
- 17 Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων ὀρίσας ὑπέγραφα
- 18 Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης τὸν λόγον ποιούμενος ὑπὲρ τε τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Δόμνου Ἀπαμείας Συρίας καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὀρίσας ὑπέγραφα

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqrtyuz usque ad 17], Φ

1 τοῦ om. lrt ἐν — βασιλίδι om. 1 βασιλευούση B^o κωνσταντινουπόλιν c κωνσταντι-
 νουπόλεωσ d 2 ὀρίζομεθα z ψηφίζομεν rt 4 ῥώμης om. ab 5 καὶ om. lrt y αὐτῶ
 οὖν lrt 6 τῶι om. y 7 βασιλείαν B^o adlz, corr. al τὴν πόλιν B^o ἀπολαύουσι M
 9 τῆς om. t 10 τῆς¹ om. hlu ἄσιανικῆσ u 12 κατὰ τὴν h 13 τῶν¹ om. c 13/14 τὸν ---
 ἐπίσκοπον l 15 χειροτονεῖσθαι — εἴρηται om. d δὲ om. y 16 ἀρχιεπισκόπου κωνσταν-
 τινουπόλεωσ B^b 18 αἱ ὑπογραφαί B^o 27 ἐλέω Bab 31 καλόγηρωσ B τῆσ ---
 ὄνωριάδοσ ἐπίσκοποσ M ὄνωριάδ Bab 33 ἀμασίασ B^b 38 μελίτιοσ M *militius* Φ^a τε om. B^o

- 19 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 20 Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραιανουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 21 Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλίππου ὀρίσας ὑπέγραψα
 22 Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 L III 799 23 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Συνάδων ὀρίσας ὑπέγραψα 5
 24 Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 25 Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 26 Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀφροδισιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 27 Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Συρίας δευτέρας ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπι-
 σκόπου Λαρίσσης 10
 M VII 432 28 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 29 Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης καὶ Ἀρκαδιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 30 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Τρύφωνος ἐπισκόπου Χίου
 31 Ἰβας ἐπίσκοπος Ἐδέσσης ὀρίσας ὑπέγραψα
 32 Ἀβράμιος ἐπίσκοπος Κιρκηνσίου ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 33 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 34 Ἀντίοχος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος Σινώπης ὀρίσας ὑπέγραψα
 35 Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων ὀρίσας ὑπέγραψα
 36 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰβῶρων ὀρίσας ὑπέγραψα
 37 Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὀρίσας ὑπέγραψα [διὰ Παύλου πρεσβυτέρου] 20
 38 Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανέων ὀρίσας ὑπέγραψα
 39 Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βαλανέων
 40 Πρόκλος ἐπίσκοπος Ἀδράων πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 41 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος πόλεως Κανώθας ὀρίσας ὑπέγραψα
 42 Ὀρμίσδας ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 25
 43 Πατέρνιος χωρεπίσκοπος ὑπὲρ Ἰορδάνου ἐπισκόπου Ἀβίλης ὀρίσας ὑπέγραψα
 44 Μελίφθογος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ἰουλιούπολιν ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας
 ὀρίσας ὑπέγραψα
 45 Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 46 Δαμιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σιδῶνος ὀρίσας ὑπέγραψα 30
 47 Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Φλαυιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 48 Ἰνδιμος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 49 Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ῥωσοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 50 Ἀρέτας ἐπίσκοπος Ἐλούσης ὀρίσας ὑπέγραψα
 51 Βήρυλλος ἐπίσκοπος Ἀειλᾶ ὀρίσας ὑπέγραψα 35
 52 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος πόλεως Πανεάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 53 Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἐμίσης ὀρίσας ὑπέγραψα
 54 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὁμοίως

M, B [= abo], Φ

1. 2 om. B 5 μαρινανὸς B et unus codex Φ^c 6 κονίου B^o 9 ἐπιφανίασ — δευτέρασ
 ἐπίσκοπος B^a ἐπιφανίασ MB διὰ χειρὸς B^o μελετίου B^{bo} Φ μελιτίου MB^a 12 καὶ
 om. B^o 13 χέου B^b 14 ἐδέσσησ MB^{ab} 15 ἀβραάμιος M 17. 18 post 25 coll. B^o
 17 *Antiochus* Φ^r et unus codex Φ^c ἀντίλοχος MΦ^a et unus codex Φ^c ἀντιλόχιος B^{ab} ἀντιόχιος B^o
 ἐλέω B^b 20 διὰ Παύλου πρεσβυτέρου transferenda sunt ad 19, cf. Φ 21 βαλαναίων MB 22 ἀρε-
 θουσίωων B^o βαλαναίων MB 23 δράων B^o 26 post 28 coll. B^o πατέριος ἐπίσκοπος B^o
 27 ἐλέει θεοῦ om. B^o ἐλέω B^b ἰλιούπολιν B^{ab} ἡλιούπολιν B^o 30 πόλεως om. B^o
 31 ἰωσήφ B^o φλαυιάδιος M φλαβιάδος B^{bo} 32 ἰνδημος M 35 αἰλᾶ B^o 36 πανεάδος
 πόλεωσ B^o ἐμίσησ B^b 37 Ἐμίσης] πανεάδος B^b 38 ὁμοίως] ὀρίσας ὑπέγραψα B^o

- 55 Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράδου ὀρίσας ὑπέγραψα L IIII [782]
 56 Δανιήλ ἐπίσκοπος Λαμφάκου ὀρίσας ὑπέγραψα
 57 Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος ὀρίσας ὑπέγραψα M VII 433
 58 Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἰψηνῶν πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 59 Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σελευκείας Πισιδίας ὀρίσας ὑπέγραψα 5
 60 Στέφανος ἐπίσκοπος Ποιμανηνοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 61 Πολύκαρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβάλων ὀρίσας ὑπέγραψα
 62 Λεύκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 63 Νατίρας ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Γάζαν ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 64 Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Μοσσουνέων πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 65 Ἀλφειὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μύνδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 66 Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Ἀκμονέων ὀρίσας ὑπέγραψα
 67 Διονύσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 68 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλίνδων ὀρίσας ὑπέγραψα
 69 Διονύσιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας Λάτμου ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 70 Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Κνίδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 71 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Σελευκοβήλου ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μα-
 ριάμης
 72 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Μαριάμης ὀρίσας ὑπέγραψα
 73 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐπιφανείας ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 74 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 75 Αὐρήλιος ἐπίσκοπος ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐπέγνων καὶ ὑπέγραψα
 76 Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀκρασοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 77 Βασσιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μοψουεστίας ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Σωφρονίου χω-
 ρεπισκόπου Ἀναζαρβοῦ 25
 78 Ῥῆνος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 79 Ζηνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμησῶν πόλεως καὶ Μακρᾶς τῆς νήσου ὀρίσας ὑπέγραψα
 80 Θεόδωρος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιφελλῶν πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 81 Φίλιππος ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Βαλβουρέων ἐπαρχίας Λυκίας ὀρίσας ὑπέ-
 γραψα 30
 82 Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Λυκίας πόλεως Τλωέων ὀρίσας ὑπέγραψα
 83 Ῥωμανὸς ἐλέει θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βουβωνέων πόλεως Λυκίας ἐπαρχίας ὀρίσας
 ὑπέγραψα
 84 Θωμᾶς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐαρίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 85 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος τῆς Πισινουντίων πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτεινοῦ L IIII 803
 ἀρχιδιακόνου μου 36
 86 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λέσβου Τενέδου Ποροσελήνης Αἰγιαλῶν ὀρίσας ὑπέγραψα M VII 436
 διὰ Εὐελπίστου χωρεπισκόπου μου

M, B [= abo], Φ

- 4 ὑπέγραψα om. B^b 6 ποιμανηνοῦ M ποιμανηνοῦ B^o 7 πόλεως om. B^o 8 λούκιος B^o
 πόλεως om. B^o 9 νατήρασ B^o ἐκκλησίας om. M 10 μοσσουναίων M μοσσουναίων B^{ab}
 μωσηνῶν B^o 11 ἀλφιὸς M *Adelphius* Φ μίνδου B^b 12 ἀκμοναίων MB 13 ἐπίσκοπος
 om. B^o 14 ὁ om. B^o 15, 16 om. B^o 15 *Laimi* Φ^a λάγμου MB^{ab} Φ^{er} 17 ἐλάχιστος
 ἐπίσκοπος B^o 17/18 μαριάμης MB^o 19 om. B^b μαριάμης M, B^a corr., B^o 20 ἐπιφανίας MB
 22 ἡμερῶν B^b ἐπέγνων καὶ M ἐπιγνοῦσ B 23 ὁ ἐπίσκοπος B^b 24 *chorepiscopus* Φ^{ac}
 ἐπισκόπου MBΦ^r 27 τελμησῶν B^a τελμηῆσ B^b τελμισῶν B^o 28 ἐλέει θεοῦ om. B^o
 29 ἐλέει B^o βαλβουραίων MB^{ab} βαρβουραίων B^o 31 ἀλέξανδρος B^o τλωαίων MB^{ab}
 τλωαίνων B^o 32 ἐλέει B^o βουβωναίων MB 34 εὐαρείασ B^{ab} 35 Θεόκτιστος — ὑπε-
 γραψα om. B^o φωτίου B^o 37 προσελήμησ B

- 87 Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Χίον ἀγίας ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 88 Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 89 Σέρηνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 90 Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 91 Εὐστόχιος ἐπίσκοπος Δοκιμίου ὀρίσας ὑπέγραψα 5
 92 Βασίλειος ἐπίσκοπος πόλεως Νακωλείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 93 Πιόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τρωάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 94 Πέτρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνου ὀρίσας ὑπέγραψα
 95 Θεοσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰλίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 96 Εὐλάλιος ἐπίσκοπος Πιονίων ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 97 Εὐτρόπιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀδάδων Πισιδίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 98 Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 99 Μουσιανὸς ἐπίσκοπος Λιμένων ὀρίσας ὑπέγραψα
 100 Φίλιππος ἐπίσκοπος Λυσιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 101 Γέμελλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 102 Κυρίνος ἐπίσκοπος πόλεως Πατάρων ὀρίσας ὑπέγραψα
 103 Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 104 Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς ὀρίσας ὑπέγραψα
 105 Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μιδαίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 106 Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 107 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρίστου ὀρίσας ὑπέγραψα
 108 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τραπεζοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 108a Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς μοσσυναίων πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 109 Τυχάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 110 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ Πέτρου ἐπισκόπου 25
 Βίβλου καὶ Ἡρακλείτου ἐπισκόπου Ἄρκης καὶ ὑπὲρ Φωσφόρου ἐπισκόπου Ὀρθω-
 σιάδος καὶ ὑπὲρ Πορφυρίου ἐπισκόπου Βοτρύων
 114 Παπίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἐρίζων ὀρίσας ὑπέγραψα
 115 Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος ὀρίσας ὑπέγραψα
 L IIII 806 116 Θεοδώρητος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀλαβάνδων ὀρίσας ὑπέγραψα 30
 M VII 437 117 Καλανδίων ἐπίσκοπος πόλεως Καρίας Ἀλικαρνασοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἰου-
 λιανοῦ πρεσβυτέρου μου
 118 Νεοπόλεμος ἐπίσκοπος Κόρνων ἐπαρχίας Λυκαονίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 119 Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης ὀρίσας ὑπέγραψα
 120 Πλούταρχος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων ὀρίσας ὑπέγραψα 35
 121 Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Κάνων ὀρίσας ὑπέγραψα
 122 Ῥοῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Ὑδης ὀρίσας ὑπέγραψα
 123 Ἀχόλιος ἐπίσκοπος Λαράνδων ὀρίσας ὑπέγραψα
 124 Τύραννος ἐπίσκοπος Οὐμανάδων ὀρίσας ὑπέγραψα
 125 Θωμᾶς ἐπίσκοπος Πορφυρέων ὀρίσας ὑπέγραψα 40

M, B [= aboi, Φ

- 1 χίων B^b 2 ὀρίσας om. B^a 3 σερίνος B 5 εὐστόχιος M 6 πόλεως om. B^c
 8. 9 om. B^o 9 *Ilit* Φ Ἰουλίου MB^{ab} 13. 14 om. B^o 15 ἐπίσκοπος om. M 16 τατάρων B^o
 17 σιβλίας B 18 μηδαίου B^b 19 μιδαίου MB^o μηδαίου B^a σεβαστῆς B^b 22 τραπεζουπόλεως B^b
 23 repetita ex 64 μωσσυνῶν B^o πόλεως om. B^o 26 Ἡρακλείου B^o 27 βοτύρων B^b
 30 θεοδώρητος B^{ab} ὁ ἐλάχιστος om. B^o 31 Καλανδίων — ὑπέγραψα post 32 μου coll. B^o
Calandion Φ κανδίων MB^{ab} κανωδίων B^o ἀλικαρνασοῦ B 34 om. Φ 37 *Rwñius* Φ
 39. 38 coll. Φ

- 126 Εὐανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Διοκλείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 127 Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Βαργυλίου ὀρίσας ὑπέγραψα
 128 Διονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀτταλείας τῶν Λυδῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 129 Ανδρέας ἐπίσκοπος πόλεως σαγάλων ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Διονυσίου ἐπισκόπου
 130 Σάβας ἐπίσκοπος πόλεως Πάλτου ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀχολίου ἐπισκόπου πόλεως
 Λαράνδων
 131 Μείρος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Εὐλανδρα ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ
 132 Ἀβέρκιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεραπολιτῶν πόλεως Φρυγίας Σαλουταρίας
 ὀρίσας ὑπέγραψα
 133 Κυριακὸς ἐπίσκοπος τῆς Εὐκαρπιέων ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 134 Ἀκύλας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Αὐρόκρων ὀρίσας ὑπέγραψα
 135 Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 136 Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς ὀρίσας ὑπέγραψα
 137 Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδάνων ὀρίσας ὑπέγραψα
 138 Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αὐγούστης ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 139 Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Τροκνάδων ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ πρεσβυτέρου μου
 Χρυσίππου
 140 Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 141 Εὐδόξιος ἐπίσκοπος πόλεως Χώματος Λυκίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 142 Στέφανος ἐπίσκοπος ἐλέωι θεοῦ Λιμύρων Λυκίας ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 143 Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀδριανοῦ θηρῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 144 Ἑρμείας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀβύδου ὀρίσας ὑπέγραψα M VII 440
 145 Δαυὶδ ἐπίσκοπος Ἀδριανῶν ὀρίσας ὑπέγραψα L IIII 807
 146 Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου ὀρίσας ὑπέγραψα
 147 Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀράξων ὀρίσας ὑπέγραψα 25
 148 Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέρρης ὀρίσας ὑπέγραψα
 149 Παυλῖνος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 150 Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικοπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 151 Δανιήλ ἐπίσκοπος Κάδων ὀρίσας ὑπέγραψα
 152 Ἀττικὸς ἐλέωι θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Ζήλων ὀρίσας ὑπέγραψα 30
 153 Νωὴς ἐπίσκοπος Κηφᾶς ὀρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ
 154 Βαλεριανὸς ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Φοινίκης ὀρίσας ὑπέγραψα
 155 Κῦρος ἐπίσκοπος πόλεως Σινιάνδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 156 Βασσωνᾶς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 157 Εὐπείθιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Στρατονικέων Καρίας ὀρίσας ὑπέγραψα 35
 158 Ἑορτικὸς ἐπίσκοπος Μητροπόλεως Πισιδῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 159 Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Κύρου ὀρίσας ὑπέγραψα
 160 Ἰωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 161 Τιμόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Δολίχης ὀρίσας ὑπέγραψα
 162 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Παρίου ὀρίσας ὑπέγραψα 40

M, B [= abo], Φ

2 πόλεως om. B^o 4 postulatur Σατάλων 5 σάββας Bab 7 μίρος B εὐλανδραν B^b
 εὐλανδρον B^o 10 τῆς κατὰ B^o εὐκαρπιαίων MB post 14 habet *Hyralius episcopus*
Zephyrii Φ post 18 habet *Iohannes episcopus Carroium* Φ 19 λουκίας Bab 20 ἐλέει B^o
 μύρων B^o 22 ὁ om. B^o 25 *Ανακοιμ* Φ ἀραζῶν MB 28 γερμανικοπόλεως B^o 29 post
 26 coll. Φ ante 30 repetunt 86 Φ ἐλέωι θεοῦ om. B^o πόλεως om. B 31 νόησ B
 ὀρίσας om. B 32 βαλλεριανὸς Bab *Valerius* Φ τῆς oim. B^o 34 βασανᾶς B^o 35 ὁ om. B
 καρείας B^b 37 post 38 coll. B^b θεοδώριτος B 40 παρέλου MB^b

- 163 Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 164 Θεόκτιστος ἐπίσκοπος Βεροίας ὑπέγραψα διὰ Γεροντίου ἐπισκόπου Σελευκείας
 165 Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβουλά ὀρίσας ὑπέγραψα
 166 Εὐόλκιος ἐπίσκοπος Ζεύγατος ὀρίσας ὑπέγραψα
 166a Λεόντιος ἐπίσκοπος πόλεως ἀραζῶν ὀρίσας ὑπέγραψα 6
 167 Φοντητιανὸς ἐπίσκοπος Σαγαλασοῦ ὀρίσας ὑπέγραψα
 168 Ῥουστίκιος ἐπίσκοπος Ἄφρος ὀρίσας ὑπέγραψα
 169 Ἄνιανὸς ἐπίσκοπος Καπετωλιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 170 Ζέβεννος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης ὀρίσας ὑπέγραψα
 171 Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς ἐν Τιβεριάδι ἀγίας ἐκκλησίας ὀρίσας ὑπέγραψα 10
 172 Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Κιρασσῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 173 Παγκράτιος ἐπίσκοπος τῆς ἀγίας ἐκκλησίας Λιβιάδος ὀρίσας ὑπέγραψα
 174 Κοσσίνιος ἐπίσκοπος Ἱεροκαιοσαρείας ὀρίσας ὑπέγραψα
 M VII 441 175 Ἀλκιμίδης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σιλάνδου ὀρίσας ὑπέγραψα
 L III 810 176 Ἀμάχιος ἐπίσκοπος πόλεως Σεττῶν ὀρίσας ὑπέγραψα 15
 177 Αἰθέριος ἐπίσκοπος χάριτι θεοῦ Πομπηιουπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἐπιφανίου
 ἐλέωι θεοῦ πρεσβυτέρου
 178 Θεμίσιος ἐπίσκοπος Ἀμάστριδος ὀρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοτίμου πρεσβυτέρου
 179 Παῦλος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα
 180 Μουσώνιος ἐπίσκοπος Ζωόρων ὀρίσας ὑπέγραψα 20
 181 Μανασσῆς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ὀρίσας ὑπέγραψα
 χειρὶ ἑμῇ
 182 Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φασηλιτῶν ὀρίσας ὑπέγραψα
 183 Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου τῆς μητροπόλεως ὀρίσας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν
 ἀπόντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ Τιμοθέου Γέρμης, Ἀλεξάνδρου 25
 Ὀκης, Φιλοστοργίου Σκεψίου, Γεμέλλου Μιλητουπόλεως, Εὐτυχιανοῦ Βάρεως,
 Ἀκακίου Προκοννήσου τῶι ὄρωι
 184 Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θεοφιλεστάτων
 ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ Οὐρανίου Μάρα Δαυὶδ Κοσμᾶ Μαριανοῦ τῶι ὄρωι
 185 Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας ὑπέγραψα καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπ' 30
 ἐμὲ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Συμμαχίου Ἡρακλείου Φιλίππου Φιλαδέλφου Φιλητοῦ
 Τατιανοῦ Ἀντιόχου Ζωσίμου Ἐπιφανίου Ἀραβίου Γαίου Εὐαγόρα τῶι ὄρωι

10 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τοποτηρητῆς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου εἶπεν·
 Πρῶν ἢ ὑμετέρα ἐνδοξότης ἐδοκίμασεν ὅσα ἐπὶ παρουσίαι τῶν ἐπισκόπων ἐπράχθη,
 ἵνα μὴ τις κατὰ ἀνάγκην ὑπογράψαι τοῖς μνημονευθεῖσι κανόσι βιασθῆι; 35

11 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Οὐδεὶς ἠναγκάσθη.

12 Λουκίνσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρητῆς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου

10. 12. 14. 16 legatorum Romanorum interlocutiones canonemque a Pascasio lectum quales Latine proferebantur, in Φ extare, uersiones uero Graecas interpolatas esse exposui in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.* 1930, 619 sq.

M, B [abo], Φ

2 om. Φ

βερροίας B

3 *Gabbulae* Φ^{cr} ταβουλά MB

5 ex 147 repetita

6 Φροντητιανὸς B^{ab} Φ^r Φροντιανὸς B^o ἀγαλασοῦ B^o 7 *Restitutus* [recte] et *Rusticus*

Φ^{ac} *Rusticius* Φ^{cr} ἀφροῦ B^o 9 ζέβεννος B 11 *Cerassorum* Φ^{ac} κιρασσῶν MB^{ao}Φ^r κρασσῶν B^b

12 τῆς om. M 14 ἀλκιμήδης B^b σιλάνδρου B^b σιλάνδων B^o 15 σετῶν B^b σεπτῶν B^o

17 ἐλέει B^o 19 ὁ ἐλάχιστος om. B 20 om. B 26 στεψίου M κεψίου B^{bo} 27 προ-

κοννήσου B^b προκοννήσου B^{ao} 29 βαρινιανοῦ M *Marino* Φ 31 ἠρακλείου συμμαχίου B

φιλαδέλφου B^{bo} 35 ὑπογράψαι] ὑπὲρ B^o

εἶπεν· φαίνεται προσσεωρεῦσθαι τοῖς ὄροις τῶν τῆ καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ῥν τὰ νῦν μνημονευθέντα, μὴ ἐμφερόμενα δὲ ἐν τοῖς συνοδικοῖς κανόσιν ταῦτα φάσκουσιν ὠρίσθαι. εἰ τοίνυν τοῖς χρόνοις τούτοις τῶι βενιφικίω ἐχρήσαντο, τί νῦν ζητοῦσιν ὧι μὴ [κανονικῶς] κατὰ κανόνας ἐχρήσαντο;

13 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησίας εἶπεν· Εἰ περὶ τούτου M VII 444 τοῦ κεφαλαίου ἐντολὰς εἰλήφασιν τινὰς, προενέγκωσιν. 6

14 Βονιφάτιος ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος εἶπεν· Ὁ μακαριώτατος καὶ ἀποστολικὸς ἐπίσκοπος μετὰ πολλὰ καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐνετείλατο καὶ ἀπὸ τοῦ χάρτου ἀνέγνω ἡμῖν τὸν ὄρον τῶν ἀγίων πατέρων μηδεμιᾷ προπετεῖαι ἐλαττοῦσθαι ἢ μειοῦσθαι· φυλαττέσθω τοιγαροῦν τοῦ ἡμετέρου προσώπου ἢ ἀξία πᾶσιν τρόποις ἐν ὑμῖν κἄν τινες τυχόν 10 πεποιθότες δυνάμει τῶν ἰδίων πόλεων παρασαλεῦσαι ἐπεχείρησαν, τούτους ἐκβάλλεσθαι κατὰ τὸ τῶι δικαίω πρέπον.

15 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐκάτερον μέρος τοὺς κανόνας προβαλλέτω. Ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω Πασκασῖνος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρητῆς ἀνέγνω 15

16 Τῶν τῆ ἀγίων πατέρων κανῶν ζ̄. Ἡ ἐκκλησία Ῥώμης πάντοτε ἔσχεν τὰ πρωτεῖα· I. IIII 811 ἔχει τοιγαροῦν καὶ ἡ Αἴγυπτος, ὥστε τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας πάντων ἔχειν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῶι Ῥώμης ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνθηές ἐστιν. ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν [εἰ τις δὲ παρὰ ταύτην τῶν μητροπολιτῶν τὴν γνώμην ἐπισκοπῶν κατασταθῆι ἐπειδὴ τοῦτο ὠρίσεν ἡ ἀγία σύνοδος], καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρωτεῖα σωζέσθω 20 ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τοῦτο δὲ πρόδηλον ὡς εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἢ σύνοδος ἢ μεγάλη ὠρίσεν μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. ἐὰν μέντοι ἡ ἐκείνων πάντων γνώμη εὐλογος εἴη καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο δὲ ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατεῖτω ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος. ἐπειδὴ δὲ ἡ συνήθεια κεκράτηκεν καὶ παράδοσις ἀρχαία ἐστὶν ὥστε καὶ τὸν ἐν Αἰλίαι ἐπίσκοπον 25 τιμᾶσθαι, ἐχέτω τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς τῇ μητροπόλει σωιζομένου τοῦ οἰκείου ἀξιώματος.

Κωνσταντῖνος σηκρητάριος ἀπὸ βιβλίου ἐπιδοθέντος παρὰ Ἀετίου ἀρχιδιακόνου ἀνέγνω

17 Τῶν τῆ ἀγίων πατέρων κανῶν ζ̄. Τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατεῖτω τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ὥστε 30 τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον πάντων ἔχειν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῶι ἐν Ῥώμῃ ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνθηές ἐστιν. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τὰ πρεσβεῖα σώζεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τοῦτον ἢ σύνοδος ἢ μεγάλη ὠρίσεν μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. ἐὰν μέντοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ εὐλόγῳ οὔσῃ καὶ 35 κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικόν δύο ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν φιλονεικίαν ἀντιλέγωσιν, κρατεῖτω M VII 445 ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος.

M, B [= abc], Φ

1 προσσεωρεῦσθαι B 3 βενεφικί B^o νῦν BΦ τοίνυν M 3/4 κατὰ κανόνας B κανονικῶς κατὰ κανόνας M om. Φ 5 ἀρχιδιάκων B^o 6 προενέγκωσιν Φ προσενέγκωσιν MB 8 μετὰ τὰ τὰ B^o ἀνέγνω ἡμῖν] ἀνέγνωμεν B^b 10 τινες om. B^o 12 τὸ τῶ B^ab τῶ B^o τὸ M 14 ῥωμαῖον B^o 16 κανόνα ἔκτον B^o 18 τῆς ῥώμης B^o 19/20 εἴ — σύνοδος om. Φ, cf. I. c. p. 626 20 σώζεσθαι B^o 22 γένηται B^b 24 ἀντιλέγουσιν M πλεόνων M 25 ἡ om. B^o 28—37 om. Φ^a cf. I. c. p. 627 sq. 30. 31 post Αἰγύπτῳ in textu canonis genuino καὶ Λιβύτῃ καὶ Πενταπόλει, post πάντων habetur τούτων; omissa sunt in MBΦ^a propter canonis textum Latinum quem legit Pascasinus, cf. I. c. p. 628 31 ἐπειδὴ δὲ B^o 33 ταῖς ἐκκλησίαις] cf. quae exposui I. c. p. 633 sq. 34 γνώμη B^b 35 καὶ om. B^o 36 δὲ ἢ B^o ἐὰν ἀντιλέγωσιν B^o 37 ἡ om. B^o

18 Ὁ αὐτὸς σηκρητάριος ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου

Συνοδικὸν τῆς β̄ συνόδου. Τάδε ὠρίσαν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριτι θεοῦ
 συνελθόντες ρν ἐπίσκοποι ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν κατὰ κλήσιν τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως
 Θεοδοσίου ἐπὶ Νεκταρίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

Μὴ ἀθετεῖσθαι τὴν πίστιν μηδὲ τοὺς κανόνας τῶν πατέρων τῶν τῆ̄ τῶν ἐν Νικαίαι 5
 τῆς Βιθυνίας συνελθόντων, ἀλλὰ μένειν ἐκείνην κυρίαν καὶ ἀναθεματισθῆναι πᾶσαν αἴρεσιν
 καὶ ἰδικῶς τὴν τῶν Εὐνομιανῶν εἶτ' οὖν Ἀνομοίων καὶ τὴν τῶν Ἀρειανῶν εἶτ' οὖν
 Εὐδοξιανῶν καὶ τὴν Ἡμιαρειανῶν ἢ γοῦν πνευματομάχων καὶ τὴν τῶν Σαβελλιανῶν
 καὶ τὴν τῶν Μαρκιανιστῶν καὶ τὴν τῶν Φωτεινιανῶν καὶ τὴν τῶν Ἀπολιναριστῶν.
 τοὺς δὲ ὑπὲρ διοικήσιν ἐπισκόπους ταῖς ὑπερορίοις ἐκκλησίαις μὴ ἐπιβαίνειν μηδὲ συγγέειν 10
 τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας τὸν μὲν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον τὰ ἐν Αἰγύπτῳ
 μόνον οἰκονομεῖν, τοὺς δὲ τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους τὴν Ἀνατολὴν μόνην διοικεῖν
 φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς κανόσι τοῖς κατὰ Νικαίαν πρεσβείων τῆι Ἀντιοχέων ἐκ-
 κλησίαι καὶ τοὺς τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως ἐπισκόπους τὰ κατὰ τὴν Ἀσιανὴν διοίκησιν 15
 μόνον οἰκονομεῖν καὶ τοὺς τῆς Ποντικῆς τὰ τῆς Ποντικῆς μόνον καὶ τοὺς τῆς Θράκης 16
 L III 814 τὰ τῆς Θράκης μόνον. ἀκλήτους δὲ ἐπισκόπους ὑπὲρ διοικήσιν μὴ ἐπιβαίνειν ἐπὶ
 χειροτονία ἢ τισιν ἄλλαις οἰκονομίαις ἐκκλησιαστικαῖς. φυλαττομένου δὲ τοῦ προ-
 γεγραμμένου περὶ τῶν διοικήσεων κανόνος εὐδηλον ὡς τὰ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἢ τῆς
 ἐπαρχίας σύνοδος διοικήσει κατὰ τὰ ἐν Νικαίαι ὠρισμένα. τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρι-
 κοῖς ἔθνεσι τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας οἰκονομεῖσθαι χρὴ κατὰ τὴν κρατήσασαν συνήθειαν ἐπὶ 20
 τῶν πατέρων. τὸν μέντοι Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς
 τιμῆς μετὰ τὸν Ῥώμη ἐπίσκοπον διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν Ῥώμην.

19 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Οἱ ὑπογράψαντες τῷ ἀναγνωσθέντι τόμῳ
 ἐκ τῶν τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως καὶ Ποντικῆς ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι λεγέτωσαν εἴ γε 25
 οἰκείαι γνώμη ἢ ἀνάγκη τινὸς αὐτοῖς ἐπενεχθείσης ὑπέγραψαν.

20 Καὶ παρελθόντων αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ Διογένης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου
 M VII 448 εἶπεν· Ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα ὡς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

21 Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων εἶπεν· Οὐδεμία μοι ἀνάγκη ἐπήχθη, ἀλλ' ἐκουσίως
 ὑπέγραψα.

22 Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων εἶπεν· Οὐκ ἠναγκάσθην, ἐγὼ ἠδέως ἔχω ὑπὸ τὸν 30
 θρόνον Κωνσταντινουπόλεως εἶναι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς με ἐτίμησεν καὶ αὐτὸς με ἐχειρο-
 τόνησεν. ἐμοὶ δίκαιον φαίνεται καὶ ἀπὸ γνώμης ὑπέγραψα.

23 Καλόγηρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως εἶπεν· Κατὰ γνώμην τῶν ἀγιωτάτων
 πατέρων τῶν ρν ἰδίαι γνώμη ὑπέγραψα μὴ ἀναγκασθεῖς.

24 Σέλευκος ἐπίσκοπος Ἀμασειᾶς εἶπεν· Πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐπίσκοποι ἐχειροτονήθησαν 35

Μ, Β [= abc], Φ

2 τῆς β̄ [δευτέρως 13^{αο}] συνόδου MB *primi concilii sub Nectario episcopo Constantinopolis episcoporum*
centum quinquaginta Φ 5 ἀθετεῖν Β^ο τῶν τῆ̄ ἁγίων πατέρων Β^ο 6 μένειν] μὲν ἐν Β^β
 7 τῆν² om. Β^ο 7/8 εἶτ' οὖν² — Ἡμιαρειανῶν om. Β 9 μαρκιανιστῶν MB^οΦ^α μαρκιωνιστῶν Β^{ab}
Marcianitarum Φ^ρ *Marcionitarum* Φ^ο ἀπολιναριανῶν MB^b 10 τὴν διοίκησιν Β 10/11 συγγαί-
 ρειν ταῖς ἐκκλησίαις MB^{ab}, corr. Β^a συγγέειν ταῖς ἐκκλησίαις Β^ο 14 διοικήσεως om. Β^ο 15 μόνην Β^{ao}
 διοικεῖν Β^ο μόνον τὰ τῆς ποντικῆς Β^ο 17 ἄλλαις om. Β^ο 17/18 γεγραμμένου Β^b
 18 οἰκῆσεων Μ 22 τῆς Ῥώμης Β^a 25 ὑπενεχθείσης Β^b 26 αὐτῶν MB *Ponticis et Asiaticis*
episcopis qui subscripserunt Φ 27 τοῦ om. Β^ο 28 ἐπινέχθη Β^ο 30 μύρωι Μ 31 ἐπεὶ Β^ο
 ἐτίμησε — με om. Β^ο 33 καλόγηρος Β^a καλόγερος Β^b

ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου καὶ εὐρών ταύτην τὴν ἀκολουθίαν ἠκολούθησα αὐτῇ καὶ νῦν ἐκουσίως ἐποίησα βουλόμενος εἶναι ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦτον.

25 Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος εἶπεν· Ἐπιστάμενος ὡς καὶ ἐκ τῶν κανόνων καὶ ἐκ τῆς προλαβούσης συνηθείας ἔχει τὰ δίκαια ταῦτα ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος, μεθ' ἡδονῆς ὑπέγραψα.

26 Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπεν· Πρὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ τῆς βασιλευούσης πόλεως κάγω μετ' αὐτοὺς ὁμοίως, καὶ διὰ τοῦτο συνεθέμην ὡς συνηθείαν ἔχον καὶ ἐκουσίως ὑπέγραψα.

27 Νουνέχιος ἐπισκόπος Λαοδικείας εἶπεν· Ἡ δόξα τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δόξα ἡμῶν ἐστίν· τῆς γὰρ ἐντεῦθεν τιμῆς καὶ ἡμεῖς μετέχομεν, ἐπειδὴ καὶ τὰς 10 μερίμνας ἡμῶν ἀναδέχεται. καὶ ἀγαπῶμεν τὸν καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν μητροπολίτην ὑπὸ τοῦ θρόνου τούτου χειροτονεῖσθαι, ὅθεν καὶ ἐκὼν ὑπέγραψα.

28 Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων εἶπεν· Ὡς καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ χειροτονηθέντων ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτου θρόνου καὶ ἐμοῦ δὲ αὐτοῦ, ἐκουσίως ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ οἱ κανόνες τὰ πρεσβεῖα παρέχουσι τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἀγιωτάτῳ 15 θρόνῳ.

29 Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Καὶ οἰκείαι γνώμη τὴν ὑπογραφὴν πεποιήμαι καὶ ἐν πᾶσι τὸν ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλευούσης νέας Ῥώμης διὰ τιμῆς καὶ θεραπείας ἅτε πατέρα ἐξαίρετον ὄντα ἔχειν ἡμᾶς προσῆκόν ἐστίν. τοσοῦτον L IIII 815 δὲ μόνον ἀξιῶ ὥστε εἶ τινα ἢ κατὰ ἀγνοίαν τῆς αὐτῶν ὀσιότητος ἢ κατὰ συναρπαγὴν 20 εὐρίσκεται πραττόμενα, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ δόξης καὶ τῆς εἰρήνης τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ παρὰ πᾶσιν εὐδοκίμησεως ταῦτα ὡς ἐπὶ πατρὸς M VII 449 ἐξετασθῆναι τε καὶ φυλαχθῆναι.

30 Κριτωνιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπεν· Ἀπὸ οἰκείας γνώμης τὴν ὑπογραφὴν πεποιήμαι ἀκολουθῶν τῷ σκοπῷ τῶν ἀγίων πατέρων καὶ χρεωστῶν τῷ 25 θρόνῳ τούτῳ ἐφ' οἷς κάγω ἐχειροτονήθη καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ καὶ πάσης προστασίας ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τετύχηκεν.

31 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπεν· Ἐκὼν ὑπέγραψα, ἐπειδὴ καὶ τὸν κανόνα τοῦτον τῷ ἀγιωτάτῳ πάπαι ἐν Ῥώμῃ ἐγὼ ἀνέγνω παρόντων τῶν κληρικῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπεδέξατο αὐτόν. 30

32 Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Σινώπης εἶπεν· Ἐκὼν ὑπέγραψα ἀκολουθήσας τῷ μητροπολίτῃ μου καὶ τῷ κανόνι τῶν ρν.

33 Οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἐκόντες ὑπεγράψαμεν.

34 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγνωσθεισῶν τῶν ὑπογραφῶν καὶ τῆς ἐκάστου τῶν ὑπογραψάντων καταθέσεως φανεραῖς γενομένης ὡς οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ, 35 ἀλλὰ γνώμη οἰκείαι ὑπέγραψαν, οἱ μὴ ὑπογράψαντες ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι τί διδάσκουσιν;

35 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἐγὼ ἐμὸν λόγον ἔχω εἰπεῖν οὐδὲν πρόκριμα φέροντα τῇ κοινότητι. ὅτι παντελῶς ἀπέχω τοῦ ἐπιθυμεῖν χειροτονεῖν, ἐκ πραγμάτων ἐδήλωσα. ὁ γὰρ ἀρτίως καταθέμενος ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Πέτρος 40 Γαγγρῶν ἐστίν ἐπίσκοπος καὶ τὸν πρὸ τούτου ἐγὼ ἐχειροτόνησα. ἅπανσα γὰρ ἡ

M, B [= abo], Φ

1 ἠκολούθησαν B^{bo} 1/2 καὶ νῦν — τοῦτον om. B^o 2 in fine add. *quia et [quae Φa] prouidetur mihi* Φ 8 ἔχον scripsi cf. *quae consuetudo habuit* Φ ἔχων MB^{ab} ἔχω B^o 13 μαρινιανὸς B singulus codex Φ^a et Φ^c 14 δὲ M δι' B 15 καὶ om. B^o ἀγιωτάτῳ om. B^o 20 αὐτῶν MBΦ^{ac} eius Φ^r κατὰ² om. B^b 21 ἐαυτοῦ B^o 22 τὸν om. B^b 25 ἀγιωτάτων B^{bo} 26 οἷς M ὦ B 28 καὶ ἐπειδὴ B^o 31 συνώπης B^b 33 ἐπίσκοποι om. B^b ἐκὼν τιθεσ B^b 36 οἱ] εἰ B^b 38 ἐπίσκοπος om. B^o 40 τὸν — καταθέμενον ὀσιώτατον ἐπίσκοπον B^{no} 40/41 Πέτρος — ἐπίσκοπος om. B

Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

πόλις ἦλθεν πρὸς ἐμέ εἰς τὴν Ἀγκύραν καὶ ἐκόμισαν τὰ ψηφίσματα. ἀπεκρινάμην αὐτοῖς λέγων· ἐγὼ οὐκ εἰμί τῶν ἐπιθυμούντων χειροτονεῖν. ἀνεμίμνησκόν με τῶν πρότερον χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἀγκυρανοῦ ἐπισκόπου, ἐνὸς δευτέρου τρίτου. ἐγὼ εἶπον· ὅσα μοι ἐὰν λέγητε, ἐγὼ ἑμαυτὸν δίκῃ οὐκ ἐμβάλλω. μετὰ ταῦτα ἔρχονται, παρακαλοῦσι τὸν μακάριον Πρόκλον

36 Καὶ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν Φίλιππος πρεσβύτερος τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἐκκλησίας εἶπεν· Ἡ θεοσέβειά σου ἔγραψεν περὶ Καλλινίκου, μετὰ δὲ τὴν θεοσέβειάν σου Πέτρον ἐχειροτόνησεν ὁ μακάριος Πρόκλος.

37 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἐπιστέλλει ὁ μακάριος Πρόκλος πρὸς ἐμέ· ἐχειροτόνησα αὐτόν. ταῦτα πάντα οὐκ ἔστι δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς προαιρέσεως, ἵνα μετὰ ταῦτα ἐπαγάγω τί αἰτῶ ἢ πρὸς τί ἀντιλέγω. ἀπῆλθον εἰς τὴν Γάγγραν, ἐνεθρόνισα τὸν ἐπίσκοπον. οὕτω συνέβη· ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. πάλιν πάντες οἱ τῆς πόλεως προσελθόντες μοι παρεκάλουν ὥστε ποιῆσαι ἄλλον ἐπίσκοπον. ἔλεγον· τὰ αὐτὰ ὑμῖν ἀποκρίνομαι καὶ νῦν· ἐγὼ οὐκ ἐπιθυμῶ χειροτονεῖν. θεασάμενοι τὴν ἐμὴν προαίρεσιν περὶ τοῦτο ἦλθον ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἤγαγον τὸν κύριον Πέτρον τὸν νῦν καταθέμενον. ταῦτα μὲν οὖν ἔστω μαρτυρία τῆς ἐμῆς προαιρέσεως καὶ ὅτι τοῦ χειροτονεῖν οὐκ ἐπιθυμῶ. παρακαλῶ δὲ τὰς πόλεις διὰ χειροτονίαν μὴ λύεσθαι. ἐὰν μὴ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐταῖς οἱ ψηφίζομενοι παρὰ τῆς πόλεως χειροτονῶνται παρὰ τῆς συνόδου τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν δοκιμαζόμενοι, λύνονται αἱ οὐσίαι. καὶ ἀπὸ πείρας εἰμί, ἐπειδὴ τοῦ πρὸ ἐμοῦ πολλὴν ὀλκὴν ἀπέδωκα.

38 Φίλιππος πρεσβύτερος εἶπεν· Ἀπὸ τοῦ κανόνος ταῦτα ἀνήρηται. ταῦτα νόμοις καὶ κανόσιν ἀνήρηται. καθαρεύει τὰ θυσιαστήρια.

39 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν. Διὰ τὸν θεὸν λάμπει ἡ ὑπόληψις τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, ἀλλ' οὐδεὶς ἐστὶν ἀθάνατος.

40 Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Παρὰ τίνος ἐχειροτονήθης αὐτός;

41 Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Τῷ κακῷ μου εὐρέθην ἐνταῦθα καὶ ἐχειροτονήθην παρὰ τοῦ μακαρίου Πρόκλου.

42 Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπεν· Ἀπερχόμεθα πρὸς τὸν κύριον τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀνατόλιον καὶ τυποῦμεν αὐτό.

43 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐκ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐκ τῆς ἐκάστου καταθέσεως συνορῶμεν πρὸ πάντων μὲν τὰ πρωτεῖα καὶ τὴν ἐξάαιρετον τιμὴν κατὰ τοὺς κανόνας τῷ τῆς πρεσβυτίδος Ῥώμης θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ φυλάττεσθαι, χρῆναι δὲ τὸν ὀσιώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης τῶν αὐτῶν πρεσβείων τῆς τιμῆς ἀπολαύειν καὶ αὐτὸν ἐξ αὐθεντίας ἐξουσίαν ἔχειν τοῦ χειροτονεῖν τοὺς μητροπολίτας ἐν τε τῇ Ἀσιανῇ καὶ Ποντικῇ καὶ Θραικικῇ ταῖς διοικήσεσι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὥστε ψηφίζεσθαι μὲν παρὰ τῶν ἐκάστης μητροπόλεως κληρικῶν καὶ κτητόρων καὶ λαμπροτάτων ἀνδρῶν, ἔτι μὴν καὶ παρὰ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων πάντων ἢ τῶν πλειόνων καὶ ἐπιλέγεσθαι ὅνπερ ἂν οἱ προειρημένοι ἄξιον εἶναι τῆς κατὰ τὴν μητρόπολιν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον δοκιμάσουσιν, ἀνα-

M. B [-= abo]. Φ

1 ἐκόμισαν τὰ] ἐκόμισαντο B^o 3 ἀγκυριανοῦ BΦ^a 4 ἐμοὶ B^o λέγετε B^b 6 τῆς κωνσταντινουπόλεως B^o 9 ἐπίσκοπος om. B^b Πρόκλος om. B^b 10 ἀπόδειξον M 11 τί ἀντιλέγω MΦ τίνος τί [om. B^a] λέγω B 14 ἔλεγον om. B 15 ἐπὶ τούτῳ B^b 16 κύριον M 17 οὐκ om. B^b ἐπιθυμῶν M 18 μὴ MΦ μὲν B 21 ἀπέδωκασιν B^b 24 ἐπίσκοπος om. B 26--28 παρὰ — εἶπεν om. B 30 ἀπέρχομαι B^o κύριον M τὸν om. B^o 30, 31 ἐπίσκοπον B^o 31 αὐτῷ B^o αὐτόν M 33 καὶ] κατὰ B^o κατὰ] καὶ B^o 34 ἐπισκόπῳ B^o 41 δοκιμάσουσιν B^b

φέρεσθαι δὲ παρὰ πάντων τῶν ἐπιλεξαμένων τῶι ὀσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῶι ἐν αὐτῶι εἶναι εἶτε βούλεται τὸν ἐπιλεχθέντα ἐνταῦθα παραγενόμενον χειροτονηθῆναι εἶτε κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῇ ψήφῳ τῆς ἐπισκοπῆς τυχεῖν. τοὺς μέντοι κατὰ πόλιν ὀσιωτάτους ἐπισκόπους M VII 453
χειροτονεῖσθαι παρὰ πάντων ἢ τῶν πλειόνων τῆς ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων, 5
τὸ κῦρος ἔχοντος τοῦ μητροπολίτου κατὰ τὸν κείμενον τῶν πατέρων κανόνα καὶ μηδὲν ἐπικοινωνοῦντος ταῖς ἐκείνων χειροτονίαις τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. ταῦτα παρ' ἡμῶν ἐσκοπήθη, τὰ δὲ παριστάμενα αὐτῇ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος διδάξαι καταξισάτω.

44 Οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Αὕτη δικαία ψῆφος. ταῦτα πάντες λέγο- 10
μεν. ταῦτα πᾶσιν ἀρέσκει. αὕτη δικαία κρίσις. τὰ τυπωθέντα κρατεῖτω.
αὕτη δικαία ψῆφος. πάντα δεόντως ἐτυπώθη. δεόμεθα, ἀπολύσατε ἡμᾶς. τὴν
σωτηρίαν τῶν βασιλέων, ἀπολύσατε ἡμᾶς. πάντες τῇ ἀποφάσει ἐμμένομεν. πάντες
τὰ αὐτὰ λέγομεν.

45 Λουκίνσιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὁ ἀποστολικὸς θρόνος ἡμῶν παρόντων προσέταξε 15
πάντα πράττεσθαι καὶ διὰ τοῦτο, εἴ τι δήποτε πρὸ τοῦ δικαστηρίου παρὰ κανόνας τῇ
χθὲς ἡμέραι ἐπράχθη ἀπόντων ἡμῶν, τὴν ὑμετέραν ὑπεροχὴν αἰτοῦμεν ὥστε κελεῦσαι
περιαιρεθῆναι, ἵνα μὴ φιλονεικία τις ἐξ ἡμῶν ἔγκειται τούτοις τοῖς ὑπομνήμασιν, ἀλλὰ
γινώσκειν ἡμᾶς σαφῶς τί τῶι ἀποστολικῶι καὶ πάσης ἐκκλησίας προύχοντι ἐπισκόπῳ
ἀνευγκεῖν, ἵνα αὐτὸς ἢ περὶ τῆς οἰκείας τοῦ θρόνου ὕβρεως ἢ περὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν 20
κανόνων δυνηθῇ ἀποφῆνασθαι.

46 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ὅσα διελαλήσαμεν, πάντα ἡ σύνοδος ἐκύρωσεν.
Ῥω ἀνέγων ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

Πρᾶξις περὶ Καρώσου καὶ Δωροθέου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς

L III 535

181 Ὑπατείας τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Μαρκιανοῦ αὐ- M VII 80
γούστου τὸ πρῶτον πρὸ δεκατριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων d. 20. m. Oct.
a. 451

συνεδρευούσης τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τῶν εὐσεβέ- 27
στάτων ἡμῶν βασιλέων συναθροισθείσης ἐπὶ τῆς Χαλκηδονέων μητροπόλεως ἐν τῶι
μαρτυρίῳ τῆς ἀγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος Εὐφημίας

2 Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος καὶ πριμικήριος εἶπεν· Ὁ εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ 30
περιοδευτῆς Ἀλέξανδρος ἀποσταλεῖς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης πρὸς τὸν εὐσε-
βεστάτον καὶ φιλόχριστον ἡμῶν βασιλέα τῶν μοναζόντων ἔνεκεν τῶν περὶ Κάρωσον
καὶ Δωρόθεον καὶ τῶν κατὰ Εὐτυχῆ τὸν ποτὲ ἀρχιμανδρίτην μονάζοντα τῶν ἀπο- M VII 81
στατησάντων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φανερά παρὰ τῆς αὐτῶν εὐσεβείας κελευσθεῖς
εἰπεῖν πρὸς τὴν ὑμετέραν ὀσιότητα παραγενόμενος νῦν βούλεται καταθέσθαι καὶ τοῦτο 35
αὐτὸ ὑποβάλλομεν πρὸς τὸ παριστάμενον.

3 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Λεγέτω ὁ παρῶν εὐλαβέστατος πρεσβύτερος καὶ περι-

45 ipsa Latina uerba Lucensii in Φ seruata esse exposui in *Sitzungsber. d. Berl. Akad. d. Wiss.*
1930, 625 18 Latina uersio non extat

M, B [= abc], Φ [usque ad 23]

2 εἶτι B^o ἐπιλεγέντα B 6 μητροπόλεωσ M 7 ἐπικοινωνοῦντοσ B 8 αὐτῇ om. Φ^{ce}
9 κατηξισάτο B^o 10 ἐβόησαν B^b 11 post ἀρέσκει habent *haec omnes dicimus* Φ 13/14 πάντες
— λέγομεν hic om. Φ 17 ἀπόντων B^{ab} Φ ἀπό τῶν B^o ἀπάντων M 20 ἐνεγκεῖν B 22 ante
22 exciderunt quae extant in Φ: *Iohannes reuerentissimus episcopus Sebastiae dixit: Omnes in sententia
uestrae magnificentiae permanemus* 23 βωμασίον B^o 24 αὐτῶ B 25 ἡμῶν βασιλέωσ B^b
28 χαλκηδονίων B^o 33 Θεόδωρον B^o 34 φυλαχθεῖσ B^o

οδευτής Ἀλέξανδρος τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πιστοτάτου βασιλέως ἡμῶν δηλωθέντα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

4 Ἀλέξανδρος πρεσβύτερος καὶ περιοδευτής εἶπεν· Ἀποσταλεῖς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγιωσύνης καὶ παρὰ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἀρχόντων καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου πρὸς τὸν εὐσεβεστάτον καὶ φιλόχριστον βασιλέα εἰπόντος μου αὐτῷ ὅτι Δωρόθεος 5 καὶ οἱ περὶ Κάρωσον οἱ δεδωκότες τὰς δεήσεις ἐδήλωσαν λέγοντες ὅτι ὑπέσχετο ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια τὰ μοναστήρια συγκαλεῖσθαι καὶ ἡμᾶς μετ' αὐτῶν καὶ κειμένου τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου διακούειν μεταξὺ ἀμφοτέρων ἡμῶν, ἐὰν οὖν κελεύῃ ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τοῦτο γενέσθω, ἐπεὶ ἡμεῖς ἀπελθεῖν ἐκεῖ οὐ δυνάμεθα, ταῦτα ἀκούσας ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδήλωσεν αὐτοῖς δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ κύρου Ἰωάννου τοῦ δεκουρίωνος ὅτι εἰ ἤθελον ἐγὼ 10 καθεσθῆναι ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων μοναστῶν καὶ διακοῦσαι μεταξὺ ἀμφοτέρων ὑμῶν, οὐκ ἂν τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἔσकुλα ἐνταῦθα· ἀλλὰ διὰ τοῦτο παραγενομένων αὐτῶν καὶ δηλωσάντων ἡμῖν περὶ ὑμῶν εἶπον παραγενέσθαι ὑμᾶς καὶ ἄπερ μὴ οἴδατε, γινῶναι καὶ ἐρωτήσαντας ἃ οὐκ οἴδατε, μαθεῖν παρ' αὐτῶν. δίκαιον οὖν ἐκρίναμεν ἀπελθεῖν ὑμᾶς εἰς τὴν σύνοδον. ἵνα γὰρ τοῦτο οἴδατε ὅτι εἴ τι δὲν 15 τυπώσῃ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ ἐπιδῶμι μοι ἐγγράφως, τούτοις στοιχῶ, τούτοις στέργω, τούτοις πιστεύω. πρὸς τοῦτο ἔχετε καὶ ἄλλην ἀπόκρισιν παρ' ἐμοῦ οὐ λαμβάνετε.

5 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐπευφήμησεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλά τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας. πολλά τὰ ἔτη τῶν ὀρθοδόξων. 20

6 Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη δέησις δοθεῖσα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ παρὰ Καρῶσου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

7 Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος εἶπεν· Ἐπήκουσεν ἡ ἀγία ὑμῶν μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν ἐπιδοθεισῶν δεήσεων τῷ παρὰ τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ἀναδειχθέντι εὐσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ παρὰ τῶν εὐλα- 25 βεστάτων μοναζόντων Καρῶσου καὶ Δωροθέου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν πίστιν χωλευόντων, ὡς ῥιψοκινδύνως πράττοντες ἐτόλμησαν ἐπίσκοπον ὀνομάζειν τὸν παρὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου καθαιρεθέντα Διόσκορον καὶ παρακαλέσαι τοὺς εὐσεβεστάτους καὶ θεοφιλεστάτους βασιλέας παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀγίαν σύνοδον ταύτην καὶ ὡς ἀνεύθυνον μετὰ παρρησίας τῇ πίστει συνηγορεῖν. ἐπεὶ τοίνυν οὐ μόνον αὐτοὶ τοῦτο πεφώρνανται κακοδοξοῦντες, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν καθαιρεθέντων ὑπερασπί- 30 ζοντες, φανερά δὲ διαγορεύουσιν οἱ θεῖοι κανόνες κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα σφαλλομένων κληρικῶν τε καὶ μοναχῶν, εἰ κελεύετε, τούτους ἀναγνωσόμεθα, ἐπειδήπερ μάλιστα καὶ φαίνονται ἐκ πολλοῦ χωρίσαντες ἑαυτοὺς τῆς τε ἀγιωτάτης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ὡς καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἐπιδοθέντων λιβέλλων φανεράν 35 τὴν ἑαυτῶν γνώμην κατέστησαν.

8 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Οἱ θεῖοι τῶν πατέρων κανόνες ἀναγινωσκέσθωσαν καὶ ἐμπερέσθωσαν τοῖς ὑπομνήμασιν.

Καὶ λαβὼν τὴν βίβλον Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος καὶ πριμικήριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀνέγνω 40

9

Κανὼν πγ. Εἴ τις ἐπίσκοπος ὑπὸ συνόδου καθαιρεθεὶς ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἢ ὄλως τοῦ κανόνος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου τολμήσειεν τι πράξαι τῆς λειτουργίας

Antioch¹ 4
M VI 84

M, B [= abo]

5 εὐλαβέστατον MB ἡμῶν βασιλέα B 8 κελεύει B^b 9 γενέσθαι M 10 κυρίου B^o
13 παραγενομένων B^o 14 ἐρωτήσαντες M 16 τυπώσει B^b 17 τούτοις — πιστεύω om. B^o
20 αὐγούστης B 28 παρακαλέσαι B^b, corr. B^b 29 αὐτὸν editores Romani per coniecturam
αὐτοῦσ MI 31 τοῦτο] τοῦτοι M 34 τε om. B^o 35 ὥστε B καὶ om. B^o

εἴτε ὁ ἐπίσκοπος κατὰ τὴν προάγουσαν συνήθειαν εἴτε ὁ πρεσβύτερος εἴτε ὁ διάκονος, μηκέτι ἐξὸν εἶναι αὐτῶι μηδὲ ἐν ἑτέροι συνόδωι ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως μηδὲ ἀπολογίας χώραν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῶι πάντας ἀποβάλλεσθαι τῆς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα, εἰ μαθόντες τὴν ἀπόφασιν τὴν κατὰ τῶν προειρημένων ἐξενεχθεῖσαν τολμήσειαν αὐτοῖς κοινωνεῖν.

10 Περὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀφορίζοντων ἕτερος κανῶν π̄δ. Εἴ τις πρεσβύτερος ἢ διάκονος καταφρονήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου ἀφώρισεν ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδίαι συνήγαγεν καὶ θυσιαστήριον ἔστησεν καὶ τοῦ ἐπισκόπου προσκαλουμένου αὐτὸν ἀπειθοίη καὶ μὴ βούλοιο αὐτῶι πείθεσθαι μηδὲ ὑπακούειν καὶ πρῶτον καὶ δεῦτερον καὶ τρίτον καλοῦντι, τοῦτον παντελῶς καθαιρεῖσθαι καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν μήτε ἀπο- λαμβάνειν αὐτὸν δύνασθαι τὴν τιμὴν. εἰ δὲ παραμένει θορυβῶν καὶ ἀναστατῶν, διὰ τῆς ἕξωθεν ἐξουσίας ὡς στασιώδη αὐτὸν ἐπιστρέφεισθαι.

5

Can. Antioch. 5

11 Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Τὸν δεσπότην Χριστὸν εἰς φιλανθρωπίαν μιμουμένη ἡ ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἀπεδέξατο τοὺς μεγαλοπρεπεστάτους καὶ ἐνδοξοτάτους ἄρχοντας καὶ τὴν ἱεράν καὶ φιλόχριστον σύγκλητον τῆς ἐπὶ τοῖς μονάζουσιν Καρῶσῳ Δωροθέῳ καὶ Βαρσουμαῖ καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς συγκαταβάσεως, ὥστε παρασχεθῆναι τοῖς μνημονευθεῖσι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πεισθῆναι τῇ ἀγίαι ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδωι καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὀρθῇ πίστει τυπωθεῖσι διορίαν ἡμερῶν τριάκοντα, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς Ὀκτωβρίου πεντεκαϊδεκάτης μέχρι Νοεμβρίου πεντεκαϊδεκάτης. ἀποστα- λήσονται τοίνυν πρὸς αὐτοὺς κληρικοὶ τῇ ὠρισμένῃ ἡμέρῃ ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς ἵνα ἡ ὀρθοποδήσωσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἴξωσι πᾶσι τοῖς δόξασι τῇ ἀγίαι ταύτῃ συνόδωι πρὸς ἀναίρεσιν πάσης αἰρετικῆς κακοδοξίας ἡ ἴστωσαν ἑαυτοὺς μετὰ τῶν σὺν αὐτοῖς κληρικῶν ἢ γοῦν μοναχῶν γεγυμνωσθαι τοῦ τε βαθμοῦ καὶ πασῆς ἱερατικῆς ἀξίας τε καὶ κοινωνίας μετὰ τοῦ καὶ ἀποστῆναι τοῦ ἡγουμενεύειν μοναστηρίων, ὡς εἴ γε διαφυγεῖν ἐπιχειρήσειαν, κρατεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὸ αὐτὸ ἐπιτίμιον ψηφίζεται ἡ ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος, δηλονότι καὶ τῆς ἕξωθεν ἀυθεντίας κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς τῶν πατέρων κανόνας συνεπισχυούσης τῶι τύπῳ κατὰ τῶν ἀπειθούντων.

L III 539

20

25

Πρᾶξις περὶ Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου καὶ Εὐσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ

M VII 85

191 Ὑπατείας τοῦ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου ἀγούστου καὶ τοῦ δηλω- θησομένου τῇ πρὸ δεκατριῶν Καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν Χαλκηδόνι

d. 20. m. Oct. a. 451

κατὰ κέλευσιν τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου δεσπότη ἡμῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μάρτυρος Εὐφημίας

32

1 τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου Ἀνατολίου

35

2 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Παλλαδίου

19 Latina uersio non extat

M, B [= abo]

1 ὁ om. B^{bo} 2 ἐξεῖναι B^o 4 ἐνεχθεῖσαν B^o 6 π̄δ om. B^o 8 προσκαλεσαμένου B^b
ἀπειθήσει B 9 ἀκούειν B^b 10 τοῦτο B^o 11 τῆν] τὸν M 12 τὴν — ἐξουσίαν B^o
ἀποστρέφεισθαι B 14 καὶ ἡ B^o 19 διορίαν MB^{bo} 21 τῇ ὁ ὠρισμένη M ὑπο-
μιμνήσκοντες M 22 καὶ M ἢ B 24 κληρικῶν ἢ γοῦν om. B ἱερατικῆς om. B 25 καὶ om. M
τοῦ³ om. B ἡγεμονεύειν MB^o γε B τε M 26/27 αὕτη οἰκουμενικὴ καὶ B^o
34 μεγαλεπιφανοτάτου B^b καὶ³ om. B 36—p. 102, 2 καὶ λοιπῶν τῶν προειρημένων
μεγαλοπρεπεστάτων καὶ ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων B

3 καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν θείων ὄφφικίων
Βιγκομάλου,

2 συνελθόντων δὲ καὶ

1—3 Πασκασίνου καὶ Λουκινσίου τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων καὶ Βονιφατίου τοῦ
εὐλαβεστάτου πρεσβυτέρου ἐπεχόντων τὸν τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου 5
τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος

4 καὶ Ἀνατολίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινου-
πόλεως νέας Ῥώμης

5 καὶ Μαξίμου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας

6 καὶ Ἰουβενάλιου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων 10

7 καὶ Κυντίλλου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας ἐπέχοντος τὸν
τόπον τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου

8 καὶ Θαλασσίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας

9 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου πόλεως Ἐφέσου

10 καὶ Λουκιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βύζης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ θεο- 15
φιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράικης Κυριακοῦ

11 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀγκύρας Γαλατίας

12 καὶ Διογένους τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κυζίκου

13 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου

14 καὶ Φλωρεντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σάρδεων 20

15 καὶ Εὐνομίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικομηδείας

16 καὶ Ἀναστασίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας

17 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χαλκηδονέων

18 καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κῶ ἐπέχοντος καὶ αὐτοῦ τὸν τό- 25
πον τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου Λέοντος

19 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας

20 καὶ Μελιτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας Δόμνου

21 καὶ Ἀμφιλοχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σίδης

22 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ταρσοῦ 30

23 καὶ Κύρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ

24 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βόστρων

25 καὶ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τύρου

26 καὶ Θεοδώρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ

27 καὶ Στεφάνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱερᾶς πόλεως 35

28 καὶ Νόννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐδέσσης

29 καὶ Συμεώνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμίδης

30 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου
ἐπισκόπου Κωνσταντίας Ὀλυμπίου

31 καὶ Ἰωάννου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σεβαστείας 40

32 καὶ Σελεύκου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασειας

33 καὶ Κωνσταντίνου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς

34 καὶ Πατρικίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τυάνων

35 καὶ Πέτρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γαγγρῶν

M, B [= abo, usque ad 3]

3 συνελθόντων M προσέτι B

4—p. 103, 28 om. B

18. 17 coll. ceteri catalogi

36 ἐδέσση M 38/39 ἐπέχοντος — ἐπισκόπου Κωνσταντίας ceteri catalogi κωνσταντίας ἐπέχοντος —
ἐπισκόπου M 42 μελιτινήσ M

- 36 και Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ
 37 καὶ Ἀπραγμονίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως Καλογήρου
 38 καὶ Ἀταρβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος ἐπέχοντος τὸν τόπον
 τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας Δωροθέου 5
 39 καὶ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου
 ἐπισκόπου Πισινοῦντος
 40 καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 41 καὶ Κριτωνιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀφροδισιάδος Καρίας
 42 καὶ Νουνεχίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδικείας Φρυγίας 10
 43 καὶ Μαρινιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Συννάδων
 44 καὶ Ὀνησιφόρου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰκονίου
 45 καὶ Περγαμίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Πισιδίας
 46 καὶ Ἐπιφανίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Πέργης
 47 καὶ Ἀπτικοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Νικοπόλεως Ἠπείρου 15
 48 καὶ Μαρτυρίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Γορτύνης
 49 καὶ Λουκᾶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δυρραχίου
 50 καὶ Βιγιλαντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας
 51 καὶ Φραγκίωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Φιλιππουπόλεως
 52 καὶ Σεβαστιανοῦ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας 20
 53 καὶ Βασιλείου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Τραιανουπόλεως
 54 καὶ Τρύφωνος τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Χίου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλα-
 βεστάτου ἐπισκόπου Ῥόδου Ἰωάννου
 55 καὶ Θεοκτίστου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Βεροίας Συρίας
 56 καὶ Γεροντίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Σελευκείας Συρίας 25
 57 καὶ Εὐσεβίου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Λαοδι-
 κείας Συρίας Μακαρίου
 58 καὶ Εὐσεβίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Δορυλαίου
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς κατὰ θέσπισμα τοῦ θειοτάτου καὶ
 εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης ἐν τῇ Χαλκηδονέων πόλει συναθροισθείσης 30
 καὶ καθεσθέντων πάντων πρὸ τῶν καγκέλλων τοῦ ἀγιωτάτου θυσιαστηρίου
 3 Φώτιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Δεήσεις ἐπιδέδωκα τῷ θειοτάτῳ
 καὶ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ καὶ ἐκέλευσεν τὴν ὑμετέραν μεγαλοπρέπειαν ἅμα τῇ ἀγίαι
 ταύτῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἀκοῦσαι τοῦ πράγματος καὶ τύπον αὐτῷ ἐπιθεῖναι.
 παρακαλῶ τοῖνυν ἀναγνωσθῆναί μου τὰς δεήσεις καὶ τὰ δίκαια ὑπαρχθῆναί μοι. 35
 4 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ
 εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
 5 Καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν·
 Καὶ ὁ εὐσεβεστάτος καὶ φιλόχριστος ἡμῶν δεσπότης καὶ ἡ εὐσεβεστάτη καὶ φιλό-
 χριστος ἡμῶν δέσποινα καὶ ὑμεῖς οἱ ἐνδοξότατοι καὶ φιλόχριστοι ἄρχοντες καὶ ἡ μεγίστη 40
 σύγκλητος καὶ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἧς ἐξάρχουσιν οἱ θεοφιλέστατοι καὶ
 ὀσιώτατοι πατέρες ἡμῶν Λέων καὶ Ἀνατόλιος, τῆς πίστεως ἕνεκεν ἡμᾶς ἐνταῦθα συνή-
 γαγον, καὶ κελεύσατε πρὸ πάντων ὑπογραφεῖναι τὸν ὄρον, ὥστε πρότερον πληρωθῆναι

M, B [= abo, inde a 29]

20 σεβαστιανοῦ M 29 καὶ om. B λοιπῆς] προειρημένῃς B 30 χαλκηδονίων B^o
 31 καγγέλλων B^o 34 αὐτῷ ἐπιθεῖναι M δοῦναι αὐτῷ B 35 ὑπαρχθῆναι B^o 39 Καὶ om. B
 εὐλαβεστάτος B^b 40 ἡ οἰκ. B

τὸ περὶ τῆς πίστεως. εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἑμοῦ πράγματος κελεύετε νῦν ζητηθῆναι, οὐχ ὑπερτίθεμαι, ἀλλ' εὐθύς τὰς ἀποκρίσεις ποιοῦμαι.

6 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἐπειδὴ προσελευσθεὶς ὁ θειότατος ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων μητροπόλεως ἐκέλευσεν καὶ τὸ κατ' αὐτόν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισκόπους τοὺς λέγοντας βεβλάφθαι κεφάλαιον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ παρόντων ἡμῶν ἐξετασθῆναι, ἀναγινωσκέσθωσαν αἱ δεήσεις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου. Ῥω

Καὶ ἐπιδοθέντων αὐτῶν Κωνσταντῖνος ὁ καθωσιωμένος σηκρητάριος τοῦ θείου κονισιοτορίου ἀνέγνω

7 Τοῖς γῆς καὶ θαλάσσης καὶ πάντων ἀνθρώπων ἔθνους καὶ γένους δεσπόταις Φλαβίοις 10
L III 54² Οὐαλεντινιανῶι καὶ Μαρκιανῶι τοῖς αἰώνιοις καὶ τροπαιούχοις αὐγούστοις δέησις καὶ ἰκεσία παρὰ Φωτίου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων μητροπόλεως τῆς ὑμετέρας πρώτης Φοινίκης. Πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην τυχεῖν ἐθέλουσιν, οὐκ ἄλλως δυνηθήσονται, M VII 88 εἰ μὴ τοῖς ὑμετέροις ἴχνησι προσπεσόντες ἐκέιθεν τῶν ἐλπιζομένων καρπὸν τινα ἀπονάσθαι ἐξισχύσουσιν, ὅταν μάλιστα τὸ δίκαιον προσῆι ταῖς αὐτῶν ἰκετηρίαῖς. κἀγὼ 15 τοίνυν ἐπὶ τὰςδε τὰς λιτὰς ἐλήλυθα πείσας ἑμαυτὸν ὡς οὐ διαμάρτοιμι τῆς τῶν προσδοκωμένων ἐλπίδος, συναγωνιζομένου μοι τοῦ δικαίου. τίς τοίνυν ἢ αἰτία τῶν ἐμῶν δεήσεων, βραχὺς ἀναδιδάξει λόγος. τῇ Τυρίων ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι ἐξ ἀρχαίων καὶ ἀμνημονεύτων [τῶν] χρόνων ἀπὸ τῶν ἀγίων κανόνων φανερά ἀφώρισται δίκαια ἐν τε τῇ διοικήσει τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ ἐν ταῖς χειροτονίαις. τὰ τοιαῦτα δίκαια 20 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων πόλεως σπουδῆν κατὰ καιρὸν τινῶν ἐσχηκῶς παραφθεῖραι ἐπεχείρησεν θείας πορισάμενος ἀντιγραφὰς ἐπὶ τοῦ τῆς θείας λήξεως Θεοδοσίου, δι' ὧν ἐβουλήθη ἐκδικῶν ἑαυτῶι φανερῶν πόλεων χειροτονίας τινὰ τῶν δικαίων τῆς προειρημένης ἐκκλησίας εἰς ἑαυτὸν μεταθεῖναι. τσσαύτη δὲ ὁ μνημονευθεὶς ὀσιώτατος ἐπίσκοπος εἰς τὸ περιγράψαι τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίαι δίκαια ἐνόστασε 25 ἐχρήσατο, ὡς καὶ συνοδικὸν πρὸς με παρασκευάσαι ἐκπεμφθῆναι καθαίρεισιν ἀπειλοῦν, εἰ μὴ γε τῶι τοιούτῳ ὑποσημαίνομαι χάρτην. ὦτινι οὐκ ἐκ προθέσεως, δέει δὲ τῆς ἐν αὐτῶι ἐγκειμένης ἀπειλῆς ὑποσημηνάμενος τὴν ἐπενεχθεῖσάν μοι ἀνάγκην διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐσήμανα. ἔγραψα γὰρ ὡς κελευσθεὶς ὑπέγραψα εἰδὼς ὡς οὐδὲν τοῦτο προκρίνει μοι τῶν θεικῶν καὶ τῶν θείων νόμων τὰ μὴ ἐκ προθέσεως, ἐξ ἀνάγκης δὲ γινόμενα 30 μηδεμίαν ἔχειν ἰσχὺν διοριζόντων. ἐπὶ δὲ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας εὐ ἴσασι πείραι παρειληφότες πάντες ἀνθρωποὶ ὡς οὔτε ἄλογος προστασία κρατεῖ οὔτε τις μὴ ἀρχαιότητι ἐγνωσμένον ἐκδικεῖν ἑαυτῶι τι ἐθελήσας κατὰ καινοτομίαν δυνησεται. δέομαι οὖν προκυλινδούμενος τῶν ὑμετέρων ἰχνῶν θεσπίσαι τὸ οὐράνιον ὑμῶν κράτος πάντα τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἀφορισθέντα τῇ προειρημένῃ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίαι 35 ἀπτωτα μένειν· εἴ τι δὲ ὑπεναντίον τῆς ἀρχαιότητος παρὰ τοῦ μνημονευθέντος ἢ παρ' ἑτέρου τινὸς αὐτῶι πράττοντος ἐπικεχέρηται, τοῦτο ἔωλον τυγχάνειν καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἰσχύν, ἀλλ' ἀποδοθῆναι ἄτρωτα τὰ δίκαια τῆς ἐν Τύρῳ ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ἀργεῖν δὲ πάντα τὰ ἐκ συναρπαγῆς τῶι μνημονευθέντι πορισθέντα τοῦτο μὲν θεία γράμματα, τοῦτο δὲ καὶ ἀποφάσεις οἰωνδῆποτε μεγίστων δικαστηρίων. καὶ εἴ τις δὲ 40

M, B [= abo]

1 τῆς om. B^b καὶ om. B^o 4 ἐπισκόπου om. M 5 βεβλάφθαι λέγοντας B 10 θαλάτ-
τησ B^{ab} φλαουόισ B 11 οὐαλεντιανῶ B^b 12 ἰκετηρία B, corr. B^o in ing. πόλεωσ B
13 καταγνώμη M 14 ἡμετέρισ M 14/15 ἀπώναςθαι M 15 ἐξισχύσουσιν B^o ταῖσ — ἰκετηρίασ
προσῆ B 16/17 τῆσ — μοι om. B 19 τῶν deleui 20 τῇ ' om. B^b 22 τινα B^o θείασ M
πορισάμενος scripsi ποιησάμενοσ MB 23 ἡβουλήθη B^o 25 τὰ τῆσ ἐκκλησίας M 26 παρα-
σκευάσαι B^b 27 ὑποσημαίνομαι scripsi ἐπισημαίνομαι MB^o ἐπισημήνωμαι B^{ab} 29 γὰρ om. B^o
31 διοριζόντων B^o εὐσεβείασ om. B^o 32 ἀνοὶ πάντεσ B 33 οὖν om. M 37 ἐπικεχέρηται M

τούτων χάριν συναίνεσις παρά τινων άγιωτάτων έπισκόπων γεγένηται έπ' άνατροπήι τής άρχαιότητος καί τών θείων κανόνων, μηδεμίαν έχειν ίσχύν, μηδενός μοι προκρίματος γινομένου έκ τής παρ' έμοϋ γεγενημένης έν τῷ συνοδικῷ καθ' όν είρηκα τρόπον ύποσημειώσεως, θείου ύμῶν καί προσκυνουμένου τύπου πραγματικοϋ περι τούτου κατα- L III 543
πεμπομένου πρός τε τούς μεγαλοπρεπεστάτους καί ένδοξοτάτους έπάρχους τών ίερῶν 5
ύμῶν πραιτωρίων καί πρός τόν μεγαλοπρεπέστατον καί ένδοξότατον στρατοπεδάρχην τής Έω έκατέρων δυνάμεων άπό ύπάτων καί πατρίκιον Ζήνωνα καί πρός τόν μεγαλοπρεπέστατον καί ένδοξότατον μάγιστρον τών θείων ύμῶν όφφικίων, ειδέναι δέ ταϋτα καί τήν άγίαν καί οίκουμενικήν σύνοδον τήν έν τῇ Χαλκηδονέων χάριτι Χριστοϋ καί νεύματι ύμετέρωι άθροισθεισαν, ώς άν μηδέν ύπεναντίον τών παρά τής ύμετέρας εύσε- 10
βείας θεσπιζομένων προβῆναι δυνηθείη. [πέφυκε γάρ τὰ τών ίερῶν δίκαια μηδέποτε έλαττοϋσθαι άπό τής τών προεστώτων χαννότητος] καί τούτου τυχῶν τὰς συνήθεις εύχάς ύπέρ τοϋ αίωνίου ύμῶν κράτους ποιήσομαι διά παντός.

- 8 Οί μεγαλοπρεπέστατοι καί ένδοξότατοι άρχοντες είπον· Τί πρός ταϋτα δικαιολογείται ό εύλαβέστατος έπίσκοπος τής Βηρυτίων Εϋστάθιος; 15
- 9 Εϋστάθιος έπίσκοπος είπεν· Κελεύσατε αύτόν είπεΐν είτε κανονικῶς κινεΐ είτε κατά νόμους. M VII 89
- 10 Φώτιος έπίσκοπος είπεν· Προσελθών τῷ εύσεβεστάτῳ βασιλεΐ ώστε τυχεΐν τών δικαίων τόν θρόνον τής Τυρίων καί ότι παλαιόν έθος έζήτησεν άνατρέψαι Εϋστάθιος ό εύλαβέστατος έπίσκοπος, έρωτηθῶσιν οί κύριοι καί άγιώτατοι έπίσκοποι. έγῶ 20
γάρ τών κανόνων οϋκ έξίσταμαι οϋτε τύπους τών πατέρων άνατρέψαι βούλομαι, άλλ' έκεΐνα τὰ δίκαια μη άνατραπήναι αίτῷ.
- 11 Οί ένδοξότατοι άρχοντες είπον· Τῷ θειοτάτῳ δεσπότῃ τής οίκουμένης ἤρεσεν μη κατά θεία γράμματα ἢ πραγματικούς τύπους τὰ τών όσιωτάτων έπισκόπων προβαίνειν, άλλὰ κατά τούς κανόνες τούς παρά τών άγίων πατέρων νομοθετηθέντας. 25
πάσης τοίνυν άργούσης έκ θείων πραγματικῶν διατυπώσεως οί περι τούτου τοϋ κεφαλαίου κείμενοι κανόνες άναγινωσκέσθωσαν.
- 12 Καί πρό τής άναγνώσεως τών κανόνων Εϋστάθιος έπίσκοπος είπεν· Τῶν ποδῶν ύμῶν, έπειδή διέβαλέν με ώς κατά σπουδήν άνύσαντα, παρακαλῶ πληροφορηθῆναι τήν άγίαν ταϋτήν καί οίκουμενικήν σύνοδον ότι οϋδέν έξ έμοϋ πέπρακται. οϋτε γάρ 30
οϋτω τολμηρός ἤμην, ώστε κατά τών κανόνων τών πατέρων έλθειν.
- 13 Οί ένδοξότατοι άρχοντες είπον· Λεγέτω ἡ άγία καί οίκουμενική σύνοδος εί γε αύτῇ άρέσκει κατά τούς κανόνες τών πατέρων έξετασθῆναι τήν περι τούτου ζήτησιν ἢ κατά τὰ θεία πραγματικά, περι ὧν τὰ παρασπάντα τῇ θείᾳ κορυφῇ ἤδη πᾶσι φανερά κατεστήσαμεν. 35
- 14 'Η άγία σύνοδος είπεν· Κατά τών κανόνων πραγματικόν μηδέν ίσχύσει. οί κανόνες τών πατέρων κρατεΐτωσαν.
- 15 Οί ένδοξότατοι άρχοντες είπον· Νϋν καιρός έστι διδαχθῆναι ἡμᾶς παρά τής άγίας συνόδου εί έξεστι κατά θείον πραγματικόν άλλοτρίας έκκλησίας δίκαια έτέρους έπισκόπους παραρϊσθαι. 40
- 16 'Η άγία σύνοδος έβόησεν· Οϋκ έξεστι τοϋτο· παρά τούς κανόνες έστι.

M, B [= abo]

3 τῷ] τῇ M 4 πραγματευτικοϋ B^o τούτο B^o 7 έκατέρων — Ζήνωνα om. B 8 ύμῶν
om. B^o ειδέναι δέ ταϋτα om. B 9 τῆν] τῇ B^o τῇ om. B^b χαλκηδονίων B^o 11/12 πέφυκε —
χαννότητος om. M, uidetur nota marginalis esse quae in textum irrepsit 18 εύλαβεστάτῳ M¹³B^o
19 τής τών B^o 25 παρά] κατά B^o 26 πραγμάτων B^o 30 ταϋτήν om. B^b οϋδέ B^o
31 ἤμην B ἡμῖν M 36 τοϋς κανόνες M 38 ἡμᾶς B^{bo}, corr. B^o 39 κατά τὸ B^o 41 είπεν B^b

- 17 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Φανεράς γενομένης τῆς ἀποκρίσεως ἦν ἔδωκεν ἡ ἀγία σύνοδος, λεγέτω ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Φώτιος ποίας ἐκκλησίας ὑπ' αὐτὸν μητροπολίτην τυγχάνοντα ἐπίσκοπον ἀφείλατο ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐστάθιος ἢ τί περὶ τῶν χειροτονιῶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων πέπρακται.
- L III 546 18 Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Ἔλαβεν Βύβλον Βότρυν Τρίπολιν Ὀρθωσιάδα 5 Ἄρκας Ἀντάραδον καὶ παρακαλῶ κελεῦσαι τὴν ὑμετέραν φιλανθρωπίαν ταύτας τῶι θρόνῳ Τύρου ἀποκατασταθῆναι καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐτέρων μανθάνειν τὸ ὑμέτερον μέγεθος.
- 19 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος εἶπεν· Σύνοδος εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὄρος ἐδόθη, ὦιτινι καὶ Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος 10 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὑπέγραψε.
- 20 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Χάρτης μοι ἠνέχθη ἔχων ὑπογραφήν τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου καὶ τούτῳ ἀκολουθήσας κάγῳ ὑπέγραψα.
- 21 Οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆν οὖν ἡ σὴ εὐλάβεια τῇ συνόδῳ τῇ ἐπὶ 15 τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου ταῦτα τυπούση καὶ τοῖς πραττομένοις συνήνει;
- 22 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤμην· συνόδου γινομένης περὶ τούτου οὐ παρήμην, ἀλλ' ἠνέχθη μοι χάρτης καὶ ὑπέγραψα.
- M VII 92 23 Εὐστάθιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Διδάσκω τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον 20 ὡς οὐ νῦν δικαιολογοῦμαι περὶ τοῦ πάντως λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τοῦ πείσαι ὅτι ἐσυκοφάντησέν με. ἐγὼ γὰρ οὔτε δεήσεις ἐπέδωκα τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἵνα μητρόπολιν Βηρυτὸν ποιήσῃ (ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι ποιεῖν τὰς μητροπόλεις), καὶ τὰς πόλεις δὲ οὐκ ἐγὼ διεῖλον, ἀλλ' ἀγία σύνοδος διεῖλεν. ὥσπερ καὶ νῦν ὀλίγων συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπέμφθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ὀσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος 25 τοῖς ἀπανταχοῦ μητροπολίταις καὶ ὑπεγράφη, οὕτως καὶ τότε τὰ δόξαντα τοῖς παροῦσιν ὀσιωτάτοις ἐπισκόποις προσηνέχθη καὶ ὑπεγράφη.
- 24 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Χειροτονία ἐγένετο παρ' ἐμοῦ τῶν τῆς ἐπαρχίας συνόντων μοι κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὴν παλαιάν, καὶ ἐπέμφθη μοι ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν ἀκοινωνησίᾳ ἀπόντι καὶ ἐποίησα ἀκοινωνήτους ρκβ ἡμέρας. καὶ 30 δύο πάλιν ἐχειροτόνησα ἐπισκόπους, καὶ καθεῖλεν αὐτοὺς καὶ ἐποίησεν πρεσβυτέρους.
- 25 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τίς ἐστὶν ὁ πέμψας;
- 26 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Οὐκ οἶδα· ἐντεῦθεν ἐπέμφθη.
- 27 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἀνακόλουθά τινα ἔπραξεν, καὶ ἀγανακτήσασα ἡ σύνοδος ἡ ἐνταῦθα κατὰ κανόνας κινήθεισα 35 ἀκοινωνησίαν αὐτῶι ἔπεμψεν.
- 28 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Λεγέτω ἡ ἀγία σύνοδος εἰ ἐξῆν τῶι ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀνατολίῳ ἀπόντι Φωτίῳ τῶι εὐλαβεστάτῳ ἐπισκόπῳ καὶ ἀκοινωνησίαν καταπέμψαι καὶ προστάττειν ἀφαιρεθῆναι αὐτοῦ φανεράς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκκλησίας καὶ εἰ σύνοδον χρὴ καλεῖν τῶν ἐπιδημούντων τῇ βασιλίδι 40 πόλει τὴν συνέλευσιν.

M, B [= abo]

2 ποίας B ποιήσας M 3 ἀφείλετο B 5 βίβλον B^{bo} 6 ἀντάραδων M 7 ἀποκαταστήναι B^o γινομένων B^o 12 μου B^o 18 ὁ εὐλαβέστατος om. B^o 19 γενομένης B 22 ἐπιδέδωκα B εὐλαβεστάτῳ B^b 24 ἀλλ' ἡ B^{ao} 28 εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος om. B^o 30 ἀκοινωνήτους B^o ἑκατὸν εἰκοσιδύο [εἴκοσι καὶ δύο B^o] B^{ao} 31 καὶ^a om. M 34/35 ἀκόλουθά B^o 35 ἡ^a om. B 39 καὶ^a om. B

- 29 Τρύφων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Χίου εἶπεν· Σύνοδος καλεῖται καὶ συνάγονται καὶ οἱ καταπονούμενοι τῶν δικαίων ἀπολαύουσι.
- 30 Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ζήλων εἶπεν· Ἄλλ' ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 31 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Ἀπόντα οὐδεὶς κατακρίνει.
- 32 Ἀνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Συνήθεια 5 ἄνωθεν κεκράτηκεν τοὺς ἐνδημοῦντας τῇ μεγαλωνύμῳ πόλει ἁγιωτάτους ἐπισκόπους L. III 547 ἡνίκα καιρὸς καλέσοι, περὶ ἀνακυπτόντων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων συνεῖναι καὶ διατυποῦν ἕκαστα καὶ ἀποκρίσεως ἀξιοῦν τοὺς δεομένους. οὐδὲν τοίνυν καινοτομίας παρ' ἐμοῦ ἐχόμενον γεγένηται οὐδὲ συνεδρεύσαντες κατὰ τὸ σύνθηρες οἱ ἐνδημοῦντες ἁγιώτατοι ἐπίσκοποι καινὸν τύπον ἐξήνεγκαν. καὶ δείκνυσι τὴν παρουσίαν τῶν 10 ἐπισκόπων ἢ γενομένη πρᾶξις.
- 33 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ἡ μεγαλοπρέπεια ὑμῶν ἠρώτησεν ἡμᾶς εἰ ἔξεστι τὸν ἀπόντα καταδικάζεσθαι· πρὸς τοῦτο δίδωμι τὴν ἀπόκρισιν. Ῥωμαικὴ φωνὴ ἐν ταῖς θείαις ἔγκειται γραφαῖς οὕτως περιέχουσα [τῇ βίβλῳ Act. 25, 16 τῶν Πράξεων]· οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα πρὶν ἂν ὁ κατηγορούμενος 15 κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροῦντας τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
- 34 Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· Οὐδὲν ἕτερον ἀξιῶ καὶ δέομαι τῆς ὑμετέρας δικαιοκρισίας ἢ τοὺς κανόνας στήσαι καὶ τοὺς παρ' ἐμοῦ μὲν χειροτονθέντας ἐνθέσμως, ἐκβληθέντας δὲ καὶ γενομένους πρεσβυτέρους ἀποκαταστήναι καὶ λαβεῖν με τὰς ἐκκλησίας. 20
- 35 Ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία αἴτησις. οἱ κανόνες κρατεῖτωσαν. δικαία ἢ αἴτησις Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου.
- 36 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀναγινωσκέσθωσαν οἱ κανόνες. Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου ἀνέγνω 24
- 37 Τῶν τῆς ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι συνελθόντων κανῶν δ. Ἐπίσκοπον M VII 93 προσήκει μάλιστα μὲν ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καθίστασθαι· εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ τοιοῦτο ἢ διὰ κατεπίγειουσαν ἀνάγκην ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἐκ παντὸς τρεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους συμψήφων γινομένων καὶ τῶν ἀπόντων καὶ συντιθεμένων διὰ γραμμάτων τότε τὴν χειροτονίαν ποιῆσθαι. τὸ δὲ κῦρος τῶν γινομένων δίδοσθαι καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν τῶι μητροπολίτῃ. 30
- 38 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Παρῆσαν τότε οἱ τῆς ἐπαρχίας ἐπίσκοποι, ὅτε ἐχειροτόνει ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Εὐστάθιος;
- 39 Εὐστάθιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ εἶπεν· Ἀφ' οὗ μητροπολίτης ἐγενόμην, παρῆσαν σὺν ἐμοὶ οἱ δόξαντές μοι· νῦν δὲ ἔξεστι τῶι εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ κελεῦσαι ὃ βούλεται. 35
- 40 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἡ ἁγία σύνοδος τὸ παριστάμενον αὐτῇ διδασκέτω πότερον ἀρέσκει κατὰ τὸν κανόνα τῶν τῆς ἁγίων πατέρων ἓνα μητροπολίτην ἐπίσκοπον εἶναι τὸν ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν κατὰ πόλιν ἐκάστην τῆς ἐπαρχίας εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων τὸ κῦρος ἔχοντα ἢ δύο, ὥστε καὶ ἐξεῖναι αὐτοῖς κεχωρισμένως ἐν ταῖς πόλεσι τὰς χειροτονίας ποιῆσθαι. 40

M, B [= abo]

3 Ζήλων ἐπίσκοπος B^o 4 πάντες om. B^o 5 ἐπίσκοπος B κωνσταντινουπόλει B^o
 7 καλέσει B^b καλέση B^o 10 καινὸν editores Romani in mg. κοινὸν MB 14 Ῥωμαικῆ φωνῆ MB
 14/15 τῇ — Πράξεων deleui 16 ἔχειν B^o 17 Τύρου om. B^o 18 μὲν om. B^o 22 τοῦ —
 ἐπισκόπου φωτίου B^o 25 συνελθόντων om. B^o 26 ὑπὸ — τῇ B ἀπὸ τῶν τῇ M τῶν om. B^o
 27 τοιοῦτον B^o διὰ τὴν M 29 εἰς M 34 εὐλαβεστάτῳ M 36 καὶ ἐνδοξότατοι om. B^o
 ἄρχοντες B ἐπίσκοποι M τὸ om. B^o 37 ἁγίων τῆς B^b 38 τὸν B τῶν M 38/39 ἐκάστην
 τῆς M ἐκάστης B 39 καὶ om. B^a 40 κεχωρισμένως B^b

- 41 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐνα κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἀγίων πατέρων ἀξιούμεν
L III 550 εἶναι μητροπολίτην. δεόμεθα τοὺς κανόνας τῶν ἀγίων πατέρων κρατεῖν.
- 42 Ἀττικὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἡπείρου εἶπεν· Ὁ τῶν τῆ
ἀγίων πατέρων κανὼν ἕνα βούλεται μητροπολίτην καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν εἶναι ἐπί-
σκοπον καὶ ἰκετεύομεν καὶ νῦν τὴν δύναμιν τῶν κανόνων εἰς πάντα καὶ πάσας τὰς ἐπαρχίας 5
ἰσχύειν ἀργούντων πάντων τῶν ἐκ περιδρομῆς καὶ πραγματικῶν γινομένων καὶ ἀνα-
τρεψάντων τὰ πνευματικῶς καὶ κατὰ θεὸν θεσπισθέντα παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων.
- 43 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Καὶ κατὰ τοὺς κανόνας
τῶν τῆ ἀγίων πατέρων καὶ κατὰ τὴν ψῆφον καὶ δικαίωσιν πάσης τῆς ἀγίας συνόδου
Φώτιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων μητροπόλεως τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν τοῦ 10
χειροτονεῖν ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσιν τῆς πρώτης Φοινίκης ἐπαρχίας ἔξει, Εὐστάθιος δὲ ὁ
εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ θεοῦ πραγματικοῦ τύπου μηδὲν πλέον ἑαυτῶι ἐκ-
δικεῖται τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. καὶ εἰ συναινεῖ τούτοις ἡ ἀγία
σύνοδος, διδασκέτω.
- 44 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Αὕτη δικαία κρίσις. αὕτη θεοῦ κρίσις. αὕτη 15
δικαία ψῆφος. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς αὐγούστας.
πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων.
- 45 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Περὶ τῶν ἐπισκόπων
τῶν χειροτονηθέντων μὲν παρὰ Φωτίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου, ἀποκινηθέντων δὲ
παρὰ Εὐσταθίου τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου καὶ μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν πρεσβυτέρων 20
εἶναι κελευσθέντων τί παρίσταται τῆι ἀγίαι συνόδωι;
- 46 Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐπισκόπους αὐτοὺς εἶναι ἀξιούμεν. δίκαιον αὐτοὺς
ἔστιν ἀπολαβεῖν τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὰς πόλεις ὡς χειροτονηθέντας παρὰ τοῦ μητρο-
πολίτου. ἡ χειροτονία τοῦ πατρὸς Φωτίου κρατεῖται.
- 47 Σεβαστιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Βεροίας Θράκης εἶπεν· Τοῦτο πάντες 25
M VII 96 παρακαλοῦμεν ἀποδοθῆναι αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιτιμίαν καὶ τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὸν θρόνον
αὐτῶν καὶ τὴν τιμὴν ὡς χειροτονηθεῖσι παρὰ τοῦ μητροπολίτου.
- 48 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ περὶ τούτων τελείως
ψηφίζεσθαι καὶ τυποῦν τῆς ἀγίας ἐστὶ συνόδου. ῥω
Ἦστινος διαλαλιᾶς ἐρμηνευθείσης Ἑλληνιστὶ διὰ Βερονικιανοῦ τοῦ καθωσιωμένου 30
σηκηταρίου τοῦ θεοῦ κωνιστορίου
- 49 Πασκασῖνος καὶ Λουκίνσιος οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι καὶ Βονιφάτιος πρεσβύτερος
τοποτηρηταὶ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας Ῥώμης εἶπον· Ἐπίσκοπον εἰς πρεσβυτέρου
βαθμὸν φέρειν ἱεροσυλία ἐστίν. εἰ δὲ αἰτία τις δικαία ἐκείνους ἀπὸ τῆς πράξεως τῆς
ἐπισκοπῆς ἀποκινεῖ, οὐδὲ πρεσβυτέρου τόπον κατέχειν ὀφείλουσιν· εἰ δὲ ἐκτός τινος 35
ἐγκλήματος ἀπεκινήθησαν τοῦ ἀξιώματος, πρὸς τὴν ἐπισκοπικὴν ἀξίαν ἐπαναστρέψουσιν.

18—21. 31—p. 109, 6 adferuntur in sylloga XIII titulorum post canones Chalcedonenses ita
inscripta: τῆς αὐτῆς ἀγίας συνόδου ἐκ τῆς [om. h] πράξεως τῆς περὶ Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου καὶ
Εὐσταθίου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ [βηρυτοῦ γ]

M, B [= abo], K [= abcdefhlpqrtyz] et P [18—21. 31—p. 109, 6]
6 καὶ 1 om. B 12 πρακτικοῦ B^o 14 διδασκέσθω B^o 16 αὐγούστης B 19 μὲν
om. B^b 20 τοῦ εὐλαβεστάτου om. I ἐπισκόπου — τὴν om. a 20/21 κελευσθέντων εἶναι
πρεσβυτέρων c 21 ἡ ἀγία σύνοδος I 25 βερροίας B 28 μεγαλοπρεπίστατοι καὶ om. B^o
τούτου B 29 ῥωμαῖον B^o ἐστὶ M^{corr} om. MB 30/31 praecedebat interlocutio Latina lega-
torum, sequebatur interpretatio Graeca 32 λουκίνσιος BKP λουκῆνσιος M ut solet 33 ἀπο-
στολικῆς καθέδρας MB ἐκκλησίας KP Ῥώμης om. γ πρεσβυτερίου Iγ 34 βαθμὸν [βα-
θμῶν M βαθμοῦ γ] φέρειν MKP κατάγειν βαθμὸν B δὲ καὶ B ἐκ pqr 35 ἀποκινεῖν t
ὀφείλουσιν ἔχειν dP δὲ καὶ B 36 τῆς ἐπισκοπῆς M^{corr} Ipqrtz P ἐπαναστρέψουσιν M

- 50 Ἄνατόλιος ὁ εὐλαβέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Οὗτοι οἱ λεγόμενοι ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας εἰς τὴν τοῦ πρεσβυτέρου τάξιν κατεληλυθέναι εἰ μὲν ἀπὸ εὐλόγων τινῶν αἰτιῶν καταδικάζονται, εἰκότως οὐδὲ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἐντὸς ἄξιοι τυγχάνουσιν εἶναι τιμῆς· εἰ δὲ δίχα τινὸς αἰτίας εὐλόγου εἰς τὸν ἥττονα κατεβιβάσθησαν βαθμὸν, δίκαιοι τυγχάνουσιν, εἴ γε ἀνεύθυνοι φανεῖεν, τὴν τῆς ἐπι- 5 σκοπῆς ἀναλαβεῖν ἀξίαν τε καὶ ἱερωσύνην.
- 51 Μάξιμος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ ὀσιωτάτοις ἀρχιεπισκόποις συντίθεμαι περὶ τῶν ἀπὸ ἐπισκόπων εἰς L III 55 πρεσβυτέρους μετατιθεμένων.
- 52 Ἰουβενάλιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Κάγῳ τὰ αὐτὰ 10 λέγω περὶ τῶν τοιούτων.
- 53 Θαλάσσιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· Συντίθεμαι τοῖς ἐγγράφως τυπωθεῖσιν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε Ῥωμαίων καὶ τοῦ τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατολίου.
- 54 Εὐσέβιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· Ἀκολουθῶ τῇ 15 ψήφῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν προδηλωθέντων τῇ τε τῆς δικαίας γνώμης αὐτῶν ἀποφάσει.
- 55 Ἰουλιανὸς ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κῶν πόλεως τοποτηρῶν καὶ αὐτὸς τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ τῆς Ῥωμαίων εἶπεν· Ἀνακόλουθόν ἐστι καὶ ἀσεβὲς χειροτονηθέντας κανονικῶς ἐπισκόπους καὶ προθύμως τὴν χειροτονίαν δεξαμένους πάλιν 20 τῆς τοῦ πρεσβυτέρου παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων τάξιν ἀπολαύειν ἀξίας. εἰ δέ, οἷα εἰκός, κατηγοροῦνται ὡς ἀλόγους ἐπὶ τισὶν ἐγκλήμασιν, δοκιμάσει ἡ ἁγία σύνοδος τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πράγματος καὶ τῆς ἀληθείας φωτισθείσης ἐντὸς γενήσονται τῆς ἐπισκοπικῆς τιμῆς. οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν ἐλάττονα βαθμὸν μείζονος ἀξίας καθεστάναι διάδοχον.
- 56 Εὐνόμιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ὁ μὴ ὢν ἄξιος ἐπίσκοπος 25 εἶναι οὐδὲ πρεσβύτερος εἶναι δύναται ἄξιος.
- 57 Πάντες οἱ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· Δικαία ἡ κρίσις τῶν πατέρων. Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. οἱ πατέρες δικαίως ἐψήφισαν. ἡ ψῆφος τῶν ἀρχιεπισκόπων κρατεῖτω.
- 58 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ ἀρέσαντα τῇ ἁγίαι 30 συνόδῳ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον βέβαια φυλαττέσθω.
- 59 Κεκρόπιος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· Ὑπὲρ τοῦ μηδὲ τὴν ὑμετέραν ἐξουσίαν αἰτίαςιν παρ' ἐκάστου προσώπου δέχεσθαι καὶ κάμνειν μήτε ἡμᾶς συντρίβεσθαι δεόμεθα ὥστε ἀργῆσαι ἀναντιρρήτως τὰ ἐπὶ βλάβῃ τῶν κανόνων πραγματικὰ πραχθέντα τισὶν ἐν πάσῃ ἐπαρχίᾳ, κρατῆσαι δὲ τοὺς κανόνας διὰ πάντων M VII 97 (οὕτω γὰρ καὶ ἡ πίστις φυλάττεται καὶ ἐκάστη ἐκκλησία ἔξει τὸ ἀσφαλές) καὶ μὴ ἐξεῖναι 36 παρὰ κανόνας χειροτονεῖν τινας.
- 60 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Εἰ πᾶσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος συναινέσει τῇ αἰτήσῃ Κεκροπίου τοῦ εὐλαβέστατου ἐπισκόπου, διδασκέτω.

M, B [= abo], K [= abcdefhijklmnpqrstu] et P [27—31]

1 εὐσεβέστατος cz ἐπίσκοπος l 2 ἐπισκοπῆς lrcit P πρεσβυτερίου γ 3 αἰτιῶν
 τινῶν ι αἰτιῶν eliP τινῶν d τοῦ om. cdehP πρεσβυτερίου mqtγ 4 τιμῆς ἐντὸς — εἶναι ε
 τιμῆς εἶναι lry 5 εἶεν dI' 6 ἀναλαβεῖν MBγ ἐπαναλαβεῖν abcdefhijklmnpqr P ἀναλαβεῖν κρίναντες lrt
 7 Ἱεροσολύμων MB^h 7/8 ὀσιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις B^o 8 καὶ εἰς B^b 9 μεταθεμένων B^o
 10 ἁγίων — τῶν B^b om. MB^o 19 τῆς Ῥωμαίων om. B^b 21 ἀπολαβεῖν ἀξίως M 22 δοκι-
 μάσει M 24 οἷα ὄντες M 26 δύναται εἶναι B^o 27 ἅπαντες η εὐλαβέστατοι om. ty
 ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἄρχοντες η 27/28 Δικαία — ἐψήφισαν om. l 28 ἐψηφίσαντο K [praeter I], P
 κρίσις dP 28/29 πῶρων lrt 30 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ om. B^o ἀρεστά ep¹ 31 βέβαια
 om. pη αἰώνῳ B^o φυλάττεσθαι z 39 συναινέσει B^o διδασκέσθω B^o

- 61 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. ὅλα τὰ πραγματικά ἀργήσει. οἱ κανόνες κρατείτωσαν καὶ τοῦτο παρ' ὑμῶν γένηται.
- 62 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Κατὰ τὴν ψῆφον τῆς ἀγίας συνόδου καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις ἐπαρχίαις τὰ τῶν κανόνων κρατείτω.
- 63 Ἡ ἀγία σύνοδος ἐβόησεν· Πολλὰ τὰ ἔτη τοῦ βασιλέως. πολλὰ τὰ ἔτη τῆς 5 αὐγούστας. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν ἀρχόντων. αὕτη δικαία κρίσις. οἱ δίκαιοι δικαίως ἔκριναν.
- 64 Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· Τὰ διαλαληθέντα ἔργωι παραδοθήσεται. ῥω ἀνέγνω ἀνέγνωμεν ἀνέγνω.

20 Προσφωνητικὸς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλόχριστον 10
L III 819 βασιλέα Μαρκιανόν, ὅτι οὐ καινοτομῶν τι κατὰ τῆς ἐν Νικαίαι πίστεως νῦν ὁ ἀγιώτατος
M VII 456 ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐποίησατο τὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις ἐπίσκοπον τῆς
βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανόν, ἀλλὰ τοῖς ἀγίοις πατράσιν ἀκολουθῶν
τοῖς καὶ μετὰ τὴν μεγάλην σύνοδον τὴν ἐν Νικαίαι τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφυσίας αἰρέσεις
ὁμοιοτρόπως ἐλέγξασιν 15

Ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπάξιον τῆς τῶν ὑπηκόων ἐκ τῶν τῶι
θεῶι προσηκόντων ἐπιμελείας κατάρχεσθαι καὶ πρῶτον ἐξ εὐσεβείας κατὰ τοῦ διαβόλου
συγκροτῆσαι στρατόπεδον, ὅθεν ἄτρωτον ὑμῖν ἐκ πλάνης ὁ θεὸς ἐπενόησε πρόμαχον
καὶ τὸν τῆς ῥωμαίων πρὸς νίκην ἠϋτρέπισε πρόεδρον, τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτὸν παντα-
χόθεν περισφίγγας διδάγμασιν, ἵνα ὡς ὁ θερμὸς τῶι πόθῳ Πέτρος μαχόμενος ἅπαν πρὸς 20
θεὸν ἐφελεύσεται νόημα. ἀλλὰ μὴ τις τῆς πίστεως αὐτοῦ τὴν ὁμόνοιαν παραιτού-
M VII 457 μενος καὶ τῆς οἰκείας ἀπάτης τὸν ἔλεγχον ἐπικαλύπτειν πειρώμενος ὡς ξένην τινὰ καὶ
τοῖς κανόσιν οὐ νενομισμένην τῆς ἐπιστολῆς διαβάλλῃ τὴν σύνταξιν, ὡς οὐκ ἐξὸν εἶναι
λέγων ἐκθεσὶν τινὰ πίστεως παρὰ τὴν ἐν Νικαίαι τῶν πατέρων γενέσθαι. μίαν μὲν
γὰρ ὡς ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τῆς διδασκαλίαν ὁ τῆς ἐκκλησίας εἶναι παρακελεύεται νόμος, 25
ἦν ὡς κοινὸν ἐξ ἀγίων σύνθημα τοῖς μουμένοις πρὸς τὴν τῆς υἰοθεσίας παρεγγυῶμεν
ἀσφάλειαν· πρὸς δὲ τοὺς ἀντεροῦντας ποικίλαι τῶν ἀγῶνων ἡμῖν ἀφορμαὶ παραδέδονται
τοῖς ὑπ' αὐτῶν ψευδῶς ἐπαγομένοις παρὰ τῶν εὐσεβοῦντων προσαρμοζόμενοι. τοῖς
μὲν γὰρ οἰκείοις ἀρκεῖ πρὸς ὠφέλειαν ἢ τῆς πίστεως ἀπερίεργος κατανόησις εἰς συγκατά-
θεσιν τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων τοὺς εὐγνωμονοῦντας προσάγουσα, τοῖς δὲ τὴν 30
ὀρθὴν διαστρέφειν πειρωμένοις διδασκαλίαν δεῖ πρὸς ἕκαστον ὧν αὐτοὶ κακῶς γεννῶσι,
L III 822 προσαπαντᾶν καὶ ταῖς αὐτῶν μηχαναῖς ἀντιτάττειν τὰ πρόσφορα. εἰ μὲν οὖν ἅπαντες
τῶι τῆς πίστεως ἠρκοῦντο συνθήματι καὶ τῆς εὐσεβείας οὐκ ἐκαινοτόμου τὴν τρίβον,
ἔδει τοὺς τῆς ἐκκλησίας μηδὲν τῶι συμβόλῳ προσεπινοεῖν εἰς ἀπόδειξιν· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ
τῆς εὐθείας πρὸς τὰς τῆς πλάνης ἐξόδους ἐκτρέπονται καινὴν τινὰ πορείαν ἑαυτοῖς ἐπι- 35
νοοῦντες τῶι ψεύδει, ἀνάγκη καὶ ἡμᾶς τοῖς τῆς ἀληθείας αὐτοὺς ἐπιστρέφειν εὐρέμασιν
καὶ ταῖς αὐτῶν ἐπινοίαις ἀντιτάττειν τὸν ἔλεγχον, οὐχ ὡς τι λείπον τῆι πίστει και-
νουργοῦντας ἀεὶ πρὸς εὐσέβειαν, ἀλλ' ὡς τοῖς παρ' ἐκείνων καινοτομουμένοις ἐπινοοῦντας

M, B [= abo], WΦ [inde a 10]

3 μεγαλοπρεπέστατοι καὶ om. B^o 6 αὐγούστησ B 8 λαληθέντα B^o 9 ῥω — ἀνέγνω om. B^o
10 ἀγίας τετάρτησ W εὐσεβέστατον καὶ om. W εὐλαβέστατον MB^b, corr. M 11 καὶ κατὰ BW
πίστεως om. B^o 15 ἐλέγξασαν W 18 ἡμῖν Φ praeter unum codicem ὁ θεὸς om. W
ἐπενόησε BWΦ ἐποίησεν M 19 εὐτρέπισε B 20 πέτρῳ B^b 22 τὸν ἔλεγχον MBW Φ^r ἀβρυρία Φ^a
24 ἐκθεσιν — γενέσθαι BW τινὰ παρὰ τὴν — γενέσθαι πίστεως ἐκθεσιν M 25 ἐν om. B^b τῆσ M
τριακοσίων δεκαοκτώ B 26 nobis praecipit Φ^r 27 ἀγῶνων Φ ἀγίων MBW ἡμῶν B^o
παραδίδονται B^o 28 προσαρμοζόμενον B^b 31 κακῶς om. BW 33 ἠρκοῦντων B^b
33/34 οὐκ — ἐκκλησίας om. B^o 35 ὁδοῦσ BW ἐντρέπονται B^o κενὴν W 36 καὶ om. Φ

τὰ πρόσφορα. καὶ ἵνα τῷ ὑμετέρῳ κράτει γένηται κατάδηλον τὸ λεγόμενον, αὐτῶν τῶν τῆς πίστεως ῥημάτων ἀρξώμεθα, τὰς τῶν πατέρων, ὡς ἕκαστος ἔχει περὶ αὐτῶν, παρατιθέντες ἐννοίας.

Εἶπεν ἡ πίστις· πιστεῦω εἰς ἓνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρί. τοῦτο τέλειον τοῖς εὐγνωμονεῖν πειρωμένοις πρὸς ὁμολογίαν 5 τὸ ῥῆμα, μίαν τοῦ υἱοῦ πρὸς πατέρα τῆς θεότητος ὑποφαῖνον τὴν φύσιν, ὥστε μὴ ἄλλης μὲν οὐσίας τὸν υἱόν, ἑτέρας δὲ τὸν πατέρα προσεπινοεῖν τῷ φρονήματι καὶ ταῖς Ἀρείου κατὰ τῆς εὐσεβείας κακοτεχνίαις συμφέρεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ Φωτεινὸς καὶ Μάρκελλος ἑτέραν κατὰ τοῦ υἱοῦ βλασφημίαν ἐκαινοτόμησαν, οὐκ εἶναι τοῦτον παντελῶς ταῖς συκοφαντίαις ἀρνούμενοι, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα καλεῖσθαι δια- 10 βεβαιούμενοι καὶ μέχρι μόνον φωνῆς τῶν κλήσεων τὸ διάφορον ὀριζόμενοι, τὸ τῶν τριῶν M VII 460 ὑποστάσεων οἱ πατέρες ἀντεισήγαγον δίδαγμα, οὐκ ἔξωθεν τῆς γραφῆς αὐτοῖς ἀναπλάσσοντες τὸ ἐφεύρεμα οὐδὲ τῆς πίστεως ὡς ἀτελῆ παραδραμόντες τὴν ἐννοιαν, ἀλλ' αὐτὴν ταῖς θεοπνεύστοις σαφηνίζοντες ῥήσεσι καὶ τῷ τοῦ ὁμοουσίου καλῶς ἐπαγωνιζόμενοι πράγματι καὶ δεικνύντες ὡς μίαν ἐπὶ δύο προσώπων ἡμῖν οὐσίαν ἢ πίστις 15 ἐξέθετο, οὐκ αὐτὴν τοῦ υἱοῦ τὴν ὕπαρξιν παρεγράψατο.

Πάλιν ἔφη καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀρκοῦσαν τοῖς εὐσεβέσι τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας παραδοῦσα τὴν ἐννοιαν. ἡ γὰρ ὁμοίως τῷ πατρί καὶ υἱῷ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ πιστεύειν διαγορεύσασα δῆλον ὅτι ὡς εἰς θεὸν ἔχει τὰς ἐλπίδας ἐπέταξεν, μίαν ἐν τριάδι φύσιν τοῖς παραδεχομένοις γνωρίζουσα. ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀπλήν ἢ 20 πίστις τηνικαῦτα τοῦ πνεύματος τὴν διδασκαλίαν ἐξέθετο, οὐδενὸς οὐπω περὶ αὐτοῦ προσερίζοντος, οἱ τῆς Ἀρείου σποράς, ἐν ἑαυτοῖς τὴν λύμην φυλάξαντες, τοῖς περὶ τοῦ υἱοῦ στενωθέντες ἐλέγχῳ ἐπὶ τὸ πνεῦμα τὴν βλασφημίαν μετήνεγκαν ἀναπόδεικτον αὐτοῖς εἶναι τὴν συκοφαντίαν οἰόμενοι καὶ τὴν τοῦ κτίσματος εὐτέλειαν αὐτῷι τολμηρῶς ἐπεφήμισαν. ὅθεν οἱ μετὰ ταῦτα τῆς ἀληθείας ὑπερασπίζοντες τὴν αὐτῶν λύμην 25 ταῖς ἀντιμηχαναῖς ἀπεσείσαντο, κύριον αὐτὸ καὶ θεὸν καὶ ἐκ πατρὸς ἔχον τὴν ἐκπόρευσιν κατὰ τὴν τῆς πίστεως διάνοιαν ἀποφαίνοντες.

Οὕτω μὲν οὖν οἱ κατὰ τῆς θεότητος τολμηταὶ εὐσεβείας προσωπεῖω κατὰ τῆς L IIII 823 πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες τοῖς τῆς τριάδος συνηγόροις ἐάλωσαν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ καλῶς τῇ πίστει περὶ τῆς οἰκονομίας θεθέντα ταῖς αὐτῶν ἑτεροσκευωρίαῖς ἀνατρέπειν 30 προέθεντο, πάλιν ἡ χάρις καὶ πρὸς τὴν τούτων ἔφοδον ἡμῖν ἀνέδειξε στρατηγούς δεικνύοντας ὡς ἐντελῆ τε καὶ θεῖα καὶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου φιλανθρωπίας ἐπάξια τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ συμβόλου τυγχάνει νοήματα. ἔφη γάρ· κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα, τῷ μὲν κατελθόντα τὴν ἐκούσιον τῆς ἐξουσίας ὑπογράφοντα συγκατάβασιν, τῷ δὲ σαρκωθέντα τὴν ἀληθῆ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς ἀνάληψιν 35 ὑποφαίνοντα καὶ τῆς ἐκ παρθένου καθ' ἐνωσιν γεννήσεως τὴν ἀπόδειξιν ἐνδεικνύμενα, τῷ δὲ ἐνανθρωπήσαντα τὴν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος ἐν αὐτῷι τῆς ἡμετέρας φύσεως συμπλήρωσιν παρεχόμενα. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως πολυσχιδῆ τοῖς ἀνθρώποις ἐντεῦθεν ὁ πονηρὸς τὴν ἀπώλειαν ἐπενόησεν, τῆς εἰς ἡμᾶς ὡς ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ προνοίας τὸ κε- 39 φάλαιον ἀφαρπάζειν βουλόμενος, καὶ τοὺς μὲν ἔπεισε τὴν ἐκ παρθένου κατὰ τὸ ληφθὲν M VII 461

M, B [= abo], WΦ

2 ἀρξώμεθα MB ^o	4 ἡμῶν om. W	5 καὶ τοῖς B ^o	6 τὸ om. B ^o	τὸν πρᾶ B ^o
ἀποφαίνον B ^o ὑποφαίνων W	11 μόνῃ W	12 δίδαγμα MW	δόγμα B	12/13 ἀναπλάσσον B ^o
13/14 ἀλλὰ τὴν B ^o	14 τῷ] τὸ M	15 ὡς] καὶ B ^b	18 ἢ] εἰ B ^o Φ	καὶ [καὶ τῷ B ^o] υἱῷ
καὶ B ^o W	20 ἀπλή B ^o	21 οὐδὲν B ^b	23 στεφανωθέντες W	25 ἐπευφήμησαν B ^o
om. BW	ἔχων B ^b	27 ὑποφαίνοντες W	31 προέθετο B ^o	32 τε om. B ^o
33 τυγχάνειν B ^o	36 τῆς] τὴν B ^b	37 ἐκ om. B ^b	ὑμετέρας B ^o	φύσεως om. B ^o
38 ἐκπλήρωσιν B ^o	πολυσχεδῆ B ^o			

ἀπαρνεῖσθαι γέννησιν, ὡς ἐν τιμῇ δῆθεν καὶ φειδοὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀξίας τὴν θεοτόκος τοῦ γένους ὑποκλέπτων φωνήν, τοὺς δὲ κατ' αὐτῆς ἀνέδην τῆς τοῦ μονογενοῦς θεότητος ὠπλισε πρὸς ἀσέβειαν, τρεπτὴν καὶ παθητὴν αὐτὴν ὑποπείσας ἀνακηρῦσαι τοῖς ῥήμασι, μεριστῆς κακῶν ὑπηρέταις ἀξίοις διανέμων τὰ βλάσφημα, ὥστε τοὺς μὲν τῆς ληφθείσης μορφῆς ἀνελεῖν τὰ γνωρίσματα, τοὺς δὲ μέχρι σαρκὸς μόνης ὁμολογῆσαι τὴν ἔνωσιν καὶ 5 τοὺς μὲν τῆς ψυχῆς τὴν ἰατρειάν ἀρνήσασθαι, τοὺς δὲ ταύτην δίχα νοῦ παρεῖναι λέγειν τῷ σώματι καὶ τοὺς μὲν τὸ τῆς ἐνώσεως διασπᾶσαι μυστήριον καὶ ψιλὸν ὡς ἐπὶ προφήτου τινὸς εἶπεῖν τὸ φαινόμενον, τοὺς δὲ τὸ τῶν φύσεων παραιτεῖσθαι διάφορον καὶ μηδὲν τῆς τοῦ σωτῆρος θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος καταλιπεῖν ἰδίωμα, φύρειν δὲ ἅπαξ ἀπλῶς ἅπαντα τῆς οἰκονομίας τὰ πράγματα. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τὸν ἀκοίμητον ὁ τῆς 10 φύσεως ἐχθρὸς ὀφθαλμόν, ἀλλ' ὡς φωστῆρας εὐθύς τοῖς ἐν πλάνηι τοὺς πατέρας ἀνέδειξεν τῆς πίστεως ἅπασιν ἀναπτύσσοντας τὴν διάνοιαν καὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ἀκριβῶς τὴν εὐεργεσίαν κηρύττοντας, πῶς ἄνωθεν ἐκ μήτρας τῆς οἰκονομίας κατήρτισται τὸ μυστήριον, πῶς καὶ θεοτόκος διὰ τὸν τὴν παρθενίαν αὐτῇ καὶ μετὰ τὴν κύησιν χαρισάμενον καὶ θεοπρεπῶς τὴν μήτραν σφραγίσαντα καὶ κατὰ ἀλήθειαν μήτηρ διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς 15 ἦν ἐδάνεισεν σάρκα τοῦ δεσπότητος τῶν ὄλων ἢ παρθένος ὠνόμασται, πῶς ἀνέτειλεν ἐκ τῆς Ἰεσοῦ ῥίζης ὁ κύριος, πῶς σπέρματος Ἀβραάμ ὁ ποιητῆς ἐπελάβετο, πῶς τῆς ἡμετέρας ἐν αὐτῷ φύσεως τὴν ἀπαρχὴν ἐπεδειξάτο, πῶς θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος (τέλειος) ὁ μονογενὴς ἀναπέφανται, πῶς ἐν αὐτῷ τῶν φύσεων μεμαρτύρηται τὸ διάφορον, πῶς τοῦ προσώπου τὸ μοναδικὸν ἀποδέδεικται, πῶς Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς 20 καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, πῶς πρόσφατος καὶ αἰδιός, πῶς οὐράνιος καὶ ἐπίγειος, πῶς ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, πῶς ὁμοούσιος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιος ὁ αὐτὸς τῇ μητρὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, πῶς ὁ αὐτὸς ἀπαθὴς ὡς θεὸς καὶ παθητὸς ὡς ἄνθρωπος ἀποδέδεικται. τούτοις οἱ πατέρες τὸν πονηρὸν κατηγονίσαντο τοῖς ῥήμασιν· ταύτην ἐπὶ τῷ συμβόλῳ κατὰ τῶν συκοφαντεῖν ἐγχειρούντων 25 τὴν συνηγορίαν πεποίηται, οὐκ ἄλλο τῆς πίστεως ἡμῖν πρὸς ὁμολογίαν ἐπεισάγοντες σύνθημα, ἀλλὰ τὸ κακῶς παρ' ἐχθρῶν παραποιούμενον διασώζοντες καὶ τοῖς κατὰ καιρὸν ὑφαρπάζειν ἐπιχειροῦσι παραταπτόμενοι καὶ τῶν οἰκείων ἕκαστοι φύλακες πρὸς σωτηρίαν γινόμενοι. οὕτως ὁ μέγας Βασίλειος ὁ τῆς χάριτος ὑπηρέτης τὴν τῶν ὑποστάσεων ὡς ἐν ἐπιστολῇ σαφήνεια διηυκρίνησεν καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος 30 ἀκριβῆ διδασκαλίαν παρέδωκεν, ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν συνποιμένων ἀπαιτήσας τὴν συγκατάθεσιν· οὕτως Δάμασος τὸ τῆς Ῥώμης πρὸς δικαιοσύνην καλλώπισμα τοῖς πρὸς Παυλῖνον τὴν οἰκονομίαν διήρθρωσεν γράμμασι, πείσας τοῖς καλῶς κριθεῖσι τοὺς τῆς αὐτοῦ κοινωνίας μετέχειν βουλομένους ἐπιψηφίσασθαι· οὕτως οἱ μετὰ ταῦτα πανταχῇ ποικίλως ἐπὶ τοῖς τῶν αἰρετικῶν ἄθροισθέντες καινίσμασι κοινὴν ὡς σύμψυχοι τὴν ὑπὲρ 35 τῆς πίστεως ψῆφον ἐξήνεγκαν, ἅπερ ἀδελφικῶς ἑαυτοῖς ἐδοκίμασαν, ταῦτα τρανῶς τοῖς ἀποῦσι διαπορθμεύσαντες. καὶ οἱ μὲν ἐκ Σαρδικῆς κατὰ τῶν Ἀρείου λειψάνων ἀγωνισάμενοι τοῖς ἐν Ἀνατολῇ τὴν κρίσιν ἐξέπεμπον, οἱ δὲ ἐνταῦθα τὴν Ἀπολιναρίου λύμην φωράσαντες τοῖς ἐν Δύσει τὴν ψῆφον ἐγνώριζον, καὶ τῶν μὲν Ὅσιος ἐξῆρχε τῆς γνώμης, τῶν δὲ Νεκτᾶριος σὺν Γρηγορίῳ τὴν ἡγεμονίαν ἤρατο. οὕτως ἐν Ἐφέσῳ 40

M, B [= abo], WΦ

1 θεοτόκον B ^o	3 εὐσέβειαν B ^b	ὑποπείσασ B ^b	4 μεριστῆς MWΦ	μεριστὰ τοῖς B
5 τὴν oim. B ^b	7 διασπᾶσθαι B ^{bo}	11 ἐχθρὸν B	13 κατήργησται B ^b	14 τὸ B ^o
16 τῷ δεσπότη B ^o	17 ὁ κύριος oim. Φ ^{cr}	ποιητῆς M	<i>mundi conditor</i> Φ κσ BW	18 ἀπαρχὴν MWΦ
ἀρχὴν B	18/19 <i>perfectus homo</i> Φ	ἄνθρωπος MBW	19 ἀναπέφανται W	ἀναπέφασται M
ἀναπέφασται B ^b	23 ὁ ¹ oim. B ^b	24 καὶ τὸν B ^o	25 τοιαύτην B ^{ao}	27 παρὰ τῶν W
28 ὑφαρπάζειν [ἔπαρπάζειν B ^o] BW	28/29 καὶ τῶν — γινόμενοι oim. B ^b	30 διευκρίνησε B		
31 συμποιμένων B ^W	33 τοῦς] τὰ B ^o	34/35 ποικίλως πανταχῇ B ^o	40 sic et Φ	

τὸ περὶ τῆς θεοτόκου κριθέν ἐκυροῦτο τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς περὶ τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος τοῦ κυρίου χρήσεσι μεθ' ὑπογραφῆς ἐπεψηφίζοντο, χειρὶ καὶ γλώττη τὴν τῶν φύσεων ἐν ἐνὶ προσώπῳ παριστῶντες ὁμολογίαν. εἰ δέ τις μέχρι τούτου στήναι τοῖς τῆι πίστει συνηγορεῖν βουλομένοις προστάττει τὴν ἄδειαν, μάλιστα μὲν τοῖς αἰρετικοῖς τοῦτο νομοθετεῖτω τὸ πρόσταγμα, (ὁ) ἐκείνους παύσει τῆς ἀδικίας, μὴ τοὺς ποι- 5 μένας τῆς ἀντιλήψεως. πᾶς γὰρ νόμος τοῖς πονηροῖς ἀπαγορεύει τὴν ἁμαρτίαν, οὐ τοὺς κριτὰς ἀπείργει τῆς ἐξουσίας. ἄλλως τε μανθανέτωσαν ὡς καὶ νῦν ἔξεστιν ἀμφισβητήσεως φουίσης ταῖς τῶν πατέρων ἐρμηνείαις τὴν ἡμετέραν ἐπισυνάπτειν ὁμολογίαν καὶ πείθειν ὡς οὐκ ἀπᾶιδον τῆς ἐκείνων διανοίας ἐπιδεικνύμεθα φρόνημα, ἀλλὰ μάρτυσιν αὐτοῖς πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας πίστεως βεβαίωσιν χρώμεθα. οὕτως τοῖς Ἄθανασίου 10 πρὸς Ἐπίκτητον φιλοτιμούμεθα γράμμασιν· οὕτως ὡς οἰκείαν Γρηγορίου τὴν πρὸς Κληδόνιον ἐπιστολὴν περιφέρομεν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; εἰ γὰρ τὸ δι' ἐπιστολῶν τὸ τῆς ἐκκλησίας σαφηνίζεσθαι φρόνημα πρὸς ἐκάστην ζήτησιν μέμφεως ἄξιον, αὐτὸν ἂν τις πρῶτον τὸν μακάριον γράψαιτο Κύριλλον, ὅς τοῖς ἑαυτοῦ γράμμασι τοῖς τῆς Ἐώιας τὸ οἰκείον ἐτράνωσε φρόνημα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν μέγαν τῆι αὐτῇ τις ἂν 15 Πρόκλον περιβάλοι γραφῆι τὸν πρὸς Ἀρμενίους τόμον τοῖς τῆς αὐτῆς Ἀνατολῆς εἰς L IIII 827 συμφωνίας ἀπόδειξιν διαπέμψαντα. κοινωνήσει δὲ τῆς αἰτίας καὶ ὁ σοφὸς τῆς Ἀν- M VII 465 τιοχέων Ἰωάννης, ὅς τῶν αἰρετικῶν τὰς λοιδορίας ἀποσειόμενος καὶ τῆς ἀποστολικῆς διδαχῆς τὸ εὐθὲς ἐνδεικνύμενος τῆς Ἐώιας ὡς ἐκ μιᾶς γλώττης τῶι ὀσίῳ Πρόκλῳ καὶ τῶι τῆς οἰκουμένης τὰ σκῆπτρα διέποντι τὴν ὁμολογίαν ἐξέπεμψεν. μὴ τοῖνυν ἡμῖν 20 τοῦ θαυμαστοῦ τῆς Ῥώμης προέδρου τὴν ἐπιστολὴν ὡς καινοτομίας ἔγκλημα προφερέτωσαν, ἀλλ' εἰ μὴ σύμφωνος ταῖς γραφαῖς, ἐλεγχέτωσαν, εἰ μὴ τοῖς προλαβοῦσι πατράσιν ὁμόδοξος, εἰ μὴ πρὸς δυσσεβῶν κατηγορίαν γεγένηται, εἰ μὴ τῆς ἐν Νικαίαι πίστεως τὴν συνηγορίαν ἐνδείκνυται, εἰ μὴ τῶν καινοτομεῖν ἐπιχειρούντων ἀνατρέπει τὸ μύθευμα, εἰ μὴ τὴν τῶν ματαιοφρονούντων καταγωνίζεται τερατείαν. εἰ γὰρ 25 τις τῶν πατέρων παραχαράττει τὴν ἔννοιαν, οὗτος τῶν τῆς παραβάσεως εὐθυνῶν ὑπόχρεως, οὐχ ὁ τῆς παραβάσεως ἐπιφέρων τὸν ἔλεγχον. ὁ μὲν γὰρ ἐξ οἰκείας γνώμης οὐδενὸς μαχομένου τοῖς αὐτοῦ ῥήμασι φιλοτιμούμενος ἔκθεσιν, οὗτος ὡς ἀλαζῶν ἂν εἰκότως ἀλίσκοιτο, ὁ δὲ τοῖς κακῶς φρονεῖν ἐγνωκόσι μαχόμενος τῆι τῶν ἐχθρῶν ἐπινοίαι προσαρμόζει τὴν γλώτταν, τὰ παρ' ἐκείνων κακῶς ἐπαγόμενα τοῖς τῆς ἀληθείας δια- 30 λύειν πειρώμενος. ἀλλ', ὧ φιλόχριστοι καὶ τῆς ἄνωθεν ὑμῖν κληρωθείσης βασιλείας ἐπάξιοι, τῆι πίστει τὸν εὐεργέτην ἀμείψασθε καὶ τῆι περὶ τὴν ὁμολογίαν σπουδῆι τῆς τιμῆς τὴν εὐγνωμοσύνην ἐνδείξασθε, τῶν μὲν πονηρῶν τὰς ὀρμὰς ἀνακόπτοντες, πᾶσι δὲ τῆς εὐσεβοῦς ὁμολογίας τὴν συμφωνίαν βραβεύοντες καὶ καθάπερ σφραγίδα τῶν εὐσεβῶν διδασμάτων τῆι παρ' ὑμῶν ἀθροισθείσῃ συνόδῳ τῆς Πέτρου καθέδρας βε- 35 βαιοῦντες τὸ κήρυγμα. θαρρεῖν γὰρ χρὴ τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν ὡς οὐδὲν τῆς πάλαι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καταγγεληθείσης πίστεως ὁ θεοφιλῆς τῆς Ῥώμης παρακεκίνηκε πρόεδρος. καὶ ἵνα μηδεμίᾳ τοῖς ἐκ φθόνου τὸν ἀποστολικὸν ἄνδρα δια-

17—20 cf. *Vigilium Coll. Auell.* 83, 212: *dum in relatione quam . . . ueneranda synodus piae memoriae Marciano tunc imperatori transmisit, . . . litterae Antiocheni Iohannis cum Orientali synodo ad beatum Proclum et ad Theodosium tunc piissimae recordationis principem destinatae uenerabiliter memorentur*

M, B [= abo], WΦ

2 ἐψηφίζοντο B^bW 4 διάνοιαν B^o μέντοι τοῖς B^b 5 ὁ addidi 7 ἔξεστιν] ἔδει B^o
 8 διδασκαλίαις B^o 9 ἀπάδων B^o 11 ἐπίκτητον M 11/12 τὴν — κληδόνιον γρηγορίου B^b
 14 αὐτοῦ MW 16 *eisdem Orientalibus* Φ τῆς ἀνατολῆς BW αὐτῆς ἀνατολῆς M 18 ὅς —
 ἀποσειόμενος om. W λοιδορίαν M 21/22 προσφερέτωσαν B^{bo} 23 τῆς] τοῖς B^b 25 τὴν
 om. B^b μὴ τῶν — καταγωνίζεται τὴν W 26 εὐνοιαν W 26/27 τῶν — οὐχ ὁ om. B^o 31 ἡμῖν B^o
 32 ἀμείψασθε [ἀμείψασθαι B^o] MBWΦ^{ac} *compensatis* Φ^r 33 ἐνδείξασθε MBWΦ^{ac} *ostendistis* Φ^r
 35 διδασμάτων MΦ δογμάτων BW 37 ῥωμαίων B^o

Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

βαλεῖν πειρωμένοις καταλείπηται πρόφασις, τὰς συμφώνους τῆι ἐπιστολῆι τῶν ἁγίων πατέρων χρήσεις πρὸς ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ ὑμετέρου κράτους ἐκ πολλῶν ὀλίγας παρατεθείκαμεν.

M VII 468 Ὅτι καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν Χριστῶι εἰρήκασι καὶ τὸν ὁμοούσιον τῶι πατρὶ θεὸν λόγον ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας κατὰ σάρκα γενόμενον 5

Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τῶν πρὸς Εὐνόμιον

1 Ἐγὼ γὰρ καὶ τὸ ἐν μορφῆι θεοῦ ὑπάρχειν ἴσον δύνασθαι τῶι ἐν οὐσίαι θεοῦ
PG 29, 552 ὑπάρχειν φημί. ὡς γὰρ τὸ μορφήν ἀνειληφέναι δούλου ἐν τῆι οὐσίαι τῆς ἀνθρω-
πότητος τὸν κύριον ἡμῶν γεγενῆσθαι σημαίνει, οὕτω λέγων ἐν μορφῆι θεοῦ ὑπάρχειν
L III 830 τῆς οὐσίας τῆς θεικῆς παρίστησι πάντως τὴν ιδιότητα. 10

de fide 2, 78 Τοῦ μακαρίου Ἀμβροσίου ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν βασιλέα Γρατιανόν
2 Φυλάξωμεν διαφορὰν θεότητος καὶ σαρκός. εἷς ἐν ἑκατέραι φθέγγεται υἱὸς τοῦ
θεοῦ, ἐπειδὴ ἐν αὐτῶι ἑκατέρα φύσις ἐστίν.

Τοῦ μακαρίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον

3 Φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα· υἱοὶ δὲ οὐ δύο 15
ep. 101 οὐδὲ θεοί.
p. 180a

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ δευτέρου λόγου

4 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ ποιεῖ τοῖς αἰρετικοῖς τὴν πλάνην, ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίζευξις.
or. 30 PG 36, 113 σημεῖον δὲ ὡς ἡνίκα αἱ φύσεις διίστανται ταῖς ἐπινοίαις, συνδιαρεῖται καὶ τὰ ὀνόματα.

Τοῦ μακαρίου Ἀθανασίου ἐκ τοῦ κατὰ αἰρέσεων λόγου 20

5 Καὶ ὥσπερ οὐκ ἂν ἠλευθερώθημεν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας (καὶ τῆς κατάρας), εἰ μὴ
c. Arian. 2, 70 φύσει σὰρξ ἦν ἀνθρωπίνη, ἦν ἐνεδύσατο ὁ λόγος (οὐδὲν γὰρ κοινὸν ἦν ἡμῖν πρὸς τὸ
p. 296 ἀλλότριον), οὕτως οὐκ ἂν ἐθεοποιήθη ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὴ φύσει ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἀλη-
M VII 469 θινὸς καὶ ἴδιος ἦν αὐτοῦ ὁ λόγος ὁ γενόμενος σὰρξ. διὰ τοῦτο γὰρ τοιαύτη γέγονεν
ἡ συνάφεια, ἵνα τῶι κατὰ φύσιν τῆς θεότητος συνάψῃ τὸν φύσει ἄνθρωπον. 25

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

6 Διάκρινον λοιπὸν τὰς φύσεις, τὴν τε τοῦ θεοῦ τὴν τε τοῦ ἀνθρώπου. οὔτε
γὰρ κατ' ἐκπτώσιν θεοῦ γέγονεν ἄνθρωπος οὔτε κατὰ προκοπὴν ἐξ ἀνθρώπου θεός.
θεὸν γὰρ λέγω καὶ ἄνθρωπον· δὸς τὰ παθήματα τῆι σαρκί, δὸς τὰ θαύματα τῶι θεῶι.

1 extat apud Theodoretum eranist. 2, 146 et in florilegio cod. Vaticani 1431 II 32 [*Abhandlg. d. Bayer. Akad. d. Wiss.* XXXII 6 p. 38] 2 ex simili ersione extat Theodoret. eran. 2, 142, cf. exc. Ephes. XIII 3 cf. exc. Ephes. XIII. Theodoret. eran. 2, 147. floril. cod. Vatic. II 15. Gelas. de duab. nat. 19 4 cf. Theodoret. eran. 2, 149 5 cf. Theodoret. eran. 2, 136 6 accurate consonat floril. Vatic. II 21, cf. Theodoret. eran. 1, 66 et Gelas. 27

M, B [= abo], WΦ

1 καταλίπηται B^{ab}W τῆι om. M 2/3 παρατεθήκαμεν B^b 6 τοῦ B^b 7/8 δύνασθαι τῶ — ὑπάρχειν MW τῶ — ὑπάρχειν δύνασθαι B 8 τὸ BW τὴν M 9 τοῦ κῶ B^o ἡμῶν ιυ χῶ B^o 10 τῆς θείας οὐσίας Theodoret. flor. 12 *utroque* Φ 14 μακαρίου MBΦ^r ἁγίου WΦ^{ac} τοῦ θεολόγου MBW *episcopi Nazianzeni* Φ^r om. Φ^{ac} ἐκ τῆς B *ex epistula* Φ ἐν τοῖς MW 15 φύσις B^b γὰρ om. B^o ἐπειδὴ B^o 17 ἐκ τοῦ — δευτέρου λόγου BΦ ἐν τῶ — δευτέρω λόγῳ MW 18 ἐπί- ζευξις MW Theodoret. Φ ἐπίζευξις ἐπαλλαττομένων τῶν ὀνομάτων διὰ τὴν σύγκρασιν [cf. Gregor.] B νοήματα M 20 τῶν αἰρέσεων B^o 21 καὶ — κατάρας Φ Theodoret. om. MBW 22 ἦν ἡ B^o ἦν² om. B^o 24 καὶ διὰ B^b 25 τῶι] τὸ B^o 27 διακρίνων B^o 28 *hominibus* Φ 29 λέγων B λέγει W

Ἀντιόχου ἐπισκόπου Πτολεμαίδος

7 Μὴ συγχέῃς τὰς φύσεις, καὶ οὐ ναρκήσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν.

Τοῦ μακαρίου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας εἰς τὰ θεοφάνια

8 Τίς ὡς ἀληθῶς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει Ps. 105, 2
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; τίς ἂν λόγῳ παραστήσειεν τῆς εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας 5
τὸ μέγεθος; ἀνθρωπίνη φύσις θεότητι συνάπτεται μενούσης ἐφ' ἑαυτῆς ἑκατέρας τῆς
φύσεως.

Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

PG 59, 80

9 Τί γὰρ ἐπάγει; καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, μόνον οὐχὶ λέγων· μηδὲν ἄτοπον Ioh. 1, 14
ὑποπτεύσεις ἀπὸ τοῦ ἐγένετο· οὐ γὰρ τροπὴν εἶπον τῆς ἀτρέπτου φύσεως ἐκείνης, 10
ἀλλὰ σκήνωσιν καὶ κατοίκησιν. τὸ δὲ σκηνοῦν οὐ ταυτὸν ἂν εἶη τῆι σκηνηῖ, ἀλλὰ
ἕτερον ἐν ἑτέρῳ σκηνοῖ, ἐπεὶ οὐδ' ἂν εἶη σκήνωσις· οὐδὲν γὰρ ἐν ἑαυτῷ κατοικεῖ.
ἕτερον δὲ εἶπον κατὰ τὴν οὐσίαν. τῆι γὰρ ἐνώσει καὶ τῆι συναφείᾳ ἐν ἔστιν ὁ θεὸς λόγος
καὶ ἡ σὰρξ, οὐ συγχύσεως γενομένης οὐδὲ ἀφανισμοῦ τῶν οὐσιῶν, ἀλλ' ἐνώσεως ἀρρήτου
τινὸς καὶ ἀφράστου.

16

Τοῦ μακαρίου Ἀττικοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον ἐπιστολῆς

L III 831
M VII 472

10 Τί τοίνυν ἐχρῆν τὸν πάνσοφον πραγματεύσασθαι; μεσιτεῖαι τῆς προσληφθείσης
σαρκὸς καὶ ἐνώσει τοῦ θεοῦ λόγου πρὸς τὸν ἐκ Μαρίας ἀνθρωπῶν ἑκάτερα γίνεται ὥστε
τὸν ἐξ ἀμφοῖν ἠνωμένον Χριστὸν θεότητι μὲν διατιθέμενον ἐπὶ τοῦ οἰκείου μείναι τῆς
ἀπαθοῦς φύσεως ἀξιώματος, σαρκὶ δὲ θανάτῳ προσομιλήσαντα ὁμοῦ μὲν ἀποδείξαι 20
τῆι ὁμοφύλῳ τῆς σαρκὸς φύσει τὴν κατὰ τοῦ θανάτου ὑπεροψίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ κρατύνεσθαι
τῆι τελευτῇ τῆς καινῆς διαθήκης τὰ δίκαια.

Τοῦ μακαρίου Πρόκλου ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὸ παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς Ies. 9, 6
καὶ ἐδόθη ἡμῖν

11 Καὶ τὰς φύσεις τῷ λόγῳ διέλε καὶ τὴν ἐνωσιν τοῦ μυστηρίου θεολόγησον. 25

Τοῦ μακαρίου Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῆς

12 Καὶ ὅτι διάφοροι μὲν αἱ πρὸς ἐνότητα τὴν ἀληθινὴν συνενεχθεῖσαι φύσεις, εἰς δὲ t. I I, I
ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸς καὶ υἱός, οὐχ ὡς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἐνωσιν. p. 27, 1

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην ἐπιστολῆς

13 Εἰς γὰρ κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κἄν ἡ τῶν φύσεων μὴ ἀγνοῖται διαφορὰ, ἐξ ὧν t. I I, 4
τὴν ἀπόρρητον ἐνωσιν πεπραχθεὶ φαμέν. p. 18, 26
31

Τοῦ αὐτοῦ

14 Ἐννοοῦντες τοίνυν τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸν τρόπον, ὡς ἔφην, ὀρῶμεν ὅτι δύο t. I I, 6
φύσεις συνῆλθον ἀλλήλαις καθ' ἐνωσιν ἀδιάσπαστον ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως. ἡ p. 153, 16

7 eadem adfert Theodoret. eran. 2, 162 cf. Gelas. 60 8 eadem adfert Theodoret. eran.
2, 160 9 eadem adfert Theodoret. eran. 2, 158 10 = Theodoretus 2, 167 12 = Theodoretus
2, 167 13 = Theodoretus 2, 168 14 = Theodoretus 2, 168

M, B = [abo], WΦ

1 ἐπίσκοπος B^b 2 οὐκ ἀρκήσεις B^b 3 τοῦ μακαρίου om. Φ ἐπισκόπου φλαβιανοῦ BW
τὰ ἅγια W 6/7 τῆς φύσεως om. Φ^{ac} 8 ἀγίου WΦ^{ac} ἐκ — Ἰωάννην om. B^o 10 εἶπεν Φ^{ac}
12 post ἕτερον ab ipso excerptore omissum est ἕτερον γὰρ ἑτέρα σκηνη B^o 13 κατ' οὐσίαν B
τῆι BW τὸ M 14 ἀφανισμοῦ MBW Theodoret. *permixtione* Φ 16 *Attici Constantinopolitani*
episcopi Φ 20 φύσεως MΦ Theod. θεότητος BW θανάτου B^o 21 καὶ MΦ om. BW Theod.
27 ὅτι om. Φ^c 29 Ἰωάννην τὸν ἀντιοχείαν WΦ^r *Antiochenum episcopum* Φ^{ac} 30 κἄν] καὶ B^o
ἀγνοεῖται B^o 32 *item* [om. Φ^c] *eiusdem ex epistula ad Successum Diocaesariensis episcopum* Φ^{ac}

γὰρ σὰρξ σὰρξ ἐστὶ καὶ οὐ θεότης, εἰ καὶ γέγονε θεοῦ σὰρξ, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ λόγος θεός ἐστὶ καὶ οὐ σὰρξ, εἰ καὶ ἰδίαν ἐποίησατο τὴν σάρκα οἰκονομικῶς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας ἐπιστολῆς

15 Δύο γὰρ φύσεων ἔνωσις γέγονεν, δι' ὃ ἕνα Χριστόν, ἕνα υἱόν, ἕνα κύριον ὁμολο-
 t. I 1, 4 p. 17: 14 γοῦμεν. κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν 5
 παρθένον θεοτόκον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπήσαι καὶ ἐξ αὐτῆς
 συλλήψεως ἐνώσει ἑαυτῶι τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ
 κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου

16 Καὶ καθάπερ τις ἐν μεταίχμῳι στὰς δύο τινῶν ἀλλήλων διεστηκότων ἀμφοτέρας 10
 PG 57. 26 ἀπλώσας τὰς χεῖρας ἐκατέρωθεν λαβὼν συνάψειεν, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησεν, τὴν παλαιὰν
 τῆι καινῇι συνάπτων, τὴν θείαν φύσιν τῆι ἀνθρωπίνῃι, τὰ αὐτοῦ τοῖς ἡμετέροις.

L III 834 834 Ἐπιστολὴ σταλεῖσα παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῶι ἀγιωτάτῳι πάπαι τῆς Ῥωμαίων
 PL 54. 952 ἐκκλησίας Λέοντι

21 Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἡ κατὰ θεοῦ χάριν καὶ θέσπισμα τῶν 15

εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων συναχθεῖσα ἐν τῇ Χαλκηδονέων μητρο-
 πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας τῶι ἀγιωτάτῳι καὶ μακαριωτάτῳι τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπισκό-
 Ps. 125. 2 πῳι Λέοντι. Ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλ-
 λιάσεως· ταύτην ὡς οἰκείαν ἡμῖν ἡ χάρις τὴν προφητεῖαν ἐφήρμοσεν, οἷς τὸ τῆς εὐσεβείας
 ἐβεβαιώθη κατόρθωμα. τί γὰρ πίστεως πρὸς εὐφροσύνην ἀνώτερον; τί τῆς δεσποτικῆς 20
 γνώσεως πρὸς χορείαν φαιδρότερον; ἦν αὐτὸς ἀνωθεν ἡμῖν ὁ σωτὴρ πρὸς σωτηρίαν παρ-
 Mt. 28, 19. 20 ἔδωκε φήσας· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσ-
 κοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν, ἦν αὐτὸς ὡσπερ χρυσῆν
 Mt. 16, 16 σειρὰν τῶι προστάγματι τοῦ θεμένου καταγομένην εἰς ἡμᾶς διεφύλαξας πᾶσι τῆς τοῦ 25
 μακαρίου Πέτρου φωνῆς ἐρμηνεύς καθιστάμενος καὶ τῆς ἐκείνου πίστεως τοῖς πᾶσι τὸν
 μακαρισμὸν ἐφελκόμενος. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς ἀρχηγῶι σοι τοῦ καλοῦ πρὸς ὠφέλειαν
 χρησάμενοι τῆς ἀληθείας τοῖς τῆς ἐκκλησίας τέκνοις τὸν κλῆρον ἐδείξαμεν, οὐ καθ' ἕνα
 ἕκαστος ἐν παραβύστῳι τὴν διδασκαλίαν ποιούμενοι, ἀλλὰ κοινῶι πνεύματι, μιᾷ συμπνοίαι
 καὶ ὁμονοίαι τῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν γνωρίσαντες. καὶ ἦμεν ἐν κοινῇι χορεῖαι, 30
 τοῖς πνευματικοῖς ὡς ἐν βασιλικῶις δεῖπνοις ἐντρυφῶντες ἐδέσμασιν, ἅπερ διὰ τῶν σῶν
 γραμμάτων ὁ Χριστὸς τοῖς εὐωχομένοισι ἠὐρέπισε, καὶ τὸν ἐπουράνιον νυμφίον ἐν
 Mt. 18, 20 ἡμῖν ὄραν ἐδοκοῦμεν ἐνδαιατῶμενον. εἰ γὰρ ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ
 αὐτοῦ ὄνομα, ἐκεῖ ἔφη εἶναι ἐν μέσῳι αὐτῶν, πόσῃν περὶ φκ ἱερέας τὴν οἰκείωσιν ἐπε-
 δείκνυτο, οἱ καὶ πατρίδος καὶ πόνου τῆς εἰς αὐτὸν ὁμολογίας τὴν γνώσιν προέθηκαν; 35

15 = Theodoretus 2, 168

16 = Theodoretus 2, 159

2 Latinae versiones extant duae, altera in Versione antiqua et ad calcem codicis A [Φ^a], quam edidi in appendice Gestorum actionis III [uol. III 2], altera Rustici [Φ^r] in Gestis III 109 [uol. III 2]

M, B [= abo], W [usque ad 12], Φ

1 θῦ MW Φ θεός B 3 ἐκ — ἐπιστολῆς om. W τὸν ἀντιοχείας, ἀντιοχείας ex χρυσό-
 στομον corr. M τὸν ἀντιοχείας πατριάρχην οὐ τὸν χρυσόστομον [οὐ — χρυσόστομον om. B^o] B om. Φ
 5 ἐνώσεως om. B^o 8 Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου W ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως om. Φ
 τῆς ἐρμηνείας om. W 9 εὐαγγέλιον B^b om. W 11 αὐτὸς MBW *Christus* Φ 12 ἡμετέροις BWΦ
 Theod. ἡμετέροις M 16 χαλκηδονίων B^o 17/18 ἀρχιεπισκόπου B^b 19 ἦσ B^o 21 ὁ σῆρ
 πρὸς σῆραν ἡμῖν B^b 26/27 καὶ — ἐφελκόμενος om. B 32 εὐτρέπισε B^o 34 φκ M πεντακοσίου
 εἴκοσιν B *quingentos viginti* Φ^a om. Φ^r 35 ὁμολογίαν M

ὧν σὺ μὲν ὡς κεφαλὴ μελῶν ἡγεμόνευες ἐν τοῖς τὴν σὴν τάξιν ἐπέχουσι τὴν εὐβουλίαν
 ἐπιδεικνύμενος, βασιλεῖς δὲ πιστοὶ πρὸς εὐκοσμίαν ἐξῆρχον, ὡς Ζοροβάβελ τῷ Ἰησοῦ, 1 Esra 5, 47
 τῆς ἐκκλησίας καθάπερ Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τοῖς δόγμασιν οἰκοδομίαν ἀνανεοῦν προθυ- 54
 μούμενοι. καὶ ἦν ἂν ὁ ἀντικείμενος ὡς θῆρ ἕξω τῆς μάνδρας καθ' ἑαυτὸν ὠρυόμενος, PL 954
 οὐδένα ἔχων λαβεῖν, εἰ μὴ ἑαυτὸν αὐτῷ πρὸς θῆραν ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων πάλαι γε- 5
 νόμενος ἐπέρριψε πρόεδρος. ὃς πολλὰ πρότερον εἰργασμένος δεινὰ ἀπέκρυψεν τοῖς
 δευτέροις τὰ πρότερα· τὸν τε γὰρ μακάριον ἐκείνον καὶ ἐν ἀγίοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 ποιμένα Φλαβιανὸν τὴν ἀποστολικὴν προισχόμενον πίστιν καὶ τὸν θεοφιλέστατον
 ἐπίσκοπον Εὐσέβιον παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν καθεῖλεν καὶ τὸν ἐπὶ 10
 δυσσεβείαι κατακεκριμένον Εὐτυχῆ ταῖς τῆς τυραννίδος αὐτοῦ ψήφοις ἠθώωσεν καὶ τὴν L III 835
 παρὰ τῆς ὑμῶν ὀσιότητος ὡς παρ' ἀναξίου τῆς χάριτος ἀφαιρεθεῖσαν ἀξίαν ἀπέδωκεν καὶ Ps. 79, 14
 ὡς μονιὸς ἄπαξ ἄγριος ἐπιπεσὼν τῆι ἀμπέλῳ, ἦν μὲν ἀρίστην εὖρεν φυτεῖαν, ἀνέτρε-
 ψεν, ἦν δὲ ὡς ἄκαρπον ἐρριμμένην, εἰσήγαγεν, καὶ τοὺς μὲν τὰ ποιμένων φρονοῦντας
 ἀπέτεμε, τοὺς δὲ λύκους ἀποδεδειγμένους τοῖς προβάτοις ἐπέστησεν. καὶ πρὸς τού-
 τοις ἅπασιν ἔτι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ἀμπέλου τὴν φυλακὴν παρὰ τοῦ σωτῆρος ἐπι- 15
 τετραμμένου τὴν μανίαν ἐξέτεινεν, λέγομεν δὴ τῆς σῆς ὀσιότητος, καὶ ἀκοινωνησίαν
 κατὰ τοῦ τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας ἐνοῦν σπουδάσαντος ἐμελέτησεν. καὶ δέον ἐπὶ
 τούτοις μετανοῆσαι, δέον δάκρυσιν αἰτῆσαι τὸν ἔλεον, ὡς ἐπὶ σεμνοῖς ἐπηγάλλετο,
 τὴν μὲν ἐπιστολὴν τῆς σῆς ὀσιότητος διαπτύων, πᾶσι δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασιν
 ἀνθιστάμενος. καὶ ἔδει μὲν αὐτὸν εὐθύς ἐφ' ἧς ἑαυτὸν ἔταξε, καταλεῖψαι μερίδος· 20
 ἐπειδὴ δὲ τοῦ σωτῆρος τὴν μαθητείαν ἐπαγγελλόμεθα, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει
 σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἔργῳ ταύτην ἐπ' αὐτῷ κυρῶσαι τὴν φιλανθρω-
 πίαν ἐσπεύσαμεν καὶ πρὸς κρίσιν ἀδελφικῶς ἐκαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀποτέμναι πειρώμενοι,
 ἀλλ' ἀπολογίας αὐτῷ χῶραν πρὸς ἰατροῖαν παρέχοντες. καὶ ηὐχόμεθα κρείττονα
 φανῆναι τῶν ποικίλαις αὐτὸν γραφασμένων αἰτιάσεσιν, ἵνα φαιδροὶ φαιδρῶς τὸν σύλλογον 25
 διαλύσαντες ἐν μηδενὶ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· ἀλλ' οὗτος ἐγγραφὸν ἐν ἑαυτῷ
 τοῦ συνειδότος ἔχων τὸν ἔλεγχον τῆι παραιτήσει τῆς κρίσεως ταῖς κατηγορίαις συνέθετο
 καὶ τὰς ἐνθέσους τρεῖς ἐπ' αὐτῷ γενομένας κλήσεις παρῶσατο. διὰ ταῦτα τοιγαροῦν
 ἦν αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τοῖς πλημμελήμασιν ἐξήνεγκε ψῆφον, ταύτην ὡς ἐνῆν μετρίως PL 956
 ἐκυρώσαμεν, τῆς ποιμαντικῆς δορᾶς τὸν λύκον γυμνώσαντες, ἦν καὶ πάλαι σχήματι 30
 περικείμενος ἀπηλέγχετο. μέχρι τούτων ἡμῖν ἴστατο τὰ στυγνὰ, καὶ τῶν καλῶν
 εὐθύς ἢ χάρις ἐπέλαμψε καὶ ἐν ζιζάνιον ἀνασπᾶσαντες πᾶσαν τοῦ καθαροῦ σίτου τὴν
 οἰκουμένην μεθ' ἡδονῆς ἐπληρώσαμεν καὶ ὡς ἐκριζοῦν καὶ καταφυτεύειν τὴν ἐξουσίαν
 δεξάμενοι τὴν μὲν ἐκτομὴν μέχρις ἐνὸς ἐστενώσαμεν, τῶν δὲ καλῶν τὴν εὐκαρτίαν ἐπιμελῶς
 ἐρριζώσαμεν. θεὸς γὰρ ἦν ὁ ἐνεργῶν καὶ ἡ τὸν σύλλογον τῷ νυμφῶνι στεφανοῦσα 35
 καλλίνικος Εὐφημία, ἡ ὡσπερ οἰκίαν ὁμολογίαν τῆς πίστεως παρ' ἡμῶν δεξαμένη τὸν
 ὄρον τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ διὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ τῆς φιλοχρίστου βασιλίδος
 προσήγαγεν, πᾶσαν μὲν τῶν ἀντικειμένων ταραχὴν κατευνάσσασα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας
 ὡς φίλην ὁμολογίαν κρατύνασα καὶ χειρὶ καὶ γλώττῃ ταῖς πάντων ψήφοις ἐπισφραγίσασα
 πρὸς ἀπόδειξιν.

40

MB = [abo], Φατ

1 ἡγεμονεύοντες B^b εὐουλίαν B^b 2 ὡς] ὁ M 3 οἰκονομίαν ἀνανεοῦντες B^o 4 ἑαυτὸν
 ἑαυτῷ B^o 6 ἀπέρριψε B^o 7 καὶ M^{Φα} τὸν B^b om. B^oΦτ 11 παρὰ] περὶ B^b ὡς παρ' M
 ὡσπερ B 13 εὐκαρπὸν B^b 14 ἀπέστησε B^b ὑπέστησε B^o 14/15 τὰ τούτοις B^b
 18 ἐπαγάλλεται B^o 19 τῆς — ἐπιστολῆς M 20 ἑαυτὸν ἐφ' ἧς B^b καταλεῖξαι B^a 21 ἐπ-
 αγγελλόμενος M θέλει ἀνθρώπους MB^{ao} 23 κλήσιν M 26 διανύσαντες Φτ ἐγγραφὸν ἐν
 ἑαυτῷ MΦ ἀκρατον ἐν ἑαυτῷ B^{ao} ἐν ἑαυτῷ ἀκρατον B^b 28 παρῶσατο B^o 31 τούτου B^o
 32 ἡ χάρις εὐθύς B ἀπέλαμψε B^a 31 ζιζανίων Φτ 30 ἐπιψηφίσασα B

Ταῦτ' ἐστὶν ἅπερ σὺν σοὶ τῶι πνεύματι παρόντι καὶ συνευδοκεῖν ὡς ἀδελφοῖς ἐγνω-
 κότι καὶ μόνον οὐχὶ διὰ τῆς τῶν σῶν τοποτηρητῶν ὄρωμένωι σοφίας εἰργάσμεθα·
 γνωρίζομεν δὲ ὡς καὶ ἕτερά τινα τῆς τῶν πραγμάτων εὐταξίας καὶ τῆς τῶν ἐκκλησια-
 στικῶν θεσμῶν εὐσταθείας ἔνεκα ὠρίσαμεν, πεπεισμένοι καὶ τὴν ὑμετέραν ἀγιωσύνην
 L IIII 838 διδαχθεῖσαν ἀποδέχεσθαι τε ταῦτα καὶ βεβαιοῦν. τὸ γὰρ ἐκ πολλοῦ κρατῆσαν ἔθος 5
 ὅπερ ἔσχεν ἡ Κωνσταντινουπολιτῶν ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία εἰς τὸ χειροτονεῖν μητρο-
 πολίτας τῶν διοικήσεων τῆς τε Ἀσιανῆς καὶ Ποντικῆς καὶ Θρακικῆς, καὶ νῦν κατὰ
 συνοδικὴν ἐκυρώσαμεν ψῆφον, οὐ τοσοῦτον τῶι θρόνωι Κωνσταντινουπόλεως τι πα-
 ρέχοντες ὅσον ταῖς μητροπόλεσι τὴν εὐταξίαν πρυτανεύοντες διὰ τὸ πολλοὺς πολλακίς
 τελευτώντων τῶν ἐπισκόπων ἀνακύπτειν θορύβους ἀνηγεμονεύτων ὄντων τῶν ἐν αὐταῖς 10
 κληρικῶν τε καὶ λαῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν συγχεόντων. ὅπερ οὐδὲ τὴν
 ὑμετέραν λήληθεν ἀγιότητα, μάλιστα τῶν Ἐφεσίων ἔνεκεν πλεονάκισ ὑμῶν διενοχληθέντων.
 ἐβεβαιώσαμεν δὲ καὶ τὸν τῶν ῥν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθ-
 ροισθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου κανόνα τὸν διαγορεύοντα
 PL 958 μετὰ τὸν ὑμέτερον ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τὰ πρεσβεῖα τὸν Κωνσταντι- 15
 νουπόλεως ἔχειν δεῦτερον τεταγμένον, πεπεισμένοι ὡς τῆς ἀποστολικῆς παρ' ὑμῖν
 κρατούσης ἀκτίνας καὶ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν συνήθως κηδόμενοι
 πολλακίς ταύτην ἠπλώσατε διὰ τὸ ἄφθονον ὑπάρχειν ὑμῖν τὴν τῶν οἰκειῶν ἀγαθῶν
 πρὸς τοὺς γνησίους μετάδοσιν. ἅπερ τοίνυν ὠρίσαμεν πρὸς ἀναίρεσιν μὲν πάσης
 συγχύσεως, βεβαιώσιν δὲ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, ταῦτα ὡς οἰκειά τε καὶ φίλα καὶ 20
 πρὸς εὐκοσμίαν ἀρμόδια περιπτύξασθαι καταξιώσον, ἀγιώτατε καὶ μακαριώτατε πάτερ.
 οἱ γὰρ τὸν τόπον τῆς ὑμετέρας ἀγιότητος ἐπέχοντες ὀσιώτατοι ἐπίσκοποι Πασκασίνος
 καὶ Λουκίνσιος καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Βονιφάτιος τοῖς οὕτω
 τυπωθεῖσιν σφοδρῶς ἀντειπεῖν ἐπειράθησαν, πάντως ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἄρξασθαι καὶ
 τοῦτο τὸ καλὸν προνοίας βουλόμενοι, ἵνα καθάπερ τῆς πίστεως, οὕτως καὶ τῆς εὐταξίας 25
 ὑμῖν λογισθῆι τὸ κατόρθωμα. ἡμεῖς γὰρ θεραπεύοντες τοὺς τε εὐσεβεστάτους καὶ
 φιλοχρίστους βασιλέας ἐπὶ τούτῳ ἠδομένους τὴν τε λαμπρὰν σύγκλητον καὶ πᾶσαν
 ὡς εἶπεῖν τὴν βασιλεύουσαν εὐκαιρον ἐνομίσαμεν εἶναι τὴν ἐπ' αὐτῇι παρὰ τῆς οἰκουμενικῆς
 συνόδου βεβαίωσιν τῆς τιμῆς καὶ ὡς ἐκ τῆς σῆς ὀσιότητος ταύτην ἐναρχθεῖσαν δι' ὧν
 ἀεὶ θάλπειν ἐσπούδακας, θαρρήσαντες ἐκυρώσαμεν, εἰδότες ὡς πᾶν τὸ παρὰ τῶν τέκνων 30
 γινόμενον εἰς τοὺς οἰκειομένους πατέρας ἀνατρέχει κατόρθωμα. παρακαλοῦμεν
 τοίνυν, τίμησον καὶ ταῖς σαῖς ψήφοις τὴν κρίσιν· ὥσπερ ἡμεῖς τῇι κεφαλῇ τὴν ἐν
 τοῖς καλοῖς συμφωνίαν εἰσηγηνόχαμεν, οὕτως καὶ ἡ κορυφή τοῖς παισὶν ἀναπληρώσει
 τὸ πρέπον. οὕτως γὰρ καὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς θεραπευθήσονται οἱ τὴν τῆς σῆς ὀσιότητος
 ὡς νόμον βεβαιώσαντες κρίσιν καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος τὴν ἀμοιβὴν ἀποδέξεται 35
 πᾶσαν ἀεὶ σπουδὴν πρὸς τὴν τῆς εὐσεβείας ὑμῖν ἐκπληρώσας ὑπόθεσιν καὶ τῶι ζήλωι
 συνάψας ἑαυτὸν ὑμῖν πρὸς ὁμόνοιαν. ἵνα δὲ γνῶτε ὡς οὐδὲν πρὸς χάριν ἢ πρὸς
 ἀπέχθειαν πεποιήκαμεν, ἀλλ' ὡς θεῖωι κυβερνώμενοι νεύματι, πᾶσαν ὑμῖν τῶν πεπραγ-
 PL 960 μένων τὴν δύναμιν ἐγνωρίσαμεν εἰς σύστασιν ἡμετέραν καὶ τῶν παρ' ἡμῶν πεπραγμένων
 βεβαίωσιν τε καὶ συγκατάθεσιν. 40

M, B [= abo], Φ^{ar}

4 εὐσταθίας MB^o πεπειρασμένοι B^o 5 ἔθνος B^b 8 τῶ θρόνω τῶ B^o 10 τῶν²
 om. M 11 λαῶν MB^{ab}Φ^{ar} λαϊκῶν B^a corr., B^o 12 λήληθεν M ἔλαθεν B διενοχλησάντων B^o
 13 τὸν om. B^o 13/14 συναθροισθέντων κανόνα ἐπὶ — θεοδοσίου M 15 καὶ om. B^o θρόνον
 om. B^b τόν] τῆς B^o 16 δεῦτερον τεταγμένον om. B 17 ἐν κωνσταντινουπόλει B 19 μὲν
 om. B^o 23 εὐλαβέστατος B^o 27 ἡμῶν βασιλέας B^o τόν M 28 τὴν¹ τόν M εἶναι om. B
 περὶ B^b 30 τὸ om. B^b 31 γινόμενον κατόρθωμα εἰς — ἀνατρέχει [ἀνατρέχειν B^o] B 32 καὶ
 ὥσπερ B^oΦ 33 ποσὶν B^o ἀναπληρώσει MB 36 eodem zelo Φ^r 37 ἀνάψασ B^o δέ] καὶ B^o
 39 ὑμετέραν B παρ' ἡμῶν om. B 40 τε om. B^o secuntur subscriptiones in Φ^a

Διάταξις τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μαρκιανοῦ προτεθεῖσα ἐν L III 842
M VII 477
Κωνσταντινουπόλει μετὰ τὴν σύνοδον βεβαιούσα τὰ παρ' αὐτῆς πεπραγμένα

22 Τὴν εὐαγῆ τῆς καθολικῆς τῶν ὀρθοδόξων πίστεως ἀγιότητα φανεράν καὶ ἀναμφίβολον καταστήσαι πᾶσιν ἢ ἡμετέρα γαληνότης ἐθέλουσα, ὅπως ἂν ἡ περὶ τὸ θεῖον μείζων παραδοθῆι τοῖς ἀνθρώποις εὐσέβεια, τὴν τοσαύτην καὶ τοιαύτην ἐξ ἀπάσης 5
σχεδὸν ἐπαρχίας συνειλεγμένων ἐπισκόπων σύνοδον κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν ἀθροισθῆναι παρεκελεύσατο κάκει διασκέψεως ἐπὶ πλείστας ἡμέρας γεγενημένης τὸ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν εὖρεν ἀληθὲς καὶ ἀνόθευτον. εὐχαῖς γὰρ καὶ λιταῖς πλείσταις τὸ θεῖον παρακεκλήκασιν μὴ λαθεῖν αὐτοὺς τὴν εὐαγῆ καὶ πληρεστάτην ἀλήθειαν ἠκολούθησάν τε τοῖς τύποις τῶν ἀγίων πατέρων, ἐκείνοις δηλαδὴ τοῖς ὑπὸ τῶν τῆ ἀγίω- 10
τάτων ἐπισκόπων κατὰ τὴν Νικαέων ἀποφανθεῖσιν, ὁμοίως δὲ κάκεινοις ἅπερ οἱ ῥν κατὰ τήνδε τὴν βασιλίδα πόλιν ὤρισαν συνελθόντες, καὶ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἤδη πάλαι κατὰ τὴν Ἐφεσον ὀρισθεῖσιν ὅτε [τὰ] τῆς ἀληθείας οἱ τῆς μακαρίας μνήμης Κελεστίνος ὁ τῆς Ῥωμαίων καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος ἐξῆρχον, καθ' ὃν καιρὸν ἀπεκλείσθη καὶ Νεστορίου ἢ πλάνη αὐτοῦ καταδικασθέντος τοῦ ταύτης αὐθέντου γε- 15
γονότος. ὧν ὀρθῶς καὶ προσκυνητῶς ἐν Χαλκηδόνι ζητηθέντων Εὐτυχῆς ὁ διαβεβαιούμενος ἀθέμιτα πάμπολλα μετὰ τῆς συνηγορίας τῆς ἑαυτοῦ καταβέβληται, ὅπως ἂν αὐτῶι μὴ περαιτέρω παρασχεθῆι τοῦ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους εὐχέρεια. τούτων τοίνυν θρησκευτικῶς καὶ πιστῶς τυπωθέντων ἅπερ θεμελιοῦν τὴν τῶν ὀρθοδόξων προσκυνητὴν γινώσκεται πίστιν, οὕτως ὡς μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ μηδὲ τοῖς συκοφαντεῖν 20
εἰθῶσι τὸ θεῖον ἀμφιβολίαν ὑπολιμπάνεσθαι, ἱερῶι τῆς ἡμετέρας ἡμερότητας διατάγματι M VII 480 τὴν ἀγίαν βεβαιώσαντες σύνοδον ὑπεμνήσαμεν ἅπαντας ὥστε τῶν περὶ θρησκείας παύσασθαι διαλέξεων, ἐπειδὴ περ οὐχ εἷς καὶ δεύτερος εὐρεῖν οἷός τε ἦν τὸ τοσοῦτον μυστήριον, ὅποτε μάλιστα σὺν μεγάλωι καμάτῳ καὶ μεγίσταις εὐχαῖς τοσοῦτοι ἅγιοι ἱερεῖς, εἰ μὴ θεοῦ, καθάπερ πιστευτέον ἐστίν, ἠγούμενου, φθάσαι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας 25
ἀνίχνευσιν οὐκ ἂν ἠδυνήθησαν. πλὴν, ὡς ἔγνωμεν ἐναργεῖ λογισμῶι, τινὲς ἐν τῇ μανίαι τῆς αὐτῆς διαστροφῆς διαμένειν οὐ παύονται καὶ περὶ θρησκείας δημοσίαι φιλονεικεῖν συναγομένου τοῦ πλήθους, ὥστε τὰ θεῖα μυστήρια Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων δημοσιεύειν ἐπ' ὄψεσιν καὶ ἐκπομπεύειν ἅπερ σέβειν ἄμεινον ἢ ζητεῖν. ἐχρῆν τοιγαροῦν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τυγχάνοντας ἐπιμονῇ διὰ τῆς ὀρισθείσης ἤδη σωφρονισθῆναι 30
κολάσεως, ὅπως ἂν ἡ τιμωρία διορθώσκειν οὓς τῶν προσταγμάτων τὸ σέβας ἐπανορθοῦν οὐ δεδύνηται. ἀλλὰ τῶι ἔθει τῶι ἡμῶν ἀκολουθοῦντες ἐν τούτῳ καὶ πρὸ πάντων L III 843
γινώσκοντες ὡς τὸ θεῖον χαίρει τῶι εὐσεβεῖ, τὴν τῶν ἐνόχων ὑπερθετέαν ἠγησάμεθα τιμωρίαν, διὰ τῆσδε τῆς ἐπαναληφθείσης κελεύσεως τῆς ἡμετέρας θεσπίζοντες ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς τῶν κεκωλυμένων πάντας ἀπέχεσθαι καὶ μὴ συνάγειν ὄχλαγωγίαν τοὺς περὶ 35

cf. Cod. encycl. 47 *monumenta ibi confecta, in quibus quoddam signaculum definitionibus memorati principis sanctio supposita est*

Latinum exemplar praeter uersionem Rustici [Φr] in Gestis Latinis III 105 extat in Collectione Gestorum Chalcedonensium Vaticana 9 [Λv]

M, B [= abo], Φr Λv

1. 2 διάταξις — πεπραγμένα MB *De eodem* [praecedit 23] *edictum secundum ciuibus nostris Constantinopolitanis. Idem augusti* Φr *incipit alia* [praecedit 23] *constitutio diuae memoriae Marciani in synodo Chalcedonensi. Imperator Marcianus augustus Palladio praefecto praei* Λv 2 πρᾶττόμενα B^o
5 τῶν ἐξ B 6 χαλκηδονίων B^o πόλει B^b 10 κάκεινοισ B^o 12 πάλαι MΦr πάλιν B
13 τὰ M om. B οἱ M ὁ B 14 ἀλεξανδρείασ B^b 17 ὅπερ B^b 19 τῶν om. M 20 μηδὲ
om. B τοῖς] τὴν B^o 21 ὑπολαμβάνεσθαι B διατάγματι ἡμερότητος B^a 23 ἐπειδὴ περ om. B^o
οἷς τε M 24 καμάτῳ μεγάλῳ [μεγίστῳ B^b] B μεγάλαις B^b 26 οὐκ ἂν] κἂν B^o 27 ἐμμένειν B^b
29 ἔφ' M 31 πραγμάτων B 35 πάντων πάντα B^o

θηρισκείας ἐρίζοντας, ἐπειδήπερ οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ διαστροφῇ καὶ ματαιότητι φωραθέντες καὶ τὰς ὀρισθείσας ἤδη κολάσεις ἐκδέξονται καὶ τῇ τῶν δικαστηρίων κινήσει, καθάπερ τοῖς εὐσεβέσι καιροῖς ἀρμόζει, τιμωρηθήσονται. χρῆ γὰρ ἐπεσθαι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ, ἐν ἣι πάντων ἐπιμελῶς ζητηθέντων ταῦτα διώρισται ἃ πρότερον αἱ τρεῖς μνημονευθεῖσαι σύνοδοι αἱ τῇ τῶν ἀποστόλων ἀκολουθήσασαι πίστει τὰ πᾶσι 5 φυλακτέα παραδεδώκασιν.

d. 13. m. Mart.
a. 452

Ἐδόθη πρὸ τριῶν Εἰδῶν Μαρτίων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεία Σφωρακίου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

Ἐγράφη Παλλαδίῳ ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πραιτωρίων, Οὐαλεντινιανῶι ἐπάρχῳ τῶν κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν πραιτωρίων, Τατιανῶι ἐπάρχῳ πόλεως, 10 Βιγκομάλῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφικίων καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ

L III 839
M VII 476

Περὶ τοῦ κεκωλύσθαι τὰς παρὰ τῶν Χριστιανῶν διαλέξεις πρόθεμα τοῖς πολίταις ἡμῶν τοῖς Κωνσταντινουπολίταις

23

Οἱ βασιλεῖς Φλάβιος Οὐαλεντινιανὸς καὶ Φλάβιος Μαρκιανὸς αἰώνιοι αὐγουστοί. Μόλις ποτὲ τὸ διὰ μεγίστης εὐχῆς ὑπάρχον ἡμῖν καὶ σπουδῆς ἀποβέβηκεν καὶ ἡ περὶ 15 τοῦ νόμου τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐκποδὼν φιλονεικία γεγένηται· μόλις εὑρηται τὰ τῆς ἐπιψόγου πλάνης ἰάματα καὶ τῶν δῆμων ἡ διαφωνοῦσα διάνοια πρὸς μίαν ἐλήλυθεν σύννευσιν καὶ ὁμόνοιαν. ἐκ διαφορῶν γὰρ ἐπαρχιῶν εὐλαβεῖς κατὰ τὴν Χαλκηδονέων [πόλιν] ἐπίσκοποι συνηθροίσθησαν ἐξ ἡμετέρου προστάγματος καὶ δι' ὄρου σαφῶς ἐπὶ τῇ θηρισκείᾳ τί δέοι παραφυλάττειν, ἐδίδαξαν. ἡ βέβηλος τοίνυν ἔρις τοῦ λοιποῦ 20 σχολαζέτω. καὶ γὰρ ἀσεβῆς καὶ ἱερόσυλος ἀληθῶς ὃς μετὰ τοσοῦτων ἐπισκόπων ἀπόφασιν τῇ οἰκείᾳ τί ποτε γνώμη καταλιμπάνει πρὸς ἔρευναν, ἐπεὶπερ ἐσχάτης δηλονότι παρανοίας ἐστὶ τὸ μεσοῦσης ἡμέρας φῶς σεσοφισμένον ζητεῖν. ὁ γὰρ τι μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς ἀληθείας διερευνώμενος περαιτέρω ψεῦδος ζητεῖ. μηδεὶς οὖν κληρικὸς ἢ γοῦν στρατευόμενος ἢ γοῦν ἐτέρας αἰρέσεως οἰασδήποτε περὶ τῆς τῶν 25 Χριστιανῶν πίστεως δημοσίαι συναγομένων ὄχλων καὶ ἀκροωμένων εἰς τὸ ἐξῆς διαλέξεις ποιεῖσθαι τολμάτω, ταραχὰς ἐκ τούτου καὶ κακοδοξίας προφάσεις ἐπινοῶν. τῇ κρίσει γὰρ ὕβριν ποιεῖ τῆς ἀγίας συνόδου ὅστις ἂν τὰ ἅπαξ κριθέντα καὶ ὀρθῶς τυπωθέντα πάλιν ἀνακυλίειν ἐκ διαλέξεως καὶ δημοσιεύειν φιλονεικίῃ, ὅποτε τὰ νῦν περὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως ὀρισθέντα κατὰ τὰς τῶν ἀποστόλων ἐκθέσεις καὶ κατὰ 30 τὰς τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῆ καὶ ἡ διδασκαλίας καὶ τῶν ρν τυπωθέντα γινώσκειται. οὐδὲ γὰρ ἐλλείπει τιμωρία κατὰ τῶν τοῦδε καταφρονούντων τοῦ νόμου, ἐπειδήπερ οὐ μόνον κατὰ τῆς πίστεως τῆς εὐ διατεθείσης ἐναντίοι χωροῦσιν, ἀλλὰ γὰρ Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν ἔκπυστα διὰ τῆς τοιαύτης φιλονεικίας τὰ σεπτὰ ποιούσι μυστήρια. οὐκοῦν εἰ μὲν εἴη κληρικὸς ὁ περὶ θηρισκείας δημοσίαι φιλονεικεῖν τολμῶν, ἀποκινήθησεται 35 τοῦ καταλόγου τῶν κληρικῶν· εἰ δὲ στρατεία κοσμούμενος, τὴν ζώνην ἀφαιρεθήσεται. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ οἱ ἔνοχοι τῷ ἐγκλήματι τούτῳ τῆς βασιλίδος αὐτῆς ἐλαθήσονται πό-

23 Latinum exemplar praeter Rustici uersionem [Φr] in Gestis Latinis III 104 extat in Collectione Gestorum Chalcedonensium Vaticana 8 [Λv]

M, B [= abo], Φr Λv

5 αἱ τρεῖς αἱ Bab 7 ὑπατεία M 9—11 MBΦr om. Λv 12—14 Περὶ — αὐγουστοί MBΦr incipit constitutio ad synodum Chalcedonensem. Imperator Marcianus Λv 12 περὶ Bb 14 φλαύσιος Bab 17/18 ἀνεληλύθασι B° σύννευσιν Bab συνέλευσιν B° consensum ΦrΛv συναίνεσιν M 18/19 χαλκηδονίων B° 19 πόλιν om. M 21 ἀληθῶς ἀσεβῆς — ἱερόσυλος B 23 παρανοίας] παρῆν οἴασι Bb τῆς ἡμέρας B° σεσοφισμένου Bb 25 γοῦν om. B° ἢ γοῦν MB [= Φr] et Λv 28 τῇ ἀγία συνόδῳ Bb 30/31 ἀποστόλων — τῶν^a om. B 31 τριακοσίων δεκαοκτώ Ba 32 τῆ Bb^o γινώσκεισθαι B° 33 γάρ] καὶ B° 35 φιλονεικεῖν δημοσίαι M ἀποκινήθησεται Bb 36 ζῶν MB°, corr. M 37 οἱ^a om. B° βασιλίδος MB sanctissima Φr Λv

λεως κατὰ τὴν τῶν δικαστηρίων κίνησιν καὶ ταῖς ἀρμοζούσαις ὑποβληθησόμενοι τιμω-
ρίαις. δῆλον γὰρ ἐντεῦθεν τῇ μανίαι τῇ τῶν αἰρετικῶν τὰς ἀρχὰς καὶ ἐκκαύσεις πα- M VII 477
ρέχεσθαι ἐν ὧσιν τινὲς δημοσίαι διαλέγονται καὶ ἐρίζουσιν. ἅπαντες τούνουν τὰ παρὰ
τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ὀρισθέντα παραφυλάττειν ὀφείλουσι τοῦ λοιποῦ μηδὲν
ἀμφιβάλλοντες. διὰ τούτου τοιγαροῦν ὑπομνησθέντες τοῦ τῆς γαληνότητος ἡμῶν L III 842
διατάγματος τῶν δυσσεβῶν φωνῶν ἀπολήξατε καὶ τοῦ περὶ τῶν θείων περαιτέρω 3η- 6
τεῖν, ὅπερ ἀθέμιτον, ἐπειδήπερ οὐ μόνον ἐκ θείας κρίσεως, καθάπερ πιστεύομεν, τὸ ἀμάρ-
τημα τὸ τοιοῦτο τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῇ τῶν νόμων καὶ τῇ τῶν δικαζόντων
αὐθεντία σωφρονισθήσεται.

Ἐδόθη πρὸ 3 Εἰδῶν Φεβρουαρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

d. 7. m. Febr.
(a 452)

Περὶ τοῦ ἀνατραπῆναι τὰ κατὰ τοῦ τῆς ἀγίας μνήμης Φλαβιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου L III 866
τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως καὶ βεβαιωθῆναι τὰ μετὰ ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ 12
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τυπωθέντα

24

Οἱ αὐτοὶ βασιλεῖς Παλλαδίῳ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων,
Οὐαλεντινιανῷ ἐπάρχῳ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, Τατιανῷ ἐπάρχῳ πόλεως, Βιγκομάλῳ 15
μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφικίων καὶ ὑπάτῳ δεσιγνάτῳ. Οὐδέποτε δόξα τῷ θανάτῳ
τῶν ἐνδόξων ἀπόλλυται οὐδὲ συναποθνήσκουσι τοῖς τελευτῶσιν αἱ ἀρεταί, μᾶλλον δὲ
τῶν ἀγαθῶν ἢ ὑπόληψις αὐξεται τῇ τελευτῇ, ἐπειδήπερ ἅπας ὁ κατὰ τῶν τελευτώντων
ἐκποδῶν γίνεται φθόνος. ἐντεῦθεν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς καὶ ἐπαίνων τὰ τῶν
προγόνων εὐφημεῖται κατορθώματα· ἐντεῦθεν τῶν ἀρίστων ἢ μνήμη μετὰ μεγίστης M VII 500
ἐπιτελεῖται τῆς προσκυνήσεως· ἐντεῦθεν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν αἱ ψυχαὶ πολλάκις τὰς 21
εὐκλείεις εἶλοντο τελευτάς. συνωμολόγηται γὰρ ἐκείνους μόνους εἰς τὸ διηνεκές ἀπο-
θνήσκειν ὧν ἢ τε ζωὴ καὶ ὁ θάνατος σεσιώπηται. τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὕτως
ἔχειν ἢ τε θεία καὶ ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐπιδείκνυσι κρίσις. ὅποτε γὰρ φθόνῳ ψευδεῖ
ὑπὸ τῆς ἀνέδην συντεθείσης συκοφαντίας ὁ τῆς ἀγίας καὶ προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς 25
ὁ ταύτης τῆς ἐνδόξου πόλεως ἐπίσκοπος τῆς ἀρχιερωσύνης ἦν ἐκβληθεὶς καὶ ὅποτε κατὰ
τὸ ἀληθὲς οὐκ ἦν ἐτέρως τῆς ἐπισκοπῆς τελειότερον ἔχασθαι ἢ τῷ τὴν πίστιν ἦν παρει-
λήφει, φυλάττειν (οὗτος γὰρ μόνος ἠξίωται τοῦ τυγχάνειν ἐπίσκοπος), ὅμως οὕτω τὸ
τούτου λείψανον ἢ βασιλικωτάτη αὕτη πόλις ἐζήτησεν καὶ ἀπέλαβεν, ὡς μακαριώτερον
αὐτὸν πάντων τῶν ζώντων ὀφθῆναι, ὥστε τὴν τελευτὴν ἐκείνην τὴν χαλεπὴν νομισθεῖσαν 30
πιστεῦσθαι δι' εὐχῆς γεγενῆσθαι, δι' ἧς ἐκείνην τὴν ἀθάνατον εὐφημίαν ἐπραγματεύσατο.
καὶ δὴ τούτοις ἐπηκολούθησεν ἐκεῖνο ὅπερ τοῖς αὐτοῦ γέρασιν ὁ θεὸς ἐδωρήσατο, ὥστε
προσκυνητὴν σύνοδον ἀναριθμήτων σχεδὸν ἐπισκόπων συνελθεῖν εἰς τὴν Χαλκηδονέων
ἧτις ἐν ὧσιν τὰ κατὰ τὴν πίστιν ἐπιμελῶς ἐκζητεῖ διὰ τῆς αὐθεντίας τοῦ μακαριωτάτου
Λέοντος τοῦ τῆς αἰωνίας τὴν δόξαν Ῥώμης ἐπισκόπου καὶ τῆς θρησκείας κυροῖ τὰ θεμέλια, 35
Φλαβιανῷ τὸ βραβεῖον τοῦ τε παρωιχηκότος βίου καὶ τῆς ἐνδόξου παρέσχθηκε τελευτῆς.
ἐπειδὴ τοίνυν ὁ τῆς προσκυνητῆς μνήμης Φλαβιανὸς τῇ τοσαύτῃ καὶ τοιαύτῃ κεκόσ-
μηται μαρτυρία, ὥστε Εὐτυχῇ τὸν τάναντία πεφρονηκότα μετὰ τῶν μισαρῶν αὐτοῦ

24 exemplar Latinum extat in Gestis Latinis III 107

M, B [= abo], Φr, Λv [usque ad 10]

2 τῇ 2 om. Bb καὶ τὰς B ἐκβάσει Bb 2/3 ποιεῖν παρέχεσθαι Bb 3 διαλέγονται
δημοσία Bb δημοσίον διαλέγονται B^o 5 τοῦτο B 6 τὸ θεῖον B^o 7 μόνωσ B^o 8 τοι-
οῦτον B^{bo} 10 add. *Sporacio consule* Λv *Sporacio ūc et qui fuerit nuntiatu consulis* Φr 11 ὄσ[ια] B^o
τοῦ 2] τοῦ ἐν ἀγίοισ B^o 12 ἐν κωνσταντινουπόλει B^{bo} 13 παρὰ] ὑπὸ Bb 15/16 Οὐαλεντινιανῷ —
δεσιγνάτῳ om. Φr 15 Οὐαλεντινιανῷ — Ἰλλυρικοῦ om. M 20 ἡμῖν τῶν B 21 μεγίστων
M [= Φr] ἀρίστων B 28 οὕτωσ — μόνωσ MΦr οὕτωσ — μόνωσ [μόνωσ B^a] B οὕτω om. B
29 *et expeitit et* Φr 31 δι' εὐχῆσ πιστεῦσθαι Bb 33 χαλκηδουίων B^o 34 τὰ om. M
36 τοῦ παρωιχηκότος] *sanctae* Φr 37 καὶ τοιαύτη MΦr om. B

ρήμάτων καταδικασθῆναι παρὰ πάντων ἐνὶ στόματι, ἀπαλειφέσθω τὰ τῆς διατάξεως ἐκείνης ἥτις καθ' ἀρπαγὴν τῶν μισαρῶν μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ τῆς ὁσίας μνήμης Φλαβιανοῦ κατ' αὐτοῦ τεθεῖσα γινώσκεται, καὶ καθόλου σχολαζέτω τὰ ἐξ ἀδικίας τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότα ἢ τε ἄδικος ἀπόφασις μηδὲν βλαπτέτω μηδὲ Εὐσέβιον μηδὲ Θεοδώρητον τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, οὓς ὁ ὅρος ὁ αὐτὸς περιέχει, ἐπειδήπερ οὐ δύνανται ἐκ δια- 5 τάξεως ἐπίσκοποι κατακρίνεσθαι οὓς ἐπὶ τῇ φυλακῇ τῇ τῆς πίστεως συνοδικῆ ψῆφος ἐκόσμησεν. ἐκβληθείσης τοιγαροῦν τῆς νομοθεσίας ἐκείνης κατεχέτω τοῦ βίου καὶ τῆς δόξης τῆς ἑαυτοῦ Φλαβιανός, ἥσπερ ἠξίωται, τὸν αἰώνιον ἔπαινον τῆς εὐσταθείας L IIII 867 τῆς περὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ τοῖς λοιποῖς ἐσομένης εἰς ὑπόδειγμα.

Ἡ ὑπέρλαμπρος τοιγαροῦν καὶ μεγαλοφυῆς αὐθεντία σου τὸν σωτηριώδη του- 10 τονὶ νόμον προτεθέντων ἰδίκτων εἰς τὴν ἀπάντων ποιήσει γυνῶσιν ἐλθεῖν.

d. 6. m. Iul. Ἐδόθη πρὸ μιᾶς νονῶν Ἰουλίω ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεία Σφωρακίου τοῦ
a. 452 λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

M VII 501 Περὶ τοῦ βέβαια εἶναι ταῦτα ἅπερ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι κατὰ
Εὐτυχοῦς καὶ τῶν αὐτοῦ μοναχῶν ὠρίσθη 15

25 Οἱ αὐτοὶ αὐγουστοὶ τοῖς αὐτοῖς ἄρχουσι. Μεγίστας τῶι παντοκράτορι θεῶι
χρῆ ἔχειν καὶ ὁμολογεῖν τὰς χάριτας ὅτι τὰ μύση οὔτε λανθάνειν παντελῶς οὔτε δια-
μένειν ἀτιμώρητα συγχωρεῖ, ὧν θάτερον μὲν τοῦ βλάπτειν πλείστην ἔχει τὴν ἀδειαν,
θάτερον δὲ τοῦ ἁμαρτάνειν ὑπόδειγμα δίδωσι τοῖς λοιποῖς. τοιγαροῦν ἐν φροντίδι
τὰς τῶν ἀνθρώπων πράξεις ὑπάρχειν τῶι θεῶι καὶ τὸ τῆς θρησκείας μάλιστα σέβας 20
πρώην ἐν τῶι κυροῦσθαι τὴν καθολικὴν πίστιν περιφανῶς ἀνεδείχθη, ἠνίκα τὸν τοῖς
μισαροῖς ἐπόμενον δόγμασιν Εὐτυχῆ καὶ λανθάνειν, ὡς ἐλάνθανεν, ἐπὶ πλέον οὐκ εἶασεν
καὶ ἀλόντα τοῦ μύσου τὴν τιμωρίαν διαφυγεῖν οὐκ ἠνέσχετο. ὅθεν ταῖς ψήφοις οὗτος
θεοῦ τε καταδικασθεῖς καὶ ἀνθρώπων ὄρον συνοδικόν, ὡς ἦν ἄξιος, ἀπηνέγκατο θεῶι τε
ὑπεύθυνος ὧν, ὧι τὴν ὕβριν ἐποίει, καὶ ἀνθρώποις ἔνοχος, οὓς ἀπατᾶν ἐπεχειρεῖ. 25
πλεῖ-
στοὶ γὰρ ἔναγχος ἐκ πάσης ὡς εἶπειν τῆς οἰκουμένης ὀσιώτατοι κατὰ τὴν Χαλκηδόνα
ἀθροισθέντες ἐπίσκοποι τὰ τοῦ μνημονευθέντος Εὐτυχοῦς φαυλότατα πλάσματα μετὰ
τῆς πλάνης τῆς ἐν Ἐφέσω συνόδου τῆς αὐτοῦ χάριν γεγεννημένης ἐξέβαλον τοῖς τῶν
ἀγίων πατέρων ἀκολουθήσαντες δόγμασι τοῖς τε ἐν Νικαίαι παρὰ τῶν τῆς ἐκτεθεῖσι **
καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσω, ἠνίκα τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξέκλεισαν προεδρευόντων Κελεστίνου 30
τε τοῦ τῆς Ῥωμαίων καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐπισκόπων. τὰ
κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τοίνυν διδασκαλίαν ὑπὸ τῆς προσκυνητῆς συνόδου τῆς ἐν τῇ
Χαλκηδονέων ὀρισθέντα κατ' ἐκείνην τὴν πίστιν δι' ἧς τὸν θεὸν σέβομεν, φυλάττεσθαι διὰ
παντὸς ἔθεσπίσαμεν καὶ θεσπίζομεν. ἀκόλουθον γὰρ σφόδρα καθέστηκε τῶν φκ ἐπι-
σκόπων τῶν καθαρᾶι διανοίαι τὸν θεὸν θρησκευόντων τοὺς τύπους τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγίω- 35

25 Latinum exemplar praeter Gesta Latina III 108 [Φ] extat in Collectione Hispana et codice Albigensi [Λ^s]

M, B [= abo], Φ^rΛ^s

2 καταρπαγὴν M τὴν om. B^o 4 θεοδώριτον B 5 δύναται B^o 8 ἥσπερ BΦ^r
ὡσπερ M εὐσταθίαισ MB^o 9 ἐσομένοισ Bb^o εἰς om. B 11 ἐδίκτων Bab ἐδίκων B^o
post ἐλθεῖν add. *Palladio praef. praet.* Φ^r 12 νόνων B^o ὑπατείας M 16 τοῖς — ἄρχουσι
MB *Palladio praef. praet.* [huc usque Λ^s] et eodem exemplo *Valentiniano praef. Illyrici, Tatiano praef.*
urbis, Vincemalo magistro officiorum et consuli designato Φ^rΛ^s τῶι om. B^o 17 τὰς om. M τὰ
μύση MBΦ^r *auctores [scelerum addiderim] heresisque occulta* Λ^s 18 συγχωρεῖν B^o ἔχειν Ba
19 ἁμαρτάνοντοσ B^o 21 ἀπεδείχθη M 22 πλεῖον B^o 25 ἀπαντᾶν B^o 29 τε om. M
exciderunt uel in hac postea alma urbe a CL sunt episcopis declarata [decreta Φ^r] Φ^rΛ^s 31 τε om. B^o
32 τῇ om. MB^b 33 χαλκηδονίων B^o 34 φκ M [= Φ^r et codex Albigensis DCXXX Hispana]
om. B

τάτης καὶ ὀρθοδόξου πίστεως πεφυκότας κατὰ τοὺς τῶν πατέρων κανόνας μετὰ μεγίστου φυλάττεσθαι τοῦ σεβάσματος. ἐπειδὴ δὲ τῆς βασιλικῆς προνοίας ἐστὶ πᾶν φαῦλον ἐν ἀρχῇ καταπαύειν καὶ τὴν ἔρπουσαν νόσον διὰ τῆς τῶν νόμων ἰατρείας ἐκτέμνειν, διὰ M VII 504 τοῦδε τοῦ νόμου θεσπίζομεν τοὺς ὑπὸ τῆς μανίας Εὐτυχοῦς ἀπατωμένους καθ' ὑπόδειγμα τῶν Ἀπολιναριστῶν, οἷς ἠκολούθησεν Εὐτυχῆς καὶ οὓς οἱ σεπτοὶ τῶν πατέρων 5 τύποι, τουτέστιν οἱ τῆς ἐκκλησίας κανόνες καὶ αἱ θεῖαι διατάξεις τῶν πάλαι βασιλέων καταδικάζουσι, μηδένα (ἐπίσκοπον, μηδένα) ἔχειν πρεσβύτερον μηδέ τινος κληρικοῦς ἢ ἔχειν ἢ ὀνομάζειν καὶ αὐτὸν Εὐτυχῆ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου προσηγορίας, ἧς ἀνάξιος ὢν ἐγυμνώθη, καθόλου στερίσκεσθαι. εἰ δὲ τινες ἄντικρυς τῶν παρ' ἡμῶν ὀρισθέντων ἐπισκόπους ἢ πρεσβυτέρους ἢ καὶ λοιποὺς κληρικοὺς χειροτονῆσαι τολμήσαιεν, αὐτοὺς L III 870 τε τοὺς χειροτονουμένους καὶ τοὺς χειροτονοῦντας ἢ περιποιοῦντας ἑαυτοῖς κατὰ πρό- 11 ληψιν τὸν βαθμὸν τὸν τῶν κληρικῶν μετὰ τὸ καταδικασθῆναι τῇ τῶν ὑπαρχόντων ἀποβολῇ καὶ ἐξορία διηνεκεῖ συσχεθῆναι προστάττομεν τοῦ συνιέναι τε ἤτοι συνάγεσθαι ἢ μοναχοὺς συναθροίζειν ἢ οἰκοδομεῖν μοναστήριον οὐδεμίαν αὐτοὺς ἔχειν κελεύομεν ἄδειαν, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς τόπους, εἰ πειραθεῖεν ἴσως ποτὲ συνιέναι, δημοσιεύ- 15 εσθαι, ὅμως εἰ τοῦ δεσπότη τοῦ τόπου ἐγνωκότος συνέλθοιεν· ὡς εἴ γε ἀγνοοῦντος, τὸν διοικητὴν εἴτ' οὖν μισθωτὴν τοῦ τόπου βασανισθέντα ῥάβδοις μετὰ δημεύσεως ἐξορίαν ὑπεισιέναι θεσπίζομεν. πρὸς τούτοις οὐδὲν αὐτοὺς ἐκ διαθήκης δέχεσθαι οὐδὲ τοῖς ἐκ τῆς αὐτῆς πλάνης ὑπάρχουσι καταλιμπάνειν, [ἀλλ'] οὐδεμίαν μετιέναι στρα- 20 τεῖαν αὐτοὺς ἀνεχόμεθα, εἰ μὴ τι ἄρα τὴν τῶν κορταλίνων ἢ τῶν λιμιτανέων· εἰ δὲ καὶ 20 τις ἐν ἑτέροι παρὰ τὴν προειρημένην εὐρεθείη στρατεία ἢ διὰ τὸ ἠγνοῆσθαι αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆς θρησκευαίας διαστροφὴν ἢ καὶ διὰ τὸ μετὰ τὴν ζώνην εἰς ταύτην αὐτὸν ἐληλυθέναι τὴν πλάνην, τῆς στρατείας ἀφαιρεθεὶς τοῦτον καρπὸν τῆς οἰκείας κακοδοξίας ἐχέτω τὸ καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς τοῦ παλατίου στερίσκεσθαι μετουσίας καὶ μήτε ἐτέρωθι, εἰ μὴ ἐν ἧ ἐτέχθησαν κώμηι ἢ πόλει, αὐτοὺς ἀναστρέφεισθαι, ὡς εἴ γε 25 τινὲς τούτων ἐκ ταύτης ὀρμώνται τῆς πανευδαίμονος πόλεως, ὃ πιστεύειν ἀθέμιτον, ἀπὸ ταύτης τε τῆς βασιλίδος πόλεως καὶ τοῦ θείου κομιτάτου καὶ πάσης ἐλαυνέσθωσαν μητροπόλεως. καὶ ταῦτα μὲν γενικῶς περὶ πάντων ὀρίζομεν τῶν κρατουμένων τῶι μιάσματι τοῦδε τοῦ νοσήματος ἢ μελλόντων ἐνέχεσθαι· τοὺς μέντοιγε πρὸ τούτου κληρι- 30 κούς ὄντας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ μοναχοὺς τοὺς τὸ αὐτὸ οἰκήσαντας Εὐτυχεῖ κατα- 30 γώγιον (οὐδὲ γὰρ λέγειν προσήκει μοναστήριον ὅπερ τοὺς τῆς εὐσεβείας ἔσχεν ἐχθρούς) τοὺς εἰς τοῦτο ἐλάσαντας μανίας, ὥστε καταλειφθείσης τῆς εὐσεβῶς προσκυνουμένης θρησκευαίας καὶ τῆς συνοδικῆς κρίσεως ἦν οἱ σχεδὸν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης ἐν Χαλκηδόνι συναχθέντες ὠρισαν ἱερεῖς, ἀκολουθησαὶ τοῖς φαύλοις διδάγμασιν Εὐτυχοῦς, ἐπειδήπερ M VII 505 τὸ ἀληθὲς φῶς καταλείψαντες τὸν σκότον ἐπιλέξασθαι δεῖν ὠιήθησαν, πάσαις ταῖς τιμω- 35 ρίαις ταῖς καὶ τῶιδε τῶι νόμῳ καὶ ταῖς προηγουμέναις κατὰ τῶν αἰρετικῶν ὠρισμέναις κατασχεθῆναι κελεύομεν, μᾶλλον μὲν οὖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ῥωμαίων ἐδάφους βάλλειςθαι,

M, B [= abo]. ΦrΛs

1 μέγιστον B ^b	2 δὲ] καὶ B ^o	4 τοῦδε] δὲ B ^o	5 ἀπολιναριστῶν B	7 μηδέ
τινα B ^o	ἐπίσκοπον, μηδένα suppleui ex ΦrΛs	9 ἄντικρυ B ^b	11 χειροτονημένους B ^b	
12 δικασθῆναι M	ἐπαρχόντων B ^o	13 διηνεκεῖ M	13/14 συνάγεσθω M	14 οὐδὲ μύραν M
ἔχειν om. B ^b	16 ἐγνωκότεσ M	17 ἠτοῦν M B ^o	18 πρὸς δὲ B	19 ἀλλ' B om. M [= ΦrΛs]
20 αὐτοῦ M [= ΦrΛs] om. B	κουαρταλινῶν M	λιμιτανέων B	21 ἐν om. M	στρα-
τεῖαν M	22 διαστροφὴν ΦrΛs διατροφήν M ἀναστροφὴν B	τὸ] τὰ M	ζώνην M	αὐτῶι B ^o
23 τοῦτο B	24 τῆσ ³ B τῶν M	25 πόλιν B ^b	26 τῆς] τὸ M	27 τῆσ τε B ^b
28 τῶν ἢ M	29 τοῦδε M τούτω B	ἀνέχεσθαι B ^o	30 εὐτυχῆ B ^o	31 εἶχεν M
32 τοῦτο B [= ΦrΛs] τοσοῦτον M	33 οἱ om. B	33/34 συναχθέντες ἐν χαλκηδόνι B	35 τὸ	
σκότος B ^b	35/36 spat. ρίαισ B ^b	36 ταῖσ ² B τοῖσ M	προηγουμέναισ B ^b corr. προηγουμένοισ M	
προηγουμένωσ B	37 καὶ λέγομεν B ^b	μᾶλλον — βάλλειςθαι [malim ἐκβάλλειςθαι] M [= ΦrΛs] om. B		

καθάπερ αἱ πρότερον εὐσεβεῖς διατάξεις περὶ Μανιχαίων ἐτύπωσαν, ὅπως ἂν μὴ ταῖς τούτων πεφαρμαγμέναις ἀπάταις καὶ τοῖς ἐναγεστάτοις σοφίσμασι τῶν ἀκάκων καὶ ἀσθενεστέρων οἱ λογισμοὶ δελεάζωνται. πρὸς τούτοις ἔγνωμέν τινα ψεύδεσθαι τούτους εἰς ὕβριν τῆς εὐσεβείας καὶ φθόνον τῶν ὠρισμένων παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ συγγραφομένων βιβλίων τε καὶ τόμων ἐν χάρταις πάνυ πολλοῖς ταῦτα πλάττειν ἅπερ τὴν μα-⁵ νίαν αὐτῶν ὑπεναντίον τῆς ἀληθοῦς πίστεως σαφέστατα διελέγχει, καὶ διὰ τοῦτο προ-
στάττομεν, ὅπου δ' ἂν εὐρεθῆι τὰ τοιάδε συγγράμματα πυρὶ κατακαίεσθαι, τοὺς δὲ
συγγραφεμένους ἢ πρὸς ἀνάγνωσιν δεδωκότας ἑτέροις σπουδῆι τοῦ μαθεῖν ἢ διδάξει
θεσπίζομεν τῆι μετὰ δημεύσεως ἔξορῆι κολάζεσθαι. τοῦ δὲ διδάσκειν τὴν ἀσεβῆ
ταύτην αἴρεσιν, καθάπερ ἤδη τοῖς ἰδίοις τῆς ἡμετέρας θειότητος περιέχεται, πάντων¹⁰
τὴν ἄδειαν περιείλομεν, ὅτι γε δὴ διὰ τῆς ἐσχάτης κολασθήσεται τιμωρίας ὁ τὰ παρὰ-

L III 871 νομα διδάσκειν ἐπιχειρῶν, τοὺς δὲ σπουδάζοντας ἀκροᾶσθαι τῶν τῆι μυσαρῆι διαλέξει
χρωμένων δέκα λιτρῶν χρυσοῦ τιμωρῆι καταπαύομεν. οὕτω γὰρ ἡ πρόφασις ἢ
τῆς πλάνης ὑφελκυσθήσεται, εἰ τῶν ἀμαρτημάτων ἑλλείψοι καὶ ἀκροατῆς καὶ διδάσκαλος.

Ἡ ὑπέρλαμπρος τοιγαροῦν καὶ μεγαλοφυῆς ἀθηντία σου προτεθέντων ἰδίκτων¹⁵
πᾶσιν ἃ προσετάξαμεν, γνώριμα ποιησάτω, εἰδότων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχόντων
καὶ τῶν τάξεων τούτων καὶ τῶν ἐκδίκων τῶν πόλεων ὡς εἶγε τὰ καθαρῆι πίστει καὶ ἀγίαι
προθέσει φυλαχθῆναι παρ' ἡμῶν θεσπισθέντα ἢ ῥαθυμίας ἀξιώσουσιν ἢ συγχωρήσουσι
παραβαίνεσθαι, ἕκαστος ἀνὰ ἰ λιτρῶν προστίμωι χρυσοῦ βαλλόμενος ὡσανεὶ προδόται
τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν νόμων καὶ περὶ αὐτὴν ἔσονται κάμνοντες τὴν ὑπόληψιν.²⁰

Καὶ ὡσαύτως ἐγράφη Οὐαλεντινιανῶι ἐπάρχωι τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ Τατιανῶι
ἐπάρχωι πόλεως καὶ Βιγκομάλωι μαγίστρωι καὶ ὑπάτωι δεσιγνάτωι

d. 18. m. Iul.
a. 452 Ἐδόθη πρὸ ἱε Καλανδῶν Αὐγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπατεῖαι Σφωρακίου
τοῦ λαμπροτάτου καὶ τοῦ δηλωθησομένου

L III 855 Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων πεμφθέντων ἀρχιμανδρίταις καὶ λοιποῖς ἐν Αἰλῆι²⁵
M VII 488 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τοῦ θειοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπό-
του Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου

26 Ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κράτος ταῖς δεήσεσιν ἅς πρὸς τὴν εὐσεβεστάτην καὶ θειοτάτην
δέσποιναν τὴν ὁμόζυγον τῆς ἐμῆς γαληνότητος ἐξεπέμψατε, τοῖς πράγμασιν ἐπέισθην³⁰
ὡς οὐχ ἱκετηρίαν ἐπέμψατε, δεήσεων δὲ προσχήματι τὸν ἀσεβῆ καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις
καὶ τῆι πολιτεῖαι τῶν Ῥωμαίων ἐναντίον καταστάντα σκοπὸν ὑμῶν ἀπεδείξατε. δέον
γὰρ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ τελεῖν ὑπὸ τοὺς ἱερέας καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν μαθήμασι προσομιλεῖν,
διδασκάλων τάξιν ὑπὸ τῆς ἄγαν αὐθαδείας ἑαυτοῖς ἐπενοήσατε οἱ μὴδὲ τὰ παρὰ τῶν
διδασκόντων ὀρθῶς μαθεῖν ἀνασχόμενοι, πείσαντες δὲ ἑαυτοὺς ἀνοήτως ὅτι δεῖ μᾶλλον³⁵
ὑμῖν πάντας ἀκολουθεῖν πρὸς τὴν τῆς πίστεως εἰδησιν ἢ ταῖς τῶν ἀγίων ἀποστόλων
καὶ προφητῶν βίβλοισι τοῖς τε παρὰ τῶν τῆς θείας μνήμης πατέρων παραδοθεῖσι παραγ-
γέμμασιν. ὡσπερ δὲ τῶν προλαβόντων ἐλάττονα πλημμελοῦντες, εἰ ψευδέσι διδα-

26 Latine extat in Collectione Sangermanensi [vol. V] 2 [Λ]; cf. Leonis ep. 61 ad Marcianum d. 21 m. Mart. a. 453 [vol. 4 p. 67, 34]: *mihī per . . . Iulianum episcopum innotuisse significo quam pio dignitate fueritis responso imperitorum monachorum animos et cohibere pariter et docere* et ep. 63 p. 69, 24

M, B [= abo. inde a 12 τοὺς δὲ σπουδάζοντας = ao] Φ^rΛ^s [usque ad 24], Λ [inde a 25]
2 πεφαρμαγμέναις B [= Φ^rΛ^s] πεπραγμέναις M 3/4 εἰς — εὐσεβείας τούτους B 4 περὶ B^b
5 πολλοῖς ταῦτα MB *plura* Φ^rΛ^s πρᾶττειν B^o 7 γράμματα B^b 10 ἐδίκτοις B^{ab} ἐκδίκτοις B^o
11 ἰδειαν M 12 post ἐπιχειρῶν pergīt γέγονε πῶς χωρισθῆναι [p. 126, 27] B^b 14 in fine
sententiae add. *Palladi patens carissime atque amantissime* Λ^s 15 ἐδίκτων B^a ἐκδίκτων B^o
16 γνώριμον B^o 18 ἀξιώσωσιν M συγχωρήσωσι M 21,22 om. Λ^s 23 ἐδόθη δὲ M cf
Φ^r δέκα πέντε BΦ^rΛ^s ἔ M ὑπατείας M 28 ἐντυχῶν B^o 29 *nostrae* Λ ἐπέισθην BΛ
ἐπέισθη M 33 ὑπενοήσατε B^o 35 *perfectae fidei* Λ 37 τῶν om. B^a

σκαλίαις τὰ παρ' ὑμῶν τετολμημένα ἐπισκιάζειν βουληθείητε, οὐδὲν τῆς ἀληθείας ἐχόμενον ταῖς ἰκετηρίαις ἐδιδάξατε φάσκοντες μήτε τῶν ἐμπρησμῶν μήτε τῶν φόνων μήτε τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων ὑμᾶς αἰτίους ἢ τὰ μοναστήρια καθεστάναι, τῶν δὲ τὴν πόλιν οἰκούντων καὶ τινῶν ξένων ἔργον γεγενῆσθαι τὰ μνημονευθέντα δεινά. ἔλαθεν δὲ οὐδὲν L III 858 τῶν τετολμημένων τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν καὶ πράξεις ὑπομημάτων καὶ ἀναφοραῖς τῶν 5 καθ' ἕκαστον φανερωθέντων ὅπως τε ἢ τῶν Αἰλιέων παρ' ὑμῶν ὡσανεὶ πολεμίων κατελήφθη πόλις τῶν οἰκεῖν τὰ μοναστήρια καὶ τοῖς τοιοῦτοις προσεδρεύειν μόνον τόποις ὀφειλόντων ἢ τε τοῦ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης διακόνου δυσσεβῶς τολμηθεῖσα σφαγὴ καὶ ὡς τὸ ἐκείνου σῶμα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν καὶ τῆς κοινῆς χραينوμένης ὀσίας ἐλκόμενον ἀναισθητῶς ὑβρίζετο ὅπως τε ἐνεπρήσθησαν μὲν αἱ οἰκίαι, αἱ δὲ τῆς πόλεως ἀπεκλείσθησαν M VII 489 πύλαι ὡς ἐν αὐτονομίαι τά τε τείχη τῆς πόλεως ἐφυλάττετο καὶ τῆς εἰρκτῆς βιαιῶς 11 ἀνοιχθείσης τοῖς τὰ δεινὰ τετολμηκόσιν ἄφεις τῶν τιμωριῶν καὶ φυγῆς ἐπικινδύνου παρείχετο πρόφασις. προβαίνοντος δὲ ἐπὶ χεῖρω τοῦ κακοῦ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς μικρὰ τὰ προλαβόντα δεικνύντες Ἰουβενάλιον τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον καὶ ἑτέρους εὐλαβεῖς ἱερέας διὰ τοῦ πεμφθέντος ἀνελεῖν ἠβουλήθητε· ὡς δὲ τῆς ἐλπίδος ὁ σταλεῖς 15 ἐσφάλη, πάρεργον τῆς αὐτοῦ μανίας καὶ τῶν ἀποστειλάντων αὐτὸν ἐποίησατο Σευηριανὸν τὸν τῆς ὀσίας μνήμης ἐπίσκοπον ξίφει διαχρησάμενος μηδὲ τῶν συνόντων αὐτῷ φεισάμενος. ταῦτα καὶ τούτων δεινότερα πλημμελήματα καὶ ὅπως τετόλμηται καὶ τίνων διαπραξαμένων ἢ καὶ προτρεψαμένων, γνωρίζει τὰ διαφόρως ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἰδικῶς ἀποδειχθέντα καὶ ταῖς θείαις ἡμῶν ἀκοαῖς μνηυθέντα, ἔλεγχον ἀκριβῆ φέροντα 20 τῆς ὑμετέρας γνώμης, ἀφ' ἧς προχείρως ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλημμελεῖν ἐτράπητε, οὐ τὴν τοῦ θεοῦ πίστιν ἐκδικεῖν ἢ γοῦν συγκροτεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' ἑαυτοῖς τὰς προεδρίας καὶ τὰς ἱερωσύνας, ὧν ἀλλότριον παντάπασιν πεφήνατε, περιποιεῖν ἐπὶ λύμῃ τῶν πόλεων ἐσπουδακότες. θαυμάζειν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ πάρεστι τίνος ἕνεκεν Εὐτυχῆ μὲν ἀναθεματίζετε καλῶς γε τοῦτο ποιοῦντες, Θεοδοσίῳ δὲ τῷ πάντα τολμηρῶι 25 ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε τῷ φρονούντι τὰ Εὐτυχοῦς, ὃς τὴν Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλώσας μανίαν ταῖς μὲν ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις θορύβων, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀνατροπῆς καὶ βλάβης ἀφορήτου γεγένηται πρόξενος, ὑμῖν δὲ κατέστη τῶν οὕτως ἀθεμίτων καὶ παρανόμων πράξεων ἀρχηγός. τῆς μὲν οὖν δυσσεβείας καὶ τῶν πλημμελημάτων πάντων ὑφέξετε δίκας ἀξίας τῷ τῶν ὅλων δεσπότηι καὶ σωτῆρι 30 Χριστῷ, ὧν τὴν αἰτίαν δεδώκατε (οὐ γὰρ ἀνέξεται ἡ θεία δύναμις ἀτιμώρητα προβῆναι τὰ εἰς τὴν εὐαγῆ πίστιν δυσφήμως καὶ εἰς τὰς ἀγίας ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς ὀσίους ἀνδρας ἐλεινῶς ἀναιρεθέντας ἀθεμίτως τετολμημένα), ἢ δὲ ἡμετέρα γαληνότης οὐδὲν τοιοῦτο κατὰ τῶν μοναχῶν προσέταξε γενέσθαι, μόνην δὲ τὴν Αἰλιέων κατασχεθῆναι πόλιν, τοῦ λοιποῦ γοῦν ἐπὶ τῇ τῶν οἰκούντων ἡσυχίᾳ φυλαχθησομένην. τὸ δὲ 35 ὑμέτερον θράσος ἐναντία τοῖς τῶν μοναχῶν παραγγέλμασι διαπραπτόμενον πόλεμον ἤρατο κατὰ τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ πληθὸς ἀθροῖσαν τῶν τε ληιστευόντων καὶ ἄλλως παρανομεῖν εἰωθόντων καὶ ὅπλα κατὰ τῶν εὐνομουμένων κινήσαν σφαγῆς καὶ ἀλώσεως καὶ ἑτέρων χαλεπῶν τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν αἴτιον κατέστη, ὡς κινήθην τὸ ἡμέτερον 39 κράτος ἐπαγανακτῆσαι μὲν τοῖς πεπλημμελημένοις, ἐμφύτῳ δὲ φιλανθρωπίᾳ νικηθέν M VII 492

M, B [= ao, inde a 5 πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξεις (cf. p. 128, 14) = abo]. Λ

5 πρὸς εὐσέβειαν B^b τῶν 2] τὸν M 6/7 κατελείφθη B^b 7 μόνον om. Λ 9 ὀσίας edd.

Romani οὐσίασ MB 12 ἄφεις M ἐπικίνδου B^o 13 χεῖρω MΛ χεῖρον B 15 ἱερεῖσ B^o
 16/17 σεβηριανὸν B *Seuerinum* Λ 17 διαχειρισάμενος B^o 19 ἢ καὶ προτρεψαμένων MΛ om. B
 γνωρίζει τὰ MΛ γνωρίζεται B 19/20 -φόρως — θείαις om. B^o 19 τοῖς om. B 20 καὶ ἔλεγχον B^o
 21 τὴν] τὸν M 24/25 θαυμάζειν — ποιοῦντες om. B 26 βαλεντίνου M βαλεντίου B^o 27 θόρυβον
 B^o θορυβάσ M 28 γεγένηται πρόξενος ἀφορήτου B^b 29 ἀφορίτων B^b 30 *dabit* [= ὑφέζεται] Λ
 31 ὦι Λ 32 εἰς τὴν om. B^b εἰς 2 om. B^o 33 ἢ] ὁ M 34 τοιοῦτον B 37 τε om. B^o
 ἄλλων Λ 40 ἐπαγανακτῆσαι M φιλανθρωπίαι om. B^b κινήθην B^o

- L III 859 τοὺς τῶν φόνων καὶ τῶν ἐμπρησμῶν εὕρισκομένους αἰτίους (μόνους) δίκας ὑποσχεῖν παρακελεύσασθαι, εἰ καὶ ὅτι καὶ καθ' ὑμῶν ἦν τὰ τῆς ἀγανακτήσεως προβῆναι καταλειψάντων μὲν τὰ μοναστήρια, οἷς ὑμᾶς διὰ παντὸς προσεδρεύειν τὸ ἐπάγγελμα παρακελεύεται, τολμησάντων δὲ τοιαῦτα ἅ τῶν ἐσχάτων τιμωριῶν ἄξια καθέστηκεν. ἐπειδὴ δὲ καὶ διδάσκειν ἀντὶ τοῦ μανθάνειν ἐπιχειρεῖτε οὐκ εἰδότες τὰ θεῖα λόγια φανερώς δια-
- Mt. 10, 24 γορεύοντα ὡς οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον [οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον] αὐτοῦ, ποίαις διδασκαλίαις τοῦ σωτῆρος τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ἢ τῶν ἁγιωτάτων ἀποστόλων καὶ πατέρων ἠκολουθήσατε; οὐ γὰρ ἂν ταῖς οἰκείαις ἐπόμενοι δυσσεβείαις λέγειν τολμήσοιτε ὡς ἐπὶ φόνοις ἢ πλημμελήμασιν ἑτέροις ἄπερ ὑμεῖς διεπράξασθε, τὰ τῶν ἁγίων προεμβαίνει διδάγματα. ἐπειδὴ δὲ δύο φύσεις ἀκούοντες θαμ-
- Gal. 4, 8 ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ διδάσκει σαφῶς λέγων ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὔσι θεοῖς, τουτέστιν ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὔσι θεοῖς [ἐδούλευσαν]. ἐκ τούτων φανερώς ὅτι φύσις ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, σημαίνεται, εἰ καὶ ὅτι περὶ φύσεων ἐν τῷ τῆς πίστεως οὐ
- Ioh. 1, 14 ὑπὲρ φύσιν; καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δέ· ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο· ὁ δὲ γέγονεν, πῶς χωρισθῆναι δύναται; γέγονε δὲ οὐ τραπείς τὴν φύσιν οὐδὲ μεταβληθεὶς τὴν θεότητα. ὁρᾶτε οὖν πῶς φύσεως πανταχοῦ μέμνησθε οἱ πρὸς αὐτὸ τὸ τῆς φύσεως ὄνομα ταραπτόμενοι καὶ πανταχόθεν ἑαυτοῖς τοῦ συκοφαντεῖν τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἀληθῶς ἐπὶ τῇ
- M VII 493 πίστει κυρωθέντα ἀφορμὰς περιποιεῖτε; ἁμαρτάνοντες καὶ κατὰ τοῦτο ὅτι ψευδόμενοι φατέ ὡς ἐδογματίσθη λέγειν δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς. ὅπερ οὐχ οὕτως ἔχει· ἀπαγορεύοντες γὰρ ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας ἢ εἰπόντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. τὸ γὰρ ἡμέτερον κράτος τῷ συμβόλῳ τῶν τῆς ἁγίων πατέρων τὸν τε προλαβόντα χρόνον ἠκολούθησεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πείθεται πιστεῦον τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς
- L III 862 θεοτόκου τετέχθαι. τὴν γὰρ ὀρθόδοξον πίστιν ὡς παρελάβομεν, διηνεκῶς φυλάττειν

M, B [= a, b (usque ad 27 σὰρξ ἐγένετο et inde a γέγονε, cf. p. 124, 12), u]

- 1 τῶν¹ om. M 2 μόνους ex Λ addidi 3 ἡμᾶς MB^o 4 δὲ B^o Λ om. MB^{ab} 5 ἐπιχωρεῖτε B^b
6 ὡς om. B^o 6/7 οὐδὲ — κύριον om. Λ 7 ὑμετέρων B^b 8 τολμήσατε B 9 προεμβαίνει
M *procedebat* Λ ἐμμένει B^{ab} ἐμμένειν B^o 10/11 τὰς — ψυχὰς θαμβεῖσθαι B 12 κενωφωνίασ B^{ab}
13 *suscipientes* Λ ἐκλεξάμενοι MB 14 ἀλήθειαν — φρονουῦμεν MΛ om. B 15 *simul et* Λ 15/16 ὁ αὐτὸς
ἀληθῶς ἐστὶν B^o 18/19 τουτέστιν — ἐδούλευσαν om. B 19 ἐδούλευσαν om. Λ 20 σημαίνει
B^bΛ 21 περιδέχεται B^b 22 τότε MΛ om. B 23 δὲ om. B^a 24 πατέρων MΛ om. B
25 αὐτὸ B^b 26 ἀλίσκεσθαι B^o 27 πάλιν μένει B^b 28 ἐν om. B^b 29 ἐξῆς om. B^o 30 ὁ MB^{ao} *quo-*
modo Λ 31 γέγονασ M 32 *memoriam facietis* Λ 33 πρὸ B^b 34 ἐδογματίσθη B^o 35 ἀπα-
γορεύοντασ B^o 36 γράψαντας] λέγοντασ ἢ γράψαντασ B^b 37/38 τολμῶντασ λέγειν B^b 39 *nostra*
tranquillitas Λ 40 πείθεται πιστεῦντασ B^o *credo atque profiteor* Λ 41 *χῦ ἰῦ* B^o 42/43 παρ-
θένου θεοτόκου B^{ao} παρθένου B^b

σπουδάζομεν ὄν τρόπον καὶ ἡ ἁγία σύνοδος ἥτις κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος
 συνεκροτήθη, πιστεύουσα διδάσκει βεβαιουῖσα τὸ σύμβολον καὶ σύμφωνα νοοῖσα τοῖς τε
 αὐτοῖς ἁγίοις πατράσι καὶ τῇ συνόδῳ τῇ κατὰ Ἐφεσον τῆς Κελεστίνος καὶ Κύριλλος
 οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης προεβέβληντο τὴν Νεστορίου πλάνην ἐξωθούμενοι. καὶ ἡ
 μὲν ἡμετέρα γαληνότης οὐδενὶ τὸ σύνολον ἀνάγκην ἐπαχθῆναι προσέταξεν ὥστε ἡ
 ὑπογράψαι ἢ συναινεῖν, εἰ μὴ βούλοιοτο. οὐδὲ γὰρ ἀπειλαῖς ἢ βίαι τινὰς πρὸς τὴν τῆς
 ἀληθείας ὁδὸν ἔλκειν βουλόμεθα, τὸ δὲ ἐναντίον ὑμεῖς πρὸς τοῖς ἤδη τετολημένοις διὰ ξιφῶν
 καὶ ἐτέρων χαλεπῶν, ἔτι μὴν καὶ ὕβρεων καὶ αἰκισμῶν εἰς γυναῖκας λαμπρὰς καὶ σεμνὰς
 γινομένων ἀνάγκην ἐπαγαγεῖν οὐκ ὠκνήσατε πολλοῖς πείθεσθαι μὲν ταῖς διεστραμμέναις
 ὑμῶν διδασκαλίαις, ἐκβοήσασιν δὲ καὶ ὑπογραφαῖς ἀναθεματίζουσιν τὴν αὐτὴν ἁγιωτάτην 10
 σύνοδον καὶ τὸν ὀσιώτατον πατριάρχην τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης
 Λέοντα καὶ τοὺς ἄλλους ὀσίους πατέρας, ὑπὲρ τῆς τόλμης ἀναγκαίως δώσετε λόγον τῷ
 τῶν ὄλων δεσπότηι θεῷ, οὐπὲρ, εἰ θέμις εἰπεῖν, ἐφ' ὕβρει ταῦτα πράττειν ἐτολήσατε,
 ἐπρονείδιστοι καὶ καταγέλαστοι δικαίως τοῖς τε μισαροῖς Ἑλλησι καὶ ταῖς αἰρέσεσι
 καταστάντες, οἷς ὑπόδειγμα αἰσχύνης γέγονατε. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Σαμαρείτας 15
 ἠιτιάσασθε ὡς κατὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν δεινὰ καὶ ἀθέμιτα τολμήσαντας καὶ
 φόνους ἢ ἕτερά τινὰ ἄτοπα πλημμελήσαντας, γινώσκετε ὡς ἐθεσπίσαμεν ζητήσεως
 παρακολουθησάσης ἀκριβοῦς παρὰ τοῦ περιβλέπτου κόμητος Δωροθέου τὰ μὲν ἀρ-
 πασθέντα ταῖς ἁγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπολέσασιν ἀποκαταστῆναι, τοὺς δὲ M VII 496
 τούτων εὐρισκομένους αἰτίους τιμωρίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων ὑποσχεῖν τῆς ἐπὶ τούτοις 20
 ἐδικήσεως οὐδὲν ὑμῖν προσηκούσης, οὓς χρὴ διδαχθέντας ὅπως τὸ ἡμέτερον κράτος
 πιστεύει, καὶ παρὰ τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας προτραπέντας μὴ χωρίζεσθαι τῆς ἁγίας καὶ
 ὀρθοδόξου πίστεως, προσεδρεύειν δὲ τοῖς μοναστηρίοις καὶ ταῖς πρὸς τὸ κρεῖττον σχο-
 λάζειν εὐχαῖς σύμφωνα τῷ ἐπαγγέλματι διαπραττομένους καὶ μηδένα θόρυβον παντά-
 πασιν ἐμποιοῦντας μήτε μὴν τοῖς ἐπὶ ἀπωλείαι τῶν ψυχῶν παρὰ τῶν φαῦλα διδασκόντων 25
 λεγομένοις ἀπλῶς πειθομένους μήτε διὰ τὰς ἐκείνων ἀσεβεῖς συμβουλὰς τῆς ὀρθοδόξου
 πίστεως καὶ τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν χωριζομένους. παρασυνάξεις μηδὲ ὅλως ποιεῖν
 τολμήσητε εἰδότες τὰ πάλαι νομοθετηθέντα παρὰ τῶν τῆς θείας λήξεως ἐν τοῖς ἀνωτέρω
 χρόνοις γεγονότων βασιλέων, οἱ τὴν εὐαγῆ καὶ καθολικὴν συγκροτήσαντες θρησκευτικὴν
 μεγίστοις ἐπιτιμίαις τοὺς παρασυνάγειν τολμῶντας ὑποβάλλεσθαι θεσπίζουσιν. μετα- 30
 μελήσειν δὲ ὑμῖν τῶν προτέρων πιστεύοντες οὐδὲ τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἠρνησάμεθα
 πολλαῖς παρακλήσεσι χρῆσαμένου τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου, δι' ὧν ἡμᾶς
 ἐξεδυσώπησε ταῦτα πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα χαράξαι γράμματα. διδαχθέντες δὲ ταῖς
 (διαφόρων) δεήσεσιν ὡς ὑπὸ τῶν φυλάττειν κελευσθέντων στρατιωτῶν τὴν Αἰλιέων
 πόλιν τῷ τε τῶν ἵππων καὶ ἀνδρῶν πλήθει θορυβεῖται τὰ ὑμῶν εὐκτήρια, καὶ ἀγανακ- I. III 863
 τήσαντες πρὸς τοῦτο Δωροθέον τὸν περίβλεπτον κόμητα ταύτης ὑμᾶς ἐλευθερῶσαι 36
 τῆς ὀχλήσεως ἐθεσπίσαμεν, εἰ καὶ ὅτι οὐδὲ πρὸ τούτου ἐνυβρισθῆναι τὰ μοναστήρια ἢ
 τὰς ὑμῶν ξενίας στενοχωρηθῆναι προσετάξαμεν.

M, B [= abo], Λ

1 χαλκηδονίων B^o 2 καὶ σύμφωνα νοοῖσα MΛ om. B 6 μὴ M οὐ B τινὰ B^b 9 γενο-
 μένων B ἐπάγειν B 12 ἄλλους om. Λ 13 ὕβριν B^b 14 μιαιοῖς B^b 17 μελετήσαντας Λ
 18/19 ἀρπαγέντα B 19 *dei ecclesiis* Λ 22 προτραπέντος B^b 25 τῆ ἀπολεία B^o 26 μήτε —
 συμβουλὰς om. Λ 27 τοῦ om. B^o 32 *multis utique* (δηλαδὴ *sive* δηλονότι) Λ ἐπι-
 σκόπου om. Λ 33 ἐξεδυσώπησαμεν M ἡμᾶς B^o 33/34 *diversorum precibus* Λ ταῖς
 δεήσεσιν MB 36 ταύτης om. spat. rel. B^b ὑμᾶς MB *ea* Λ ἐλευθερῶ B^b 37 τούτου]
 τοῦ B^o 38 ἡμῶν B^b

L III 874
M VII 509

Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων γραφέντων ἀρχιμανδρίταις καὶ λοιποῖς ἐν Αἴλῃαι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκοῦσι μοναχοῖς παρὰ τῆς θειοτάτης καὶ εὐσεβεστάτης δεσποίνης ἡμῶν Πουλχερίας τῆς αἰωνίας αὐγούστας

27

Αἱ μὲν δεήσεις ἃς ἀπεστείλατε πρὸς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν, ἔλεγχον τῆς ὑμετέρας φέρουσι πλάνης, ὁ δὲ θειότατος καὶ ἡμερώτατος βασιλεὺς ὁ ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος καὶ ἡ ἡμετέρα θειότης τὴν μὲν εὐσέβειαν προτιμᾶν ἐγνώκαμεν πάντων, τὴν δὲ φιλανθρωπίαν ἔμφυτον οὖσαν ἡμῖν ἀσπαζόμεθα. καὶ οἶα μὲν ἡ αὐτοῦ γαληνότης ἐντυχοῦσα ταῖς ἱκετηρίαις ἐπέστειλεν ὑμῖν, τὰ τῆς αὐτοῦ θειότητος σημαίνει γράμματα, ἃ ταῖς πολλαῖς ἱκεσίαις Ἰουβενάλιου τοῦ ὀσιωτάτου ἐπισκόπου δυσωπηθεῖσα ἡ αὐτοῦ γαληνότης πρὸς ὑμᾶς ἀντέγραψεν· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος μέμφεται μὲν τοῖς ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ κατὰ τῆς εὐαγοῦς θρησκείας καὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας τολμηθεῖσι παρ' ὑμῶν ἐναντία διαπραττομένων τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος, παραινεῖ δὲ ταῖς θείαις συλλαβαῖς ὁπὲ γοῦν ποτε πρὸς μετὰ μελλον ὑμᾶς τῶν γεγονότων ἀπιδόντας πᾶσαν μὲν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀπώσασθαι πλάνην, ἐπιγινῶναι δὲ τῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν, ἣν ἐκ προγόνων λαβοῦσα εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἡ ἡμετέρα φυλάττει εὐσέβεια, ὡς μὲν ἐδίδαξαν οἱ τῆς ὀσίας μνήμης τῆς ἁγιοι πατέρες, ἀναντιρρήτως πιστεύουσα, τὴν Νεστορίου δὲ δυσσέβειαν ἀπελαθεῖσαν παρὰ τῆς κατ' Ἐφεσον ἁγίας συνόδου, ἧς Κελεστίνος καὶ Κύριλλος οἱ τῆς εὐλαβοῦς μνήμης προεβέβληντο, ὡς θεομάχον δικαίως ἀποστρεφόμενη, μισήσασα δὲ ἀναγκαίως καὶ τὴν Εὐτυχοῦς κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπανάστασιν, ὅς ταῖς Βαλεντίνου καὶ Ἀπολιναρίου κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διδασκαλίαις ὀδηγηθεῖς τὴν ἀληθῆ θρησκείαν διαταράττειν ἐσπούδασεν, ἐπομένη δὲ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος συγκροτηθείσης ἐφ' οἷς ἐρμηνεῖαι συμφώνῳ τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων πατέρων ἐβεβαίωσεν, πιστεύει τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι, διδασθεῖσα νοεῖν τὴν φύσιν ἀλήθειαν εἶναι καὶ τὸν δεσπότην ἡμῶν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν.

L III 875

οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἁγιώτατος Παῦλος ὁ ἀπόστολος διδάσκει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ ῥήμασι τούτοις· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς, τουτέστιν ἀγνοοῦντες τὸν ἀληθῶς θεὸν τοῖς μὴ κατὰ ἀλήθειαν οὖσι θεοῖς [ἐδούλευσαν]. τούτοις γὰρ ἡμᾶς σαφῶς διδάσκει τοῖς ῥήμασι τὴν φύσιν ἀλήθειαν νοεῖν. μάτην δὲ τὰς ὑμετέρας

M VII 512

ἐπληξε ψυχὰς ψευδῆς ὑπόνοια οἶα δὴ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης ἀγιωτάτης συνόδου διδασχάσης ἢ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος πιστευσάσης δύο υἱοὺς ἢ δύο Χριστοὺς διὰ τῶν δύο φύσεων νοεῖσθαι. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως ἡ ἀλήθεια. ἀπαγορεύοντες γὰρ ἀναθεματίζομεν τοὺς τοῦτο γράψαντας ἢ εἰπόντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας, τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν οὐδενὶ τρόπῳ

cf. Leonis ep. 62 d. 21. m. Mart. 453 ad Pulcheriam [uol. 4 p. 68, 22]: *indicante fratre meo Iuliano episcopo perueniunt ad nos in exemplaribus praeceptionum uestrarum saluberrimae sanctiones, quibus insanam imperitiam monachorum dignati estis parcendo plectere et docendo punire* et ep. 63 p. 69, 25

27 Latina uersio extat in Collectione Sangermanensi [uol. V] 3

M, B [= abo usque ad 14 ἐπιγινῶναι δὲ, inde a τῆς = αο], Λ

2 καὶ εὐσεβεστάτης om. B 3 αὐγούστης B 4 ἐλέγχοντες B^o 5 ὁ ὁμόζυγος om. B^b. ὁ πάντων προτιμᾶν ἐγνώκαμεν M 7 εὐτυχοῦσα B^b 8 ἀπέστειλεν B^b 9 τοῦ βενάλιου B^b 12 διαπραττομένοισ B^o 13 ὑμῶν MB^b om. B^o γενομένων B^{ab} γινομένων B^o ἀπιδόντας M πᾶσαν μὲν] πᾶσ spatium B^b 14 πλάνην om. spat. rel. B^b post δὲ pergīt πρὸς εὐσέβειαν καὶ πράξεσιν [p. 125, 5] B^b 19 μισήσασαι M 20 βαλεντίνου M βαλεντίου B^o 22 χαλκηδονίων B^o ἡσ B^o συμφώνως B^o 23 πιστεύειν B^o 24 χσ M *Iesum Christum* Λ τῆς θεοτόκου om. Λ 26 ανοσ M 29 ἐδουλεύσατε B^oΛ ἐδούλευσαν MB^a, *deleui* 30 διδάσκει σαφῶς B 32/33 δύο χριστοὺς ἢ δύο υἱοὺς B^o 35 Ἰησοῦν om. B^o

μεριζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν ὁμολογεῖ, διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ
πίστει διαμένειν ἀσαλεύτως εὐχόμενον. διδαχθέντες τοίνυν τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀληθές
τῆς ἡμετέρας πίστεως, ὅπερ φυλάττειν σπουδάζομεν κατὰ τὴν τῶν ἀγίων πατέρων
ἀληθεστάτην παράδοσιν, εἰδότες δὲ καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ τὸν φιλόνητον
σκοπὸν τοῦ γαληνοτάτου δεσπότης οἰκουμένης καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς εὐσεβείας 5
καὶ τοῖς πράγμασι πεισθέντες, δι' ὧν μόνῃ τῇ πρὸς τὸ κρεῖττον εὐσεβείαι τοὺς οὕτω
δυσσεβῆ καὶ παράνομα τετοληκότας δίκαις ὑποβαλεῖν ταῖς ἀξίαις ἀνεβάλετο, καὶ τῆς
εἰς τὸν ἐξῆς δὲ χρόνον τιμῆς καὶ συγκροτήσεως παρ' ἡμῶν πειραθήσεσθαι προσδοκῶντες
τοῦ λοιποῦ γοῦν πᾶσαν ἀμφισβήτησιν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν ἀνέλετε τοῖς τε μοναστη-
ρίοις προσκαρτεροῦντες καὶ τὸν μονήρη βίον εὐλαβῶς μετιόντες, τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ 10
τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν μηδ' ὅλως χωριζόμενοι, ὡς ἂν μὴ τις ὑμῖν, ὅπερ οὐκ ἐλπίζει
τὸ ἡμέτερον κράτος, αἰρέσεως ὄνομα τῇ ἀληθείαι πολεμούσης ἐπιγράψῃ. γινώσκετε
δὲ ὡς ἡ αὐτοῦ γαληνότης θείοις γράμμασι πρὸς Δωρόθεον τὸν περίβλεπτον κόμητα
ἐκέλευσεν ἀκριβῆ ζήτησιν προτεθῆναι περὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἀρπαγῆς τῆς λεγομένης L III 878
παρὰ τῶν Σαμαρειτῶν τετοληθῆσθαι. καὶ ὅσα μὲν ἂν ἐπιδειχθῆι ληφθέντα, ταῦτα 15
ταῖς τε ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀπολέσασιν παρ' αὐτῶν ἀποδοθῆναι ἐθέσπισεν,
ὑποσχεῖν δὲ τοὺς εὐρισκομένους αἰτίους τὰς ἐκ τῶν νόμων εὐθύνας, τὰ δὲ μοναστήρια
καὶ τὰ οἰκήματα ὑμῶν τῆς παρὰ τῶν στρατιωτῶν ὀχλήσεως φροντίδι τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς
ἐλεύθερα φυλαχθῆναι προσέταξεν. πιστεύει γὰρ ἅμα ἡμῖν τὸ αὐτῶν κράτος ὡς διὰ
τῆς τοιαύτης προνοίας καὶ προτροπῆς τῶν τε πρότερον ὑμῖν πεπραγμένων μεταμελήσει 20
καὶ τὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐνωθήσεται συμφώνωι πίστει ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίαι
τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας φυλαττομένης.

Ἐντίτυπον θείων γραμμάτων τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ πεμφθέντων τοῖς L III 850
ἐν Ἀλεξανδρείαι μονάζουσι M VII 481

28 Τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἀμαρτεῖν ἴδιον ὑπάρχει τοῦ τῶν ὄλων θεοῦ καὶ δεσπότης, 25
τῶν δὲ συνετῶν ἐστὶν ἀνδρῶν, ἐπεὶπερ ἀνθρώπους ὄντας οὐχ οἶόν τε μὴ πταίειν, τὸ ἀμαρ-
τήσαντας αὐτίκα μεταμέλεσθαι καὶ διορθοῦσθαι τῇ μεταμελείαι τὰ σφάλματα. τὸ
δὲ ἐπιμένειν τοῖς πταίσμασι καὶ τούτοις ἐπαγωνίζεσθαι καὶ σπουδάζειν κακῶι τὸ κακὸν
ἐπισωρεύειν παμπονήρου τινὸς καὶ λίαν ἐξεστηκότος ἐστί. ὅπερ τινὰς τῶν τὴν Ἀλε-
ξανδρείαν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκούντων εὐλαβεστάτων μοναχῶν πεπονθέναι μαθόντες καὶ 30
νοήσαντες μὴ διὰ ἀπλότητα τρόπων τοῦτο αὐτοὺς ὑπομεμενηκέναι θείοις ἐχρησάμεθα
γράμμασιν, ἃ δηλοῦσι τὴν ἡμετέραν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ὅτι τὸ παράπαν ἡ ἀγία καὶ
καθολικὴ σύνοδος ἡ ἐν Χαλκηδόνι γενομένη περὶ τὴν ἀποστολικὴν πίστιν οὐδὲν ἐκαινο-
τόμησεν, διὰ πάντων δὲ τῇ Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς εὐλαβοῦς
μνήμης γενομένων ἐπισκόπων τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως ἀκολουθήσασα διδασκα- 35
λία καθεῖλε μὲν τὴν Εὐτυχοῦς βλασφημίαν οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰ Ἀπολιναρίου φρονοῦσαν

28 Latine extat in Collectione Sangermanensi [uol. V] 1 [Λ]

M, B [= 20], Λ

1 ἢ τρεπόμενον om. Λ 2 οὖν B 5/6 ὁμοζύγου — πεισθέντες om. B 6 δι' ὧν M ὡς B
7 ὑπολαβεῖν B^o 8 δὲ om. B^o πειρασθήσεται B^o 12 ὄνομα τῇ [τῆς B^o] B ὀνόματι M
ἀληθείας B^o 13 θεόδωρον B^o 15 ἂν om. B^a λειφθέντα B^o 17 ἐκ om. B^o 18 τῆς
om. B^o 19 αὐτοῦ ΒΛ 20 ἡμῖν B^o 21 τῇ τῆς — ἐκκλησίας ἐνωθήσεται Λ 22 add. *Et*
aliam manu: Deus uos custodiat multis annis, reuerentissimi Λ 26 οἶον τέ ἐστι B^o 27 μετα-
μελεῖσθαι M 30 πέναι μαθότες B^o 31 ἀπλότητος B^o 32 οἱ M 30 φρονοῦσαν ΜΛ
φρονοῦντος B

άσεβῆ διδάγματα, έξέκοψε δέ καί τήν Νεστορίου δυσσέβειαν, τὸ δέ σεπτὸν σύμβολον
 τῶν τῆς ἁγίων πατέρων (τῶν ἐν Νικαίαι συνεληθόντων) σῶον διὰ πάντων ἐφύλαξε μήτε
 μειώσει μήτε προσθήκη βλαβέν. καί οἶεται μὲν ἡ ἡμετέρα γαληνότης τὰ θεῖα ἡμῶν
 γράμματα, ἔτι γε μὴν καί τὰ διατάγματα τὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων ἤδη προτεθέντα με-
 γαλοπόλει ἀρκεῖν εἰς τὸ πείσαι τοὺς οὐκ οἶδ' ὅπως ἔτι καί νῦν ἀμφιβάλλοντας ὅτιπερ 5
 οὐδὲν κεκαινοτόμηται τῇ ἁγιωτάτῃ καὶ καθολικῇ συνόδῳ, καὶ μηδένα λοιπὸν ὑπολε-
 λείφθαι τὸν ἀμφισβητοῦντα τούτου χάριν· οὐδὲ γὰρ εὐήθη τινὰ τοσοῦτον εἶναι νομί-
 ζομεν, ὡς ἐντυχόντα τοσοῦτοις διδάγμασι σαφῶς οὕτως ἀπαγγέλλουσι τὴν ὀρθόδοξον
 πίστιν ἔτι τῇ αὐτῇ καὶ νῦν ἐπιμένειν πλάνῃ. εἰ δὲ ἄρα τινὲς εἶεν, ὅπερ οὐχ ἡγούμεθα,
 τῷ τῆς ἐμφύτου ἡμῖν φιλανθρωπίας μὴ ἀκολουθοῦντες σκοπῶι, βουλόμεθα πάλιν αὐτούς 10
 διὰ τῶν αὐτῶν θείων ἡμῶν γραμμάτων πεισθῆναι ἀκριβῶς ὡς ἅπαντα τοῖς τῶν ὁσίων
 πατέρων ἀκολουθήσασα διδάγμασι ἡ ἁγιωτάτῃ καὶ καθολικῇ σύνοδος ἐτύπωσε καὶ
 τὴν μὲν Εὐτυχοῦς ἀνείλε δυσσέβειαν, ἥ ὁ Διόσκορος εἶπετο καὶ ἕτεροὶ τινες οἱ μὴδὲ τὰ
 Ἀπολιναρίου βιβλία ἀποκνήσαντες ἐγκατασπείραι τῷ πλήθει προσηγορίας ἁγιωτάτων
 ὀρθοδόξων πατέρων αὐτοῖς ἐπιγράψαντες, ὥστε εἰς τέλειον τὴν τῶν ἀπλουστέρων ἐπὶ 15
 τὸ ψεῦδος ἐξανδραποδίσαι διάνοιαν, ἐβεβαίωσε δὲ τὸ τῶν τῆς ἁγίων πατέρων τῶν ἐν
 Νικαίαι συνεληθόντων σεπτὸν σύμβολον μηδὲν μήτε ὑφελούσα μήτε προσθεῖσα, καθ' ὃ
 βαπτισθεῖσα καὶ πιστεύσασα ἡ ἡμετέρα γαληνότης ἐκ νέας ἡλικίας φρονεῖ καὶ ἐν αὐτῷ
 διαμένειν εὐχεται πιστεύουσα τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 θεοῦ τὸν μονογενῆ τὸν συναίδιον καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν 20
 σωτηρίαν ἐνηθρονηκέναι γεννηθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς θεοτόκου
 παρθένου εἶναί τε θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν, οὐκ ἄλλον καὶ ἄλλον, μὴ γένοιτο,
 ἀλλ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ χωριζόμενον ἢ τρεπόμενον, τοὺς
 δὲ λέγοντας ἢ εἰπόντας ποτὲ δύο υἱοὺς ἢ δύο πρόσωπα καὶ ἡμεῖς ὡς θεομάχους βδελυσ-
 σόμεθα καὶ ἀναθεματίζομεν. ταῦτα τοίνυν καὶ αὐτίκα μαθόντες εἰ τινες ἄρα εἶεν ἐν 25
 ὑμῖν ἔτι τῷ ψεύδει κατεπιμένοντες, πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαναδραμεῖν σπουδάσατε τῶν
 ἀθεμίτων ἑαυτοὺς ἀφιστῶντες παρασυνάξων, ὥστε μὴ πρὸς τῷ τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπολέσαι
 καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις ὑπαχθῆναι. ἐνώσατε δὲ ἅπαντες ἑαυτοὺς τοῖς
 τῆς ἁγιωτάτης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας τῶν ὀρθοδόξων, ἥτις μία ὑπάρχει, καθ' ὃ καὶ οἱ
 εὐαγεῖς ὅροι τῶν ἁγίων πατέρων ἡμᾶς διδάσκουσι. τοῦτο γὰρ ποιοῦντες τῇ μὲν 30
 ἑαυτῶν ψυχῇι χαριεῖσθε σωτηρίαν, τῷ δὲ τῶν ὅλων δεσπότηι θεῷ τὰ ἀρέσκοντα πράξετε
 καὶ τῇ ἡμετέραι ἑαυτοὺς παρατιθέμενοι γαληνότητι τῆς παρ' αὐτῆς ἀπολαύσετε κηδε-
 μονίας. διὰ τοῦτο καὶ Ἰωάννην τὸν λαμπρότατον δεκουρίωνα ἐκλεξάμενοι ἀπεστεί-
 λαμεν δυνάμενον ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς ἁγίας πίστεως παραστῆσαι. καὶ γὰρ τῇ τῶν
 ὁσίων ἐπισκόπων οἰκουμενικῇ καὶ καθολικῇ συνόδῳ παρῆν καὶ πάντα τὰ παρακολουθή- 35
 σαντα σαφῶς ἐπίσταται, ὥστε διὰ πάντων πληροφορηθέντας τοὺς ἔτι, ὅπερ οὐχ ὑπελαμ-
 βάνομεν, ἐνδοιάζοντας ὀφέ ποτε πρὸς τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν ἐπανελθεῖν.

14 Leon ep. 85 [data d. 11 m. Mai. a. 455]: *Iohannem uero spectabilem uirum et in fidei sinceritate
 laudabilem ad Aegyptum causa fidei fuisse directum*

[M usque ad 1 δυσσέβειαν]. B . . . 20], Λ

1 δόγματα B^o 1—p. 131, 7 τὸ δὲ — εἰπεῖν desunt in M propter folii defectum 2 τριακοσίων
 δεκαοκτώ B^o τῶν² — συνεληθόντων addidi, cf. *patrum qui in Nicaea conuenerunt* Λ 4 γε om. B^o
 τὰ³ om. B^o 6 συνόδῳ καὶ καθολικῇ B *sancto catholicoque concilio* Λ 7 εὐήθη B^o ἐν ἤθει B^o
 8 δόγμασι B^o 11 αὐτῶν om. B^o 13 *Eutychis . . . impietatem quem* Λ μήτε B 15 ἑαυτοῖς B^o
 16 τριακοσίων δεκαοκτώ B^o 18 καὶ πιστεύσασα om. Λ 24 ποτὲ om. B^o 25 αὐτοὶ κατα-
 μαθόντες B^o 28 ἐνώτισατε B^o 31 δεσπότηι om. Λ 30/37 ὑπολαμβάνομεν B^o

Ἄντίτυπον θείων γραμμάτων πεμφθέντων παρὰ τοῦ αὐτοῦ Μακαρίω ἐπισκόπῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ λοιποῖς τοῖς ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει Σινᾶ εὐλαβέσι μοναχοῖς

29

Οἶα κατὰ τῆς εὐαγοῦς θρησκευίας καὶ τῆς Ῥωμαικῆς πολιτείας ἐπικινδύνως νεωτερίζων Θεοδόσιος, οὗ ταῖς πράξεσιν ἀξίαν οὐκ ἂν εὖροι τις τιμωρίαν, ἐάλω, οὐδένα μὲν λέληθε, πάντως δὲ καὶ εἰς τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν τὸ μέγεθος τῶν παρ' αὐτοῦ πεπλημ- 5
μελημένων ἐλήλυθεν. οὗτος γὰρ προλαβὼν, καθὼς αἱ θεῖαι προαγορεύουσι γραφαί, τὴν τοῦ ἀντιχρίστου προσδοκωμένην παρουσίαν, τὸ δὲ ἀληθέστερον εἰπεῖν, παρ' ἐκείνου 1 Ioh. 2, 18
πεμφθεῖς πολεμῆσαι τῇ ἀγίᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει οὐδὲν ὠήθη διαπραττεσθαι φαῦλον, M VII 484
εἰ τὴν Εὐτυχοῦς δυσσέβειαν μιμήσοιτο, ὅς κατὰ τῆς εὐσεβοῦς τῶν ὀρθοδόξων θρησκευίας L III 851
ἐπανέστη ζηλῶν μὲν Φωτεινὸν τὸν τῆς ἀληθείας ἀλλότριον, μιμητῆς δὲ εἶναι τῆς θεο- 10
μάχου γνώμης Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου σπουδάζων, συκοφάντης ἀντικρυς ἀποδεικνύμενος τῆς πρώην κατὰ τὴν Χαλκηδονέων πόλιν συγκροτηθείσης διὰ
τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν ἡμετέρῳ νεύματι ἀγιωτάτης συνόδου, ἣ τῶν τῆ ἀγίων πατέρων πρὸς συγκρότησιν τῆς πίστεως τὸ σύμβολον ἐβεβαίωσεν οὐδὲν κατὰ προσθήκην ἢ μείωσιν τῆς τῶν αὐτῶν ὁσίων πατέρων διδασκαλίας ἐναλλάξασα, Εὐτυχῆ δὲ ὡς τῇ 15
ἀληθείᾳ μαχόμενον καὶ τὴν πίστιν παρασαλεῦσαι βουλευθέντα ἀλλότριον εἶναι τοῦ τῶν ὀρθοδόξων ὀνόματος δικαίωσασα. οὗ τῇ μοχθηραῖ καὶ ῥιψοκινδύνῳ τόλμῃ Θεο-
δόσιος ἀκολουθῶν καταλαμβάνει μὲν τὴν Παλαιστίνων χώραν, ἀπαταῖ δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων δεδογματίσθαι παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου πλαττόμενος. ἔφησε 20
γὰρ ὡς ἡ αὐτὴ ἀγιωτάτη σύνοδος δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα (ὀφεί- 20
λειν) προσκυνεῖσθαι ἐδογματίσεν καὶ ὡς ὑπεναντίον τοῦ συμβόλου τῶν ἀγίων πατέρων τὴν πίστιν ἡρμήνευσεν. ἐντεῦθεν τε ἑαυτῷ πλήθος τῶν ἀπατηθέντων ἀθροίσας
καὶ τὴν τῶν ἀφελῶν ὡς εἰπεῖν ἄγνοιαν κτησάμενος σύμμαχον τὴν Αἰλιέων κατατρέχει πόλιν, ἐμπρησμούς οἰκιῶν, φόνους εὐλαβῶν ἀνδρῶν, ἀφέσεις τῶν ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις 25
ἐγκλήμασιν ἐαλωκότων τολμῶν, δι' ὧν εὐλαβοῦς τινος δόξαν θηρώμενος ἐπικινδύνως 25
ἠϋθέντησεν, καὶ τὰς εἰρκτὰς ἀναρρηγνύς, ἵνα τῶν ὑπευθύνων τό γε ἐπ' αὐτῷ τῆς δίκης ἐλευθερωθέντων πᾶσιν ὡς εἰπεῖν τοῦ πλημμελεῖν ἀνεύθυνον παράσχη τὴν εὐχέρειαν.
καὶ εἰς αὐτὴν δὲ τὴν καθοσίωσιν καὶ τοὺς τῆς ἡμετέρας θειότητος νόμους ἐξαμαρτάνων ἀπέκλεισε μὲν τῆς πόλεως τὰς πύλας ἑαυτῷ τε τὸ τῆς ἐπισκοπῆς βεβαίως παρὰ πάντας 30
τοὺς κανόνας ἐκδικῆσαι ἐπεχείρησεν ὄνομα Ἰουβεναλίου τοῦ ὀσιωτάτου καὶ περιόντος 30
καὶ ἐπισκόπου τῆς πόλεως τυγχάνοντος, ὁμοῦ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα χραίνων τε καὶ συγγέων δίκαια. ἐντεῦθεν τε ὁδῶν βαδίζων ἐπὶ τὰ χεῖρονα τὰς κατὰ τὴν Πα-
λαιστίνην πᾶσαν ἀγιωτάτας ἐκκλησίας καὶ πόλεις τοῖς μείζοσι περιβάλλει κακοῖς, τοὺς μὲν εὐλαβεστάτους ἐπισκόπους ἀναιρεῖσθαι παρασκευάζων, ἐν δὲ ταῖς ἐπισκοπαῖς χειρο-
τονῶν οὓς ἐβούλετο. προσέτατε γὰρ μανιώδει τῷ θράσει κεχρημένος τοὺς πάλαι 35
ψήφῳ δίκαια κατὰ τοὺς θεῖους κανόνας τῶν πόλεων ἐπισκόπους, ὡς αὐτῷ παρέστη, ἀλλοτρίους τῆς ἱερωσύνης καθίστασθαι καὶ τῶν θρόνων οἷς ἐκληρώθησαν, ἀπελαύνεσθαι.
ἐπιστρατεύει δὲ καὶ Ἰουβενάλιῳ τῷ ὀσιωτάτῳ ἐπισκόπῳ πανταχόθεν διὰ τοῦ πεμφθέν- M VII 485
τος πλήθους τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ πραγματευόμενος· οὕτω γὰρ ὤιετο βεβαίως μὲν καθέξειν τὴν οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν ἐπισκοπὴν, κατορθώσειν δὲ τελείως τὰ τῆς οἰκείας ἐπι- 10

29—31 Latine non extant

M [inde a 7 παρ' ἐκείνου], B [= 20]

2 τοῖς om. B^o εὐλαβεστάτοις B^o 4 οὐκ ἂν B^a ἂν B^o 5 πάντως δὲ B^a πάντων
σε B^o εἰς om. B^o 5/6 πλημμελημένων B^o πλημμάτων B^a 8 ὠήθη B^o 9 ἢ B^o 10 ζηλω M
ἀληθείας om. B^o 12 τὴν] τῶν B^o χαλκηδονίων B^o 17 γνώμη καὶ τόλμη B^o 18 παλαι-
στηνῶν B^a 20 ἢ αὐτὴ M αὐτὴ ἢ B 20/21 ὀφείλειν addidit cf. p. 133, 17 21 προσκυνῆσαι B^o
ὑπεναντίου B^o 22 τε om. B^o 28 δὲ] καὶ εἰς B^o 29 τῷ MB^o 32 τὴν om. B 33 πᾶσας B^o
34 ἐπισκοπαῖς om. M 36 δίκαιῳ M 37 καὶ — ἀπελαύνεσθαι om. B^o 40 οὐδὲ M

χειρήσεως. Ἰουβενάλιον μὲν οὖν τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον ἢ τε ἁγία τριάς καὶ ὡς τὸ
 πρᾶγμα ἔδειξεν, τὸ περὶ τὴν πίστιν θαρρεῖν διέσωσεν, Σευηριανὸς δὲ ὁ τῆς εὐλαβοῦς
 μνήμης ἐπίσκοπος τῆς Σκυθοπολιτῶν ἅμα ἑτέροις ἀντ' ἐκείνου δυσσεβῶς ἀναιρεθεῖς
 πάρεργον τῆς Θεοδοσίου κατέστη μανίας. ταῦτα καὶ τὰ τούτων δεινότερα τολμήσας
 Θεοδόσιος, ἐπειδὴ τῶν κατ' αὐτὸν ἀπάντων τῶι ἡμετέρωι κράτει γνωρισθέντων παντα- 5
 χόθεν ἀνιχνευθῆναι σὺν τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις καὶ τῶν αὐτοῦ κακῶν κοινωνοῖς προσ-
 L IIII 854 ἐτάχθη, δραπετεύει μὲν ἐκ τῆς Παλαιστίνων, ἣν οὕτω διέθηκεν αὐτοῖς ἐπιδεικνύς τοῖς πράγ-
 μασιν ὡς ὑπηρέτης καὶ πρόδρομος τοῦ ἀντιχρίστου γέγονεν· τόπους δὲ ἐκ τόπων
 ἀμείβει, τὰς μὲν ἀγιωτάτας ἐκκλησίας διαταράττων, τοὺς δὲ περὶ τὴν πίστιν ἀπλουστέρους
 ἕτερα παρὰ τὴν ἀλήθειαν φρονεῖν καὶ δυσσεβῶς τὸ θεῖον θρησκευεῖν παρασκευάζων. 10
 οὗτος, ὡς ἐμάθομεν, τὸ τῆς εὐλαβείας οἰκητήριον καὶ τοῖς ἀγίοις ἀνδράσι βατὸν Σινᾶ
 κατέιληφεν ὄρος, ἐν ᾧ τὰ παρ' ὑμῶν φίλα μὲν τῶι κρείττονι, παρὰ δὲ ἡμῖν πάσης ἀξια-
 τιμῆς ἴδρυται μοναστήρια. καὶ δι' ᾧ ἐν αὐτῶι λανθάνων ἔτι μελετᾷ κατὰ τῆς ὀρθο-
 δοξίας, καιρὸν ἑαυτῶι γενήσεσθαι προσδοκᾷ. ἀλλ' ἐκείνου μὲν οὐδὲ εἰς λόγος,
 ἐπεὶπερ οὐδὲ τῆς τιμωρίας τῶν πεπλημμελημένων αὐτῶι τε καὶ τοῖς αὐτοῦ δορυφόροις 15
 εὐροι τις ἂν μέτρον ἀξιον· τὸ δὲ ἡμέτερον κράτος εἰ καὶ λίαν θεάρρηκεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ
 τὸ πονηρὸν καὶ θεομάχον Θεοδοσίου φρόνημα τὴν ἀληθῶς καὶ βεβαίαν ἐν ὑμῖν στηριχθεῖσαν
 πίστιν παρασαλεῦσαι δυνησεται, ὅμως ἵνα μὴ τι τοῦ δαίμονος ἔργον, ᾧ διακονεῖται,
 παρὰ τὴν ὑμῶν τε καὶ τοῦ ἡμετέρου κράτους πρόθεσιν ἰσχύσαι δυνηθῆι, τοῖσδε τοῖς
 θείοις γράμμασι τὴν ὑμέτεραν προτρέπει εὐλάβειαν τὸν οὕτως ἀνόσιον καὶ τῆς ὀρθο- 20
 δόξου πίστεως ἀλλότριον τῶν τε ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν πολέμιον ἅμα τοῖς αὐτῶι συν-
 εργοῖς πανταχόθεν ἀνιχνευθέντα παραδοῦναι τῶι τὴν ἐπαρχίαν ἰθύνοντι εἰς τὸ μέγιστον
 τοῦ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου τῆς Ἐω ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου δικαστήριον ἀχ-
 θησόμενον, οὐχ ἵνα δίκην ὑπόσχηι, τοσοῦτον, ἀλλ' ἵνα τοῦ λοιποῦ γοῦν τὰς εὐλαβεῖς
 καὶ περὶ τὸ θεῖον ἀφελέστερον διακειμένας ἐκ τοῦ περινοστεῖν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν τόπων 25
 οὓς ἂν καταλάβοι, δελεάζειν παύσεται ψυχάς. ἴστω γὰρ ἡ ὑμέτερα εὐλάβεια ὡς
 ἡμεῖς ἐκ προγόνων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως γεγονότες καὶ ταῖς θεαῖς γραφαῖς τὴν ἁγίαν
 τριάδα προσκυνεῖν διδαχθέντες τῶν τῆς ὀσίας μνήμης πατέρων τὸ σύμβολον ἀσπα-
 ζόμεθα οὕτω βαδίζοντες καὶ κατ' αὐτὸ πιστεύοντες τὴν τε Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου
 καὶ Οὐαλεντίνου καὶ Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν τε ἄλλων πάντων ὅσοι τῶι συμ- 30
 βόλῳ ἐναντία φρονεῖν ἐγνώκασι, δυσσέβειαν ἀπωθούμενοι, πιστεύοντες δὲ τὸν δεσπότην
 ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς
 M VII 488 θεοτόκου τετέχθαι καὶ ὁμολογοῦντες ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν θεὸν τέλειον
 καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν αὐτὸν θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτὸν οὐδενὶ
 τρόπῳ μεριζόμενον ἢ χωριζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνούμεν, 35
 διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες φανερώς
 τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς ἢ δύο Χριστοὺς ἢ δύο πρόσωπα ἢ εἰπόντας ἢ γράψαντας ἢ καὶ
 λέγειν τολμῶντας, ἦντινα προειρημένην ἀγιωτάτην πίστιν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον οὔσαν
 καὶ ἡ κατὰ τὴν Χαλκηδονέων ἔναγχος συγκροτηθεῖσα ἀγιωτάτη σύνοδος ἐβεβαίωσεν
 συμφώνῳ χρησαμένη περὶ τὴν εὐαγγῆ καὶ ὀρθόδοξον θρησκείαν φρονήματι καὶ τὴν 40
 Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν ὁμογνώμονι τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα.

M, B [= abo]

1 καὶ ὡς M ὡς καὶ B 2 σεβηριανὸς B 6 αὐτοῦ· om. M 7 παλαιστηνῶν B 9 ἀμεί-
 βων B^o, corr. B^o ἀμείβειν M 10 τὸν M 13/14 ἐν αὐτῶι — καιρὸν om. B 14 αὐτῶ M
 15 πλημμελημένων MB^o, corr. M 17 ἐν om. B^o 18 ἔργου B^a 20 ὄντως B 23 κριτήριον B
 24 τοσοῦτων M 25 εὐλαβέστερον B^o 30 Οὐαλεντίνου — καὶ 3 om. B^o 31/32 δεσπότην
 χν καὶ σρα ἡμῶν ἰν B^o 32/33 τῆς θεοτόκου τῆς παρθένου B 34 καὶ — τέλειον om. B^o 39 χαρκη-
 δονίων B^o 40 θρησκείαν M πίστιν B

30 Ἀντίτυπον θείων γραμμάτων τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ πεμφ- L III 878
θέντων τῇ ἐν Παλαιστίνῃ ἀγίᾳ συνόδῳ M VII 513

Τὸ περὶ τὴν πίστιν θερμὸν τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας καὶ ὁπόσῃ ὁσημέραι κεκρή-
μεθα σπουδῆι περὶ τὴν ἀγιωτάτην καὶ ὀρθόδοξον πίστιν, ἡγούμεθα μηδένα μὲν λαν-
θάνειν, πρὸ δὲ πάντων ἀκριβῶς εἰδέναι τὴν τε ὑμέτεραν εὐλάβειαν καὶ πάντας τοὺς τῷ 5
θεοφιλεῖ καταλόγῳ τῶν ὀσιωτάτων ἱερέων περιεχομένους. ὁ δὲ τῷ γένει τῶν
Χριστιανῶν ἐξ ἔργου πολεμῶν βάσκανος διάβολος οὐ παύεται μηχανήματα ἐπινοῶν
κατὰ τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῶν προλαβουσῶν αἰρέσεων ἀπογνοῦς
ἐτέραν ἐφεῦρε νῦν διὰ τοῦ δυσσεβοῦς Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν τοῦ τὴν Φωτεινοῦ καὶ Ἀπο-
λιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου θεομάχον ζηλώσαντος γνώμην, ἣτις ἡμῖν ἀπέτεκεν 10
τὸν δυσσεβῆ καὶ πρόδρομον τοῦ ἀντιχρίστου, μιμητὴν δὲ καὶ τῆς Σίμωνος πλάνης
Θεοδόσιον. ὃς ἀπαρεσθεις τῇ ἀληθείᾳ (πῶς γὰρ ἔμελλε ταύτη τίθεσθαι ὁ τῆς
μερίδος τοῦ ἀντιχρίστου ὑπάρχων, μᾶλλον δὲ ὄλον αὐτὸν ἐνδεδυμένος;) καὶ συνιδῶν
ὡς εἰ μὴ πλάττοιτο τινὰ τῆς αὐτοῦ πανουργίας καὶ δυσσεβείας ἄξια, οὐχ ἔξει τοὺς ὑπα-
κούοντας, ἐπινοεῖ τινὰ καὶ συντάττει γράμματα, ἅπερ ἠδύνατο πλάσασθαι μόνος ὁ διά- 15
βολος, καὶ δι' αὐτῶν τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν συκοφαντεῖν οὐκ ἐπαύσατο σύνοδον ὡς
δογματίσασαν δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι
οὕτω τε τὰς τῶν ἀπλουστέρων ἀπατήσας ψυχὰς καὶ τινὰς ἄλλους τῷ διαβόλῳ ἐκ-
δεδομένους ἔσχεν αὐτῷ συντρέχοντας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναχοὺς καὶ ἐρημίτας καὶ
πλῆθος ἐκ τούτων συναγαγῶν ἀνατρέπει μὲν πόλεις, ἐργάζεται δὲ φόνους ἐν μέσαις 20
αὐταῖς καὶ οὐδὲ τῶν τυχόντων, ἀλλ' ὀσίων καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν, τολμᾷ δὲ ἐμπρησμοὺς
καὶ στάσεις καὶ νεωτερισμοὺς κατὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς, σύγχυσις τῶν θείων ὁμοῦ καὶ
ἀνθρωπίνων ἐργαζόμενος, ἀναρρηγνύς εἰρκτὰς καὶ φονεῖς τοὺς τὰ παραπλήσια αὐτῷ
τολήσαντας καὶ ἐτέρους ἐπὶ ἀθεμίτοις ἐγκλήμασι φυλαττομένους πρὸς τιμωρίαν ἀφίεις,
ὡσπερ ἄδειαν διδούς πᾶσι τοῦ πλημμελεῖν διὰ τούτων ἅ βούλοιντο. καὶ ὡς μικρῶν 25
ὄντων τῶν προλαβόντων ἐπάγει καὶ ἕτερα τούτων βαρύτερα. τῇ γὰρ ἑαυτοῦ
ἐπιτρέψας δυσσεβεῖαι ἐπεισηδᾷ τῷ θρόνῳ τοῦ τρισμακαρίστου ἀποστόλου Ἰα-
κώβου ἡγησάμενος μὴ ἔξειν τοῦτον ἀσφαλῶς, εἰ μὴ τὸν κατὰ τοὺς εὐαγεῖς κανόνας ἐνι- L III 879
δρυθέντα πάλαι αὐτῷ ὀσιώτατον ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον ἀνέλοι. ἐπιπέμπει τοίνυν
αὐτῷ τοὺς ἀναιρήσοντας, ἀποτυχῶν δὲ τοῦ προλεχθέντος ἀνδρὸς διὰ τὸ τῆς πίστεως 30
αὐτοῦ ἔδραϊον καὶ τὴν τῆς ἀγίας τριάδος περὶ αὐτὸν ῥοπήν Σευηριανὸν τὸν ὀσιώτατον
τῆς Σκυθοπολιτῶν ἐπίσκοπον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἀναιρεῖ. γίνεται δέ, ὡς γε ἐνόμιζεν,
ἐν καθέξει τοῦ θρόνου, οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ τούτῳ καὶ τοὺς ἐν ἐτέραις πόλεσιν ὄντας εὐλαβεῖς
ἐπισκόπους τῶν τε ἀγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀπελαύνει, ἐτέρους δὲ τοὺς
κοινωνοῦντας αὐτῷ τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἀντ' αὐτῶν καθιστᾷ. 35
ταῦτα μὲν οὖν τὰ παρ' αὐτοῦ τετολημμένα ἴστε πάντες ἀκριβῶς, ἐπεὶπερ τὸ πολὺ τῶν
πεπραγμένων μέρος κατὰ τῆς ὑμῶν εὐλαβείας ἐγύμνασεν, ἅπερ ἐλθόντα εἰς ἀκοὰς τῆς M VII 516
ἡμετέρας γαληνότητος ἅμα τῷ ἀκουσθῆναι δικαίῳ τύπῳ καὶ οὐκ ἄξιαν μὲν τῶν αὐτοῦ
ἀδικημάτων ἐπάγοντι τιμωρίαν, φιλανθρωπίαι δὲ σωφρονίζοντι τὰ ἀδικήματα διελύθη.
οὐπερ αἰσθόμενος δραπετεύει μὲν ἀπὸ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν καὶ φεύγει τὴν Παλαιστίνων 40
ἄπασαν, ἣν κακῶς διέθηκεν, ὡς αὐτοφει παρείληφεν ἡ ὑμέτερα ἀγιωσύνη, ἐν δὲ τῷ

M, B [= 40]

1 εὐσεβοῦς B ^a om. B ^o	10 βαλεντίου B ^o	θεομάχων B ^a	ἀπέτεμε B ^o	11 τοῦ om. B ^o
τῆς] τὴν B ^o	25 μικρὰν M	27 ἐπιστρέψασ MB ^o	ἐπιπηδᾷ B	28 ἐξῆν M ἐξείναι L ⁱ
ἔχειν B	28/29 ἐνιδρυθέντα B	31 σεβηριανὸν B σευηρίνον M	32 τοῖς αὐτοῦ B ^o	ἐνόμιζον B ^o
33/34 τοὺς — καὶ om. B	33 ὄντως M	36 πάντως MB ^o	37 <i>exercuit</i> translatio recens ab	ἅπερ ἐλθόντα B ἅ παρελθόντα M
editoribus Romanis ex codice quodam Vaticano petita ἐγύμνωσεν MB	38 καὶ om. B	40 τὴν] τῶν M	παλαιστινῶν B ^a	41 ὡς] εἰς B ^o

Σινᾶι ὄρει ἅμα τισὶ κοινωνοῦσιν αὐτῶι τῶν ἀθεμίτων βουλευμάτων ἑαυτὸν ἐγκατα-
 κρύπτει, πάντως που ἐμφωλεύων αὐτόθι κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ βουλόμενος τὰ πάλαι
 ἐγχειρηθέντα αὐτῶι εἰς πέρας ἀγαγεῖν καὶ τὰς τῶν ἐκεῖσε ἀπλουστέρων ψυχᾶς ταῖς
 ἰδίαις ψευδολογίαις ἐξανδραποδίζειν, συκοφαντῶν τὴν ἀγίαν σύνοδον καὶ λέγων τινὰ
 κατ' αὐτῆς, μᾶλλον δὲ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἃ τῆι δυσσεβεῖ ψυχῆι καὶ γλώσσηι ἐκεῖνου
 μόνου ἀρμόδια. δι' ὃ ἐπαγρυπνοῦσα τῆι περὶ τὴν ἀγιωτάτην ὀρθόδοξον πίστιν
 σπουδῆι ἢ ἡμετέρα εὐσέβεια (ἐκ γὰρ αὐτῆς τὴν ἡμετέραν βασιλείαν ἠρτῆσθαι τε καὶ
 συγκροτεῖσθαι πιστεύομεν) πρὸς Μακάριον τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον καὶ τοὺς
 ἐν τῶι προλεχθέντι ὄρει ἀρχιμανδρίτας τε καὶ μοναχοὺς πάντας θεῖα κατέπεμψε γράμ-
 ματα, ἐλέγχουσα μὲν τὴν μανίαν καὶ ἀσέβειαν Θεοδοσίου τοῦ μισαροῦ, παραινοῦσα
 δὲ φεύγειν τὰς αὐτοῦ ψευδολογίας, τὴν δὲ ἀπλήν καὶ ἀμώμητον πίστιν σέβειν, καθὼς
 παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίαι τῆι παρειλήφαμεν, τοῦτον τε ἐκδιῶξαι ἐκ
 τῶν προλεχθέντων σεβασμίων τόπων, ὡς ἂν μὴ καὶ οὗτοι χρανθεῖεν ἐκ τῆς Θεοδοσίου
 δυσσεβείας, ἢ καὶ παραδοῦναι αὐτὸν μετὰ τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τῶι τῆς ἐπαρχίας
 ἡγουμένωι διαχθησόμενον εἰς τὸ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηγοῦ
 τῆς Ἐω ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίου δικαστήριον. ἐπειδὴ δὲ δέος ἐστί (πολύτροπον
 γὰρ κακὸν ὁ διάβολος, ὃν Θεοδόσιος ἐνδέδυται) μὴ πως τούτους ἀποφυγῶν τοὺς τόπους,
 πλησιάσας δὲ πάλιν τοῖς τῆς Παλαιστίνης τὰς αὐτὰς δυσσεβείας ἐνσπίρῃ τοῖς μέρεσι
 καὶ τὰς τῶν ἀφελεστέρων πλανήσῃ ψυχᾶς, τάδε τὰ θεῖα ἡμῶν γράμματα πρὸς τὴν
 ὑμετέραν καταπέμπομεν εὐλάβειαν παραινοῦντες τῆι ὑμετέρα ὀσιότητι παραφυλάτ-
 τεσθαι μὲν τὴν τοῦ μισαροῦ παρουσίαν, προκαταλαμβάνειν δὲ τὰς τοῦ πλήθους ἀκοὰς
 καὶ διαθέσεις, κηρύττοντας μὲν τὴν ἀλήθειαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διδάσκοντας δὲ
 ὡς ἡμεῖς ἐκ πατέρων τῆς ἀγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ὑπάρχοντες κατὰ τὸ σύμβολον
 τῶν ἀγίων πατέρων πιστεύομεν, μισοῦμεν δὲ καὶ βδελυσσόμεθα τὴν Φωτεινοῦ καὶ
 Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου δυσσεβείαν καὶ πρὸς τούτοις τὴν νεαρὰν
 Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν. καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν
 Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι (καὶ)
 ὁμολογοῦντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον τὸν
 αὐτόν, θεὸν ἀληθῶς καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ χωρι-
 ζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν ταύτῃ τῆι πίστει ἀσαλεύτως
 διαμένειν εὐχόμενοι, ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς ἢ δύο Χριστοὺς ἢ εἰπόντας
 ἢ γράψαντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας. ἦντινα ἀγίαν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἢ ἐν
 Χαλκηδόνι ἑναγχος οἰκουμενικῆ συγκροτηθεῖσα σύνοδος ἐβεβαίωσεν μηδεμίαν προσθήκην
 ἢ μείωσιν ἐν τῶι ἐκτεθέντι ἀγίωι συμβόλωι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ποιήσασα,
 τὴν δὲ Εὐτυχοῦς μόνου κακοδοξίαν συμφώνωι τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφωι καταδικάσασα.
 ἐν ταύτῃ γὰρ τῆι πίστει τὸ ἡμέτερον πέποιθεν κράτος καὶ ἐν ταύτῃ διαμένειν σπεύδει
 τε καὶ εὐχεται καὶ τὴν ἡμετέραν δι' αὐτῆς φυλάττεσθαι βασιλείαν. τὴν τοίνυν
 ἀληθῆ καὶ σεπτὴν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν, ἦνπερ καὶ ἢ ἐν Χαλκηδόνι ἀγία σύνοδος
 ἐβεβαίωσεν, τῶι πλήθει παντὶ κηρύττοντες καὶ μάλιστα τοῖς εὐλαβεστάτοις ἀρχιμανδρί-
 ταις τοῖς μὴ ἀκολουθοῦσι τῆι γνώμῃ τοῦ μισαροῦ Θεοδοσίου τοῦ τὰς πόλεις καὶ τὰς
 ἐκκλησίας τό γε ἐπ' αὐτῶι ἀνατρέψαντος τὰς συνήθεις εὐχὰς ὑπὲρ τε ἡμῶν καὶ τῆς
 Ῥωμαικῆς καταστάσεως ἐκτενέστερον ποιεῖσθαι μὴ κατοκνήσητε.

M, B [-: 10.]

3 ἐγχειρηθέντα M ἐγχειρισθέντα B 5 δυσσεβῆ τε M γλώττη B 6 τῆι B τὸ M
 10 δυσσεβείαν B^o 13 τῆς τῶν B^o καὶ μὴ B^o 15 διαλεχθησόμενον B^o 18 ἐνσπίρει M B^o
 19 πλανήσει B^o 24 βδελυσσόμεθα M 25 καὶ — Νεστορίου om. B^o βαλεντίνου M
 26 Ἰησοῦν om. B 27 τῆς² B^a καὶ M B^o καὶ additi cf. p. 132, 33 34 ἐκτιθεμένω B^o 35 καὶ
 μόνου B^o 36 ὑμέτερον M 41 τῶ M

Ἐντίτυπον βασιλικοῦ γράμματος γραφέντος Βάσσηι ἡγουμένη ἀσκητηρίου ἐν Αἰλίαι L IIII 874
παρὰ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ φιλοχρίστου ἀγούστης Πουλχερίας M VII 505

31 Τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος περὶ τὴν εὐαγῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σπουδὴν
τε καὶ προθυμίαν καὶ ὅπως αὐτὴν διὰ πάντων αὖξιν τε καὶ συγκροτεῖσθαι σπουδάζομεν,
οὐδενὶ μὲν ἀμφίβολον εἶναι νομίζομεν, πλέον δὲ πάντων ἀκριβῶς ἐπίστασθαι τὴν σὴν
εὐλάβειαν τεθαρρήκαμεν. ἐπειδὴ δὲ ἀνεφάνη ἐν τοῖς νῦν καιροῖς ὁ τῆς Σίμωνος πλάνης,
μᾶλλον δὲ τοῦ ἀντιχρίστου πρόδρομος Θεοδοσίος, ὃς ὅπως μὲν διέθηκεν τὴν Αἰλιέων
πόλιν καὶ τὰς ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐτάραξεν μυρία δεινὰ κατὰ τε M VII 508
τῶν θείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαίων διαπραξάμενος συκοφαντῶν τε τὴν ἁγίαν καὶ
οἰκουμενικὴν ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθεῖσαν σύνοδον ὡς τὸ σύμβολον τῶν τῆς ἁγίων
πατέρων παρασαλεύσασαν καὶ δύο υἱοὺς καὶ δύο Χριστοὺς καὶ δύο πρόσωπα προσκυ-
νεῖσθαι δογματίσασαν, οὐδὲ τὴν ἡμετέραν λέληθεν εὐλάβειαν, ἀναγκαῖον ἡγήσατο ἢ
ἡμετέρα εὐσέβεια διὰ τῶν πρὸ τούτου καταπεμφθεισῶν θείων ἡμῶν συλλαβῶν ἐλέγξει
μὲν τὰς τοῦ μνημονευθέντος μισσαροῦ ἀνδρὸς ψευδολογίας, τὴν δὲ ἡμετέραν ἐκ προγόνων
ἡμῖν παραδοθεῖσαν φανερωῖσαι πίστιν καὶ ὅτι κατὰ τὸ σύμβολον τῶν τῆς πιστεύομεν, 15
ὅπερ καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος μηδὲν τούτῳ προσθεῖσα μή τι μὴν αὐτοῦ μειώσασα
ἐβεβαίωσεν. καὶ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ δεσπότη ἡμῶν καὶ σωτῆρος Χριστοῦ
γνόντες οἱ τὴν Αἰλιέων πόλιν οἰκοῦντες τὴν τε τῆς ἐμῆς γαληνότητος καὶ τοῦ εὐλαβοῦς
δεσπότη τῆς οἰκουμένης καὶ ὁμοζύγου τῆς ἐμῆς θειότητος ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν
ταύτην τε προσέδραμον καὶ διαφόροις εὐφημίαις τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰη- 20
σοῦν τὸν Χριστὸν τὴν τε ἡμετέραν ἀνύμνησαν βασιλείαν καὶ συγγνώμην ἐπὶ τοῖς προ-
λαβοῦσιν αὐτῶν ἠιτήσαντο πταίσμασι. καὶ περὶ μὲν αὐτῶν ὁ θειότατος καὶ εὐσεβέ-
στατος δεσπότης καὶ ὁμόζυγος τῆς ἐμῆς γαληνότητος τῇ συνήθει αὐτοῦ φιλανθρωπία L IIII 874
κεχρημένος τύπον δέδωκεν τὸν τῇ αὐτοῦ πρέποντα εὐσεβείαι, ἢ δὲ ἡμετέρα γαληνότης
λογιζομένη τὰς Θεοδοσίου τοῦ προλεχθέντος μισσαροῦ καὶ ἀνοσίου συκοφαντίας μὴ καὶ 25
τινων εὐλαβεστάτων γυναικῶν τὰς ἀπλουστέρων ἠπάτησεν καὶ ταῖς αὐτοῦ μαγγανείαις
τε καὶ ψευδολογίαις ἀπαγαγεῖν ταύτας τῆς ἀληθείας ἐξίσχυσεν, πανταχόθεν τε βουλομένη
τὴν τοῦ μνημονευθέντος μισσαροῦ ἀπελεγχθεῖσαν ἐξαλείψαι δυσσέβειαν, τούτου ἕνεκα
τάδε πρὸς ὑμᾶς τὰ θεῖα ἡμῶν καταπέμπομεν γράμματα, δι' ὧν τὴν τε ἐκ πατέρων ἡμῶν
παραδοθεῖσαν ἡμῖν φανεροῦμεν πίστιν, πάσαις δὲ ταῖς τῷ θεῷ ἀνακειμέναις γυναιξί 30
δήλην ταύτην δι' ὑμῶν γενέσθαι βουλόμεθα, ὅτι περὶ ἡμεῖς τὴν μὲν πίστιν κατὰ τὸ ἐκ-
τεθὲν σύμβολον παρὰ τῶν τῆς ἁγίων πατέρων φυλάττομεν, βδελυσσόμεθα δὲ τὴν
Φωτεινοῦ καὶ Ἀπολιναρίου καὶ Βαλεντίνου καὶ Νεστορίου δυσσέβειαν καὶ πρὸς τούτοις
τὴν νεαρὰν Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν καὶ πιστεύομεν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ σωτῆρα Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου τετέχθαι (καὶ) 35
ὁμολογοῦντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν Ἰησοῦν θεὸν τέλειον καὶ ἀνθρωπὸν τέλειον τὸν
αὐτόν, θεὸν ἀληθῶς καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθῶς τὸν αὐτόν, οὐδενὶ τρόπῳ μεριζόμενον ἢ
χωριζόμενον ἢ τρεπόμενον τὸν σωτῆρα Χριστὸν προσκυνοῦμεν, διὰ παντὸς ἐν ταύτῃ
τῇ πίστει ἀσαλεύτως διαμένειν εὐχόμενοι καὶ ἀναθεματίζοντες τοὺς λέγοντας δύο υἱοὺς
ἢ δύο Χριστοὺς ἢ δύο πρόσωπα ἢ εἰπόντας ἢ γράψαντας ἢ καὶ λέγειν τολμῶντας, ἦντινα 40

31—24. 2 cf. Leonis ep. 72. 73 destinatas d. 9. m. Jan. a. 454 [vol. 4 p. 81. 32—82. 5. p. 82. 19—23]

M, B [= a0]

1 βάσσησ M	3 Τὴν om. B ^o	παρὰ B ^o	11 πρῶν τῶν ἐν νικαία B ^o	δύο χριστοὺς
καὶ δύο υἱοὺς B	13 τῶν] τῶν τοῦ M	16 αὐτοῦ μειώσασα M	ἀπομειώσασα B	20 τε om. B ^o
20/21 χ̄ν in B ^o	25 τοῦ B ^o	27 ὑπαγαγεῖν B ^a	28 ἕνεκεν B ^o	32 τῆ B ^o
ἡμῶν M	35 καὶ addidit cf. p. 132. 31	37.18 ἢ χωριζόμενον om. B ^o	39 καὶ om. B	31 καὶ σρα

ἀγίαν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἕναγχος οἰκουμένη συγκροτηθεῖσα
 σύνοδος ἐβεβαίωσεν μηδεμίαν προσθήκην ἢ μείωσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ἀγίῳ συμβόλῳ
 παρὰ τῶν τριακασίων δεκαοκτῶ ἀγίων πατέρων ποιήσασα, τὴν Εὐτυχοῦς μόνου κακο-
 δοξίαν συμφώνῳ τοῖς ἀγίοις πατράσι ψήφῳ καταδικάσασα. μαθοῦσα τοίνυν ἡ σὴ
 εὐλάβεια τὴν τῆς ἡμετέρας γαληνότητος ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν εὔχεσθαι ὑπὲρ ⁵
 ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐκτενέστερον σπουδάζετω.

M, B [= ao]

1 συγκροτηθεῖσα οἰκουμένη B^o

3 τὴν δὲ B^o

6 σπουδάζεται B^o

INDEX VOCABULORVM

Vbi additur uocabulum Latinum, Graeca ex Latino translata sunt

Pars I = 3—196 II = 199—359 III = 362—495

- ἀβεβαίου incerto 3, 17
 ἀβλαβοῦς inlaeso 6, 11
 ἀγαθοί benigniores 255, 27. τοῦ — ἀγαθοῦ
 benignitatis 45, 14
 ἀγαθότητι benignitate 252, 27. ἀγαθότητος
 probitatis 254, 21
 ἀγανάκτησι; indignatio 36, 28. ἀγανάκτησις
 ἔχει γενέσθαι 80, 21. τῆς ἐκ τῶν κανόνων ἀγανακ-
 τήσεως 223, 23
 ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κωνσταν-
 τινουπόλεως 421, 35
 τὴν ὑμέτεραν ἀγγελικὴν σύνοδον 424, 33. 425, 5.
 219, 13. τῶι ὑμῶν ἀγγελικῶι χορῶι 212, 39.
 214, 12. 215, 21. 220, 21. τῆς ὑμέτερας ἀγγε-
 λικῆς στρατιᾶς [στρατηγίας 215, 15] 220, 4.
 215, 15
 τὸν ὑμέτερον ἄγγελον 216, 3
 ἄγιοι uenerabiles 478, 24
 ἀγιότητος sacramento 43, 8
 ἀγνωσία inprudencia 19, 7
 ἐν τοῖς ἀγράφοις 70, 7. 364, 12
 ταῖς τῶν οἰκείων κατηγοριῶν ἀγωγαῖς 220, 38
 ἠγωνίασεν contristatus est 22, 6
 ἀδειαν facultatem 481, 18. 483, 11. licentiam 482,
 15. ἐπ' ἀδείας liberum 256, 18
 ἀδήλωι incerto 25, 23
 ἀδιαβλήτως inreprehensibiliter 256, 35
 ἀδιανόητον 167, 3
 ἀδιαφόρως 355, 12
 ἀδικουμένης laeditur 4, 7
 ἀδίκως immerito 252, 18
 ἀδικώτερον iniquius 11, 6
 τὸ ἀδύνατον infirmitas 13, 12
 ἀθέμιτος nefandum 241, 12. ἀθέμιτον nefas 480,
 7. 482, 26. ἀθέμιτον nefarie 19, 2. ἀθέμιτα
 illicita 478, 17
 ἀθλίαι miserimo 50, 7
 αἰδεσιμωτέραν 427, 33
 αἰδῆς inferna 22, 28
 αἰδῶς reuerentia 51, 33. 26, 20. 27, 14. uere-
 cundia 254, 2
 ἠιρῆσθαι optasse 251, 24
 εἰς κακῶν αἴρεσιν 411, 20. αἰρέσεως condicionis
 179, 25
 ἠισθετο senserat 45, 20
 τὰς τῶν ἀνθρώπων αἰσθήσεις τε καὶ ψυχὰς 68, 13.
 αἴσθησιν sensum 46, 16. 19
 αἰτιάσεις δεδώκασι 440, 36
 αἰχμαλώτους τὰς χεῖρας ἐπέδωκαν captiuas
 26, 3
 ἀκαθοσιῶτως 219, 33
 ἀκέραιον integrum 49, 7. 50, 8. 13, 17. τὸ ἀ.
 integritas 45, 15. 47, 23
 ἐν τε κινητοῖς καὶ ἀκινήτοις 404, 18
 ἀκμαίωι maturitate 44, 9
 ἀκόλουθον consequens 481, 34 *et passim*. ἀκό-
 λουθος καὶ κανονικὴ 447, 23
 ἀκρίβειαν diligentiam 19, 5
 τῆι ἀκρόασει τῆς συνόδου 138, 24. 168, 5. 373,
 22. 426, 7. 429, 42. 430, 12. 21. 431, 33. ἀκρόά-
 σεως examinis 18, 24. ἀκρόασιν iudicium 242, 8
 τὴν τῶν ἀκροατῶν τάξιν 373, 33. 17. cf. ἀντὶ
 δικαστῶν 374, 1
 ἀκροτελεύτιον 247, 26
 ἀκυμάντωι 247, 26
 ἀληθῶς merito 251, 4
 ἀλλόκοτον absurdam 18, 26
 ἀμαθῆς inperitus 11, 4. 19, 7. 260, 16. ἀμαθεῖ
 inprudenterissimo 40, 26. ἀμαθῶς inprudenter
 44, 18
 ἤμαρτεν admisit 13, 20. ἀμαρτάνειν praeuari-
 candi 481, 19
 ἀμάχως 409, 32. 39
 ἀμέλει denique 22, 5. — 172, 22. 174, 11. — ἀμέλει
 γοῦν 214, 25. 215, 9. 217, 1. 219, 35
 ἀμεριμνία securitatis 255, 9. — 29, 2
 ἀμέσως 173, 9. 16. 180, 22
 ἄμετρον inmoderatum 255, 30
 ἐξ ἀρχαίων καὶ ἀμνημονεύτων χρόνων 463, 19
 ἀμοιβαίαν reciprocam 38, 3. — ἀμοιβαίως 70, 6
 ἠμοίρησεν 213, 20
 ἀμόλυντος inuiolata 242, 40
 πολλὰ καὶ ἀμύθητα 385, 7
 τοῦ ἀναγκαίου γένεσθε 164, 36
 ἀναζωγραφεῖ 140, 4
 ἀναιδεῖαι improbitate 241, 11. 256, 14
 ἀναιδῆ improba 253, 11. 38. 256, 14. 20. 258,
 18. ἀναιδῆς reprobae 253, 19

- ἀναισθήτως ὑβρίζετο 484, 9
 ἀναγκάζομαι καὶ ἀναισχυντεῖν 120, 14
 ἀνακαινιστέα reparanda 13, 19
 πληγαῖς ἀνήλισκεν 405, 27
 ἀναλυτέα resolvable 253, 6
 ἀναξίως immerito 242, 27
 ἀνεπήδησεν *metaphorice* 425, 13
 ἀναρτηθέντων suspensis 48, 16
 ἀνασειστάς 70, 15
 ἀναψηλαφησαι 256, 32. 48, 17
 ἀνέδην improbo 480, 25. — ἀνέδην ὤπλισε πρὸς
 ἀσέβειαν 471, 2 = ἀναιδῶς, *cf. Euseb. Kirchengesch.* 3 p. 161
 ἀνεύθυννοι innocentes 261, 15. ἀνευθύνων inculpabilium 48, 35
 οὐκ ἠνέσχοντο noluisse 258, 10
 ἀνηγεμονεύτων 477, 10
 ἀνθεὶ uigeret 258, 38
 ἀνίχνευσιν indaginem 478, 26
 ἀνοδεύτων iniuia 49, 9
 ἀνόθευτα infucatum 478, 8
 ἄνοιαν insipientiam 11, 8
 ἀνομία iniquitati 50, 18. nequitiae 50, 29
 ἀνοσιουργηθέντων 427, 2
 πότερον αὐθεντικά ἐστὶν ἢ ἀντίγραφα 155, 27
cf. 25. τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ αὐθεντικά 429, 33.
 ἀντίγραφα exempla 47, 20
 ἀντικρυς contra 482, 9
 ἀντιλέγεται 376, 24. — 191, 30 contradicitur
 ἀντιλογίας contradictionis 50, 21
 τὴν φιλοπόλεμον ἀντίστασιν 426, 28. ἀντίστασις
 resultatio 46, 27. ἀντιστάσεων aemulationes
 32, 4
 ἀντίτυπον exempla 48, 9
 ἀντιφωνήσομεν 138, 7 *cf. Iustinian. nouell.* 4, 1
 τοῦ ἀντιφωνήσαντος = sponsoris
 ἀνώγειον ὀσπίτιν 176, 3
 ἄνωθεν olim 3, 11
 ἀνωμαλοῦντας 88, 14
 τοῦ ἀνωτέρω maiore 251, 29
 ἦν ἄξιος merebatur 481, 24. ἄξιως merito 42,
 32. 45, 8
 ἠξιώθη meruit 254, 12. 23, 26. 480, 28. 481, 8
 ἀξιωμα praedicatio 46, 25
 ἀξιωματικοῖς honoratis 50, 15
 ἀπαιδευσία imperitia 25, 20. ἀπαιδευσίαν im-
 prudentiae 26, 14
 ἀπαλείφειν aboleri 44, 12. 25. 481, 1.
 ἀπαντητῆς τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας 385, 5
 ἡ ἡμετέρα ἀπαραλόγιστος σοφία 124, 9. 160, 14.
 39
 ἀπελθεῖν 459, 9. 15. 119, 16
 ἀπευκτέαν detestandum 260, 9
 ἀπηχῆ καὶ ἀνοσιότητος γέμοντα 426, 3
 ἀπό post 5, 34
 ἀποδοκιμαζομένης reprobatum 45, 8. ἀποδοκι-
 μάσειεν improbasset 45, 20
 ἀπωδύρατο ingemescebat 6, 30
 ἀπεκινήθη 409, 5. 412, 32. 413, 18. 414, 13. 28
 ἀποκηρύξτε abdicetis 256, 15
 ἡμᾶς ἀποληφθῆναι ἐνταῦθα 216, 36. πάλαι ἀν-
 ἀπολέληπτο ἢ Ἀλεξάνδρεια παρὰ τοῦ τυράν-
 νου 220, 16
 ἀπολαύετε potiamini 27, 17
 ἀπολισθαίνει τοῦ ἀσφαλοῦς 426, 14. ἀπολισθη-
 σαι τῆς λειτουργίας 426, 9
 ἀπολογίαν satisfactionem 19, 6. 15
 ἀπολελυμένως χειροτονεῖσθαι 355, 26
 ἀπολύτως χειροτονουμένους 355, 28
 ἀπονάσθαι 463, 15
 ἀπονενοημένωι temeraria 241, 23
 τῶι βίωι τούτῳ ἀπετάξατο 388, 15. ἀπετά-
 ξαντο 355, 17
 ἀποτέλεσμα effectum 43, 22
 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποτρεφόμενων 412, 28.
 413, 14. 414, 15
 ἀποφήνασθαι ferre sententiam 458, 21
 ἀπόφασιν sententiam 5, 24. 11, 21. 14, 5. 7.
 17, 16. 19, 9. 25, 28. 26, 5. 44, 22. 46, 18.
 49, 1. 8. 51, 21. 242, 38. 479, 22. 481, 4
 μακρὰν ἀπώικιστα 427, 8
 ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἀπρονοήτων 355, 6
 ἀπροστάτευτος 439, 14
 ἀπροσωπολήπτων 427, 9
 πάντα τὰ ἀφορισθέντα ἄπτωτα μένειν 463, 36
 ἀπύλωτον στόμα 100, 27
 ἄλλ' ἢ ἄρα 210, 20. ὀρθῶς ἄρα 85, 18
 ἀργῆσαι cessasset 256, 22. 32
 ἀργία otium 251, 14
 ὁ ἀριστοτέχνης θεός 426, 20
 ἀπὸ ἀρκοτρόφων 311, 2
 ἀρμόδιον 216, 13
 ἀρμόζει conuenit 256, 26. ἀρμόζουσιν congru-
 unt 256, 12
 ἀρμονίας conpage 44, 5
 ἀρπαγὴν subreptione 481, 2
 ἀρχαιογονία origo 252, 9. 242, 1
 ἀρχαιοτάτην pristinam 481, 32
 ἀρχαιότης antiquitas 5, 16
 ἀρχεκάκωι δαίμονι 85, 16
 αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ initia 255, 27
 ἀρχηγός princeps 43, 26. ἀρχηγόν auctore 12, 1.
 241, 10
 τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς 440, 11
 ἀσκητήριον 424, 11. 494, 1
 ὡς ἀσμενίζει ἡ οἰκουμένη συνόδος 315, 4
 ἄσπιλος intemerata 10, 16. immaculatam 6, 8
 ἀστοχημάτων aduersitatum 260, 4
 ἀσυνέτως imprudenter 45, 7
 ἀσφάλειαν obseruantiam 250, 13
 ἐν ἀσφαλεῖ γινόμεθα 217, 2. 215, 22. 212, 37.
 ἀσφαλεῖ munita 25, 13
 ἀσφαλίζεσθαι tueri 258, 12
 ἀτόπημα 68, 13. 404, 17. ἀτοπήματα monstra
 41, 1
 ἀτρέπτοις iniolabilibus 258, 10

ἀποδοθῆναι ἄτρωτα τὰ δίκαια 463, 38. ἄτρωτον intemeratam 5, 14
 αὐθεντοῦντος auctore 9, 34. 10, 14. 46, 1. ηὐθέντησαν 407, 12. 490, 26. 224, 29
 οὐκ ἤμην αὐθέντης 97, 2. αὐθέντου auctoris 478, 15. 255, 27
 αὐθεντία auctoritas 19, 15. 3, 12. 11, 10. 31, 27. 49, 16. 243, 2. 253, 10. 260, 10. 261, 23. 480, 9. 34. 481, 10. 483, 15. αὐθεντῖαι χρήσασθαι 313, 35. τὴν αὐθεντίαν τοῦ μητροπολίτου 421, 27. τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας 460, 27
 τὸ αὐθεντικὸν σχεδᾶριον 156, 5. τὰ τε σχεδάρια τὰ τε αὐθεντικά 176, 31. τὰ αὐθεντικά 420, 36. τῶν ὑπομνημάτων τῶν αὐθεντικῶν, ἐν οἷς αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐπισκόπων περιέχονται 154, 8. 155, 18. 25. 36. πότερον αὐθεντικά ἐστὶν ἢ ἀντίγραφα 155, 26 cf. 25. εἰ ἴσα εἰσὶν ἢ αὐθεντικά 155, 29
 αὐθέντρια auctor 26, 24
 ὡς ἐν αὐτονομίᾳ 484, 11 cf. 490, 18
 ἄφες ἴδωμεν 118, 30
 μὴ ἀφηνιάτωσαν τοῦ ἐπισκόπου 356, 1
 τὴν ἀφθονίαν τῆς ἐνότητος coriam 48, 24
 ἀφορμή causa 26, 31. 50, 25. ἀφορμὴν occasionem 253, 3. 47, 23. 259, 10
 ἀφοσιώσει execratione 50, 35
 ἀφροσύνης insipientiae 46, 16. 30
 ἄφρων insipiens 42, 33. ἄφρωνων imprudentibus 26, 33
 ἀχαλίνωτον γλῶσσαν 100, 27. 244, 22
 ἢ ἀχλύς τῶν πραγμάτων καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα συνέχεεν καὶ τὸ τοῦ σώματος 93, 21. ἀχλύς caligine 17, 2
 ἄχρις οὗ quatenus 241, 12
 ἀψιμαχία 447, 5. ἀψιμαχίαν contentiones 6, 2. ἀψιμαχίαι iurgia 23, 10
 αὐτοὺς βαρεῖν 250, 18
 βάρεσι 219, 41
 βασιλείον imperium 10, 6. 12. 5, 41. 447, 2. — 312, 24. τὸ Ῥωμαίων βασιλείον 312, 3
 τῆς βασιλικῆς προνοίας principalis 482, 2
 βασκανία aemulatio 25, 20
 ἐβαστάχθησαν toleratae sunt 252, 32
 ἀπὸ βιβλίου ἀνέγνω 314, 8
 βιβλους paginas 12, 14
 βιωτικοῦ saecularia 49, 12. 31, 8
 βλαστός germen 43, 21
 βλέπετε εἴ τις οὐ θέλει 180, 8
 βοηθηθῆναι adiuuetur 253, 25. 255, 33
 βουλευτήρια 418, 11 cf. 19 sq.
 βούλημα consilium 31, 12
 βούλησις uoluntas 14, 9. βούλησιν propositum 14, 12
 βραβεῖον palma 480, 36
 γαυρωθεῖσα 420, 7
 τὸ εὐαγγέλιον ἐγεμίσθη αἱμάτων 405, 27
 γενικὴν κατηγορίαν 382, 36. τοῦ γενικοῦ καιροῦ

204, 28. γενικόν generale 258, 8. 27, 3. γενικῶς generaliter 253, 31. 482, 28
 γέραςιν meritis 480, 32
 γεῶν 6, 15
 ἔγνωμεν comperimus 483, 3
 γλωσσοτομῶμαι 180, 36
 γλώττης ἀρχαίας 211, 35
 γνώμην arbitrio 26, 2. γνώμη opiniononi 479, 22. γνώμην sensum 42, 31. γνώμην sententiam 258, 7. 44, 16. 45, 19. 254, 28. 259, 25. γνώμη uoluntas 256, 10. 48, 35. 49, 35. 454, 21
 γνωρίσαι intimandum 8, 12
 γνώριμα nota 483, 16
 γνώσιν notitiam 50, 16. 241, 6. 481, 11
 τὸν χάρτην τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων 383, 34 καὶ γοῦν 217, 31
 γραμματεῖον νομισμάτων τρισχιλίων διακοσίων 384, 34
 αὐτὸν ἂν τις γράψαιτο Κύριλλον 472, 14. ποικίλαις αὐτὸν γραφαιμένων αἰτιάσεσιν 476, 25
 ἐγυμνάσθη ἕτερά τινα κεφάλαια 375, 6. 208, 17. 35. γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι 447, 16
 εἰς μίαν γωνίαν 172, 32
 δέεσθαι 214, 41
 δελεασμάτων illecebris 42, 9
 ἀπὸ δέλτων αἱ φωναὶ ἀνεγνώσθησαν 169, 7. τῶν ἱερῶν δέλτων περιελεῖν 426, 37
 δενδροκοπίας 213, 21. 212, 18
 τὴν αὐτοῦ (τοῦ ἀγίου πνεύματος) δεσποτεῖαν 325, 5
 τῷ δεσπότῃ μου Δόμνω 245, 2. τοῦ δεσπότου μου τοῦ ἀρχιεπισκόπου 162, 33. 174, 37. 175, 5. δέσποτα [in epistula] 245, 7. 247, 30
 δεσποτικῆς dominicae 45, 21
 δᾶν [= δὴ ἂν] 209, 9. 459, 15. 483, 7
 τῶν δῆθεν παρὰ σοῦ εἰρημένων 119, 8
 δηλαδὴ quippe 7, 17. scilicet 6, 14. 251, 31. utique 16, 19. 28. 25, 25. 27, 6. 41, 5. 51, 32. uidelicet 258, 7. 478, 10
 δηλοῦμεν indicamus 7, 28. δηλοῖ patefecit 19, 8.
 δεδήλωται declaratum 32, 2
 δήλωσις manifestatio 15, 9
 τοὺς δῆμους ἅπαντας 336, 17. πάντων τῶν δῆμων omni populo 8, 28. τῶν δῆμων populorum 479, 17. δῆμων plebium 255, 18
 δημοσιεῦσαι publicare 259, 12. 25, 17. δημοσιεύεσθαι confiscari 482, 15
 διαβεβλήκειν reprehenderam 259, 11
 διάγεις degis 260, 29
 διαγωγῇ mora 17, 2
 τῆς τῶν πεπραγμένων καὶ διαγνωσθέντων ἐρεύνης 195, 13
 διάγνωσιν 427, 26
 τῶν ἐμῶν διαδίκων 404, 29
 διάθεσις affectus 48, 34. 15, 23. διαθέσει amoris 4, 3. διάθεσιν caritate 31, 6. 254, 23. 256, 19. διαθέσεως dilectionis 259, 38
 διαίτητων 376, 20

διακονίαι ministerio 51, 1. διακονίαν officium 26, 21
 διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων 419, 11
 διελάλησα 84, 22. 25. 65, 20. 98, 19. 23. 103, 30. 115, 7. 162, 18. 167, 37. 168, 37. 173, 6. 15. 18. 174, 15. 186, 3. 223, 37. 373, 14. 381, 16—21. 23—25. 412, 38. 458, 32. οὐχ ὡς διαλαλῶν 171, 26. 172, 2. διαλαληθέντα 65, 28. 98, 3. 213, 6. 413, 28. 414, 20. 440, 10. 469, 8. περὶ τῆς διαλαληθείσης δευτέρας κλήσεως 208, 20. διαλαλούμενα 421, 19
 διαλαλιάν interlocutionem 18, 24. — 77, 1. 84, 6. 11. 92, 26. 30. 93, 21. 95, 11. 97, 34. 36. 98, 20. 33. 116, 7. 167, 1. 172, 11. 179, 24. 189, 6. 204, 30. 207, 26. 274, 4. 364, 26. 34. 39. 381, 26. 382, 30. 414, 10. 16. 22. 28. 428, 3. 467, 30
 διαλαβεῖν μεταξύ αὐτῶν 364, 10
 διαλεγόμενων praedicare in ecclesia 245, 14. διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν 374, 7. ἐπί τινων διαλέγεται 131, 4 cf. 139, 28. διαλεγόμενος, οὐκ ἀποφαινόμενος 174, 11. οὐκ ἦλθον διαλεχθῆναι 141, 5
 τοῦτο μὲν ἐν διαλέξεσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηγορήσεσιν 103, 12. διαλέξεως disputandi 31, 25. διαλέξεις ποιῆσθαι tractare 479, 27. — ὡς ἐν διαλέξει κοινή 173, 32
 ποτήριον διάλιθον 383, 19
 διαλογιζόμενος disputans 241, 24
 διαλογισμῶν disputatione 241, 23
 διάνοια intellectus 260, 20. 12, 6. διάνοιαν sensus 19, 8. διάνοια sententia 479, 17. διανοίαι uoluntate 49, 20
 διαπορθμεύειν 160, 8. 22. 471, 37
 διασαφῆσαι asserere 48, 22
 διασημαίνεται declaretur 261, 23
 διασκέψεως tractatu 478, 7
 διατάγματι edicto 478, 21. 480, 6. — τὸ διάταγμα τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως 37, 5
 διατάξεις scita 482, 6. 483, 1. διατάξεως constitutione 481, 6. 1
 διετύπωσεν definiuit 9, 4
 διατυπώσεις constitutiones 243, 12. 252, 36. 253, 11. 16. διατύπωσις condicio 253, 6. διατύπωσης dispositionis 43, 22. 47, 3. 48, 26
 τῶν διαφερόντων μοι ἀνθρώπων 404, 19. 257, 36. τὰ διαφέροντα αὐτῶν πράγματα 358, 12. 414, 39. τῶν ἐπισκόπων διαφέρουσιν αἱ χειροτονίαι 421, 11
 διαφιλονεικοῦντες 29, 19
 διαφόρως saepius 225, 13. πληγαῖς διαφόροις 404, 20. διαφόρων ἐντυχῶν 217, 10
 διδάγματα documenta 24, 14. 260, 28. διδάγμασι institutis 43, 21
 διδασκαλίαν disciplinam 481, 23. διδασκαλαῖς documentis 45, 25
 τῶν διδασκαλικῶν ἐκθέσεων 161, 20
 δὸς τοὺς νοταρίους 180, 23. 27. 30. ἔδωκεν τὸ τῆς — συνόδου κατενεχθῆναι δάκρυον 425, 30

διεγερθέντα orta 51, 20
 διεκδικῶν defensor 260, 14
 διερευνώμενος discutit 479, 24
 δικαζόντων iudicium 480, 8
 δικαιοκρισίαι 421, 34. 312, 18
 δικαιολογεῖται 417, 31
 δικαιολογίας 90, 5. 92, 17. 155, 22. 170, 10. 181, 20. 205, 17. 19. 431, 28. οὐκ ἐστι δικαιολογία, ἀλλὰ ἀπόδειξις τῆς ἐμῆς προαιρέσεως 457, 10
 δίκαιον iustitia 19, 21. 7, 20. 32, 7. 45, 14. 48, 12. 254, 33. δίκαιον ius 32, 11. 4, 28. 31, 15. 252, 39. 253, 33. 254, 9. 258, 17. δικαίους sacramentis 47, 31. τῶν τῆς κρίσεως δικαίων 95, 29. τοῖς προσοῦσί μοι δικαίους 212, 22. διακοῦσαι μεταξύ τῶν δικαίων 419, 11. τὸ μητροπολιτικὸν δίκαιον 420, 31. τὰ τῶν ἄνωθεν γενομένων συνόδων δίκαια 86, 34
 δικαίωματι iure 27, 16. τοῖς αὐτοῦ δικαίωμασι 90, 3. τὰ δικαίωματα παρὰ τῆς συνόδου 401, 16
 δικαίωσις iustificatio 43, 9
 δικάσιμον [translatum ex Latino] 373, 7
 διοικητέον gubernandum 50, 13
 διοίκησιν dispensationem 14, 10. 252, 12. 256, 6. διοίκησις moderatio 242, 38. διοίκησιν regimen 256, 8. — πραγμάτων κοσμητικῆς διοικήσεσι 355, 4
 διοικητὴν actorem 482, 17
 διορθωθῆναι corrigi 258, 10. 43, 4. 45, 31. 19, 17
 διόρθωσις correctio 31, 11. 260, 12. — 255, 24
 διορίαν 460, 19
 ἐν τοῖς διπτύχοις ἔταξεν 408, 32. 36. ἐκ τῶν ἱερῶν διπτύχων περιελῖν 426, 37
 δόγμασι decretis 258, 16. δογμάτων sanctionum 256, 7
 οὐδὲ οἷός τε ἡμῶν δογματίζειν 172, 12
 δοκιμάσοι probauerit 259, 32. 44, 14. 243, 2. ἐδοκιμάσαμεν approbauimus 8, 12. δεδοκιμασμένης probatissimae 48, 19. δεδοκιμασμένου probabili 50, 31
 δοκιμασίαι probatione 5, 24. δοκιμασίας adprobationem 10, 3
 δόκιμον probabilem 37, 30. δόκιμον probatum 51, 24
 ἐδραματουργήθη 427, 8
 δραπετεύει 492, 40
 ἐδράξατο comprehendit 11, 13
 δυνάμει uirtute 11, 30. 13, 12. 15, 10. 21, 25. 29. 50, 8. δυνάμιν uim 261, 12. δυνάμεως maiestate 251, 9. 27
 δύνασθαι liceat 3, 13
 δυσσεβῶν profanis 480, 6
 εἴπωσιν ἔάν 407, 11. ζητηθῆι ἔάν 405, 2. ὁμολογήσωσιν ἔάν 406, 32
 ἐαυτῶν 405, 13. 407, 4. 433, 18 cf. Eus. Kirchengesch. 3 p. 172. ἐαυτῶν γενέσθαι 88, 15
 τῆι μέσῃ ἑβδομάδι 409, 18 cf. p. 409, 24 τῆι πέμπτῃ τοῦ ἁγίου πάσχα

ἔγγραφον ἀποστολὴν 128, 3. 11
 ἐγκλήματι criminis 479, 37
 ἐγκληματικὴν δίκην 151, 15. 158, 5. τὰ ἐγκληματικῶς καὶ χρηματικῶς ἐπενεχθέντα 442, 9
 ἐγκρατείας continentiae 252, 27. ἐγκράτειαν temperantiam 46, 20
 ἐγκρίνει εἶναι ἐπίσκοπον 405, 14
 ἐδραιότητος firmitate 10, 12
 ἔθος sollemnitatem 5, 18
 πίστεως εἰδήσει τε καὶ διδασκαλίαι 68, 21
 εἰκόνα speciem 40, 32
 εἰλικρινεῖ sinceri 4, 3
 ὁ θεὸς εἰρηνεύσει τὴν βασιλείαν 351, 25
 ἐπιστολίοις εἴτ' οὖν εἰρηνικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς 356, 23
 τῶν εἰωθότων sollemnium 49, 26. εἰωθότως sollemniter 255, 31
 ἐκβιβασθησομένωι exequendo 256, 6. — ἐκβιβασθῆναι 219, 34
 ἐκβιβασμῶι 219, 32. 379, 6
 ἐκβιβαστήν 219, 39. τὸν ὀφείλοντα τὰ ἐπικριθέντα εἰς πέρας ἀγαγεῖν 404, 32
 ἐκβοήσεις δημοτικάι 70, 29. ἐκβοήσει κέχρηται 210, 41
 ἐκγυμνάσοι exerceat 253, 34. ἐκγεγυμνάσθαι exercitatum 50, 1
 ἐξέδωκα 179, 13. ἐκδοθήτω 179, 9. ἐκδοθῆναι ἐκέλευσα 179, 11. ἐκδέδοται παρὰ νοταρίου 155, 34. ἐκδίδομεν ὀνόματα 386, 30. 388, 4. 389, 26. 29
 ἐκδικεῖν defendere 258, 13, 3, 12. 5, 14. 27, 17. 18. 31, 26. 243, 1. 6. 260, 29. 19, 23. ἐκδικητέα defendenda 255, 3. ἐξεδίκει vindicauit 50, 23. 25, 27. 47, 28. 252, 35. 242, 38
 ἐκδίκησιν defensionem 252, 18. 254, 20. εἰς ἐκδίκησιν defendendae 25, 12. 27, 13
 ἐκδικίας defensione 50, 29. ἐκδικία protectio 51, 4. 45, 27
 ἐκδίκων τῆς πόλεως defensoribus ciuitatum 483, 17. ἐκδικος defensor 51, 30. ἐκδικος uindex 49, 32
 ἐξ ἐκείνου 123, 26
 ἐκθεσιν tractatum 23, 2
 ἐκκαλούμενος 175, 41. 176, 4
 ἐκκαύσεις fomitem 480, 2
 κρατεῖν καὶ ἐκκλησιάζεσθαι 191, 12
 λίβελλον ἐκκλήτου libellum appellationis 27, 3. 242, 29. τὴν ἐκκλητον 27, 10. — 95, 36. 168, 7. 176, 10.
 ἐκλάμπειν splendere 256, 18
 ἀπὸ τῆς ἐκλήψεως 221, 40. ἐν ἐκλήψει ἔχω 207, 21
 ἐκπαιδεύεται enutritur 260, 19
 ἐκπομπεύειν profanare 478, 29
 ἐκπυστα ποιοῦσι profanant 479, 34
 ἐκστρατεῖαι expeditiones 251, 17
 ἐλαττώσεως imminutionem 258, 19
 ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεύων 169, 20
 ἐμπαρασκεύους 28, 3

ἐμφρόντιδας sollicitos 243, 8
 ἐναγεστάτοις sceleratis 483, 2
 ἐναγχος nuper 5, 36. 6, 1. ἐναγχος proxime 481, 26
 ἐναγωγὴν 210, 11. 32. 35. 37
 δούλους ἢ ἐναπογράφους 353, 9
 ἐναργεῖ manifesta 478, 26. ἐναργέστατα euidenter 259, 8
 ἐνδικαστηρίους ἐλέγχους 414, 40
 ἐνδοιάζοντας cunctantes 260, 23
 ἐνδοξότητα gloriam 259, 7
 ἐνευχομένωι coniuanti 5, 20
 ἐννοιαν intellegentiam 24, 14
 ἐνορίας (i. e. prouinciae) 426, 14
 ἐνοχος reus 481, 25. 479, 37. ἐνόχων nocentum 478, 33
 ἐνστασιν constantiam 260, 4. ἐνστάσεως persuasione 19, 9
 ἐντολεῖς 309, 15. 151, 14. 158, 2. 5
 ἐντοπίους 213, 34. 38
 ἐντυχιῶν 217, 10
 ἐξαγορασίᾳ redemptio 43, 9
 ἐξαλειφθεῖη deleatur 259, 1
 ἐξανυσθῆναι exequendam 19, 24
 ἐξαργυρίζειν 213, 35
 ἐξαρχος princeps 7, 38
 κανονικῶν ἐξέτασις 174, 3
 εἰς τὸ ἐξῆς in futurum 478, 35. in posterum 479, 26
 ἐξορχήσασθαι τὴν εὐτασίαν 427, 1
 παρὰ τοῖς ἔξω θεσμοῖς 97, 23
 τῆς ἔξωθεν αὐθεντίας 460, 27
 ἐξωμοσίαι καταπιστευθήσονται 310, 17
 ἐορτικά 386, 18. 20
 τοῦ τῶν μοναχῶν ἐπαγγέλματος 487, 12. 485, 3. 486, 24
 οὐκ ἐπακούω τῇ κλήσει 425, 15
 ἐπαμύνοντος auxiliante 256, 5
 ἐπαμφιβάλλειν 158, 26
 ἐπαρχεωτῶν prouincialium 254, 9
 ἠπείχθημεν festinauimus 251, 17
 ἐπεισφρήσαντες 29, 18
 ἐπί c. dat. = in 479, 20
 τὰς ἐπιγραφὰς τῶν δεήσεων 306, 21
 ἐπιεικεῖαι modestia 253, 39. ἐπιεικείαν moderationem 25, 27
 ἐπιεικῆ modestum 255, 30
 μετὰ ἐπιθέσεως 307, 14
 ὡς ἐπιθέτας 311, 12
 ἐπιθυμίαν desiderium 49, 30
 ἐπεκαλέσατο appellauit 5, 19
 τῶν γοητευτικῶν ἐπικλήσεων 383, 34
 ἐπικουρῆσαι subueniret 45, 17
 ἐπιμαρτυρόμενος protestans 6, 31
 ἐπιμελῶς diligenter 479, 4. 480, 34
 τὸ ἐπίμονον pertinacia 46, 5
 ἐπίρρητον ἄνδρα 383, 17
 ἐπισινῆ 214, 22. 215, 19. 409, 25

- ἐπισκευαῖς *factione* 51, 24
 ἐπιστήμην *disciplinam* 48, 12. 52, 2. 447, 8
 ἐπιστοιχειωθῆναι 189, 23
 ἐπιστολιμαῖον γράμμα 103, 27
 ἐπιστολίοις εἶτ' οὖν εἰρητικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς
 356, 23
 ἐπισύστασιν 126, 36. 132, 8
 ἐπιτηδείου *oportune* 252, 37
 ἐπιτιμήσει *inreparatione* 18, 27
 ἐπιτιμίαν 467, 26
 ἐπιτιμιασθῆναι 311, 9
 ἐπιτροπήν 221, 10. 458, 3. — εἰ μὴ που ἐκ νόμων
 καλοῖτο εἰς ἀφηλίκων ἀπαραίτητον ἐπιτροπήν
 355, 5
 ἐπώφλησεν *debut* 261, 13
 ἐραναρίων 405, 13. 406, 20
 ἔργον *effectum* 252, 12. 254, 33. 39. 257, 55
 ἐρευνῶν *penetrans* 24, 19. ἐρευνᾶται *uentilatur*
 241, 13
 μοναχοῦς καὶ ἐρημίτας 492, 19
 ἐρίζουσιν *contendunt* 480, 3
 ἔρωτι *studio* 252, 32
 ἔταιρε 170, 23
 ἕτεροσκευωρίαῖς 470, 30
 εὐαγῆ *sancta* 478, 9. εὐαγῆ *uenerabilem* 478, 3.
 εὐαγεστάτη *religiosa* 43, 19
 τὸ εὐγνωμον αὐτοῖς ποιησόμεθα 217, 11
 εὐγονίαν *fecunditas* 42, 3
 εὐδοκίμησης *probitatis* 256, 28. τῆς πρὸς
 τὸν θεὸν παρὰ πᾶσιν εὐδοκίμησης 456, 22
 εὐδοκίμως *probabiliter* 253, 17
 εὐεικτον 278, 38
 εὐθαλεῖς *uberes* 253, 35
 εὐκτηρίωι *basilicam* 5, 9. 6, 25
 εὐλαβείας *uenerationis* 5, 14
 εὐλαβεῖς *religiosissimi* 479, 18
 εὐλογίας 388, 2. 8
 εὐπειθεῖαι 210, 5
 εὐπορίαν *facultatem* 5, 16
 οὐ — εὐπρόσωπός ἐστιν ἀπολογία 126, 24
 εὐσέβεια *religio* 478, 5. 482, 31. 483, 4. 20
 τῶν εὐσεβεῖν εἰωθότων 218, 1
 εὐσεβέσι *religiosis* 479, 3
 ἵνα εὐτρεπεῖς εὐρεθῶμεν 279, 5
 εὐχαριστίαν *gratulationem* 259, 11
 εὐχέριαν *facultas* 473, 18
 δι' εὐχῆς *optandus* 480, 31
 τὸ ἐφέστιον 214, 42
 ἐφησυχάζειν *acquiescere* 10, 10
 ἐφύβριστα *iniuriosa* 242, 3
 οὕτως ἔχε 143, 1. 162, 41. 103, 21. πρὸς ἐμὲ ἔχει
 180, 8. ἔχει γενέσθαι 180, 21. συντυχεῖν
 ἔχομεν 127, 39
 ἀπαντῆσαι ἕως αὐτῆς 207, 2. ἕως οὐ *dum* 256, 34
 ζήλωι *deuotione* 31, 7
 ζητεῖν *disputare* 480, 6
 διὰ ζώων τὴν ὁδὸν διανύσαντα 214, 19
 ἡγουμενεύειν 460, 25
 ἡγουμένου *auctore* 478, 25. 32, 46
 ἡδέως *libens* 259, 25. *libenter* 8, 31
 ἡδὴ *dudum* 478, 30. 479, 2. *pridem* 483, 10
 τὸ γε ἦκον εἰς ἐγχειρημάτων δύναμιν 425, 33.
 ὅσον ἦκεν εἰς μανίας ὑπερβολὴν 426, 34
 ἡρέμα κατέγνωμεν αὐτοῦ 136, 37
 θάψαι τὸ αὐτοῦ γένος 216, 27. 30
 θανατικῆς ἀνάγκης 128, 19
 θαρρῶν *fiducialiter* 259, 33
 θεικῶν 463, 30 *cf.* νόμοις
 τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας 470, 18
 θεοσόφως 250, 32
 θεότητος *maiestate* 13, 12. 14, 17
 τῆς ὑμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεοτιμῆτου συνόδου
 425, 5
 θεραπειῶν *remediis* 255, 29
 θεσπίζομεν *censemus* 481, 34. 482, 18. 483, 18.
 θεσπίζομεν *decernimus* 482, 4
 τῶν θορυβοποιῶν 29, 27
 θορύβου *strepitu* 243, 6
 θρησκευτικῆς *religionis* 6, 9. 27, 7. 1. 13. 37. 8, 27.
 33. 9, 3. 23 *et passim.* 478, 22. 27. 479, 1. 20.
 35. 480, 35. 481, 20. 482, 22. 32. θρησκευτικῆς
sacramentum 46, 30
 θρησκευόντων *colentium* 481, 35
 θρησκευτικῶς *religiose* 478, 19
 θυμελικαῖς καὶ θεατρικοῖς ἑτέροις προσώποις 214, 5
 ἰάματα *remedia* 479, 17
 ἰδιαζόντως 163, 1. 22. 164, 9
 ἰδικά *privatae* 25, 21. ἰδικαῖς *specialibus* 51, 17.
 ἰδικῶς *specialiter* 32, 13. 48, 21. 259, 18.
 ἰδικῶς *proprie* 50, 5. 51, 19
 ἰδιότης *proprietas* 17, 11. 13, 11. 14, 1. 43, 30
 ὁ ἰδιώτου τύχην ἐπιγραφόμενος 352, 31
 ἱεροτυράννοις 426, 32
 ἰθύνεσθαι *gubernari* 10, 9
 ἰκετευτικῶς *suppliciter* 15, 13
 εἰ ἴσα εἰσὶν ἢ ἀθθεντικά 155, 29
 ἰσότητι *aequitate* 26, 17
 εἰ μὴ πρότερον τὰ τῆς πίστεως στήι 80, 22
 ἰσχύσει *uauerit* 253, 34
 ἰσχυραῖ *forti* 49, 15
 ἰταμότητα *pertinacia* 254, 13
 προκυλινδούμενος τῶν ἡμετέρων ἰχνῶν 465, 34.
 404, 5. 24. προσπίπτομεν τοῖς ἰχνεσι 417, 15
 καθαιρετικόν 180, 23
 καθαρότης *integritas* 254, 18. 255, 4
 τούτων ἐν καθέξει γενόμενος 385, 11
 καθόλου *uniuersaliter* 45, 20
 εἰς αὐτὴν τὴν καθοσίωσιν ἀμαρτῆσαι 213, 24.
 220, 8. τὰ εἰς τὴν καθοσίωσιν παρασκευ-
 ασθέντα 211, 38. τὴν καθοσίωσιν καὶ τοὺς
 τῆς ἡμετέρας θειότητος νόμους 490, 28 *cf.* ὡς
 ἐν αὐτονομίαι 484, 11. καθοσιώσει *deuotione*
 250, 39. 5, 13
 καινίστη *renouaret* 201, 11
 τοῖς τῶν αἱρετικῶν καινίσμασι 471, 35
 καινισμῶι *nouitate* 48, 11

- καινοφωνούμενος 94, 30
δοκεῖ ταῦτα εἶναι τὰ καίρια 385, 23
κακοδοξία perfidia 19, 12. κακοδοξίας infidelitatis 482, 23
κακοθελῶν malignos 257, 38
κακοπιστίας 82, 11
κακουργία peruersitia 14, 11. nequitia 26, 13
καλαμάρια 88, 1
καλοθελεῖ beniuolo 254, 8. καλοθελής benigna 254, 25
καλλίστῳ optimo 255, 31. τῷ καλῷ διαστήματι 354, 2
καμάτοις labores 48, 20
καμεῖν laborandum 42, 16. καμεῖν elaborare 46, 29
κᾶν saltim 256, 22
αἱ κεκανονισμένοι σύνοδοι 357, 29
καταγώγιον diuersorium 482, 31. κοσμικὰ καταγώγια 358, 26. καταγώγιον ἔνθα μένει 206, 12
καταδέονται supplicant 27, 2
καταιδέσαι 384, 4
κατακραγῆναι 388, 23
κατεκριματίσθη 410, 1
τῷ καταλόγῳ τῶν ἱερέων 492, 6. καταλόγου consortio 479, 36
βοηθῆσαι κατενύγησαν 215, 10
καταπονηθέντες superati 27, 7
καταπεφῆνατό μου 95, 29
καταργεῖται cassatur 253, 30
κατῆρκεται 425, 10
τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει 238, 15. 250, 28
κατασυστάδην 441, 24
καταυθεντῆσαι 425, 32
καταφορτίζεσθαι percelli 50, 30
κατέναντι contra 27, 17. 51, 28. 52, 1
κατεπιμένοντες 489, 26
κατέσχε optinuit 251, 21
κατηγορίαν reatum 256, 7. τὴν κατηγορίαν συνεστησάμην 210, 29
τοῦτο μὲν ἐν διαλέξεσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐν κατηχήσεσιν 103, 12. διὰ τὰς κατηχήσεις καὶ διὰ τοὺς ἀξιουμένους τοῦ βαπτίσματος 394, 19
κατόπιν ἐγένεσθε defuistis 47, 15
ἐν κατοχῇ τῶν ὑπολειφθέντων μοι πραγμάτων γίνεται 217, 40
κηρίων ἀφθέντων 189, 35
κηρῶν καὶ λύχνων 388, 19
ἐν κινητοῖς 217, 3. 404, 18
τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν 427, 3
κοσμικοῖς saecularibus 20, 17. 255, 37. κοσμικὴ mundanus 27, 14. — τοὺς τῶν κοσμικῶν οἴκους 355, 1. μήτε ἐπὶ στρατείαν μήτε ἐπὶ ἀξίαν κοσμικὴν 355, 32. κοσμικὰ δικαστήρια 356, 6. πραγμάτων κοσμικαῖς διοικήσεις 355, 4. κοσμικὰ καταγώγια 358, 26
κόσμου orbe 251, 37. 253, 29
κραββάτια 405, 22
κράτος imperium 11, 29
- τὸ κρεῖττον 68, 32. 5. 9. 14. 30. 30, 32. 72, 14. 73, 23. 85, 22. 352, 3. 420, 5. 14. 486, 23. 488, 6. 491, 12
ἐκριμάτισαν 409, 29
κτηματίοις 214, 29
κτύπον strepitum 242, 22
ὁ κύβος καὶ ἡ ἀκολασία 214, 7
κύκλον orbe 50, 13
κύρις 128, 1. 134, 1. 173, 4. 180, 9. 20, 34. 181, 28. 376, 38. 377, 2. 14. 389, 15. κύρου 128, 27. 181, 36. 419, 5. 19. 459, 10. κύρωι 130, 20. 132, 22. κύριν 76, 1. 78, 1. 132, 18. 138, 13. 162, 40. 165, 38. 178, 24. 393, 6. 419, 10. 436, 22. 441, 18. 457, 30. κύρι 118, 30. 140, 23. 142, 29. 143, 1. 179, 29. 181, 31. 182, 1. 410, 8
κυριότητα proprietatem 252, 38. 12, 16. 13, 7
κῦρος auctoritatem 43, 22
κώμηι uico 482, 25
λαμπροῦ praeclaro 259, 17
λεπτομερῶς subtiliter 26, 13
φάλαγγος ληιστρικῆς χωρικῶν 219, 37. φάλαγγα ἐκκλησιαστικὴν, ἀληθῆς δὲ εἰπεῖν ληιστρικὴν 214, 34
τῆς θείας λήξεως diuo 251, 29
λιταῖς orationibus 478, 8. — 463, 16
λογισμοῦ animi 241, 9. 8, 31
λογχευθεῖς 316, 21
λοιπόν iam 251, 11. τοῦ λοιποῦ postea 480, 4. τοῦ λοιποῦ ulterius 8, 14
λυσιτέλεια utilitas 256, 10. λυσιτέλειαν bonum 253, 32
λυσιτελῶς proficenter 254, 24
μὰ τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ 409, 12. μὰ τὰς εὐχὰς σου 130, 18. 216, 6. μὰ τὴν ἐξουσίαν ὑμῶν 92, 11
μάθημα 162, 40. 163, 20
μάθησις eruditio 40, 23
μακαρίτης 429, 39
μανιῶντες 404, 15
ματαιοῦται uacuantur 41, 11
μεγαλαυχεῖ exultat 255, 14
τῇ θεῖαι μεγαλειότητι diuinae maiestati 7, 10. μεγαλειότης magnificentia 254, 20
μέθῃ λογισμοῦ 100, 20
ἐπαγαγεῖν μεθοδείαν 404, 28. τὴν μεθοδείαν τῶν βρασάνων 217, 4
μεθοδεύεται pulsatur 46, 27. — μεθοδεύει τὰ χρήματα 218, 2
οὔτε μὲν 418, 28
μερικῶς ἐμοῦ λέγοντος 164, 18
μεριμνῶν sollicitus 242, 21
ἐμεσαζόμεθα 377, 25
μεταβάσεως transgressionis 252, 29
ἐμηνύσατε indicastis 259, 14. 18
μήνυμα indicium 15, 9
μηνυτῆς index 241, 9
μήτε = μηδέ 385, 29. 400, 31

- μιαιφονίαν (*i. e. sententiam pro Flauiani damnatione*) 179, 33
 ἐν διαφόροις εὐκτηρίοις ἔν τε ταῖς τῶν ἀγίων μνήμασι 95, 35
 μοῖραν consortium 43, 1
 μόλις tandem 479, 15. 16. 11, 1
 μολυνθῶσιν uidentur 243, 13
 μονάδα unitatem 51, 37
 ἐπὶ τῷ μονάσαι 355, 20
 τὸν μονήρη βίον 353, 1. 355, 10. 488, 10
 μονίμῳ constanti 49, 20
 μονογενῆς singularis 13, 6. 46, 30. μονογενοῦς unicum 46, 15
 κατὰ μόνας 95, 28. 311, 4
 μύζων 130, 18. 19
 μύθευμα 472, 25
 μυσαρῶν sceleratis 480, 38. 481, 2. 22. 483, 12
 μύσους scelere 10, 16. 481, 23
 ναρκήσεις 474, 2
 νεαροῦ recentissimae 17, 8
 νηρόν (= ὕδωρ) 409, 12
 νικητήρια palmas 26, 31
 νοητῶς intelligenter 43, 31
 πονηρὰν νομήν 427, 19
 νομίμων legitimos 253, 34. 255, 31
 δανεῖζει ἀπὸ νομισμάτων τριακοσίων καὶ διακοσίων 385, 3
 νομοθεσίας sanctione 481, 7
 τοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις 385, 21. 386, 29. 387, 33. 464, 16. τῶν θεικῶν καὶ τῶν θείων νόμων 463, 30
 νῦν modo 241, 28
 ξενεῶνι τῶν λελωβημένων 215, 6. 8. 9. 214, 2
 τὰ μοναστήρια ἢ τὰς ξενίας 486, 38 cf. τὰ μοναστήρια καὶ τὰ οἰκήματα 488, 18
 τὸ ὄνομα ξενίζει ἡμᾶς 311, 1. τὸ ὄνομα ξενιζόμεθα 311, 1
 ξενοδοχείων 356, 18
 ξενοφωνεῖ με 169, 29. ἔξενοφωνήθη 164, 5. 16. 169, 26
 ξέστας 384, 20
 αὐτὰ ξηρὰ ἔλαβεν 113, 18
 τὰ ἄ 177, 20
 οἶακι moderamine 42, 9
 οἰκειῶσαι ingererem 5, 21
 οἰμωγὰς gemitus 5, 39
 ὄλεθρος labe 252, 28
 τοῖς τῆς γλώττης ὀλίθοις 94, 29
 πολλὴν ὀλκὴν ἀπέδωκα 457, 21
 ὀλόκληρον integrum 4, 22. 7, 18. 27, 8. 6, 37
 ἐν ὄλαις ταῖς πόλεσι 467, 11. ὄλα τὰ πραγματικά 469, 1
 ὀμιλῆσαι sermone 21, 1. 19
 ὀμογνωμόνως 352, 2
 ὀμοιώματι similitudinem 26, 14
 ὀμολόγηται certissimum est 251, 27. ὀμολογουμένως ἐπίσταμαι certus sum 259, 33. ὀμολο-
 γημένως ἐπίσταμαι certum habeo 253, 38.
 ὀμολογουμένως euidenter 15, 18
 τῷ ὀμοφνεῖ 426, 23
 ὀμοψυχίαν unanimiorem 51, 22
 ὀμοψύχως unanimiter 40, 21
 ὀνόματα ὡς τριακόσια 75, 30. ἔχων δύο ἢ τρία ὀνόματα 310, 33. δέκα ὀνόματα 311, 3
 ὄντως 175, 2; *adnotat Rusticus uol. 3 p. 163, 31*
 ὄντως non numquam dubitantis
 ὀξύτητι acie 26, 29
 τὸ ὄπως 408, 22
 ὄρον decretum 481, 24. ὄρος lege 481, 5. — ἄλλο ἐστὶ κανῶν, ἄλλο ὄρος 91, 19
 κατὰ τῆς πίστεως τὴν πίστιν ὀρύττοντες 470, 29
 εἰ καὶ ὅτι quamuis 251, 17. εἰ μὴ ὅτι nisi 261, 10.
 εἰ μὴ ὅτι 387, 19. ὡς ὅτι 28, 15. 209, 27.
 ὡς ὅτιπερ ut 12, 27. ὡς ὅτιπερ 114, 3
 μετὰ οὖν τὴν 84, 32
 οὔτε (= οὐδέ) 137, 4. 8. 154, 27. 165, 29. 169, 8. 175, 6. 389, 24. 404, 9
 ὠφείλεν debuit 255, 24. 30. 256, 20
 ὀχλαγωγίαν conuenticula 478, 35
 ὀχλαγώγιον 352, 20
 ὀχυρωθῶσιν muniantur 243, 2
 παιδικὰ pueritia 260, 33
 πάλαι dudum 7, 34
 τῶν παλαιῶν principiorum 241, 23
 πᾶμπολλα plura 478, 17
 πᾶνδεια 385, 32
 πᾶνυ nimis 46, 15
 ἐκ παππώιας παραδόσεως 151, 23
 παραβαίνεσθαι temerari 483, 19
 παραβαλανεῖς 179, 28
 τῆι συνόδῳ παραβάλλειν 412, 16
 παραβάσει excessibus 253, 1. παραβάσεων transgressionum 252, 31
 ἐν παραβύστῳ 447, 23
 παραγένηται interesset 50, 19
 παραιτοῦμαί σε 191, 29
 παραιτητικῶν ἐπιστολῶν 432, 8. 438, 7
 παραμήριον 408, 19
 παραμονῆι constantia 50, 30
 τροφῆς ἕνεκα καὶ παραμυθίας 414, 31. παραμυθίας τῆς προσηκούσης 411, 9
 παράνομα illicita 483, 12. 253, 18. 22. 255, 35. 256, 22. 33. 253, 4
 παραπαίοντας 325, 21
 παρασπασθεῖη conuellantur 254, 9. 256, 4
 παρασυνάγειν 486, 30
 παρασυνάξεις 486, 27. 489, 27
 παρατήρησιν obseruantiam 258, 16
 παρατίθηι commendas 253, 21
 παρατρῶσαντα 182, 34. ἐκβληθῆναι ἢ παρατρῶθῆναι 171, 1
 παραυτὰ τοῦ γενέσθαι 217, 1. 214, 25
 παραφυλακῆς obseruantiam 254, 20
 παρεκβάσεις excessus 256, 33
 παρέλκον ultra 4, 20

παρεντιθεμένην *interpositum* 49, 29
 παρεξόδους *excessus* 260, 3
 παριστῶν τὸν ἐπίσκοπον 419, 20
 παροδικῶς *transitorie* 18, 7
 ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχωρίους 357, 17
 παρρησία *fiduciae* 259, 12. 3, 11. 25, 12. παρρησίαν *libertatem* 27, 13
 ταῖς πασχαλαῖς ἡμέραις 215, 1
 πάσχω = *doleo* 252, 35. 255, 20. 257, 34
 πατραλοίας 427, 15. 111, 33
 πειθαρχούντως *oboedienter* 242, 12
 ἀπὸ πείρας εἰμί 457, 20
 πεποιθήσιν *fiduciae* 45, 24. 46, 22
 περαιτέρω *ultra* 27, 5
 περιηγήθημεν 154, 17. περιηγήθην παρὰ τινῶν 135, 14
 περιμερίμνῳ *sollicito* 11, 18
 περινοστεῖν 491, 25
 σαυτὸν περιπείρησις 129, 28
 περιπτυσσόμεθα *amplectimur* 8, 7. 31, 12. περιπτύσσεται *conplectitur* 9, 24
 περιστάσεων *causis* 260, 2
 περιφανῶς *evidenter* 481, 21
 τὸν περιχύτην τοῦ ἐπισκοπικοῦ λουτροῦ 215, 24
 οἶνος πηλώδης 384, 19
 πίστεως *religione* 481, 6
 πλάσματα *commenta* 481, 27
 ἐπλαστογραφήθη 92, 20
 πλαστά 119, 3. 118, 25
 πλεονεκτεῖν ἡμᾶς 417, 23
 πλήρης *plenissime* 48, 1. εἰς πλήρης *plene* 44, 20
 τῶν ποδῶν ὑμῶν 139, 26. 153, 17. 156, 23. 163, 3. 24. 164, 29. 37. 165, 3. 166, 9. 21. 27. 32. 188, 42. 306, 18. 22. 309, 24. 464, 28.
 τῶν ποδῶν σου 127, 10. 130, 28. 131, 7.
 τῶν ποδῶν τῆς ἀγιοσύνης ὑμῶν 138, 12.
 τῶν ποδῶν τῆς θεοσεβείας σου 180, 25
 πόθῳ *amote* 25, 12. 26, 21. πόθον *desiderium* 10, 13
 τρεῖς μῆνας ἐποίησεν 409, 8
 πολιτεῖαι *conuersationi* 50, 11. τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν τε καὶ καρτερίαν 186, 28
 πολιτευομένους 418, 19
 πολιτικὸν πόλεμον *ciuile bellum* 48, 23. — τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς τόποις στρατιωτικὴν βοήθειαν 72, 25—27
 πολυεπὴς χάρτης 377, 4
 ἐπολυπλασιάσθη *multiplicata sunt* 254, 37
 πολλῆς *nimiae* 40, 17
 πονῶ *doleo* 46, 13
 πλείστην ποσότητα χρυσοῦ 214, 1. 218, 14
 πρᾶγμα *causa* 261, 12
 πραγματικὸν 464, 36. 467, 6. 469, 1. 356, 26. 366, 4. θεῖου πραγματικοῦ 464, 4. 26. 34. 39. τοῦ θεῖου πραγματικοῦ τύπου 467, 12. μὴ κατὰ θεῖα γράμματα ἢ πραγματικούς τύπους ἀλλὰ κατὰ τοὺς κανόνας 464, 24. 33. 467, 5—7. 468, 35 *cf.* νόμοις

Acta conciliorum oecumenicorum. III, 1.

πρεσβεύει *ueneratur* 195, 37
 προαιρέσεως *uoluntatis* 50, 23
 πρόγονοι *parentes* 49, 35
 οἱ προδοθέντες λιβελλοὶ 213, 7
 προδότου *praeuicatoris* 14, 6
 προεμβαίνει 485, 10
 προηγούμενον *praecellentem* 6, 10
 προθέσεως *proposito* 46, 14. 48, 33. — προθέσεως εἰμί 207, 14
 προιέναι 420, 11
 προκοπή *augmento* 255, 35. προκοπή *prouectio* 41, 30
 προκόπτει *proficit* 18, 21. 260, 35
 πρόκριμα *praeiudicium* 242, 35. 5, 23. 49, 15. 48, 16. — 139, 34. 140, 12. 15. 157, 1. 7. 380, 22. 407, 11. 418, 35. 442, 2. 464, 2. — πρόκριμα φέρειν *praeiudicare* 47, 32. — 99, 22. 132, 10. 421, 8. 456, 29. πρόκριμα ποιεῖν 309, 19. ἄνευ προκρίματος 313, 21
 προκρίνει 463, 30. 132, 6. 418, 30
 πρόληψις *praesumptio* 4, 2. 50, 3
 προνοήσει *consulat* 256, 29. προενόησεν *prospexit* 255, 15
 προνόμιον *pruilegium* 252, 37. 32, 10. 254, 10. 256, 2. 259, 16
 προξενῶν 216, 38
 προόδῳ 420, 13
 προοίμια *initia* 42, 1. 11, 13
 προπαρακεκλήκαμεν 218, 19
 προπέτεια *praesumptio* 26, 19. προπετεῖται *temeritate* 454, 9
 προπετενομένων 426, 35
 προσδοκίαν *opinionem* 50, 17
 προσέμποδον 48, 33
 προσηκούσης *competenti* 5, 13
 προσθήκης *augmenti* 24, 12
 ἡμῖν προσέστησαν λέξεις 299, 22
 προσκόμματα *offensiones* 27, 4
 πρόσκρουσιν *offensionem* 48, 17. 252, 23
 προσκυνουμένης *uenerabilis* 482, 32
 προσκύνησιν *cultum* 6, 32. προσκυνήσεως *ueneratione* 480, 21
 προσκυνητὴν *uenerandam* 478, 20. προσκυνητῆς *uenerabilis* 480, 25. 33. 37. 481, 32. 243, 12. προσκυνητῶς *uenerabiliter* 478, 10
 προσκυροῖ *usurpet* 41, 4
 προσληφθεισῶν *adhibitis* 255, 29
 προσόδια 217, 16
 προσομιλῶν εἶπεν 386, 3 *cf.* 19. ὁ στρατεῖαι προσομιλήσας 352, 19
 προσοχῆς *consideratione* 50, 2. προσοχὴν *intuitum* 255, 26
 φαίνεται προσσεσῶρεῦσθαι *accedit ad cumulum* 454, 1
 προστασίας 336, 9
 πρόσφατον *nuper* 190, 35
 προσφωνήσεις *litterae* 9, 1

τῶι μοναχικῶι προσχήματι 355, 11
 τὸ πρόσωπον στῆναι 154, 20
 προτραπήναι inuitaret 31, 16
 πρόφασις occasio 21, 3. 479, 27
 πρώην dudum 25, 11. prius 19, 11. proxime 481, 21
 πρωτεία primatum 50, 12. 454, 16. 20
 πρώτων prioribus 256, 18. ἐν πρώτοις in principio
 10, 10. ἐν πρώτοις primitus 44, 17
 πρωτοτύπου principali 16, 23
 πτωχεῖον 405, 21. 214, 2. 355, 34. 356, 18
 τῶι τῶν πτωχῶν ὀνόματι 187, 1
 ῥαθυμεῖται 412, 16. ῥαθυμητέον τοῦ πολέμου
 85, 16
 ἔρρηξε φωνάς 169, 20
 ῥημάτων dictis 481, 1
 ἔρρωμένον incolumem 20, 4
 ῥῶσιν 130, 22
 σαθρά fragilis 23, 34
 σαλαμαρίουσ 411, 30
 σατανικῆι μανίαι 121, 10
 σαφεῖ manifesto 49, 32. σαφῶς euidenter 261, 24.
 σαφέστατα euidenter 254, 7. σαφῶς perspicue
 479, 19. σαφέστατα lucidissime 31, 28
 σβεσθῆναι extingui 241, 13
 σέβας reuerentia 478, 31. 6, 15. 43, 21. 481, 20
 σεβάσματος ueneratione 482, 2
 σεβάσιον uenerabilem 5, 9. 6, 32
 σεβασμιότητος ueneratione 9, 18
 σέβομεν colimus 481, 33. 478, 29
 σεπτοῖ uenerabiles 482, 5. 251, 4. 29. 36. 253, 27.
 256, 3. σεπτά ueneranda 479, 34. σεπτῶς
 reuerenter 258, 23
 σημαίνει declarat 256, 23. 260, 31
 ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν 298, 22.
 σημείοις ὑπεσημήνατο 36, 1
 σημειώσαι νοι 137, 3. σημειώσασθε 172, 14
 σκαιότητος prauitate 20, 2. 42, 33
 σκέμματος tractatu 251, 20
 σκευή 405, 32. 372, 25
 σκεύη ἀργύρου ἡγιασμένου 383, 16
 σκληρότερον seuerius 46, 21
 σκυλεῖσαν fatigata 254, 2. 102, 15. 223, 15
 ἐκτὸς σκύλσεως 393, 13
 σεσοφισμένον commenticium 479, 23
 σοφίσμασι commentis 483, 2
 σπουδάζειν studere 42, 28. 256, 12. σπουδάσει
 festinet 243, 9. σπουδάσει nitatur 253, 36
 σπουδαιοτάτη sedula 256, 13. σπουδαιοτάτα
 studiose 254, 32. studiosius 251, 12
 σπουδῆν studium 41, 7. 8, 26. 46, 24. 48, 28. 241,
 8. 242, 14. 253, 2. 254, 38. 256, 31. 258, 32.
 479, 15. 480, 19. 483, 8. σπουδῆ industria
 258, 38. 252, 16. — σπουδῆν τινων ἐσχηκῶς
 463, 21. κατὰ σπουδῆν 464, 29
 σταθηρᾶι constanti 49, 15. 40, 21. τὸ σταθρὸν
 constantia 49, 31
 στάσει statu 6, 11. 10, 12. — τῆς στάσεως
 [in translatione ex Latino] 375, 26

ἀνατιθέμεναι σταυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 384, 13
 τὴν ἐκτομὴν μέχρι ἑνὸς ἐστενωσάμεν 476, 34
 τὸ στερεόν soliditatem 16, 23
 στερίσκεσθαι carere 482, 9
 στέφανος laurea 251, 15
 στήκετε state 50, 37 — 408, 18
 στηριγμοῦ 36, 28
 τῶι στοιδίῳ τοῦ θερινοῦ σηκρήτου 428, 8
 στοιχεῖτε τοῖς ἀρχαίοις 419, 3. 30
 στόμα γενόμενος τῶν λοιπῶν 410, 3
 στρατεῖαν militiam 482, 19. 21. 23. 352, 19. 186, 26
 στρατοῦ militiae 10, 7
 τὴν στρεφομένην quae uertitur 5, 23
 στυγνάζω contristor 46, 13
 στυγνά maesta 241, 17. στυγνάς tristes 241, 17
 συγκέλλων 216, 4
 συγκληρικοῖς 357, 28
 συγκωμῆται 383, 37
 τοῦ τῶν ἱερέων συλλόγου 325, 18
 συγχωρήσητε patiamini 4, 11
 συγχωρήσεως indulgentiae 260, 12
 συκοφαντεῖν calumniari 478, 20. 24, 4
 συκοφαντίας calumnia 480, 25
 συλλαβαί apices 256, 23
 συμμετρίαν mensuram 50, 2
 τὸ σύμμετρον moderatio 46, 20
 συμπεπαρμένος τὸ σῶμα 214, 30
 συμπνεῦσαι conspirare 50, 7
 τὴν συμφορὰν τῶν κακῶν 440, 15
 συμψηφίζόμεθα 121, 32
 σύμψυχοι 471, 35
 συναγαγῶν ἑμαυτὸν 207, 24
 συναίνεσιν consensum 253, 24. συναίνεσεως con-
 sensionis 254, 2
 συναλγῆσαι ἡμῖν τῆς κολάσεως 187, 24
 συνέδοξεν 221, 32
 συνδύζοντος coniuente 256, 9. συνδύσαι con-
 iuentiam dedat 253, 3
 συνεδρείαν 221, 12
 συνεδριάσαι 205, 37
 συνειδήσεως persuasione 45, 8
 συνεισηνέχθη conlatum est 259, 13
 συνέλθετε fauete 27, 12
 συνέχεσθαι obstringi 254, 6
 συνηγορίας assertione 478, 7
 συνηγορος assertor 42, 33
 συνοδίας 161, 3. τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας 124, 17.
 τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ πάσης αὐτῶν τῆς συν-
 οδίας τῆς ἐν Χριστῶι 312, 2
 συνοδικοῖς γράμμασιν 409, 37. 408, 32. συνο-
 δικά 406, 3
 συνοικέσιον 219, 22
 συνωμολόγηται compertum erat 480, 22
 συνταξάμενοι 128, 31
 συνέτρεχεν congrueret 25, 29
 συντυχίαν ποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν 102, 3
 συνυμνεῖται 142, 31
 συστατικὰς ἐπιστολάς 356, 24. 32

συστήματι collegii 31, 7. τὸ σύστημα τῶν κλη-
 ρικῶν 388, 9
 συχνάζουσι crebrescunt 252, 32
 τὰς εἰς ἐμὲ [*Theodoretum*] γενομένης σφαγᾶς 69, 36
 σφόδρα nimis 44, 5. σφοδρότατα uehementer
 251, 35
 σχεδάριον 149, 29 cf. in *prosopographia* Βερονι-
 κιανός. Κωνσταντίνος. — τὸ αὐθεντικὸν σχε-
 δάριον 156, 5. τὰ τε σχεδάρια τὰ τε αὐθεν-
 τικά 176, 31
 σχῆμα speciem 254, 2. σχήματι περικείμενος
 476, 30
 ἀμφιβολίας σχολαζούσης [*translata ex Latino*]
 420, 16. σχολαζέτω cesset 481, 3
 σώιζεσθε 368, 31
 σωτηριώδει salubri 255, 24. 256, 16
 σωφρονισθῆναι conpesci 478, 30
 τάξεων officiis 483, 17. 15, 18. τάξις ordo 19,
 8. 45, 7. 47, 29. εἰς τάξιν ἐμήν uice mea 44,
 15. 47, 6
 τάραχον perturbationem 253, 12
 τέκνον ὁ σιλεντιάριος 138, 36. 16
 τηλαυγοῦς perspicuae 12, 6. τηλαυγεστέρα
 manifestior 255, 3. τηλαυγέστρα lucide 243, 8
 ταῦτη τίθεσθαι 492, 12. τίθεσθαι ἐπὶ τούτῳ
 248, 40
 διὰ τοι τοῦτο 38, 14. 39, 11. 204, 31. 257, 24.
 298, 40. διὰ γὰρ τοι ταῦτο 246, 10
 ἐτολμήθη commissum est 25, 21
 τῶι τόμῳ [= 17, 8] 455, 24. τόμον 121, 26. 27.
 126, 33. 37. 127, 14. 19, 25. 133, 2. 15, 24.
 30. 31. 32. 134, 1. 2. 5. τόμων 483, 5
 τόπος textus 252, 13. εἰς τόπον uice 50, 19.
 19, 26
 ἐτοποτήρησαν uicem meam executi sunt 258, 5.
 ἐτοποτήρουν ἐμοί uice mea praesidebant 253, 17
 τοῦτο μὲν tam 7, 32
 ἀπεθρήνησε τραγωιδίαν 426, 31
 τρακταισάντων 322, 1
 πρὸ τριῶν ἡμερῶν ante nonnullos dies 222, 31
 τρισμακαρίστου 492, 27
 τύπον formam 6, 10. 259, 5. τύποις constitutioni-
 bus 259, 23. τύπους definitiones 259, 2.
 τύπους definita 481, 35. τύπων statuta 255,
 32. 478, 10. τύποι regulae 482, 6. τύπου
 δοθέντος φανεροῦ 100, 10. βασιλικούς τε καὶ
 κανονικούς τύπους 417, 21
 ἐτύπωσαν constituere 483, 1. 45, 10. τυπῶσαι
 ordinare 259, 27. 251, 19. 36. 258, 18. 478, 9.
 τυπωθέντα definita 479, 31. 259, 9. τετυπω-
 μένων decisa 8, 15. τυπωθέντα disposita
 479, 28. τυπωθέντα instituta 253, 31. 254, 10.
 256, 4. τετύπεται praefixa 253, 32. τετύπεται
 statutum est 251, 28. 31. 252, 1. 253, 30.
 258, 1. γυμνάζεσθαι καὶ τυποῦσθαι 447, 16
 τύραννον 244, 27
 ὕβριν iniuriam 479, 28. 6, 24. 27, 7. 48, 17. 256, 33.
 481, 25. ὕβριν contumeliam 483, 4

ὑγαιίνοντος incolumi 50, 32. 242, 16
 ὑγιῆ incolumem 241, 14. 7, 9
 ὕμνουμένον laudatum 43, 24
 ὕμνον laudem 44, 25
 ἀπὸ χάρτου διὰ σημείων ὑπηγόρευσαν 298, 22
 ὑπαγορία 141, 12. 375, 23. 399, 11. ὑπηγορίαν
 388, 29
 ὑπαρχθεῖη fiat 10, 15
 ὑπαρχόντων bonorum 482, 11
 ἐξ ὑπαρχῆς a principio 5, 23
 ὑπεναντίον contra 31, 25
 ὑπὲρ ὧν 237, 38
 ὑπεροψία elatio 258, 20. 253, 39. ὑπεροψία
 superbia 252, 28
 ὑπεύθυνος reus 481, 25
 ὑπηγορίαν cf. ὑπαγορία
 ὑπό pro 5, 38
 ὑπόγυον 116, 1
 ὑπόθεσις causa 49, 23. 32. 46, 2. 50, 11. 256, 40.
 ὑποθέσεως materiae 42, 15
 ὑποκατάστατον 442, 16
 τὸν πόλεμον ὑποκοριζόμενος 36, 32
 ὑπέκρουσα 164, 7
 ὑπολήψει arbitrio 3, 23. 6, 1. existimatio 480, 18
 483, 20. — ὑπόληψις 358, 11. 152, 28. 157, 25.
 158, 23. 181, 19. 218, 27. 311, 8. τοῖς οὖσιν ἐν
 ὑπολήψει 356, 24
 ὑπολιπέντων 218, 1
 ὑπεμνήσαμεν admonuimus 478, 22
 ἀναστάς ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ στάς εἰς τὸ ὑπο-
 πόδιον αὐτοῦ 180, 26
 ὑπεσημήνατο 177, 10. ὑποσημηνάμενοι τῶι
 χάρτηι 249, 14. σημείοις ὑπεσημήνατο 36, 1
 ὑποσημειώσεως 464, 4
 τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ὑποστάσεως 216, 26. 217, 34
 ὑποφήτου 214, 13. 218, 8
 ὑφὴν 161, 23
 ὕφει textu 7, 9
 φανεράν manifestam 478, 3. — φανερά 86, 34.
 138, 13. 177, 9. 33. 179, 1. 207, 20. 26, 209, 26.
 364, 11. 377, 24. 425, 16. φανερά τινα 177, 17.
 373, 32. 447, 17. φανερά τινα ἑορτικά 386, 18.
 φανεροὶ ἐπίσκοποι 306, 6. φανερά κεφάλαια
 208, 15. φανερά πράξις 204, 15. φανεροῦς
 τύπους 425, 11. φανεροῦς χάρτας 248, 24.
 ἀπόκρισιν φανεράν 209, 14. κεφάλαια φανερά
 179, 4. φανεροῦς τῶν κληρικῶν 133, 3
 φανερότητι manifestatione 25, 18
 φανεροποιηθῆναι innotescat 45, 11
 φαρμακείαν maleficium 9, 22
 πεφαρμαγμέναις uenenatis 483, 2
 φάσιν 134, 2. 5
 φαῦλον prauum 49, 35. 243, 1. 13. 252, 31. 253,
 12. 25. τῶν πρὸς τὸ φαυλότερον ἐτραπέντων
 deprauatorum 260, 11. τὸ φαῦλον prauitas
 45, 16. φαῦλον malum 482, 2
 φαυλότητι prauitate 255, 25. 46, 5. φαυλότητα
 peruersitate 261, 19

φθάσαι peruenire 478, 25. ἔφθασεν adfuit 252, 20
 φθορᾶς corruptione 24, 11. 19. φθορᾶς peste
 19, 7
 φθοροποιοῦ pestifero 44, 17
 φιλαγάθου benigna 48, 25
 κατὰ φιλάνθρωπίαν 413, 22. 23
 φιλάνθρωπον clementem 23, 12
 φιλοδίκαιον 427, 32
 φιλονεικεῖν contendere 478, 28. 21, 5. 479, 29.
 tractare 479, 35
 φιλονεικία contentio 479, 16. 5, 19. 7, 2. 38, 8,
 13. 22, 30. 251, 9. 454, 24. φιλονεικίας cer-
 tamine 479, 34. 251, 21
 φιλοχρίστου σοφίας 96, 11
 φονευόμεθα 309, 20. 29. — ἐφόνευσαν [*i. e. male*
tractauerunt] 409, 25. — ἐφόνευσεν [*i. e.*
deposuit, cf. μαιφονίαν. σφαγᾶς] 223, 40.
 224, 1. ἐφόνευσας 120, 16. ἐφονεύθη 66, 16.
 ἐφονεύετο 224, 1
 φονεύς [*i. e. is qui deposuit*] 143, 15. 17. 69, 27.
 70, 20. 75, 14. 312, 39. 69, 30. 70, 15. 111, 32.
 195, 32
 τοῖς φόνοις [*i. e. depositionibus*] τοῖς ἐν Ἐφέ-
 σωι γενομένοις 216, 6
 φρατρίας 357, 25
 φρατριάζοντες 357, 27
 φρόνημα sensus 44, 19. 40, 19. φρονήματος
 sapientiae 49, 31
 πεφροντισμένη sollicita 5, 23
 φροντίς sollicitudo 45, 4. 12, 14. 51, 17. 242, 39.
 ἐν φροντίδι curae 481, 19
 φυλακᾶς 376, 3. 4. ἀπὸ φυλακῆς 388, 19
 φυλακίσας 384, 1
 φυλάξαι reseruet 242, 10
 φυσιολογεῖν 136, 14. 137, 8. 142, 9. 143, 2.
 161, 16. 165, 29. 485, 24
 φύσεως conditionis 13, 13. substantiae 22, 31.
 τὴν φύσιν νοοῦμεν ἀλήθειαν 485, 14. 16. 20.
 487, 25
 τῆι συνέσει τῆι φωτεινῆι 391, 11
 τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην φωτίσαι 424, 36.
 425, 6
 φωτισμόν illuminationem 255, 13
 χαλεπαίνη saeuiretur 26, 6
 τὸ χαλεπὸν saeuitiam 260, 38. χαλεπὴν acerbus
 480, 30. χαλεπώτερα acerbiora 47, 20. χαλε-
 πωτάτη scelestissimam 26, 12
 χαράς palmas 4, 14
 χάριν gratulationem 251, 23
 αἱ χεῖρες suscriptio 247, 18. τίνος χεῖρ ἐστίν 155, 34
 οὐσιῶν χειρισμούς 355, 2
 χειροτονῆσαι creare 482, 10
 χηρεῦειν careret 20, 19
 χρεωστῶν 456, 25. κεχρεώσθηται 421, 5. τὸ
 χρεωστούμενον ὄφλημα debitum 13, 13. τῶν
 μὴ κεχρεωστημένων indebita 255, 39
 χρηματικὸν κεφάλαιον 72, 24. τὰ ἐγκληματικῶς
 καὶ χρηματικῶς ἐπενεχθέντα 442, 9

ἐχρησιμεύθη profecit 255, 13
 χρησιμότητα utilitatem 253, 31
 Χριστιανικώτατος Christianissimus 242, 20.
 4, 3. 48, 31. 51, 7. 253, 2. ἡ Χριστιανικὴ
 εὐσέβεια Christiana pietas 9, 34
 κατὰ χρόνους temporalis 41, 16
 χρυσίνους 414, 31
 φάλαγγος ληιστρικῆς χωρικῶν 219, 37
 ψηφίζόμενος 411, 7. 412, 33. 413, 12. 18
 ψῆφος sententia 454, 24. 7, 38. 481, 23. ψῆφος
 decretum 481, 6. 27, 11
 ἐψίθυρεν πρὸς τὸ οὖς 390, 33
 ὥστε quatenus 6, 28. 33. 35. 7, 2. 8, 37. 10, 13.
 — ὥστε post ἀξιῶ 178, 23. 31; ἐδεήθη
 210, 19. 211, 8; ἔδοξεν 206, 15. 208, 35;
 δοκιμάζω 440, 14. 378, 9; θεσπίσαι 404, 28;
 λέγοντας 407, 16; παρακαλοῦμεν 162, 15.
 165, 20. 210, 8; προστάξαι 222, 9; προ-
 τρεπόμενοι 208, 23; τυπώσασα 191, 12; ὑπο-
 μῆσαι 209, 3; ψηφίζομαι 438, 16

uocabula Latina

ἀμβιπίσιος ambitus 253, 3. 258, 18. 259, 12.
 ambitionis 253, 36. 254, 23. 255, 21. 256, 19. 27
 ἀμβιπιονεύει non est ambitiosa 254, 26
 βάκλα 75, 14. 12
 βενεφικίω 454, 3
 δηπουτάτον 212, 2
 ἰδίκτων 481, 11. 483, 10. 15
 κόμες 177, 13 *cf. scholion* κατὰ Ῥωμαίων διώλεκτον
 οὕτως λέγεται 178, 9
 κομιτάτον 380, 3. 482, 27
 κομμονιτώριον 379, 9
 κοντραδίκιτουρ, ὃ ἐστίν ἀντιλέγεται 191, 30
 τὴν τῶν κορταλίνων ἢ τῶν λιμιτανέων (στρα-
 τεῖαν) cohortalinam uel limitaneam (militiam)
 482, 20
 κώδικος 67, 37. 70, 38. 71, 18. 72, 2. 73, 2. 20.
 74, 8
 λαυράτων 220, 8
 λεγάτοις 216, 26
 μανδάτα 219, 8. 67, 13. 149, 22
 εἰς μεμόριν 311, 3. 4. ἐν μεμορίοις 311, 9
 μεμορίτης 310, 34. 311, 2
 ὄραιοις horreis 38, 2
 ὄσπιτίω 408, 10. 12. ἀνώγειν ὄσπιτιν 176, 3
 πριμιλίγια 420, 24. 211, 43
 σῆκρητον [*frequenter scribitur* σέκρητον] 389,
 16. 19. 164, 5. τῶι σηκρήτωι τοῦ ἐπισκοπεῖου
 100, 6. 103, 9. 123, 19. 131, 15. 135, 3.
 137, 18. τῆς ἐκκλησίας τοῦ σηκρήτου 75, 37.
 τῶι στοιδίωι τοῦ θερινοῦ σηκρήτου aestiuali
 portici secretarii 428, 8. βοηθὸς τῶν θείων
 σηκρήτων 77, 5
 σπόρτουλα 385, 14
 τῶι τρικλίνωι τοῦ ἐπισκοπεῖου 387, 32
 φάκτου facti 242, 32

res grammaticae

διειλέχθησαν 207, 20. ἐδιοίκησεν 385, 11
 ἤθελαν 441, 21. ἀφείλατο 465, 3. ἀπήλθατε
 432, 30. προσήλθα 376, 7. ἔπαθα 409, 2.
 προσέπεσα 377, 27. ἔλθατε 387, 23. ἀπέλ-
 θατε 419, 17. ἐξέλθατε 441, 20. παρελθάτωσαν
 440, 27
 οἶδαν 407, 12. ἐπιδέδωκαν 409, 19
 προσάζαι 213, 17
 ὑπολιπέντων 218, 1
 ἦμην 97, 2. 102, 6. 115, 30. 119, 30. 172, 12.
 210, 34. 377, 6. 408, 17. 424, 11. 464, 31.
 ἦτω 118, 18. παρήμην 376, 14
 διδόμεν 131, 12
 διαβεβαιοῦσαι 161, 43
 περιχεθεῖσα 425, 2
 ἐξεῶσαι 425, 33. ἐξεοῦσθαι 409, 35. ἐξεῶσθαι
 438, 34. ἐξεῶθη 406, 21. ἐξεωθέντος 405, 14.
 406, 24
 προσελευσθεῖς 463, 3
 γεγραφήκαμεν 51, 17
 ἀμαρτήσαι 213, 24. καθαιρήσαι 314, 24. 315, 8.
 οἰκτειρήσαι 217, 28. οἰκτειρήσατε 205, 23
 ἐναρχθεῖσαν 477, 29. ὑπαρχθεῖη 10, 15. ὑπαρ-
 χθῆναι 462, 35
 οὕτω βραδύτατα tam seras 10, 20. πληρέστατον
 plenius 7, 12. σπουδαιότατα studiosius 251, 12
 ἀπηντάτο 179, 2. — παραμυθεῖσθαι *pass.* 213, 34.
 παρὰ πάντων ψηφιζόμενος 411, 7. 413, 12
 μαθόντες ἦμεν 394, 4

ἀρνούμενος τοῦ εἶναι 142, 31. ἤθελαν τοῦ γράψαι
 441, 21
 βοηθῆσαι κατενύγησαν 215, 10. ἀπολογεῖσθαι
 ἢ προενέγκαι ἢ μὴ προενέγκαι 153, 32
 ἵνα οἶδατε 459, 15; ἐὰν ἐκώλυσας 182, 3
 ἔφη — λοιδορίας παρὰ τινων λεχθείσας· ἀλλό-
 τριος ὑπάρχει τῆς τοιαύτης λοιδορίας 161, 12
 τί δεοί 408, 14
 εἰ — πεπιστεύει, οὐδαμῶς ἂν — ἀπέκλινεν 43, 31
 εἰ μὴ πρότερον — στῆι 86, 22. εἰ παραχθῆι 216, 1
 οὐκ ἂν ἀρνήσομαι 136, 30
 ὡς ἂν — γένηται —, κρατυνθείη δὲ καὶ — ἐκλάμψοι
 68, 24—28
 πρὶν ἂν περαιωθῆναι 72, 24. ἄχρις ἂν — παρά-
 σχωμεν, ἔτι δέ — ἀναγκασθῆναι 217, 3. 4.
 ὥστε — συγχωρῆσαι — ἐπιτραπῆι — καὶ ὀρι-
 σθήσεται 48, 10—15
 σκοπὸς τῶι ὑμετέρωι κράτει — προνοεῖν — καὶ ἐν
 τούτῳ τὸ θεῖον θεραπεύοντες 66, 26—29
nom. abs. 167, 21. 432, 189. 464, 1899.
 καθάπερ οὐ δυναμένου —, ἀλλὰ κάκεινη ἡ δια-
 τύπωσις — εἴη ἀναλυτέα 253, 4—6
asyndeton εἰ δέ που τύχοι, περὶ τινας λέξεις διεσφά-
 λησαν οἱ πατέρες 161, 8. 9
plur. mai. de imperatore ἡ αὐτῶν εὐσέβεια 406, 8. 11.
 152, 5. 306, 8. 458, 34. ἡ γαληνότης αὐτῶν
 177, 18. τὸ αὐτῶν κράτος 488, 19. *de uiro*
illustri ἡ αὐτῶν εὐσέβεια 157, 12. ἡ αὐτῶν
 ἐξουσία 157, 12 τὸ αὐτῶν μέγεθος 172, 18.
de archiepiscopo τῆς αὐτῶν ὀσιότητος 456, 20

INDEX TRANSLATIONUM

- abdicetis cf. ἀποκηρύξῃτε
 aboleri cf. ἀπαλείφεισθαι
 absurdam cf. ἀλλόκοτον
 acerbns cf. χαλεπόν
 acie cf. ὀξύτητι
 acquiescere cf. ἐφησυχάζειν
 actorem cf. διοικητήν
 adhibitis cf. προσληφθεισῶν
 adiunctur cf. βοηθηθῆναι
 aduersitatum cf. ἀστοχημάτων
 aemulatio cf. βασκανία. ἀντίστασιν
 aequitate cf. ἰσότητι
 adfuit cf. φθάσαι
 affectus cf. διάθεσις
 admisit cf. ἤμαρτεν
 admonuimus cf. ὑπεμνήσαμεν
 amor cf. διάθεσις. πόθωι
 amplectimur cf. περιπτυσσόμεθα
 animi cf. λογισμοῦ
 antiquitas cf. ἀρχαιότης
 apices cf. συλλαβαί
 appellauit cf. ἐπεκαλέσατο
 appellationis cf. ἐκκλήτου
 approbauimus cf. δοκιμάσοι
 adprobationem cf. δοκιμασίαι
 arbitrio cf. γνώμην. ὑπολήψει
 asserere cf. διασαφῆσαι
 assertionem cf. συνηγορίας
 assertor cf. συνήγορος
 auctoritas cf. αὐθεντία. κύρος
 auctor cf. αὐθέντης. αὐθεντοῦντος. αὐθέντρια.
 ἀρχηγός. ἡγουμένον
 augmentum cf. προσθήκης. προκοπήι
 auxiliante cf. ἐπαμύνοντος
 basilica cf. εὐκτηρίωι
 benignitas cf. ἀγαθότητι. ἀγαθοί.
 benignus cf. ἀγαθοί. φιλαγάθου. καλοθελεῖ
 beniuolo cf. καλοθελεῖ
 bonum cf. ὑπαρχόντων. λυσιτέλεια
 caligine cf. ἀχλύς
 calumnia cf. συκοφαντίας
 calumniari cf. συκοφαντεῖν
 captiuas cf. αἰχμαλώτους
 carere cf. στερίσκεσθαι. χηρεύειν
 caritate cf. διάθεσις
 cassatur cf. καταργεῖται
 causa cf. ὑπόθεσις. ἀφορμή. πρᾶγμα. περιστάσεων
 censetur cf. θεσπίζομεν
 certamine cf. φιλονεικία
 certus cf. ὠμολόγηται
 cesset cf. σχολαζούσης. ἀργῆσαι
 Christiana Christianissimus cf. Χριστιανικώτατος
 ciuile cf. πολιτικόν
 clementem cf. φιλόνηθρωπον
 colimus cf. σέβομεν. θρησκευόντων
 collegii cf. συστήματι
 conlatum cf. συνεισηνέχθη
 commendas cf. παρατίθημι
 commenta cf. πλάσματα
 commissum cf. ἐτολήθη
 conpage cf. ἁρμονίας
 comperimus conperitum cf. ἐγνώμεν. συνωμο-
 λόγηται
 conpesci cf. σωφρονισθῆναι
 competenti cf. προσηκούσης
 conplectitur cf. περιπτυσσόμεθα
 condicio cf. αἰρέσεως. διατυπώσεις
 conditionis cf. φύσεως
 confiscari cf. δημοσιεῦσαι
 congruunt cf. ἁρμόζει. συνέτρεχεν
 coniuentiam cf. συνδυάζοντος
 coniuente cf. συνδυάζοντος
 coniuranti cf. ἐνευχομένωι
 consensionis cf. συναίνεσιν
 consensum cf. συναίνεσιν
 consequens cf. ἀκόλουθον
 consideratione cf. προσοχῆς
 consilium cf. βούλημα
 consortium cf. μοῖραν. καταλόγωι
 constanti cf. σταθηρᾷ. μονίμωι
 constantia cf. ἔνστασιν. παραμονῆι. σταθηρᾷ
 constitnere cf. ἐτύπωσαν
 constitutio cf. διατάξεις. διατυπώσεις. τύπον
 consulat cf. προνοήσει
 contendere cf. φιλονεικεῖν. ἐρίζουσιν
 contentio cf. φιλονεικία. ἀψιμαχία
 continentiae cf. ἐγκρατείας
 contra cf. ἀντικρυς. κατέναντι. ὑπεναντίον
 contradictionis cf. ἀντιλογίας
 contristor cf. στυννάζω. ἡγωνίασεν
 contumeliam cf. ὕβριν
 conuellantur cf. παρασπασθεῖν
 conuenit cf. ἁρμόζει
 conuenticula cf. ὄχλαγωγίαν
 conuersationi cf. πολιτείαι
 coriam cf. ἀφθονίαν

- correctio cf. διόρθωσις
 corrigi cf. διορθωθῆναι
 corruptione cf. φθορᾶς
 creare cf. χειροτονῆσαι
 crebrescunt cf. συχνάζουσι
 criminis cf. ἐγκλήματι
 cultum cf. προσκύνησι
 cumulum cf. προσσεσωρεῦσθαι
 cunctantes cf. ἐνδοιάζοντας
 curae cf. φροντίς
 debuit cf. ἐπώφλησεν. ὠφείλεν
 debitum cf. χρεωστῶν
 decernimus cf. θεσπίζομεν
 decretum cf. ὄρον. ψῆφος. δόγμασι
 decisa cf. ἐτύπωσαν
 declarare cf. δηλοῦμεν. σημαίνει. διασημαίνεται
 defuistis cf. κατόπι
 defendere cf. ἐκδικεῖν. ἐκδίκησιν
 defensio cf. ἐκδίκησιν. ἐκδικίας
 defensor cf. ἐκδίκων. διεκδικῶν
 definire cf. διετύπωσεν. ἐτύπωσαν. τύπον
 definitiones cf. τύπον
 degis cf. διάγεις
 deleatur cf. ἐξαλειφθεῖη
 denique cf. ἀμέλει
 deprauatorum cf. φαῦλον
 desiderium cf. πόθω. ἐπιθυμίαν
 detestandum cf. ἀπευκτέαν
 deuotione cf. καθοσίωσιν. ζήλωι
 dictis cf. ῥημάτων
 dilectionis cf. διάθεσις
 diligenter cf. ἐπιμελῶς
 diligentiam cf. ἀκριβειαν
 disciplinam cf. ἐπιστήμην. διδασκαλίαν
 discutit cf. διερευνώμενος
 dispensationem cf. διοίκησιν
 disposita cf. ἐτύπωσαν
 dispositionis cf. διατυπώσεις
 disputare cf. ζητεῖν. διαλέξεσιν. διαλογιζόμενος
 disputatione cf. διαλογισμῶι
 diuersorium cf. καταγώγιον
 diuo cf. λήξεως
 documenta cf. διδάγματα. διδασκαλίαν
 doleo cf. πονῶ. πάσχω
 dominicae cf. δεσποτικῆς
 dudum cf. πάλαι. πρόην. ἤδη
 dum cf. ἕως
 edicto cf. διατάγματι
 effectum cf. ἔργον. ἀποτέλεσμα
 elaborare cf. καμῖν
 elatio cf. ὑπεροψία
 enutritur cf. ἐκπαιδεύεται
 eruditio cf. μάθησις
 euidenter cf. ἐναργεῖ. περιφανῶς. σαφεῖ. ὠμολό-
 γηται
 examinis cf. ἀκροάσει
 excessus cf. παραβάσει. παρεκβάσεις. παρεξόδους
 exemplia cf. ἀντίγραφα. ἀντίτυπον
 exerceat cf. ἐγυμνάσοι
 exercitatum cf. ἐγυμνάσοι
 existimatio cf. ὑπολήψει
 expeditiones cf. ἐκστρατεῖαι
 execratione cf. ἀφοσιώσει
 exequendo cf. ἐκβιβασθησομένωι. ἐξανυσθῆναι
 exultat cf. μεγαλαυχεῖ
 extingui cf. σβεσθῆναι
 factione cf. ἐπισκευαῖς
 facultas cf. ἄδειαν. εὐπορίαν. εὐχέριαν
 fatigata cf. σκυλεῖσαν
 fauete cf. συνέλθετε
 fecunditas cf. εὐγονίαν
 festinet cf. σπουδάζειν. ἠπείχθημεν
 fiduciae cf. παρρησία. πεποιθήσιν
 fiducialiter cf. θαρρῶν
 fiat cf. ὑπαρχθεῖη
 firmitate cf. ἐδραιότητος
 fomitem cf. ἐκκαύσεις
 formam cf. τύπον
 forti cf. ἰσχυρᾶι
 fragilis cf. σαθρά
 futurum cf. ἐξῆς
 gemitus cf. οἰμωγὰς
 generale cf. γενικὴν
 germen cf. βλαστός
 gloriam cf. ἐνδοξότητα
 gratulationem cf. εὐχαριστίαν. χάριν
 gubernari cf. ἰθύνεσθαι. διοικητέον
 honoratis cf. ἀξίωματικοῖς
 iam cf. λοιπόν
 inlaeso cf. ἀβλαβοῦς
 illecebris cf. δελεασμάτων
 illicita cf. ἀθέμιτος. παράνομα
 illuminationem cf. φωτισμόν
 immaculatam cf. ἄσπιλος
 immerito cf. ἀναξίως. ἀδίκως
 imminutionem cf. ἐλαττώσεως
 immoderatum cf. ἄμετρον
 impedimentum cf. προσέμποδον
 imperitia cf. ἀπαιδευσία
 imperitus cf. ἀμαθής
 imperium cf. κράτος. βασιλείον
 improbasset cf. ἀποδοκιμαζομένης
 improbitate cf. ἀναιδείαι
 improba cf. ἀναιδῆ. ἀνέδην
 imprudens cf. ἀφρων. ἀμαθής. ἀσυνέτως
 imprudentia cf. ἀγνωσία. ἀπαιδευσία
 in cf. ἐπί
 incerto cf. ἀβεβαίου. ἀδήλωι
 incolumem cf. ὑγιή. ὑγιαίνοντος. ἐρρωμένον
 increpatione cf. ἐπιτιμήσει
 inculpabiliū cf. ἀνεύθυνοι
 indebita cf. χρεωστῶν
 index cf. μηνυτής
 indicare cf. ἐμηνύσατε. δηλοῦμεν
 indicium cf. μήνυμα
 indignatio cf. ἀγανάκτησις

indulgentiae cf. συγχωρήσεως
 industria cf. σπουδήν
 inferna cf. αΐδης
 infidelitatis cf. κακοδοξίαι
 infirmitas cf. αδύνατον
 infucatum cf. ανόθευτα
 ingemescebat cf. απωδύρατο
 ingererem cf. οικειῶσαι
 iniquitati cf. ανομίαι
 iniquius cf. άδικως
 initia cf. προοίμια. αρχαί
 iniuriam cf. ὕβριν
 iniuriosa cf. εφύβριστα
 innocentes cf. ανεύθυνοι
 innotescat cf. φανεροποιηθῆναι
 insipiens cf. ἄφρων
 insipientiae cf. αφροσύνης. ανοιαν
 instituta cf. έτύπωσαν. διδάγματα
 integrum cf. άκέραιον. όλόκληρον
 integritas cf. άκέραιον. καθαρότης
 intellectus cf. διάνοια
 intellegenter cf. νοητῶς
 intellegentiam cf. έννοιαν
 intemerata cf. ἄσπιλος. άτρωτα
 interlocutionem cf. διαλαλιάν
 interpositam cf. παρεντιθεμένην
 interesset cf. παραγένηται
 intimandum cf. γνωρίσαι
 intuitum cf. προσοχῆς
 inuiolabilibus cf. άτρέπτοις
 inuiolata cf. άμόλυντος
 inuitaret cf. προτραπήναι
 inuia cf. άνοδεύτων
 inreprehensibiliter cf. άδιαβλήτως
 iudicium cf. δικαζόντων
 iudicium cf. άκρόασει
 iurgio cf. άψιμαχία
 ius cf. δίκαιον. δικαιώματι
 iustificatio cf. δικαίωσις
 iustitia cf. δίκαιον
 labores cf. καμάτοις
 laborandum cf. καμείν
 laeditur cf. άδικουμένης
 laudatum cf. ύμνούμενον
 laudem cf. ύμνον
 laurea cf. στέφανος
 legitimos cf. νομίμων
 lege cf. ὄρον
 libens cf. ηδέως
 liberum cf. ἄδειαν
 libertatem cf. παρρησία
 licentiam cf. ἄδειαν
 liceat cf. δύνασθαι
 litterae cf. προσφωνήσεις
 lucide cf. τηλαυγοῦς. σαφεῖ
 maesta cf. στυγνά
 magnificentia cf. μεγαλειότητι
 maiestas cf. μεγαλειότητι. δυνάμει. θεότητος

maiore cf. ανωτέρω
 maleficium cf. φαρμακείαν
 malignos cf. κακοθελῶν
 malum cf. φαῦλον
 manifestatio cf. φανερότητι. δήλωσις
 manifestus cf. έναργεῖ. σαφεῖ. φανεράν. τηλαυ
 γοῦς
 materiae cf. υπόθεσις
 maturitate cf. άκμαίωι
 mensuram cf. συμμετρίαν
 meruit cf. ηξιώθη. άξιος
 merito cf. άξιος. άληθῶς. γέρασιν
 militia cf. στρατείαν. στρατοῦ
 ministerio cf. διακονίαι
 miserrimo cf. άθλίαι
 moderamine cf. οἶακι
 moderatio cf. έπιεικείαι. σύμμετρον. διοίκησιν
 modestia cf. έπιεικείαι
 modestum cf. έπιεικῆ
 modo cf. νῦν
 monstra cf. άτόπημα
 mora cf. διαγωγῆι
 multiplicata cf. έπολυπλασιώθη
 mundanus cf. κοσμικοῖς
 muniantur cf. όχυρωθῶσι
 munita cf. άσφαλεῖ
 nefandum cf. άθέμιτος
 nefarie cf. άθέμιτος
 nefas cf. άθέμιτος
 nequitia cf. κακουργία. άνομίαι
 nimis cf. πάνυ. σφόδρα
 nimiae cf. πολλῆς
 nisi cf. ὅτι
 nitatur cf. σπουδάζειν
 nocentum cf. ενοχος
 noluisse cf. ήνέσχοντο
 nonnullos cf. τριῶν
 nota cf. γνώριμα
 notitiam cf. γνώσιν
 nouitate cf. καινισμῶι
 nuper cf. έναγχος. πρόσφατον
 oboedienter cf. πειθαρχούντως
 obseruantiam cf. παρατήρησιν. παραφυλακῆς.
 άσφάλειαν
 obstringi cf. συνέχεσθαι
 optinuit cf. κατέσχε
 occasio cf. πρόφασις. άφορμή
 officium cf. τάξεων. διακονίαι
 offensio cf. πρόσκρουσιν. προσκόμματα
 olim cf. ανωθεν
 opinio cf. προσδοκίαν. γνώμην
 oportune cf. έπιτηδείω
 optasse cf. ήιρησθαι. εύχῆς
 optimo cf. καλλίστωι
 orationibus cf. λιταῖς
 orbis cf. κόσμον. κύκλον
 ordinare cf. έτύπωσαν
 ordo cf. τάξεων

- origo cf. ἀρχαιογονία
 orta cf. διεγερθέντα
 otium cf. ἀργία
 paginas cf. βιβλούς
 palma cf. βραβείον. νικητήρια. χάρας
 parentes cf. πρόγονοι
 patefecit cf. δηλοῦμεν
 patiamini cf. συγχωρήσητε
 penetrans cf. ἐρευνῶν
 percelli cf. καταφορτίζεσθαι
 perfidia cf. κακοδοξίαι
 perspicua cf. σαφεῖ. τηλαυγοῦς
 persuasione cf. ἐνστασι. συνειδήσεως
 pertinacia cf. ἐπίμονον. ἰταμότητα
 perturbationem cf. τάραχον
 peruenire cf. φθάσαι
 peruersitate cf. φαυλότητι
 pestifero cf. φθοροποιῦ
 peste cf. φθορᾶς
 plebium cf. δῆμους
 plene cf. πλήρης
 plura cf. πάμπολλα
 populo cf. δῆμους
 post cf. ἀπὸ
 postea cf. λοιπόν
 posterum cf. ἐξῆς
 potiamini cf. ἀπολαύητε
 praecellentem cf. προηγούμενον
 praeclearo cf. λαμπροῦ
 praedicare cf. διαλεγομένων
 praedicatio cf. ἀξίωμα
 praefixa cf. ἐτύπωσαν
 praeiudicare cf. πρόκριμα
 praeiudicium cf. πρόκριμα
 praesumptio cf. προπέτεια. πρόληψις
 praeparandū cf. ἡμαρτεν
 praeparatoris cf. προδότου
 prauitas cf. φαῦλον. φαυλότητι. σκαιότητος
 prauum cf. φαῦλον
 pridem cf. ἤδη
 primum cf. πρωτεία
 primitus cf. πρώτων
 princeps cf. ἀρχηγός. ἐξάρχος
 principalis cf. πρωτοτύπου. βασιλικῆς
 principio cf. πρώτων. ὑπαρχῆς. παλαιῶν
 pristinam cf. ἀρχαιοτάτην
 priuatae cf. ἰδικά
 priuilegium cf. προνόμιον
 prius cf. πρώτων. πρώτων
 pro cf. ὑπὸ
 probabilis cf. δόκιμον. εὐδοκίμως. δοκιμάσοι
 probauerit cf. δοκιμάσοι. δόκιμον
 probatione cf. δοκιμασίαι
 probitatis cf. εὐδοκίμησεως. ἀγαθότητος
 profanare cf. ἐκπομπεύειν. ἐκπυστα
 profanis cf. δυσσεβῶν
 proficit cf. προκόπτει. ἐχρησιμεύθη
 proficienter cf. λυσιτελῶς
 propositum cf. προθέσεως. βούλησις
 proprie cf. ἰδικά
 proprietas cf. ἰδιότης. κυριότητα
 prospexit cf. προνοήσει
 protectione cf. ἐκδικίας
 protestans cf. ἐπιμαρτυρόμενος
 prouectio cf. προκοπήι
 prouincialium cf. ἐπαρχεωτῶν
 proxime cf. ἔναγχος. πρώην
 publicare cf. δημοσιεῦσαι
 pueritia cf. παιδικά
 pulsatur cf. μεθοδεύεται
 quamuis cf. ὅτι
 quatenus cf. ὥστε. ἄχρις οὔ
 quippe cf. δηλαδή
 reatum cf. κατηγορίαν
 recentissimae cf. νεαροῦ
 reciprocam cf. ἀμοιβαίαν
 redemptio cf. ἐξαγορασία
 regimen cf. διοίκησιν
 regulae cf. τύπον
 religio cf. θρησκείας. εὐσέβεια. πίστεως
 religiosus cf. εὐλαβεῖς. εὐαγγῆ. εὐσεβέσι. θρη-
 σκευτικῶς
 remedia cf. ἰάματα. θεραπειῶν
 renouaret cf. καινίσηι
 reparanda cf. ἀνακαινιστέα
 reprobatur cf. ἀποδοκιμαζομένης
 reprobae cf. ἀναιδῆ
 reprehenderam cf. διαβεβλήκειν
 reseruet cf. φυλάξαι
 resolubilis cf. ἀναλυτέα
 resultatio cf. ἀντίστασιν
 retractare cf. ἀναψηλαφήσαι
 reuerenter cf. σεπτοί
 reuerentia cf. σέβας. αἰδώς
 reus cf. ἔνοχος. ὑπεύθυνος
 sacramentum cf. θρησκείας. ἀγιότητος. δίκαιον
 saecularia cf. βιωτικοῦ. κοσμικοῖς
 saepius cf. διαφόρως
 saeuiretur cf. χαλεπαίνηι
 saeuitiam cf. χαλεπόν
 saltim cf. κἄν
 salubri cf. σωτηριῶδει
 sanctio cf. δόγμασι. νομοθεσίας
 sancta cf. εὐαγγῆ
 sapientia cf. φρόνημα
 satisfactionem cf. ἀπολογία
 sceleratis cf. μισαρῶν. ἐναγεστάτοις
 scelestissimum cf. χαλεπόν
 scilicet cf. δηλαδή
 scita cf. διατάξεις
 securitatis cf. ἀμεριμνία
 sedula cf. σπουδαιοτάτη
 sensus cf. αἰσθήσεις. διάνοια. φρόνημα. γνώμην
 sententia cf. ἀπόφασιν. ἀποφήνασθαι ψῆφος
 γνώμην. διάνοια
 senserat cf. ἤισθετο

sermone cf. ὁμιλία	tractare cf. διαλέξασιν. φιλονεικεῖν
seuerius cf. σκληρότερον	tractatu cf. σκέμματος. διασκέψεως
similitudinem cf. ὁμοιώματι	transgressio cf. μεταβάσεως. παραβάσει
sinceri cf. εὐλικρινεῖ	transitorie cf. παροδικῶς
singularis cf. μονογενής	tristes cf. στυγνά
soliditatem cf. στερεόν	tueri cf. ἀσφαλίζεσθαι
sollemnium cf. εἰωθότων	uacuantur cf. ματαιοῦται
sollemnitatem cf. ἔθος	ualuerit cf. ἰσχύσει
sollicitudo cf. φροντίς	uberes cf. εὐθαλείς
sollicitus cf. πεφροντισμένη. ἐμφρόντιδας. μερι- μῶν. περιμερίμνωι	uehementer cf. σφόδρα
speciem cf. εἰκόνα. σχῆμα	uenenatis cf. πεφαρμαγμένης
specialibus cf. ἰδικά	uenerabilis cf. προσκυνητήν. προσκυνουμένης. σεβάσμιον. σεπτοί. εὐαγῆ
state cf. στήκετε	ueneratur cf. πρεσβεύει. προσκυνητήν. σεπτοί
statutum cf. ἐτύπωσαν. τύπον	ueneratione cf. προσκύνησιν. σεβάσματος. σε- βασμότητος. εὐλαβείας
statu cf. στάσει	uentilatur cf. ἔρηνῶν
strepitus cf. θορύβου. κτύπον	uerecundia cf. αἰδώς
studere cf. σπουδάζειν	uersutia cf. κακουργία
studiose cf. σπουδαιοτάτη	uertitur cf. στρεφομένην
studium cf. σπουδῆν. ἔρωτι	uice cf. τόπος. τάξεων. ἑποποτήρησαν
subreptione cf. ἀρπαγῆν	uico cf. κώμη!
suscriptio cf. χεῖρες	uidelicet cf. δηλαδή
substantiae cf. φύσεως	uindex cf. ἐκδίκων
subueniret cf. ἐπικουρῆσαι	uindicavit cf. ἐκδικεῖν
superati cf. καταπονηθέντες	uiolentur cf. μολυνθῶσιν
superbia cf. ὑπεροψία	uirtute cf. δυνάμει
suppliciter cf. ἱκετευτικῶς	ulterius cf. λοιπόν
supplicant cf. καταδέονται	ultra cf. περαιτέρω. παρέλκον
subtiliter cf. λεπτομερῶς	unanimitate cf. ὁμοψύχως
suspensis cf. ἀναρτηθέντων	unanimitatem cf. ὁμοψυχίαν
tam cf. τοῦτο	unicam cf. μονογενής
tandem cf. μόλις	unitatem cf. μονάδα
temerari cf. παραβαίνεσθαι	uoluntas cf. γνώμην. προαιρέσεως. βούλησις. διάνοια
temeraria cf. ἀπονενοημένωι	usurpet cf. προσκυροῖ
temeritate cf. προπέτεια	utilitas cf. λυσιτέλεια. χρησιμότητα
temperantiam cf. ἐγκρατείας	utique cf. δηλαδή
temporalis cf. χρόνους	
textus cf. ὕφει. τόπος	
toleratae cf. ἐβαστάχθησαν	

Ceteri indices edentur quando totus tomus perfectus erit